

ஸ்ரீகாசியபெஸ்ரிஸுராஸ்து

(உதூஹாஸ)

ஸ்ரீகாசியப சில்ப சாஸ்திரம்

இரண்டாம் பாகம்

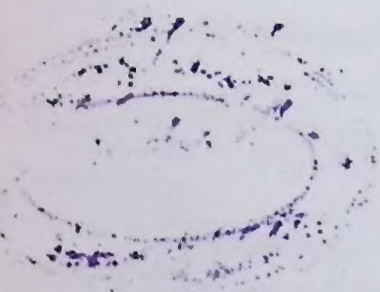

ஸ்ரீயோக தஷிணாமூர்த்தி, திருவேங்கைவாசல்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

॥ ஸ்ரீகாச்யபுரீயுபாஸ்ய ॥

(உதரலாமு)

ஸ்ரீகாசியப சில்ப சாஸ்திரம்

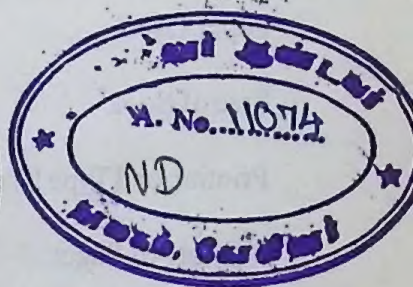
இரண்டாம் பாகம்

பதிப்பாசிரியர்:

கே.எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகள்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர் (ஒய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்,
தஞ்சாவூர்.

Bibliographical Data

Title of the Book	: Sri Kasiyapa Silpasastram II Part
Editor	: K.S.Subramania Sasthrigal
Publisher	: Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	: 89
Language	: Sanskrit & Tamil
Edition	: II Edition
Date of Publication	: September, 2005
Paper Used	: 18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	: 21 x 14 cm.
Printing and Type Used	: 16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	: 508
Price	: Rs. 200/-
Printer	: Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	: Stiff Binding
Subject	: Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

வாஸ்து எனும் நமது பாரம்பரிய கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலை குறித்த மிகத்தொன்மையான நூல்கள் வரிசையில் தலையாய இடம்பெறுபவை மயநூல், ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாத்திரம் போன்றவையாகும். ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாத்திரம் எனும் இந்நூல் கிராம அமைப்பு, நகர அமைப்பு, கோட்டைகள் அமைப்பு, இல்லங்கள் அமைப்பு, அரண்மனை அமைப்பு போன்றவை பற்றியும், கட்டட அமைப்புகள் பற்றியும், சிற்பங்கள் பற்றியும், அவைகள் அமைக்கப்படுவதற்குரிய அளவீடும், இலக்கணம் ஆகியவற்றைத் தெளிவுற உரைப்பதாகும். சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளையும், புனே ஆனந்தாஸ்ரம அச்சுக்கூடத்து நூல் ஒன்றினையும் ஒப்பிட்டு திரு. சுப்ரமணிய சாஸ்திரி என்ற சரசுவதி மகால் நூலக மேனாள் பண்டிதர் கிரந்த மூலபாடத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்போடு 1969 ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாக இந்நூலைப் பதிப்பித்துத் தந்தார்.

பொதுமக்களாலும், கட்டடக்கலை விற்பன்னர்களாலும், சிற்பிகளாலும் பெரிதும் விரும்பப்பெற்ற இந்நூல் கட்டடக்கலைத் துறைக்கும், சிற்பத்துறைக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றது. இந்நூலின் முக்கியத்துவம் கருதி மீண்டும் இரண்டாவது பதிப்பாகத் தற்பொழுது மலருகின்றது. இந்நூலில் 46 முதல் 92 படலங்கள் உள்ளன. திரு. சுப்ரமணிய சாஸ்திரியார் அவர்களின் பணி என்றென்றும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவரச் செயலாற்றிய சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. இரா. சுப்பிரமணியன், வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர். குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோருக்கும், இந்நூலைச் செம்மையுற அச்சிட்டுத்தந்த புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் ஸானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூலினை அச்சிட நிதி உதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மா. வீர சண்முக மணி, இ.ஆ.ப.,

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்

தஞ்சாவூர்

இயக்குநர்,

02-09-2005

சரசுவதி மகால் நூலகம்.

PREFACE

This is one of the fourteen works on sculpture selected for publication by the Government of Madras in G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957. The initiative for this scheme was taken by Sri T. K. Palaniappan, M. A., I. A. S., then Director of Industries, Government of Madras. He made a list of manuscripts in the Silpa section of Saraswathi Mahal Library fit for publication with the help of the staff of Saraswathi Mahal. The list was finalised with the help of Sthapathis and works selected were mainly for the use of teachers and pupils in the School of Sculpture at Mahābalipuram, Swamimalai and other training centres.

In the first instance six out of fourteen works mentioned in the Government order were taken up for being edited and translated into Tamil. Brāhmīya-chitra Karma Sāstram and Sārasvatiya Chitrakarma Sāstram have already been published under this scheme. The present work KĀSYAPAS'ILPA S'ĀSTRAM is the third in the series to be published. Sakalādhikāra, Silparatnam and Mānasāra will be published very shortly.

The present work KĀSYAPAS'ILPA S'ĀSTRAM appeared in Ānandās'hrama series of Poona, edited by the able scholar Sri Vināyak Ganes'h Apte in the year 1926. It contains only eighty-eight Paṭalas while the text preserved in the Saraswathi Mahāl contains ninety-two Paṭalas. Having been handed down from father to son over many years and preserved in the families of Sthapathis, who naturally paid more attention to the practice of the art than the language of the text, most of the verses in Silpa

works are full of lacunae and faulty expressions. They are workers' manuals with formulae in colloquial words. Up to 15th Paṭala, the text of the work relates to Architecture. From 16th Paṭala onward the subject dealt with is Sculpture and this whole portion dealing with sculpture we have rendered into Tamil. *Silpasāstra* covers Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The work presented in these pages is devoted to Sculpture.

The first Paṭala in our publication describes the attendant deities of Siva. Next comes the description of Phallus which is ordinarily understood to be the emblem of Siva. Next are standard measurements of images from *Dasatāla* to *Saptatāla*. Eighteen postures of Siva images such as *Sukhāsina* etc., are described in detail in subsequent Paṭalas. The last portion of the text deals with wood and clay to be used for making images and flagstaff, including methods of preparation of different colours, plasters and cement with characteristic features of devotees and *Chandesas*.

The work is edited with considerable ability by Sri K. S. Subramaniya Sastri, Pandit of this Library. He has taken great pains to restore the text and translate it into Tamil. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their liberal grants which helped us to publish this and other valuable manuscripts of this Library.

Tanjore,
24-12-60. }

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

ஸ்ரீமனொபாய நம: ||

|| உவொஜ்ஜாதம் ||

சூயசா: வணிதவரா! ஸ்ரீவிவராஸ்ய !!

விதிதலெவெஃ ஸலெஷாஸி விவாதிதாம் தவ: வ, லாவ
வ்ஜுதித வரலெஸூர சுவாஸாதித நிரவயிக நிவினஜூந
ஸவநா: விபுவிபாந ஸலயசா: லஹாணா லஹஷய: லொகா
நும, ஹவராஸ்யனா: ஸ்ரீமூமுயாநு ராயாஸாஸுரிதி ।

யஜுவஜ்ஜஸ்ரீஸாஸுநிதிதலெவ ஜமதிநிதிதா நீலவி
விதித, தர விவிபநமா முலநநீதகாராஸெலதே ப்ராஸாடி
தெவா யாதிஜுவஸாஸிதம், நிவினஜநாநாடிதவாஸ
ஸகும் அ வஸீவதிச ।

தாடிபெஷு விபரிஷுஸ்ரீவிதிதெஷு முயெஷு ப்ரா-
யா: ப்ரயலொ லாம: நமாஸாஸாஸாதி ருக்ஷணம், சவரொ
லாம: விவிபதெவதா ஸ்ரீரூவருக்ஷணம் சூவ்ரவதவஸிவம்
லாநாதிவிபரிஷு அ ஸொயயதி ।

ஸலயிமதெதஜூலெஷு: கும்பலெய: ஸ்ரீவிவரெ: நிதித-
தா: ப்ரதெஷுவாயமொவாஸ ப்ராஸாடி விபெஷா: தெவதா-
தெதிச விபெஷா வா ஸஸுஸுரூவ விவவ விவாவதெந ஸ்ய
லெவாவிவசுதா உவ, சுடிஸாவி நிவினஜந டிஷிவிதாவஹா
ரிணாடிநீடிஸூஜ உதி; தெததிதி விதம் வெருக்ஷகாணாடி ।

உஃ லலிஸொவதாநாஸுலேஷாம் முயாநாம் ஜுதிதா
நாஸுஜுதாநாம், காமுலொஷெண வரஸய்யுஸ்தா
லிவ நமாஸாஸுலெவாயாதிநாம்; சுடிசுதிதலெப்ரஜூடிஸெண,
சுடிஸிசு யாஸணம் ஜீவகமாயாஸு கமாராசுஸெஸகூண கும்ப
லெய:; சுதம் வஸுலொஸா வயிதி; நாதிவாஸொ லவிதூஸலசுதி ।

நாஸுபாயெஷுஸ்ரீமூமுயெஷுததலொயம் காமுலவ

ஸ்ரீராமலிபாந, நானெவ காபரதெவந உறவினா ஸரஸ்வதி
 ராதாநராவதெயதெவ !

ஸொயம் முய: , ஸ்ரீரத்தனுவஸ் கிராஜாரதெ ஸரஸ்வதி
 உறாமெய ப்ருத ராதாகாதநா ஸ்ராதாநராவதெரொதி ! சூநாநா
 ஸ்ரமமூபுணாமெய மூபுரவிதெவதாதாநம் ப்ருதமூபுயதி உமெ
 ராதெண !

ராதாகாஅயலீதம் ப்ராபய: ஸ்ராமெவணாநாகுவதி
 வரஸ்வரம்; முயவாதவமரெணை, வாமெவெடிஸு வரஸ்வரம்
 ஸாஹாயதகவதாதெநாதெவ ! சுயாவி ஸரஸ்வதீஉறாமெய
 ராதாகாபாடெனெம் ப்ருதஅயலிகதயா துதஸுத உதி கிரெவா !
 உமயலீதம், ஸஹுத், சுலம்மதாயகாக்ஷரஜாமல்குமும்
 சுதயகாக்ஷரஜாமல்குமும் முயவாதல்குமும் அ கடி
 யிதெவராதாநம் ப்ருகாபயதி !

ஸாஹலீதம் காபரதெவஸிஹம்; ஸரஸ்வதீஉறாமெய நிவர
 ஹக ஸதிதாஜயா, உதிராதாகாஅபாநுரொயெத, ஸ்ரீ
 ரா ஸ்ரானாநாணி, ஸ்ரீஸாவயுதாநாமஉறாமாமு வுந:
 வுந: வரிஸ்ரீத, தெஷாம் ஸாஹாயெத, ஸஹுவரிஸ்ரீ
 உரிஸ்ரீத, யயாதி ஸம்ஸொயத, சொயிதம் ஹமம் அம்புர
 யகாக்ஷ நிஷிவத, சூவரதகாந கிரெவாநம் முயாயொ-
 ஹமெ வ்யகநிஷிவத அ ஸ்ரீவரணாமல்குமூபுர
 ப்ருதிஸொகதாபுயகிவரணாமெவண உபிவாஷாநாக்ஷ-
 ணெந ஸாகம், ஸகூக் வரிஷ்ரத ப்ருகாபிதம் அமம் வணிக
 வராபுதம், ஸ்ரீவர ப்ருகோதாவஹம் அ ஹியாதிதி ஸம்ப்ரா-
 யமெ ஹவணம் மனாநாயு !

ஸ்ரீமூமுயலாயாரணம் இம்ம விவயகா ஸாதி கம் து
 மூவகாரதிதூஉஹம் யெய்யு | உதாஸுமாமுஹஸுத உணுயகி
 ஹவதி; உணவதூயம் உத: ஸாஹுதூஉநிஷிவிரிதெவதாமெய !

உதூ,

மாமெஸாமெவெவர, மூமுதகி-
 செஷ. மம், ஸுஹ ஹணுஸாஹி
 ஸரஸ்வதீஉறாமபாபிவணிக: ||

உ
ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலாக நின்று உலகைப்படைக்கும் ஆற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் யாவரும் மகிழ்வுடன் வாழக்கருதி, மனமுவந்து, நகரம் கிராமம், நதி, கோபுரம் தேவாலயம் மண்டபங்கள் தேவதாமர்த்தி விசேஷங்கள், முதலிய ஸகல வஸ்துக்களையும் கற்பிக்கும் முறைகளுக்கு இன்றியமையாத சிற்பநூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து, திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிறந்த சிற்பிகள், வெகு காலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய, தேவாலயம் கோபுரம் நகரம் தேவதாமர்த்திகள் முதலியன, தனதெழில் பெருக்கின் பெருமையினால், இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

அத்தகைய பெருமையாய்ந்த இந்நூல்கள் ; பயிலும் முறை குன்றி வந்தமையால், தக்கமுறையில் கார்ப்போரற்று உருக்குலைந்து சீரழிந்து, உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றிய நூல்வடிவத்தில் காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க இந்நூலின் பெயரே, பிரம்ஹதேவரின் புதல்வரான மரீசி மாமுனிவரின் புதல்வரான காசியப மாமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதென்பதை விளக்குகின்றது.

இந்நூலானது தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தில் கை எழுத்துப் பிரதியாகத் திகழ்கின்றது. புன ஆந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுமிருக்கின்றது.

இவ்விரண்டு நூல்களிலும், ஆங்காங்கு சிற்சில பகுதிகள் காணப்படவில்லை. ஆயினும், பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையுடையவைகளாகவும், சிற்சில

விடங்களில் விட்டுப்போன விஷயங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒன்றுக்கொன்று உதவுவனவாகவும் இருக்கின்றன.

ஆயினும் ; ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலில், இதன் இறுதியிலுள்ள 2 படலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும், பலவிடங்களில் பகுதிகளற்றும், பொருள் விளங்காச்சொற்கள் நிறைந்தும் சீர்குலைந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன.

இந்நூலைச் சீர்திருத்தம் செய்து தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பதிப்பிக்கும்படி, தஞ்சை ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தின் நிர்வாகக்குழுவினர், எனக்கிட்ட கட்டளையை ஏற்று, நான் ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹாலிலிருக்கின்ற கை எழுத்துப்பிரதி, ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகம் இவ்விரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு, பல சிலப் நூல்களையும், ஆகமப் பகுதிகளையும், பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால், இந்நூல்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தம் செய்து திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக்காட்டியும், தமிழில் மொழி பெயர்த்தும், பேருழைப்புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கின்றேன்.

சிவலிங்க லக்ஷணங்களும், ஸுகாஸநாதி சிவ மூர்த்தி லக்ஷணங்களும், சிவாலய பரிவார தேவதா மூர்த்தி லக்ஷணங்களும் நிறைந்ததும், காசியப சிலப்பத்தின், 46வது படலம் முதல் 92வது படலம் ஈருன பிற்பகுதியுமான, இந்நூலானது, பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குறியதாகத் திகழவேண்டுமென்று, எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகின்றேன்.

காணேசாத்வைதிவர,

மந்திரமூர்த்தி,

கே-சம்-சுப்ரம்ஹன்ய சாஸ்திரி,

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் பண்டிட்,

|| காளியபரிஷெ உதாரலாமவிஷயாநுகு உணிகா ||

விஷயா:	வட்ட ஸம்வதா	ஸோக ஸம்வதா
ஷடவசவாரிஸெவபட்டு—		
வரிவாரஸூவநவிய:	9	34
வருஷமருகூணாடி	15	60½
சுழிஷெவருகூணாடி	16	66½
ஸவதாரதநாநாநி	,,	68
விரமருகூணாடி	17	70½
ஸவதாரதருகூணாடி	21	89

ஸவதவசவாரிஸெவபட்டு—		
விநாயகருகூணாடி	28	32

சுஷடவசவாரிஸெவபட்டு—		
ஸவதவசவாரிஸெவபட்டு	31	6½
ஜெஷ்டருகூணாடி	33	14
உம-ம-காருகூணாடி	34	18
விஷ்ணுருகூணாடி	35	22½
உருருகூணாடி	36	26
சுபரிநீருகூணாடி	37	33½
வித்யுஷெவதாருகூணாடி	38	37
யருகூணாடி	39	43
ரொஹிணீருகூணாடி	40	45
திரு-திருகூணாடி	41	47½
சுஷ்டரொருகூணாடி	,,	51
வருணருகூணாடி	42	53

விஷயம்	வா-ஸம்	மொ-ஸம்
வாஷி-கேசுண்ணாடி	43	58
உராயுசுண்ணாடி	44	61
ராமுசுண்ணாடி	45	65
வெள்குசுண்ணாடி	46	67½
செந்தி-பொருசுண்ணாடி	48	76
மாமாநகுசுண்ணாடி	49	78½
சூழிதழுகுசுண்ணாடி	50	83
சுந்தருசுண்ணாடி	„	85
சுக-கேசுண்ணாடி	51	87
மலையுசுண்ணாடி	„	89
உராயுசுண்ணாடி	52	91
சுபுரொசுண்ணாடி	53	93
மளரீசுண்ணாடி	„	95½
மல-கேசுண்ணாடி	54	97½
விநிதிசுண்ணாடி	56	104½
மலையுசுண்ணாடி	57	107
மல-ம-சுண்ணாடி	58	112
விஷயபுர - மரபு - கேசுண்ணாடி	59	116
சுந்திசுண்ணாடி	60	120
மலகராமு-மல-மல-கேசுண்ணாடி	61	124
மல-கேசுண்ணாடி	62	130
காமாபுராமுசுண்ணாடி	63	135
மாமல-கேசுண்ணாடி	64	137½
மல - மல-கேசுண்ணாடி	65	141½
மல-கேசுண்ணாடி	„	145
மல-கேசுண்ணாடி	66	147
மல-கேசுண்ணாடி	67	150
மல-கேசுண்ணாடி	„	163

விஷயம்	பு.ஸா	பொ.ஸா
8 மாவட்டங்களுக்கும்	74	180

வனகொருங்குள்ள பட்டியல்

ஸ்ரீராமநாதபுரம்	75	3
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	77	11
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம்	79	12½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	82	18
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	82	30
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	84	32
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	85	41½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	88	44
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	88	54½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	89	61
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	90	62½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	92	66
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	96	71
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	98	87½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	102	96½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	103	108
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	105	111
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	107	117½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	108	123½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	108	125
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	108	127
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	109	129½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	109	131
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	110	132½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	110	136½
ஸ்ரீராமநாதபுரம், தருமபுரம், தருமபுரம்	111	139½

விஷயம்	வா.எண்	பொ.எண்
சுவாமிமருகாணாடி	113	148½
ஸ்ரீகுருகுலாதிமருகாணாடி	,,	149½
சூரபதிமருகாணாடி	114	150½
ஸ்ரீராமசுவாமிமருகாணாடி	,,	153
பொன்னாதிமருகாணாடி	115	156
ஸ்ரீரொவத-மருகாணாடி	120	173

வணாராத்தெவட்டு—

தாமராமுனிமலிங்காணாடி	122	6
சூரபதிமலிங்காணாடி	123	8½
வெள்ளாதிமலிங்காணாடி	124	11½
விழிசாணாடி	120	22½
வசுலிங்காணாடி	128	34
மஞ்ஜலிங்காணாடி	129	34½
வெழிமஞ்ஜலிங்காணாடி	130	37½
வெழிகாவிங்காணாடி	130	42
லிங்காதி	133	51

வாகவணாராத்தெவட்டு —

வாடிசெராதிருகாணாடி	140	21
--------------------	-----	----

விவணாராத்தெவட்டு —

மருகாணாடாராணாடி	156	59
-----------------	-----	----

சூரிவணாராத்தெவட்டு —

வசுதீராணாடி	157	2½
தஞ்ஞாயதிசூரி	158	7
உணாயாதிஷ்டாதி	160	16½
வாழ்வாதிஷ்டாதி	161	21½

விஷயம்

வா.ஸம்

ஸ்ரீராம.ஸம்

நாநாபு காரகரூபி-கோமக்யநம்	166	43
ஜாதஜ்யோபாஜநக்யூ:	117	48
திநாதிஜாதயநபுக்ாரம்	169	56½
யொநிநக்யூத்வாராதிவமடி	171	64

வதூபவணாஸ்துதெ வடடு —

உய்யபெயருறுகொஹகூதி-கூதி-கூதி		
உட்பவருகூணடி	173	3½
ததுகுலாய-கூதி-கூதி-கூதி	175	11½
உதூபஸ்தாநாதி-தாநுபு-கூதி-கூதி	„	15½
பெவதாநெபெ-தாநுபெ-கூதி-கூதி	177	25

வணவணாஸ்துதெ வடடு —

உதூபஸ்தாநுபு-கூதி-கூதி	202	117
------------------------	-----	-----

ஷட-வணாஸ்துதெ வடடு —

உய்யபெயருறுகொஹகூதி-கூதி	217	61
-------------------------	-----	----

ஸபவணாஸ்துதெ வடடு —

சுயபெயருறுகொஹகூதி-கூதி	227	46
------------------------	-----	----

சுஷட-வணாஸ்துதெ வடடு —

உதூபஸ்தாநுபு-கூதி-கூதி	229	9
------------------------	-----	---

வனகொநஷஷி-தெ வடடு —

உய்யபெயருறுகொஹகூதி-கூதி	231	8
-------------------------	-----	---

ஷஷி-தெ வடடு —

சுயபெயருறுகொஹகூதி-கூதி	233	7
------------------------	-----	---

விஷயம்	பு-ஸம்	பொ-ஸம்
வனசுஷஷிதகெவடமெ —		
சுஷதாஹசுணாடி	235	7
விஷஷிதகெவடமெ —		
ஸஷதாஹசுணாடி	237	7
சுஷஷிதகெவடமெ —		
ஸுதி-ஸுஸாபதயி:	241	13
வதுஷஷிதகெவடமெ —		
ஸுவாஸதஸுதி-ஸுசுணாடி	243	4
தவஸுஸுதி-ஸுஷுவதி-ஸுஸுதி- சுசுணாடி	245	11
ஸும-ஸுதா-ஸுசுணாடி	248	28
ஸுசுணாடி	257	61
வதுஷஷிதகெவடமெ —		
ஸுஸாஸுஷசுணாடி	258	1
தசுஷி-ஸுசுணாடி	261	11
தசுஷி-ஸுசுணாடி	267	35
ஷஷிதகெவடமெ —		
ஸுஸுஸுஸுசுணாடி	269	5
ஸுஸுஸுஸுசுணாடி	271	11½
ஸுஸுஸுஸுசுணாடி	281	50½
ஸுஸுஸுஸுசுணாடி	285	62

விஷயம்:

வா-ஸம்

பொ-ஸம்

வனகொகாஸீ திதநெ வட்டுரு —

வலாவலாடிக்கிணாடலுதி-3ருக்கிணாடி	374	15½
வினாயாடிக்கிணாடலுதி-3ருக்கிணாடி	375	17
ஜகாடிக்கிணாடலுதி-3ருக்கிணாடி	„	19½
யொடிக்கிணாடலுதி-3ருக்கிணாடி	377	30

காஸீ திதநெ வட்டுரு —

காருஸம்மாடலுதி-3ருக்கிணாடி	381	14
----------------------------	-----	----

வனகாஸீ திதநெ வட்டுரு —

வினமொடி வலுதி-3ருக்கிணாடி	383	4½
---------------------------	-----	----

வாஸீ திதநெ வட்டுரு —

வாக்கஸம்மாடி மணியி:	384	1
திருவியவாக்கருக்கிணாடி	385	7
ஸாருயொடிவாக்கா:	„	8½
தெஷுமாடிவாக்காடிவாக்கா:	386	12½
வாக்கம்மாடிவாக்கா குவாய-3ஸிவிக்காய-3டி	388	21½
வாக்கவாடி வாவாடி:	„	23
வாக்கம்மாடி வாவாடிவாக்கா:	389	26
விவாக்காடிவாக்கா:	391	32

காஸீ திதநெ வட்டுரு —

ஸாருடிவாக்கா:	395	13
வாக்காடிவாக்கா:	400	30½
வாக்காடிவாக்கா:	402	87
வாக்காடிவாக்கா:	403	43

வாஸீ திதநெ வட்டுரு —

விஷயம்:	வா.ஸம்	மொ-ஸம்
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்	406	6½
மெய்யாகுபநிஷதம்	407	10
மௌனியவருடைய உபநிஷதம்:	408	11
தத்துவநிஷதம்-உபநிஷதம்:	413	35½
மாமுனியவருடைய சூத்திர-உபநிஷதம்	414	39
மௌனியவருடைய உபநிஷதம்:	415	41
மாமுனியவருடைய தத்துவநிஷதம்:	418	53

வாஸநிதிதெ வட்டு ---

மாமுனியவருடைய தத்துவநிஷதம்:	419	1
மௌனியவருடைய உபநிஷதம்:	420	5½
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	424	19
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	425	22
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	426	24
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	426	24½
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	426	27

மாமுனியவருடைய உபநிஷதம் ---

மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	427	3
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	432	3
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	432	22
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	434	28

மாமுனியவருடைய உபநிஷதம் ---

மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	435	3
மாமுனியவருடைய உபநிஷதம்:	438	14

விஷயம்	வா-ஸம்	தொ-ஸம்
வடாடாடி, நவியி:	439	17½

சுஷ்டாஸீ திததெ வடடு —

வண-சா, நாடூஉவ:	440	4½
வண-சா, யிடிவ, தா: ஜா, தயது	441	5½
வண-சா, நாடவா, ஞா, ஹெடா:	443	13½
நா, நா, வண-சா, நாடூஉவ, ஹா, நா, நி	444	18

வனகொ, ந, நவ, தி, ததெ வடடு —

ஸா, யா, ஸி, ஸா, ஹ-செ, வண-செ, ய, நம்	445	3
ஸம், ஹா, ரா, ஹ, வண-செ, ய, தி, க, ய, நம்	449	18½
மு, யா, ஞா, ர, ஸம், க, ஹி, த, வண-செ, ய, த, ய:	454	

நவ, தி, ததெ வடடு —

வண-செ, ஹெ, வ, ந, விய, ள, ஹெ, தி-செ, ஹெ, ஹெ, ந		
வி, வி, ய, வண-செ, ஹெ, வ, ந, வியி:	457	11
தி, வி, ய, வ, ஸ, க, ய, நம், தெ, ஷா, ஹி, தி, யொ, ம, ஸு	460	22
ஷ, வி, ய, வண-செ, ஹெ, வ, ந, வியி:	462	30

வனக, நவ, தி, ததெ வடடு —

ஹ, து, ஹ, க்ஷ, ணம்	469	”
--------------------	-----	---

வி, நவ, தி, ததெ வடடு —

வி, து, ஹி-செ, ய, ஹி, கெ, ஸ, ஹ, க்ஷ, ணம்	474	18
--	-----	----

உ, தி, கா, ஸ, தி, வ, ரி, ஹெ, து, ர, ஹா, ம, வி, ஷ, யா, ந, க்ஷ, ணிகா

ஸ, ஹ, ஹா, ||

காசியப சில்பம் உத்தரபாகம்

விஷயா நுகர்மணிகை

பக்கம் வரி

46-வது படலத்தில் —

பரிவார ஸ்தாபனவிதி	9	16
விருஷப லக்ஷணம்	15	5
அக்ரிதேவ லக்ஷணம்	16	7
பிராம்ஹியாதிசுளின் பெயர்கள்	16	12
விரபத்ர லக்ஷணம்	17	7
ஸப்த மாதாரு லக்ஷணம்	21	5

47-வது படலத்தில் —

விநாயக லக்ஷணம்	29	4
----------------	----	---

48-வது படலத்தில் —

ஸுப்ரம்ஹண்ய லக்ஷணம்	31	9
ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணம்	33	6
துர்கா லக்ஷணம்	34	4
விஷ்ணு லக்ஷணம்	35	6
இந்திர லக்ஷணம்	36	3
அசுவிநீ தேவதா லக்ஷணம்	37	9
பித்ரு தேவதா லக்ஷணம்	38	8
யம லக்ஷணம்	39	18
ரோஹிணீ லக்ஷணம்	40	10
நைருருதி லக்ஷணம்	41	5
அபஸ்ரஸ் லக்ஷணம்	41	16
வருண லக்ஷணம்	42	9
ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்	43	20

	பக்கம்	வரி
மருத் லக்ஷணம்	44	11
ருத்திர லக்ஷணம்	45	11
ஸோம லக்ஷணம்	46	9
சேஷத்திரபால லக்ஷணம்	48	14
ஈசான லக்ஷணம்	49	6
ஆதித்திய லக்ஷணம்	50	9
அநந்த லக்ஷணம்	50	18
அர்க லக்ஷணம்	51	8
புவ லக்ஷணம்	51	15
மருத் லக்ஷணம்	52	9
அபஸ்ரஸ்களின் லக்ஷணம்	53	5
கௌரீ லக்ஷணம்	53	18
சர்வ லக்ஷணம்	54	8
விரிஞ்சி லக்ஷணம்	56	14
சிவோத்தம லக்ஷணம்	57	3
பிருகு லக்ஷணம்	57	11
அகஸ்தியாதி லக்ஷணம்	58	6
விநாயக-ஸரஸ்வதி லக்ஷணம்	59	7
லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்	60	7
ஏகருத்திர-பசுபதி-வஸு லக்ஷணம்	61	8
மஹாதேவ-திருமூர்த்தி-தந்த-இந்திர லக்ஷணம்	62	14
காலாக்ஷி-ருத்திர லக்ஷணம்	63	12
நாக லக்ஷணம்	64	5
பீம லக்ஷணம், பூமி லக்ஷணம்	65	4
கிகண்ட-மருத்-லக்ஷணம்	65	16
உத்திர லக்ஷணம்	66	8
கௌரீ-லக்ஷணம்	67	3
பீடலக்ஷணம்	67	14
மஹாபீட லக்ஷணம்	74	14

49-வது படலத்தில் —

	பக்கம்	வரி
சிவலிங்க லக்ஷணம்	75	15
லிங்கஸ்வரூப தத்துவம்	77	13
சலாத்லிங்க லக்ஷணம்	79	17
சிலாகிரஹணவிதியும் சகுநங்களும்	82	10
சிலாகிரஹண ஸ்தலம்	82	17
சிலாலக்ஷணம்	84	19
சிலாகிரஹண விதி	85	6
சிலாகுணாதோஷங்கள்	87	20
ஸ்திரீபுருஷநபும்ஸக சிலாலக்ஷணம்	89	16
3 வித சிலைகளின் உபயோகம்	90	5
சிலையின் முகம் முதலியன	91	13
சிலாகிரஹணத்தில் செய்யவேண்டியவைகள்	92	4
லிங்கமாநபேதங்கள்	96	16
நாகராதி லிங்கலக்ஷணம்	99	12
ஆயாதி லக்ஷணம்	102	10
ஸமலிங்காதிலிங்க லக்ஷணம்	103	9
லிங்கத்தில் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திராம்சங்கள்	105	4
லிங்கசிலையை வட்டவடிவமாகச் செய்யும் முறை	107	7
ஸமலிங்க லக்ஷணம்	107	12
வர்தமான லிங்க லக்ஷணம்	108	10
சிவாதிகலிங்க லக்ஷணம்	109	2
ஸ்வஸ்திக லிங்க லக்ஷணம்	109	7
ஸர்வதோபத்திர லிங்க லக்ஷணம்	109	13
ஸார்வதேசிக லிங்க லக்ஷணம்	110	4
தாராலிங்க லக்ஷணம்	111	8
முகலிங்க லக்ஷணம்	113	15
ஸ்தூலமூல லிங்க லக்ஷணம்	114	3
ஆர்ஷலிங்க லக்ஷணம்	114	8
ஸ்வாயம்புவ லிங்க லக்ஷணம்	114	18

	பக்கம்	வரி
பாணலிங்க லக்ஷணம்	115	11
கிரேவர்தந லக்ஷணம்	121	4

50-வது படலத்தில்—

பீட லக்ஷணம்	122	11
நாகரலிங்கபீட லக்ஷணம்	122	18
திராவிடலிங்கபீட லக்ஷணம்	123	11
வேஸர லிங்கபீட லக்ஷணம்	124	6
பிண்டிகா லக்ஷணம்	126	15
பத்மபீட லக்ஷணம்	129	3
பத்ரபீட லக்ஷணம்	129	9
வேதிபத்ரபீட லக்ஷணம்	130	10
வேதிகாபீட லக்ஷணம்	131	3
நாநாவிதபீட பலன்கள்	133	17

51-வது படலத்தில்

பாதசைலாதி லக்ஷணம்	140	3
-------------------	-----	---

52-வது படலத்தில் —

லக்ஷணோத்தார லக்ஷணம்	156	13
---------------------	-----	----

53-வது படலத்தில் —

சலாதிபிரதிமா லக்ஷணம்	157	8
அர்தசித்ராதி லக்ஷணம்	159	2
லோஹஜபிம்பேதா திகள்	160	19
ஸுகாஸநாதி 18 மூர்த்திகள்	161	11
நாநாவித மூர்த்திமாநங்கள்	166	14
ஜாதியம் சயோஜநவிதி	167	11
திநாதி கணநவிதி	169	8
யோநிநக்ஷத்திரவாராதிபலன்	171	11

54-வது படலத்தில் —

மூர்த்தி நிர்மாணம் செய்யும் மண்டப லக்ஷணம்	173	7
அங்கு ஆசாரிய சில்பி காரியங்கள்	175	7
உத்தம தசதாலம் முதலிய தாலமாநம்	176	1
தேவதைகளுக்குரிய தாலங்கள்	178	3

55-வது படலத்தில் —

உத்தம தசதால லக்ஷணம்	202	9
---------------------	-----	---

56 வது படலத்தில் —

மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்	218	3
-----------------------------	-----	---

57-வது படலத்தில் —

அதமதசதால லக்ஷணம்	227	7
------------------	-----	---

58-வது படலத்தில் —

உத்தமநவதால லக்ஷணம்	230	2
--------------------	-----	---

59-வது படலத்தில் —

மத்தியம நவதால லக்ஷணம்	231	14
-----------------------	-----	----

60-வது படலத்தில்—

அதம நவதால லக்ஷணம்	233	9
-------------------	-----	---

61-வது படலத்தில்—

அஷ்டதால லக்ஷணம்	235	13
-----------------	-----	----

62-வது படலத்தில்—

ஸப்ததால லக்ஷணம்	237	11
-----------------	-----	----

63-வது படலத்தில்—

மூர்த்திஸ்தாபநவிதி	241	9
--------------------	-----	---

64-வது படலத்தில்—

ஸுகாஸந மூர்த்தி லக்ஷணம்	243	4
9 ஸுத்திரங்களில் பூர்வ ஸுத்திர லக்ஷணம்	245	6
கடகஹஸ்தம், எம்ஹ கர்ணம், கர்தரீ		
லக்ஷணமும் அங்கமானம் முதலியவைகளும்	248	16
மகுடாதி லக்ஷணமும் ஆபரண லக்ஷணமும்	257	8

65-வது படலத்தில்—

ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்	258	6
தேவீமான லக்ஷணம்	261	7
ஸ்கந்தமான லக்ஷணம்	267	9

66-வது படலத்தில் —

சந்திரசேகர லக்ஷணம்	269	10
பிரஸம்ப பலகலக்ஷணமும் ஸுத்திர		
ஸ்தானங்களும்	271	10
பூர்வ ஸுத்திர - அபரஸுத்திரமானம்	281	14
தேவதேவீ லக்ஷணம்	285	11

67-வது படலத்தில் —

விருஷவாஹநமூர்த்தி லக்ஷணம்	286	8
ஸமபங்க அதிபங்க லக்ஷணம்	287	9
மற்ற லக்ஷணங்கள்	290	16

68-வது படலத்தில் —

நிருத்த மூர்த்தி லக்ஷணம்	292	7
பூர்வஸுத்திரஸ்தானமானம்	294	2

	பக்கம்	வரி
அக்நிபாத்திரம் முதலிய லக்ஷணம்	294	14
டமரு லக்ஷணம்	296	14
மற்ற லக்ஷணங்களும் அளவுகளும்	304	11
அபஸ்மார லக்ஷணம்	306	12
பீட லக்ஷணம் பிரபாமண்டலாதி லக்ஷணம்	308	10
2-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	3
3-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	11
4-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	15
5-வது நிருத்த லக்ஷணம்	310	10
6-வது நிருத்த லக்ஷணம்	311	9
7-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	6
8-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	12
9-வது நிருத்த லக்ஷணம்	314	4

69-வது படலத்தில் -

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்	315	6
மத்திய ஸூத்திராதி லக்ஷணம்	316	12
தேவ லக்ஷணம்	317	16

70-வது படலத்தில் -

திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணம் ஆபங்க ஸமபங்க அதிபங்காதி லக்ஷணம்	324	13
7-விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்கள்	330	7

71-வது படலத்தில்

கலியாணஸூந்தரமூர்த்தி லக்ஷணம்	332	8
பார்வதி லக்ஷணம்	333	9
பரம்ஹதேவ லக்ஷணம்	334	11
விஷ்ணுவாதி லக்ஷணம்	336	19

72-வது படலத்தில் -

அர்த்தநாகீசுவர மூர்த்தி லக்ஷணம் 339 9

73-வது படலத்தில் -

கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம் 343 7

74-வது படலத்தில் -

பாகபதமூர்த்தி லக்ஷணம் 346 8

75-வது படலத்தில் -

கங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம் 362 3

76-வது படலத்தில் -

ஹரிஹரார்த்தமூர்த்தி லக்ஷணம் 365 6

77-வது படலத்தில் -

பிஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம் 368 5

78-வது படலத்தில் -

சண்டேசாநுக்கிரஹமூர்த்தி லக்ஷணம் 370 12

79-வது படலத்தில் -

வியாக்கியா தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம் 374 11

வீணாதர தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம் 374 15

ஜ்ஞான தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம் 374 20

யோகதக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம் 377 30

80-வது படலத்தில் -

காலஸமஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம் 381 14

81-வது படலத்தில் -

லிங்கோத்பவமூர்த்தி லக்ஷணம் 383 5

82-வது படலத்தில் -

விருக்ஷஸங்கிரஹண விதி	384	6
மூன்றுவித விருக்ஷங்களின் லக்ஷணம்	385	9
சூலத்திற்குத் தகுதியுள்ள விருக்ஷங்கள்	385	15
அவைகளுள் கிரஹிக்கக்கூடியவைகளும் கூடாதவைகளும்	386	12
விருக்ஷகிரஹணத்தில் ஆசார்யசில்பிகாரியங்கள்	388	14
விருக்ஷத்தின்முகம் முதலியன	388	18
விருக்ஷச்சேத காலத்தில் சுபாசுபமறிதல்	389	16
வெட்டிய மரத்தை எடுத்துவரவேண்டியமுறை	391	7

83-வது படலத்தில் -

சூலதாரு லக்ஷணம்	395	8
ஸ்தாநகபிம்பம் ஆஸநபிம்பங்களில் விசேஷம்	400	17
தேவீசூலத்தில் விசேஷம்	402	8
உபசூல லக்ஷணம்	403	17

84-வது படலத்தில் -

சூலஸ்தாபந விதியில் மண்டப லக்ஷணம்	406	5
கௌர்ஸஹிதரானால் விசேஷம்	406	8
அங்கு செய்யவேண்டிய காரியங்கள்	413	8
சூலஸ்தாபனத்தில் ஆசாரியன் செய்யவேண்டியது	414	8
ஸ்தானக ஆஸம பிம்பங்களில் விசேஷம்	415	4
சிலாரத்னம் முதலியவைகள் வைக்கும்விதம்	418	4

85-வது படலத்தில் -

ரஜ்ஜுபந்தனத்தில், செம்புப்பட்டை சுத்தவேண்டிய அவசியம்	419	6
---	-----	---

அஷ்டபந்தன திரவியங்களின் அளவு	420	10
கயிறுகளின் பருமன் முதலியன	424	4
நாடிகளின் எண்ணிக்கை	424	15
ரஜ்ஜு திரவியத்தின் பருமன்	425	8
ரஜ்ஜுபந்தனம் செய்யவேண்டியமுறை	425	10
ஹிருத்பத்மம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	426	4

86-வது படலத்தில் -

மூன்றுவிதமான மண்களின் லக்ஷணம்	427	14
மண் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	428	2
பலவிதமான மிருதஸம்ஸ்காரங்கள்	432	12
ரஜ்ஜுபந்தன விதி	434	7

87-வது படலத்தில் -

கல்கத்திற்கு சுக்கான் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	435	8
மூன்றுவிதமான கல்கலேபந முறைகள்	438	10
படாச்சாதந விதி	439	4

88-வது படலத்தில் -

வர்ணங்கள் உண்டானவிதம்	441	1
வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளும் ஜாதிகளும்	441	5
வர்ணங்களின் உட்பிரிவுகள்	443	14
நாநாவித வர்ணங்கள் உண்டாகுமிடங்கள்	444	18

89-வது படலத்தில் -

ஸுதா பிம்பங்களுக்குரிய வர்ணங்கள்	445	3
கலப்பு வர்ணங்கள்	449	19

90-வது படலத்தில் -

பிம்பங்களுக்குரிய வர்ணலேபந விதி	457	11
---------------------------------	-----	----

	பக்கம்	வரி
மூன்றுவித பந்தங்களும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	460	16
ஆறுவிதமான வர்ணலேபந முறைகள்	462	12

91-வது படலத்தில்

பக்தர்களின் லக்ஷணங்கள்	469	15
------------------------	-----	----

92-வது படலத்தில்—

நான்குவித சண்டிகேச லக்ஷணம்	474	3
----------------------------	-----	---

காசியபரிபம் உத்தரபாகம் விஷயாங்கீரமணிகை முற்றும்.

ஸ்ரீ மனோராய நம:

சுய சுாஸூபஸிஸு உதூரஹா: ||

|| சுய ஷட்சுவராரி: ஷட: ||

வரிவாரவிய: ||

சுய வசுஷி விஸுஷண வரிவாரவியம் வர: |

சுஷி ஷ ஷுஷா தயா ஷாதிஸா யயாசுஷ || ௧ ||

சுஷி-ஷுஷுஷு(ம்) ஷுஷி(வ-ம்) வரிவாரம் த
சுஷுஷி |

சுஷி-ஷுஷுஷு து வரிவாராஷுக் ஷி(ஷுஷி) ||

உ

கணபதி துணை.

காசியப சில்பம்-உத்தரபாகம்.

நாற்பத்தாருவது படம்.

பரிவார விதி

இனி விசேஷித்து பரிவார விதியைக் கூறுகிறேன். பரி
வாரங்கள் *அஷ்ட பரிவாரம்-ஷோடச பரிவாரம்-துவாத்
தீர்ச்சத் பரிவாரம் என்று மூன்று வகையாகும். (1)

கீழே கூறப்பட்டுள்ள எல்லாப் பரிவாரங்களையும்
முதல் பிராகாரத்திலேயே வைக்கலாகாது.

* அஷ்ட 8, ஷோடச 16, துவாத் தீர்ச்சத் 32.

கருாஸ்த(வது)வரிவாராதயதுபுராகாரெ புகுபுயெகி |
 புராகாரெ அ அதுயெ-3(தரதீயெ)வெவ வாகிபுஸகி
 வரிவாரகழ || ௩ ||

தததுபுராகாரஸ்தெ வர ஸாரகூபுலாபுரிதெதயவா |
 ஸுவாயாஸ விநா ஸீஸம் அதுரஸுரு கருதெ ஸகி || ௪ ||

தவாஸம் விஸுஸுஜீஸம் சுய-3-ஸெ ருதுஸு-3-தகழ |
 தயா ருஷுஸ-3(தது)ஸாமெஷு வ-3-வ-3-திகுருயெமத: ||

புரஅஸாம் வெவ வுஷுஸ: ஸூவது: சுதருஸு-3-திகுருயெமத: |
 சுதிகுரு-3-தய தவாஸெ ஸுஷுஸ: தர ஸவ அ || ௫ ||

முதல் பிராகாரத்தில் அஷ்டபரிவாரங்களையும், 2வது
 பிராகாரத்தில் ஷோடச பரிவாரங்களையும், 4வது (3வது)
 பிராகாரத்தில் துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களையும் வைக்க
 வேண்டும். (3)

அவைகளை ஆந்தந்த பிராகார மத்தியிலாவது பிரா
 காரச் சுவற்றை ஒட்டியாவது வைக்கவேண்டும்.

பீஜமாகிய மத்திய பாகத்தை நீக்கி, அதன் வெளியே
 உள்ள நீளத்தை சதுரச் சமமாகச் செய்துகொண்டு, அதை 9
 கண்டங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அதில் பீஜமாகிய
 மத்திய கண்டத்தில் மத்தியிலுள்ள 3 பங்கு அளவு
 முலஸ்தானத்தின் கோவிலாகும்.

அப்படி காணப்பட்ட மற்ற பாகங்களில் (மற்ற 8
 கண்டங்களில்) கிழக்கு திக்கு முதலாக முறையே, கிழக்கு
 தித்தில் விருஷபதேவரை (நந்தியை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.
 அக்ரி தித்தில், அக்ரிதேவன் அல்லது அக்ரி துர்கையையும்,
 அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களையும், தென்

ஐக்ஷிணெ விரஹசூர வாகெ மெவ விநாயக: |

வாருணெ ஷண்முகெ ஷண்முகெ ஷண்முகெ வாயு-

கொணகெ || ௭ ||

ஸௌரெ து கெஸவ: ஸ்ராவத: தகு காத்தாயநீ து வா |

ஹாவ்ஸரஸ்ஸிஸதிமெஸெ தஜீம் ப்ரதிரா து வா ||

ப்ரதிரா க்ஷாந்யொவெதா லீம் மெதாந்யம் விநா |

உந்ராதருஸிவாஸஸந்ர: வந்ரதிராஹிமுவம் ஸ்ரீதா: || ௯ ||

நகெஷாவாருணவாயுஷ்ர: ஸவ-தாந் ப்ராஜுவம் ஸ்ரீதா: |

விஷ்ணுவெசு ப்ராஜுவ: ஸௌரெ து ம-தா மெசு ஐக்ஷிணா-

ததா || 10 ||

திசையில் வீரபத்திரரையும், அதன் இடது பக்கத்தில் தென் மேற்கு மூலையில் விநாயக மூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கில் ஷண்முகனையும், வடமேற்கு மூலையில் ஜீயைஷ்டா தேவியையும், வடதிசையில் விஷ்ணு அல்லது காத்யாயநீ (கௌரி) தேவியையும், ஈசான திசையில் சூரியனையும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

சூரியனை பீடவடிவமாகவோ பிரதிமாருபமாகவோ அமைக்கலாம். பிரதிமையாக இருந்தால் ஆலயத்திலும் பீடமாக இருந்தால் ஆலயமில்லாமலும் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கு-அக்ஷி மூலை-ஈசான மூலை இந்த திக்குகளி லிருக்கும் தேவதைகள், மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். தென்மேற்கு-மேற்கு-வடமேற்கு, இந்த திக்கிலிருக்கும் தேவதைகள், கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

வடக்கில் விஷ்ணுவை வைப்பதானால் கிழக்கு நோக் கியும், தூர்கையானால் தெற்கு நோக்கியும் இருக்கவேண்டும்.

ராதர: ஸ்ளஜ்வதூர் ஸ்ஜ: திதெஸ: வஹ்ரிஜாத்: |

ராதுவாஸஸ்யிஷஸ: ப்ராஜ்ஜாஸிஸுவ உஜ்ஜிதே || ௧௧ ||

சூரள வா லிபுஜாஸெ வா சுஸெ அஸுஸுராஸுய |

புரணு ஸமிஸீரெமு வுஷஸூராதம் வரம் ஸவெசு || ௧௨ ||

சுவரஸுஷுரணுத தயொஸ்யெஜ்ஜாஸிதே |

தவயா ஸஜாசு வுஷஸூராதம் மொவாஸாஸாதிம-ஜி:

(தெ:) || ௧௩ ||

ஸுஸவாஸாய தஸீபு வுத(ஷ)ஸீரானாம் ஸவெசு |

ஸப்தமாதாக்கள் அழகுபெற்ற முகமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். சூரியன் மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் இடது பக்கத்திலிருக்கும் விநாயகர் கிழக்கு நோக்கி இருக்கவேண்டும். முதல் பிராகாரம் அல்லது 2வது, 3வது பிராகாரத்தில், (அதற்கு உரிய இடத்தில்) சண்டிகேசுவரருக்கு ஆலயமிருக்கவேண்டும்.

பலிபீடத்திற்கு முன்னிகையில், 3 கோல் தூரத்தில் விருஷபஸ்தானம் இருப்பது சிலாக்கியமாகும். இந்த ஸ்தானத்திலிருந்து, வெளியிலுள்ள துவஜதண்டம் வரையிலுள்ள நடுவெளியை 8 பாகமாகச் செய்ய, முன்கூறிய இடத்துடன், நந்திகேசுவரரின் ஸ்தானம் 9 ஆகும்.

விருத்த பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) மத்தியமானது, கோபுரவாயிலின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்தாவது, மண்டபத்திலிருந்தாவது கணக்கிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். (மண்டபம் கோபுரவாயில்களின் நடுவிலிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

சுவரம் அய-3புரணு து-உதி வாராஜாஸு |

வரிவாராஷ்டகம் ஹேத்வம் ஷோபஸம் அபாயுதா ஸ்ருணு ||

ஸீஜெ(ஸீஜாசி) து வணவணாம்பெற ஸக்தாநாநிஷு
கூடாசி |

உருடாழ்விதள அ வஹிது விதாது பரஹ்யா || ௧௫ ||

ரொஹிணி திதி-3,திருநெல்வேலி சுப்புரொமண லாவ 21 |

வாஸுனொ ஃபிய்யுனெய்வ வாபுரூ பூஸுனெய்வ அ || ௧௬ ||

ஸொலஸ் கெஸ்துவாஸஸ் ஸாஸாதஸாய லாஸஸா: |

உருமெழவம்பேசுநாள் ஸ்ரீராவ்யே து வ டுகுநிணடி ||

கண்ணகாண்டம்தாநு ஷெவாநு பூரெழெர வஸ்திராதநாநு ।

வழிபலாநு பூழிநாநு கய்யெக் கய்யிதஃ || ௧௮ ||

இவ்விதமாக அஷ்ட பரிவாரங்கள் கூறப்பட்டன. இனி ஷோடச (16) பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக:—

மூலஸ்தாநத்தைப்போல் 5 மடங்கு தூரம் வரையி
உள்ள 2வது பிராகாரத்தில், 5வது பாகத்தில், கிழக்கு
திக்கு முதல், முறையே 1. இந்திரன் 2. அசுவிகே தேவர்கள்
3. அக்கிநி 4. பிதிருக்கள் 5. யமன் 6. ரோஹிணி 7. நிர்
ருதி 8. அபஸ்ரஸ்ஸுகள் 9. வருணன் 10. இருஷிகள் 11.
மருத்துக்கள் 12 ருத்திரர்கள் 13. சந்திரன் (அல்லது
குபேரன்) 14. கேஷத்திரபாலர் 15. ஈசானன் 16. ஆதித்யர்
கள் இவர்களை, மூலஸ்தாநத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்
கும்படி வலமாக பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (17)

பரிவார தேவதைகளின் ஸ்தாபன விதியை அறிந்தவன், கிழக்கு திக்கில் கிழக்கு பிராகாரத்திலிருக்கும் தேவதைகளை மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு திக்கில் மேற்கு பிராகாரத்

ஷோபஸம் ஹேவவாவதாதம் ஶா சீஸாடியுஹொவதேத |
அதுயெ-3 ஸாஹஸீயெ து நடிநடிவிவாகிதெ || ௧௯ ||

ஸாவஹே து அதுரஷாஸெ வ-வ-3ாதிசு-உயொமத |
அதஹொகெ-3ா ஹவஹெஸுவ ஶாஹொஷாஸஸஸ்யா || ௨௦ ||

மளஸீ பவ-3ா விரிஸுஸீஸிவொததொ ஹ.முஸீஸுர |
அ.மஹே களபகெஹெவ ஶகதெதெ-3ா விநாயக | || ௨௧ ||

ஸரஸுதீ அ ஹஸீஸு ஶகாஷஹெகரூ-உக |
வாஸவதிஸு வஸவ | ஶாஹெவஸுயெவ அ || ௨௨ ||

சீ-3-உ-3-நடிஸு-3-காஹாமிரூ-உ ஶவ அ |

திலிருக்கும் தேவதைகளை கீழ்க்கு முகமாகவும் பிரதிஷ்டை
செய்யவேண்டும். (18)

இவ்விதம் ஷோடச பரிவாரங்களின் ஸ்தாபன விதி
கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துவாத்ரிம்சத் (32) பரிவாரங்
களின் ஸ்தாபன விதியைக் கூறுகிறேன்.

நான்காவது பிராகாரத்தின் பீஜத்தை (இடை
வெளியை) ஒன்பது ஒன்பது பாகமாகப் பிரித்து, (மத்திய
பாகத்திலிருந்து) வெளியே 4வது பாகமாகிய 8வது பாகத்
தில், முறையே, கீழ்க்கு முதல் 1. அநந்தன் 2. அர்க்கன்
3. பவன் 4. மருத்துக்கள் 5. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 6. கௌரீ
7. ஸர்வன் 8. ப்ரஹ்மா 9. சிவோத்தமன் 10. ப்ருகு
11. ஈசன் 12. அகஸ்தியர் 13. கௌசிகர் 14. ஏகநேத்ரன்
15. விநாயகர் 16. ஸரஸ்வதி 17. லக்ஷ்மீ 18. ஏகாக்ஷன்
19. ஏகருத்ரன் 20. பசுபதி 21. வஸுக்கள் 22. த்ரி
மூர்த்தி 23. தநதன் 24. இந்திரன் 25. காலாக்ரிருத்ரன்

ஸ்ரீகண்ணா ந(நா).மடிவயது ஸீகோ நமூமிஸ்ரீவணுகு || ௨௩ ||

உமுஸ்ரீகெநயுரெஸ்ரீவ வாசுஸ்ரீநிவாரகா ||

சுயாவஸ் வுயிலீஸ்ரீநெ மளநீஸ்ரீவாநகாதுரெசு || ௨௪ ||

மளநீஸ்ரீநெ நுதெசு வுயிலீஸ்ரீவ வுயிலீஸ்ரீவா-

அரெசு ||

சுயாவஸ் வுயிலீஸ்ரீநெ மளநீஸ்ரீவாநகாதுரெசு || ௨௫ ||

மளநீஸ்ரீநெ வுயிலீஸ்ரீவாநகாதுரெசு || ௨௬ ||

வாசுஸ்ரீநிவாரகா ||

சுயாவஸ் வுயிலீஸ்ரீநெ மளநீஸ்ரீவாநகாதுரெசு || ௨௭ ||

மளநீஸ்ரீநெ வுயிலீஸ்ரீவாநகாதுரெசு || ௨௮ ||

மளநீஸ்ரீநெ வுயிலீஸ்ரீவாநகாதுரெசு || ௨௯ ||

26. ஸ்ரீகண்டன் 27. நா(ந)கதேவன் 28. பீமன் 29. பூமிதேவி 30. ஸிகண்ட 31. உக்கிரன் 32. சனைச்சரன் ஆகிய 32 தேவதைகளையும் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

இவைகளில் பூமிஸ்தாநத்தில் கௌரியையும், கௌரீஸ்தாநத்தில் பூமியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளைக் கூறியபடியே ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

விசேஷித்து, எல்லா தேவதைகளையும் உள்பக்கம் பார்த்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். (25)

கௌரீ தேவிக்கு, வநமாலை (அல்லது சாலிகாபாதம்) விமானம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளுக்கு, விமானம் அல்லது மண்டபம் செய்யவேண்டும். அது, மூலஸ்தானத்தின் அளவில், $\frac{3}{4}$ - $\frac{1}{2}$ -அல்லது $\frac{1}{4}$ பங்கு அளவு இருக்கவேண்டும்.

அதிதாதுஷ்ணஹஸ்தம் வா வரிவாராநாயம் ஹஸேசி |
சூலாஸஸஹதெ தெந ஜாதெநெவ ப்ருகஸ்பெசு || ௨௮ ||

ஸக்தூரானயெ து யநூநம் மெஹஸேவ தயெவ ஹி |
காரபெஹாயிகம் ரஜ்யம் விவரீதம் விவதூரடி || ௨௯ ||

அதிவம-ஹேனாவாகாரம் அதாது-ஹேரஸஸநிதடி |
உக்ஷாவாஸம் ப்ருகத-ஹேயம் செஷானாம் து யயொஹிதடி ||

வரிவாராநாயம் ப்ரோக்தம் ப்ருதிஜானகூணம் ஸூணம் |

பரிவாரதேவதைகளின் ஆலயமானது கர்பகிருஹத்திற்கு ஸமமான அளவுடையதாகவோ, அதில் பாதியளவு உடையதாகவோ, முக்கால் பங்கு அளவு உடையதாகவோ இருக்கவேண்டும். அல்லது 3 கையளவு, அல்லது 4 கையளவு, அல்லது 5 கையளவு இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும்.

ஆபாஸ ஸதநத்தில் அதே அளவினாலேயே (ஆலயத்தைக்)கற்பிக்கவேண்டும். (மூலஸ்தானத்திற்கு வெளியிலும் விஸ்தாரமான கட்டிட அமைப்பு உடையதாக பரிவாராலயமிருந்தாலும், அதன் கர்ப்பகிருஹமானது, அதற்குக் கூறப்பட்டுள்ள அளவின்படியே அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது பொருள்.) (28)

சக்தியின் ஆலயத்தில், மூலஸ்தானத்தின் அளவு எப்படியுள்ளதோ அதே அளவில், மூலஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். அதைவிட அதிக அளவு இல்லாமல், அழகாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்கு மாறுதலாக இருந்தால், விபரீத பலனையளிக்கும். (29)

நந்திகேசவரரின் ஆலயத்தை திரிவர்க்க மண்டப வடிவத்தில் 4 பக்கங்களிலும் வழிகளுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். (30)

வரிவாராஹ்யே அரமல-போதேந வெ ஹவெசு || ௩௧ ||

ஸகநாநாம் து யநாநம் தநாநம் தநு மரஹதாஸி |

ஸவ-போஸாம் டெவதாநாம் ௨ ஸோதகம் வாஸநம் து வா ||

அாக்ரீஸஸு வரிவாரம் து ஜாதிக்ஷெ-ப்யே ப்ருகஹ்யெசு |

அமநே து ஷோபஸம் ப்ரோதம் பெரஷே து ஸ்ரீஸூகம்
ஹவெசு || ௩௩ ||

சுயவா ஸவ-ஹெ-ப்யேஷு ஸவ-ஃ வா வரிகஹ்யெசு |

ஜாத்யாயாமாஸகாநீநி ப்ருதிராஹக்ஷணோதவசு || ௩௪ ||

இவ்வாறாக பரிவாரதேவதைகளின் ஆலய விதியானது கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

ஸகலஹார்த்திகளுக்கு, துவாரமானமும்-கர்ப்பமானமும் எவ்வாறு கூறப்பட்டதோ, அவ்வாறே, பரிவாராலயங்களுக்குமாம்.

எல்லா தேவதைகளுக்கும் ஸ்தாநகம் அல்லது ஆஸநமாம். (எல்லா தேவதைகளும் நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாம் என்பது பொருள்).

துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களை * ஜாதிக்ஷெர்மியங்களில் வைக்கவேண்டும். ஷோடச பரிவாரங்களைச் சந்தத்தில் வைக்கவேண்டும். சேஷித்ததை (அஷ்ட பரிவாரத்தை) ஸ்வஸ்திகத்தில் வைக்கவேண்டும். அல்லது எல்லாப் பரிவாரங்களையும் எல்லாவித ஆலயத்திலும் வைக்கலாம்.

ஜாத்யாயாமம்-அம்சகம் முதலியவைகள் பிரதிமாலக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (35)

* ஜாதிக்ஷெர்மியம்-சசந்தம்-ஸ்வஸ்திகம் இவைகளை தேவாலய நிர்மாண விதியில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சுய வுஷஹமுகக்ஷணடி ||

சூரீள து வரிவாராணாம் வகெக்தீ வுஷஹமுகக்ஷணடி |

தும்மெ வஹுபராம்பெ து ணகாம்பம் அம்மும்

ஹவகி ||

அகவாரிம்பாம்மூபாபம் மஹாக் வுஷாவவாதகடி |

உபயோதி, மஹவயகீணம் வணகீ (யகீ) ராக்ரூபாஹுதடி ||

தஷ்நாடி மீ. வெஹுஷாயம் வுமெவோதும் (உரோணம்)

ஷோபராம்மூடி |

ஹுபீவகீ அதுஷாபெடி (து தஷ்நாபெடி) ஷ்நாதும்

வரிகீதீதடி || ௩௭ ||

ஜாநுராதம் விராதும் ஸ்நாஜ்வாராதம் ஷம்மூடி |

வாஸராதம் விராதும் ஸ்நாதும், மஹவம் புகஹுபெகி ||

ப்யம், மானாரம் து வஸ்யம் ப்யம்மொழி அதுரம்மூடி |

ப்யம், மஹுவிசாரம் து அதுரம்மூடி அதுத || ௩௮ ||

விருஷப லக்ஷணம்.

பரிவாரங்களுள் முதலில், விருஷப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். உயரத்தில் 50ல் 1 பாகம் அங்குலமாம். கழுத்து முதல் பிண்டிகாடி வரையில் 40 அங்குலமாம். தலை யிலிருந்து கழுத்து வரையில் 4 (10) அங்குலமாம். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். மார்பு வரையில் 16 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கால் நீளம் 6 அங்குலமாகும். குளம்பின் நீளம் 2 (3) அங்குலமாகும். இவ்வாறு உயரத்தைக் கற்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (39)

கொம்புகளின் ௩0 வின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கொம்புகளின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அடிக்கொம்பின்

சுய-போ-மூ-மூ-த-ய-போ-மூ- (மூ-த-மூ) வஜாஸம் உ-மூ-கா-சி
கூ-பம் கூ-கா-சி |.

சி-ஹி-வ-கூ-ஸ-பா-ய-க-த-ள-ப-ம-ள-ப-ய-ஜ-ந-ர-ஸ-ப- ||

மூ-கா-ப-வஜாஸம்-த-ந-ப-ம்-ப-ம-உ-வ-வஜாஸம்-ப-ம-ப-ம்-மூ-கா-சி |

வ-த-ம்-அ-த-த-ம-வ-ஜ-த-ம்-ந-த-த-ம-க-ா- (அ-த-த-ம்)-மூ-மூ-
ம-வ-சி || ச-க ||

ந-த-த-ம-ய-ஜ-ய-க-ி-மூ-கா-ப-மூ-வ-வ-ப-த-த-ம-ப-ம-ப-த-த- ||

ந-த-த-மூ-க-க-ண-ப-க-ண-ப-ய-க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப- ||

க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப- ||

ப-ய-ஜ-வஜாஸம்-அ-த-த-ம-ப-மூ-க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப- || ச-க ||

வ-த-த-ம-போ-மூ-மூ-வ-ஜ-த-ம்-ப-மூ-க-ண-ப-க-ண-ப-க-ண-ப- ||

வஜாஸம்-க-ண-ப-மூ-மூ-வ-ஜ-த-ம்-த-த-ம-ப-க-ண-ப- || ச-ச ||

அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்கொம்பின் அகலம் ½ அங்குலமாகும். கொம்புகள் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்திருப்பவைகளாகும். கொம்புகளின் நடுவு சிறிது வளைந்திருப்பவைகளாம். நெற்றியின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் பருமன் 5 அங்குலமாகும். கண் 1 அங்குலமாகும். (கண்ணின் நீளம் 2 அங்குலமாகும்) கண்ணின் நடுவிலிருந்து நெற்றி வரையில் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.

கண்ணிலிருந்து காணுந்தமும், காதின நீளமும் 5 அங்குலமாகும். அடிக்காதின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். நடுக்காதின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்காதின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். கனம் ½ அங்குலமாகும்.

முக்கின் உயரம் 1½ அங்குலமாகும். அகலம் 1 அங்குலமாகும். தாழம் அதற்கொப்பாகும். நாளியின் மேல்த்

வூஹிம் ஜம்வாமுலீலாஹம் வாதுயெது விஸெஷத: |

வூதாமெபுகேஸஸஹிதெ வஜாஸம் வெஷாம்மூஹம்

ஹவெசு || ௫௫ ||

உ(வா)நாமும் வெககலாதும் ஸஜாக் கெஸஜீவ-ஃ

யூமாம்மூஹ |

ஸீஜாயாஹம் விபாஹம் ௮ ஸவ-ஃ வஜூஹம்மூஹம் சூராக் ||

விராதும் வநதிகதூதம் பௌமாயாஹம் யூமாம்மூஹ |

உடியாஹம்மூஹவசுபு(வஜாஸம்) வநதிகதூதவியதெ || ௫௭ ||

ஸூதம் வா பஸிதம் வாவி வஜிஷ்வா ஹபூலீகெ |

ஸூயயா வெஷகாமஹ-ஃ பரிநாஜம் நொஹஜம் து வா #

ஸூண-ஃ தாபூஹம் வாவி நொஹஜம் வஜஷஹம் வாஜ |

சிஹிசு ஹதம் ந கத-ஃஷூஹம் வாதொநூதபுரானகெ ||

வரையில் நீண்டிருக்கவேண்டும். விசேஷித்து வால் நுனியில் மயிர் அடர்ந்திருக்கவேண்டும். மயிர் அடர்ந்திருக்குமிடத்தில் அகலம் 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். வால் நுனியின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். மயிர் 4 அங்குலம் நீண்டிருக்கவேண்டும். பீஜகோசத்தின் அகலமும் நீளமும் 3 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2 அங்குலமாகும். மாணியின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். மாணியானது அடிமுதல் 1 அங்குலம் அகலமும் 1 அங்குலம் கனமுமுடையதாகும்.

விருஷபமர்னது படுத்த உருவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருக்கலாம். பத்மாஸநம் அல்லது பத்ரபீடத்திலிருக்கவேண்டும். ஸுதையினால் செய்தால் உள்ளே செங்கற்கள் வைத்துச் செய்யவேண்டும். சிலை—லோஹம் அதிலும் ஸுவர்ணம்—தாமிரம் இவைகளால் செய்யவேண்டும். லோஹத்தால் செய்யப்படும் விருஷபம் சிறந்ததாகும். உயரம்—அகலம்—நீளங்கள் சிறிதும் குறைவாகச் செய்யுக்

தயா கத-ஃஸு கத-ஃஸம் ததூகூணஸம்யுதழ் |
கத-ஃஸம் விவரீதம் வெசு விவரீதமனுவ டி || கூடு ||

வரஷமனுகூணம் வரூதம் ஸுணம் வநெஹு ரகூணம் ||

சய சயிடுவனுகூணம் ||

உத்தரஸதானெத கத-ஃஸம்(காரபெசு) சுநநெயுரழ் |
விவநு-செபகஹரயம் ஷட்கூகூணம் விநாவிகு || கூடு ||

சுரெவனம் சூபாஹம் விவநிஹாஹராவரதழ் |
டகூவநெத விதூகி-ஹம் வாரவநெத விநிஹகு || கூடு ||

வெஷாரஹம் விதூஸூஹம் டடாகூடகூணம் தழ் |
டகூகிணை து விதூஹ-ஹம் வாரவாரெஸு-சூ ஹவநெத ||

ஸதூராயம் தயாஹம் ஸு-கூ-ஸு-வம் டகூகிணைகரெ |

கூடாது. விருஷபத்தை லக்ஷணத்துடன் செய்பவரே சிற்பியாவார். இதை மாறுதலாகச் செய்யக்கூடாது. விபரீதமாக அமைந்தால், அது விபரீத பலனையளிக்கும், இவ்விதம் விருஷபலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அக்ரி தேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

அக்ரிதேவ லக்ஷணம்.

அக்ரிதேவரை உத்தம தசதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். அக்ரி பகவான், 2 முகம். 1 ஹிருதயம் (உடல்) 6 வயிறு. 2 முக்கு. 3 மேகலை (அரையணி) 3 கால். 7 நாக்கு இவைகளை யுடையவராவார். வலது முகத்தில் 4 நாக்கும், இடது முகத்தில் 3 நாக்கும் இருப்பதாம். செம்மறியாடு வராதன மாம். 4 கொம்பும், சடைமுடியணியுமுடைய வராவார். வலது பக்கத்தில் 4 கைகளும், இடது பக்கத்தில் 3 கைகளும் உடையவராவார்.

தொடரம் வஜ்ஜநம் வாஜெ வஜ்ஜதவாக்ரம் விஸேஷதஃ || ௬௫ ||

வவா ஸ்வின-திநிவஜ்ஜதம் நெத்ரம் விம்மவன-கீக்ய |

வ்ருஹாணுருஸம்பூதம் வஜ்ஜீரொவரிஷீக்ய || ௬௬ ||

ஹுகூருவஸநொபெதம் கஹ்யெஹநநுஸூர ||

சுய ஸ்ராஹூஜிநாஜாநி ||

ஸ்ராஹீ ஜாஹெஸூரீமெவ களஜாநீ ஜெஷ்வி தயா || ௬௭ ||

வாராஹீ ஜ தயெந்ரூணீ ஜாஹுஸூர ஸஷ்ஜாதரஃ |

ஹுகூருவஸநொபெதம் கஹ்யெஹநநுஸூர || ௬௮ ||

அக்ரிதேவனை, வலது கைகள் நான்கிலும், சக்தியா யுதம்-அன்னம்-ஸ்ருக்கு-ஸ்ருவம் இவைகளையும், இடதுகை கள் மூன்றிலும் தோமரமென்னும் ஆயுதம்-விசிறி-நெய்ப் பாத்திரம்இவைகளையும் தரித்து, தங்கநிற உடலும், பொன் னிறமான கண்களும், ஒளிவீசும் மேனியுமுடையவராய், வெண்பட்டாடையணிந்து, பத்ம பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவத்தில் அமைக்கவேண்டும்.

பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்.

பிராம்ஹி—மாஹேசுவரீ—கௌமாரீ—வைஷ்ணவீ— வாராஹீ—இந்திராணீ—சாமுண்டா இந்த 7 பேர்களுக்கும் ஸப்தமாதாக்கள் என்று பெயர். இவர்களுக்கு வலது பக் கத்தில் வீரபத்திரரும் இடது பக்கத்தில் விநாயகருமாம்.*

* கீழே 6-7 சுலோகங்களில், தென்கிழக்கில், அக்ரி அல்லது அக்ரி துர்கையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களும் தெற்கில் வீரபத்திரரும், தென்மேற்கில் விநாயகரும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு, வீரபத்திரருக்கும் விநாயகருக்கும் நடுவில் ஸப்தமாதாக்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், தென்திசையில், அக்ரியோ அக்ரி துர்கையோ இல்லாவிட்டால்,

சுய விரஹகுருகக்ஷணடி ||

அதுவ-ஃகுறுதினெதுறு ஐடாகுடலித: |
 ஸவ-ஃஹரணலாயுது: ஸ்ரெதவனெ-ஃ வரவுபுஜ: || ௬௬ ||
 ஸுருயாயுபுராவஹயம் ஐகிநெ து கரவயெ |
 மஃ அ வரஃ அரவி வரவாபு-ஃ கரவயெ || ௬௭ ||
 ஸ்ரெதவஃஸநாலீ: வடவரகும் ஸரானித: |

சுய வரவாதுருகக்ஷணடி ||

அதுவ-ஃகுறுதுஸ-ஃஹஸாயுது: ஹெஸ ஹித: ||
 ஐகிநாஹயஸுரு அ வரஃ அகக்ஷாமிகாடி |
 [அதுவ-ஃகுறு (ஸு-ஃலீ அ)அதுஸ-ஃஹஸாயுது
 ஹெஸ ஹிதா || ௬௮ ||
 ஐயநா அஹயம் ஸுரு வரஃ அகக்ஷாமிகாடி |]

வீரபத்ர லக்ஷணம்.

வீரபத்ர மூர்த்தியானவர், வெண்மை நிறமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவராய், சடை முடியும் விருஷப தவஜமும் கொண்டு, வலது கைகளில் குலமும் அபயமும், இடது கைகளில் கதையும், வரதமும் தரித்து, ஸர்வாபரண பூஷிதராய், ஆலமரத்தினடியில், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவரவார்.

ஸப்தமாத்ரு லக்ஷணம்.

பிரஹ்மாணியானவள், 4 முகங்களும் (அழகிய முகமும்) 4 கைகளும், தங்கநிறமும், 4 கைகளிலும், அபயம்-குலம்-வரதம்-ஐபமாலையும், ஐடாமகுடமும் பீதாம்பர

அந்த இடத்தில் வீரபத்திரரை வைத்துவிட்டு தெற்கில் ஸப்தமாதாக்களை வைக்கவேண்டுமென்று பொருள்கொள்ளலாகும்,

ஸதவத்ராஸநாஸீநா ஹம்ஸவாஹதகனதூகா || ௭௨ ||

ஐடாகுகுடஸம்பூதா வீதாம்(பூதூம்)ஸரயுரா வரா |

ஸ்ரஹாணீஸெவவாவஜாதா ஸ்ரஹவரூபம் ஸோஸ்ரிதா ||

அதுஹம்ஸா திணைத்ரா அ சதிரகூதநூபுலா |

ஸூத்ரம் அபவதஹம்ஸவெஜ வாஸெ அ வரஹம் தயா || ௭௩ ||

ஐவராஹாம்(ஹரூகம்) ஹயதீ ஐடாகுகுட ஸம்பூதா |

[ஸ்ரீஸூவரூபஹ்யஸூதா வரஹயுஜஸம்பூதா |]

ஹம்ஸரெண ஸோ ஹெஜஹா ஹஹெஸ்ரீதி கீதி-தா || ௭௪ ||

அதுஹம்ஸா திணைத்ரா அ ரகூவஹஸோஸீதா |

ஸவஹாஹம்ஸம்பூதா வாஸிகா (களோஸீ) ஹுகூடாஸீதா ||

ஸூதிகூதூஹஹா அ வரஹாய வாணிகா |

ஹம்ஸரஹவாஹீ அ ஹம்ஸரம் ஸோஸ்ரிதா || ௭௫ ||

மும் (வெண்பட்டாடையும்) தரித்தவளாய், அன்ன வாஹனத்தில் ஆவலுடன், அரசமரத்தடியில் வெண்தாமரை மலர்மீது வீற்றியிருக்கும் வடிவங்கொண்டவளாவாள்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், மிகச்சிவப்பான உடலொளியும், வலதுபுறம் கைகளில் குலமும் அபயமும், இடதுபுறம் கைகளில் வரதமும் ஐபமாஸையும் (உடுக்கையும்) சடைமுடியும் தரித்து, பரமசிவனுக்கொப்பான பெருமையுடன், விருஷபதுவஹம் தரித்து, பில்வ விருக்ஷத்தடியில் வீற்றிருப்பவள் மாஹேசுவரீ என்று கூறப்படுவாள். (75)

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிகப்பு ஆடையும் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, வாணி என்னும் சிறப்பு ஆபரணமணிந்து, கிரீடத்தை தரித்து, சக்தி என்னுமாயுதம்—குக்குடம் (கோழி) வரத

ஸ்வவிக்ரயரா ஷெவீ வரதாமயவாணிகா |
 ஸுஸூதா அராவடிதா ஸூதாஸா ௮ ஸுஸூதா ௮ ||
 வீதாஸவரயரா ஷெவீ கிரீடகசுடாவிதா |
 ராஜவ்ருக்ஷம் ஸோஸூதித்ய மரூப்யுஜவாஹிதீ || ௭௯ ||
 வெணுவீதி ஸோவஜாதா விஜ்ஜுமலஷணமலிஷிதா |
 வராஹவத்ஸஸ்யூதா தீநாஸூடி ஸோவஜாதா || ௮௦ ||
 கரணூகசுடாபெதா உதாம-ஹ ஸோவிதா |
 ஹம-௮ டிசுநிணெ ஹவெஷு ஸுஸூதா வரதாமயவாணிகா || ௮௧ ||
 ஸமயம் டிசுநிணெ ஹவெஷு வரதம் வரதாமயவாணிகா |
 டிசுநிணெ ஹவெஷு வரதம் வரதாமயவாணிகா || ௮௨ ||
 கரணூகசுடாபெதா உதாம-ஹ ஸோவிதா |

ஹஸ்தம் அபயஹஸ்தம் இவைகளை கைகளில் தரித்து, மயூர
 துவஜத்தை தரித்து, அத்திமரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள்
 (கௌமாரீ) எனப்படுவாள். (77)

பச்சை நிறமும், அழகிய முகமும், நன்கு அமைந்த
 கொங்கையும், உடையவளாய், பீதாம்பரமணிந்து, கிரீட
 மகுடம் தரித்து, கைகளில் சங்கு-சக்கரம்-வரதம்-அபயம்
 இவைகளை தரித்து, விஷ்ணுவக்குரிய சிறப்பு ஆபரணங்
 களை அணிந்து, கருட துவஜம்கொண்டு, ராஜவிருக்ஷத்
 தடியில் வீற்றியிருப்பவள் வைஷ்ணவீ என்று கூறப்படுவாள்.
 ராஜவிருக்ஷம்—சரக்கொன்னை மரம்.

வராஹ முகமும், நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமும்,
 கரண்ட மகுடமும், 4 கைகளும், அவைகளில், வலக்
 கைகளில் கலப்பையும் அபயமும், இடக்கைகளில், முஸல்
 மும் (முஸல்ம்-உலுக்னீக்) வரதமும் கொண்டு, கருப்பு ஆடை
 யுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, மஹிஷத்வஜம்

அதுவ-சுஜா திருணெஞ்சா அ ஸவ-சாமரணமூஷிதா ||

கிரீடகசுடொவெதா ஸூகிரூஉதிராமதா |

சுங்குஸம் அரமயம் ஸவெத வாமெ ஸதீம் வரம் தயா || அச ||

கஹூஉமம் ஸலாஸிரிதத ஸ்ரீதா வெவ மஹ்யுஜா |

[உருராணிதி ஸலாவதாதா அரமூணாருக்ஷணம் ஸூணா ||]

அதுவ-சுஜா திருணெஞ்சா அ ரகுவெண-சாயு-ச-

கெஸரிநீ || அரு ||

கவாருஸூருஹஸூ அ வரதாமயவானிகா |

ஸிரொராமாவரீதா அ வஹூவொவரிஷிதா || அசு ||

வதாவ்ர அர-சாம்ஸரயரா தாம அர-சாவ்ரதஸ்தீ |

ஹூஸூ, ரகராஸவதா வடவ்ருக்ஷம் ஸலாஸிரிதா || அள ||

அரமூணாருக்ஷணம் ஹெதவெவம் சுய-சாதூ கஹூகிசி |

தரித்து, புங்கமரத்தடியில் வீற்றிருப்பவள் வரூஷியாவாள்.

நான்து கைகளும் முன்று கண்களும் சிறந்த பவழத் தின் நிறமும், கிரீட மகுடமும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலக்கைகளில், அங்குசம்-அபயமும், இடக்கைகளில், சக்தியும், வரதமும் தரித்து கஜதுவஜத்தை தரித்து, கல்ப விருக்ஷத்தடியில் வீற்றி யிருப்பவள், இந்திராணி என்று கூறப்படுவாள். இனி சாமுண்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

சிகப்பு நிறமும், மேல்நோக்கிய கேசமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவளாய், புவித்தோலாடையும், யானைத் தோல் மேலணியும் அணிந்து, கபாலம்-குலம்-வரதம்-அபயங்களை கைகளில் தரித்து, சிரோமாலையை அணிந்து தித்திப்பற்களால் பயங்கரமான முகமுடையவளாய், ஆல மரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள், சாமுண்டா என்று கூறப் படுவாள்.

உக்சுவாஹாஸிதாஸ்வாஹா வாவாஹா து ஹிதா ||
 னவம் வெ ஸவாஹாஸிதாஸ்வாஹா உக்சுணம் கவிதம் ஸா || அக ||

உதி காஸ்யஸிதாஸ்வாஹா வாவாஹாஸிதாஸ்வாஹா
 ஸா || உக்சுணம் கவிதம் ஸா ||

இவ்விதமாகக் கூறியுள்ள லக்ஷணங்களுடன் ஸப்த
 மாதாக்களை முறையுடன் நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

இவர்களின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால்
 தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த
 மாதாக்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறியுள்ளேன். (89)

சூரியிய சிப்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவரவிதி என்கிற
 நாற்பத்தாரூவது புடலம் முற்றும்.

ஸவூம்.மூம். தநாயாஸம்.மூஷா.மு.வஸா.நகழ் |

வாடிம்.மூஷாயதம். ஆஸம். ஸாய-ஸாம். து கநிஷிகா ||

தஜ-நூடிகநிஷாணம். ப்ருதெதகம். து பவொ.நகழ் |

சூயொடிஸாம்.மூம். ஸாஹு. ப்ருகொஷம். து

நவாம்.மூம் || ௭ ||

தஜ-நூநாலிகெ வெ அ னகவிஸயவாயதழ் |

கநிஷாம்.மூஷயொபெஸூவ நீவ-ம். ஸவூடிஸம். யவழ் || ௮ ||

வாடிஸாஷ.நவாபெடிள அ ஸவூஸம்.வூயவம். சூராக் |

சம்.மூஷாடிகநிஷாணம். ஸூராவலிதஜ்.விய்யதெ || ௯ ||

(கண்டைக்காலின்) நீளம் துடையினளவே 6½ அங்குலமாகும். பாததலத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

ஆகக்கூடுதல் உயரம் $2+4+8+3+6+16+6+6\frac{1}{2}+8+6\frac{1}{2}+3=64$ அங்குலமாகும். (5)

பாததலத்தின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுளிவரையில் பாதத்தின் நீளமாகும். கால் பெருவிரலின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் முறைசிய ஒவ்வொரு யவை குறைந்திருப்பதாகும்.

பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 18 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 9 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 8 அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல்—அணிவிரல்களின் நீளம் 21 யவை (2½ அங்குலம்) ஆகும். சிறுவிரல்—பெருவிரல்களின் நீளம் 17 யவை (2½ அங்குலம்) ஆகும்.

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின்

ததவஜாலஸிவாடிம் ஸஜாக் நவவஜாலஸாடிஹரதடி |
நவவஜாலஸிவாடிம் ஸஜாக் நவஜீவ-ஃ து வரதூவகி ||

[சூத்திராபிகம் நவவஜாலஸாக் நவஜீவ-ஃ து
வத-ஃௌடி |]

ஸாவம் (வெடிம்)கராதவஜாலஸம் கணிஸாவம் அபாய-ஃகடி |
வரகொஷகம் யாமாம்மூதூம் ஸாவம்வஜாலஸம்
ஷய-ஃகடி || ௧௧ ||

ஸாவம்வஜாலஸம் து வஜாலஸம் ஹவஜாலஸம்வஜாலஸம்வஜாலஸம் |
ஸாவம்வஜாலஸம் து தவஜாலஸம் வஜாலஸம்வஜாலஸம்வஜாலஸம் ||
ஹவஜாலஸம்வஜாலஸம் வஜாலஸம்வஜாலஸம்வஜாலஸம்வஜாலஸம் |
தவஜாலஸம்வஜாலஸம்வஜாலஸம்வஜாலஸம்வஜாலஸம்வஜாலஸம் || ௧௨ ||

அகலம், முறைமைய, 12-8-9-8-7 யவையாகும். (9)

அந்தந்த விரல்களின் நகங்களின் அகலம், விரலின் அகலத்தில் 1 பங்கு அகலமுடையதாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தில் 1 பங்கு உடையதாகும் வட்டமாயும் இருப்பதாகும். (நகத்தின் நீளமானது அகலத்தைவிட 1 பங்கு அதிகமுடையதாய் நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்பதாகும். (10)

உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். மணிக் கட்டின் அகலம் 2 1/2 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டம் (முன்கையின் அகலம்) 4 அங்குலமாகும். மேல்கையின் அகலம் 6 1/2 அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 8 அங்குலமாகும். ஹஸ்த கோஷ்டத்தின் இடைவெளி 1 அங்குலமாகும். அது 7 அங்குலம் தணிந்திருப்பதாம். நடுமுகம் (அகலம்) 10 அங்குலமாகும். துதிக் கையின் அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். துதிக் கையின்

சூரண சூரதா ஹவெஷ தாஷ்யெத் (ஹவாஷெத்)

ஸுஷிரஅயத் |

வாஷிணாயதம் வெஷிணாயத் தித்யஸ்யபித || ௨௪ ||

ஹிணை ஹிணைமும் ஸூரகி வாஷிணயத் (வாஷிண) ததம்

ஹவெஷ |

சுயாஸ்யத் து திஷிணை மும்ஸதம் அபம்மம் || ௨௫ ||

தெத்ராயாணம் விஸாயம் அ ஷிஷிணம் வரிஷிணத் ||

கணம் ஹிணைமும்ஸதம்ஸூரகிஷிணம் வெஷிண தகி ஹவெஷ ||

சுயாஸ்யம்ஸதம் வதம் தஸ்ய கணம்ஸூரகிஷிணம் அபம்மம் ||

யஷிணைதம் தகி கதஸ்யத் து ஸூரகிஷிணம் || ௨௬ ||

ஸூரகிஷிணம்ஸூரகிஷிணம் அஷிணைமும்ஸதம் ஹவெஷ |

ஸூரகிஷிணம்ஸூரகிஷிணம் கணம்ஸூரகிஷிணம் || ௨௭ ||

நீளம் 22 அங்குலமாகும். துதிக்கை வீரல் நுனியின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். துதிக்கை அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பதாம். அதன் நுனியில் 2 துவாரங்கள் இருப்பனவாம்.

இடது தந்தத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும் வலது பக்கத்தில் தந்தத்தின் அடிப்பக்கம் மட்டிலும் இருப்பதாகும். இடது தந்தம் ஸமதலமாக இருப்பதாகும். உதடு 2 அங்குலம் நீண்டு தொங்குவதாம். கண்ணின் அகலமும் நீளமும் 6 யவையாகும். கழுத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமும் அவ்வாறே 5 அங்குலமாகும். காதின் கனம் 1½ அங்குலமாகும். அடிக்காது (அகலநீளம்) 2 அங்குலமாகும். முகத்தை, யானையின் முகம் எவ்வாறிருக்குமோ அவ்வாறு அமைக்கவேண்டும். (17)

பாஹு வரையில் விஸ்தாரம் 2 அங்குலமாகும்.

ஸ்தநாகாரம் உபராம், மூரூதம் ஹிகூயாஸ்து அபேவ ஹி |
 ஸ்தநாகாஹம் வியவவதூலம் அஹம், மூரூதம் ஸ்தநஜ்ஞமூல || ௨௬ ||
 ஸ்தநாயஸ்தாவிஸாராம் து ச்ரீவணாம், மூரூதம் அஹித |
 அரவிஸாதம், மூரூதம் வஜாதம் உலொதாநாவிஸாரமூக || ௨௭ ||
 தாஹி, நிஜம் விஸாராம் அ சத்யுய-ஹம், மூரூதம் அஹித |
 ஸிம், மாயாஹம் மூணாம், மூரூதம் தஸ்தூய-ஹம் தஸ்து
 விஸ்து, த || ௨௮ ||
 உலொதாநாம் விஸாராம் அ மூணாம், மூரூதம் அஹித ||
 ஹஸ்து, வஜாஸம் து ஹாநாயம் ஹாநு, வஜாஸம் தவாம், மூரூத ||
 ஹஸ்தாஸ்தம் விஸாராம் து ஸஸ்தாஸ்து, உலொதாநாம் |
 தஸ்து, காவிஸ்து, தம் அரவி ஸாய-ஹம் அஹி, (சுத)ம், மூரூ-
 தம் அஹித || ௨௯ ||

கஷங்கனின் மத்திய விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். ஸ்தநங்
 கனின் மத்திய விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்
 திவிருந்து ஹிக்கை (நெஞ்சாங்குழி) வரையில் அளவும்
 அவ்வாறே 10 அங்குலமாகும். முலைக்காம்பின் அகலம்
 2 யவையாகும். ஸ்தநமண்டலத்தின் அளவு 2 அங்குல
 மாகும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழிடத்தின் அகலம் 15 அங்குல
 மாகும். நடுவயிற்றின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். தொப்
 புளின் அகலமும் தாமழமும் 1½ அங்குலமாகும்.

விங்கத்தின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலம்
 அதில் பாதி 1½ அங்குலமாகும். பீஹிகோசத்தின் நீளமும்
 அகலமும் 3 அங்குலமாகும். அடித்தடையின் அகலம் 12
 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) அகலம் 9
 அங்குலமாகும். அடிக்கண்டைக்காலின் அகலம் 7 அங்குல
 மாகும். அதன் நுனியின் (நளகையின்) அகலம் 2½ (3½)

தனா முஸ்து து விஷாரம் ஸாய-ஷணாகுலிஷதே |
 வாஷ-ஷாயாஃ விஸாஹம் அ முணாம்-முஹூஷாஹதழ ||
 வாடிஸாஷஷி-ஷடீ வஹயவம் ஸுஷாத் யயாகுமழ |
 சுமூஷாடிகநிஷாஹம் வாடிாம்-முஸிவிஸாஹகழ || ௨௫ ||
 ததிவாடிம் தவஷாஸம் தடிய-யாயதஸுமழ |
 ஸுநகம் வாஸதம் வாவி வடிவீஹி விஸேஷத: || ௨௬ ||
 ஸுடிஹம் டிஷினிஹம் ஹஸே வாஹஹஸேகவிஷுகெ
 (து ஹஸுகழ |
 ஹாடிஹம் ஹஹஸே து சுஹுஸம் டிஷினிஹம் சுஹ || ௨௭ ||
 வாஹஹஸே து வாஸம் வா தாமம் வாஷுகுஷாஹிகா |
 ஹிஹேதம் ஹேஷஹம்-காஸம் டி-காஹிஹவஸதாவிதழ || ௨௮ ||

அங்குலமாகும். பாததலம் (உள்ளங்கால்) நுனியின்
 அகலம் ௫ அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் அகலமும்
 3 அங்குலமாகும். (24)

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்களின்
 அகலம் முறையே, 12-8-7-6-5 யவைகளாகும். (25)

கால்விரல் நகங்கள், விரல் அகலத்தில் 3 பங்த அகல
 மும், 3 பங்கு நீளமும் உடையதாய், அகன்று வட்டமாக
 இருப்பவைகளாம்.

நின்றவடிவமானாலும், உட்கார்ந்த வடிவமானாலும்
 விசேஷித்து பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (26)

வலது கீழ்க்கையில் தனது தந்தமும், இடது கையில்
 இட்டலியும், வலது வெளிக்கையில் அங்குசமும், இடது
 கையில் பாசம் அல்லது நாகம் அல்லது ஐபமாகையும், துதிக்
 கையில் மேந்தகமும் வைத்திருப்பதற்கும்.

விநாயக மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், தங்க நிறமும்

ஆப்ரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பருத்த வடிவமும் பெரிய வயிறுடன் கூடியது விநாயகரின் வடிவமாகும். இவ்விதம் விநாயகரின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஷண்முகரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

காசியபீய சிற்பாஸ்திரத்தில் விநாயக லக்ஷணமெனும்

47-வது படலம் முற்றும்.

சுய சுவடி வசவாரிஸி வடமு ||

ஷண்ம வுக்ஷணம் ||

வணதாநொதநெநெவ ஸ்ரீநம் சுயசாவிஅகூணா |
நாநொநாநாழிகம் ஸவசிம் பெராகும் வெவ ஸ்ரீநம் வுக்ஷணம் ||
விமூலம் வா அதும-ஹிஸ்தம் ஷ்ரீநம் நாநாஹஸ்தக |
ஸக்திம் ஸாணம் அ வஹம் அ அகூம் ப்ராஸம் ப்ராஸாரித |
ஸவெய வாநெ து விம்மம் து வஹம் சுக்ஷுடகம் தயா |
யநாஹிஸ்தம் ஹம் வெவ நாநாஹஸ்தாநிதெ ஸ்ரீதம் ||
ஷ்ரீநம் ஷ்ரீ அயம் வஹம் ஸக்தி-ஹிஸ்தாநிதெ |
வெடகம் அகூணாநா அ சுக்ஷுடகம் வாஹஸ்தகெ || ௪ ||

48-வது படம்

ஷண்ம வுக்ஷணம்.

ஸமர்த்தனானவன், ஸ்கந்த விக்ரஹத்தை உத்தம பஞ்சதாலத்தால் செய்யவேண்டும். அளவுகள் யாவும் (ஸோமா) ஸ்கந்த வுக்ஷணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (1)

ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானது, 2 கைகள், 4 கைகள், 6 கைகள் அல்லது 12 கைகள் உடையதாகும். 12 கைகளுடனிருந்தால், வலது கைகளில், சக்தி-அம்பு-கத்தி-சக்கரம்-பிராஸம்-பிரஸாரிதம் இவைகளும், இடது கைகளில் மயில் தோகை-கத்தி-கோழி-வில்-தடி-கலப்பை இவைகளும் இருப்பதாகும். (3)

6 கைகளிருந்தால், 2 கத்திகள்-சக்தி இவைகள் வலது கைகளிலும், கேடயம்-ஜபமாலை-கோழி இவைகள் இடது

அதுமேலுமெனையும்கூடிக் கிணைந்து கரையெய் |
கூகூடும் அக்கூடாது அக்கூடாவென மெனக் கையெய் || ௩ ||
அதுமேலும்கூடும் வாகை மெனக்கூடும் கிணைமெனக்கூடும் |
கூகூடும் கையெய் கையெய் மெனக்கூடும் கையெய் மெனக்கூடும் ||
கூகூடும் கையெய் கையெய் மெனக்கூடும் கையெய் மெனக்கூடும் ||

கூகூடும் கையெய் கையெய் மெனக்கூடும் கையெய் மெனக்கூடும் ||

அதுமேலும்கூடும் கையெய் கையெய் மெனக்கூடும் கையெய் மெனக்கூடும் ||
கூகூடும் கையெய் கையெய் மெனக்கூடும் கையெய் மெனக்கூடும் ||
கூகூடும் கையெய் கையெய் மெனக்கூடும் கையெய் மெனக்கூடும் ||
கூகூடும் கையெய் கையெய் மெனக்கூடும் கையெய் மெனக்கூடும் ||

கைகளிலுமிருப்பதாகும்.

(4)

4 கைகளுடனிருந்தால் வலக்கைகளில் அபயமும் சக்தியும், இடது கைகளில் கோழியும்-மாயுமிருப்பதாகும். (5)
2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சக்தியும் இடது கையில் கோழியுமிருப்பதாகும்.

இதில் கூறப்படாத விஷயங்கள் யாவும் ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறியுள்ளபடியேயாகும். ஸ்கந்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஜ்யேஷ்டாதேவீ லக்ஷணம்.

ஜ்யேஷ்டா தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், தணல் போன்ற நிறமும், தொங்கிய உதும், உயர்ந்த முக்கும், தொங்கும் ஸ்தனமும், ஒட்டிய வயிறும், சிவந்த ஆடையும், வலக்கையில் நீலாத்தலமும், இடக்கையில் பாணபாத்

காகயஜஸராயுகா மூடாபெ திருகாநிதா |

தலைநகர அகழிணைவாழ்வு-3 து வுடுஷா(கெடி)வெ

வாழ்வாதத: || ௨ ||

யுந்நாநீரடி ||

அரசாங்கத்தின் திட்டமிடல்கள்

மூன்றாம் அகாஷிணம் வாழும் வாழ்ந்துழிகாஸ்தம் || மக ||

ஸுஷீதா யாவதாபிஜா 21 ஸவ-காமரணமூஷிதா ।

சுரஜாஜ், ந.நி.ரா. ராஜவெள்ளை விநாயகர் ॥ ௧௨ ॥

பெருதவனெ-3ா உறாகாய: ஸவ-3ா ஹா: னஹ: ஹித: |

திரமும், சிதறிச் சொறுகிய கூந்தலும், காக்ஸை துவஜமும், நெற்றியில் பொட்டும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங் களையுமணிந்து, இருகால்களும் தொங்க, பத்திரபீடத்தில் ஸுகாஸநத்திலிருப்பவளாவாள். அவளுக்கு வலது பக்கத் தில் விருஷபமும் விருஷவாஹனும் (விருஷபவாஹனத் தில் விருஷவாஹனன்) இருப்பதாகும். (10)

மற்றொருருவித தியானம்

ஜ்யேஷ்டாதேவியானவள், வலது கையில் தண்டமும் (தண்டம்-தடி) இடது கையில் ஊசி அல்லது சுட்டிக் காட்டும் குறியும், (அதாவது சுட்டிக்காட்டும் ஆள்காட்டி விரல்) தொங்கிய வலது காலும், உத்தூடிகாஸநத்திலிருக்கும் இடது காலும், அழகிய கொங்கைகளும், யௌவனம் பொருந்திய சரீரமும், கருத்த நிறமும், சிவந்த ஆடையும் உடையவளாய் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். (12)

அவளுடைய வலது பக்கத்தில், வெளுத்த பிறமும், பருத்த உடலும் (அல்லது பெருந்தோற்றமுள்ள சரீரமும்) உடையவராய், ஸகலஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட

காண்குடொவெதா ஁குகுருவஸநாநித஁ || ௧௩ ||

வரவெதா வெ ஁குகினெ செவலெ வாநெ க்ஷமிவ்யுதா
ஹவெக ||
வாவெ ஁குகுஷா ஸகாவதா ஁குகுஷாநா஁ அ஁தெ ||

கய ஁குகுஷாநா஁ ||

அத஁குகுஷா ஁குகினெதா அ ஸா த஁ ஸுதாநிதா வரா ||
ஸகாஷா வீதா஁ஸராவெதா வீதாநா஁ஹவதஸுதா ||

காண்குடொவெதா ஸவகாஹாநா஁அ஁தா ||
கய஁ ஁குகினெ ஹவெத கடக஁ வாஹவ்யுதெ || ௧௪ ||

வரஹவெத த஁ ஸவெத த஁ அ஁குகு வாநெ த஁ ஸ஁வக ||
வஹவீ ஸகவா஁ஷா வ஁வீ஁஁வரி வ்யுதா || ௧௫ ||

மகுடம் தரித்து, வெண்பட்டாடையணிந்து விருஷபதேவர் இருப்பதாகும்.

இடது பக்கத்தில் விருஷபதேவரைப் போலவே ஆடை ஆபரணங்களைத் தரித்து அக்ளிதேவன் இருப்பதாகும்.

இவ்விதம் ஐயேஷ்டாலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி தூர்கையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (14)

தூர்க லக்ஷணம்

தூர்காதேவியானவள் 4 கைகளும், 3 கண்களும், பச்சைமேனியும், சாந்தமான ஆகிருதியும், பீதாம்பரமும், பருத்த துடை, பிருஷ்டபாகம், ஸ்தனங்கள் உடைய வளாய், கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களும் பூண்டு, வலது கை அபயமும், இடது கை கடகஹஸ்தமும் உடையவளாய்; வலது வெளிக்கையில் சக்ராயுதமும், இடக்கையில் சங்கும் தரித்து, ஸ்தனங்களில் யாமினத்தோலா

நாமகவக்ஷ்ணநவகா அரத்குணுகயாரிணி |
 வனவம் டும-ம-பா ஸஜாவஜாதா விஷ்ணுருக்ஷணம-அஜிதெ ||

சுய விஷ்ணுருக்ஷணம் ||

விஷ்ணு: சிரீடிகுடகடிஸூத்ராபிரஸித: |
 வீதாம்பரயா: ஸௌஜ்ய அதுல-ஜஸநித: || ௧௬ ||
 அலயம் டிக்ஷிணெ ஹஸ்தே கடகம் வாக்ஷஸ்தேக |
 மபா வஜம் அ வாக்ஷ து ஸம்வம் அகூம் அ டிக்ஷிணெ ||
 வஹஸு வெ வஜ்ஜீவ்ஸு: ஸஸ்யஸூதாநிலாசுரநி: |
 சூலீநொ வா ஸ்ரீதொ வா ஸஜாஅரவாஸு-பு மரியாநித: ||
 மரியா யுகூம் கெவநூம் வா விஷ்ணு-உதி-ஃ வ கஜ்யஸக |

லாகிய வாரும் சிவப்பு ரவிக்கையுமணிந்து, பத்மபீடத்தின் மேல், ஸம்பாதத்துடன் நிற்பவளாவாள். இவ்விதமாக தூர்கையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விஷ்ணுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (18)

விஷ்ணு லக்ஷணம்

விஷ்ணுவானவர், பீதாம்பரமும், கடிஸூத்திரமும் (கடிஸூத்ரம்-அரைஞாண்) கிரீடமகுடமும் தரித்து, 4 கைகளையுடையவராய், வலக்கையில் அபய முத்திரையும், இடக்கையில் கார்க்கடமுத்திரையும் தரித்து, இடக்கைகளில் கதை பத்மமும், வலக்கைகளில் சங்கம் சக்ரமும் தரித்து, பயிர்போன்று பசுமையான நிறத்துடன், பத்மபீடத்திலிருப்பவராவார்.

விஷ்ணு மூர்த்தியை நின்றவடிவமாகவோ உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ செய்வதாகும். விஷ்ணுவின் இடது பக்கத்தில் மஹாலக்ஷ்மி இருப்பதாகும். விஷ்ணு மூர்த்தியை

ஈரம்ஷயிகவியெத வபெ. வஹனீ ஸ்ரீ: கராயெ || ௨௨ ||

விஷ்ணு-கக்ஷணமெவம் ஸதாதிந்ருக்ஷணமௌதெ |

சுய ஈநுயக்ஷணம் ||

வாகவது: விஹஸ்து ஜாதியிம்மவாபுல: || ௨௩ ||

கரண்கு-பொவத: ஸவ-காமரணமலகித: |

ஸதீம் (வபு) ௨ ௨க்ஷிணை ஹஸ்த வாமமெஸ்தம்சுபம்
வஹநு || ௨௪ ||

விஷ்ணுதொரொ ழீவ-கண: வாமெ ஸதீஸைநித: |

விநெது: ஸளஜ்வத: ஸிஹாஸநொவரி ஸ்ரீத: || ௨௫ ||

சுலீநொ வா ப்ருகத-வது: மஜார-விஹவத்யாவி வா |

லக்ஷ்மியுடன் கூடியதாகவோ, தனித்தேதா செய்வதாகும்.

மஹாலக்ஷ்மி சிறிது மலர்ந்த இரு தாமரை மலர்களை இரு கரங்களிலும் வஹித்திருப்பவளாவாள். (கிரீடாதிஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாவாள்.)

விஷ்ணு லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. இனி இந்திரன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்

இந்திர லக்ஷணம்

ஒரு முகமும், இரண்டு கைகளும், ஜாதிலிங்கத்தின் நிறமும்கொண்டு, கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலது கையில் சக்தி(வஜ்ரம்)யும், இடது கையில் அங்குசமும் ஏந்தி, அகன்ற மார்பும் நீண்ட கழுத்தும் இரண்டு கண்களும் சாந்தமான முகமுமுடையவனாய், இடது பக்கத்தில் சசிதேவியுடன் ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றியிருக்கும் வடிவமுடையவனாவான். உட்கார்ந்த வடிவமாகவும் செய்யலாம். யானை மீது வீற்றியிருக்கும்

உருக்ஷணாவதாதலஸ்திரொருக்ஷணம் ஸுணம் || ௨௬ ||

ஸய சஸ்திரொருக்ஷணம் ||

ஸுஸ்திரொருக்ஷணம் ஸய சஸ்திரொருக்ஷணம் || ௨௭ ||

ஸுஸ்திரொருக்ஷணம் ஸய சஸ்திரொருக்ஷணம் || ௨௮ ||

ஸுஸ்திரொருக்ஷணம் ஸய சஸ்திரொருக்ஷணம் || ௨௯ ||

ஸுஸ்திரொருக்ஷணம் ஸய சஸ்திரொருக்ஷணம் || ௩௦ ||

வடிவமாகவும் செய்யலாம். இவ்விதம் இந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி அசுவீர் தேவர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (26)

அசுவீர்தேவ லக்ஷணம்.

உலகில் சிறந்த அழகுடைய அசுவீர் தேவர்கள், இரண்டுபேர்களாவர். இவர்கள் ஸோமபானம் செய்தவர்கள். இவர்கள், மாதளம் பூப்போன்றநிறமும் மலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற கண்களும், உடையவர்களாய், குடாமகுடமும் (குடாமகுடம்—மகுடம்போன்ற முடி) கமண்டலமும் தரித்தவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்கள். வலது கையில் அபயமும் இடது கையில் புஸ்தகமும் தரித்திருப்பார்கள். (29)

வைத்திய விதிகள் யாவுமறிந்த தேவ வைத்தியர்களான இவர்கள், வலதுகால் தொங்கவிட்டும், இடதுகால் உக்குடிகாஸநமாகவுமிருக்கும்படி வீற்றியிருக்கும் வடிவ

தயோ: வாஸு-உயெ விபு வாநெ ஁ டக்ஷிணெ சூராக் |
யுதி: ஸஜீவிநீ நெவ ஸ்ஷிதள ஁ராராநிதள || ௩௧ ||

வருஷ: விசுருகரணீ ஸ்ஷிதா ஁ராராநிதா |
வாநெ யந்நுரிநெஸுவ வாநாத்ருயஸூநெயவ ஁ || ௩௨ ||

வீதரகூநிநாவெதள ஸ்ஷிதள சூலுவாஸஸள |
வ்ருவெடகஸ்யுதள ஸவ-஁ராரணமூஷிதள || ௩௩ ||

சுரீநள து ஸராவூதள வநீ: வ-உவ-஁வெடிவ ஹி |

சுய வித்ருநெவதாருகஷணம் ||

விதர: வீதவண-஁ரார: வுலா: கெஸொயூ-஁ஸகநா: ||

யஜுஸூத்ருஸராயுதா: விமூஜா, நெதவாஸஸ: |

நாமாரணஸ்யுதா: ஸரிதுயூதநாநிதா: || ௩௪ ||

முடையவர்களாவார்கள். இவர்களின் வலது பக்கத்தில் திருதியும் இடது பக்கத்தில் ஸஞ்ஜீவிநியும் சாமரங்களை தரித்து இருப்பார்கள். பின்பக்கத்தில் விசல்யகரணீ சாமரத்தை தரித்திருப்பவளாவாள். இவர்களின் இடது பக்கத்தில், தன் வந்தரியும், வாமாத்திரேயரும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் மஞ்சள்ச் சிவப்பு நிறமுடைய வர்களாவார்கள். கருப்பு வஸ்திரம் தரித்திருப்பார்கள். கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் ஏந்தி, ஸர்வாலங்கார பூஷிதர்களாக இருப்பார்கள். (33)

இவ்விதமாக அசுவிநீ தேவலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. அக்நியின் லக்ஷணம் முன்பு கூறியதுபோலவேயாம்.

பிதிருதேவதா லக்ஷணம்.

பிதிருதேவர்கள்; மஞ்சள் நிறமும், முதிர்ந்த வயதும், உயரத்தூக்கிக்கட்டிய முடியும், பூனூலும், இரண்டு கை

ஹமுகாஹ டிரீபீஷ்டா: விதரஸ்து ஸுவாஸநா: |

வாஜ்ஜாதவரித்யஸ்து வாஜ்ஜஸ்தஸநிதா: || ௩௬ ||

ஸூத்ரீகக்ஷிணஹஸ்தாஸ்து விதரஸ்து ஸநிதா: |

வித்யுணாஃ ஹக்ஷணம் ப்ரோக்தம் யஸுணா வெவஹதம்

தத: || ௩௭ ||

க்ய யஜஹக்ஷணடி ||

ஹிஸு: க்யஜ்ஜவணஸ்து வஸ்துவெடகஸம்பாத: |

கராஸ்டிஷ்டவத: ரக்தஜாஸ்தாநுஹவத: || ௩௮ ||

ரக்தவஸ்த்யரஸ்துமூ: கிரீடகசுடாநித: |

ஹிஸுநிஸ்டிபாசாசுஸ்து ஜஹாஜ்ஜிஷ்வாஹத: || ௩௯ ||

களும், வெண்மையான ஆடையும், நாகாபரணமும், மதி முகமும், உடையவர்களாய், பத்திரபீடப்பலகையில், ஸுகாஸநத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். இடது முழங் காலில் இடது கையை வைத்துக்கொண்டு வலது கையை ஸூத்ரீ முகமாக (சுட்டிக்காட்டுவதுபோல)வைத்துக்கொண் டிருப்பார்கள். இவ்விதமாக பிதிருக்களின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டுள்ளது. இனி வைவஸ்வத (யம)னுடைய லக்ஷணத் தைக் கூறுகிறேன். (37)

யம லக்ஷணம்.

யமன், இரண்டு கைகளும், கருத்த மேனியும், கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் தரித்து, பயங்கரமான தித்திப்பற் களுடன் கூடிய முகமும், சிவப்பு மாலையும், செஞ்சந்தனப் பூச்சம், சிவப்பு வஸ்திரமும் தரித்து, பயங்கரமான உருவ முடையவனாய், கிரீடமகுடம் பூண்டு, அனல்வீசம் அக்கினி போன்ற கண்களையுடையவனாய், பெரியதோர் மஹிஷ வாஹநத்திலிருப்பவனாவான். (38)

வெவவஸ்தவஸ்த வாஸ்து-3 து ஸீவவஸ்து முஹாமுகள
வித்ருமுவ: சிஹஸ்து அர வாஸ்து-3 து ஸாஸ்திதா ||

கூலபயாநிதிலா தள அ ருதவஸ்துயராவாண |
வீவ்வாஸ்து-3 ஸ்திதா ருதவஸ்துயராவாண ||

நீருவாஸ்திதஸ்காஸள வெ அரவஸ்துயராவாண |
வாஸ்துஸ்திதா விவா ருத-3 அ-3 ஸாஸ்திதா || 34 ||

யஸ்திதாஸ்தாஸ்தித: ருதவஸ்து ருதவஸ்தித: தயா(வரிவா)
ஸ்தித: |

யஸ்திதாஸ்தாஸ்தித: ருதவஸ்து ருதவஸ்தித: தயா(வரிவா) || 35 ||

யமனுடைய பக்கங்களில் அருகாமையில் க்ரஹன், உக்ரன் என்பவர்களும், முன்பக்கங்களில், சித்திரகுப்தனும், கின்னரனும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் கருப்பு நிறமும் பச்சை நிறமும் உடையவர்களாய், சிவப்புவஸ்திரங்களணிந்திருப்பவர்களாவார்கள்.

பீடத்தின் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் பயங்கரமான பராக் கிரமமுடையவர்களாய், மிருத்தியுவுடன் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் நெருப்பைப்போன்ற அல்லது கருப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுடையவர்களாவார்கள்.

யமனுக்கு முன்பக்கத்தில் இரண்டு ஸ்திரீகள் சாமரம் தரித்து நிற்பார்கள். அதற்கு முன்பக்கத்தில் சர்மன், ஸர்மன் என்பவர்கள் நின்றுகொண்டிருப்பார்கள். (42)

யமன் எம்ஹாஸநத்தில் வீற்றியிருப்பவனாவான். யமனுடைய வாஹநமான மஹிஷம் (எருமை) செம்பட்டை நிறமுடையதாம். (அல்லது யமன் மஹிஷத்தின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பான்.) இவ்விதமாக யம லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ரோஹிணியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (43)

சுய ரொஹிணி யுகாண்ட ॥

அஹம்நா கர்ணமகாநா நகவண-நா ஸுஸாஹநா ।

ஸவ-சோஹரணஸ்யூதா நாமஹஸ்தா வித்யாஸரா || ச.ச. ||

சூலநா வா ஸ்ரீநா வாவி ஸவஸம்வதாநி சொநிணி ।

சொஹிநொதவம் ஸாவதாதா நெயி-தெரு-கூணம்

முடிபு ॥ ௪௩ ॥

சுய நெய்திபுதியுஷணம் ||

நெய்யி-திநீ-குலொணை-வழை விறு-றுபுடி, மறாததம் : |

வயம் ஈகழிநாஹஸெ து வாஹஸெ 21 வெட்கு || ௪௬ ||

வீதவழியெனா னளந்: கராஸுமடிண்டுக: |

தேவதூயிணி ஸகஷணம்.

ரோஹிணி தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், கரண்ட மகுடமும், சிவப்பு நிறமும், மங்களகரமான உடலும் உடையவளாய், வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, ஸர்ப்பத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள். ரோஹிணி தேவிகள் ஏழு பேர்களாவார்கள். இவ்விதமாக ரோஹிணியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நைரூதியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

(45)

நாந்ருதி லக்ஷணம்.

நைர்ருதியானவன், நீலநிறமும், இரண்டு கைகளும், பெரிய உடம்பும், வலது கையில் கத்தியும் இடது கையில் கேடயமும் உடையவனாய், பீதாம்பரம் தரித்து, கொடுமை யுடன் பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன் கூடிய முக்முடைய

ஸவ-சோலாணஸம்யுதா: ஸவாஸுஸோ ஐ.ம.தூதி: || ௪௭ ||

நெயி-தெய்வவலாவதா: ததவ்வலாஸ: ஸுணா |

சய சவ்வொருகூணம் ||

சுதிகாணியுதாரதா: கெஸவாராஸகாவிதா: || ௪௮ ||

நாநாஸநாஸம்யுதா: நாநாவுஷ்வொருகூதா: |

ஓகூருவஸநாவ்வ-வீநொருவதவநா: || ௪௯ ||

ஸூகூடியலாவ்வொருவா: சிஹிசுப ஹலிதாநா: |

நாநாமநாநுவிவா: ஹூவீவொவரிவா: ||

ஸவலம்யுதாவ்வலாவ்வா சவ்வொரு மணா: |

வவவலாஸ: வெவா: வொருவல வகூதெ || ௫௦ ||

வனாய், ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சவ வாஹத்திலிருப்பவனாவான். (47)

இவன் நைரூத லோகதேவனாவான். இவ்விதம் நைரூதியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது இனி அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள் அதிக ஒளியும், கூந்தலும் முன்னுச்சியும், பற்பலவிதமான கூந்தல் முடிச்சும், பலவிதமான புஷ்பாலங்காரமும், வெண்பட்டாடையுமுடையவர்களாய், பருத்த துடை, பிருஷ்டபாகம், ஸ்தனங்களையுடையவர்களாய், சிறுத்த இடையும், அழகிய வடிவமும், சிரித்த முகமும், பற்பலவிதமான வாசனைப்பூச்சுமுடையவர்களாய், பத்திரபீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுகள் 7 பேர்களாவார்கள். இவர்கள் ஸமபங்கத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரோ லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி வருண லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (51)

சுய வரூணாக்ஷணம் ||

வரூணா ஸ்ரேதவண-ஹிஸு அலுஸு வாஸஹஸுதா: |
ஸவ-ஹிஸுஸாஸாஸாஸுதா: கஸஸுஸுஸுஸுஸுதா: || ௫௨ ||

ஸ்தவஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: ஸஸாஸுஸுஸுஸுஸுதா: |
ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: ஸஸாஸுஸுஸுஸுஸுதா: || ௫௩ ||

[வரூணா ஸ்ரேதவண-ஹிஸு அலுஸு வாஸஹஸுதா: |
ஸவ-ஹிஸுஸாஸாஸாஸுதா: கஸஸுஸுஸுஸுஸுதா: || ௫௪ ||]

சுய ஸவஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: ||

ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: ஸஸாஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: || ௫௫ ||

ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: ஸஸாஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: |

* ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: ஸஸாஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: || ௫௬ ||

வருண ஸக்ஷணம்.

வருணன், வெருப்பு நிறமுடையவர். அவர் இரண்டு கைகளும், கையில் பாசமுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, கரண்டமகுடம் தரித்து, பீதாம்பர முடுத்தியிருப்பவராவார். வருணன் மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். அவர் பூனூலணிந்து, மகராஸநத்தின்மேல் வீற்றியிருப்பவராவார். இவ்விதமாக வருணனுடைய ஸக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி இருடிகளின் ஸக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (53)

ஸப்தர்ஷி ஸக்ஷணம்.

ஸப்தர்ஷிகள், மஞ்சள் நிற வடிவமும், பல நிறமுள்ள ஆடை தரித்தும், முதிர்ந்த வயதும், இரண்டு கைகளும்,

* ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: ஸஸாஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: | ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: ஸஸாஸுஸுஸுஸுஸுஸுதா: || ௫௭ ||

சுய ருக்ஷணம் ||

விலுஜஸூ மஹாயி-3: யதி ப்ராபெஷா யதி ப்ரஸஹிம: |
யுதம் வெ டிக்ஷிணெ ஹஸ்தெ வாக்ஷஸ்தெ 31 டிஷ்யுரக: ||

ஸுகுஹிதஸூயுத: ஸஸௌம்ஸரஸூபித: |
நாநாஹுகாரஸம்யுத: விவாஹிதஸஸ்யுத: || 32 ||

ஸிம்ஹாஸநாவரிஷாது ஸ்ரீயுயாத்ரோதுக: ஸ்ரீத: |
வாயுரெவம் ஸராவஜாத: ருக்ஷணமூர்தித: ||

சுய ருக்ஷணம் ||

வதஸூஜாஸ்திரோஹ டிபாகுடமீதா: |
ஸூரவஸூயராஸ்திரோ-3: ஸூரவஸூயராஸ்திரோ-3: ||

வாயு லக்ஷணம்.

வாயுபகவான், மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். வாயு இரண்டு கைகளும், புதை நிறமும், புதைநிறக் கண்களும், சபள நிறமான உடையும் (சபளம் - பலநிறங்களும் கலந்து நிச்சயிக்கமுடியாத நிறம்.) வளைத்து வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட கைகளும், அசையும் கூந்தல் முடிச்சும், பலவித ஆபரணங்களுமுடையவராவார். வலது கையில் துவஜமும், இடது கையில் தண்டமுமுடையவராவார். ஸிம்ஹாஸநத்திரூப்பவராவார். வேகமாகச் செல்ல விருப்பமுடையவர். வாயு லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ருத்திரனின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (61)

ஏகாதச ருத்திர லக்ஷணம்.

உருத்திரர்கள், 4 கைகளும், 3 கண்களும், சடைமுடியணியும், பச்சை உடையும், வெளுத்தமேனியும், பற்பல

ஸூதகெ ஸவவாஹு வஜலீனொவரிஸிதா: |

ஸவ-ஹாரண ஸயுதா: ஸவ-3(நாதா)வ-ஹெ-

ரனுகுதா: || ௬௩ ||

ஸயம் வரஸு: ஸவெத வாநெ ஸதாசு ஹரினொ வரஸு |

ஹொஹெவஸுநொ ருதா: ஸங்கரொ தீருனொஹிதா: *

ஸங்கரொநொ ஸிஸயஸுஸு: ஹெவஹெவொ ஹவொஹு: |

கவாஸுஸஸிதி. ஹெயா: ருதாஹெகாஹ ஸுதா: ||

[ருதாணா ஹகூணா ஹெதாஹ ஹெஹகூணாஹுதெ]

ஸய ஹொஹகூணா ||

ஹொஹஹஹஹஹஹ: ஹஹஹஹஹஹஹ: |

ஹஹஹஹஹஹஹ: ஹஹஹஹஹஹஹ: || ௬௪ ||

அணிகளும், பற்பல புஷ்பமாலைகளும், உடையவர்களாவார்கள். வலது கைகளில், அபயமும்-மழுவும், இடது கைகளில், வரதமும்-மானுமுடையவர்களாவார்கள்.

இவர்கள், நின்றவடிவமானால், ஸம்பாதமாகவும், உட்கார்ந்த வடிவமானால், பத்மபீடத்தின்மீதும் இருக்க வேண்டும்.

இவர்கள், மஹாதேவன், சிவன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோஹிதன், ஈசானன், விஜயன், ஈசன், தேவதேவன், புவோத்பவன், கபாலி, என்று பெயருடைய 11 பேர்களாகும். உருத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஸோம லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (65)

சுத்திர லக்ஷணம்.

சுத்திரன் ஸீம்ஹாஸந்திலிருப்பவராவார். அவர், முல்லை, சங்குபோன்ற-நிறமும், மண்டலாதாரமாக வீசும்

சூலீதொ வா ஷ்ரீதொ வாலி குஃபொஹ்வீதக: |

மெலயஜோவநீ,தா:ம: ஸவ-போரணமூஷித: || ௬௭ ||

ஸூத்ருவஸ்யபரஸூதா: ஸவ-3(ஸூத்ரு)வூஷெரமூக்ர:த: |

[ஸொஹக்ஷணலாவஜாதம் கெஷ்கெத்ருஸூக்ஷணம் பரணு ||]

கய செஷ்கெத்ருவாருகமகஷணம் ||

திரீனெத்ரு: கெஷ்கெத்ருவாருஹூ ஸவாஜிமூணயொமத: ||

ஸ்ரீதொ ரதூஷ்யா க்ரஷ்: ஸாஸிகாஜிமூனெஹ-3வெக் |

விவதூஹ-3ஸ்யூக்ரஸாண: ராஜஸவஸூஜாமித: || ௬௯ ||

தேஹகாந்தியும், 2 கைகளும், ஸௌமியமான முகமும், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதமும் (தங்கப் பூணூலும்) ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும், வெண்மையான உடையும், பற்பல (வெண்மையான) புஷ்பங்களாலாகிய அலங்காரமும் உடையவராய், கைகளில் ஆம்பலும் நீலோத்பலமும் ஏந்தி, சாந்தமான ஆகாரத்துடன், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, இருப்பதாம். சந்திரலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி கேஷத்திரபால(பைரவ)லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

கேஷத்ரபாலக(பைரவ)லக்ஷணம்.

கேஷத்திரபாலக மூர்த்தியானது, ஸத்துவகுண பிரதானமானது, ரஜோகுண பிரதானமானது, தமோகுண பிரதானமானது என மூன்று விதமாகும். ஸத்துவ மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமாகவும், ரஜோகுண மூர்த்தியானது சிவப்பு நிறமாகவும், தமோகுண மூர்த்தியானது கருப்பு நிறமாகவும் இருப்பவைகளாம். ஸத்துவ மூர்த்திக்கு 2,அல்லது 4 கைகளும், ரஜோமூர்த்திக்கு 6 கைகளும், தமோ

தாஸஸ்யாஷ்டொடி-ஸூ: ச்ரீனெத்ருஸூரவாடக: |

ஸூாதகெ வடிவீம் ஸூாக் ஹ்ருவீம்யாவி லா || எடு ||

ஸூமும் து டி.ஸூிணெ ஹ்ருவூ கவாநூதிதரெ வஹந |

வீஹ்ருவூவராவூத: அதுஹ்ருவூஸ்யொஅதெ ||

வாஹ்ருவூ து ஸ்ருவூ ஸூாக் வட்டாம் வஹ்ருவூகெ |

வூவ-ஹ்ருவூஅயெ வாவி சுஹயம் வாடிம் தயா || எட ||

வூவ-ஹ்ருவூ வரஹ்ருவூ அள வஹ்ரு ஸூாஅஹ்ருவூகெ |

ஸூாக் கெஹ்ருவூவூதம் ராஜஸம் ஸூணு ஸூவூத ||

ஸூமும் வஹ்ரு அ வஹ்ரு அ டி.ஸூிணெ து கரத்ருயெ |

வெடிகம் அ கவாநு அ தாமவாஸம் அ வாகெ || எச ||

மூர்த்திக்கு 3 கைகளுமாம். ஸ்தாநக மூர்த்தியானால் ஸம பாதமாம். (ஆஸநமானால்) பத்மபீடம் அல்லது பத்திர பீடத்திலிருப்பதாகும். பைரவ மூர்த்தியானது 3 கண் களுடையதாகும். (70)

பைரவரின் ஸத்துவ மூர்த்தியானது 2 கைகளுடனிருந் தால், வலது கையில் குலமும் இடது கையில் கபாலமும் இருப்பதாகும்.

4 கைகளிருந்தால், வலது பரபுஜத்தில் கட்வாங்கமும் இடது கையில் கத்தாயும், பூர்வ ஹஸ்தங்களில் அபயவரத மும் இருப்பதாகும். (கட்வாங்கம்-பரமேசுவரனுக்குரிய ஆயுதவிசேஷம்.) (72)

அல்லது பரஹஸ்தங்கள் முன்போலவும் பூர்வஹஸ்தம் இடது கையில் மணியுமிருப்பதுமாகும்.

இவ்விதம், ஸாத்துவிக மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. ஏ ஸூவ்ரத! இனி ராஜஸ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (73)

தாமிஸு து யதாஸ-போணம் டிக்ஷிணெ டிக்ஷிணெ தரெ ।

பெரும் நானிலவகி வந்தும் நதிகெயொய்யு-38ஐநுறு: || ௭௩ ||

உமபுஷ்பஸோயுத: நானாநாமவிஹுஷித: |

பிரணைகுபுராதிருவழி கய்யேஸ்ஸிதாசு கெழ்துவாருக: ||

[கொந்தெழுந்தருளியிருப்பது போலத் தோன்றும்] இவ்வாறு
[பாடியது]

சுய ராஸா நமஸ்கிணு

என்பொ வெவ் விலுறு: வந்த: வவ-காலாணமூஷித: |

இடாகுடலுப்புக: முகவலுதி: ஸ்ரீத: || எஎ ||

ராஜஸ முர்த்தியானது, வலது கைகள் முன்றிலும், குலம்-கத்தி-மணி இவைகளையும், இடது கைகள் முன்றிலும் கேடயம்-கபாலம்-நாகபாசம் இவைகளையுமுடையதாகும். (74)

தாமஸ முர்த்தியானது, இடது கையில் வில்லும், வலது கையில் அம்புமுடையதாம். மற்ற கைகளில் ராஜஸ முர்த்திக்குக் கூரிய ஆயுதங்களேயாம்.

(தாமஸ மூர்த்தியானது) சிவப்பு நிறமாகவும் ஊர்துவ முகமாகவும் இருக்கும் சிகாமண்டலமும், உக்திரமான திருஷ்டியும், பலநாகங்களை அணிந்தும், 3 கண்களுடையதாகவும், நெருப்புப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் செய்யத்தக்கதாகும். (76)

இவ்விதம் பைரவ லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது இனி
#சரான லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

நசகந லக்ஷணம்.

நான முர்த்தியானது, 2 கைகளுடையதாம். வெளுப்பு
நிறமும், வெளுப்பு வஸ்திரமுமுடையதாம். ஸலவீத

ஸூக்யஜெஞ்சாவவீதஸு ஸூக்யவஜ்ஜாவரி ஸ்ரீதா: |

ஸூலிமும் டி.ஷிணஹஸ்தே 21 கவாஹம் வாஜஹஸ்தகெ || ௭௮ ||

வஹஹீஸஸீலாவஜாத: ஸுணு ஹாவஜ்ஜாவகூணடி |

சுய சூழிதூலகூணடி ||

விறுஜா: வஜ்ஜஹஸ்தா ரதவஜ்ஜாலதெ ஸ்ரீதா: || ௭௯ ||

ரத(தூ)ஜ்ஜஹஸ்தா கரணஜகூடாவிதா: |

ரதாஹஸ்தாஸுஜெவ-3 ஸவ-3ஹாஸாஹஸ்தாவிதா: || ௮0 ||

ஹஸ்தாஸுஜெவ-3 ஹாவஜ்ஜாவகூணடி |

விசத-3தொ விவஸ்தாஸுஜெவ-3 ஹாவஜ்ஜாவகூணடி |

ஆபரணங்களையும்மணிந்து, ஜடாமகுடமும் பூநூலும் அணிந்து, வலது கையில் குலாயுதமும் இடது கையில் கபாலமும் ஏந்தி, வெண்தாமரைமலரில் வீற்றியிருப்பதாம். இவ்விதம் ஈசான லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆதித்தியர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

ஆதித்திய லக்ஷணம்.

ஆதித்தியர்கள், 2 கைகளும், 2 கைகளிலும் செந்தாமரை மலர்களை ஏந்தியும், செந்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்களாவார்கள். (79)

சிவப்பு நிறமாய் வட்டமாக இருக்கும் (வட்டமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட ரத்தினங்களுடன்கூடிய) கரண்ட மகுடத்தை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். சிவப்பு ஆடையுடுத்தி, லக்ஷணவிதமான அணிகலங்களையும்மணிந்து, சன்னவீரம் தரித்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவ்விதமான ஆதித்தியர்கள் 12 பேர்களாவார்கள்.

1. விகர்த்தநன் 2. விவஸ்வான் 3. மார்த்தாண்டன்

நொகவாநு வு காஸபு நொகஸாக்ஷீ ச்ரிக்ருஃ |
 சூர்தித்யு தயா ஸூய-3: சம்ஸாராநீ திவாகர: || அஉ ||
 ணதெ வெவ வாகஸாதித்யா: உதாராதிசூராக்ஷீ ஸ்ரீதா: |
 ணவம் ஷோயஸஸம்வதாதா: வாக்ரீயஸத்ய வக்ஷதெ ||

சய சமநுருக்ஷணம் ||

ஸௌரீயுதாஸ-3-மொதநந: ஸவ-3-ஹரணஹுஷித: |
 ஹவாவூநிஹாகர: கரணூக-கூடாமித: || அச ||
 ஸிதவஸ்யஸாஸாந: ச்ரீனெகூ: வஹஸம்ஸீத: |
 சமயம் வரதம் பகூம் பரமம் அ யாஸயநு கநெ: || அரு ||

4. பாஸ்கரன் 5. ரவி 6. லோகபாலன் 7. பிரகாசன்
 8. லோகஸாக்ஷீ 9. த்ரிவிக்கிரமன் 10. ஆதித்தியன் 11.
 ஸூரியன் 12. அம்சமாலீ எனப்படும் திவாகரன்
 ஆகிய 12 பேர்களும் துவாதசாதித்தியர்களாவார்கள். (82)

இவர்கள் வடக்கிலிருந்து முறையே இருப்பவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக 16 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி 32 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (83)

அனந்த லக்ஷணம்.

அனந்த மூர்த்தியானது, ஸௌமியமான வடிவமுடையதாகும். 4 கைகளுடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாம். சம்பரத்தம்பூகவப்போன்ற நிறமுடையதாம். கரண்டம்குடத்தை அணிந்திருப்பதாம். வெண்பு வஸ்திரம் தரித்ததாம். சாந்தமான முகமுடையதாம். 3 கண்களுடையதாம். கைகளில், அபயம்-வரதம்-உடுக்கை-குலம் இவைகளை ஏந்தி, பத்மாஸந்திவிருப்பதாம். (85)

சுய சுகமுக்கண்ணாடி ||

சுக-ஹதும-ஹதுஸாஹ: ஸவ-ஹாஹாணமூஷித: |
 ஹிரண்யஸஹஸுபுரவத: ஹுகுருவஸதாநித: || அசு ||
 சுமயம் வரஹம் ஹாவி வஹம் வெஹம் கஹெவ-ஹெநு |
 ஸுஸித: வஹீஹம் து கு(ஸு)ய-ஹெவம் புகஸுயெசு ||

சுய ஹவறுக்கண்ணாடி ||

ஹவறுதும-ஹதுஸாஹ: ஹாஹகாஹஸித: |
 சதிரகூஸா(தது)புரவத: ஸவ-ஹாஹாணமூஷித: || அஅ ||
 ஹிரண்யஸஹஸுபுரவத: ஹுகுருவஸதாநித: |
 சுமயவரஹெவத ஸுருவாஸயஹா ஹவ: || அசு ||

அர்க்கன் ஸகஷணம்.

அர்க்கன் சாந்தமான வடிவமும் 4 கைகளும் உடைய
 வராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பார்.
 ஸுவர்ணம்போன்ற மேனியும் வெண்பட்டாடையும்
 உடையவராவார். கைகளில் அபயம்--வரதம்--கத்தி--
 கேடயம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். பத்ம பீடத்தில்
 உட்கார்ந்திருப்பவராவார். இவ்விதம் ஆரியனை
 (ஸூரியனை) கல்பிக்கவேண்டும். (87)

பவ ஸகஷணம்.

பவன், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். மிகச்
 சிவந்த மேனியும் 4 கைகளுமுடையவராவார். ஐடா
 மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பார்.
 அவருடைய மேனி ஸுவர்ணம்போன்றதாகும். வெண்
 பட்டாடையுடுத்தியிருப்பார். கைகளில் அபயம்--வரதம்--
 குலம்--பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். (88)

சுய ருருக்ஷணம் ||

மொமிஹஸ்தவயொவெத: மொளஜாதா ௨ விநெசு: |

[மொமிஹஸ்தவயொவெதா: மொளஜாதாதொ (வாதா)

விநெசு:]

சுதத்யஸுநி(ரா:) ஸாநா(:) ஸவ-பாஹரண்-

மூஷிதா(:) || கூடு ||

நாதாமஸாதாவிவ்வா(மா:) வா(நாதா)வ-ஹ்வ-வ-

ஸாவிதா(:) |

கரண்குடொவெதா(:) வஹ்வொவரிஸ்தா(ி) || கூடு ||

சுய சுஹ்ரொருக்ஷணம் ||

சிஹிவிஹசு(த)சுசுத்யு விநொருவநவநா: |

முகு-விவ்வொவொ(மொ)மொ: நாதாவஸ்தா வரா: ||

மருத்துக்களின் ஸக்ஷணம்.

மருத்துக்கள், (மருத்து-வாயு) சாந்தமான உருவம் படைத்தவர்களாவார்கள். இரு கைகளிலும் ஸர்ப்பங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இரண்டு கண்களுடைய வர்கள். மிக்க அழகும் சாந்தமுமுடையவர்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பற்பல வாஸனை திரவியங்களையும் பலவித புஷ்பங்களையும் அணிந்திருப்பார்கள். கரண்ட மகுடம் தரித்து பத்மபீடத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். (91)

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் ஸக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள், பயிர்போன்று பசுமையான நிற முடையவர்களாவார்கள். சிறிது விலக்ஷணமான (சிறிது ஒட்டிய) வயிறு உடையவர்கள். பருத்த துடை-பிருஷ்ட பாகம்-ஸ்தநங்களையுடையவர்களாவார்கள். தங்க ஜிகை

ஸஸ்யஸூதாநிஹாகாரா நகோஹ்யாரா: கஸெ |

சூஜாதூமம்ஸஹஸூயு ஸவ-ஹூ(வ-ஹூ) ஸஹம்.நிகா: ||

சுய மளரீருக்ஷணம் ||

ஸஹஸூதாநிஹா (ஸஸ்யஸூதாநிஹா) ஸாஜா ஹே-
வஸ்யாரா வரா |

அதூம-ஹூ அஹூனேதூ அ ஸவ-ஹூஸாஹாஹூஷிதா ||

சுயம் வராஹம் ஹூம் ஸஹம் அ ஹூ. கஸெ: |

மளரீருக்ஷணாவஸூதம் யயா ஸகருருக்ஷணை || கூரு ||

தஸ்யெவ காரஸ்யஹீராஹ ஹூவஸ்யெக கெவநூதிகாஹ |

கருடன் கூடிய பல்நிற பட்டாடைகளை அணிந்திருப்பார்கள். ஒரு கையில் செந்தாமரை மலரேந்தி மற்றொரு கையை முழங்கால்வரையில் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் யாவரும் ஸமபங்க லக்ஷணமுடையவர்களாவார்கள். (93)

கௌரீ லக்ஷணம்.

கௌரீ தேவியானவள், மெல்லிய உடலும் நீலநிறமு முடையவளாவாள். (பயிர்ஹோஜ்ற பசுமை நிறமுடைய வளாவாள்). சாந்தமான தோற்றமுடையவள். ஸுவர்ண வர்ணமுடைய ஆடையை அணிந்திருப்பவளாவாள். 4 கைகளும் 3 கண்களுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம் (உளி)-குலம்-இவைகளை தரித்திருப்பாள். இவ்விதமாக ஸகல லக்ஷணத்தில் கௌரீ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சுத்த ஸத்வ பிரதானமான இந்த மூர்த்தியை புத்தி மானாயிருப்பவன், கூறியுள்ளபடியே செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

சுய சுவ-இருக்கண்ணடி ||

சுவ-இறுது-இறுது-இறுது: ஸ்வ-இறுது-இறுது: || ௬௬ ||

இடாகு-இடாகு: சுவ-இறுது-இறுது: ||

சுவ-இறுது-இறுது: சுவ-இறுது-இறுது: || ௬௭ ||

வழி-இறுது-இறுது: சுவ-இறுது-இறுது: (இறுது: ||

சுவ-இறுது-இறுது: ||

இறுது-இறுது-இறுது: இறுது-இறுது: ||

இறுது: || ௬௮ ||

இறுது-இறுது-இறுது: இறுது-இறுது: ||

இறுது-இறுது-இறுது: இறுது-இறுது: || ௬௯ ||

சர்வ லக்ஷணம்.

சர்வ ஸர்த்தியானது, சங்கு-முல்லை-சந்திரன்-இவை களைப்போல வெண்மையான நிறமுடையது. 4 கைகள் உடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாம். ஐடாமகுடத்தை தரித்திருப்பதாம். கைகளில், அபயம்-வரதம் - கத்தி-கேடயம் - இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாம். பத்மாஸந்தில் ஸ்தாநகமாக இருப்பதாம். இவ்விதம் சர்வ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிரம்ஹதேவ லக்ஷணம்,

பிரம்ஹதேவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளும். பொன் னிறக் கண்களுமுடையவராவார். ஸர்பங்களை ஆபரணங் களாக அணிந்திருப்பவராவார்? [ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார்.] வெண்பட்டாடையுடுத்தி, மான் தோலை உத்தரீயமாகக் கொண்டிருப்பவராவார். பூநூலணிந் திருப்பார். அரை ஞானுடன் மேகலை என்னும் கட்டுவாரு

பாசுராநாதருவெழு கணங்குணமுண்டித !

மகிழ்ச்சியை அடைந்தோம்

॥ ५॥

கரிண்பூம் காரம் வாடுகி டி.கரிண்பூம் ஸ்ரீகிருஷ்ணா

தயோ |

சூரத்யஸ்யாநீம் சுபாந்ஸெவ வாக்ஷஸே து யாநயநு ||

சுறுயவரடிள வடுவ-ஹெஸ்டுள வாய் அிஹாதுஹ |

சூஸநெ துஹ்யாஸ்மி உ ரொபயெத்ஹு வரஸ்யா ||

* செப்டம்பரிலுள்ள பரிஷதம் வாழ்வெழுத்து-வருகிறது.

மணிந்திருப்பார். வெண்சந்தனம் பூசி வெண்மையான மாலையுமணிந்திருப்பார். காதுகளில் குண்டலங்களையணிந்திருப்பார்.

வலது கைகளில், ஐபமாகையும் கூர்ச்சமும் (கூர்ச்சம்-தர்பத்தால் முறைபுடன் செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு) இடது கைகளில் கமண்டலமும் (கிண்டிபோன்ற அமைப்புடைய பாத்திரம்.) குசமும் (தர்ப்ப்ப்புல்) தரித்திருப்பவராவார்.

அல்லது, வலதுகைகளில் ஸ்ருக்-ஸ்ருவம்-இவைகளையும் இடது கைகளில் ஆஜ்யஸ்தாலீ-தர்ப(முஷ்டி)ம் - இவைகளையும் தரித்திருப்பவராவார். [ஸ்ருக்-ஸ்ருவம் இவைகள் யாகங்களில் ஹோமம் செய்ய ஸாதனமாக, மரத்தால் செய்யப்பட்ட கருவிகள். இவைகள், சிறிய முட்டைக் கரண்டியைப்போல் இருக்கும்]

* செபுரத்தொவரி ததிலா வாணதியு-மேவம் கரடி |

ஸவ்ஹஸம் ௨ தஸோயெ-3 தயா நஜஸா ஸலாஸித: ||

உதி வாண்டு மாவட்டம்.

ஸவ்யஹஸ்தம் ௮ தலஸ்தாஸ்யே-3 தக்ரு நத்யஸ்தா ஸாரஸ்தித் ||
 டக்ஷிணை ௮கக்ஷாஸ்தா ௮ வாக்ஷஸ்தா கக்ஷாஸ்தா |
 ஸாரஸ்தி டக்ஷவாஸ்தே-3 ஸாஸ்தி-3 வாக்வாஸ்தே-3 || ௩௪ ||
 சூல்தெ வா ஸ்ரீதெ வாவி வஜ்ஜீவொவரி ஷிஜ |

சுய ஸிவொத்யுத்யுக்ஷணம் ||

ஸிவொத்யு: பெருதவண-3: ௮தாஸ-3: ஸஸ்தித் || ௩௫ ||

ஸவ-3: ஸாரணஸ-3: யுத: ஸுதவஸ்தாஸ்தித் ||

தெரு-3: ஸஸ்தாஸ்தி: கரணஸ்தாஸ்தித் || ௩௬ ||

அல்லது, ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு முன்-
 கைகளை வரதமாகவும் அபயமாகவும் வைத்துக்கொண்டு,
 இரு கால்களையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைத்து
 வைத்துக்கொண்டு, மேட்ர மூலத்திற்குமேலே (அதாவது
 ௩0 மடியில்) இரு கைகளில் இடதுகையை மேலே நோக்கி
 வைத்து அதன்மேலே வலதுகையையும் முன்போலவே மே
 நோக்காகவே வைத்துக்கொண்டு, இருப்பவராவார்.

அல்லது, முன்கைகள் அபயம் வரதமாகவும், புறக்
 கைகளில் வலக்கையில் ஜபமாலையும் இடக்கையில்
 கமண்டலமும் கொண்டிருப்பதுமாம்.

வலது பக்கத்தில் ஸரஸ்வதியும் இடது பக்கத்தில்
 ஸாஸ்திரியுமிருப்பார்கள்.

நின்ற வடிவமானாலும் உட்கார்ந்த வடிவமானாலும்
 பிரம்மதேவர் பத்மபீடத்திலிருப்பதாகும்.

சிவோத்தம கக்ஷணம்.

சிவோத்தம மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமும் 4 கை
 களும் 2 கண்களும் ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கார
 மும் வெளுப்பு வஸ்திரமும் பூனாலும் கரண்ட மகுடமும்

சுறியம் வரதம் மரத்தும் வாரம் தாவி வறநடு கடுகென் :
வழுவீனொவரிஷாது ஸ்ரீநகரக: ஸரீவாநக: || ௩௭ ||

சுய ஹிமாயுகஷணம் ||

ஸ்ரீமதுஸ்ரீகுருதிருநாண: ஸ்ரீகுருவஸ்தியாஸ்தியா |
 கருணாகருடொவெதொ ஹஸ்தியாஸ்தியா || ௩௩ ||

சமயவாடொவெத: ஸவ-சாமாணமலிஷித: |
ஸோதகொ வாஸதொ வாஸி வடிஸீொ ஸுமஸ்யூம: ||

சுய ாம்மா மல்லு களா ஸி கெ க மெ து மக ஷ ண டு ||

பாலிவூட்டுவொழி, தஸ்லீம்: தயாமஸ்ஸூம் அ கஸ்பெய்க் |
சுமஸ்ஸூவக் களஸிகம். அ ஸூாவெய்க் ஸூாவகொதூ ||

முடையதாகும். கைகளில், அபயம்-வரதம்-ஞலம்-பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் ஸமபாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவுமிருப்பதாகும். (107)

பிருகுமுனிவரின் ஸக்ஷணம்.

பிருகுமுனிவர், சாந்தமரின் வடிவமுடையவராவார். வெண்மையான வஸ்திரமும், 2 கைகளும் உடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்தவராவார். 2 கைகளிலும் அபயமும் வரதமும் தரித்திருப்பவராவார். ஸகல ஆப்ரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். ஸ்தாநகவடிவமானாலும், ஆஸந வடிவமானாலும், பத்மபீடத்தில் இருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியானது சுபகரமானதாகும். (109)

நச-அகஸ்திய-கௌசிக-ஏகநேத்ர லக்ஷணம்.

ஈச லக்ஷணம் முன்னமே (பவ லக்ஷணத்தில்) கூறப் பட்டுவிட்டது. அகஸ்திய லக்ஷணத்தையும் (ஸப்தர்ஷி லக்ஷணத்தில்) முன்பு கூறியதுபோலவே கொள்ளவும். கௌசிக லக்ஷணமும் அவ்விதமேயாம்.

ஸாகதெ த்ருபுதுஸோஸா: தெத்ருபுலலித: |

க்ஷாலவஸ்யர ஸ்ரூ: ஸகலிககௌஸுபுலா || 11 || 11 ||

ஐடாகௌடஸாபுது: ஸவஸோஸாஸாஸாஸித: |

சுலபஸாஸித: டுகபஸிஸாஸித: || 11 || 11 ||

சுல விஸேஸா ஸாஸாஸித: ||

விஸேஸா ஸாஸாஸித: க்ஷால ஸாஸாஸித: ||

ஸாஸித: ஸாஸாஸித: ஸாஸாஸித: || 11 || 11 ||

ஐடாகௌடஸாபுது: ஸாஸாஸித: ||

யஸிஸாஸித: ஸாஸாஸித: ஸாஸாஸித: ||

ஸாஸித: ஸாஸாஸித: ஸாஸாஸித: ||

ஏக தேத்திரமூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், சம்பரத்தம் பூவின் நிறமும், வெண்பட்டாடையும், சாந்தமான உருவமும் உடையதாய் ஐடாமகுடம் தரித்து ஸகல அலங்காரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம்-குலம் இவைகளை தரித்து இருப்பதாகும்.

விக்கிரேசுவர-ஸாஸ்வதி லக்ஷணம்.

தேசிதேவதாமன், முன்பு கூறியுள்ள லக்ஷணத்துடன் விக்கிரேசுவரரை செய்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஸாஸ்வதி தேவியானவள், 4 கைகளும், வெண்பூ நிறமும், வெண்பூ ஆடையும் உடையவளாவாள். வெண்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். அழகிய கண்களையுடையவளாவாள். யஜ்ஞோபவீதமணிந்து, முத்தாஹாரமும் அணிந்திருப்பவளாவாள். ஐடாமகுடம் (சடையாலாகிய மகுடம்) தரித்திருப்பவளாவாள்? வலது கைகளில் வியாக்கியாந முத்திரையும் (சின்முத்திரையும்)

வாஷ்டகம் குஷ்பிகா வாபெ ச்ரினெத்ரா அராராஸூவிணி ||

பிமஜுஸாஸாபிபுவி மூநிவிஷ்ணுவிதா வரா |

வனவஞ்சுணலாபுதா வாஷ்டி வரிசீதிதா || ௩௬ ||

சுய மூஷ்டிமூஷ்டிணடு ||

மூஷ்டி வஜ்ஜாஸநாஸ்தா அமூமா காணநபுமா |

மேலாநெதூஜுவிவசுண-கூஷ்டுமூஷ்டிதா || ௩௭ ||

ஸாயனவநா ஸாஸஜாமா குணிதமூ-ஸாஸிமூரா |

நதூநி விநமஸா அ கணுஅ-தி (காஷ்ட)ஸூதாயி ||

ஸிரஸா மஸூதம் ஸாவஅகூலீகணவங்குடி |

ஜபமாகியும், இடது கைகளில் புஸ்தகமும் குண்டி கையும் (கிண்டி) தரித்திருப்பவளாவாள். மூன்று கண்களும் அழகிய உருவமுமுடையவளாவாள். நுக்கு-யஜுஸ்-ஸாம-என்ற மறைகளாலும் முனிவர்களாலும் ஸேஸிக்கப் பட்டிருப்பவளாவாள். வாக்குக்கு அதிதேவதையான ஸரஸ்வதீதேவி, இத்தகைய லக்ஷணங்களுடையவளென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

லக்ஷ்மீ ஸக்ஷணம்.

லக்ஷ்மீ தேவியர்வள், பத்மாஸநத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். இரண்டு கைகளும் பொன்னிற மேனியு முடையவளாவாள். காதில் கற்கள் பதித்த பொன்னோலையணிந்திருப்பவளாவாள். நல்ல யௌவனப்பருவமும், அழகிய அங்க அமைப்பும், வளைந்த புருவமும், அழகு நிறைந்த விலாஸமும் உடையவளாவாள். சிவந்த கண்களும் டிருத்த (சதைப்பத்துள்ள) கன்னங்களும், ரவிக்கை அணிந்த ஸ்தநங்களுமுடையவளாவாள். தலை அணியும்

சுஸுபுஷ்டி ஓக்ஷிணெ ஹஸ்தே வாஜே ஸ்ரிஹஸ்திஷ்டிதே ||

ஸுஸுபுஷ்டி கிபுஷ்டிஸுரணி ஸொஹதாஸ்பரவெஷ்டிதா |

ஹெஷ்டாகபிஸுஷ்டிதா ௮ ஸவ-தாஹாணஹிஷ்டிதா || ௩௨௦ ||

சுய வாகாஸுபுஷ்டி-வஸுஷ்டி-வஸுஷ்டி ||

வாகாஷ்டிஷ்டிஸுரணி கருஷ்டி: காபே-தா கிபுஷ்டி: |

வஸுஷ்டி வஸுஷ்டி ஸொஷ்டிஷ்டி: ஸொஷ்டிஷ்டி: ||

யஸொ புஷ்டி ஸொ: ஸு ஸுஷ்டி: தஸு வஸ ௮ |

ஸுஷ்டிஷ்டிஷ்டி: ஸு ஸொ(ஸ)ஷ்டி: தஸெவ ௮ ||

வஸுஷ்டிஷ்டி: கிபுஷ்டி: தஸு ஸுஷ்டிஷ்டி: கிபுஷ்டி: தஸ: |

ஸுஷ்டிஷ்டிஷ்டி: ஸுஷ்டி: தஸு ஸுஷ்டி: தஸு ||

முன் தலையின் இரு பக்கங்களிலும் அணியும் சங்கசக்ர வடிவமான நெத்திச் சுட்டியும் உடையவளாவாள். வலது கையில் தாபரை மலரும், இடது கையில் பிவ்வப்பழமும் வைத்திருப்பவளாவாள். அழகிய இடுப்பும் பருத்த பிருஷ்ட பாகமும், அழகிய வஸ்திராலங்காரமும், ஒட்டியாணமும் அரைநூல் மாலையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருப்பவளாவாள்.

ஏகருத்திர-பசுபதி-வஸு-லக்ஷணம்.

ஏகருத்திரன் - பசுபதி - இவர்களை, ஏகாசுருத்திரனுக்குக் கூறிய லக்ஷணப்படியே செய்யவேண்டும்.

தரன், தருவன், ஸோமன், ஆபதேவன், அநலன், அநிலன், பிரத்யுஷன், பிரபாவ(ஸ)ன் என்ற பெயருடைய 8 பேர்களும் வஸுக்கள் எனப்படுவார்கள்.

இவர்கள் சிகப்புநிறம் உடையவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்களாவார்கள். இவர்கள் எல்

வழுவெடிகழவ்வொவ்வ ஸவ-ஹாரணமூஷிதா: |

காணுமுகுடொவெதா: ராஜாஸ்வெ-வ் ப்ரகீதி-தா: ||

சுய ஹொஷெவ-திரி-உதி-ய-நஷெ-உருகஷணம் ||

கத-வ்ய: வஸாவதிவக் ஹொஷெவொ ஷிஷாஜ்ஜ |

வனகா-உ-வக் கத-வ்யஸி-உதி-வி-ஹஸஜ்ஜ || 11௨௫ ||

யத-ஸ்வ-ய-கஷயஸ்வ-ஹாரணமூஷிதா: |

தவ்-காணுதஸ-காஸ: ஹ-உயஸஷிதா: || 11௨௬ ||

வா-ஹாயஹஸ்ய-ம-ஹ வா வாஹஸ்யகெ |

வ-ஸி-வ-வ-ஸி-ஸ-ஷி-தெ-க-த-வ-வ-வ-வ: || 11௨௭ ||

லோருமே பீதாம்பரம் உடுத்தியிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ அல்லது நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். கைகளில் கத்தியும் கேடயமுமேந்தி இருப்பவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கரண்டமகுடமணிந்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள், பயங்கரமான ரூபமுடையவர்கள். அல்லது ருத்திரனின் அம்சம் படைத்தவர்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாதேவ-தீமூர்த்தி-தந்த-இந்திர-ஸகஷணம்.

மஹாதேவ மூர்த்தியை பசுபதி மூர்த்தியைப்போல செய்யவேண்டும். தீமூர்த்தியை ஏகருத்திரனைப் போல் செய்யவேண்டும்.

ஸகல யக்ஷர்களுக்கும் அதிபனை குபேரன், உகையிலிட்ட தங்கம்போன்ற நிறமுடையவராவார். 2 கைகளும் 2 கண்களுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். இருகைகளிலும் அபயமும் வரதமுமுடையவராவார். அல்லது இடதுகையில் கதை வைத்

ரதூஸ்பரஸூளஜஸுவஸூவவஹ்நிய்யுத: |

ஸவவஹ்நியீ ஊ அ லுதாசாரள லஹாஸௌ ||

ஸூலீதள வஹ்நியீ து வஹ்நியீ லீலாஜதே |

கரஸூகூபெவதள லீதவாலஸாஹ்நியகள ||

ஹ்நியீ ஹ்நியீ ஸவநியீ: வஹ்நியீ: குராக் |

யதஹ்நியீ து வாலே அ ஹ்நியீ காய-காக் ஸகூஷணாடி ||

யதஹ்நியீ ஹ்நியீவாலாத: ப்ராஹ்நியீ வ கஹ்நியீ |

சுய காராஹ்நியீ ஹ்நியீ கஹ்நியீ ||

காராஹ்நியீ ஹ்நியீ ஹ்நியீ கஹ்நியீ வகஹ்நியீ ||

அதஹ்நியீ ஹ்நியீ ஹ்நியீ ஹ்நியீ ஹ்நியீ ||

திருப்பதமாம். பத்மபீடத்தில் இருப்பவராவார். இவருக்கு நரவாகனமாம். (நரவாகனம்-மனிதர்களால் சுமக்கப்படும் பல்லக்கு) இவர் சிகப்பு வஸ்திரமணிந்திருப்பார். சங்கரிதி-பத்மரிதிகளுடன் இருப்பவராவார்.

சங்கரிதி-பத்மரிதி இரண்டுபேரும் பூதம் போன்ற பெரிய உடலும் அதிக பலமுடையவர்களாம். கைகளில் தாமரை மலர்களுடன் பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களாகும். வெளுப்புவஸ்திரமுடுத்தி, கரண்ட மகுடம் பூண்டு இருப்பவர்களாம். வலது பக்கத்தில் சங்கரிதியும் இடது பக்கத்தில் பத்மரிதியும் இருப்பதாகும்.

குபேரனின் இடது பக்கத்தில் லக்ஷணத்துடன் தேவருபத்தை அமைக்கவேண்டும். இவ்விதம் குபேரலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திரனை முன்பு கூறியுள்ளபடியே அமைக்கவேண்டும்.

காலாக்கிதி ருத்திர லக்ஷணம்.

காலாக்கிதி ருத்திர ஸுரத்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறு

வழுவெட்குலையாது; பரபரங்காய-யர: வர: || ௩௩ ||

ரதவலையெர ரள முலைய-காமரணாலுவித: |

ரதொய-கெயலையாதுவலையெனாவரிவித: ||

உதவ-காமலையென குறு நிறுத்தவலைய: |

கரணகையெவதலைய-காமரணாலுவித: : ௩௪ ||

கலயவரெவத: டுகராலுயர: வர: |

ரதவலையெயாது: வலையெவரி வித: || ௩௫ ||

கல நாமவெவருகணா ||

புரிகணா வெவலையாது: நாமவெலையெவரிவித: |

புரிகணகுறுதவ-காமலையென ரதவலையெவரிவித: ||

கிறேன். அந்த மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களுமுடையதாகும். தீச்சுடர்போல ஒளியுடன் விளங்குவதாகும். இளம்பிறை சந்திரனும், சிவப்பு ஆடையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். சிவப்பு நிறமாய் செங்குத்தாக உயர்ந்த மயிர்களுடன் பயங்கரமான உருவமுடையதாய் எம்மவாஹத்தில் வீற்றிருப்பதாகும்.

புரிகண்ட மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், நீலவாத்தபலம்போன்ற நிறமும், உடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகலவித ஆபரணங்களும் அணிந்து அபயம்-வரதம்-டங்கம்-குலம் இவைகளைக் கையிலேந்தி, சிகப்பு வஸ்திரமுடுத்தி, பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதாகும்.

நாகதேவ லக்ஷணம்.

புரிகண்ட லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. நாகதேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். நாகதேவர் 3 கண்களும், 4 கைகளும், ஸௌமியமான உருவமும், சிவந்த நிறமும்,

அலயவரஹொவெத: வரஹவெத து நாமயுக: |

கரண்குஹொவெத: நாம: வஹமணாவித: || ௩௩ ||

ஸவ-ஹரணஸ்யுத: வஹ்வொவரி ஸ்வித: |

ஸய ஹ்-ஹுவிருகஷண: ||

ஹ்ஹுத-ஹ்-ஹொ ரஹ: ஸவ-ஹரணஹுவித: ||

அலயம் வரஹ் ஹொவ ருஹம் வாஸம் ௨ யாரயந: |

ஸிதவஸ்யயரஹ்ஹு வஹ்ஹுவி: ஸஹ்ஹு: || ௩௪ ||

ஸஹ்ஹொகரஹிதா ஹுவி: ஹொகஸஹிதா |

கரண்குஹொவெதா ஸவ-ஹரணஹுவிதா || ௩௫ ||

ஸ்தொஸ்யயரா ஹொவ ஹ் ஸஹவஹ்ஹிதா |

வெண்மையான உடையும், உடையவராவார். முன் கைகள் அபயவரதமாகவும், பர ஹஸ்தத்தில் ஸர்ப்பத்தை வைத்திருப்பவருமாவார். கையிலிருக்கும் நாகமானது 5 தலை களுடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகல ஆபரணங்களும் அணிந்து பத்மபீடத்தில் உட்காந்திருப்பவராவார்.

பீம-பூமி-ஸகஷணம்.

பீம முர்த்தியானது, பயங்கரமான உருவமும் 4 கை களுமுடையதாம். கொடூரமான பார்வையும் தித்திப்பற் களுமுடையதாகும். வெருப்பு ஆடையுடுத்தி வரதம்-அபயம்-குலம்-பாசம்-இவைகளை ஏந்தி, ஸகல ஆபரணங் களையும் அணிந்திருப்பதாகும்.

பூமிதேவியானவள் பயிரின் முளைபோன்ற நிறமும், அழகிய முகமும், நீலமான முன்னுச்சியும், பீதாம்பர ஆடையுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, இரு கைகளிலும்,

வழி வாழ்வது வாவி வஹநீ ஹஸ்யொவ-யொ ||

வழிவொவரிஷா து குலீநா வா ஸ்விதாயவா |

சுய சிவணு - ருணு க்ஷணம் ||

சிவணு: க்ஷணநாமஹு அதும-ஹஸ்யநித: || 11 ||

வழிவெடிகலையாது: வழிவொவரிஷித: |

ருணுணா யு-ஹு-வண-கா: விஹு-ஹு ஸஹ-ஹு: ||

கெய்வார்ஸையாது: ஸவ-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு: |

ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு: ||

ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு: |

வாழிவொவரிஷித-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு-ஹு: ||

இரண்டு தாமரை மலர்களையாவது, இரண்டு நீலோத்பலங் களையாவது வைத்திருப்பவளாவாள். பத்மபீடத்தில், உட்கார்ந்த வடிவமாகவே, நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள்.

செண்ட-மருத்-ஸஷணம்.

செண்டர் என்ற மூர்த்தியானது, கஞ்சன (மைனா) பகியைப்போன்ற நிறமும், 4 கைகளும், கைகளில் கத்தி-கேடயம், இரண்டையும் ஏந்தி பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (மற்ற 2 கைகள் வரதாபயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

மருத்துக்கள் புனை நிறமும், 2 கைகளும், முத்தரம் என்ற ஆபுதமும், சிகப்புப்பட்டாடையும், முடிந்த முடியும், உடையவர்களாவார்கள். ஸ்கல் ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பலவித புஷ்பங்களையும் தரித்து, டங்கம் குலம் இவைகளை ஏந்தி, பாத பீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்களுக்குத் துடை-பிருஷ்டபாகம் - ஸ்தநம்-இவைகள் பெரிதாக இருப்பதாகும்.

சுய உயுருக்ஷணடி ||

உயுருதுஹுஜொ ரளஃ ரதவஸூஸஹித: |
 கரஸூகுகுடொவெதஸூவ-ஹரணாஹிஷித: || ஈசக ||
 சுஹயவரஹொவெத: டுகஸரமூயர: வர: |
 ஸூநக: வடிவீஹெ து ஸூகூவஸூயர: ஸூயி: || ஈசள ||

சுய ஸநெநஸூரயுக்ஷணடி ||

ஸநெநஸூர: சுரஸூவனெ-ஹ விஹுஜொஹிதவஸூக: |
 கரஸூகுகுடொவெதஸூவ-ஹரணாஹிஷித: || ஈசஅ ||
 ஹஸூஸூஹிஷிநெ ஹஸூ வரஹொ வாரஹஸூகெ |
 ஸூநக: வடிவீஹெ து ஸூலீநொ வா விஸெஷத: ||
 ஸாஷதூஹிதவாடி ஸூஹிஷி ஹஸூதநுஸூரத: |

உக்மிர லக்ஷணம்.

உக்மிர மூர்த்தியானது, சிகப்பு உடையணிந்து, பயங்
 கரமான தோற்றமுடையதாகும். 4 கைகளும், கைகளில்
 அபயம்-வரதம்-டங்கம்-குலம்-இவற்றைத்தரித்து, கரண்ட
 மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பத்ம
 பீடத்தில் ஸ்தாநகமாக இருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது வெளுப்பு நிறமுடையதாய்,
 வெளுப்பு உடை தரித்திருப்பதுமாகும்.

சனேச்சா லக்ஷணம்.

சனேச்சரன் கருப்பு நிறமும், 2 கைகளும், கருப்பு
 உடையமுடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்து, எல்லா
 ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். வலது கையில்
 தண்டமும், இடது கையில் வரதமுரிருப்பதாகும். பத்ம
 பீடத்தில் நின்ற வடிவமாகவோ, விசேஷித்து உட்கார்ந்த
 வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். சிறிது வளைந்த காலும்,

வளவம் ஐக்கணவாவதாம் வீண்வழி ஐக்கணம் முடிபுணை ||

சுய லீலாசுண்டி ||

மாநாடு உயரம் மூலம் தாராள உத்யம் மாநாடு சூகழ் |

மேவனாசுயஸம்யுகம் வெடி.ரா.தூவிபாருகம் ||

முணா(வெடி)ம் முனுவஸுதெயம் வெஜிஅம் து

முனாஹம்மது |

ஷங்கரமூர்த்தி ஸ்ரீதாரம் சொஷெய-ஃ கம்வநீவ்ருகடி ||

ശിരോമിനിഷ്കാരിവ-3ാ ഘട്ടം വാ പ്രകാര്യം.

പരിവാരലിംഭേഖം ജ്ഞാലിംഭിയിം ശൃണു " നാമു ॥

சுய உறாவீராகக் காண்பு ||

புராணாடிஸ்து து விஸாரம் யதகணபிஹொதிதே ।

உருவமுடையது ஸரணமுடையது வடிவமுடையது || ஈடு ||

சிறிது குட்டையான உடலுமுடையவராவார். இவ்விதம் பரிவார லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக.

பீட் லக்ஷணம்.

பீடமானது, 14 அங்குலம் அகலமும், 12 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். உயரத்தை 3 பாகங்களாகக்கொண்டு, மேகலை ஒன்று, 4 அங்குல உயரமும் 4 அங்குல அகலமுமிருக்கும்படி, 3 மேகலையுடையதாக அமைக்கவேண்டும். அதன் (மத்தியில்) பத்மத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாக்கி 2 பாகமானது கம்பத்தின் நீவரம் (ஒதுக்கம்) ஆகும். பீடமானது, கருங்கல்-செங்கல்-அல்லது ஸுதை இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். இவ்விதம் பரிவாரங்களின் பீடம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி மஹா பீடவிதியைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

டிஸாஅடிஸாடினெ வா உதுடினாவுவாநகெ |
 ஷொயஸெஷாடிஸெ வாவி உஹாவீம் புகஹ்யெசி || ௩௫ ||
 அயவாதுபுகாரெண வீண்டூநம் கியீயதெ |
 துமீயெ வா உதுஹுணலாஹெமுயாஸெயதெ || ௩௬ ||
 உஹாவீம் புகதவிவீம் தஸுத ஹுணுணுதுதெ |
 உலுயா துஷுஅரொதுதுதம் வீவிஸுததெ ||
 திவாடிம் உயுதம் ப்ரோதம் துமாயவிவீம் உதெ |
 ஸாஸாஸுத கிஸுதாஸுதம் வீவீம் || ௩௭ ||

மஹாபீட லக்ஷணம்.

இவ்விடத்தில் கர்பகிருஹத்தின் அகலமானது தண்டம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாபீடமானது, கர்பகிருஹத்திலிருந்து, 6-8-10-12-14-16 அல்லது 18 தண்ட அளவில் கல்பிக்கப்படவேண்டும்

அல்லது மற்றொரு முறையின்படியும் வைக்கலாம். பிராகாரத்தின் முன்னுவது, நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது சுவற்றின் (உட்பக்கத்தில்) அதாவது 2-3-4வது பிராகாரத்தில் முன்பக்கத்தில் அதன் நீளத்தின் நடுவில் வைப்பதுமாகும்.

இவ்விதம் மஹா பீடஸ்தானம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அதன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் உயரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும். அதில் $\frac{1}{2}$ பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். $\frac{1}{3}$ பங்கு அகலமிருப்பது அதமமாகும்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் அகலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது அதமமாகும். அதைப்

விமூணம் உய்யுந் தொகுத் தீமூணம் நெல்லுமூஉத்தெ |
சுயவா வெல்லுமூணம் ஸூதாயுந் வீணுமூஉத்தெ || ஈருக ||

விமூணம் து உய்யுந் ஸூதாயுத் தீமூணம் நெல்லுமூஉத்தெ |
தவிஸூதாயுந் துமம் ஸூதாயுந் தவணியுதி: (வெழிகம்) ||

உவாநொரு விமூணம் ஸூதாயுத் துமம்(வணியுதி)

ஸம் ஐமதி மவெக |

கூருமூஉத்தெ து மூதாயுந்(வெழாயுந்) கவநெகாயு-
மூஉத்தெ || ஈருக ||

வெழாயு(சுமூணம்)ஸம் கண-தேயுந் ஸூதாயுந் துமம்

ஸிவாயுந் |

ஹாவயுமூணாயுந் து விமூணம் வா விசெயுதி: ||

வெழாயுந் வயுதாயுந் து விமூணம் கண-தேயுந் |

போல் 2. பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும்.

அல்லது 1 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது அதமமாகும். 2 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 ஹஸ்தமிருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடமானது அதன் விஸ்தாரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு உயரமுடையதாகும்.

அதன் உயரத்தைப் பங்கிட்டு, 3 வேதிகளையும் முறையே 7-8-9 பங்குகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(பீடத்தின் உயரத்தின்) உபானம் 2 பங்காகும். ஐகதி 6 (5) பங்காகும். குமுதத்தின் உயரம் 5 (4) அம்சமாகும். கம்பம் 1 பங்காகும். கர்ணம் 4 (3) பங்காகும். ஊர்த்துவ தம்பம் 1 பங்காகும். மஹாபுட்டி 3 பங்காகும்; அல்லது விசேஷித்து 2 பங்கு இருப்பதுமாகும். பத்மத்தின் உயரம்

சுயவா கணி-கொத்தெயம் முணாம்பம் ஹிஸ்ததே || ஈகா ||

வஜோஜிம் வஹ(வெடி)மாமம் து ஹாபடி ஹிமாமாகடி |

உவாதொஜிம் ஸிவாம்பம் து ஸெஷம் வலிவ-வெடிவ ஹி ||

சுய லீராயதம் விபு யா(ய)ரா(ய)தயா(ய)தாம்புஜடி |

தடி-உயெ-வடி-ஹாநம் து லீ-ஹெஸம்(தெயா)ஸ

ஹி || ஈகா ||

சுயிஷாநொகூலாமெ-ண வெயநிஷாநொகூலொகூ |

வடி-தாரெ யா-மாம்பம் வா ஹி-தாம்பம் கணி-கா ததடி ||

வடி-தாரம் யா-மாநம் வா வு-தம் வாஷாநுஜெவ வா |

4 பங்காகும். கர்ணிகையின் உயரம் 2 பங்காகும். ஆகக் கூடுதல், $2+5+4+1+3+1+3+4+2=24$ அம்சமாகும்.

(பீடத்தின் உயரத்தை 24 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, உபானம் முதலான 9 பிரிவுகளையும், கூறிய பங்குகளால் அமைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, கர்ணிகை 3 பாகம், பத்மம் 5 (4) பாகம், மஹாபட்டி 2 பாகம், உபானம் 1 பாகம், மற்றவைகள் கீழே கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவும் கொள்வதாகும்.

அல்லது, பீடத்தின் உயரத்திற்குக் கீழே பூமட்டத் திற்குக் கீழே தாமரை மலரின் அடிப்பக்கமாகக்கொண்டு, பூமட்டத்திற்குமேலே பீடத்தின் உயரம் முழுவதும் பத்மத்தின் பாகமாகக் கொள்வதுமாகும். அதிஷ்டானத் திற்குக் கூறியபடி, வேசநிஷிராந்தம் செய்யவேண்டும். கர்ணிகையின் அகலம் பத்மத்தின் அகலத்தில் 4 அல்லது 5ல் ஒரு பாகமாகும்.

பத்மத்தின் அகலமானது, சதுரஸூமாகவாவது, அஷ்டாஸூமாகவாவது, வட்டவடிவமாகவாவது, ஷட்ரூ

கருணாவாய்கதாவதம் ... வாரணாஸூரம் ஐயு || ஈகௌ ||

[கருணாயாஸ்ரம் கதாவதம் ஸம்ஸமாஸூரம் அநித ||]

கருணாவாய்கதாவதம் வாரணாஸூரம் ஐயு ||

ஸாயாஸ்ரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் ||

ஸாயாஸ்ரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் ||

விவரித்த ||

வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் ||

ஸாயாஸ்ரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் ||

ஸாயாஸ்ரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் வாரணாஸூரம் ||

வடிவமாகவாவது, அமையப்பெற்று, அன்னம்-கருடன் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (பத்ம மானது, பீடத்தின் வடிவத்திற்கேற்ப, 4, 6 அல்லது 8 இதழ்களைக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.)

பீடமானது, உலோகம்-கருங்கல்-செங்கல்-உட்பகுதியில் செங்கலுடன் கூடிய ஸுதை, இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். பலவித சித்திரங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூதேவி-மகரம்-வியாளம் (ஸர்ப்பம்) விருஷபம் இவ்வுருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பலவித வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளி இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் அகலத்தில் 6-7-8-9 அம்சத்தினாலாவது, உப்பீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அம்ச அளவினாலாவது பீடத்தைச் செய்யவேண்டும். (இந்தக் கணக்கு பீடத்தின் கீழ்பாகத்திற்குக் கூறியதாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

தடி-உய்யெ- து ஹாவீம் ஸுத்வஜாலொடியாவிதஸ் |
 உவவீனொத்வஜீம் சுத-வீவ்யம் வா விஜொத்வ || ஈளக ||
 சூரொடிம் அ வ-உவ-உய்யெ வ்யயிவி தவர-உவிணஸ் |
 வுரொடிம் அ யாஜ்ய-உய்யெ யஜ்யூடி-நிநாத்தக்ஸ் || ஈளஉ ||
 ஸு-ஸுவம் வயூரிடி-உய்யெ தகி ஸு-உதம் ஸூஜாஜ்ஜாத்தக்ஸ் |
 ஸு-ஸுவம் ஸாஸ்யூரி ஸூமெ வாயு-தவாத்தக்ம் தயா ||
 ஸயிவ்யம் சுணி-கொய்யெ- து வெஜாஜாத்தக்ஸூரி-தித்ஸ் |
 தாஸஸம் அந-நாடி-உய்யெ ராஜஸம் தெபி-உதெ டி-உய்யெ ||
 ஸாஸிகம் வாயு-டி-ஸூமெ விவ்ய-சுத-கார-ஸிகெ |

அதற்குமேலே, மஹாபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவுடன் மஹாபீடத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்த பீடத்தின் மேல்பாகத்தையும் உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவிற்படியையும் செய்யலாம்.

பூதத்துவஸ்வரூபியான ஆமோதரை கிழக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், அக்ஷித்துவ ஸ்வரூபியான பிரமோதரை தெற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஜலதத்துவ ஸ்வரூபியான ஸுமுகரை மேற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், வாயுதத்துவ ஸ்வரூபியான தூர்முகரை வடக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஆகாசதத்துவ ஸ்வரூபியான அவிக்கரை கர்ணிகையின் மேலேயும், (கர்ணிகை—தாமரை மலரின் இதழ்களின் நடுவிலுள்ள பாகம். இங்கு கர்ணிகை என்பது பீடத்தின் மேல்தளமாகும்.) அக்கினி மூலையிலுள்ள தளத்தில் தமோகுணத்தையும், நைரூதி மூலையிலுள்ள தளத்தில் ராஜஸ குணத்தையும், வாயு மூலையிலுள்ள தளத்தில் ஸத்தவ குணத்தையும், (குணங்கள் என்பதற்கு குணங்களின் அதிதேவதைகள் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) ஈசான மூலையிலுள்ள தளத்தில் வீக்ர கர்த்தாவையும்

ஊவம் ஹுதமுணாகாரமாத் தக்ஷஸுடாஹதஸு || ஈஎடு ||

ஹீம-30 ஹுலிரணநிக்ஷம் ஸவ-30 ஹுதமுணாத் தக்ஷ ||

சுருதேத்யுத் து தக்ஷ-30 மஹாவீம் விஜோதஸு || ஈஎசு ||

தாஸாநிநிவ்ருத்யு-30 நித்யம் ஸயுதஸு-30யெசு |

தாஸாநாத் தாவஹாராய நிதேத்யுத்யு-30யெசு ||

[தஸாநாத் தாவஹாராய நித்யம் சுய-30யெசு ||

ஹுலிபு-30யெசு || தாஸாநிநிவ்ருத்யு-30யெசு ||

ஹீம-30யெசு || தாஸாநிநிவ்ருத்யு-30யெசு ||

(பூஜிக்கவேண்டும்.) ஆத்தம தத்துவமானது இவ்விதம் மஹாபூத குணங்களால் ஆகியது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வர்கம், பூமி, அந்தரிக்ஷம் (ஸ்வர்கத்திற்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடம்) இவை யாவும் ஸகல பூதங்களாலும் குணங்களாலும் அமையப்பெற்றதாகும். ஹே அந்தணே ! ஆத்தமா என்று கூறப்படும் எல்லாம் மஹாபீடமேயாகும். (மஹாபீடமானது ஸர்வாத்ம ஸ்வரூபமாகும் என்பது பொருள்.) தாமஸாதி குணங்கள் நிவர்த்தியடைவதற்காக, தினந்தோறும் (பீடத்தை) பூஜித்து கடைசியில் பலிகொடுக்கவேண்டும்.

அத்தகைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு (பீடத்தை) நித்தியாத்ஸவாதி களுடன் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். (ஆகையால் ஆத்தமார்ப்பணம் செய்யும் பொருட்டு தினந்தோறும் பீடத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும்.)

முதல் பிரதக்ஷிணத்தால் பூமியை வலம் வந்ததாகும். இரண்டாவது பிரதக்ஷிணத்தால் அந்தரிக்ஷத்தை (ஆகாசத்தை) வலம் வந்ததாகும். மூன்றாவது பிரத

நமதாதி-விதாஸாய-ஃ கஜபெகி வாயகொத்தல் |
வழியோலிசுவை ஹரெ-சூ. சினிக் ஹெம் வடாஜ்ஜம் ||
வருஷுஷாதெ கூலாரம் ௨ களராஸ் வருஷம் தடுவெக் |
வாருனெது ஹாவீம் செஷம் வயிவ-வடாஅரெக் |
வரிவாரலியிப்பொத்: வஷ்டுதெ இம். மறுஷ்ணா || ஈஅடி ||
உதி-காஸ்யலீயெ ஸிஞ்ஜாஷெ வரிவாரலியித-போ
சவு அவாசிம்: வட்டம் :

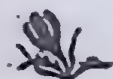
கிணத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை வலம்வந்ததாகும். இது அந்த தேசத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு நன்மையையுண்டுபண்ணும். உலகத்தின் துன்பத்தை நீக்கவேண்டி, தேவாலய நிர்மாணம் செய்பவன், இவ்விதம் பீடத்தை நிர்மாணம்செய்ய வேண்டும்.

இனி, மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் சிறிது மாறுபாட்டைக் கூறுகிறேன்.

விருஷபத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய இடத்தில் ஸுப்ரஹ்மணிய மூர்த்தியையும், ஸுப்ரஹ்மணியரை வைக்கவேண்டியவிடத்தில் விருஷபத்தையும் மாற்றியமைக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியுள்ள விதிப்படியேயாகும்.

இவ்விதம் பரிவாரவிதி கூறப்பட்டுள்ளது. இனி
லிங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபி சிப்ப சாந்திரத்திப் பரிவாரத்தியெனும்
 4வது படலம் முத்தம்.

சுடுமெகொத வண்பாஸத்தி: வடமூ: ||

ஸ்ரீவநிநுருக்ஷணம் ||

ஸய வகெஷ்ட விஸெஷண ஸ்ரீவநிம், மஸ்து நுக்ஷணம் |

ஸம்ஸார விருயெ ஸூதா: மூயம் மஜ்ஜிஸெஷத: || ௧ ||

யமா ஸ்ரஷ்டிஸ்தயா தவ்ஸாஸி ஸ்ரஷ்டிஸ்தாஸிம், மஸூ அஸ்தெ |

ஸம்ஸாரெ நிக்ஷிதம் ஸாணம் மதொவா அமெமொ அஸ்து || ௨ ||

ஸூத்ரிம் ஸவ-ஸூதாநாம் ஸ்ரூதநா வரணம் விநா (விநாச) |

ஸவ-ஸாஸிவநாஸி தவ்ஸூஷ்டம் ஸவ-ஸெஷ்டெகெகநாயகஸ்து ||

தவ்ஸாரெஷெ ஸ்ரஷ்டிகாரெ து ஸாணிதவஸஸூத்ரிவ: |

நாற்பத்தி ஒன்பதாவது படம்.

சிவலிங்க ஸக்ஷணம்.

இனி சிவலிங்கத்தின் ஸக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஆக்கமும் அழிவுமாகிய ஸம்ஸாரமானது லயத்தை அடையும்பொழுது, பூதஜாலங்கள் யாவும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் எவ்வாறு தோன்றினவோ, அவ்வாறே லயத்தை அடைகின்றன. சிவலிங்கமானது அவைகளைப் படைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் அதற்கு லிங்கம் என்று பெயர்.

நிஷ்கலமாயும், சாரந்தமாயும், மனதிற்கும் வாக்குக்கும் அப்பாற்பட்டதும்; ஆத்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டதுமான அதுவே, ஸம்ஸார சக்கிரத்தில் உழலும் ஸகல பூதஜாலங்களுக்கும் முக்தியைக் கொடுக்கும் தன்மைவாய்ந்ததாம்.

அதுவே, எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து, அவைகளுள் மறைந்து, ஸகல உலகங்களுக்கும் நாயகனாக விளங்குகிறது. அதனிடமிருந்து ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் சாந்தி தத்துவ முண்டாயிற்று.

தவாநெஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தஸ்யா நாதஸ்ய ஸம்ஸவஃ ||

தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸூதா நாதம் ஸாதாவஸ்யமஸ்ததே |

ஸிநுஸம்ஸூதா தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸவஃ || ௫ ||

ஸம்ஸூதா தவாநெஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸவஃ |

தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸூதா தவாநெஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸவஃ ||

தவாநெஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸவஃ ||

தவாநெஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸவஃ ||

ஸம்ஸவஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தவாநெஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸவஃ |

ஸம்ஸவஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தவாநெஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸவஃ ||

தவாநெஃ ஸக்திஸம்ஸூதா தஸ்யாஸ்திநுஸம்ஸவஃ ||

அந்த சாந்தி தத்துவத்திலிருந்து சக்தி தத்துவம் தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து பிந்து தோன்றிற்று. அந்த நாதமே ஸத் என்று கூறப்படுகிறது. பிந்துவானது, மனோந்மரீ என்று கூறப்படுகிறது. அதிலிருந்து ஈசுவரன் தோன்றினான். ஈசுவரனிடத்திலிருந்து மஹேசுவரன் தோன்றினான். மஹேசுவரனிடத்திலிருந்து விஷ்ணு தத்துவம் உண்டாயிற்று. (விஷ்ணு தோன்றினார்.) விஷ்ணுவிடமிருந்து பிரம்ஹா உண்டானார். அந்த பிரம்ஹாவிடமிருந்து, 3-30-300-3000, என்று முறையே விசேஷித்து, தேவர்களும் இருடிகளும் தாநவர்களும் ரஸத்தின் வழியே யுண்டாகும் பற்பல ஜீவராசிகளும் (அஸுரர்களும்) உண்டானார்கள். ஹே அந்தணனே! உலகத்தின் உத்பத்தியானது இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட லிங்கம், சாந்தி, சக்தி, என்ற மூன்றும் நிஷ்களமாகும். (உருவற்றதும் விவரித்துக்கூற முடியாததுமாகும்.)

சிவமானது ஸகலம் எனப்படும். நாதம், பிந்து

விம்மம் ஸிவமயம் வஜாதம் வீம் மக்தஜாதகம் உதடி || கூ ||

தஷ்டாஸி ஸிவாஸிகா டெவல ஸாஸிநா அாதநொஸிவஸி |

மமதாதி-விநாஸாய-ம் ஸவ-புராணிவிதாய வெவ || ௧ ||

தெஷ்டாதிநாம் விதாய-பாய யஜாதவலிஜாநிதிதகடி |

விம்மயொநிபு-மெதெத ஸாஷாவதம் தகவ-பு-மன ||

ஸவெ-புஷா-ம-வாய-ம் து ஸுபா-அதெ விம்மநகூணடி |

தவிம்மம் தி-விம்மம் வஜாதம் அமம் டெவலாஅமம் தயா ||

அமலாஅமம் அ விவஜாதம் சு-மெனெவ விஸெஷத: |

நாதஜம் நொஹஜம் வாய விம்மம் கசுக்ஷா (கூய-பாஸி)

ஸயொநிகடி || ௧௩ ||

இரண்டும் மிச்சம் எனப்படும். நாதமே விங்கவடிவம் என்றும், பிந்துவே அதன் பீடமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விங்கமானது சிவஸ்வரூபமாகும். பீடமானது சக்திஸ்வரூபமாகும். விங்கமும் பீடமும் சேர்ந்து ஒன்றாகவே இருப்பதால், நெருப்பும் உஷ்ணமும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருப்பதுபோல, ஸிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து ஒன்றாகவே விளங்குகின்றது.

ஸத்பாவமானது, உலகத்தின் தீமைகளைப் போக்கி ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கொடுப்பதற்காகவும், தேவாதிகளான ஸகலஜீவராசிகளும் நன்மையையடைவதற்காகவும், (அவர்கள்) தியானம் பூஜை முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டியதற்காகவும், விங்கம் யோசி என்ற ப்ரகுபாடுடன் விளங்கலாயிற்று.

(தேவாதிகளான ஸகல ஜீவராசிகளும், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்ற புருஷார்த்தங்கள்) எல்லாவற்றையும் அடையும்பொருட்டு, விங்கலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

அந்த விங்கமானது, சலம், அசலம், சலாசலம், என்று

இம்ம உபவெஜதாம் வாயு யொதிம் சுசூகா (கூபபாசி)

லக்ஷணம் |

பரிபுஷா வத-தொவெதம் துக்ஷணோயிராவதி-3தம் ||

இம்மகாராஸெஷம் து சுசூகா இம்மொடியாய-3கடி |

* உடியெ ஹோகூகா மம் (மெ) வா வெஷாம்ஸாஸெஷாவி வா ||

லீனெ திவெஸயெகி செஷம் டிபுஸூஜாநஸெஷித் |

முன்று வகையாகும். அந்த விங்கத்தை முறையே வீசே லித்து யோநியுடன் (யொநி - பீடம்) ரத்நத்தினாலாவது, (ஸுவர்ணம் முதலிய) லோஹத்தினாலாவது அமைக்க வேண்டும். விங்கமானது எந்த திரவியத்தால் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த திரவியமல்லாத வேறு திரவியத்தினாலும் யோநியைச் செய்யலாம். ஆனால் அது லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

விங்கமானது, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக இல்லாவிட்டாலும் சிரோவர்த்தனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தனம் — விங்கத்தின் முகமட்டத்திற்குமேலே குடை போன்று உயர்ந்து வட்டமாக இருக்கும் சிரோபாகம்)

விங்கத்தின் உருவத்தை முழுமையும் செய்து, விங்கத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி அளவாவது, விங்கத்தின் உயரத்தில் 7-ல் 4 பாகமாவது, அல்லது 7-ல் 5 பாகமாவது, பீடத்திற்குள் பதிந்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். அது நீங்கிய பாகமானது பீடத்திற்கு மேலே காணப்படுவதாக இருக்கவேண்டும்

* உடியெதஹோகூகா மம் வா வெஷாம்ஸாஸெஷாவி வா |
உதி வாராஜாநம் |

உயரத்தில் 3ல் 1 பாகமாவது, 4ல் 1 பாகமாவது, என்பது மற்றொரு பாடம்.

மஃமஃஷணம் மெஷஷெஸெ தஜஸெஜாஸுதெ: ஷஷெ ||

யதஜ்ஜிம்ம் அஹம் வஜாதம் வெஸாஜஸுஜயாஅஹ ||

ஸூராவிதம் மெவ. யஸி லீம். வெஸாஜஸுஜம் ஹஹாஅஹ ||

சூ ஷ்ஜம் ஸுதஜ்ஜஸம்யாதம் ஸாணஜிம்ம் து தஜிஜம் |

தெஜ்ஜாஜாவஅஹம் ஜிம்மதஜ்ஜணம் வஜ்ஜதெஜயாதா || மெ ||

ஸூராவிதம்யிதம்யிதம். மவாரெ ஸிராஜ்ஜம்: |

சூவாய்: ஸிரிஜிஸம்யாதம்: ஸிராஜ்ஜம்ணராவரெ || மெ ||

இஷ்டமான எந்த இடத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லக் கூடியதாகவும் இஷ்டமான இடத்தில் வைக்கவும் எடுக்கவும் தகுதிவாய்ந்ததுமான விங்கமானது, சல விங்கம் எனப்படும்.

அதற்கு உரிய தேவாலயத்தில் காணப்படுவதும், இருக்குமிடத்திலிருந்து அசைக்கமுடியாதபடி ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதுமான விங்கமானது, அசல விங்கம் எனப்படும்.

உரிய இடத்தில் ஸ்திரமாக இருப்பதுபோல் காணப்படுவதும், பீடத்தில் வைக்கவும், அதனின்றும் தனித்து எடுக்கவும் கூடியதுமான விங்கமானது, சலாசல விங்கம் எனப்படும். (17)

தானாகவே விங்காகாரத்தை அடைந்து ஸுத்திரத்துடன் கூடியதாய் காணப்படும் விங்கத்தை, பாணலிங்கம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இத்தகைய விங்கங்களில் அசலவிங்க லக்ஷணத்தை முதலில் கூறுகிறேன். (18)

நல்ல மாதத்தில் நல்ல திதியில், நல்ல நகரத்திரத்தில், நல்ல லக்கினத்தில், நல்ல வாரத்தில், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். ஆசார்யனானவன் சில்பியுடன் கூடச்

திவ்யாணஸிக்ஷணமாத்ரி நிமித்தாத்நுவாக்ஷயெச் |

வாயவஸா டிக்ஷிணம் வாலாடா மதஸு ததெயவ ௮ || ௨௦ ||

ஸெத்யொநா வெ டிக்ஷிணாவாஃ மத்யொ லாவஸெந

ஸம்யாத: |

கந்யாமொடிஸ-தம் வெவ மவாலாமதம் தயா || ௨௧ ||

டியிலம்வாமின-கும்ஹஸு கநீரகும்ஹஸ்தெயவ ௮ |

வாஸ்தாணி வாஸ்தாஸுக் அாவி ஸாதவத்யஸ்தயா ஸ்ரீய: ||

கஹம் லாவஸஸ்தயாஹாஸ: ஸிவஹ கிவராயண: |

ஸ்தாநாநஸு தீவஸு ஐவாவமின-கா வடஸ்தயா || ௨௨ ||

ஸாநும்காரொ மதெஸ்தெவ வெஸ்தா அாத்யகஸுநாநீ |

ஸாஸாநெத்யாத்ரி ஹமாத்ரி கஸுஸம் விவநீதகடி || ௨௩ ||

சென்று, சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். அவன், சிலாஸங்கிரஹணத்திற்குப் புறப்படும் பொழுதும், மார் கத்திலும், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யும்பொழுதும், தெய்வச் செயலாக ஏற்படும் நிமித்தங்களையும், ஆகாச வெளியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும், பூமியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும் கவனித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

காக்கையானது இடது பக்கத்திலிருந்து வலமாக வருவது, பருந்து வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கம் வருவது, மாம்ஸத்துடன் கூடிய கழுது, கந்நிகை, பசு இவைகளைக் காண்பது, பசுக்கள் எதிரில் வருவது, தயிர் நிறைந்த குடம், பால் நிறைந்த குடம், மலர்ந்த மலர்கள், புஷ்பமாலை, குழந்தைகளுடன் கூடிய ஸ்திரீகள், சோறு, மாம்ஸம், உணவுப்பொருள், சிவபக்தி நிறைந்தவன், ஜ்வாலையுடன் கூடிய நெருப்பு, ஐலம் நிறைந்த குடம், அலங்காரம் செய்யப்பட்ட யானை, மிகவும் அழகுடன் கூடிய வேஸ்யை (தாள்)

உனாவாதொ லிஸாஃ ஞாஹ: ஐஹாவாதபுவத-3.நடி |
 ஸஸுஹாதநிசுநரிசுநாணி ஹளலாஸொஹ,நஃ-2.நிதெ || உரு ||
 ஸுதுசெஸா நரா நாய-3: கீண-3.கெயாவஸுதெயெவ 2 |
 தெநுஹதூபு நதூபு காஷாயவஸ,நாவி,தா: || உசு ||
 ஸூதநி தெவாவ ஐஹாஸு தெநுவாதூ, ததெயெவ 2 |
 மிஹநாலிககண-3.பு ஹி,நாஃ,மாஸுயிகாஃ,மகா: || உஎ ||
 ஸுதுஹி,நாவஸு, நாய-3: கியவா 2 ததெயெவ 2 |
 ஸஹுஹசுநிபு ஹளலா,நி வன,தா,நி வந-3.யெசு ஸுஹெ ||

இவைகளைக் காண்பதும், இவைகள் எதிரில் வருவதும் பூமியில் நிகழும் சுப சகுநங்களாகும்.

இவைகளுக்கு மாறாகக் காணப்படுகின்றவைகள் அசுப சகுநங்களாகும். (24)

கொள்ளிக்கட்டை வீழுவது, திக்குகள் எரிவது, பெருங் காற்றடிப்பது, இவைகள் அந்தரிஷத்தில் உண்டாகும் அசுபங்களாகும். (அந்தரிஷம் — ஆகாசம்) இனி பூமியில் காணப்படும் அசுபசகுநங்களைக் கூறுகிறேன்.

அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள், ஆண்கள், விரிந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் புருஷர்கள், எண்ணை தேய்த்துக் கொண்ட ஸ்திரீ புருஷர்கள், துணி அணிந்துகொள்ளாமல் நகர்மாக இருப்பவர்கள், காஷாயவஸ்திரம் உடுத்தியவர்கள், ஒன்றுமில்லாமல் குசியமாக இருக்கும் மண்பாண்டம், எண்ணையுடன் கூடிய பாத்திரம், முக்கு, காது முதலிய அங்கங்கள் அறுபட்டவர்கள், அங்கம் குறைந்தவர்கள், அதிக அங்கமுடையவர்கள், பிள்ளை பெருக ஸ்திரீகள், கணவனை இழந்த விதவைகள், அளவு கடந்து அதிகமாக ஆஹாரம் செய்பவன், இவைகள் பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுநங்களாகும். இத்தகைய அசுப சகுநங்களைச் சுபகாரியங்களில் விலக்கிவிடவேண்டும். (28)

ஹேதா ரதா உ வீதா உ கரூஜா வெவ உதுவி-யா |
 மொகநீரஸம்வகும்பெநுமூகூஹ்மிகஸஹிஹா || ௩௩ ||
 உஜிகககஸம்வபுரவஜா ஹேதா ஸவூஹி-யா ஸ்ரீதா |
 ஜவாகிஸகஸம்வஜாஹா உந்ருமொவஸம்வஹா || ௩௪ ||
 ஜாதிவிமநிஹாகாரா மஸரதஸம்வஹா |
 உபிவிஸம்வஸகாஸா வஸூககஸம்வஹா || ௩௫ ||
 ரதா ஸவூஹி-யா வஜாஹா ஸவவெவ விஜொதூ ||
 *[ஸம்வண-ஸம்வஜாஸகாரா உவகஸம்வஸவொவரா || ௩௬ ||
 குரஹ்மஸம்வபுரவஜா ஹரி-பூஸம்வஜா தயா |
 கொ(க)ரஹ்மஸம்வஜாஸகாஸா ஜம்ஸீரஸம்வஹிஹா ||
 ஹரிதாஸம்வஜாஸகாஸா] ப்ரிதா வீதா உ ஸவூயா |
 உஹிஷாஸகாஸாஹாஸா தீதொதூ ஸம்வஹா || ௩௭ ||

சிலையானது, வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, என்று நான்கு வகையாகும். வெளுப்பிறச் சிலையானது, பசுவின் பால் 1, சங்கு 2, மூலம்பூ 3, சந்திரன் 4, முத்து 5, ஸ்படிசும 6, மல்லிகைப்பூ 7, இவைகளைப் போன்ற 7 வித நிறமுடையதாகும்.

சிவப்புச் சிலையானது சம்பரத்தம்பூ 1, புரசம்பூ 2, புட்டுப்பூச்சி 3, ஜாதிவிங்கம் 4, ருயல் ரத்தம் 5, மாதாளம்பூ 6, பந்துக புஷ்பம் (சிவப்புப் பூவுடன் கூடிய பெருமருந்துப்பூ) 7, இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

இவ்விதமே மஞ்சள் வர்ணச்சிகையானது, ஸுவர்ணம் 1, சரக்கொண்ணைப்பூ 2, சம்பகப்பூ 3, மஞ்சள் 4, மஞ்சள்நிறக் குறிஞ்சிப்பூ 5, எலுமிச்சம்பழம் 6, அரிதாரம் 7 இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

[illegible]

முதலில் கூறியுள்ள 5ம் பல பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப் பட்டது. கடைசியிலிருக்கும் 2ம் இடத்திற்குப் பொருத்த மாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

ஸூரோத்தூதாவிதாஹம் வணாம் மஹிஷணாமிதள |

கூராராத்தி ஸம்முஷ்ய ஸிராம் மகா ஸகாமிதள ||

யஸ்யிஷெஸெ ஸிரா செத தாம் க்ருகா து ப்ருகிணீ |

மோஷவத-ஆம் ஸிராம் க்ருகா வரிஹீஷி ஸெஷத: ||

வஷ-காதவாழி மகாம் (க்ருகாம்) அ ஸூகிண-காம்

கூராவாரிணா |

கூ-ஷெ-ஸெஸாம் தடஸ்யாம் அ கக-காஹெ து யொஜிதா |

ஸக-கிராஜாம் ஸவ-காம் அ கக-கிராம் ரூகூஸம்யாதா |

ரெவாஸிநுகு-காஹிஸம்யாதாம் வரிவத-கெசு || சக ||

ஸூகி-வதா தகாகாரா ரவிரஸிஸகாமாதா |

அணிந்து, வெண்சந்தணம் பூசி, வெளுப்பு மாலையணிந்து, பஞ்சாங்க பூஷணங்கள் பூண்டு, கோடரி முதலியவை களுடன், சிலை இருக்குமிடம் சென்று, மன அமைதியுடன் அந்தச் சிலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, தோஷமில்லாத சிலையைப் பார்த்து, விசேஷித்து அச்சிலையின் ஆகாரத்தை நிச்சயித்துக் கொள்ளவேண்டும். (44)

எப்பொழுதும் மழையில் நனைந்துகொண்டிருப்பது, வெய்யிலில் காய்ந்துகொண்டிருப்பது, தீயின் நாற்ற முள்ளது, (அல்லது தீயால் பொசுங்கியது) உப்பு ஜலம் படிந்தது, கெட்ட இடத்திலிருப்பது, தடத்தில் (ஜலக் கரையில்) இருப்பது, வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கப் பட்டது, மணல் கலந்திருப்பது, சேறு படிந்திருப்பது, சிதைவுற்றது (அழுத்தம் விசிறிப்போனது), பார்க்க பயங்கரமானது, கோடுகள் புள்ளிகள் களங்கங்கள் இவை களுடன் கூடியது, இத்தகைய சிலைகளை நீக்கிவிட வேண்டும். (45)

வஜ்-இவாதவநாகாரா ரெவா வெவ ச்ரீநியா ஸ்ரீதா || ௭௭ ||

ஜம்ஸூலமஸூலாகாரா ச்ரீகநாயாஸூலசாயவா |

சுநதூவா(யா) வு துஸங்காஸா ச்ரீநியா ஸிநுஸாஸ்திரதா ||

சுஜ்ஜெஹநிநாகாரா சுஜ்ஜெஹஸாஸ்திரதா |

ஸிவிவிஹஸாகாரா ஸகஸ்கா வதுவி-யா

(சுயா தா) || ௭௯ ||

வஜ்-இவாதவதுஸங்காஸா ச்ரீவ-இவாஸூலநிநா தயா |

வெணவாஹஸங்காஸா ஹதாபாசுவநாயதா || ௮௦ ||

சுநதூவாஸூ ஸிதா ரெவா ஸவ-இஸவ துஜ்ஜிதா |

கயிறு விழுந்தது (கல்லின் நடுவில் கயிறு போன்ற ரேகை யுள்ளது) அல்லது கயிறு போன்ற தோற்ற முடையது, ஸூரிய கிரணம் பாய்ந்தது, மழைக்கால் போன்ற உருவமுடையது என ரேகை மூன்று விதமாகும்.

நாவப்பழம் போன்ற உருவமுடையது, திராசைப் பழம் (அல்லது காய்) போன்ற உருவமுடையது, வேறு எந்த விதத்திலாவது வட்டவடிவமாக இருப்பது, என பிந்துவானது மூன்றுவிதமாகும்.

இரும்புபோன்ற நிறமுடையது, கருங்குளவிபோன்ற நிறமுடையது, மயில் தோகை போன்ற நிறமுடையது, என களங்கம் மூன்றுவிதமாகும். (இத்தகைய தோஷ முள்ள கற்கள் கூடாதவைகளாம்) (49)

பேர்ச்சையினைபோன்ற கோடுடையது, அருகங்கட்டை போன்ற கோடுடையது, மூங்கில் முளைபோன்ற கோடுடையது, எட்டுக்கால் பூச்சியின் கால்களைப்போல நீண்ட கோடுகளுடையது, இவைகளும், வெள்ளை நிறமல்லாத மற்ற நிறமுள்ள கல்லில் வெள்ளை ரேகையும், ஸகலவித ஸம்பத்துக்களின் நிறைவைக் கொடுக்கும். [எனவே

சுஜ்ஞக்ஷுஷா விநாஸாய ஸ்ருதக்ஷுஷா தயெவ ஹி || ௫௧ ||
 தஸ்யா தவ-ஃப்ரயதேந வரிமுஹ்யாவஸ்யமேதரா: |
 சுஜ்ஞா அ ஹரிதா முஹ்யா ஸிதவண-ஃ எஸெஷத: ||
 வஜ-ஃமரவக்ரஸாப்யஸா ஃமவ-ஃஸாஸ்யாஸ்யாஸ்யா |
 சுகிசுஜ்ஞாஸ்யாஸ்யா வஜாதா மொயாதயாதநாஸ்யா ||
 ஸகண்ட-ஃ ரொமதா ஸதாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா (ஃ) |
 ஸஸிந-ஃ வாக்ரஸாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யாஸ்யா || ௫௨ ||

முதலில் கூறப்பட்ட 4 வித் கோடுகளும் வெள்ளைக் கல்லுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாம்.]

கருப்புக் கல்லில் கருப்புக்கோடும், வெள்ளைக் கல்லில் கருப்புக்கோடும் அழிவை யுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழுமுயற்சியுடன் கீழே கூறப்பட்ட சூற்றங்களில்லாத கற்களையே கிரகிக்கவேண்டும்.

கருப்பு நிறமான கல்லும், பச்சை நிறமான கல்லும், (அல்லது கருப்பும் பச்சையும் கலந்த நிறமான கல்) கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். வெள்ளை நிறமான கல், வச்சேஷித்து கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். பேரீச்சையிலையின் நிறமுடைய கல்லும், அருகங்கட்டையின் நிறமுடைய கல்லும் சுப பலனைக் கொடுக்கும்.

மிகவும் கருப்பான நிறமுடைய கல்லானது, அசுப பலனைக் கொடுக்குமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பசுக்கள், தானியம், தாம் இவைகளையும் அழித்துவிடும். (53)

களங்கதோஷமுள்ள கல்லானது; ரோகத்தை யுண்டு பண்ணும்; அரசன், ராஜ்யம் இவைகளையும் அழித்துவிடும்.

பிந்து (புள்ளி) தோஷமுள்ள கல்லானது, புத்திர நாசத்தையும் தாரித்திரியத்தையும் கொடுக்கும்; இருக்கும் செல்வத்தையும் அழித்துவிடும்.

னவம் வரிக்ஷா மஹாயா மரஹியாகி மகாணாநிதா ||
 ஸாநா ௮ யாவதில-இலா வும் ஸ்ரீதவம்ஸகம் தயா ||
 ஸ்ரீரெகா(ரா)க்யாநிஹெபெபு வரிஹெபெபிம் ஸ்ரீநா ||
 வதநெ ஸ்யுநிஹ-இலா மரிநா ஸாநா உதி ஸ்ரீதா ||
 வநாப்யுநிஸா நீவ-இலா யாவதில ஸா வுநித-இதா ||
 விவதயுநிஸம்யுதா யா ஸா வுநி ௮ கிதி-இதா || ௫௭ ||
 வநாப்யுநிஸாஹாநா நீவ-இலா ஸா வம்ஸரிஹாநிதா ||
 தாஸஸஸஸஸஸகாரா நீவ-இலா யா ஸ்ரீமரிநா து ஸா ||

இவ்விதமாகக் கற்களின் குணதோஷங்களை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, தோஷமுள்ள சிலைகளை நீக்கி, குணமும் லக்ஷணமுமுடைய சிலையை யே கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலையானது, ஒலி, உருவம் இவைகளின் பேதங்களால் பாலை, யுவதி, விருத்தை என்றும், புருஷ சிலை, ஸ்திரீ சிலை, நபும்ஸக சிலை என்றும், பாகுபாடு மசய்யப்பட்டிருக்கும் முறையைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக!

கெல்லும்பொழுது, சத்தமும் குட்டையான உருவமும் உடைய சிலையானது, பால் சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மணியின் ஓசையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது ஸ்திரீ சிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எரசலான சத்தமுமுடையது விருத்தசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (57)

மணியோசையைப்போல் அதிக சத்தமும், நீண்ட வடிவமுமுடையது, புருஷ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பனையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது, ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீமூர்த்தி ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா |
 ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ||
 ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா |
 ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா || ௧௮ ||
 ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா |
 ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா || ௧௯ ||
 ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா |
 ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா ஸ்ரீமாதா || ௨௦ ||

பளபளப்பில்லாமல் உறுதியில்லாமல் கரடுமுரடாய் ஒலியில்லாமலிருக்கும் சிலையானது நபும்ஸக சிலை என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் ஒலியினால் பேதம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி உருவத்தினால் பேதத்தைக் கூறுகிறேன். (59)

சச்சதுரமாகவும் எட்டுக் கோணமாகவும் இருக்கும் சிலையானது ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நீண்டசதுரமாகவும், வட்டவடிவமாகவும், பத்தக் கோணமாகவும், பன்னிரண்டு கோணமாகவும் இருப்பது, புருஷசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நன்கு வட்டவடிவமாக இருப்பது, நபும்ஸக சிலையாகும்.

10 கோணமாக இருக்கும் சிலை, 12 கோணமாக இருக்கும் சிலை, பாலசிலை, விருத்தசிலை, இவைகளை விலக்கிவிட வேண்டும். (61)

புருஷ சிலையினால் விங்கத்தைச் செய்யவேண்டும். ஸ்திரீ சிலையினாலே யிண்டுகையைச் செய்யவேண்டும்.

சூதம் அ விவரிதம் யகி ததஜா சுத-புநாஸநடி ।

புறமுதலாம் பொருத்தமுதலாம் வா பரிமாணம் ஸம்முத்தி

தெய்வரிகை || கரு ||

புரமெயு வயுரிஃ உருருமெயு து டுருரினா(ணம்) ।

புராணபொருள்மதம் யத்கு இம்மாபும் தக்புரீதி-3,தலு ||

சுயொநாமம் சுவம் வநாதம் வருஷசுபு-மதம் ஹவெகி |

வளம் வளிக் கந்த வாய்ப்பாடெழ மனெனத் துநாடத் துறரா

ஸூய: || ௬௫ ||

ஸ்துதி(2) மெருண ஸம்ஸாரவத் மகாவஜ்ஜாதிநிய-கெசு ।

(பிண்டிகை - பீடம்.) நபும்ஸக சிலையினாலே பாதா
தாரத்தைச் செய்யவேண்டும். (பாதாதாரம் - லிங்கத்தின்
அடித்தலத்தின் ஆகாரம்.) இப்படிக்குச் செய்யாமல்
இதற்கு விபரீதமாகச் செய்தால், அது எப்பொழுதும்
கர்த்தாவுக்கு (செய்தவனுக்கு) அழிவையுண்டுபண்ணும்.

தேசிகனானவன், கீழ்க்கு நுனியாகவோ வடக்கு நுனியாகவோ இருக்கும் சிவியை கிரஹிக்கவேண்டும். (63)

கிழக்கு நுனியான சிலையில், மேற்குப்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். வடக்கு நுனியான சிலையில் தென்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். கிழக்குப்பக்கமும் வடக்குப்பக்கமும் லிங்கத்தின் நுனிப்பக்க (தலைப்பக்க) மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலையின் அடிப்பக்கம் முகமாகும் (முன்பக்கமாகும்). மேல்பக்கம் பின்பக்கமாகும்.

இவ்விதமாக, சிலையை நன்கு பார்க்கித்துப்பார்த்து, அதை எடுத்து, அந்தச் சிலையை, ஹிருதய மந்திரத்தினாலே பசும்பாலினால் நன்கு அலம்பி சுத்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு, அந்தச் சிலையைத் தூக்கி நிறுத்திவைத்து, ஸத்திய மந்திரத்தினாலே சந்தணம் புஷ்பம் மூதலியவைகளால்

தலிதாவது ஸாங்கரெ டெஸெ ஸாங்கிஹொம் து

காரயெசி || ௬௬ ||

ஸத்யாபாநாடிகம் ஸவ-ஹிதிகாயெ-ஹிதிகாயெசி |

ஸலியொ ஹிதிகாயெநெவ ஹிதிகாயெநெவ து ஹொயெசி ||

அஸ-ஹொயெயொரெண வு-ஸ-ஹொயெயெனவ தணுநு ||

ஹிதிகாயெநெவ ஸவ-ஹிதிகாயெநெவ து || ௬௭ ||

ஸதம் தத்ய-ஹிதிகாயெநெவ ஹிதிகாயெநெவ து || ௬௮ ||

ஸலிஷ்குதம் அஸவ-ஹிதிகாயெநெவ ஹிதிகாயெநெவ து ||

ததொ வ-ஹிதிகாயெநெவ ஹிதிகாயெநெவ து || ௬௯ ||

ஸலிஷ்குதம் ஸவ-ஹிதிகாயெநெவ ஹிதிகாயெநெவ து || ௭௦ ||

பூஜிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, அதன் ஈசாந்ய திக்கில் சாந்தி ஹொமத்தைச் செய்யவேண்டும். (65)

அக்ஷி ஆதாரம் முதலிய எல்லாவற்றையும், அதற்குக் கூறியுள்ள முறைப்படி செய்யவேண்டும். ஹிருதய மந்திரத்தினால் ஸமித்துக்களையும், மூலமந்திரத்தினால் நெய்யையும், அகோர மந்திரத்தினால் சந (அந்நம்) வையும், புருஷ மந்திரத்தினால் தண்டலத்தையும், (தண்டலம் - அரிசி) ஈசான மந்திரத்தினால் எள்ளையும், கவச மந்திரத்தினால் கடுகையும் ஹொமம் செய்யவேண்டும். கீழே கூறியுள்ள ஸமித்து, நெய், அந்நம், அரிசி, எள்ளு, கடுகு, இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் முறையே 100, 50 அல்லது 25 தடவை ஹொமம் செய்யவேண்டும். அக்ஷே என்ற மந்திரத்தினால் ஸ்விஷ்டகிருத் ஹொமத்தைச் செய்து, அதன் பிறகு, பூர்ண ஹுதி ஹொமத்தைச் செய்யவேண்டும். (69)

அதன் பிறகு, அக்ஷியை உத்வாஸநம் செய்துவிட்டு, பூஜைசெய்த நிர்மாலிய புஷ்பம் முதலியவைகளை எடுத்துக் களையவேண்டும்.

சிலையைத் துண்டாடவேண்டிய ஆயுதத்தை, அஸ்த்ர

ஸ்ரேஷ்டியத்யாயம் ஹிம்ம வுத்தேதகம் ச்ரீநியம் ஹவெஸி || எச ||

சுயவா மஹிமெஹம்(ஹெ)து நவஹாமஹிநாநிதெ |

மஹிமெஹஸஸுதாநஸுதோதித்யம் சூயஸு || எரு ||

ஸ்ரூபாஸஸம் ஸ்ரேஷ்டம் ச்ரீபுஷ்யம் து சுநீயஸஸு |

தயோஸித்யேஷ்டஹாமெது நநஹெம் அநொதூ || எசு ||

ஸ்ரஹாயாஸஸாஸெ து நவஹாமஹிநாநிதெ |

ஸ்ரேஷ்டியத்யாயாதெதவம் நவயா ஸ்ரோபிதெ ஷி || எள ||

பாநியளவு இருப்பது, மத்தியமலிங்கமாகும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை, அதாவது, ஸரிபாநியிலிருந்து முழு அளவுவரையிலுள்ள (1½-க்குமேல் 1 வரையில் உள்ள) மத்திய அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் ஒவ்வொரு அளவும் தனித்தனியே 9-வித லிங்கமானமாகும். இந்த 9-வித லிங்கமானங்களில் அதிக அளவுள்ள 3-ம் உத்தமமாகும். மத்தியிலுள்ள 3-ம் மத்தியமமாகும். குறைந்த அளவுள்ள 3-ம் அதமமாகும். இவ்விதமாக கர்பகிருஹத்தின் அளவினால் கிடைக்கும் லிங்கத்தின் உயரமானது 9-விதமாகும். (75)

லிங்கமானது (லிங்கத்தின் உயரமானது) கர்பகிருஹ துவாரத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமமாக இருப்பது உத்தம லிங்கமாகும். அதில் 3-ல் 2 பங்கு உயரமுள்ளது கரிஷ்டமாகும் (அதமமாகும்.) இவ்விதம் அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, துவாரமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். (76)

ஸ்தம்பத்தின் முழு அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்ய, அதன் ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே, லிங்கத்தின் மாநமாகும். எனவே ஸ்தம்பமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். இவைகளில் மூன்று மூன்று

பூரூபி. சுவாதிஹுள து ஸ்தம்ஹா மஸம்ஹிதக் |

சுயிஷாதொடியெ விபு ஸ்தம்ஹாதவதா உரெக் || ௭௮ ||

வனகஹஸ்தம் ஸோரஹு ஸ்ரோஷாஸாஸ விவய-தாக் |

தவஹஸ்தாவயிய-தாவக் ஸஜ்ஜாஷஷி: ஸபஹகா || ௭௯ ||

வஹஸ்தவி(ஸ்தாவி)தாதாதி(தி)ஹஸ்த-த ஹஸ்தவஸம்(ஸாக்)

தயெக் |

வஹஸ்தாடிபொஹஸ்த-த இம்மம் ஹஸ்தவஸம்விதா || ௮௦ ||

ஹஸ்தாதி மூணஹஸ்தாணம் * விசுத்ராஹாஸஹஸ்த-தயெ: |

கூறுகள், முறையே உத்தம - மத்தியம - அதமங்களாகும். கர்பகிருஹத்தின் ஆதிபூமியான உள்பக்கத்தில் தூண் மட்டத்திற்கு ஸமமான பகுதிக்கே ஸ்தம்பம் என்று பெயர்.

அதிஷ்டாநத்தின் உயரத்தில் ஸ்தம்பமானத்தைப் போல கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (78)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தத்தில் 8ல் ஒரு பங்கு வீதம் கூட்டிவர, ஹஸ்தமானத்தினால் கிடைக்கும் விங்கமானமானது 85 வீதமாகும். (79)

5 ஹஸ்தத்திற்கு அதிகமாகயிருக்கும் கர்பகிருஹத்தில், விங்கமானத்தை, ஹஸ்தமானத்தால் கணக்கிட வேண்டும். கர்பகிருஹமானது, 5 ஹஸ்தத்திற்கு உள்பட்டதாக இருந்தால், ஹஸ்தமானத்தினால் விங்கமானத்தைக் கணக்கிடக் கூடாது. (80)

* ஆலயமானது, விகல்பஹர்மியமாகவோ, ஆபாஸஹர்மியமாகவோ இருந்தால், அப்பொழுது 1 முதல் 3 ஹஸ்தம் வரையில் விங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும்.

* விசுத்ராஹாஸஹஸ்தாதிவிதாநஸுக்ஷணாநி உச வடபெநாநஸுக்ஷணே உஷஷுநி |

* விகல்பம்—ஆபாஸம்—சந்தம்—ஜாதி—எனப்படும் விமானஸுக்ஷணங்களை 24-வது படலத்தில் மானஸுத்ரஸுக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சூ.ஹஸ்தாசி ஷட்குராணம் து இம்மம் மூலவிவாதகெ ||

ஷட்குராசி நவாணம் து இம்மம் மூல(ஜா)சிமூலாவிதழ் |

வனவம் ஹஸ்தவஸாசிவஜாதம் தாநூலாநமொயிதெ || அஉ ||

வனகாசி நவதாநூலகெகெகதாநுவய-3நாசி |

இம்மெ ஹி நவஸம்வஜா(மொடி) ஸஜா: கஜூஜம்

ஜாதீதாநூயெ || அங ||

* சூ.யொடிஸாசி மூலம் து யாவஸவஸதாம்மூலம் |

தாவஷெகெநவஹாஸஜூம் 8நாநாம்மூலெத து || அச ||

சூ.மாமஸஹிதம் இம்மம் ஹஸ்தசுநீணம் ந காரயெசி |

ஆலயமானது, சந்தவிமாநமாக இருந்தால் 3 முதல் 6 ஹஸ்தம் வரையில் விங்கமாநத்தைக் கொள்ளவேண்டும். அதுவே, ஜாதிவிமாநமாக இருந்தால் 6 முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் விங்கமாநத்தைக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஹஸ்தவசத்தாலே விங்கமாநம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இனி தாலமாநத்தைக் கூறுகிறேன். (82)

ஏகதாலம் முதல் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கூட்டிவர, தாலபேதத்தினாலே விங்கமாநம் 9 விதமாகும். இது ஜாதி ஹர்மியமல்லாதவிடத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (83)

13 அங்குலம் முதல் 109 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர விங்கமாநம் 49 விதமாகும். இது மாநாங்குலத்தால் கூறப்பட்டதாகும். (84)

சிவாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், பிரஹ்மாம்சம், என்ற 3 பிரிவுகளுடன் கூடிய விங்கத்தை, ஒரு முழு(உயர)த்திற்குக்

* சூ.யொடிஸாசி மூலம் து யாவஸவஸதாம்மூலம் |

உதி வாஹ நாவஸூ |

ஹஸ்தோநாக்ஷயம் திம்மம் வுதூகாரஸெஷக்ஷு || அரு ||

வெஷம் நவாஸெக்ஷுடியெ விஷ்ணு யொஜ்யெக்ஷு ஸுய: |

ஸெஷம் து டுஸஸ்தோநம் ஸ்தாவிக்கஜூஹாஸஹஸ்த்யெயா: ||

விஷ்ணு வெஸயெதிம்மம் விக்கஜூஹாஸகம் விநா |

த்யுயொடிஸாஹுமும் திம்மம் ஸெஷம் து ந காரயெக்ஷு ||

ஸவம் ஸ்வநெகஹெஷெந ஸ்ரோத்ரிதெ திம்மநாக்ஷு |

நாமரம் டுராவிம் திம்மம் வெஸரம் 21 வடாஜ்ஜஹ் || அஅ ||

குறைவாகச் செய்யக்கூடாது. ஒரு முழுத்திற்குக் குறைவில்லாத விங்கம் யாவும், விருத்தாகாரமாக (வட்டவடிவமாக) இருப்பதாகும். (85)

விங்கத்தின் உயரத்தில் 9ல் 4 பாகத்தை பீடத்தினுள், பொருத்தவைக்கவேண்டும். அதன் மீதமான 5 பாகமானது மேலே (சிவாம்சமாக) தெரியவேண்டும். இவ்வித லக்ஷணமுடைய விங்கத்தை, விகல்பகிருஹம், ஆபாஸகிருஹம், இவைகளில் வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். (86)

விங்கத்திற்குக் கூறிய 5 பாகத்தை, பீடத்தினுள் வைத்து, பாக்கியுள்ள 4 பாகத்தை, மேலே சிவாம்சமாகத் தெரியும்படி செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த விங்கத்தை விகல்பகிருஹத்திலோ, ஆபாஸகிருஹத்திலோ வைக்காமல், மற்ற ஜாதி கிருஹம், சந்தகிருஹத்தில் வைக்கவேண்டும். சிவையினுலே செய்யப்படும் விங்கத்தை 13 அங்குலத்தில் செய்யக்கூடாது. (87)

விங்கமானமானது இவ்விதம் அநேகவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நாகரவிங்கம், திராவிடவிங்கம், வேஸரவிங்கம் இவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

இம்மொடியெ து வெடிாஸெ ணகாஸம் சுததுஸஹை ||
 துமதுஸெ ஸிவாஸம் து விஸாரம் ஸெஸுஸுஅதெ ||
 தயொடிஸெஷுஷாஸெ து நவயா தாஸுஅதெ ||
 சுமொடியெ சுருாஸெ து வணாஸம் ஸாணிகம் ஹவெ ||
 வெடிாஸம் பளஷிகம் வஜாதம் முணாஸம் ஐயடிம் ஹவெ ||
 சூவிஅரெ விஹம் ஸஜாக் வஜாஸவெவம் அதுவிஸு ||
 ணவம் துயொடி(அதுடி)ஸவஜாஸம் நாமரெ து
 விஸியதெ ||
 இம்மொடி விதவாஸெ து நஸஹுதயாமாஸக ||

விங்கத்தின் உயரத்தில் 4-ல் 1 பங்கு அகலமுடைய
 விங்கமானது அதமமாகும். உயரத்தில் 3-ல் 1 பங்கு
 அகலமுடையது ஸேஷ்டமாகும். (ஸேஷ்டம் - சிறந்தது
 அல்லது உத்தமம்) கீழ் கூறப்பட்ட இரண்டுவித அளவு
 களின் நடுவிலுள்ள அளவை, 8 பாகங்களாகச் செய்ய,
 விங்கத்தின் அகலம் 9 விதமாகும்.

உயரத்தில் 16-ல் 5 பாகம் அகலமுள்ளது, சாந்திக
 விங்கமாகும். (சாந்திகம் - திமைகளை நீக்கக்கூடியது).
 உயரத்தில் 16-ல் 4 பாகம் அகலமுள்ளது, பௌஷ்டிக
 விங்கமாகும். (பௌஷ்டிகம் - ஆரோக்யத்தைக் கொடுக்கக்
 கூடியது). 16-ல் 3 பங்கு அகலமுள்ளது, ஐயத்தைக்
 கொடுப்பதாகும்.

ஆபிசார கர்மாவில் 2 பாகம் அகலமுள்ளதாகும்.
 இவ்விதமாக, விங்கத்தின் அகலம் 4-விதமாகும். நாகர
 விங்கமானது இவ்விதமாக 13 (14) வித அகலமுடைய
 தாகும்.

விங்கத்தின் உயரத்தில் 18 பாகங்களில் முறையே
 6 பாகம், 5 பாகம், 4 பாகம், 3 பாகம், விஸ்தாரமுடைய

திம்மாநாம் நாமராஜேஷம் வஜாதலாயாழிகம் ப்ரணு ||

திம்மஸௌதேயபாநம் து பாநாம்முனெந ஹாஜயேசி |

பாகூஷெஹம் ப்ரவ்ரஜீதா வா ஹாநதா வா வரிஹாஸயேசி ||

ப்ரௌஜாநாராயணே: வலுனெண-3: பாதுராவலுண-3

வரிமுமெசி |

உதேயபாகூஷாநிவ-3யி-3தெ பிக்ஷஸம்வயா || கூசு ||

ஹுதெ அாவதவஸரிஷம் ஸௌடிஸ்திததாழி விஜோக்தா |

நவநிம-3-ணிதெ ஸவ்நஹுதெ க்ஷைகாழி(ஸரிஷம்-து)

வாரகட || ஈ ||

சுநனெநம-3-ணிதெ அாஷஹுதெ யொநிராடாஹுதத ||

களில் ஐராத்யந்தரஸங்கரம் (ஸங்கரம் - சேர்க்கை) ஏற்படாதபடி, லிங்க நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் நாகராதி லிங்கங்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஆயாதிகளைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (97)

லிங்கத்தின் உயரத்தை மாநாங்குலத்தினாலே வகுக்க வேண்டும். அப்படி அங்குலங்களாகக் கணக்கிடும் பொழுது, அரை குறையாக மிச்சப்பட்டால், அத்தடன் அவசியமான பாகத்தைக் கூட்டியாவது குறைத்தாவது அதை முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். உத்தம லிங்கமானாலும், மத்தியம லிங்கமானாலும், அதம லிங்கமானாலும், அதில் ஏற்படும் அங்குலக் குறைவை, கீழே கூறியபடி, முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(லிங்கத்தின்) உயர அங்குலத்தை 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயர அங்குலத்தை 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, ஞாயிறு முதலிய வாரங்களாகும். (100)

ஸஷ்ணிவ-பி-பி-தெ ஸாநுஹுதெ ஸாயஸுதாஹுதே ||

தவநிம-பு-ணிதெ தாயீஹுதெ செஷ்ணுணம் ஹவசு |

யுமவ்ருஸெ தவஹுதெ ஸ்வஸகம் தஸ்தாநாடிய: || ௩௨ ||

சூயாயிகம் சுயாநீணம் ஸ்வபாஸாஸ்தேஹம் ஸாநா |

1 பூஜஸ்திஷ்டா வ்ருஷா ஹஸ்தீ ஸுஹயொதிராஹுதா ||

தரவஸ்ய கத-பு-பு-தக-பாசு விம்மபிசுநாவஸாதகடி |

3ஆல் பெருக்கி, 8 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது யோநியாகும்.

8ஆல் பெருக்கி, 12ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது ஆதாயமாகும். (101)

9ஆல் பெருக்கி, 10ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, கடனாகும்.

4ஆல் பெருக்கி 9ஆல் வகுத்து மீதம் வரும் எண்ணுனது திருடர் முதலியவைகளாகும். (102)

ஆதாயம் அதிகமாகவும், கடன் குறைவாகவுமிருக்கும் அங்குலமானம் சிறந்ததாகும். எப்பொழுதும் ஸகலவீத ஸம்பத்திற்குமிருப்பிடமாகும். (ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் கொடுக்கும் என்பது பொருள்.)

2 யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், யானை, இவைகள் சுப பலன்கொடுப்பவைகளாம். (103)

அரசன், யஜமானன், இவர்களின் ஐந்தம் நகடித்திரம்

1 பூஜஸ்திஷ்டா வ்ருஷா ஹஸ்தீ ஸுஹயொதிராஹுதா ||

காகஸ்தேதி சூராக் யொநிநாநி கீதி-பதாநி ௨ ||

2 துவஜம், தாமம், ஸிம்ஹம், நாய், விருஷபம், கழுதை, யானை, காக்கை, இவைகள் முறையே யோநிகளின் பெயர்களாம்,

தலெழுவ வாழ்வுக்கூறலி மணயெது ஸுமாவஹ || ௩௪ ||

ஐதூத்யம் ௮ யுமம் ௮ வெஷாஷ்டிதாநநகா : |

ஸுமாவஹாஸு விவிதா: ஸௌகாஸுஸுமாவஹா : ||

ஐதூஷ்டம் ௮ வெநாஸம் தலெழுவ தாநாநகூஸ ||

வஜி-3தாஸுஸுமாவ ஹேதெ யதூத: வரிவஜ-3யெசு || ௩௫ ||

முதல், லிங்கத்தின் நஷுத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். அவ்விதமே, தேவாலய நஷுத்திரம் முதல், லிங்கத்தின் நஷுத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். இவ்விதம் எண்ணி வரும் நஷுத்திரமானது சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய சுப நஷுத்திரமாக இருக்கவேண்டும், (104)

ஐந்மத்யம் (1—10—19வது நஷுத்திரங்கள்) ஐந்ம நஷுத்திரத்திற்கு 2வது நஷுத்திரம், 4வது நஷுத்திரம், 8வது நஷுத்திரம், 16வது நஷுத்திரம், 32வது நஷுத்திரம், இவைகள், சுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற (3—5—7வது) நஷுத்திரங்கள், அசுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். (105)

யஜமானனுடைய ஐன்ம லக்கினம், சந்திர லக்கினம் இவைகளுக்கு 8-வது ராசிக்குரிய நஷுத்திரங்கள், வைநாசிக நஷுத்திரம், (3-வது நஷுத்திரம்) யஜமானனுடைய நஷுத்திரம், லிங்கத்தின் நஷுத்திரம், இவ்விரண்டு நஷுத்திரங்களில், ஒன்று நாகண நஷுத்திரமாகவும், மற்றொன்று ராகுஸகண நஷுத்திரமாகவும், இருப்பதுமான நஷுத்திரம், இவைகள், அசுபபலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் ஆகையால், இவைகள் விலக்கப்பட்டவைகளாம். இந்த நஷுத்திரங்களை முயற்சியுடன் கவனித்து நீக்கிவிடவேண்டும். (106)

(இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் யாவும், யஜமானன் லிங்கம் இரண்டிற்குமே கூறப்பட்டதாகும்.)

ஹாநுவாராஹிலஸ்யுத்ரா ஸூய-க்ஷ-ஹிவதுஸ்துதா: |

[ஹாநுவாராஹிலஸ்யுத்ரம் ஸூய-க்ஷ-ஹிவதுஷ்யஸு |]

நிவாஸம் ஊணம் தாஸஜதம் அ யயாக்ரஸு || ஈள ||

*தஹாஸம் அ ஊணி (நியதம்) ஷண்பாஸகம் வரிவஜ-யெசு |

ஸௌஸாஸகம் வரிமுஹஜம் ஸாஹஜதம் (ஊஸம்) து

ஸம்முஷெசு || ஈஅ ||

ஸஜநிம்மம் வய-ஹாதம் ஸௌவாயிகம் அ ஸ்விஸ்திகஸு |

ஸவ-தௌஹஜநிம்மம் அ ஸாவ-தௌஸிகஸௌவ அ || ஈசு ||

யாராநிம்மம் ஸுவநிம்மம் நிம்மஜஷ்ணியம் ஹவெசு |

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய கிழமைகளுடன் கூடிய ஹஸ்தம் முதலான நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, சத்துரு, மரணம் நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (107)

² அம்சங்களில், தஸ்கராம்சம், நிதநாம்சம், க்லீபாம்சம், இவைகளை விலக்கவேண்டும். (இவைகள் கெட்ட பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள். ஆதலால் இவைகளை விலக்கவேண்டும். மற்றவைகள் நல்ல பலனைக்கொடுக்கக்கூடியவைகள். ஆகையால், மற்ற அம்சங்களைக்கொள்ள வேண்டும். சுபகரமான மாநத்தை (அம்சத்தை)க்கொள்ள வேண்டும். (108)

லிங்கமானது, ஸமலிங்கம் 1, வர்த்தமானம் 2, சைவாதிகம் 3, ஸ்வஸ்திகம் 4, ஸர்வதோபத்ரம் 5, ஸார்வதேசிகம் 6, தாராஸிங்கம் 7, முகலிங்கம் 8, என்று 8 வித

1 ஹாரொ ஹுதிஸு ஸதிஸு யதௌ நாராய ஷண்க: |

நிஹி-தி நி-யதம் ஹௌஸாநி யயாக்ரஸு ||

2 சோரன், புத்தி, சக்தி, தன்யம், ராஜா, நபும்ஸகன் (அலி), நிர்பிதி, நிர்நதம், ப்ரேஷ்யன், இவைகள் முறையே அம்சங்களின் பெயர்களாம்.

[illegible]

மாகும். இவைகளில், ஸ்மலிங்கமானது பிராம்ஹணர்களுக்கும், வர்தமானலிங்கமானது க்ஷத்ரியர்களுக்கும், சைவாதிகலிங்கமானது வைசியர்களுக்கும், ஸ்வஸ்திகலிங்கமானது குத்ரர்களுக்கும், சிலாக்கிபமானவைகளாம். இவைகள் நீங்கிய மற்றலிங்கங்கள் யாவும், எல்லா ஜாதியினருக்கும் விரும்பிய ஸகலவிதமான பலன்களையும் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். மஹாதேவன் ஒருவனையானாலும், அவர், பலவிதமானலிங்க ஸ்வரூபத்துடன், மனிதர்களுக்கு நன்மையையளித்து வருகிறார்.

முதலில் (லிங்கம் செய்யவேண்டியதற்காக எடுக்கப் பட்ட சிலையை) தான் விரும்பும் அகல நீளத்துடன் சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும் (சதுரிக்கவேண்டும்.) பிறகு, மேதாவியான சில்பியானவன், கூறப்போகும் விதிப் படி, அதை, 3 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த 3 பாகங்களில், கீழயுள்ள பாகத்தை, சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த கீழ்பாகத்திற்கு, பிரம்ஹாம்சம் என்று பெயர். (118)

ஊஸு-ஹாமம் து வுதூஸூதூதூவாஸம் நிமடிதே ||

சுஸம் ப்ருதூவிபாதாது சுஸெஷம் து ஸிவாஸகடி |

ஸிவாதூ அலிஸிஷம் அவஸஸெஷாவதகம் சுயடி ||

வசுஷூதூ உலிஸம் உலிஸ-ஹாமம் ஸாவாவதம் மஸம் சுவிதி |

ஸஸு: ஸுஸ-ஹாமம் ஸலிஸம் அ ஸஸெஷம் மஸஸூஸெஷம் அ ||

யஸெஷூயம்ஸெஸெஸெஷம் ஸஸெஸெஸெஸெஷம் ப்ருசூதி-ஹாமம் |

யஸாஸஸெஷம் யஸெஸெஷம் ப்ருஸூதிஸெஷம் த ஹிடிதே ||

(பிறகு,) அந்தச் சிலையின் நடுவிலுள்ள பாகத்தை அஷ்டாசர்மாக (8 கோணமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மத்தியபாகத்திற்கு விஷ்ணு வம்சம் என்று பெயர்.

மேலேயுள்ள பாகத்தை, விருத்தாகாரமாக (வட்ட வடிவமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மேல்பாகத்திற்குச் சிவாம்சம் என்று பெயர். (114)

இவ்விதமாக 3 அம்சங்களைக்கூறி, அவைகளுக்கு, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறியிருப்பது, அந்தந்த பாகங்களைத் தனித்தனியே வியவஹரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த 3 பாகமும் சிவஸ்வரூபமேயாகும்.

சிவலிங்கத்தின் பாகங்கள் எல்லாமே சிவஸ்வரூபந்தான் என்றால், அதன் பாகங்களை வெவ்வேறு வாசகங்களால் எதற்காகக் கூறவேண்டும் என்றால், —

மரத்தின் வெவ்வேறு பாகங்கள், வேரு-உச்சி-கிளை இலை-பழம்-என்று கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவைகள் எல்லாம், மரம் என்னும் ஒரே பொருள்தான் அல்லவா.

சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-இவைகள், இந்திரியங்களின் குணங்களாம். இத்தகைய இந்திரியங்கள் பலவாயினும், அந்த இந்திரியங்களையுடைய மனிதன் ஒருவன்தான் அல்லவா? அதைப்போல சிவலிங்கத்தின்

தூயெவ ஸிவஸிம்ஹஸூ ஹம் ப்ரதீஹியாமகஸு |

*ஸிம்ஹதாரம் யுமாபுரம் து க்ருஷ்ண கண-ராய-ரிகம்

முகேசு || ராமே ||

கொணாக்கொணம் து ஸங்கஸூ தெந ஶாதெந ஶெபரிகு |

(ஸஹிஸ-ராமம் து ஸந்தகெசு) சுஷ்மாபுரம் தஹிவெழிதி ||

சுஷ்மா ஸிம்ஹதாரம் து ஸஹிஹம் ஶிவாஹிதெ |

பாகங்களைத் தனித்து வியவஹரிப்பதற்காக அவைகளுக்கு, யுக்தியாகத் தனித்தனியே பெயர்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றவையல்லாது, அதன் எல்லா பாகங்களுமே லிங்கஸ்வரூபந்தான்.

முதலில், லிங்கத்திற்காக கிரஹிக்கப்பட்ட சிலையின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாகச்) செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அதன் கர்ணத்தின் பாதியில் பாதியைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். (கர்ணம் குறுக்களவு) அந்த கர்ணத்தின் ½ பங்கு அளவைக்கொண்டு, சிலையின் மூலையைக் கோணமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். (கோணம்—முக்கோணம், பிறகு, அந்தக் கோணத்தின் வெளிப்பக்கத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். (இவ்விதம் 4 மூலைகளிலும் செய்ய) சதுரச்ரமாக இருந்த சிலையானது அஷ்டாச்ரமாகும். (சதுரச்ரம்-4 பட்டை, அஷ்டாச்ரம்-8 பட்டை. இது சற்றேரக் குறைய ஸம அஷ்டாச்ரமாம்.) (118)

அல்லது, லிங்கத்தின் அகலத்தை (சதுரச்ரமாகச்) செய்யப்பட்ட லிங்கார்தமான சிலையின் அகலத்தை)

*ஸிம்ஹதாரம் யுமாபுரம் து க்ருஷ்ண கண-ராய-ரிகாய-ரிகஸு |

ஸம்ஹஸூ கொணெ கொணம் து தெந ஶாதெந கஸூயெசு ||

உதி வாஹ ஹாவஸு |

யு.மா.ஸம் ஔவட்டம் ஸூசு மெடியெது ஔவிஸ-ஃய: ||

ஸயவா வஸுஹாம து ஔவட்டம் ரஸாஸக |

மெடியெது ஔவிஸ-ஃமம் வஸுஸுத் து க்ரெயெவஹி ||

சுஷாஸு வஸுஸிஸுராம்(ஸ) அதுரஸு(ஸு)

சுதெ ஸதி |

ததூணாய-ஃ(யெ-ஃ) து வஸுஸுத்(ஸு)கொணாதூணம்

து ஹாஸ(ஃம)யெசு || ரூஉ ||

யஸுஸுத் து வஸிஸுஸுத் சுஹாஸுத் து வஸுஸுத் |

7 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 4 பாகத்தை, மத்திய பட்டத்தின் (பட்டம்—பட்டை) அளவாக வைத்துக் கொண்டு, (பாக்கியுள்ள 3 பாகத்தில் 2 பக்கங்களிலும் இருக்கும் 1½ பாகத்திற்குச் சமமாக மறுபக்கத்திலும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு, அந்த 2 பங்கிலுமுள்ள 1½, 1½, பங்கு அளவுகளையும் முக்கோணமாகச் செய்துகொண்டு) அதன் வெளியிலுள்ள பாகத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது அது அஷ்டாச்ரமாகும். (120)

அல்லது, 8 பாகங்களில் 6 பாகங்களை மத்திய பட்டமாகக் கணக்கிட்டு, அதன் மிகுதியை, முலைகளில் முன்போல் கணக்கிட்டு, வெளியில் காணப்படும் பாகத்தைச் செதுக்க, அந்தச்சிலை அஷ்டாச்ரமாகும். இவ்விதம், அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வது 3 விதமாகும். (121)

சதுரச்ரத்தை 8 பாகமாகக் கணக்கிட்டு, அஷ்டாச்ரமாகச் செய்துகொண்டு, அந்த அஷ்டாச்ரத்தின் கோணச்ரங்களின் பாதியை, முன்போலவே கணக்கிட்டு, அதன் கோணங்களில் முக்கோணங்களை அடையாளம் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு அந்தக் கோணங்களின் வெளிப் பக்கங்களைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது, அது,

கனாபுரூபம்(பு)தூ ஸ்ரீமதி வுதூகாரம் தூ
தஹ்வை || ஈட ||

சுஷாபுரூபி விதூஸம்(ஸ)வனவநவநி தநூ(ங)தெ |
மிம்மவா(ம்மாய)நெ யுமா(தூயா)நெதூ வனகாரம்
அதூரநாக || ஈட ||

ஸ்யேத வுதூம் தூ வஸுநூபு வுதூ ஸிவாஸக ||
ஸ்யேதமிதி வுதூதம் விபூபிதாம் தூ வுபிகு || ஈட ||

ஹதூயஸ(ஸ)தூயாநெ ஸ்வாஸம் அதூரநாக ||
சுஷாபுரூபவாஷகொணம் ...வாஷதூயதெ ||
[சுஷாபுரூபவாஷகொணம் அ தநாஸம் வுதூயதெ |]

ஷோடசாச்ரமாகும். பிறகு, அவைகளின் கோணங்களை முன்போலவே முக்கோணமாகச் செய்து, அதன் வெளிப் பக்கங்களிலுள்ள பகுதிகளைச் செதுக்கிவிட வேண்டும். இவ்விதம் செய்ய, அந்தச்சிலையானது, விருத்தாகாரமாகும். (வட்டவடிவ முடையதாகும்) இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே, அஷ்டாச்ரம் முதலியவைகள் செய்யப் படுகின்றன.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 8 பாகம்செய்து, அதில் 1 பாகம் (அடியில்) சதுரச்ரமாகவும், மத்தியிலுள்ள 1 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், மேலேயுள்ள 1 பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் இருப்பது, ஸமலிங்கமெனப்படும். இது பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்கு விருத்தியைக் கொடுக்கும். (125)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 24 பங்குகளாகச் செய்து கொண்டு, அந்தப் பங்குகளில் 7 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 8 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 9 பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் கொள்ளுவது, வர்தமான லிங்கமாகும்.

ஷட்பீஸவஸுஹாமம் வா வஹஷட்பீஸஹ வாவ வா ।

அதுஷ்டிண ஷங்கம் வா வய-2பாதம் அதாவி-3யடி ॥

இம்மாயாஹே டிபாஹே து மூணாஹம் அதாநாகடி ।

வஹிபுரம் ஹேவ தஹுத மூணாஹம் அதாநாகடி ॥

(வஹிபுரம் து மூணாஹம் ஸிதாசி அதாஹம் து

வரதகடி ।)

ஸிவாயிகாதி(கலி)ஹம் வஜாதஹவாஸி(ததி)சி

வகாநயசி(தா) ।

வெடிவெடிபாஹம் வா வஹவஹஷங்கம் ॥ ஈஉக ॥

ஷட்பீஷட்பீஸவஸுஹாஹே(கம்)வாய ஸெவாயிகா

அதுவி-3யடி ।

இவ்விதமாகவே, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 6 பாகம் சதுரச்சரம், 7 பாகம் அஷ்டாச்சரம், 8 பாகம் விருத்தமாகக் கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 5 பாகம் சதுரச்சரம், 6 பாகம் அஷ்டாச்சரம், 7 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4 பாகம் சதுரச்சரம், 5 பாகம் அஷ்டாச்சரம், 6 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும் வர்தமான லிங்கமாகும். இவ்விதமாக, வர்தமான லிங்கம் 4 விதமாகும். (127)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளில் 3 பாகம் சதுரச்சரமாகவும், 3 பாகம் அஷ்டாச்சரமாகவும், 4 பாகம் விருத்தமாகவும்கொண்டால், அது, சிவாதிக லிங்கமாகும். இதை வேறுவிதமாகவும் கொள்ளலாம்.

சதுரச்சரம், அஷ்டாச்சரம், விருத்தம், இவைகளை முறையே, 4, 4, 5 பாகங்களாகவும், 5, 5, 6 பாகங்களாகவும், அல்லது 6, 6, 7 பாகங்களாகவும் கொள்ளலாம்.

நிம்மர்பாடு நவாஸெ து அதுரமுன் ஸிவாமயா(கூ) ||

வஸுமுன் து முணாஸெந வெஜாஸம் வுதூஉஅதெ |

ஸூஸூகம் வெஜவஜாவதம் ஸவ-தொஹஉஉஅதெ ||

உலுதூ(கூ)மு ஸுவதூ து நிம்மொதூம்

சிவாமிகெ |

ஸூதெவெஸம் தகெகாஸம் வெஜாஸம் யொநிஸஸிதே ||

வலுஜாஹாம் தகெகாஸம் ஸவ-தொஹஉஉவெஹி |

ஸவ-3(வ-3)தெஸிகநிம்ம்து வுதூகாரஸெஷத: ||

ஹுதெவெஜ முணாஸம் வா நிம்மொதூ து ஸிவாமிதெ |

* ஸீனெதூவெஸயெஜஸம் செஷம் வலுஜாஸம்அதெ ||

எனவே, சைவாதிக விங்கமானது, கீழே கூறப்பட்ட விதிகளின் படி நான்கு விதங்களாகும்.

விங்கத்தின் உயரத்தை 9 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில், சதுரச்சரம் 2 பாகம், அஷ்டாச்சரம் 3 பாகம், விருத்தம் 4 பாகமிருப்பது, ஸ்வஸ்திக விங்கமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, ஸர்வதோபத்ர விங்கத்தைக் கூறுகிறேன். (181)

அடியிலிருந்து நுனி வரையில் 3 பாகங்களும் விருத்தாகாரமாகவே இருப்பதாகும். அதன் உயரத்தில் 3ல் 1 பாகம் பூமிக்குள் பதிந்தும், 3ல் 1 பாகம் யோநி (ஆவடை) யில் பொருத்தப்பட்டும், 3ல் 1 பாகம் பூஜாச்சமாக (வெளியில்) விங்காகாரமாகத் தெரிந்துகொண்டும்)வும் இருப்பது, ஸர்வதோபத்ர விங்கம் எனப்படும்.

ஸார்வதேசிக விங்கமானது, எல்லா பாகங்களும் விருத்தாகாரமாக இருப்பதாகும். இதன் உயரத்தை, முறையே, 5-4-3 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். (அவைகளில்

* சுயொஹாம் து வஹாஸம் வெஜாஸம் உயூஜம் து தக: |

உதி உயேஜ் ஸூகாய-3-யொஜநீயலிதி. ஹாதி |

ஸாவ-இஷஸிகுதிம், மந்தா னவவெவ வுக்ஷயேசு |
 ஸௌதிம், மொமு (ஷெத்) யம் தந்நா, மம் க்ருகா விவக்ஷணை ||
 ஷலம், செவ-இத-இஷம், தாஹம் ஸவ்ஜாஸம் ஔதாஹக்ஷ |
 வஸு-ஹா, மயெநா, தாஹம் யத்சு, தெத்ர, ராஸிகம் ஹவெசு ||
 ஸா(ஸ)வ-இஜாத்யஹம், ஸு(ஹ-இகம்) ஸவ்ஜம் தெத்ர, ராஸிக
 விஷம் வரூ ||
 ஔநா, ஹா, மும் யு, மாஸம் து யாராதிம், மம், தது, ஹவெ ||
 ஸௌ, து, ஔநம், வெஹா, ஸம் ஸௌ, ஸு, ஹவெ ||
 உதா, ஸு, ஹவெ, ஹா, மயெ, ஹா, மயெ, ஹவெ || ஸா, ஹ ||

5 பாகம் அடியிலிருப்பதாகும். மத்தியிலுள்ள 4 பாகத்தை) பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். பாக்கியுள்ள (3) பாகமானது பூஜாம்சமாகும். (சிவாம்சமாகும்) இவ்விதமாகவே, ஸார்வ தேசிக விங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸமலிங்கத்தில், அதன் உயரத்தை 9 பாகமாகச்செய்து, 3 பாகங்களை ஸமபாகமாகக் கொள்ளவேண்டும். அதன் வட்டவடிவத்தின் (சிவாம்சமான மேல்பாகத்தின்) சுத்தளவானது, (உயரத்தில் 9ல்) 6 பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்திய பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 7 பாகம் இருக்கவேண்டும். கீழ்பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 8 பாகம் இருக்கவேண்டும். இந்த த்ரைராசிக விதியானது எல்லா ஜாதியினருக்குமுந்நதாகும். சிறந்ததுமாகும்.

அடிமுதல் நுனிவரையில் சதுர்ச்ரமாக இருப்பது தாராலிங்கமாகும்.

ஸமலிங்கத்தில், மூலபாகம் சதுர்ச்ரமாகவும், மற்ற இரண்டு பாகங்களும் அஷ்டாச்ரமாக இருப்பதும் தாராலிங்கமாகும்.

கீழேயுள்ள பாகம் சதுர்ச்ரமாகவும், மத்திய பாகம்

வலிஜாஹாம் கருாநுந்து யாராநிம்ம் சியா ஹவெசி |
தடிநும் உலிய-வய-ஊம் யவாய-ஃ வா யவொஹதடி ||ராநக||
ஸஃநிம்ம்ந்து யாராஸாஸி ஸவ-வ்யூணிஹிதாவஹம் |
யாராநிம்ம்ஸஃவஜாதம் உவநிம்ம்ம் விஸெஷத: || ராசமி ||
ஸிவாதீத(ஸிவாஸாஸிகநிம்ம்மது உவநிம்ம்ம்
வூகிசி-ஃதம்) |
வலிஜாஹாமக்யம்(வலிஜாஸாந்துசியா)கூஸா
ஹயூ-ஹாம் உவம் ஹவெசி || ராசக ||
வஹஸூயி-ஃ உதாவ-ஃதம் மீவாஸெக ஸஹயாதம்
(காஸஸாயாதா) |

அஷ்டாச்ரமாகவும், பூஜாபாகம் (மேல்பாகம்) ஷோட
சாச்ரமாக இருப்பதும் தாராலிங்கமாகும். இவ்விதம்
தாராலிங்கம் 3 விதமாகும்.

இத்தகைய தாராலிங்கத்தின் அச்ரமானது, (அச்ரம்-
பட்டை) விங்கத்தின் சிரஸ்ஸு வரையிலிருப்பதாகும்.
½ அல்லது 1 யவை உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

ஸமலிங்கமானது தாராலிங்கமாக இருந்தால், அது,
ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும்.

முகலிங்கமானது, விசேஷித்து, தாராலிங்கத்தைப்
போன்றதேயாம்.

சிவாம்சாதிக விங்கத்தில், முகலிங்கம் கல்பிக்கப்பட
வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விங்கத்தின்
பூஜாபாகத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அதன் மேல்
பாகத்தில் முகம் இருக்கவேண்டும். அந்த மேல் பாகத்தை
10 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், 5 பாகம் சிரஸ்
ஸாகவும், 4 பாகம் முகமாகவும், 1 பாகம் கழுத்தாகவும்

கனெ-போஷிள அாடிஸாக்ஷம்(வயாக்ஷிள)அ ஸவ-போஷிண
ஸ்யுதடி || ஈசஉ ||

விம்மாகாரஸ்யஸ்தஸ்த தஸ்தாஸ்ய-ஃ வீரிகாஸ்தடி |
ஸயவா ரு-பூஸாமம் து அதுவி-ஃஸஸ்துதாஸ்கெ || ஈசந ||

ஸ்ரீவாயிகம் தஸ்ரூபூஸாஸுஷ்ஷிஸ்தாஸு-ஃஸஸ்தடி ||
கெஸாஸுஸ்திஸாமம் ஸஸ்தாஸு யு-மாஸஸ்யவாயிகடி || ஈசச ||

நெத்ராஸ்தாஸு வு-டாஸ்தாஸு ஹஸ்தாஸு வய-போஸ்தாஸு |
ஸு-தெஸ்தாஸு சிர்யவாயிகஸ்தாஸுஸஸ்தாஸு-மாஸஸ்கடி || ஈசந ||

ஹஸ்தாஸு-மஸ்தாஸு-தாஸு அஸ்தாஸு-ஸஸ்தாஸு-மாஸஸ்தடி |
யது கெஸாஸுஸ்தாஸு-தாஸு கனெ-போஷிள பஸ்தாஸு || ஈசச ||

இருக்கவேண்டும். அதில், 2 காதுகள், 2 கண்கள், உதடு, இவைகள் ஸகலலக்ஷணங்களுடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் கீழ்பாடிமானது, விங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். அதில் ஸரிபாதி யளவு பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். (இங்கு ஸரிபாதி என்பதற்கு பூஜாச்சத்தில் ஸரிபாதி என்றாவது, பூஜாச்சம் நீங்கிய பாகத்தில் ஸரிபாதி என்றாவது பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே, விங்கத்தின் முழு அளவில், ஸரிபாதி யளவு கொண்டது பூஜாச்சம் என்பது கருத்து.)

அல்லது விங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் 11 பாகங்களை முகமாந்மாகக் கொள்ளவேண்டும். அது, கழுத்திற்குமேலே 11 பாகங்களாகும். முகத்திற்கு மேலே கேசாந்தபாகமான உச்சியினுயரம் 3 அல்லது 4 பாகங்களாகும்.

முகத்தில், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், ஹர்வந்தம், இம் மூன்று பாகங்களும், முறையே, 3 யவை அதிக அளவு உடையவைகளாம். 4 யவை அதிகமாகவும் இருக்கலாம்.

முகவாய்க்கட்டைக்குக் கீழே, கழுத்தின் உயரம், 4 பாகங்களாம். கண்டமானது, கேசாந்தத்தின் அளவே

பெஷம் இம்மாசுதி வஜாதம் சுயுயெசு துசுணாவிதழ் |
 உதுவ-ஃதெசுவதும் வா உதுஸ-ஃஹு உிஸாஹு வா ||
 ஸ்தநஸு-ஃதெவரிஷாது ஸிஸுசுணஸம்யாதழ் |
 ஹிஜாஸு-ஃதெவரிஷாஹு பெஷம் இம்மாசுதிஹ-ஃவெசு ||
 ஸுவஇம்மபிதி வஜாதம் நுவுந்நாஹிவுவிசுசு |
 விஷுஹ்ஷயாசுசுஹா ஸு-ஃதெ ஸயெத தயா மு-ஃசெ || ஈசு ||
 ஹாமஹ்நது ஸு-ஃதெ ஸு-ஃதெ ஸு-ஃதெ ஸு-ஃதெ ஸு-ஃதெ |

இருப்பதும் கூடும். இவைகள் நீங்கிய கீழேயுள்ள பாகங்கள்
 லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். இவைகள் லக்ஷணத்
 துடன் அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

(முகலிங்கமானது, முன் பக்கத்தில் மட்டிலும்) ஒரே
 முகம் உடையதாக இருக்கலாம். அல்லது, (4 பக்கங்களி
 லும்) 4 முகங்கள் உடையதாகவும் இருக்கலாம். 2 கைகள்,
 அல்லது 4 கைகள் உடையதாக இருக்கலாம். (கைகள்
 அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டுமானால், அதில்) ஸ்தந
 மட்டத்திற்கு மேலே அமைந்திருக்கவேண்டும். அதவும்
 லக்ஷணத்துடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். முகம் மட்டிலு
 முள்ளதானால், அது, கழுத்திற்குமேலே அமைந்திருக்க
 வேண்டும். இது நீங்கிய பாகமானது லிங்கவடிவமாக
 இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் முகலிங்க லக்ஷணம் கூறப்
 பட்டுள்ளது. இத்தகைய முகலிங்கமானது, அரசர்-ஃருக்கு
 அபிவிருத்தியை யுண்டுபண்ணும்.

லிங்கத்தின் விஷ்கப்பத்தை (சுத்தளவை) 8 பாகங்
 களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். லிங்கத்தின்
 மூலம் (அடி) மத்தியம் (நடு) அக்ரம் (நுனி) இவைகள்
 முறையே ஒன்றுக்கொன்று 1 பாகம் குறைவாக அமையப்
 பெற்றிருக்கவேண்டும். அதாவது, மூலம் 8 பாகம்,

ஹ்ராஸ்யெசு ஸிவஹா மாழி ஸிரஸ்ஸு^{ஸு} மஹாஹுதஸு ||

வனதாஷ-பிதிவஜாதம் பிஷிஹி: வ-உஜிதம் வரஸு |

ம-முணாஸ்ரம் வணுகொணம்^அ ஷடீ^ஃ ஸவ்யாடிஸாஸ்ரகஸு ||

டிஸாஸ்ரம்^அ தவாஸ்ரம்^அ வவ்யெஸ்ரதாஸநொஹஸு |

வஹுகாடிவ-பணாகாஸநெசு^அ ரெவரெவகஸு || ஈரு^உ ||

ஸிரஸொவத-பநாஹீதம்^அ ஶாநொநாநொநாநநிதஸு |

ஸொ(ஜி)வஜம் ஸ்ராயம்^அ ஹவம்^அ வி வஜாதம் ஷெவெவ:

ஸுவ-உஜிதஸு || ஈரு^உ ||

ஸாநெந வ-உஜிதாஹொமம்^அ ஸாநாஸ்ரம்^அ மஹாஹுதஸு |

மத்தியம் 7 பாகம், அக்ரம் 6 பாக சுத்தளவுள்ளதாக அடி பருத்து நுனி சிறுத்து அமைந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்தூலமூல லிங்கம், (அடி பருத்த லிங்கம்) என்று பெயர்.

இவ்விதம் இதேயளவில் நுனி-நடு-அடி இவைகள் முறைய 8-ல் 1 பாகம் சுத்தளவு குறைவாக இருந்தால் அது சிரஸ்தூலம் (நுனி பருத்தது) என்று கூறப்படும். இவ்விதம் லிங்கங்களும், ஆர்ஷலிங்கமெனப்படும். இது மஹர்ஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டதாகும். சிறந்ததுமாம்.

முக்கோண வடிவமானது 5 கோணமானது, 6 கோணமானது, 7 கோணமானது, 12 கோணமானது, 10 கோணமானது, 9 கோணமானது, வேறு விதமான கோணங்களுடன் மனோஹரமாக இருப்பது, பலகைபோலும் கண்ணாடிபோலும் இருப்பது, ஒரு ரேகையுள்ளது, ரேகையே இல்லாதது, சிதிராவர்த்தம் இல்லாதது, மாநம், உன்மாநம் முதலியவைகள் பொருத்தமாக இல்லாமலிருப்பது, ஆகிய லக்ஷணங்களுள்ள லிங்கமானது, ஸேவிக்கத்தக்கதென்றும் (திவ்ய லிங்கமென்றும்) ஸ்வாயம்புவ லிங்கமென்றும் கூறப்படுகிறது. இது, தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கமாகும்.

ஸ்தோத்ரம் ஸுக்ஷ்மச் சரிநொடலும் சூரண வரிவந்ததெ ||

உறுதம் து ஶுவம்வஜாதம் * ஶயுவண-38மடிமடி |

விஷ்ணு து ப்ருவெசாஸம் ஸாவ-தெயிகடும்பவக் ||

தொடர்பு நுழைந்தால் ஸாவ-பெயரில் மவசு |

விம்மெழுவூராவதாத: பரிநலாவத-4-ம் பகுதி ||

மீம்ஸ்கூய்-தாழி கெஸாணம் சரிநஸொ வத-தமம் ஹவெசு |

பாணஸூரனில் பூஜிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய
லிங்கத்திற்குப் பாணலிங்கம் என்று பெயர். அது ஸ்தூல
மென்றும், ஸ்ரூக்ஷ்மமென்றும், சிரோலிங்கமென்றும், மூல
லிங்கமென்றும் முறையே கூறப்படுகிறது. பாணலிங்கத்
தில் உயர்ந்திருப்பது (எடுப்பாக உயர்ந்து காணப்படும்
பக்கமானது) சிரஸ்ஸாகும். மது வர்ணமாக (தேன் நிற
மாக) இருப்பது ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்காது. (அதைத்
தொட்டால் சேதலமாக இருக்கும் என்பது மற்றொரு பிரதி
யிலுள்ள பாடம்.) இந்த பாணலிங்கத்தை ஆஸநத்தில்
வைக்கும்பொழுது, அது ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி ஆஸநத்திலமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

லோஹத்தினால் செய்யப்பட்ட லிங்கம், ரத்னத்தினால் செய்யப்பட்ட லிங்கம் ஆகிய இவைகளையும், ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படியே, ஆஸுரத்தில் வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லிங்க பேதங்கள் கூறப்பட்டன. இனி சிரோவர்தனத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

லிங்கத்தின் தலையிலிருந்து உச்சிவரையில் சிரோவார்தனம் செய்யவேண்டும். (சிரோவார்தனம் லிங்கத்தின் உச்சியின் அமைப்பு) ஆகையால், லிங்கத்தின் உயரத்தைக் கணக்

தலூகல் இம்மொடியெகூப-காசு ஸிரஸொ வத-தேதம் அஜ ||

அதிகாரம் ஹவெத், இவ-30 காதாடாணம் திதியகடி !

சுதீயம் சீவாரா(சுவாஷா)காரணய-உரு

தூய்மையுடையது || ஈடு ||

ധൗത്യ തീർത്ഥാടന വിജ്ഞാപനരൂപാഭിമുഖ്യം സൗധം !

ஊயு-பாடிய-பாண்டமாமுன்பு பூயுமம் அத்துபீஷ-கிழ ||

வாழ்வு அறிவொளி கிடைக்காத காலத்திலேயே (பு-3) உத்தரவாசலும்கூட !

மதுராம் தக் லிதீயம்ஸ்தாக் ஸவ்யாஸம் தக்

தூதீயகழ் || நாகடு ||

கிட்டு, அதற்கேற்றபடி சிரோவர்தநத்தை அமைக்க வேண்டும். அந்த சிரோவர்தநமானது, குடைபோலிருப்பது (தாழங்குடையின் மேல் பாகத்தைப்போலிருப்பது.) 1, கோழி முட்டைபோல இருப்பது 2, திரிபுரம்போல் * (முதுக்கன் காயைப்போல்) இருப்பது 3, அரைவட்டமான சந்திரபிம்பத்தைப்போல இருப்பது 4, என்று 4 விதமாகும்.

புத்திமாணு இருப்பவன், லிங்கத்தின் சுத்தளவை
8 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், 1½ பங்கை
உச்சியிலிருந்து அளந்துகொண்டு, அதை, குடையின்
உச்சியைப்போல, சிராவர்தநத்தை அமைக்கவேண்டும்.
இது ஒருவிதமாகும்.

விங்கத்தின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், 5 பாகத்தை, உச்சியிலிருந்து, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவார்த்தநத்தை

* த்ரபுஷம் என்பதற்கு முதுக்கன்காய் என்றும், மெதுக்கன்காய் என்றும், சுக்காங்காய் என்றும் பெயர். சிலர் வெள்ளரிக்காய் என்றும், சிலர் கக்கரிக்காய் என்றும் கூறுகின்றனர்.

அதுய-ஓ து நவாஸம் ஸ்ரீகி அக்ரூலம் து

அதுவி-ய்ய |

விஜாதாஹி நவாஸாஹி அக்ரூலம் ஸவ-காஷ்ட |

ஸவ-காஷ்டவி விம்மாநாஹி அக்ரூலம் து ப்ரஸஸ்க |

வ்யாஸி வாக்ரூஸாஹி து உதவகஸ்கருஹகெ ||

ஸவ்ஸாஸகெஸு வ க்ருடாஸாஹி அதுவி-ய்ய |

வய-காஷ்டஹி விம்மாஹி து ப்ரஸஸ்க க்ருடாஸாஹி ||

யமைக்கவேண்டும். இது இரண்டாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 7 பாகங்களால் சிரோவர்த்தநத்தையமைப்பது முன்றாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 9 பாகங்களாலே சத்ராகாரமாக சிரோவர்த்தநத்தை அமைப்பது நான்காவது விதமாகும்.

இவ்விதம் சத்ராகாரமான சிரோவர்த்தநம் நான்கு விதமாகும்.

சத்ராகாரமான சிரோவர்த்தநமானது, பிராம்ஹணர்களுக்கும், க்ஷத்திரியர்களுக்கும், ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதாகும். லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் சத்ராகாரமான சிரோவர்த்தநமுடையது சிறந்ததாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, 14-15-16-17 பாகங்களாலே குக்குடாண்டம்போன்ற சிரோவர்த்தநமானது, 4 விதமாகும். (குக்குடம் — கோழி. அண்டம் — முட்டை.) இந்த 4 வித சிரோவர்த்தநங்களுக்கும், குக்குடாண்டாகார சிரோவர்த்தநம் என்று பெயர். இவ்வித சிரோவர்த்தநமுடைய லிங்கமானது, வர்த்தமான லிங்கமாக இருக்க

வாசிஸ்ராவஸெ பரிந(துவி)ஸ்தாரெ யஜ்ஞாநாபாஸகெ

வாநுத்யுயொடிஸாஸெஸெஸு சிவாநாநம் ஸ்யா 1

(சுவாஸாநம்) அதுவிஸ்ய || ஈகச ||

பரிவாஸிகம் அ விம்மம் து ஸஸ்தம் வெஸாஸாஸகம் உத்ய |

சிஸ்ராவஸெ பரிநஸ்தாரெ வாவிஸ்தெதிகவிஸதி: ||

(வாசிஸ்ராவஸெஸ்தாரெ வாவிஸ்தெதிக விஸகெ: 1)

விஸதெகெநவிஸாஸெஸாய-அநு அதுவிஸ்ய |

ஸ்திஸ்திகாவ்யம் அ விம்மம் து ஸஸ்தம் ஸுதிஸ்திஸ்தி ||

ஸாவ-அபிஸிகவிம்மாநாஸ்தெதிகம் அ விஸெதிக: |

(அ)சுநிஸ்திஸ்திஸ்திகாரெ(நம்) து கத்ய-அதி-

வஸாஸ்யெக || ஈகச ||

வேண்டும். அது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உகந்ததாகும். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 - 11 - 12 - 13 பாகங்களாலே, த்ரிபுரத்தைப்போன்ற (முதுக்கன்காய் போன்ற) சிரோவர்த்தமானது 4 விதமாகும். இது சிவாதிக லிங்கத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய லிங்கமானது வைசியர்களுக்கு ஏற்றதாம். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 - 11 - 12 - 13 பாகங்களால், அரைவட்ட சந்திரனைப் போன்ற சிரோவர்த்தநத்தை யமைத்தால், அர்த்தசந்திராபமானது 4 விதமாகும். இவ்விதமாக சிரோவர்த்தநமுடையது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமாகும். இது, குத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியையளிக்கும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கங்களுக்கும், மற்ற லிங்கங்களுக்கும்,

பெருகாஷ்ட(க)னும்மாநாம் தெலு(ஸ்தாடி)ஷாஸூ(க)
ஸ்வ-கூடி |

பிரஸாவத-நொதெய்ய(யம்) முணலாமலிநாஜிதெ ||

யுத்தாடி(டிஸூ)கூனும்மொது(து) பிரஸா
வத-நாவிதடி |

உஷ்ஷாநலாவதாம் பிரஸாநாம் து-அதெ || ஈகூ ||

உயி-டி(ய-டி)யுத்தாடிஸூணம் வரிதொ வத-யெகி கூடாகி |
யாவனும்ஸநலாணம் உயி-டி(ய-டி)யுத்தாகி கூடாதடி ||

விசேஷித்து, கர்த்தாவின் ஐாதிக்குத் தக்கபடி, சீர்ஷா
காரத்தை, சத்திராதி ஆராமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள
வேண்டும். தைவிகலிங்கம், ஆர்ஷலிங்கங்களில், சீர்ஷாகார
மானது, எவ்விதமாகவும் இருக்கலாம். (167)

சிரோவர்த்தநத்துடன் கூடிய லிங்கத்தின் உயரத்தை
பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டால், அதில் சிரோவர்த்
நத்தின் உயரத்தை யுக்தியினாலே கண்டுகொள்ளலாம்.
இவ்விதமாக உஷ்ணிஷமானம் கூறப்பட்டது. அதுவே
சிரோமானமென்று கூறப்படுகிறது. (168)

உச்சியிலிருந்து அதன் முனை (சிரோவர்த்தநத்தின்
எல்லை) வரையில், சுற்றிலுமிருக்கும்படி அதை அமைக்க
வேண்டும். அது எதுவரையில் குறைவாக இருக்க

* உத:வரம் சுவடிகு ஸாஸ்த்: ஸாஸ்தீஹாருயஸூதா
காமத: 59 ஸோகாதகொஹாம ஸாவ ஸாமதொ ஹவதி | சூத
நாஸூடி-முணாயெ ஸூதிதவாஸூக மத: 143-185 ஸோகா
தக: வாஸூ, வாடிஸெனாடி மகூணாதகெ 59 வடிகு
143-185 ஸோகாதகொ ஹாமத: || ஹவதி | கதொகூ ஸா
ஸூதீஹாருயஸூதாதுகாமத: வாஹவ வகாஸரிதொ ஹவதி
தவெய்யம் |

ஹத்ரஸ்ஷ-ஃ து இம்மாநாம் 8௮(௮)யு-ஃயதாஹதம்

ஹவெசு ।

அகருத்ரயஸராயுத் கத-ஃவதம் அகரிஸ்ஷ-ஃகத ॥

(அகருஹிதம் து யஜ்ஷ-ஃ) ணவ(௦) கெவரு-ஃயதெ ।

ஸ்ஷ-ஃ (அ) இம்மதாரொஹி உதாஹதாஹ காரயெசு ॥

உதாஹதாஹ கருதம் அகரு நாராஹ-ஃயவஹி ।

தஸாஹ ஸவ-ஃயதெத உதாஹ-ஃண காரயெசு ।

இம்மயுகுணராவதம் விஹி(வி)காருகுணம் கார-

(ஸ்ரண) ॥ ஈளஃ ॥

உதி காரஸுபேயே ஸிஸுஸாஹி இம்மயுகுணம் தாஹ

ஹகொதவஹாஸதஃ வடய: ॥

வேண்டுமோ, அதுவரையில், உச்சியிலிருந்து, முறையே, தணிந்து இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தநமானது, உச்சியிலிருந்து அதற்குரிய எல்லைவரையில், சுற்றிலும், முறையே செறிந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்) (170)

சத்ரசீர்ஷமானது, (குடை வடிவமான சிரோவர்த்தநமானது) லிங்கத்தின் உச்சியிலிருந்து (முறையே) செறிந்திருப்பதாகும்.

திரிசீர்ஷகத்தை, 3 சக்கிரங்களுடன் கூடியதாக கல்பிக்கவேண்டும். (171)

இவ்விதமாக (சக்கிரமில்லாமல் அமைக்கப்பட்டது.) ஸாதாரண சீர்ஷமாகும்.

லிங்கத்தின் சீர்ஷம், (சிரோவர்த்தநம்) அகலம், உயரம் இவைகளை சொல்லியிருக்கிறபடியே செய்ய வேண்டும். சொல்லாதவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் சொல்லாத விதமாகச் செய்தால், ராஜாவுக்கும்,

|| *சுய வக்ஷாஸ்துஃ வடமஃ ||

வீணுக்ஷணடி ||

சுயாதொ நா மராநீநாம் விமாமாம் வீணுக்ஷணடி |

சூரீள து வக்ஷிதே விபு ஸகநாமாம் ததொ விஃ ||

ஸெருஜெ ஸிரூயா வீம் ஸுயயெஷுகயாவி வா |

ராஜ்யத்திற்கும் பயமுண்டாகும். ஆகையால், ஸகல முயற்சியுடனும், கூறியுள்ள முறையுடனேயே செய்ய வேண்டும். இவ்விதமாக விங்கலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

காசியபீயில்ப சாஸ்தீரத்தில் விங்கலக்ஷணமென்னும்
நாற்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பதாவது படலம்.

பீடலக்ஷணம்.

விங்கலக்ஷணத்தைக்கூறிய பிறகு, முதலில், நாகராதி விங்கலங்களின் பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஸகல மூர்த்திகளின் பீடலக்ஷணத்தை பிறகு அறிந்து கொள்ளலாம். (1)

சிலையாலான விங்கத்திற்கு, பீடமானது, சிலையாலேயே இருக்கவேண்டும். ஸுதை, செங்கல் இவைகளாலேயும் இருக்கலாம்.

*சுதெசூரவயெயம்—

விமமுகக்ஷணாதநாம் யாவஸி ஸுவாஸநலுதி-கூஷணம், ஸரஹீஜீஹாயபஸூராதாகாவஸூகெ, சூதாநாஸூரூஷணாயமூயிதவஸூகெ அ விஷயாணாம் சூரஜெஷூஷூஷிதே | சுயாவி ஸரஹீஜீஹாயபஸூராதாகாமத: சூர: ஸம்மதொ நாதி | சுத: ஸ ஸாவ சூர: ஸீகூத உதி |

ஊரூரெ ஊரூரூவாய ஊஷகாலயலெவ வா || ௨ ||

ரத்தொஹஜநிம்மாநா ஸயொநிஹோஹஜ து வா |

நிம்மொடியஸம் வீம் விஸாரெனொத்தம் ஹவசு ||

வஹிஜாஸொஹஸம் வீந்தாரம் சுநதஸம்ஹிதெ

தயொஹிஹிஷஹாஹ து உத்தாஹித்யம் த்யம் || ௪ ||

வீவஹாஸம் த்யாஹஜி ஹிஹாம் ஹிதொஹிதெ |

வஹாஸாஹிஹிஷஹாஹிதெ || ௫ ||

தவயா வீந்தாம்ஹி உத்தாஹித்யம் த்யம் |

சுஹிண சுயிதம் விவ நாஹாம் ஹிஹாம்ஹிதெ || ௬ ||

மரத்தால் செய்யப்பட்ட லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, மரத்தினாலாவது, செங்கல்லாலாவது இருக்கவேண்டும்.

ரத்நசிரமிதமான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, ரத்நத்தினாலாவது, லோஹத்தினாலாவது இருக்கவேண்டும்.

லிங்கத்தின் பீடமானது, லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான அகலமுடையதாக இருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடத்தின் அகலமானது, பூஜாம்சத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பீடவீஸ்தாரம் 9 வீதமாகும். இவைகளில் 3, 3 அளவுகள், முறையே, உத்தம-மத்தியம்-அதம அளவுகளாகும். (4)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 2 பங்கு உயரமுடையது உத்தம பீடமாகும். 1 பங்கு உயரமுடையது அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய பீடத்தின் உயரம் 9 வீதமாகும். இவைகளில் முறையே, 3; 3 உத்தம-மத்தியம்-அதம-உயரங்களாகும். இவ்வீதமாக முறையே, நாகரலிங்கத்தின் பீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

விம்மலெதாஅலுலம் வலாஸம் னெலும் தனவலாநிதெ !
நவயா விஷுதம் வலாதம் ஸுஷுவிஷுஸாயெராவி || ௭ ||

உடியம் நவயா(வலுயா)ஹஜி லிஹாம் வா தநாஸகடி !
வனகாஸம் வா விஸெஷெண ஸுதாஸொ து
நிவெஸயெக || ௮ ||

ஸெஷம் லீஸொடியம் லுதாதெவம் ஸூலிஸொஸெக !
வலுஜாஸஸுத வலீணாஹலம் னெலும் விஸாநுகடி || ௯ ||

வலீணாஹெ சுதாஸொ து ஹாஸஸ லயம் ததடி !
தயொஸெயெஷுஹாமெ து நவயா லீவிஷுதடி || ௧௦ ||

லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான, உத்தம அகலத்தை (லிங்கோதயத்தாலே கூறப்பட்ட, சிரேஷ்டமான 3 வித அகலத்தை) 9 (8) பாகமாகச் செய்ய, அகலம் 9 விதமாகும், இவ்விதமான விபாகங்களை, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணு அம்சம் இவைகளில் கொள்ளவேண்டும். (7)

உயரத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்ய, அவைகளில் 2 பங்குகள், தலாம்சமாகும். விசேஷித்து 1 பங்கையும் தலாம்சமாகக் கொள்ளலாம். இந்த தலாம்சத்தை பூமியினுள் வைக்கவேண்டும். இந்த பாகம் நீங்கலாக பாக்கியுள்ள பாகங்கள், பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக, திராவிட லிங்கத்தின் பீடத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் விசாலமானது, பூஜாம்சத்தின் சுத்தளவுக்கு ஸமமாக இருப்பது, உத்தமமாகும். அந்த அளவில் 16-ல் 12 பங்கு இருப்பது, அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்காகச் செய்ய, பீட விஸ்தாரம் 9 விதமாகும்.

விஷ்ணுமாமஸரொஹிதம் து வீரம் சுருதஸரொஹிதம் ।
 ஸவாஹம் ஸ்ரௌக்யோகம் து தயொரொஹிதம் ॥
 மவயா விவிசாதும்மம் வெஸரம் ஹெஹ்வொஹிதம் ।
 சுயவா இம்மவிஷ்ணுமம் ச்ரீமுணம் வீவிஸுதத் ॥ ௧௨ ॥
 சுயவா இம்மவிஷ்ணுமம் அதாரஸுதத் ஸதி ।
 தத்நைவிமுணம் வாஹம் (வாயு) ஸாயம்

சுமுணரெவ வா ॥ ௧௩ ॥

ச்ரீமுணம் வா விஸாதும் து வீரம் து விஸுதத் ।
 மஹ்மெஹ்(ஹ)விஸாஹ்மெகம் அதாரஸுதத் ॥
 வீவிஸுதம் ஸவாவயாதம் விஷ்ணுமாமஸரொஹிதம் ।
 ஸவாஹம் தாமஸாஹ்மம் இம்மவாஹம் விவிசுதத் ॥ ௧௪ ॥

பீடமானது, விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமமான உயர முடையதாக இருந்தால், அது, அதமமாகும். கால்பங்கு கூடுதலாக (1½ பங்காக) இருந்தால், அது, சிரேஷ்டமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உயரம், 9 விதமாகும். இவ்விதமாக, வேஸரலிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (11½)

அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவு 3 கொண்டது, பீடத்தின் அகலமாகும். அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவை, சதுரர்சமாசுச்செய்துகொண்டு, அதன் கர்ணத்தின் 2 பங்கு (2½ பங்கு) 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்குகொண்டது, விசேஷித்து பீடத்தின் விஸ்தாரமாகும். (13½)

கர்பகிருஹத்தில் (விஸ்தாரத்தில்) ஸரிபாதி, அல்லது 4ல் 1 பாகம், பீடத்தின் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பீடத்தின்) உயரமானது விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமானமாகும். இவ்விதமாக நாகராத்ரி லிங்கங்களின்

உவாநவாபெழ(ஊழ) விஹாரம் ஸவெ-ஷாம் து
விஸெஷத: |

தடிஷ்டவஷபராம்பஹீநம் வாழ்விபாநாகு || ௧௬ ||

விஷ்ணுமாமஸரொதும்மம் ஸவாடிம் ஸாய-ஷெவ வா |
ஸாராநத்யம் விங்கிராநாம் து நாமராடிஸைஹதடி ||

யிம்மாநாம் ஸகநூநாம் து ஸாராநத்யம் வீடுகூணடி |
ஸுயாயா(வா) நவாம்பெ து வெஷாராம்பம் கூநடி
ஸொடிபடி || ௧௮ ||

யாமாம்பம் பெஷாராம் து தயொ-ஷெஷடிஹாதிதெ |
நவயா வீடும்மம் து தஸ்ய விஹாரம் உதிதெ || ௧௯ ||

வீடும்மஸைம் வ்யாஸையம் வீடும் உதிதெ |

பிண்டிகா லக்ஷணமானது, ஸாதாரணமாக (பொதுவாக)க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (15)

உபாநத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, விசேஷித்து எல்லாவற்றிற்கும் (பீடங்களுக்கும்) அதன் அகலத்தில் 8, 9 அல்லது 10ல் 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். அதன் உயரமானது, விஷ்ணு பாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, கால்பப்பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ, அல்லது 1½ பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின் உயரமானது, பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

லிங்கமானது ஸுதாமயமான பீடத்துடனிருந்தால், அதன் உயரத்தில் (அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தில்) 9ல் 5 பங்கு, அல்லது 4 பங்கு பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதம் அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய அதன் உயரம் 9 விதமாகும். இனி அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன்.

*கனொடியெ ஐதி சூநநாபுரணம் உதிதவா: | யிம்மொடியெ ஐதி வாநெந ஹாவுதிதி ஹாதி |

விமூண் ஹோதூம் வஜாஸம் தயோஜயேஷ்ஷஹாநிதெ ||

நவயா விஷூதம் வஜாதம் ஸகநூநாம் விஸௌஷத: |

விம்பிகா மொஹொவொவெதா இம்மாநாம் து விய்யதெ ||

மொஹொவொஹிதம் வீம் ஸகநூநாம் விஸௌஷத: |

ஸஹாஸ்ரம் ஸஹவ்யஷம் (வூதம்) வா இம்மாநாம் து

விய்யதெ ||

ஸாயுதாஸ்ரஹவூதாநாம் வூதிராநம் ஸஹம் து வா |

[அதாஸ்ரஹாவூதா அ வூதிராநாம் விய்யதெ]

வஜ்ஜீம் ஹஜ்ஜீம் வெஷிகாவரிஜ்ஜ்ஜு || ௨௩ ||

வீம் அதாவி-யம் வஜாதஹுங்காரம் விஜாது ||

பீடத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக அகலமிருப்பது அதமபீடமாகும். 2 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தம பீடமாகும். இந்த 2 அளவுகளின் மத்திய பாகத்தை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பீட வஸ்தாரமானது 9 விதமாகும். இது விசேஷித்து ஸகல விங்கங்களுக்கும் கூறிய பீடமானதாகும். (20½)

விங்கங்களின் பீடமானது கோமுகத்துடனிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸகல மூர்த்திகளின் பீடமானது, விசேஷித்து கோமுகமில்லாதது, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (21½)

விங்கங்களின் பீடமானது, ஸமாச்சர(ஸம சதுரம்)மாகவாவது, ஸமவிருத்தமாகவாவது இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிமைகளின் பீடமானது, சதுரச்சீரமாகவும், விருத்தமாக (வட்டவடிவமாக) இல்லாமலும் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்மபீடம், பத்ரபீடம், வேதிகை, பரிமண்டலம்,

கனாஂஸம் விஹஜெதூம்மஶ்வாதொஶும் ஶிஹாமகஸு || ௨௪ ||

ஹுதாஂஸொஶுஶயஃவஶுஂ கணஂஸம்(ஂஸம்) வாஶுசஸாஶுஸம்

(ஸஸிதம்) ।

ஹஸுஶீவஶுஂ து வெஶாஂஸம் ஶிஹாமம் வஶுஶிகொஶயஸு || ௨௫ ||

ஸரீவாஂஸம் வஸுதவாயஂஸுஶும் ஶொஶஸஶுஶஸஸம்யுதஸு ।

ஶஸஸஸெஸு கஸுஶுஶுஶுஶு வஸுஶுஶுஶுஶுஶுஶுஶுஶு || ௨௬ ||

கஸஂஸம்யுஶுஶுஶுஶுஶு(ஶிஸாஸா)ஶுஶுஶு ஶாதாஂஸுஶுஶு

ஸுஶுஶு ||

ஶிஶு

ஸஸுஶு(ஶு)ஶு || ௨௭ ||

என்று பீடம் நான்கு (4)விதமாகும். இவைகள் பீடத்தின் அலங்கார பேதங்களாம்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த 16 பாகங்களில் உபாரம் 2 பாகம் அதப்பதம் (கீழேயுள்ள பதம்) 5 பாகம், கண்டம் 2 பாகம், ஊர்த்வபதம் 4 பாகம், பட்டிகை 2 பாகம், க்ருதவாரி 1 பாகம். ஆக $2+5+2+4+2+1=16$ பாகங்கள் கொண்டது பீடமாகும். பதம்மானது 16 தளங்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். (25½)

பதம்தளங்களுக்கு மத்தியில் சிறிய தளங்கள் அமைந்திருக்கவேண்டும். தளங்களின் அடிகளும் நுனிகளும் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். தளங்கள் 1 அங்குலம் (1 அங்குல அகலமுடையவைகளாக) இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கதேஹாங்குலத்தினாலே, ½ அங்குலம் அகலமுள்ள தளாக்ரங்களையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (அல்லது தளங்களின் நுனியின்

கூர்வா ஷோபஸ்யொக்ஷயம் ஹமெநொவாநஸூயதே ।
 ஐமதஸூயம் து வெஷாஸம் முணாஸம் கூஸூஷாடியஸு ॥
 ஸிவாஸம் வபிகாஸாநம் முணாஸம் கண-3(ஸ)ஸாநகஸு ।
 ததிலு-3ம் கவஸிகாஸம் ஹாம் து வபிகாடியஸு ॥௩௪॥
 ஸஸஸம்(அயா)ஸம் வுதவாஸி ஸஸாஸ ஹஸூஸிஸம் வஸஸு ।
 ஸீஸொஸு து கஸூஸஸ து ஸிஸாம் வாஸூஸகாடியஸு ॥
 முணாஸம் ஐமதஸூயம் கூஸூஷாஸம் து தஸஸஸு ।
 வொஸஸாஸம் கவ(வபி)ஸாநம் து கணஸாநம் சூ(ஸி)
 ஹாமகஸு ॥ ௩௪ ॥

தஸஸஸூ-3ம் கவஸிகாஸம் முணாஸம் வபிகா
 ஹஸஸி ।
 வஸகாஸம் வுதவாஸி ஸஸாஸ வெஸிஸூயம் தஸூயதே ॥

அளவுடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும். அல்லது அதிஷ்டாநத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி, அளவுடன்மைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பத்மபீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி பத்ரபீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் உபாநம் 1 பாகம், ஐகதி, 4 பாகம், குமுதம், 3 பாகம், பட்டிகை 1 பாகம். கர்ணம் (அல்லது கண்டம்) 3 பாகம். கம்பம் 1 பாகம். பட்டிகை 1 பாகம். கிருதவாரி 1 (2) பாகம் இவ்விதமாக பாகங்களைக்கொண்டது பத்ரபீடமாகும்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், பாதுகத்தின் உயரம் 2 பாகம், ஐகதி 3 பாகம், குமுதம் 3 பாகம், கம்பம் (பட்டம்) 1 பாகம், கண்டம் 3 (2) பாகம், கம்பம் 1 பாகம் பட்டிகை 3 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், ஆகக்கூடுதல்

ஹரிஹம் ஸராவஜாதம் வெடி(ழி)வீரயொஅதெ 1

சூயொ(வண)டிஸாஸம் வீரொஅம் சூஹாமம்

வாடிக்கொடியடி || ௩௮ ||

தடிஅய்யூ-ஃ வடிக்கம் தூயூய் கம்வரம்ஸெந காஸயெகி 1

அஹாமம் கம்வராதம் தூ ஹய்யூ-ஃகம்வம் ஸரிவாஸகடி || ௩௯ ||

தடிஅய்யூ-ஃவடிவகூஸாஸம் வடிக்கம் வெஅவ தகிஸரடி 1

வ்யுதவாய-ஃடியம் வெஜாஹாமெந வரிகயூயெகி || ௪0 ||

சுயொடியெ தூ வஹம்ஸெ உவாநொஅம் ஸரிவாஸகடி 1

ஸகாஸம் வ்யுதவாரி ஸஜாகி ஸெஷம் வெடிமூணாஸ்யடி ||

வெடிகாஸீராவஜாதம் தடிவாகூஸாஸவடிக்கா(கம்) 1

கத-ஃயூய் தூ சூயெய்வம் ஹி வெடிகாஸீரொஅதெ ||

$2+3+3+1+2+1+3+1=16$ பாகங்களாம். இவ்விதம் பத்திரபீடம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி வேதிபத்திர பீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 13 (15) பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் பாதுகம் 3 பாகம், அதற்கு மேலே பத்மம் 3 பாகம், கம்பம் 1 பாகம், மறுமுறையும் கம்பம் 2 பாகம், ஊர்துவ கம்பம் 1 பாகம். அதற்குமேலே பத்மம் 2 பாகம், பட்டம் 2 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம். ஆகக் கூடுதல் $3+3+1+2+1+2+2+1=15$ பங்குகளாம். இவ்விதம் அம்சங்களாலே கல்பிக்கவேண்டும். (40)

பீடோதயத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில், உபாநம் 1 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், இது நீங்கிய பாகமானது வேதியின் குணத்திற்கு (அழகுக்கு) ஏற்றதாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வடம் வா ஹ்ரீஸிம் வா வுத் து வரிசுணிதல் ।
 சுயிஷாநாம்வசு வாடிம் வீராம் வரிகுறுயெசு ॥ ௧௩ ॥
 உவவீராம்வசு ஹாம் தத்துஷாநா(ஸகாத்நாஸெவ) .
 வுசீசிதல் ।
 ஹடிம் உதுரநாஹம் யொநதிகாரம் புநாகரல் ॥ ௧௪ ॥
 பரணிகம் யதுராகாரம் முணாநம் ரிவநாஸதல் ।
 வுசிஹெதுஸ் வுத் ஸதாசு வணாநம் வுஷி-
 துஷிதல் ॥ ௧௫ ॥

*ஷட்கொணம் சொமதாஸம் ஸஜாஷெவஸெவ சூராலிதஃ ।

அதுவே 2 அல்லது 1 பாகம் பட்டியையுடையதுமாகும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடத்தை 3 விதமாகவும் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். (42)

பாதபீடமானது, வட்டவடிவமாய், பத்மபீடமாக
வாவது, பத்ரபீடமாகவாவது இருந்தால், அதை அதிஷ்டாந
பீடத்தின் அங்கங்களுடன் கல்பிக்கவேண்டும். அதன்
பாகங்கள் உபபீடத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி அமைந்திருக்க
வேண்டும். ஆகையால் (உபபீடலக்ஷணமானது கீழே கூறப்
பட்டிருப்பதால்) அதை இங்கு கூறவில்லை. (இது உபபீடங்
களுடன் கூடிய தாகையால் உபபீடமென்றே கூறப்
படுகிறது.) (433)

சதூர்சரபீடம் ஐயத்தையும், யோநிபீடம் ஸந்ததியையும், தநுஸ்பீடம் சாந்தியையும், திரிகோணபீடம் சத்தருநாசத்தையும், விருத்தபீடம் அபிவிருத்தியையும், பஞ்சாஸ்திரபீடம் ஆரோக்யத்தையும், ஸந்தோஷத்தையும், ஷட்கோண

சொமநாஸகரம் வாஷ்கொணஸெவம் சூஸென ஹி உதி
ஸாஸூதீஹாந்யஸூதாதுகாவாஃ ।

வனவாசாகாரெஷு லீஹம்மாநு ப்ராமுகூநியிநா காரா ||

* டிரவெஷ துவெஷஷலீஹெ து ஜீணையாரெ விரஜாத்ஜ |
வலுவாசாகூதியையோ காயமே தயா காயாசு வுநு:

வுநு: || சள ||

வநூடிதஜாகூதாதீதகதாவெஷ கதாவநாஸநம் |
தஸாசு ஸவாய்யதேந வலுவாசாகாரம் ப்ரகஸ்யெசு ||

ஸாவெஷம் யதூ ததாராசு ஸவாடி ஸாயாவேவ வா |

பீடம் (அல்லது அஷ்டாங்கபீடம்) ரோகநாசத்தையும்
கொடுக்கும். பீடாகாரங்களை, கீழே கூறப்பட்டவைகளில்
இஷ்டமான வடிவத்தில் செய்துகொள்ளலாம். (46)

* இந்த பீடங்களில் ஏதாவதொருபீடம் பின்னப்
பட்டிருந்தால், அதை புதுப்பிக்கும்பொழுது, அது முன்பு
எவ்விதமாக இருந்ததோ அவ்விதமாகவே புதுப்பிக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக பல முறை செய்யலாம். ஆனால்
புதுப்பிக்கும்பொழுது, முன் இருந்ததைப்போலல்லாமல்
வேறுவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால்
கர்த்தாவுக்கு நாசமுண்டாகும். ஆகையால் முழு கவனத்
துடன் பீடத்தை முன்பு இருந்ததுபோலவே செய்ய
வேண்டும். (48)

* டிரவெஷ உதஜாடி 5 ஸ்ரோகாதக: வா: சூநநாஸு
ஃடிணாருயஸூபுதவஸூகராத்ஜமத: |

வனஷு டுவெஷஷு லீஹெஷு ஜீணையாரெ விரஜாத்ஜ |
வலுவாசாகூதியாவேவ ஸஜாசு தயா காயாசு வுநு:

வுநு: ||

வநூடிதஜாகூதிஸூதக் கூதம் கதாவநாஸநம் |
உதி வாஹெ ஸாவஸூதி ஸாதி |

* இனியுள்ள 5 சுலோகங்களும், ஆநந்தாச்சரம அச்சுக்கூடத்
தில் பதுப்பித்துள்ள புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளவைகள்,

சூஜயம் (வசீம் வா) சுவஹிடி வாஹிடி ஓவாவஸ
(வாவாவ) ஹிடிவஸி || ௪௯ ||

நிம்மாநாம் ஸாயதம் பீம் ந சுய-நாது சுடாஅத |
ஸநாநம் ஸவஸ்தம் அ ஸாயதம் வா தடிநதிகு || ௫௦ ||

ஸவ-ம் அ ஸக்யஸெவதம் சுத-வஸ்தம் ஸவ-ம் வடி ||
விவிகாநுசுநம் வெநாது வாடிஸெவெநாடி-ம் ஸுநம் ||

உதி காஸுவிஸி ஸிஸுஸாஸி நிம்மலீநுசுநம் நா
வஹாஸ து: வடி: ||

அப்படிச் செப்பனிடும்பொழுது, $\frac{1}{2}$ அல்லது $\frac{1}{3}$ பங்கு அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாக நேர்ந்தால் அப்பொழுது, அந்த பீடத்தை ஆஜயமாகவோ ? (பத்ம பீடமாகவோ) முகபத்ர பீடமாகவோ, பத்ரபீடமாகவோ, உபபீடமாகவோ கல்பிக்கவேண்டும். (பீடத்தைப் புதுப் பிப்பதற்காக அத்துடன் முன்பு இருந்த அளவைக் காட்டிலும் அதிக அளவை சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது, என்பது கருத்து.) (49)

ஒருபொழுதும், விங்கத்தின் பீடத்தை நீண்ட வடிவமாகச் செய்யக்கூடாது.

(விங்கம் நீங்கலாக) மற்ற மூர்த்திகளின் பீடமானது ஸமாநுமாகவோ, ஸமவிருத்தமாகவோ, வேறுவிதமாகவோ இருப்பதாகும். எல்லாவிதமான பீடங்களும் முறைப்படி செய்யப்படவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் அதனால் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும். இவ்விதமாக பிண்டிகா (பீட) லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பாதசிலையின் உயரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்ப்பாயாக.

காசியபீய கிம்பசாஸ்தீர்த்தில் விங்கபீட லக்ஷணமென்றும்
ஐம்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| சுயமெக வணாஸ்துஃ வடமஃ ||

வாடிசெனாடிருகணாடி ||

சுய மெகா விசெனாடிருகணாடி ||

விம்மதாருக்யம் வஜாஸம் தஜிவாடிஸாஸாது || ௧ ||

[தஜிவாஸாது அவி தஜ]யெதி(ஷி)வாஸிதெ ||

தம்மம் து தவயா ப்ராது வாடிபாஸம்(யு)நாமரம் விடி: ||

மஹிமஹிஸாஸாஸம் மெஸாஸம் வஜாஸாஸாஸாது ||

தடிஸம் சுதஜிஸம்ப்ராது தயொஸ்யெதிவாஸிதெ ||

[தவயா தஜிஸாஸம் வஜாஸம்] நாமரம் து விடியதெ ||

ஐம்பத்தொன்றாவது படவம்.

பாதசைலாதி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து பாதசிலை முதலியவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். பாதசிலையானது, விங்கத்தின் அகலத்தைப்போல 3 பங்கு அகலமும், அதில் 3ல் 1 பங்கு உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது அகலத்தின் அளவுக்கு ஸமமாக உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, பாதசிலையின் உயரம் 9 விதமாகும். இது நாகரவிங்கத்தின் பாதசிலைக்குக் கூறப்பட்ட அளவாகும்.

பாதசிலையின் அகலமானது, கர்பகிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு விஸ்தாரமிருப்பது, மெஷ்டமாகும். அதில் ஸரிபாதி (½ பங்கு) விஸ்தாரமுள்ளது அதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய விஸ்தாரத்தை 8 பாகங்களாகச்செய்ய பாதசைலத்தின்

* இம்மவளாஸையாயிகழ் வளாஸம் தவஸுஹாமிதெ || ௪ ||

கூ(ன)காஸாவெடி நிதிம் இம்மவெஹவாகூதி |

தவர தவ்ரோனெத தவகொஹ்வ(ஹாமி)கஹ்யெகி : || ௫ ||

சுததத: ஸததாம் காயகாசு குயாராவஹிநாஸஹ(௨) |

ததவாசு வீஸ்ஸோஹம் தததாவதஹிநாஸய || ௬ ||

இம்மவீம் ஸததாம் வா ஹககிதூதம்மநாஸிகழ |

தாததவதூதநாஸவாஸம் தாததவதூத விஸ்யதெ || ௭ ||

விஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இதுவும் நாகரலிங்கத்தின் பாத
சிலைக்குக் கூறப்பட்டதாகும். (3½)

* விங்கத்தின் அகலத்தை இருமடங்கு செய்து, அந்த
அகலத்தை, 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவை
களில் 1 பாகம் ஆழத்தில் பதிந்திருக்கவேண்டும். அதன்
உருவமானது, விங்கத்தின் அடிப்புக்கத்தைப்போல இருக்க
வேண்டும். அதில், 9 விதமான ரத்தினங்களையும் தனித்
தனியே வைக்கும்படி 9 கோஷ்டங்களை (ஸ்தாநங்களை
அதாவது குழிகளை) க் கல்பிக்கவேண்டும் அது நீங்கிய
விடங்களை ஸமதளமாகச் செய்யவேண்டும். இந்த இடத்தி
லிருந்து பீடத்தின் எல்லை வரையில் (இப்படி வைக்கப்படும்
பாதபீட சிலையானது) நந்தியாவர்த்த சிலையாக இருக்க
வேண்டும். இந்த சிலையானது, விங்க பீடத்திற்கு (உயரத்
திற்கு) ஸமானமாகவாவது, 1 அல்லது 2 அங்குலம்
கூடுதலாகவாவது இருக்கவேண்டும். நாகர விங்கத்திற்குக்
கூறப்பட்ட இந்த சிலையானது வேறுவிதமாகவோ, வட்ட
மாகவோ, விஸ்தாரமாகவோ இருக்கக்கூடாது. (7)

* இம்மவளாஸ உததாதி 3½ ஸோகாதகோ ஹம: குதநா
ஸ்ரஹிதவாஸகோததத:

* சுலோகம் 7 முடிய கூறப்பட்ட விஷயமானது ஆந்தா
க்ரமத்தில் பதுப்பித்த புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளது.

வீம்வஜாஸாத்(யி)கெ வாய ஞாநிபா(யெ)க்ஷாநிகாயி
(யி)க்ஷ |

விம்மவஜாலெ நவாம்பெ து வீஹெகெகவய-தாசு ||

நந்யாவத-பரிநாவஜாலம் நவயா வெஸாம் ஹி தக் |

விம்மவஜ வரித: கஹித் அஸாநி அதுநாநாக்ஷ || ௬ ||

அதுநாநொ அதுநாநாநரிநா)யாஃ தெஷா

ஹிவ-தே-ஹிவ-தே |

உதாரமம் து ப்ராஹ்மெ ப்ராஹ்மம் ஹிநெநதஸெசு ||

வஹிநெநொ துதாரமம் அ ப்ராஹ்மம் தொதரெ நுஸெசு |

திராவிடலிங்க விஷயத்தில், பீடத்தின் அகலத்தைக் காட்டிலும் அதிக அகலமுள்ளதாக இருந்தால், அது 2 அல்லது 3 (அங்குலம் அல்லது அம்சம்) அதிகமாக இருக்க வேண்டும். (7½)

லிங்கத்தின் அகலத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்து, பீடத்தின் அகலத்தடன், ஒவ்வொரு அம்சமாகக் கூட்டிவர, நந்தியாவர்த்த சிலையின் நந்தியாவர்த்தமான பாதசிலையின் அகலம் 9 விதமாகும். இது வேஸரலிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (8½)

லிங்கத்தைச் சுற்றிலும் 4 சதுரசீர சிலைகளை வைக்க வேண்டும். அந்த சிலையின் உயரம் அகலம் நீளம் இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (9½)

அந்த 4 சிலைகளில், கிழக்கேயுள்ள சிலையை வடக்கு நுனியாகவும், தென் பக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும், மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள சிலையை, வடக்கு நுனியாகவும், வடபக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும் வைக்கவேண்டும். (10½)

ஸாங்கொ ப்ருயஸஸூமூஉதநூமும் விதீபகடி || ௧௧ ||

தரதீயம் ஈரூதொ(உமும் ஸூகி) வாயுஉமும்

உதயுஉகடி |

தநூவதபேரிநூஸூவம் யொஹும் சுஹூஉஹூகெ

(யொஹயெகி சுஹூவிதீகி) || ௧௨ ||

ததூயெஹூஉஷஸூகம் கூயகாசி ஸூவயெகி விஹிகா

ஸூய: |

ஸூயயா வஹூஸூகம் வா(ஸூநா)விவூ வீஹி

பூயொஹயெகி || ௧௩ ||

ஊகாஹம் உஹூதீகம் வீஹி அஹூகம் வெ ஹூவிவூகடி |

சூஉதயுஹூவிவூகம் கஹூஸம் வீஹிஉதீத || ௧௪ ||

முதல் கல்லின் (கிழக்கேயுள்ள கல்லின்) நுனியை ஈசானிய திக்கிலும், இரண்டாவது கல்லின் நுனியை அக்கிரி திக்கிலும், மூன்றாவது கல்லின் நுனியை, வாயு திக்கிலும், நான்காவது (வடதிக்கிலுள்ள) கல்லின் அடியை வாயு திக்கிலும் வைக்கவேண்டும். (இவ்விதமாகக் கற்களை ஒன்றோடொன்று பொருத்தமாக இணைத்துவைத்து) அதன் மேலே அஷ்டபந்தநம் செய்து, (லிங்கத்தின்) பீடத்தை வைக்கவேண்டும்.

முறையறிந்த ஸ்தபதியானவன், இவ்விதம் இவைகளை முறையுடன் வைத்து, அதில் இருக்குகள் முதலியது தெரியாமல், ஸூதை அல்லது வஜ்ரத்தினாலே நன்கு பூசி இருக்குகளில்லாமல் அழகாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இந்தச் சிலைகள் நந்தியாவர்த்த சிலைகளாக இருக்கவேண்டும். (13)

பீடமானது ஒரு அம்சமிருப்பது, உத்தமமாகும். 2 அம்சமிருப்பது, மத்தியமமாகும். 3, 4, அல்லது 5 அம்சமிருப்பது, அதமமாகும். (14)

ஸாய்யாஷ்டஸகுகெறவ-காவி திழ்ந்தும் ஸாஷ்டபிம் காரா |

† உஷகாநிஸ்திராநிவ-3ா ௨௪2௦ ஸதாசு ஸௌயயாநித்ய ॥

தொழில் நுட்பம் வாழி ஓராண்டு அக வளவ வா

(வெவ் வந்த) ।

ஸுவெ-விஷாம் ஸ்நாதம் பூஷிஸ்யஸித்திவிநியதே || ௧௬ ||

മിസ്റ്റർമാരെ, മധ്യ-3ൽ 8ആം ഓംബികാസ്സ-3ം ഡൗൺഡെക് !

நெதா(தடி)ஊதம் ந கதவிவழி கூதம் வெசு

சுத-புதாஸதழ || உடு ||

வைத்துக் கட்டலாம். இவ்விதமாக பிண்டிசா லக்ஷணம்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அந்தக் கற்களை) ஸுதை அல்லது அஷ்டபந்தரத் தினால் இடுக்குகளில்லாமல் கெட்டிக்கவேண்டும். கருங்கற்களாலானாலும், செங்கற்களாலானாலும், ஸுதையினால் கட்டப்பட்டால் அது உறுதியாக இருக்கும். (13)

லோஹம், ரத்நம், மரம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட தானாலும் முன்கூறியதுபோலவேவென்றும். எல்லா வற்றையும் ஒன்றோடொன்று சேர்த்து, அவைகளை உறுதிப் படுத்தும் பந்தந திரவியத்திற்கு அஷ்டபந்தநம் என்று பெயர்.

(19)

பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உச்சியை, விஷ்ணுபாகத் தின் உச்சிவரையில், உயர்த்தலாம். அது மேடு பள்ளமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி மேடு பள்ளமாகக் கல்பிக்கப் பட்டால் கர்த்தாவுக்கு அழிவு உண்டாகும். (20)

† உஷ்கா வெத்து ஸஹுலி: சுதீவ்ஷம் ஸூயயானித்ஸு |
உதி ஸாஸ்திரேஹாந்யபஸ்யாதீதகாவா: |

\$தொழில் நாகரிகம் வெவ்வேறு மூலம் உருவாகி வருகிறது.
 உலக உழைப்பாளர்கள் உருவாகி வருகிறார்கள்.

† நவாஸகஸிநாஸிஷு வீராயநாஸிநா நயெசி |
 வளவம் ஸ்ர ஹஸிநாஸிநி ப்ரோதூநெஷ விரெஷத: || ௨௧ ||

* உதி காஸ்யஸிபெ ஸ்ரீஸாஸெஷ வாடிஸெநாஸி நுகுணம்
 நாஸ வன்கவணாஸ து: வடந: ||

பீடத்திற்குக் கீழவைக்கப்படும் சிலையானது நபும்ஸக
 சிலையாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிரம்ஹ சிலை
 முதலியவைகள் விசேஷித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (21)

1௧. ரிபய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாதசைலாதி லக்ஷணமேன்றும்
 றும்பத்தொள்ளுவது படலம் முற்றும்.

† 21 ஸ்ரோக: ஸாஸவஜீஹாந்யஸூராதூகாஸாதூமத:.

21. சுலோகம் ஸரஸ்வதிமஹால் பிரதியில் மட்டுமுள்ளது.

* சூதநாஸூஸூபூதவாஸுகே வாடிஸெநாஸி நுகுணம்,
 நுகுணொலாநுகுணம் ௮ வளகஸிநெவ (61 வடநெ) சஸி
 லித: |

ஸாஸவஜீஹாந்யஸூராதூகாஸா து வாடிஸெநாஸி நுகுண
 லெகஸிந வடநெ, நுகுணொலாநுகுணாதூஸிந வடநெ ௮
 சஸிஸிதலிதி விஸேஷ: |

1. பதுப்பித்த புத்தகத்தில், பாதசைலாதி லக்ஷணமும்
 லக்ஷணோத்தாரமும் ஒரே அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
 ஸரஸ்வதி மஹால் பிரதியில் வெவ்வேறு புடலங்களாகக் கூறப்
 பட்டிருக்கின்றன.

*சுழி-ஓம் ஸோகாய-ஓ 2, 3 ஸோகாய 2 ஸாரஸ்சீகமாறு
யஸோராதிகாயாஸிகவாஃ |

நாநாயுடுவெய்யு டீவெய்யு நாநாவுடுவெய்யுநுஞ்சுதடி |
 ஸாவிநி: ஸ்ரீவிநு காய-காசி வெடிகாயாஃ விபெஷத: ||

தம்புடுவெய்யு திடுவெய்யு-டுவெய்யு: நூடுவெ: வுடுவெ-
 ருநுஞ்சுதடி |

சுயஸ்த்யயநிம்மாநாடுவெ: ஃபவஸாஅஸெசி || ௬ ||

ஸெஷாணாஃ நிம்மாடிவ-ஃ ஸூதாசி வெடிகாவிஸ்துதம்
 யயா(தடிநெசி) |

தடுவெய்யு சி-முணவஸ்தாஸஃ ஃபவஸூ விஸாநுசடி ||

சுதடி ஸவ-ஃருஞ்சாரம் ப்ராமிடுவெவ ஸாஅஸெசி |

வெஸ்துய்யு-ஃ ஸாயயெநிம்மா ப்ராஃபிரஸ்தாஸூ-
 வதுசடி || ௮ ||

அந்த மண்டபமானது, கோமயத்தால் (பசுமாட்டின் சாணத்தினால்) மொழுதி, அரிசி மாவினாலே கோலங்கள் போட்டு பலவித தூபங்கள், தீபங்கள், பலவித புஷ்பங்கள், சம்பா அரிசி, எள்ளு, தர்பம், நெல் பொரி இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அதமபரிமாணமுள்ள மூன்றுவித விங்கங்களுக்கும், இவ்விதமாக மண்டபமிருக்கவேண்டும். மற்ற விங்கங்களுக்கு, வேதிகையின் விஸ்தாரமானது, விங்கத்தின் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (அதிக விஸ்தாரமுள்ள வேதிகை கூடாது) அந்த மண்டபமானது, வேதிகையைப் போல 3 மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக (நீளமுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். மற்ற அலங்காரங்கள் யாவும், முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும்.

அந்த வேதிகையின் மேலே, விங்கத்தை (விங்கத்திற்கான சிலையை) கிழக்கில் தலைப்பக்கமிருக்கும்படியும், முகபாகம் (கிழையின் முன்பக்கம்) ஆகாயத்தை நோக்கி

வரிதொஷௌ வடாநு நதீஸ்த ஸகூஅ-நாநு

ஸாவியாநகாநு |

ஸஸூத்ராநு தவவஸூஅநு மஃயதொயெதவலிரிதாநு ||

ஸாவியாநாநு ஸபொஹாநுநு நொகவாநாநு

நெவதாநு |

மஃயவ-நெஹு யலவாநெஹுஅ-யெதஸ்தஸ்த(க்ஷஸ்த)

நாதத: || ௧௦ ||

நிம்மந(கூலி)ஸ்த வாநெ து விம்யிகாஃம் விஹாவயெகி |

நதவஸூஅநிதாவெஷ்த நிம்மவிம் ஸகூஅ-யெகி || ௧௧ ||

வெலிகாயாஃ ஸ்தநெஹு(க்ஷஸ்த)து கஃம் வா

ஸூயிம் கஃம் |

சுததாநாநிகம் ஸவ-ஸ்திகாயெ-நாதாஅநெகி || ௧௨ ||

யிருக்கும்படியும், படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் (8 திக்குகளிலும்) 8 கலசங்களை வைக்க வேண்டும். அவைகள், நூல்சுற்றி, கூர்ச்சங்கள் வைத்து, நறுமணமுள்ள ஜல பூர்ணமாய், புது வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அவைகளில் இந்திராதி லோகபாலர்களை, கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவேண்டும். (10)

லிங்கத்தின் (அடியின்) இடது பக்கத்தில் பிண்டிகையின் அடியை (பிண்டிகை—ஆவடை அல்லது லிங்கபீடம்) வைக்கவேண்டும். அதை, சிவப்பு வஸ்திரம் முதலியவைகளாலே சுற்றிப்போற்றி, லிங்கபீடத்தைப்பூஜிக்கவேண்டும். வேதிகையில் (திட்டாணியில்) ஸ்வதந்திராக்ந்த முறைப்படி (அல்லது கிழக்குதிக்கில்) குண்டத்திலாவது, ஸ்தண்டிலத்திலாவது (ஸ்தண்டிலம் அக்னிந்ய பிரதிஷ்டை செய்வதற்கெற்ற சிறிய சச்சுரமான மேடை) அக்னி

[விம்மலோம் ஹவெவாஸெ சுயிம்] சுரவா து ஸவத: |

சூவொராஹாபிஸென வுதேகாஷஸதாஹ: ||

*ஸ்வஹ்வுக்ஷஸபிஸு ஹோம் சுரவா கியாதத: |

சூவொஹிஸெநிஸென உஹ் விஷ்ணு ஸ்த: || ௧௪ ||

ஸ்வஹ்வுக்ஷாஸ்தென சூபிதனம் (ஹோம்)

ஸோமரெக: |

ஹோமொஹொரென வுதேகாஷஸதாஹ: || ௧௫ ||

வனவம் (சுரவா) ஹாமாணம் ஹாதென வுதேகா

ஸதாஹ: || ௧௬ ||

ஹேஸிகஸு ஹாஸிஸுக்ஷா ஸகநீசுதவிஸு ||

பிரதிஷ்டை முதலிய எல்லாக்காரியங்களையும் முறைபுடன் செய்யவேண்டும். (அப்பொழுது) விங்கபீடமானது, இடது பக்கத்திலும், அக்னியானது வலது பக்கத்திலுமிருக்க வேண்டும். (11)

அந்த அக்னியில், "ஆவொராஜாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலே, புரஸஸித்தினாலே, 108 தடவை முறைபுடன் ஹோமம் செய்யவேண்டும். "ஆபோஹிஷ்டா" என்ற மந்திரத்தினாலும், "இதம் விஷ்ணுர்" என்ற மந்திரத்தினாலும், "பிரும்ஹஜ்ஞாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலும், தனித்தனியே 18 தடவை நெய்யினாலே ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் ஹோமம் செய்துவிட்டு, அன்று இரவு (தூங்காமல்) விழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

மறுநாள் ஸூர்யோதயத்திற்குமுன்பு, சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில், சிவத்விஜ்ஞலத்திலுதித்த, ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நான, ஆசார்யன், சுத்தனாக இருந்து, ஸகலீகரணம்

*ஸ்வஹ்வுக்ஷஸ்தாஹி ஸோகஸ்யம் சூநாபுரோஹித-
வாஸகாஸ்தம: |

ஸ்தவஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிதாஸூத்ரஸ்யாஃ ।

ஸ்வஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ॥ ௧௭ ॥

*ஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ (யஜுஸ்யஸூத்ரஸ்யாஃ) ॥

பூதஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ

அநெக ॥ ௧௮ ॥

பூதஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ॥

ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ॥

பூதஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ॥

பூதஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ॥

(கலாசீதநம்) செய்துகொண்டு, வெண்மையான ஆடையணிந்து வெண்மையான புஷ்பமாடையணிந்து, சந்தணம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். (17)

*ஸ்தபதியும் சுத்தாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆசார்யன், முன்போலவே அக்நியைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்து, பூர்ணஹுதியும் செய்யவேண்டும். அவன் இரவிலேயே, விங்கத்தை பீடத்தில் பொருந்த வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், உதயகாலத்தில் சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில் ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, பஞ்ச இவைகளாலாகிய கயிறுகளாலே, ஹருதய மந்திரத்தினாலே, லக்ஷ்ணத்தாரம் செய்யவேண்டும்.

*ஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ஸிவஸூத்ரஸ்யாஃ ॥

*ஸ்தபதியும் சுத்தாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்திருக்க வேண்டும். என்ற அரை சுலோகமானது, அடுத்துள்ள ஒரு சுலோகத்திற்குப் பிறகு இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ரக்தஸாஸ்திரம் வரிதஜ்ஜி மகாபெஷ்யாஸ்திரம் மூலம் |
 ரக்தம் யாதாநா மிம்மபெஷ்ய ஸுதம் து வாதயெசு ||

மூலமாமெஷ்ய பெஷ்ய து நாளம் காய-சாஸ்திரம்
 ஸுதம் ||

மிம்மபெஷ்ய பிஷ்யாஸ்திரம் ஸுதம் து வாதயெசு || ௨௨ ||

ரக்தஸாஸ்திரம் மூலம் மூலம் மூலம் மூலம் வாத-சாஸ்திரம் |
 ஸுதம் மூலம் மூலம் காய-சாஸ்திரம் (மூலம்) து
 விஷ்யாஸ்திரம் || ௨௩ ||

சு.மூலம் வஸ்யாஸ்திரம் வஸ்யாஸ்திரம் வஸ்யாஸ்திரம் |
 உத்யோகம் மூலம் ஸுதம் வஸ்யாஸ்திரம்
 (வஸ்யாஸ்திரம் ததம்) || ௨௪ ||

(சில்பியானவன்) நெய் கலந்த பாயஸத்தை (விங்கத்தின்) சிரஸ்ஸில் பரிஹாணம் செய்யவேண்டும். சிவப்பு சம்பாவை நீக்கி (செந்நிறமில்லாத வெண்மையான அக்ஷதை) சந்தணம் முதலியவைகளினாலே, ஹிருதய மந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (பிறகு, செந்நிறமான தாதுப் பொருளாலே, விங்கத்தின் நடுவில் ஸுத்திரபாதம் (கோடு விழும்படி) செய்யவேண்டும். (விங்கத்தின்) முன்பக்கத்தில், நடுவில், லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி, நாளத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (நாளம் — விங்கத்தின் நடுவில் தண்டு போல காணப்படும் நேர்க்கோடு.) விங்கத்தின் அளவுக் கேற்றபடி, ஸுத்திரத்தின் அகலத்தைக் கொள்ள வேண்டும். (22)

ருத்ரபாகத்தின் உயரத்தை சிரோவர்த்தநத்துடன் அளந்து, அதை 24 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகத்தை விஸ்தாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 1 பாக விஸ்தாரத்தை 1 அங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும்.

ஸுவெ-ஷா(ஸௌஷாணா)ஸி ஹிமாநாம் யவாய-ஃ பூதி

ஹாஸயேசி |

ஸயபாயஸிமஸ்ய ஸூத்ர தாரம் யவம் ஹவசி || ௨௫ ||

ஸூத்ருவிஸ்தாரமேவம் ஸதாசி வா தம் வெவ து தத்யே ||

ஸகாஸமேயு-தொ வற-ஃ ஸதாநி-ஃ தஃஸகெ ||

ததஸ்த(ஸயஸ்தா)ஃஸயொவி-ஃபுருக்ஷணொலாரபா-ஃஸகெ |

ருக்ஷணம்(ணெ) பரிஸவிஸ்தாயி: ஹாபெ ஶாணம் ஹவசி ||

நெத்ருஸூத்ருஸ்வவஸ்தார பாஸ்யஸாத்ய விதாஸதம் |

உத்தமோத்தமமான விங்கத்திற்கு, ஸூத்திரமானது, 5 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்ற விங்கங்களுக்கு (முறையே) அகலத்தில் 1½ யவை குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதமாதம விங்கத்திற்கு, ஸூத்திர விஸ்தாரமானது, 1 யவையாகும். இவ்விதமாக, ஸூத்திர விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸூத்திரத்தின் தாமுமும் அகலத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.

ஸ்தநத்திற்கு மேலேயுள்ள ஒரு அம்சத்தை (லக்ஷணோத்தாரத்தில்) விலக்கிவிட வேண்டும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழேயுள்ள இரண்டு அம்சங்களில் லக்ஷணோத்தாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

[இங்கு விங்கத்தின் சிவபாகத்தை 3 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஸ்தநத்திற்கு மேலேயுள்ளது ஒரு பாகம், ஸ்தநத்திற்குக் கீழேயுள்ளது இரண்டு பாகம் என்று கொள்ளவேண்டும்.]

லக்ஷணமானது சிரஸ்ஸில் ஸம்பந்தப்பட்டால் வியாதி களுண்டாகும். நெற்றியில் ஸம்பந்தப்பட்டால் மரணத்தைக் கொடுக்கும். கண்களில் ஸம்பந்தப்பட்டால் அபஸ்மாரரோகம் (காக்கைவலிப்பு) உண்டாகும். வாயில் ஸம்

வினுகெஸஸுநாஸ: ஸ்ரீக கும்பஸுவிநாஸநாடி ||

ஸ்துததெஸெ ஸுதம் ஹனி தஸ்தாநெதாநிவஸ-யெசு |

ஸிரஸா ஸஹஸுநாஸம் முணாஸம் விஹஜெசு ஸஜ ||

வஜ்ஜஸ்தி சுகுடாகாரம் திம்மாகாரம் யயாகுதி

(யயொதிதம்) |

விஜாநாதிவஸ்திஸ-ய-நாஸாணாம் அ ஸயாவஹ || ௩௦ ||

வஜ்ஜஸ்தி(வ்ய)சு விக்காகாரள குணாசுஸிவாகுதி: |

ஸவாஹஸ்துயொஹ-நாசு (ஹம் ஸ்துதாஸ்தம் அ)

நாஸாணாதிவஸ்திஸ || ௩௧ ||

கராஜாதி ஸாகாரம் மொகண-நாகுதிவசு ஹவசு |

பந்தப்பட்டால் தாலிய நாசமுண்டாகும். ஸ்தந்தத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டால் பிள்ளைகளுக்கு அழிவு உண்டாகும். ஆதலால், லக்ஷீணத்தார லக்ஷணமானது, சிரஸ் முதலிய விடங்களில் ஸம்பந்தப்படாமலிருக்கும்படி, அந்தவிடங்களை நீக்கிவிட வேண்டும்.

சிரோபாகத்துடன் கூடிய ருத்ராம்சத்தை மூன்று பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (29)

(லக்ஷீணத்தாரமானது, அல்லது நாளமானது) தாமரை மொட்டின் வடிவமாகவோ, விங்கவடிவத்தைப் போலவோ இருந்தால், அது பிராமணர்களுக்கு அபிவிருத்தியையும் ஷத்திரியர்களுக்கு ஐயத்தையுமளிக்கும், அது குறுக்காக இருக்கும் (அல்லது திரும்பியிருக்கும் அல்லது தனித்தனியே இருக்கும்) இரண்டு கத்திகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, குஞ்சராஷம் யானைக்கண்)போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, சங்குபோன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ குடைபோன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ இருந்தால், ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். இருகைகளையும்

வெவ்நூறாம் தகி சீகொண் டு ஸுவிவருதாயதம் தயா ||
 ஸுவி வுலிகாண்டீணி ஸுவித்ரும் மூவழிதுருக்ஷணம் |
 ருக்ஷணாபாரணாதாஸம் ஸுவி லாமவிவாஜிதடி ||
 ஸுவிவெவ்நூறாம் தயாஸம் அவிததூ ||
 ததூவிவாஜிதடிவாஸம் து தவலாமூவாஜிதடி || ௩௪ ||
 ததூவிவெவ்நூறாம் வா ஸுவித்ருவிதிருயுதம் து வா |
 ஸுவித்ருயுயுதம்வெது ஸுவித்ருவாஜிதடி யவருயடி ||
 யவயவாஜிதடிவாஸம் தாஸதாரம் விவாஜிதடி |

சேர்த்து அஞ்சலி பந்தனம் செய்திருப்பதுபாலவோ பசுவின் காது போன்ற வடிவமுடையதாகவோ இருந்தால், அது வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். முக்கோணவடிவம், சூலம், நீண்டவட்டம், இம்முன்று விதமான வடிவமுள்ளதாக இருந்தால், அது குத்தர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். லக்ஷணமானது, ஸுத்திரத்தில் ஸம்பந்தமுடையதாகவே இருக்கவேண்டும்.

லக்ஷணத்தாரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவை 11 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அதில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாகும். அதன் அகலமும் 1 பாகமாகும். அதன் அடியிலிருந்து நாளத்தின் நீளம் 9 பாகமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நாளமானது (நாளம் - தண்டு) ஒரே ஸுத்திரமாகவோ, இரண்டு ஸுத்திரங்களாகவோ, மூன்று ஸுத்திரங்களாகவோ இருப்பதாகும்.

இரண்டு ஸுத்திரங்களுடனிருந்தால், அந்த ஸுத்திரங்களின் மத்தியில் இடைவெளியானது 3 யவையாகும். நாளத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு ஸுத்திரங்களின்

நாஸ்துப்யே-இத தஸ்யாபெ ஸீலாலித்ரும்

ஸலாலிவெக் ||

தநாஸ்துப்யே-இத தஸ்யாபெ ஸீலாலித்ரும் |

ஸாலித்ருத்ருவ்யஸவாதம் நாஸாயாபெ து கஸ்யெக் ||

நாஸாயஸ்துத்ரு வ்யஸவாதம் நாஸாயாபெ (தஸ்யெக்)

விஷ்ணுகொவரி |

மணிரெவா தத: காய-இத கஸ்யெக் * ஸு-இதம்

உதமள || (?)

மணிரெவயொனாவி-இத (ரெவயொனாவி) வஸ்யெக்

ஸஸ்து வா |

வஸ்தாரம் ஸு-இதம் வா (ஸு-இதம்) வெஷ்யெக்

தஸ்யெக் ஸஸ்து வா ||

நடுவில் இருக்கவேண்டும். நாளத்திற்கு மேலே, அதன் நுனியில், ஸீமாஸுத்திரத்தை எழுதவேண்டும். (ஸீமாஸுத்திரம் - எல்லைக்கோடு.) (36)

அந்த நாளமானது ஒரே ஸுத்திரமாக இருந்தால், அது விசேஷித்து விங்கத்தின் மத்தியிலிருக்க வேண்டும். நாளத்தின் நீளத்திலும், ஸுத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அகலத்தையும், தாமதத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (37)

நாளத்திற்குக் கீழே, விஷ்ணு அம்சத்திற்குமேலே, 1 அம்சம் விடப்பட்டு, காணப்படவேண்டும். அங்கிருந்து மணிரேகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். மொட்டானது, (வெடித்துச் சிதறிய) தீப்பொறியைப்போல இருக்க வேண்டும். இரண்டு மணிரேகைகளின் நடுவில், ஸமமாக (மணிரேகைகளுக்கு ஸமமாக) பத்மத்தின் மூலமிருக்க

*ஸு-இதம் ஸு-இதம் வக் | உதி வாஸ்து ஸு-இதம் வக் |

வணாஸெ து யுமாஸம் வா வடிதாராயஃ

வன(மெ)வ வா |

ஃகூஸஉலுநாந்தரம் ஹெதீவம் நாஸஉலுநாநாரம்

ஸுரணு || சடு ||

நாஸாயாஸஸம் வா(ஸா)யஃவாடிம் வாடியுமாஸகலு |

சுரீஹாம் வஹஹாம் (மெ) து வெடிஹாமடியாவி வா ||

நாஸஉலுஸஸம் வெவம் (வாவி) ணீரெவாஅயொதாஸு |

உலுநாடிமும் சுராக் சுநீணம் ணீரெவாநாரம் கூரம்

(ஹவெசு) || சஉ ||

நாஸஉலுநெ ஸஸெ தியஃமுகெ வுடுஷ து ஸகாயெசு |

வேண்டும். பத்மநாளத்தின் அடியின் நடுவானது, பத்மத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகம், 4ல் 3 பாகம், 5ல் 4 பாகம், அல்லது பத்மத்தின் அகலத்தில் ஸரிபாதிளவு இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக, பத்மமுகுளத்தின் அடிப்பக்கத்திலுள்ள காம்பின் கனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏ அந்தணனே! இனி நாளத்தின் (பத்மத்திற்குக் கீழே நீண்டிருக்கும் தண்டின்) அடியின் அளவைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. மணி ரேகையானது, நாளத்திற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும், ஸமமான அளவுடன், நாளத்தின் (அடித்தண்டின்) உயரத்திற்கு ஸமமாகவோ, 3, 3, 3, அல்லது 5ல் 4 பங்கோ இருக்கவேண்டும். நாள மூலத்திற்கு ஸம அளவாக இருக்கும் மணிரேகையானது, இருபக்கங்களிலும் ஸமமான அளவுடனிருக்கவேண்டும்.

மணிரேகையின் மத்தியிலுள்ள பாகமானது, அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும். நாளத்தின் அடியில், ஸம அளவிலிருக்கும் மணிரேகையை, அதன் பின் பக்கத்தில் குறுக்கே செலுத்தி, ஒன்றோடொன்று பிணைக்க வேண்டும்.

மணிரெவா வஜாஸவா தம் *ஸ்ரீமதெஸ்வராய நம:*

ஸூத்ரயெகி || சாந ||

ததாடி. 80 ரூபாய்கும் வலுமா, மவிதாஜி, த.

மணிரெவாஹஸதம் து நவயா வரிகீதி-3, து || சச ||

ஸெவ-3ஆம் அகழ்வாராய்ச்சி, ஸ்டேட் (யா) கணினி ரெவகெ

(கா) 1

புறமும் அகநாடும் பொருளும் அந்நாடும் அந்நாடும் அந்நாடும் ॥

* மணிரேகையின் அகலம் ஆழத்தை, விங்கத்தின் உயரமாக ஸ-உத்திரிக்க வேண்டும். (43)

அதன் (பத்மநாளத்தின்) அடித்தலம் வரையிலுள்ள நீளத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் மணிநேகா ஸ்தாநங்களாகக் கொள்ள, மணிநேகையின் தொங்குதல் (மணிநேகையின் ஸ்தானமானது) 9 விதமாகும். (இதில் பாதமூலம் வரையில் என்று இருப்பதால், நாளத்திற்குக் கீழே மணிநேகைகளைப் பிணைக்கும்படி கூறியுள்ள பாகத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, $8 + 1 = 9$ ஆக பாகங்களைக் கணக்கிடவேண்டும்.

ஸகலவிதமான லக்ஷணோத்தாரங்களிலும், (நாளத்தின் அல்லது அதன் றீளத்தின் அளவில்) 8ல் 1 பாகம் மணி ரேலகயாகும். இவ்விதம் முதலாவது லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

*இலெமா^{யூ}பாந் ஸூத்ருவகி உதி வாஹெந லாவழிதி லாதி !

* மணிரேகையின் அகலமும் ஆழமும், (கீழே) விங்கத்தின் உயரத்திற்குத் தக்கவாறு கூறப்பட்டிருக்கும் ஸூத்திரத்திற்குக் கூறியுள்ள அகலம் ஆழத்தை அனுஸரித்து இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஐசுந்நொலிரநொய்யு-ஶாஸம் ஐசுந்நொலிரநொய்யு (தம்) |

ஐசுந்நொலிரநொய்யு-ஶாஸம் ஐசுந்நொலிரநொய்யு-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் || ௧௬ ||

ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம்

ஶாஸம்-ஶாஸம் |

ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ||

ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் |

ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ||

ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் |

ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ||

ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம் ஶாஸம்-ஶாஸம்

ஶாஸம்-ஶாஸம் ||

இனி இரண்டாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணத்தாரத்தின் ஊர்த்வ பாகத்தை (நீளத்தை) 10 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் முகுளத்தின் (மொட்டின்) உயரம் 10ல் 1 பாகமாகும். 9 பாகம் நாளத்தின் (நாளம்-தண்டு) நீளமாகும். நாளத்திற்குக் கீழே ஒரு பாகம் அதிகமாகச் சென்றிருக்கவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் இரண்டாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி மூன்றாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணத்தாரத்தை 10 பாகமாகச் செய்து, அதில் ஒரு பாகம் முகுளோச்சமாகவும், மீதமுள்ள 9 பாகம் நாளதிர்க்கமாகவும் கொள்ளவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் மூன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணம் சத்தை 9 பாகமாகச் செய்து ஒரு அம்சம் முகுளமும், ஏழு அம்சம் (8 அம்சம்) நாளதிர்க்கமும் கொள்ளவேண்டும்.

அதும-ஃ ஐக்ஷணம் ப்ரோக்தம் வணமஃ ஐக்ஷணம் ஸ்ரணம் ॥

ஐக்ஷணம் (க்ஷணம்) ஸம் ஃ ஸுயாஹஸ்தி வெஜாஜாஸம்

ஃகூஸௌடிப்ய ॥

ஷுபம் ஸம் நான்டீவ-ஃ து நான்டீவஸூக பரிவாஸக்ய ॥

தநீவ ஸபூதமாஸம் து நான்டீவ-ஃகூடிஹஸ்தி ॥

ஸெஷம் ப்ராமிவ கத-ஃவ்யம் ஸபூதம் ஐக்ஷணம் ஸ்ரணம் ॥

ஐக்ஷணம்ஸெ து ஸபூதம்ஸெ ஸஸ்யஸம்

ஃகூஸௌடிப்ய ॥

வெஜாஜாஸம் நான்டீவ-ஃ (ஃகூ) து ஸெஷம்

வ-ஃவடிவ வமி ॥ ௫௩ ॥

மற்றது முன்போலவேயாம். இவ்விதம் நான்காவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணம் சத்தை 6 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அதில் முகுளோதயம் 1 பாகம், நாளத்தின் நீளம் 6 பாகம், நாளத்திற்குக் கீழே 1 பாகமாகும். அதுவே நாளத்தின் நீளம் 7 பாகமாகவும், இருக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றதை முன்போலவே செய்யவேண்டும்.

(இவைகளில் முதலில் கூறியதை 5வது லக்ஷணமாகவும், இரண்டாவது கூறியதை 6வது லக்ஷணமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.)

இனி ஏழாவது லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. லக்ஷணம்சத்தை 7 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாம். 1 அம்சம் நாள தீர்க்கம் (நாளமூலம்) ஆகும். மற்ற பாகங்கள் முன்போலவே (நாளத்தின் நீளம்) ஆகும். (இது 7வது லக்ஷணமாகும்.)

(53)

கூப்பம் வாழ தனாள்-ஈவ-ஃ செகும் து வுவு-ஃவல் !

ஸவரஷ்டயிம் வஜாதராயாம் து (தம் நாஸாயாம்)

வினா. 100 || 100 ||

சுமூகாரொ஽ஸ்டும்கு஽ம் ஹாநு(வஸு)ஸம்வதீதா

ஸூத்ரம் !

யெழுத்துநாடும் கதவேழம் நவஸம்வதா து

(വഞ്ചനാശാസ്ത്രം) ഭാഗം II || ൫൫ ||

உயிவஸூத்ரம் புகத-வஸூ நிம்மெஷூத்ரபிராணத: ।

ஸூவயெது ததொ னிம்ம ப்ராமம் ஷாருஷ்டொ ||

மகாபெருகி பிம்பிகாவதும் மிம்மம் மெளமெது(சீதம்)

நியாவயெச் ।

அவைகளில் (7 பாகங்களில்) 6 பாகங்களை நாளத்தின்
நீளமாகக் கொள்ளவேண்டும். மற்றதை முன்போலவே
கொள்ளவேண்டும். (இது 8வது லக்ஷணமாகும்)

ஏ அந்தணே ! இவ்விதமாக (லக்ஷணம்சத்தில்) நாளத்தின் நீளமானது, 8 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

12 விதமான (8 விதமான) லக்ஷணத்தாரங்களிலும், அவைகளின் நுனியில் கூறப்பட்டிருக்கும் அப்ஜமுகுள மானது (தாமரை மொட்டானது) 8 விதமாகும். 8 வித லக்ஷணங்களிலும், அததற் தக் கூறியுள்ள அளவிற்படி, மனதிற்குப் பிடித்தமான அளவில் முகுளத்தையும் நாளத் தையும் கல்பித்துக்கொள்ளலாம். (55)

விங்கத்திற்குக் கூறியுள்ள அளவுடன், ஸுத்திரத்தை திருடமாக (அழுத்தமாக)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, விங்கத்தைக் கிழக்குமுகமாக, மர்ஆஸநத்தில் வைக்க வேண்டும். (பிறகு) விங்கபீடத்தின் முகபாகத்தை கவனித்து, அழகாக அமைந்துள்ள (அல்லது சுபமான முறையுடைய) விங்கத்தை (விங்கபீடத்தில்) பொருத்த

ஸ்திராவதெ: கருஸெஸ்திராய-30 விம்மஸீரொ

ஹ்யூதாஹ்யத: || ௫௭ ||

மவெவ்ய: மகஸாஹிகெ: ஸ்தாவ்ய மகஸுஸ்திராஹிய-30கெ: |

விம்ஸகூ-30ஸ்தாவ்யதம் ஸவ-30காரஸஸ்யத: ||

ஸஸ்ய து ஸிஸிகாயாம் வா மூரம் க்ரக்யா ப்ரக்ஷிண: |

ததெதா ஹ்யாஸ்யம் ப்ராஸ்ய ஹ்யாஸ்யாவஸதம் காரா |

ஹ்யாஸ்யாவஸதம் ப்ராஸ்யஹ்யாஸ்யம் ஸ்யாண ||

உதி காப்யஸ்திராய ஸிஸிகாயாம் விம்மகூஸ்திராஹ்யாஸ்யம்

தாஹ்யாஸ்யத: வட: ||

மாக வைக்கவேண்டும். விவ்ஃபீடமானது, கலசஸ்தாபநத் துடன் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பிறகு பீடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விங்கத்தை) பசுவின் பால், நறுமணம் கமழும் தீர்த்தம் இவைகளாலே ஸ்நானம் செய்து வைத்து, சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளாலே பூஜிக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்ட அந்த விங்கத்தை, தொங்கும் கூர்ச்சத்துடன் (கூர்ச்சம் - தர்பைகளின் முடிச்சு) ரதம் (தேர்) அல்லது பல்லக்கிலேற்றி கிராமத்தை வலம்வர வேண்டும். அதன் பிறகு ஐலாசயத்திற்குச் சென்று, ஐலாதீவாஸநம் செய்து வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லக்ஷணோத்தாரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறு கிறேன். கேட்ப்பாயாக. (59)

காசியபய சிஃபசாஸ்திரத்தில் விவ்ஃபீடமானது லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய க்ரீவம்வாஸதஃ வடமஃ ||

பிரதிபீதுக்ஷணடி ||

பு. திரோக்ஷணம் வகிஷ்ய ஸுணுமெஹ்காமுரோதஸஃ ।

சுஅமும் அ அமும் வெவ அனாஅனூபிதி சூயடி || க ||

ஐணயம் ஸாக-ரம் வெவ ஸளயஜம் அஅமும் ஷூரதடி ।

பெருமும் டாராஜம் வெவ யாதாஜம் ராஜ்ஜம் தயா || உ ||

அனாஅனூபிதி வஜாதம் அனூபெவம் து நொஹஜடி ।

சுய-இ வித்ரம் அ வித்ரம் அ வித்ராவாஸபிதி சூயா ||

சுய-ராமடிபிரி-இதம் ஸிம்ஸவய-இவித்ரபிதி ஷூரதடி ।

ஸவ-ராவயவடிஷம் யசு தஜித்ரவிய்யதெ || ச ||

திஜோஹதெ வபெ ஹித்ர ஸிம்ஸம் சுவாவாஸமூஅஜதெ ।

ஐம்பத்திருந்ருவது படலம்.

பிரதிம ஸக்ஷணம்.

இனி பிரதிமைகளின் ஸக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இருந்திய மனதுடன் கேட்ப்பாயாக. பிரதிமையானது; அசலம், சலம், சலாசலம் என்று மூன்றுவிதமாகும். மண், மணல், ஸுதை இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, அசலம் எனப்படும். சிலை, மரம், தாதுப்பொருள்கள், ரத்நம் இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலாசலம் எனப்படும். லோஹத்தினாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலம் எனப்படும். (21)

அந்த பிரதிமையானது; அர்த்தசித்திரம், சித்திரம், சித்திராபாஸம் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாதி அங்கங்கள் காணப்படும் பிம்பமானது, அர்த்தசித்திரம் எனப்படும். ஸகல அங்கங்களும் காணப்படும் பிம்பமானது,

ஸுய-இதித்ரம் து ஸுயபா சநதஜித்ரஸ்யாய-இக்ஷ || ௫ ||

சூறாஸம் யாதூநி: சுய-இக்ஷ நித்ரக-இயாதத: |

இத்ரஹாஸம் து ஷெவாநாம் மனம் ஸ்ரஷ்டாநாஸம் ||

உஷகாநி: (யாம்) வரம் வீம் (ஸிம்ஸம்) வீரஹாஸகம்

வர || 1

சூறாஸாநுய-இதித்ரம் து தஷ்டாநெவ ஷுஷ்யம் வர ||

ஷுஷ்யாக் ஷாஸூம் ஸ்ரஷ்டம் ஷாஸூகம் ஸெநூம் வர ||

ஸெநூகாக் ஷெநூம் ஸ்ரஷ்டம் சுத-இணாம் ௨ மனம்

தயா || ௮ ||

சித்திரம் எனப்படும். துணி, சுவர் இவைகளில் யேடு பள்ளங்களுடன் கண்ணுக்குத் தோற்றமளிக்கும் பிம்பத்திற்கு, சித்திராபாஸம் என்று பெயர்.

ஸுதையினாலே செய்யப்படும் சித்திரமானது, அர்த்த சித்திரமாகும். மற்றவைகளாலே செய்யப்படுவது அர்த்த சித்திரமாகும். சித்திரகர்ம விதிப்படிக்கு தாதுக்களாலே கூற்றிக்கப்படுவது, சித்திராபாஸமாகும். இந்த சித்திரர் பாஸமானது, தேவர்களுக்குரியதாகும், இவைகளின் பலமானது; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என மூன்று விதமாகும். (6)

செங்கற்களாலே செய்யப்பட்ட பீடமானது (பிம்பமானது) சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும் ஆபாஸமானது சிறந்ததாகும். ஆபாஸத்தைக்காட்டிலும், அர்த்த சித்திரம் சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும், மண்ணால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மண்ணாலாகியதைக்காட்டிலும், மரத்தினால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மரத்தாலானதைக்காட்டிலும், கருங்கல்லாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். கருங்கல்லாலாகியதைக்காட்டிலும், உலகத்தினாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும்.

ஹோஹஜெஷுதூம் ஸ்விண-ஃ ஃயதூம் ரஜதம் ஹவெசு |
 தாபுரம் சுந்தலம் வஜாதம் தெஷு தெஷு மஹம் தயா ||
 ஸிம்ஸலாதம் அ பூவதம் அ ஸ்ரெஷ்டயதாயதம் ஹவெசு |
 ஸவ-ஃபூவெஷுஷு டெவஷம் ஸஸஸெவ து(ந) விடித்தெ ||
 ஸஸம் அபெஷு டெவஷம் மஹம் ஸ்ரெஷ்டாலிகம் சுயதூ |
 ஹஷஸெ ஸ்விதூஹுஸெள அ ஸாப-ஃவெ அ ஃஹீதஹெ || கெ ||
 வ்யயவெஹ ஜாதீவ்யசுநாணாம் ஸ்ராவநெ து விபெஷத: |
 மஹம் ஸ்ரெதூதூராலிவெண யயாரூஹம் தயா ஹவெசு ||
 ஸ்ரெதூஹெஷெந வ்யசூம் து (சுஸஸூ) ஹெஷாதூம் ந
 விடித்தெ |

இவைகளைச் செய்கின்றவர்களின் பலமும்; முறையே சிறந்ததாகும். (8)

உலோகங்களில் மிகச்சிறந்தது, ஸுவர்ணமாகும். வெள்ளியானது, மத்தியமலோஹமாகும். தாமிரமானது, அதமமாகும். இவைகளாலே செய்யப்படும் பிப்பங்களின் பலனும், வெவ்வேறுவிதமாகும். (உத்தம-மத்தியம-அதம பலனுடையதாகும்.) (9)

பிம்பத்தின் மானமும் திரவியமும்; ஸ்ரெஷ்டம், மத்தியமம், அதமம் என்று ஃவிதமாகும். எல்லா திரவியங்களிலும் தெய்வத்தன்மையானது, ஒரேவிதமாக இருப்பதில்லை. அப்படி ஒரேவிதமாக இருந்தால்; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என்று பலபேதம் ஏற்பட வேதுவில்லையாதலால், பலபேதம் எவ்வாறு உண்டாகும்?

ஹஷர் பூமி (உப்படித்து வீணாகப்போன பூமி) செழிப்பானபூமி, அழுத்தமில்லாமல் மிருதுவாக இருக்கும் (கிளர்) பூமி, இந்த பூமிகளில், தனித்தனியே அந்தந்த பூமிக்கு ஏற்றபடி; விருஷ ஜாதிகளைவைத்துப் பயிர்செய்தால்; அது

தயா டிவெஷமென துருத் உவதெஷம் மருபுரடி ||

தஷாஷெஷ யயானூஹம் உவெஷண ஸகனம் கூரு |

பொ தர: சுதவாநு ஹுள வுதூதிசுருகனசூயாக் ||

யயெஷெஷிவாவெத: உஷாடிவிஷயம் ஸுவடி |

ஹுர்து உசூரெதா விபு ஸாநொக்யாடிமனாபரிதடி ||

உதஸா கரணா வாஅ யொ தர: ஸ்ஹ(ஸிம்ஸ)

காரக: |

ஸொலி கரணாநுஸாரெண ஸகசூசுஷ்மனாநுஹாக் ||

தஷாடிவெஷ கதவெஷ ஸகனம் துபரிவாசுதடி |

விசேஷித்து பலனைக்கொடுக்கின்றது. ஆகவே பலமானது, ஸ்தல்பேதத்தினாலே கிடைக்கின்றது. ஆகையால் விருக்ஷபேதம் மட்டிலும், பலத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஸ்தலபேதத்திற்குத்தக்கபடியே பலம் கிடைக்கின்றது. அவ்விதம் தெய்வீகமான பலமானது, ஸமானமானாலும்; திரவியபேதத்தினாலே, அதுவே; உத்தம, மத்தியம அதம பலனைக் கொடுப்பதாகிறது. (13)

ஆகையால்; கீழே கூறப்பட்ட திரவியங்களில் கிடைத்தத் திரவியத்தினாலே ஸகல மூர்த்தியைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக ஸகல மூர்த்தியைச் செய்விக்கின்ற மனிதன், பூமியில் புத்திர-மித்திர-களத்திரங்களுடன் தான் விரும்பிய ஸகலவிதமான ஐசுவரியத்தோடு, விரும்பிய விஷயங்களையும் ஸுகத்தையும் அனுபவித்து, முறையே ஸாலோக்கியாதி ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கின்றான். (15)

மனம், செய்கை, வாக் த இவைகளாலே சிவமூர்த்திகளைச் செய்கின்றவன்; அததற்குக் கூறியுள்ள ஸகல பலன்களையும் அனுபவிக்கின்றான். ஆதலால் தனாட்டியனாக இருப்பவன், சிவஸ்வரூபமான ஸகலமூர்த்திகளைச் செய்துவைக்கவேண்டும்.

ஸவெ-ஷோலவி இம்மாநாம் பரிநொலாதம் விநொடியடி |
 மூலநீகா விடிஜாதெ து * நாதெஜஷு பரிநஸா ஸஹ ||
 ஸூக்ருஷெஸெ வரீணாஹம் விஷ்டாரம் வெவ தது வெவ |
 வூறாஸம் விமுணம் மூஹஜம் ஆத்ரிஸவிஹஜெதுடி ||
 தெஷு வெவ ஸவூவிஸாஸம் வஹவிஸாஸஸெவ வா |
 சூலாமயிகவிஸாஸஸெகவிஸாதிநெவ வா || ௨௫ ||
 ஸனகொதவிஸாஸம் வா ஷோபஸம் வா சூயொடியடி |
 ஸூபாஸம் நடிஹாமம் வா ஸவூஸம் வஹ, வனவ வா ||
 சுயவா ஸூபாமாஜஜம்(ஹ) நவஹாமவிஹாமிதெ |
 தெஷ்ஷெகாஸம் ஸலாநஹ ஜனகெகாஸவிவய-நாச ||
 யாவது ஸவூவிஸாஸம் தாவவெவ ஸவூவிஸாதி : |

லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சிரோவர்த்தநத்தை
 நீக்கியே, உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தன
 மானது நன்கு காணப்பட்டால், சிரோவர்த்தநத்தையும்
 சேர்த்துக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தனமானது
 காணப்படாவிட்டால், அதைக்கணக்கிட வேண்டியதில்லை.

லிங்காகிருதியில் ஸ்தூலமாக (அதிக விஸ்தாரமாக)
 இருக்குமிடத்தில், அதன் சுற்றளவு, அகலம், இவைகளைக்
 கணக்கிடவேண்டும். பூஜாம்சத்தை (உயரத்தை)
 இரட்டித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகளை 32, பாகங்
 களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அந்த 32 பாகங்களில் 27
 பாகம் 25 பாகம், 23 பாகம், 21 பாகம், 19 பாகம், 16
 பாகம், 13 பாகம், 11 பாகம், 9 பாகம், 7 பாகம், அல்லது
 5 பாகத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.
 (ஆக 11 விதம்) (26)

* பரிநஸா வத-நம் தயா | உதி வாஸாணம்,

வஞ்ஜாஸரகெ து ஸீஹொஜி ஸாஷ்ஜிஸகி(சி)
ஹெஜகடி || ௨௮ ||

தலெயவ ஹிமதாரொ ௮ ஹிமநாஹெ ௮ கஹ்யெய் |
ஹிமாசி ஸீஹொஜிஹெஜி து தக்ஷாயிகஸாதம் ஹெவெய் ||

மஹ-மெஹம் தயா ஹநாஹம் ஹநாயம் ஹெவெய் |
ஸயவா மஹ-மெஹம் து க்ரிதவாஹெஹிஜிதெ || ௩௦ ||

ஸஹ்ஸிஸகிஜாதம் ஸஜாசி ஹததெகாஹய-நாசி |
வஹாஸாஜிதெஹெயம் ஹஜிஜி ௮ துஹாஸகடி || ௩௧ ||

ஸயஜி து மஹாஸம் ஸஜாசி க்ரிஜிஜி ஹாஸாஹகடி |

அல்லது 11 பாகம் வரையில் (ஒவ்வொருபாகத்தையும்)
9 பாகமாகப் பிரித்து, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில்
ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர (பிம்பமாநமானது) 27 வித
மாகும். எனவே பூஜாச்சத்திலிருந்துகிடைக்கும் பிம்போச்ச
மானது $(27 + 11 = 38)$ 38 விதமாகும். (28)

இவ்விதமாகவே லிங்கத்தின் அகலம், சுத்தளவு இவை
களிலும் இவ்விதக் கணக்கையே கொள்ளவேண்டும்.
எனவே லிங்கமானத்தால் கிடைக்கும் பிம்போச்சமானது,
125 விதமாகும். (29)

கர்பகிருஹத்தை (அகலம் அல்லது உயரத்தை) 9
பாகமாகச்செய்ய, (அவைகளில் ஒவ்வொருபாகத்தினாலும்)
பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

அல்லது, கர்ப்பகிருஹத்தை 27 பாகங்களாகச்செய்ய,
1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக்
கூட்டிவர, பிம்பமானம் 27 விதமாகும்.

துவாரமானத்தில் (அகலத்தில் 9 பாகத்தில்) 5 பாகங்
கொண்டது, பிம்பத்தின் உத்தம உயரமாகும். 4 பாகங்
கொண்டது மத்தியமாகும். 3 பாகங்கொண்டது அதம

சுயரோதூத்யொநீயெய் வஸுஹாமவிஹாஸ்திதெ || ௩௨ ||

நவயா ஸகரோதூம்மம் அராரோநம் வியீயதெ |

சுயவா அராரதூம்மம் து ஸஹ்விஸதிஹாஸ்திதெ || ௩௩ ||

னகெககாஸவிஹீநெந வியீஸொஹ்வி ஸஹ்விஸதி: |

னவம் ஹி அராரோநெ து ஷட்ப்ரீஸம் களதூகொடியஸு ||

தயாபயிஷாநரோநெ ஹ ஹ்விஸரோநெ ஹ கஹ்யெசு |

ஸஹ்விஷாஹ்விஸாஸொ சுயவெவம் ப்ரகஹ்யெசு || ௩௪ ||

னகாநிநவஹஸ்தாநம் நவயா ஹஸ்தாநகஸு |

மாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே கிடைத்த பிம்ப
மானமானது 3 விதமாகும்.

இந்த 3 விதமானங்களில் அதமமானம், உத்தம
மானம், இவைகளின் நடுவிலுள்ள மானத்தை 8 பாகங்
களாகச் செய்ய, ஸகல மூர்த்தியின் உயரமானது 9
விதமாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே பிம்பமானம்
விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அல்லது துவாரத்தின் உயரத்தை 27 பாகமாகச்
செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் குறைத்துவர,
பிம்போச்சமானது 27 விதமாகும். இவ்விதமாக துவார
மானத்தாலே கிடைக்கும் பிம்பமானமானது $(27 + 9 = 36)$
36 விதமாகும். (34)

அவ்விதமாகவே அசிஷ்டானமானத்திலும், ஸ்தம்ப
மானத்திலும், பிம்பமானபேதங்களைக் கணக்கிட்டுக்
கொள்ளவேண்டும். தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்தின்
விஸ்தாரத்தையும், இவ்விதமே கணக்கிட்டுக்கொள்ள
வேண்டும். (35)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் (ஹஸ்தம்—முழம்) 9 ஹஸ்தம்
வரையில் ஹஸ்தமானத்தாலே பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

வனகாம்பரம்மூலும் வறாத் திருநீர்மாம்பூலும் கிழை : |
 பாடாமூலும் து வா பெருதும் வருபுராஸாடிபாதகெ ||
 சுத-சுதி-சுகிணஹவெது து உய்யுளாம்முறிஉய்யுளெ |
 வவ-சீவ-சே து தாரம் வா பாடாமூலும் சியாஷ்டத்தி ||
 ஸப்தாமூலும் ஸபாரஹி விவதம்முவிவய-சநாகி |
 துயொய்ப்பாயிகம் யாவகி பாதானம் திருநீர்மூலெடு ||

1 தாலம் முதல் 9 தாலம் வரையில் தாலமானம் 9 விதமாகும்.

கர்த்தாவின் உயரம் அல்லது யஜமானனுடைய உயரத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்வதாம். அல்லது கர்த்தாவின் உயரத்தை டிபாகம் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் குறைத்துவர, பிம்பமானம் டிவிதமாகும்.

மூலவிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது, 1 அங்குலமாகும். இதற்கு மூலவிங்காங்குலம் என்று பெயர். மாணங்குலமானது; நகரம், வீடு முதலியவைகளைக் கணக்கிடுவதற்கு, கூறப்பட்டிருக்கிறது. (39)

கார்த்தாவின் வலதுகைநடுவிரலின் நடுவிலுள்ள கணுவின் நீளம் 1 அகலம் 1ஆக மானாங்குலம் 2 விதமாகும்.

7 அங்குலம் முதல் 23 அங்குலம் வரையில் 2 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும், (அதற்குமேலே). 100

விஹாமாயிகஷஷ்டேஸம் ஹாமெகாஸஸவநிதழ் |
 நரவஜாதேஸகம் ஜெயம் நரவாணாம் வரவிகாரணழ் ||
 அதஹிஸேஸநிஹாமம் து க்ருக்பா ஹாமஸவநிதழ் |
 வெஸ்யஜாதேஹஸகம் வஜாதம் வெஸ்யஜாதேஹிவரவிகாரணழ் ||
 ஷோபஸாஸம் ஸோரோவஜ் ஸாமிந்ரவரவிகாரணகழ் |
 ஸாவம் ஜாதேஸஸாயுதேஸம் ரவஷ், முணிக்ருதழ் || சஅ ||
 ஸவதஹிஸநிஸம்வஜாதேஹிஹஸேதம் சொஷம் லிதம் ஹவெஸி |
 தஜிதம் ஜாதிபிக்ஷம் ஸஜாதி தஜிதம் ஸாவஸம்வஜே || சக ||
 ஸாஸோஹம் து யுதம் ஜெகி கதேவாஸம்
 நரவாஜிதாழ் |
 சிஸேஸகிஸதாஹாஹாணம் ஸிஸேஸாஜிதம் து விஹாஜிதே ||

வேண்டும். இது பிராமணர்களுக்கு மேன்மையை யளிக்கும்.

இவ்விதமே 62ல் 1 பாகம் ஸ்ஷத்திரிய ஜாத்யம்சமாகும். இந்த ஸ்ஷத்திரியம்சத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, ஸ்ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

பிம்பமானத்தில் 24ல் 1 பாகம், வைசியஜாத்யம்சமாகும். இந்த அம்சத்துடன் கூடியது, வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். (47)

இவ்விதமே பிம்பமானத்தில் 16ல் 1 பாகம் குத்திரஜாத்யம்சமாகும். இந்த 16ல் 1 பாகத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, குத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அம்சத்தை 8ஆலே பெருக்கி, 27ஆலே வகுக்கவேண்டும். அதில் காணப்படும் மீதமானது, ஜாதி நஷத்திரமாகும். அது அந்த ஜாதிக்கு ஸௌக்கியத்தையும், ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். அது கர்தா, வாஸ்து, அரசன் இவர்களுக்குப் பொருத்த

ஸஸநம் (தடிஸம்) யொஜயெஜ்வாவஸு ஸுஹாயாஜீநி(ஜிக)

ஸஹவஜ |

தநூநம் களதுகொஹி து வாஜாஜுஷ்ஷஸீகஜ || ௫௧ ||

கத-ஃவ-ஃஸஸிஜம் வஜாதஸஸெஸாயாஜி கஹுயெசு |

சுஷாஹிவ-ஃய-ஃயெஃஸம் ஹாநுஹிஸு ஹுதெ

(ஹஸெசு)ஹிஜ || ௫௨ ||

ஸெஷஸாயஜி வஜாதஸஸஸஷுமூணீகூதெ(தம்) |

ஸஷுஸிஸஸி(சு)ஹுஜெஹு(ஹுதம்) ஸெஷஸுரிநஜாஜிதம்

ஸஹவெசு || ௫௩ ||

நவஹிம-ஃஸிதெ ஸஸெ ஸாஸரிஹிஸு ஹுதெ தத: |

ஸெஷம் வஜயஜி வஜாதம் தடிஸஸநயெஹ து || ௫௪ ||

மாக இருப்பது மிகவும் கேமகரமாகும். இவ்விதமாக, ஜாத்யம்சத்தை 130 அம்சம் வரையில் சேர்த்துவந்து அதைக் கூறிய எண்ணிலே வகுத்து, சுப நக்ஷத்திரத்தைக் கண்டுகொள்ளவேண்டும். (130 அம்சத்திற்குமேலே போகக் கூடாது என்பது பொருள்.)

இந்த மானமானது, பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையிலுள்ள அளவாகும். இதற்கு கௌதுகோச்சம் என்று பெயர். (இது ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அளவாகும்) இந்த மானமானது கர்தாவினுடைய அம்சமாகும். இந்த அம்சங்களைக் கொண்டு ஆயாதி சோதனம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த அம்சங்களை 8ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்து வரும் மீதியானது ஆதாயமாகும். 8ஆலே பெருக்கி 27ஆலே வகுத்துவரும் மீதியானது அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்தவரும் மீதமானது வியயமாகும். அந்த அம்சத்தை 3ஆலே பெருக்கி,

வயி-3, தம் வவ-உழி, நி-3ஹம் பெருகும் யுஜாழியொரு, நா

(கம் ஹவெஸ்) |

தவநிமகுணிதெ ஸவூ ஹுதெ ரவஜாழிவாஸரடி ||

*ஸாஹவம் வய-தேயெதெடிஸம்வஜாதூ ஸுஸயெதெடி

ஸாண்டியா !

சொஷலிஸ்டிக் கிரேவியாழி ஷட் ஹவெஸ் || ௫௬ ||

சூரியகம் வத்யசுநீணம் ஞாஹநம் ஁ௌவ பௌஹதத்ய |

புஜெனா யுதிஸ்ய ஸிம்ஹஸ்ய ஸா வஸொ ஸுஷுஹொ மஃ ||

காகப்பூ யொநயநூலெழு ஹரியுஜவ்ஷாமஜி :

யோநயஸூஹா ஸ்ரீபா: உதரா விவரீதகா: || ௫௮ ||

8ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, துவனும் முதலிய யோநியாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 7ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, ஞாயிறு முதலிய வாரமாகும். * அந்த அம்சத்தை 4ஆலே பெருக்கி ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, அம்சமாகும். இவ்விதமாக ஆயாதிகளான 6 வித விஷயங்களையும் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆதாயம் அதிகமாகவும் வியாயம் குறைவாகவும் இருக்கும் அம்சமானது, லாபத்தையும் சுபசோபனங்களையும் கொடுக்கும்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, எம்ஹம் 3, நாய் 4, கழுதை 5, விருஷபம் 6, யானை 7, காக்கை 8 இந்த 8ம் யோதிகளாம். இவைகளில்: துவஜம் 1, எம்ஹம் 2, விருஷபம் 3, யானை 4, இந்த யோதிகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். மற்ற யோதிகள் வீபரீத பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். (58)

*ஸம்ஸம் வய-த்யெதெதெஸம்வ்யபா தவநிஹ-தெருக ! உ.தி
வாடுத நாவூதிதி நாகி !

* 4ஆலே பெருக்கி 9ஆலே, என்று இருக்கவேண்டுமென்று
தோன்றுகிறது.

விவரம் ப்ருத்யஸம் வெவ வயம் வெவநாஸிகம் தயா |
 ஸ்ரீஸூரஸூரம் ஹஸ்ய(த்யஜ்ய)ஸௌஸிவசூராவஹம்

(ஹஸ்யசூத்ரம் ஸுஹாராயக்யம் || ௫௯ ||

வாரம் ஸௌஸூரஸூரம் ஸுஹாரம் ஹஸ்யவாரம் து வஹ-யெசு |
 ஸூரஸூரம் வாரம் அ ஸௌஸூரஸூரம் ஸௌஸூரம் ஸுஹாவஹம் ||

ஹஸ்யவாரஸூரஸூரம் விவாரஸூரஸூரம் து (ஹஸ்யம்) |
 விவாரம் ஹஸ்யம் து ஹஸ்யஸூரம் அ யஸூரஸூரம் || ௬௦ ||

தஸ்யஸூரம் ஹஸ்யஸூரம் வஹ(யத்யம்)ஸூரம் அ ஹஸ்யம் |

* ஹஸ்யஸூரம் வெவ தவாஸகஸூரஸூரம் து || ௬௧ ||

நக்ஷத்திரங்களில், விபத்து (ஐன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 3வது நக்ஷத்திரம்) பிரத்தியரம் (5வது நக்ஷத்திரம்) வதம் (7வது நக்ஷத்திரம்) வைநாசிகம். (88வது பாதத்துடன் கூடிய நக்ஷத்திரம்) ஐன்மராசியிலிருந்து 6, 8, ராசிகளுக்கும் ராசிய நக்ஷத்திரங்கள், இவைகளை (அசுப பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகளாதலால் இந்த நக்ஷத்திரங்களை) நீக்கிவிட்டு, சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய மற்ற நக்ஷத்திரங்களைக் கொள்ளவேண்டும். (59)

புதவாரம் முதலிய சுபவாரங்கள், சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். செவ்வாய்க்கிழமையை விலக்கிவிடவேண்டும். பாநுவாரம்-சனிவாரம் இவ்விரண்டும், மத்தியமமானவைகளாகும். மற்ற (திங்கள்-புதன்-வியாழன்-வெள்ளி) வாரங்கள் சுபகரமானவைகளாகும் (60)

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய வாரங்களுடன் (முறையே) கூடிய, விசாகம் முதலான 4, 4, நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, வியோகம், மரணம், நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (61)

தஸ்கரன் 1, புத்தி 2, சக்தி 3, வநம் (தந்யம்) 4, ராஜா

* திஸ்-திரயம்: வெவஸூரம் | உதி ஸௌஸூரஸூரம் |

தெஷு ஷும் தஷூரம் அ பிணம் வெவ து வஜ-யெசு |

* மணவதுஷூரமாதூஷம் யொமஜாகூம் விவய-யெசு ||

வனவம் வரீகூத்ய சொஹாப்யம் வாயு-ய-யெசு து

ஸூஸொஹயெசு |

அதுண-ஜாஹிவ்ரத்ய-ய-யெசு ஜாத்யம்ஸகம் ப்ரயொஹயெசு |

தஷூரம் மாயஹாமள அ ப்ரயாஷ்ஹவெஸகாபத்யவ ||

உதி காஸத்யவீயெ ஸிஹூஸாஸெஸ ப்ரதீகாஹகூணகயதம் தாஹ
தீவஹாஸதூஹ வடய: ||

5, ஷண்டன் 6, அபயம் 7, அதநம் 8, ருணம் (ப்ரேஷ்யன்) 9 இந்த 9ம் அம்சங்களின் பெயர்களாம். (62)

ஷண்டன், தஸ்கரன், ருணம், இந்த அம்சங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் சுபபலனைக்கொடுப்பவைகளாம். க்லீபன் (அலி)யோக எரித்தியைக்கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக சுப குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, புத்திமானாகயிருப்பவன் சுபாம்சத்தைக்கொள்ளவேண்டும்.

பிராம்ஹணாதிகளான நான்கு ஜாதியினரும் கேஷம லாபாதிகளின் அபிவிருத்தியை அடையும்பொருட்டு, ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி, காசியப முனிவர் ஜாத்யம்சத்தைக் கூறியுள்ளார். (64)

காசியபீய கீம்பசாந்தீரத்தீம் பிரதீமா வக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஜும்பத்தி முன்றாவது படலம் முற்றும்.

* சுஸம்மதாய-யெசுரகூத்யொம-யூயிதலிஷம் சொகாயம்
உதூம் சொயநீயலிதி ஹாதி -

சுநதூஸம் ஸூஹம் க்லீஸம் யொமஜாகூம் விவய-யெசு ||

வனவம் வரீகூத்ய மூணவதூஸம் மூஹதூம் உதீஷ்விநி: |

அதுண-ஜாஹிவ்ரத்ய-ய-யெசு ஜாத்யம்ஸகம் ப்ரயொஹயெசு ||

தஷூரம் மாயஹாமள ஜாத்யம்ஸகாஸத்யவொ உதி: || உதி

வரிஸரெகு || ௩ ||

மூர்த்திகளை நீர் மாணம் செய்வதற்கு முன்னால், தேவாலயத்தின் முன்பக்கத்தில், மண்டபத்தில், (நடுவில்) சம்பா நெல்லாலே மேடைசெய்யவேண்டும். (மேடைபோல நெல்லாலே செய்யவேண்டும்.) அதன் மேலே, தாமரை மலர்களையும் புஷ்பங்களையும் பரப்பி, அதற்குமேலே, தர்பங்களிப் பரப்பவேண்டும். அதற்குமேலே, முன்ன

உபாஸக! சிவமல்குறாகி! து) ஸகாதரோவரெகி

(து யமாவியி) || அ ||

பரிஸஸகாதரீபெரு உகாடும் கவமெரு து |

சுஷிண ஹஸஸகாதம் வாடிள ஸஷிண ஸம்யயெகி || கூ ||

சுஷிள வஸூ து ஸவ-மாமாநு சூராகி ஸம்வமிண-1

ரோவரெகி |

உபாஸக! ததிகுஷி ஸுதஜம்மாஸூ தத: காரா ||

மத்தியில், ஸமித்து, அந்நம், ஆஜ்யம், இவைகளாலே, 108 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு வ்யாஹ்ருதிகளாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணஹுதியைச் செய்யவேண்டும். அந்த அக்னியின் நடுவில் பிம்பவடிவத்தை தியானம் செய்யவேண்டும். அதை பரமாத்மஸ்வரூபமாக பாவித்து தூபம் காட்டவேண்டும். (ஹ்ருதய மந்திரத்தை ஐபித்தக்கொண்டு, அக்னியிலிருந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை பிம்பத்தில் பாவனை செய்யவேண்டும்.)

அக்ரபாகத்திலிருந்து (அந்த அக்னியிலிருந்து பிம்பத்தில்) விதியுடன் முறைப்படி (அங்கங்களை) அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும்.

முதலில் ஈசான மந்திரத்தாலே சிரஸ்ஸையும், கவச மந்திரத்தாலே முகுடத்தையும், அஸ்திர மந்திரத்தாலே ஹஸ்தங்களையும், ஸத்ய மந்திரத்தினாலே பாதங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸகல அங்கங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்து, அங்கஸம்பூர்த்தியை கல்பித்தக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு, உபாங்கங்களையும், அதன் பிறகு ப்ரத்தியங்கங்களையும் பாவனை செய்து கல்பித்

* தடிமெ டிஸ்யெமாமாநு சூராகி ஸகாதரோவரெகி |

உதி ஸரஸூ தீஹாந்யஸூராதூக்னாவா: |

சுஷிவிரோபஸி கருநாநாஸம் தத்தம்மாநி(நெஷு)
 விநயஸி |
 வஸுராமரணம் யஜுஸூத்ரம் ஜொவாம்மிஷிதெ || செ ||
 சஸூம் ப்ரதிகுதெபுநிஹம் ப்ரதஸுமிநி விஷிதெ |
 யஜ-தாநா(நாசி) த்ரதாநாணம் நெஷுநாநாயஜம் த்ரயடி ||
 உதஜம் உபதாநாவஜம் அதுவி-பாஸுதாம்மூ ||
 உயஜம் உபதாநாம் து ஹாநாவஞ்ஜம்மூம் ஹவெசி || செ ||
 கருயிகுபதாம்மூஜயஜம் உபதாநாகடி |
 ஸஹாபுஸபதம்ஹாம் நவதாநாஜம் ஹவெசி || செ ||
 சவெஷாத்ரபதாம்மூம் து உயஜம் நவதாநாகடி |
 கருஸம்(நிஷம்)நவதாநாம் து வெஷாயிகுபதம் ஹவெசி ||
 தாநாம் ப்ரதெஷவ(சு)ரெவம் து சூராவெஷாம்மூம் ஹாம்
 (நொநகம்) |

துக்கொள்ளவேண்டும் அதன் பிறகு; அஷ்டத்ரிம்சத் (38) கலாந்யாஸத்தை அந்தந்த அங்கங்களில் வைக்க வேண்டும்.

வஸ்திரம், ஆபரணம், யஜ்ஞோபவீதம், இவைகள் உபாங்கத்துடன் சேர்ந்தவைகளாகும். அந்தந்த பிம்பங்களுக்கு அடையாளமான அஸ்திரமானது (ஆபுதம்) பிரத்தியங்கத்தில் சேர்ந்ததாகும்.

தசதாலம் முதல் த்ரிதாலம் வரையில் ஒவ்வொரு தாலமும், உத்தமம்-மத்தியமம்-அதமம், என்று 3 விதமாகும். உத்தம தசதாலம் 124 அங்குலமாகும். மத்தியம தசதாலம் 120 அங்குலமாகும். அதம தசதாலம் 116 அங்குலமாகும். உத்தம நவதாலம் 112 அங்குலமாகும். மத்தியம நவதாலம் 108 அங்குலமாகும். அதம நவதாலம் 104 அங்குலமாகும். உத்தம அஷ்டதாலம் முதலிய மற்ற தாலங்கள் யாவும்

ஐயுநவதானொரு விநாயகமணாண்டியா || ௨௧ ||

சுலுராநு விநாயகமணாண்டியா விநாயக தனெவனா |
கந்தஸா(நிஷ)நவதானொரு காரயெது விநாயகனா: ||

சுலுதானொரு ஸாயுஷாண்டியா விநாயகமணாண்டியா || ௨௨ ||
நவதானொரு காரயெது காரயெது காரயெது || ௨௩ ||

வனதானொருதானொரு விநாயக(ஸ)யா காரயெது || ௨௪ ||
தந்தஸாண்டியெனவ ஸாயுஷாண்டியா காரயெது || ௨௫ ||

வனதானொரு(ஸ)யா காரயெது விநாயகமணாண்டியா || ௨௬ ||
காரயெது (காரயெது) காரயெது (காரயெது) ||

* விநாயக காரயெது வனதானொரு காரயெது || ௨௭ ||
வனதானொரு காரயெது காரயெது காரயெது || ௨௮ ||

உதி காரயெது காரயெது காரயெது காரயெது || ௨௯ ||
காரயெது காரயெது காரயெது காரயெது || ௩௦ ||

யசுடர்கள், அபஸரஸ்கள், அஸ்திர மூர்த்திகள், மருத்
கணங்கள், இவர்களை மத்தியம நவதாலத்தாலே செய்ய
வேண்டும். (21)

அஸுடர்கள், எந்தர்கள், கந்தர்வர்கள், பித்ருக்கள்,
இவர்களை கந்தர்வ நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (22)

அஷ்டதாலத்தினுல ஸாத்தியர்களையும், ஸப்ததாலத்
தினுல பிசாசங்களையும், ஷட்தாலத்தினுல குப்தர்
(கூனன்)களையும், பஞ்சதாலத்தினுல விக்ரஹவரையும்,
செய்யவேண்டும். மற்ற பூதகணங்களை, மத்தியம பஞ்ச
தாலத்தாலே செய்யவேண்டும். பாலபிரத்தை சதுஸ்
தாலத்தாலும், கந்தர்வர்களை த்ரிதாலத்தாலும், கிம்புருஷர்
களை துவிதாலத்தாலும், கூர்மத்தை ஏகதாலத்தாலும்

*விநாயக காரயெது காரயெது காரயெது காரயெது || ௩௧ ||
உதி வாண்டி நவதாலத்தாலும் || ௩௨ ||

|| சய வனவனாஸ்துஜீ வடமு ||

உத்தரஸ்தாமுருகணா ||

உத்தர ஸ்தாமு து ஸ்ரணு வசெஷ்ய விஜாதா |
ஸவெஷஸ்துஜீ ௮ ஸதம் ஸ்வெஷாபயம் கௌ
(ஸவெஷ) || ௧ ||

தெஷ்வை தாமுஜாத் ஸ்தாசு ததாத் வஸுஸாஜிதெ |
உஷ்வாசு வாடிவயதஜீமஜாதம் ப்ரியதெ || ௨ ||

ப்ரியவாஸிகாந்ரூபஸுஷ்வெஷாபுஜாதாஹதஜ் |
தஸ்தாபாவதவசெஸாஜீமம் ஹாம(முண)ஜா
ஹதஜ் || ௩ ||

செய்யவேண்டும். பேரங்களைச் செய்வதற்கு அனுகூலமாகவே இவ்விதம் அவைகளின் தாலமான பேதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (25)

காசியய லிப்பாஸ்திரத்தில் தாலபேதங்களுக்கும்
ஐம்பத்தி நான்காவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தைத்தாவது படலம்.

உத்தம தசதால லக்ஷணம்

இனி உத்தம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக. பிம்பத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு தாலத்திற்குரிய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த 8 பாகங்களில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். இந்த அங்குல அளவைக்கொண்டு, உச்சித்தலை முதல் பாதம் வரையில் அங்கங்களை அளந்துகொள்ள வேண்டும் (2)

உஷ்னிஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து, கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

கெபாநாடிக்கிலுத்தூண் யுமாம்பம் சூயவாயிகுடி |
கக்கிலுத்தூசு வுடாண் அ வுடாசு ஹந்நாராகுடி ||

புத்தேகம் சூயவாயிகுடி யுமாம்பாடியிலுத்தே |
ஹநாடிமஹாநம் து அதுயவேலுடாஹதடி || ௫ ||

யவெகொதலுடா (யுமாம்பம்) து கணொழிவிதி
கயுத்தே |

கணொழிவிதிநுலுத்தும் ஹிதூஸுத்தே லுடாஹதடி ||

ஹிதூடா(யா)ஹதயாண் அ ஹதயம்(யாசு) நாநிலீசுடி |
நாஹெலு லெய்குத்தும் து ஸ(ய)ம் மூண்யவாயி
(வாம்பம்)குடி || ௭ ||

சமு(லெய்)லுத்தூசுலுத்தேயும் (து யசு ஸுத்தும்)
சயவேலுத்தும் ததுஅத்தே |

அதிலிருந்து அக்கி ஸுத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து ஹநுவரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அக்கியந்தம், புடாந்தம், ஹநுவந்தம் இந்த மூன்று அங்கங்களும் ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும், ஹநுமுதல் நெஞ்சாங்குழியின் உயரம் 4 யவையாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம் 7 யவையாகும். கண்டமூலத்திற்குக் கீழ்புள்ள ஸுத்திரத்திற்கு ஹிக்கா ஸுத்திரம் என்று பெயர். ஹிக்கை முதல் ஹிருதயம் வரையில் 1½ (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். மேட்ர மூலத்தின் ஸுத்திரத்திற்கு அர்த ஸுத்திரம் என்று பெயர். (இது சரீரத்தின் கீழ்ப்பாதி மேல்ப்பாதியை ஸம்மாகப் பிரிப்பதால்

ஸய-3ஸூத்ராடியஸூராரூபீவ-3ம் நகஷத்ரோயதம்
(நகம்) || ௮ ||

தஸூராவெஹாம்மூனம் ஜாதூஜ்வொரூஸஹ்யஸாயதத் ||
யம்மம் வாடிதனொஸூயவெவஹேத்யஸூயததெ || ௯ ||

ஸம்மூலா.மூரூத்ர வாஸூ-3ஜனம் தனம் (பீவ-3ம்) ஸவ
உஸாம்மூனத் ||

ஸிகாஸூத்ராடியொ ஸாஹூபீவ-3ஜகஷாம்மூனம்
ஹவெசு || 10 ||

கூவ-3ரொஜம் ஹிஹாம் ஸஜாஹேககிஸகி வுகொஷகம் ||
ஸாய-3த்யொடியாம்மூனம் ஸயஜாம்மூனிலீகத் || 1௧ ||

ஸமுதொ உவகிஹாரம் ஸாய-3ஹாரா(ந)ம்மூனம்
ஹவெசு ||

இதற்கு அர்த்த ஸூத்திரம் என்று பெயர்.) அதற்குக்
கீழே துடையின் உயரம் 27 அங்குலமாகும். அதற்குக்
கீழே முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஐங்கையின்
(கண்டைக்காலின்) உயரம் 27 அங்குலமாகும். பாத
தலத்தின் (அடிக்காலின்) உயரம் 4 அங்குலமாகும்.
இவ்விதம் உச்சி முகல் பாத தலம் வரையில் $1\frac{1}{2} + 3 + 4\frac{1}{2} +$
 $4\frac{1}{2} + 4\frac{1}{2} + 4\frac{1}{2} + 13\frac{1}{2} + 13\frac{1}{2} + 13\frac{1}{2} + 27 + 1 + 27 + 4 = 124$ அங்குல
மாகும். பெரு விரல் நுனி முதல் குதிகால் வரையில்
பாதத்தின் நீளம் 17 அங்குலமாகும்.

ஹிக்கா ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே பாஹுவின் (மேல்
கை) நீளம் 27 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2
அங்குலமாகும். பிரதேகாஷ்டத்தின் (முன் கையின்) நீளம்
21 அங்குலமாகும். (கணுக்கையிலிருந்து) கை நடுவிரல்
நுனி வரையில் $13\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முன் பக்கத்தில்
முகத்தின் அகலம் $12\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முகத்தில் காது

உவாக்(வெ) கண-காணவிஸூ(த)கம் துயொடிபரா
முமும் உதடி || ௮௨ ||

மீ வா.மு ஸாய-உதாபாஸம் மீ வாஉமும் உபரா.முமூ ||
ஹுடியா ஸாமுலீகாணம் (அ) காரிபாபுவா(ஸா)
ய-கடி || ௮௩ ||

ஸாய-காவிபாபா.முமூ ககூயொராணாஸூதம்
(ரம் ததம்) |
தவாபாஸம் உதாய-கவொவெதம் ஸாமுஉமூவிபாருகடி ||

வாகவிபாவிபாஹு: ஸூக (ஹிதம்) ஸூததெபாஸூ
விஸூரடி |

ஹுடியாவயிவிஸூராபகொதவிபாபா.முமூ || ௮௪ ||

கராபாஸம் உதாய-கவொவெதம் உயூவூஸாஉஹுதடி |
வாகொதவிபாபா.முமூ து ப்ரோணிதாரஉஹுதடி || ௮௫ ||

கபீரா முவிபாரும து விதவா.முமூஉஅதெ |

தடிய: கபிவாஸூகாணம் விஸூராஸாய-கவிபாதி: || ௮௬ ||

வரையில் விஸ்தாரம் 13 அங்குலமாகும். மேல் கழுத்தின் அகலம் 9½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். ஹிருதய ஸ்தாநத்தில் கைகளின் கோடி வரையில் விஸ்தாரம் 40½ (41½ அங்குலமாகும். கஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 22½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) விஸ்தாரம் 9½ அங்குலமாகும். ஸ்தநதேசத்தில் கை வரையில் விஸ்தாரம் 21 அங்குலமாகும். ஹிருதயத்தில் (விலாப்பக்கம் வரையில்) விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 16½ அங்குலமாகும்.

சீரோணி (அடி வயிறு) தலத்தின் விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரம் 18

சூயவொவெதவெதாஸம் தஜ-நதாயாஸம் அத்தெ || ௨௩ ||

வாஷொதவெதலாமம் து உயதாம் மூதாயதம் மவெசு |

யவொவெதாநூலாமம் ஸதாலிகாயாஸிஷிதெ || ௨௪ ||

ஸாய-வசுதாஸமாதம் து கநிஷாம் மூநிதீவ-சுசு |

*வ் டெஸரிததாதிதநவஸபூய-சாஸு || ௨௫ ||

நவதாரம் ஸ்தாராய-சம் நவம் வுலெவ-சாதவலித- |

தததம் மூநிவிஸ்தாரம் (காயாஸம்) வெதாஸம் மிவெஸூய ||

சூலாமம் மூமூதாமூ (மூதெயம்) மூலம்

ஸதாதூதவாநாஸு |

சூயவாயிகவஸூயம் ஸாஹம் உயதாயிசாநுசு || ௨௬ ||

ஸவாடிஸபூலாமம் து சுலவ-சரவதாஸம் அத்தெ |

வாஷொதாஸலாமம் து பூகொஷூயதவிஸாரம் || ௨௭ ||

பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 2 (3) யவையாகும். அதற்கு அடுத்துள்ள விரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 3 யவை யாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். அணீ விரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 2½ அங்குலமாகும்.

சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையி, 7, 8, 8½, 9, 13 யவைகளாகும். அந்தந்த விரல்களின் நீளத்தை 4 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 3 பாகம் விரலின் நீளமாகவும் மீதமுள்ள 1 பாகம் நகமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

பாஹுமத்தியத்தின் விஸ்தாரம், 8½ அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம், 7½ அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்ட

*கநிஷாதிதம் மூநிதாரம் ஸதாஷூய-சாஷுநசு |

சூயொதாஸம் யவம் அலி நவம் வுலெவ-சாதவலித- ||

உதி வாஹ ஸாஸூதி ஸாதி |

வாடிநாதிதாஸஸம் து ஸ்னிஸஸஸிஸாஸகஸ |
 ஸஸாஸம் து தஸாயாஸ ஸாஸ-ஸஸஸஸஸாஸம்(ஸி) ||
 ஸஸாஸஸஸஸஸஸம் ஸஸாஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ |
 யஸாஸஸம் து ஸஸாஸம் தஸ-ஸஸாஸஸஸஸஸஸ | ஸஸ ||
 ஸஸாஸஸஸஸஸஸம் து கஸிஸாஸம்ஸஸஸஸஸஸஸ |
 ஸம்ஸஸஸஸஸஸஸஸஸ ஸஸாஸாஸஸஸஸஸஸஸஸ | ஸஸ ||
 தஸ-ஸஸஸஸஸஸஸஸஸ தஸஸஸஸஸஸ து ஸஸஸ |
 ஸஸாஸஸ ஸாஸஸஸஸ ஸஸஸஸஸஸஸ கஸிஸஸ || ஸஸ ||
 ஸம்ஸஸாஸஸம்ஸஸஸஸ து ஸஸஸஸஸஸஸஸஸ ஸஸ |
 தஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ | ஸஸ ||
 ஸஸ தாஸஸஸஸஸ து ஸஸாஸம் தஸஸஸஸஸஸ |
 ஸஸஸ-ஸஸாஸ-ஸஸஸஸஸஸஸ ஸஸஸஸஸ தஸாஸஸஸ || ஸஸ ||

மத்தியத்தின் (முன்கை நடுவின்) விஸ்தாரம் 5½ அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரம், 3½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம், 7 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம், 6½ அங்குலமாகும். அணியிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல், பெருவிரல்களின் நீளம், 4½ அங்குலமாகும்.

பெருவிரலடியின் விஸ்தாரம், 11¼ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும் நடுவிரலின் அகலம் 9 யவையாகும். அணியிரலின் அகலம் 8 யவையாகும். சிறுவிரலின் அகலம் 7 யவையாகும். இது பெருவிரல் முதலான விரல்களின் அடியின் அகலமாகும். அந்தந்த விரல்களின் நுனியானது, அடியின் அகலத்தில் 16-ல் 1 பங்கு குறைந்த அகலமுடையவைகளாகும். விரலின் நுனியின் அகலத்தில் 6-ல் 5 பங்கு நகத்தின் விஸ்தாரமாகும். இதுபோக மிகுதியானது, பக்கங்களில் சதைப்

†சுமராகி உய்யும் துதொலிமும் வவ-நீவ-மே து வவ-மே ||
உதி வாறெத லாவழிதி லாதி |

ஸாய-ஃஹிதாம்மூம் விபு தநாமுவிவூம் ஹவெசி||

நஸாம்ஸம் ஃபுதீஸூரம் ஹஸ்தஸெஸ்தவ தநஸூ து |
தநஸூவிஸாம் து ஸாய-ஃஹிதாம்மூம் அஹிதே ||சஉ||

ஸம்மூஷிஃஹிதாம்மூம் தஜ-ஃநிஃஹிதாம்மூம் |
ஸாய-ஃ து ஆம்மூம் ப்ரோக்தம் ஸுகொஹ
ஃஹிதே || சஉ ||

ஸம்மூஷிஃஹிதாம்மூம் ஃஹிதாம்மூம் ஹஸ்தஸெஸ்தவ தநஸூ |
நிவ-ஃ வெஹாம்மூம் ப்ரோக்தம் ஆய-ஃஸம்மூம் து வநம்
ஹவெசி || சஉ ||

வாஸி-ஃஹிதாம்மூம் தநஸூ தநஸூ தநஸூ தநஸூ தநஸூ |
ஸம்மூத்நாஸ்யஸூதம் ஆய-ஃஸம்மூம் தநஸூ தநஸூ || சஉ ||

விஹாம் வாஸி-ஃஹிதாம்மூம் ஸுகொஹவிஸாம்மூம் |

யவையாகும். சிறுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 13 யவையாகும் (விரல்களில்) நுணிக்கணுவைவிட நடுக்கணுவும், நடுக்கணுவைவிட அடிக்கணுவும் நீளமாகும்.

ஹே அந்தணே ! உள்ளங்கை நுனியின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். நடுக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். அடிக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் அடியிலிருந்து சுட்டுவிரலடிவரையில் நீளம் 2½ அங்குலமாகும். இனி சுகோதரத்தைக் கூறுகிறேன், பெருவிரலின் அடிமுதல் மணிக்கட்டு வரையில் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கை அடியின் கனம் 3 அங்குலமாகும். அது பெருவிரல் வரையில், முறையே, கனத்தில் குறைந்திருப்பதாகும்.

விரல்களுக்கு அடியில் 2½ அங்குலம் மாம்ஸலமாக (சுதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். கைத்தலத்தின் சுகோதரத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். மிகுதியாக

ஸெஷம் ஃபுததம் நிஜம் ஹிதவெஹிவா(கம்)யவழி ||சச||

ஸூக்சுரெவாஸ்மிவெதஸிநி ஸம்வம் வா ஸிசுஸூஸூவகி |

வஜ்ஜாஹம் வா (வா) கஸூஸாஹம் வா தஹரெவாஸ்

வ் கஸூஸெகி || சந ||

யவாஷாஸாததம் நிஜம் ரெவாணாம் து ஹிஜாஜ்ஜ |

வெதூஹெவெகிதம் (தாஜ்)மெஷு(து) வஜ்ஜாஸம்

(ஸெ) வஹ்விஹிஜித || சக ||

ணகாஸம் து வரிமுஹம் விஜ்ஜாரம் திமுணாஹித ||

யதஜ்ஜாஹிதி வஜ்ஜாதம் தாஹதொ(து)தாரகஹித || சள ||

கணெ-ஹிஜெ-ஹி ரெஸாநாஹம் ஸாஷ்ஜிமுஸாம்முஹம்

ஹவெகி |

கணெ-ஹிஜெ-ஹி து ரெஸாநாஹம் யவாஷாஜ்ஜாஸாம்முஹம் ||

உள்ள உள்ளங்கை நடுவின் குழிவானது, 5, 4, அல்லது 3 யவையாகும். அந்த உள்ளங்கை நடுவில், சங்கம், சக்ரம், குலம், பத்மம், குசம் (அங்குசம்) இவைகளைப்போன்ற வடிவத்தில் மெல்லிய ரேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகைகள் யவையில் 8ல் 1 பங்கு பதிந்திருக்க வேண்டும்.

வட்ட வடிவமான அங்கங்களில், குறிப்பிட்ட அங்கத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தை 3 மடங்காகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த 3 மடங்குடன், 5ல் 1 பங்கையும் சேர்த்தால், அது அந்த அங்கத்தின் சுத்தளவாகும். இந்தக் கணக்கின்படியே, வட்டமான அங்கத்தின் சுத்தளவைக் கொண்டு, அதன் அகலத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (47)

காதுக்குமேல தலையின் சுத்தளவு 38 அங்குலமாகும்.

வஞ்ஞாந் து ஸ்ரீவொவிஷ் ஸாய்ஷெடியவம் ஹவெசு |

வணாந்மூரூம் ஸ்ரீவாயாந் ஸ்யதாரம் யவவயதூ ||௫௪||

ஸாந்நாந் ஸாய்ஷெசுநீணம் ஸ்ரீவாமுள தஸ்ய ஸ்யதாரக் |

சுநீநிகாயாவிஷ்நாரம் யவநாந்மூரூநாஹுதூ || ௫௫ ||

சுரஜ்ஜ்ஞாந்விஷ்நாரம் ஸொசுஸெயம் ஷ்யதவம் ஹவெசு |

ஸிதாந்மூரூம் தசுஸெவ்யாஸம் சுரஜ்ஜ்ஞாந்வாஸூஷ்யை ||௫௬||

ஸமநாசுதிகம் வாவி யநாநாசுதிரெவ வா |

சுய்ஷிஷ்நாசுதிவ்யாய நெத்ராகாரம் ப்ருகஸ்யெசு ||

ததாசாராந்மூகூடுநெ ஸிதஜ்ஜ்ஞாந்வாஸூஷ்யை |

நெத்ரானெய்ஷயவம் ரகூஜ்ஜ்ஞாந் து ஸிதாந்மூகெ ||௫௭||

சேசாந்தம், அக்ஷிஸுத்திரம், இவைகளின் நடுவில், புருவங்களிருப்பவைகளாகும். புருவங்களின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். புருவங்களை வில்லைப்போல அமைக்கவேண்டும். 2 புருவங்களின் மத்தியின் ஒதக்கம் $4\frac{1}{2}$ யவையாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். (?) புருவமத்தியின் அகலம் 2 யவையாகும். புருவங்களின் நுனிசள், இளம்பிறைச்சந்திரனின் நுனியைப்போல நடுவிலிருந்து முறையே குறைந்திருப்பனவாம்.

கரீநிகையின் (கருவிழிக்கு நடுவிலிருக்கும் பாப்பா) விஸ்தாரம் 1 யவையாகும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் (வட்டமான கருவிழியின்) விஸ்தாரமும் உயரமும் 6 யவையாகும். கருவிழியின் இருபக்கங்களிலுமிருக்கும் வெண்மையான பாகம் அதேபோல 6 யவையாகும். கண்கள் மீனின் வடிவமாகவாவது, வில்லின் வடிவத்தைப்போலவாவது, அரைவட்டமான சந்திரனைப்போலவாவது, கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதன் உருவத்திற்குத் தக்கவாறு, ஓவண்முழிகளின் கோடியில் 3 யவை ரக்தமண்டலம் இருக்க

நாலிகாபாடவாஹ்யம் து தாரமஷாபஸம் யவஸு |
 தத்ய-3ம் உயுவிஸாரம் தஸ்யூய-3ம் உருவிஸுதஸு || ௧௪ ||
 அரஸ்யானம-3தம் வ்யாஸம் ஸாய-3ஸவ்யவம் ஹவஸி |
 வாடதாரம் வஹ்யவம் வாடம் நிஸீவஸீதவஸி || ௧௫ ||
 திருவாஸவாசாரம் நாலிகாசாரமேவ ஹி |
 வஸகாரம் நாலிகாசஸெயம் தஹ்யம் து யவம் ஹவஸி ||
 வாடயொ-3யுவிதீஸு வுஹ்யம்-3தீ கயுதே |
 ஸாய-3வெத்யவம் மொநிதீஸ-3ம் தஸ்யூய-3விஸுதஸு || ௧௬ ||
 ஹவ்ய-3ஸவ்யவ்ய-3(உயு)தீதம் து மொநிநாஸா
 வுசீதி-3தஸு |
 யவமாததம் மொஜீ தத்யூ-3ம் நாலிகாஸீதி || ௧௭ ||

நாஸாதுவாரத்தின் 'வெளிப் பக்கத்தின் அகலம் 18 யவையாகும். நடுவின் அகலம் அதில் பாதி 9 யவையாகும். அடியின் அகலம் அதில் பாதி 4½ யவையாகும். நாஸாபுடத்தின் உள்பக்கத்தின் அகலம் 5½ யவையாகும். நாஸாபுடத்தின் அகலம் 5 யவையாகும். நாஸாபுடமானது அவரை விதையைப்போலிருப்பதாகும். நாஸிகையின் வடிவமானது எள்ளுப்பூவைப் போன்றதாகும். நாஸிகையின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். நாஸாபுடங்களின் நடுவிலிருக்கும் 'சுவற்றிற்கு, "புஷ்கரம்" என்று பெயர் வழங்கிவருகிறது.

கோஜியின் உயரம் 4½ யவையாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 2½ யவையாகும். மேலுத்தட்டின் மேலே (நடுவில்) இருக்கும் பள்ளத்திற்கு, "கோஜீ" என்று பெயர். கோஜியானது 1 யவை பதிந்திருப்பதாகும். கோஜிக்குமேலே நாஸிகையாகும். (68)

ஸவாடிம் அதுரம்ஸம் சுவாஸ்ய டீவ-ஃ திய-ஃ திஹி-ஃ

(மீரிதல்) ।

உத்திரொஷாயதம் அாஸ்ய டீவ-ஃ துருஷம் ஹதல் ||௬௬||

உத்திரொஷஸ்ய லயேத து தாரம் ஸாய-ஃ துயம் யவல் ।

சூநுவலிவ-ஃ தாஸம் தாரஸ்ய ஸீலாவஸாதகல் ||௭௦||

யவஸாதவதம் வாய் உத்திரொஷஸ்ய அாவஸி ।

திவகெவாததா(சூ அாவதா)வாய் ததொஷ

ஸடிஸாயதா || ௭௧ ||

*ஸஷாடிஸாயவம் பெகூதபரொஷஸ்ய டீவ-ஃ கல் ।

யவாயிகாம்மூம் தஸ்ய விஸாரம் விஸிஸதா || ௭௨ ||

சுயாவாலிகாஸாய-ஃ யவதாரஸ்யொததல் ।

விஸுகாடியரொஹம் து ஸாய-ஃ ஷப்யவம் அஹித ||௭௩||

வாயானது, 4 1/4 அங்குலம் குறுக்காக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதடானது, வாயளவுக்கு ஸமமாக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதட்டின் நடுவின் அகலம் 3 1/2 யவையாகும். அதன் அகலமானது, வாயின் கோடி வரையில், முறையே, குறைந்திருப்பதாகும். மேலுதட்டிற்குமேலே, அதன் வரம்பானது, 1 யவ வகனமுள்ளதாகும். மேலுதட்டின் வரம்பானது 3 வளைவுடையதாகும். அது அந்த உதட்டளவுக்கு நீண்டிருப்பதாகும்.

கீழுதட்டின் நீளம் 18 (28) யவையாகும். அதனகலம் 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். (இந்த அளவு உதட்டின் எல்லை யைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.) கீழுதட்டின் கீழேயிருக்கும் வரம்பின் அகலம் 1 1/2 யவையாகும். சிபுகத்திலிருந்து அதரத்தின் உயரம் 6 1/2 யவையாகும். (சிபுகம்-கீழுதட்டிற்குக் கீழே பதிவாக இருக்குமிடம்)

*ஸஷாடிஸடிவம் உதி வாரெந ஹிதவழிதி ஹதி ।

சிணிக் ப்ருஹலிதாசாரலாலும் யுத்தூ து காரயெசு |
சயராசு விஸுகாநுஸம் ஸாய-வேசுநாம்முறும் ஹவெசு |
விஸுகா(கொ)தும்மஸவெ-பொ(பயராசு) ஸாய-பாஷ
யவஹுஅதெ || ௭௪ ||

ஸாய-பையாம்முறும் தஸூ தாரலாயதவத-ஹு ||
ஹநொஸூகா கண-பெலாநாரம் து அபபராம்முறும் ||
ஹநொஸ-பாஹும் ஸாரலாய வாபொதமுணலாகுசு |
கணவெஸலிதி வஜாதம் தத: கண-பெ வபாலி தெ || ௭௫ ||
நெதூதூசுகண-பெலாநாம் அநாரம் ஸபபராகுசு |
கண-பெலூ து விபராம் து சஷாபபர யவா: ஸூதா: ||
சுகழிஸூலிதெயூபூத: கண-பெலாம் அபபரபவம் ஸூதம் |
தபூலூபூ-பெலாபூ-பெலாம் து ஸெஷம் வஜாதம் து
பெல-பெல: || ௭௬ ||

சிரித்தமுகமாக இருக்கும்படி, வாயை, ஸாரபர்த்தியத்துட
னமைக்கவேண்டும். (73)

கீழுதட்டிலி நந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் (உயரம்)
2½ அங்குலமாகும். அதரத்திற்குக் கீழ்மசிபுக்கத்தின் உயரம்
8½ யவையாகும். முகவாய்க்கட்டையின் அகலம் 2½
அங்குலமாகும். அது நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்ப
தாம். ஹநுஸந்தியில், கர்ணபந்தங்களின் (மத்தியின்)
ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். ஹநுவிற்கு வெளிப்பக்கத்தி
லிருந்து, 2½ அங்குலம் கண்டவேசமெனப்படும். (கண்ட
வேசம் - கழுத்தின் சொறுகல் அல்லது கண்டஸந்தி)
நேத்ரத்திலிருந்து கர்ணபந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 7 அங்குல
மாகும். காதின் அகலம் 18 யவையாகும். நேத்திர
ஸூத்திரத்திற்கு மேலே காதின் உயரம் 8 யவையாகும்.

காதிற்கு மேலே ஊர்துவபந்தமாகும். (மேல் ஸந்தி

விபூதிவ்யத(தத)ய-போஸம் விமூணம் வி ததாயதழ் ||அ௨||

உசுவெயம் அஸ-போத்யம் ஸதாசு உதூதாபு சுத்யா
தூமழ் |

விமாமம் விணுதூதிவ்ய-ம் விபவாய-போஸதததி: || அ௩ ||

சுகிஸுததூதய: கண-போஸய-போமூமும் மவெசு |

கண-போஸம் ததம் (ரொதூம் திஜ் ஸஜெவ வி
வசூமும்(யுகிதம்) || அ௪ ||

கண-போதிவ்யதம் ஸாய-யவம் தீபும் அதூப-வேழ் |

வூலுகண-போதி விஜாஸயத்ய-போஸமூதாஹதழ் || அ௫ ||

கெஸாணாசு வூலுகண-போஸமூதாஹதழ் |

*வூலுகெஸாவஸாநெ தூ தாபூப-போஸம் தூ
தததம்(ததாயதழ்) || அ௬ ||

(காதின் சுத்தளவு முழுமையும்) 8½ அங்குலமாகும். (81½)

பிப்பலியின் (சிறுகாது அல்லது குறுட்டுக் காதின்) கணம் (அகலம்) 1½ அங்குலமாகும். அதன் நீளம் இரண்டு மடங்கு 1 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் 1½ அங்குலமாகும். அடியிலிருந்து நுனிவரையில் (அகலத்தில்) குறைந்திருப்பதாம். பிஞ்சுவுழியின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2½ யவையாகும். கர்ண துவாரமானது, அக்ஷிஸுத்திரத்திற்குக் கீழே 1½ அங்குலமிருப்பதாகும். கர்ண துவாரத்திற்குமேலே பதிவாக (குழிவாக) இருக்குமிடத்தின் குழிவானது அதேபோல ½ அங்குலமாகும். கர்ணபாலியின் கணமானது 1½ யவையாகும். அதன் ஒதுக்கம் (கர்ணவர்த்திக்கும் கர்ணபாலிக்கும் நடுவில் ஒதுக்கம்) 4 யவையாகும். பின்காதின் விஸ்தாரம் 1½

*வூலுகெஸாவஸாநெ தூ ஸகிஸூய-போஸமூததழ் |
உதி வாநெ ஹாவூதிவி ஹாதி |

தஸ்யோய: ப்ரஜ்ஞித்ரவொதும் யுமாஸம் சி. யவாயிக்ஷ |
 க்ருகாடிகாய:(யா) ப்ரஜ்ஞா ம் மீவா, ம் து
 ஸவா, ம் மூல || அள ||

ப்ரஜ்ஞித்ரவஸ்ய சூருஸ்ய தாஸம் ஸாய-பஸாம் மூல ||
 சூருஸ்ய, ம் க்ருகாசு க்ஷிணம் மீவம் ப்ரஜ்ஞா ம் மூல ||
 *ஹிக்ஷாஸூலிக்ஷாவரிஸ்ய து, ம் து மிதாஸம் மூல ||
 ஸாயஸஸ்யஸாய-பஸாம் மூலம் ஸாயஸீகக்ஷ || அள ||
 ஸவா, ம் மூலம் ஸூரிஸ்ய ஹிக்ஷாவரிஸ்ய க்ருகாசு மய ||
 ப்ரஜ்ஞித்ரவாயஸ்ய து க்ருகா, தம் பஸாம் (யுமா) ம் மூல ||
 து, க்ருகாடிகாயிலீகாணம் வஸ்ய க்ருகாஸ்யத ||

அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து பின்னாக வரையில்
 ஒதுக்கம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். (85½)

பின்பக்கம் கேசாந்தத்தில் (சிரஸ்ஸந்தியானது) $1\frac{1}{2}$
 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே பின் கழுத்தின் உயரம்
 4½ அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்ப் பக்கத்தின்
 அலைம் 9 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக் கழுத்தின்
 அலைம் $10\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கழுத்தானது அடியிலிருந்து
 நுனிவரையில் முறையே சிறுத்து வட்டவடிவமாக இருப்ப
 தாகும். ஹிக்ஷாஸூத்திரத்திற்கு (கழுத்து மட்டத்திற்கு)
 மேலே தோள்ப்பட்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.
 (கழுத்துக்குக் கீழே ஸ்கந்தஸந்தி) 1 அங்குலமாகும் (88½)

ஸ்கந்தஸந்திக்குக் கீழே ஸ்கந்தத்தின் எல்லை 6½ அங்குல
 மாகும் (ஸ்கந்தம்-தோள்ப்பட்டை) அந்த ஸ்கந்த ஸந்தி
 யானது, இரண்டு பக்கங்களிலும் கழுத்து வரையில் 7
 அங்குலம் கனமுடையதாக இருப்பதாகும். பின் கழுத்
 திற்குக் கீழே கழுத்தின் (கழுத்தின் கீழ்க்குத்தின்) அளவு

*ஹிக்ஷா: ஸாயஸஸ்யஸாய-பஸாம் மூலம் ஸாயஸீகக்ஷ ஹிக்ஷாவரிஸ்ய க்ருகாசு மய ||

தவிஸாத தவிஸாரம் ஸாய-இஷாபஸகம் யவழ || கூக ||

வஸஸாதாடியதூ து வஸஸலுமும் மூணாம் மூறும் |

வஸஸ து (வாஸு-இயோ) தாம்மஸெவம் ஸதூக் தஸூநி
வதூஸம் வதூரி தெ || கூக ||

ஸாய-இஷாம் மூறும் பெராதும் கசுஸயோரணாம் விஜ |

கசுஸயோரம்ஸமருகதாம் மம் ஸவூம் மூறும் மவெக் || கூக ||

கசுஸயூ-இஸாஹுஸீரணம் ஸவூம் மூறும் மூறாத் |

ஸாய-இஷாபஸகாதும் து ஸதூவதூஸம் மூறாத் || கூக ||

கசுஸஸதூமூமிஸாறும் து ஸவூராத் மூறாத் |

நாஸிஸுதெ து தவிஸாரம் ஸாய-இஸாபம் மூறும்
மவெக் || கூக ||

கபிஸஸெவூ-இஸாறம் து ஸவூராத் மூறாத் |

10 (4) அங்குலமாகும். அங்கிருந்து இப்படி வரையில் முதுகின், வம்ச தண்டத்தின் (நடு எலும்பின்) நீளம் 27 அங்குலமாகும். அந்த எலும்பின் பள்ளத்தின் அகலம் 16 யவைமாகும். அந்த வம்சத்திற்குக் கீழ், வம்ச மூலமானது 3 அங்குலமாகும். அந்த வம்சத்தின் பக்கங்களின் உயரமும் இவ்விதமேயாகும். அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (92)

கசு மத்தியம் 8½ அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது: கசுத்திலிருந்து அம்ஸபலகத்தின் உயரம் (அம்ஸபலகம் - தோள்ப்பட்டை) 7 அங்குலமாகும். கசுத்திற்கு மேலே பாஹுவின் ஸீமாந்தம், (கையின் உச்சி வரையிலுள்ள பாகமானது) 7 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாஹு மத்தியின் அகலமானது 16½ அங்குலமாகும். கசுக்கரத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். (91½)

நாடி ஸுத்திரத்தின் அகலம் 27½ அங்குலமாகும்.

வாஹநக(ய)உ-உமாம் து ஸ்ரீக்விணாஸி து
விஷ்ணுதம் || கூக ||

ஸுஸுத்திள தள ஸலாவதள தயொஉய்யம் உதய-உவம்
சுவரொதாரலெவாக் வாயு-உவ்யாஸலெயா உத்தெ || கூக ||

ககஷஸ்யா, ம விஸாநம் து ஸலாவத, உமாம் உதம் |
ஸவாடிஷாஸம் உதம், ஸுதஸுதெ, து விஷ்ணுதம் ||

ஸவாடிஷாஸம் உதம் உய்யவா, உவம் உவெசு |
ஸ்ரோணியெய வம் வாயு-உவ்யாஸலெயா, உதம் உவெசு ||

தத, ஸ்ரோணியெய விஷ்ணு ஸலாவத, உமாம் உதம் |
நாஸிஸுத, உய்யவா, உதம் உதம் (உ-உதம்)
உமாம் உவெசு || ரா ||

ஸ்ரோணியெய ககஷஸ்யா, உதம் உதம் உதம்
உவெசு |

கடி ஸந்தியின் அகலம் 18 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்
தின் (ஸ்பிக் பிண்டம் - பின் பக்கத்தில் இடுப்புக்குக் கீழ்,
துடைக்கு மேலே, இரு பக்கங்களிலும் சதைப்பத்தையாக
இருக்கும் பிருஷ்ட பாகம்) அகலம் 10 (9) அங்குலமாகும்.
இவைகளின் மத்தியமானது 4 யவையாகும். இவ்விதமாக
பின் பக்கத்தின் அகலம் கூறப்பட்டது. இனி பார்க்கவ
(பக்கத்தின்) த்தின் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

கஷத்தின் உச்சியின் விசாலம் 7 அங்குலமாகும்.
ஸ்தந ஸுத்திரத்தின் விசாலம் $16\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும்.
மத்திய பார்க்கவத்தின் (விளாப்பக்கம் நடுவின்) கனம் $12\frac{1}{2}$
அங்குலமாகும். ச்ரோணி மத்தியில் (ச்ரோணி மத்தியத்
திற்கு ஸமமாக) பக்கத்தின் கனம் 17 அங்குலமாகும்.
ச்ரோணியின் உயரம் (ச்ரோணி - அடி வயிறு) 7 அங்குல
மாகும். நாபி ஸுத்திரத்திற்கு மேலும் கீழும் (பக்க

தசுகபெஹு வநம் யீரநு ஸாய-ஹாநம்,மூறும் ஹவெசு ||

ஹிக்வினாஹம் ஹொரூ-ஹொதூ நீபுஹம் ஸாய-ஹ
யு,மாஹ்,மூறும் ||

*தசுகிவினாஹம் வ(ஹொரூஹம்)தம் ஸாய-ஹொதூ
ஹய-ஹொ,மூறும் ஹவெசு || 112 ||

ககூதாஹுயாநநிஹம் து ஸாய-ஹொ,மூறும் ஹவெசு |
கஹொதூத நதம் தாஹம் துஹம் ஹொவ ஹதூய-ஹவஹ ||

ஹிகூயாஹொகூதாஹம் ஹிஹுஹொதூ,ஹொஹொதூ |
ஹிகூயாஹொதூ ககூதாஹொ(ஹொ,ஹொ)ஹொவ ஹொதூ || 113 ||

ஹொதூயம் ஹொதூயாஹொதூ,ஹொதூயாஹொதூ ||

வாட்டின் கனமானது 2½ (12) அங்குலமாகும். ச்ரோணிக் குக்கீழே கடி (இடுப்பு)யின் உயரம் 5½ அங்குலமாகும். அங்கு இடுப்பின் கனமானது, 12½ அங்குலமாகும். ஹரு மூலத்திலிருந்து ப்ருஷ்ட பாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 4½ அங்குலமாகும். தொங்கும் சதைபோலிருக்கும் அந்த இடமானது அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து (சீரமத்தி ஸுத்திரத்திலிருந்து) 1½ (4) அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (101½)

கழுக்கட்டையின் அடியின் பள்ளம் 2½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் பள்ளத்தின் விஸ்தாரமும், உயரமும் 4 யவையாகும். ஹிக்கையிலிருந்து (கீழ்) 2 அங்குலத்தில் ஐத்ருஸுத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (ஹிக்கை-கழுத்தின் உச்சியிலுள்ள முண்டு. ஐத்ரு-புஜஸந்தி) ஹிக்கா மத்தியிலிருந்து ககூதாந்தமானது 3½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். இரு ஸ்தனங்களின் மத்தியில் ஹிருதயமானது 1½ அங்குலம் பதிவாக இருப்பது

*தஹிஹா(ஹிஹா)ஹொதூ ஹொதூயாஹொதூயா ஹொ,மூறும் | ஹி ஹொஹொதூஹொதூஹொதூகா வாஹ் |

நீயம்(நிஜம்)வெகணுமென து யவத்யமூஹாதத்ய ||

சுத்ய-சாயாமஸம்யுதம் கஸ்யபெது கிருவண்ணவசி |

கணுமென நதம் ஹிக்ஷா ஸுதத்யாயஸாகி வு-கஸ்யபெசி ||

ஹிக்ஷாஸுதத்யாவரிஷாத் நிருவண-ம்(நிஜம் கணம்)
வு-கஸ்யபெசி |

ஹிக்ஷாஸுதத்யாவரிஷாத் நிருவண-ம்(நிஜம் கணம்) || 11 ||

ஸத்ய-சாயாமஸம்யுதம் கஸ்யபெது கிருவண்ணவசி |

தத்யபெது கிருவண்ணவசி து வு-கஸ்யபெது || 12 ||

தத்யபெது கிருவண்ணவசி து வு-கஸ்யபெது || 13 ||

தத்யபெது கிருவண்ணவசி து வு-கஸ்யபெது || 14 ||

தத்யபெது கிருவண்ணவசி து வு-கஸ்யபெது || 15 ||

தாகும். அடிக்கமுத்தில், நீலவர்ணமா(குழிவா)னது 3 யவை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 4½ யவை அகல முள்ளதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிக்கா ஸுத்திரத்திற்குமேலே அடிக்கமுத்தில் நீலத்தை (பள்ளத்தை)க் கல்பிக்கவேண்டும். (106½)

மார்பிலிருக்கும் ஸ்தநபீடத்தின் உயரமானது, 2 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தநத்தில் கருப்பாக இருக்குமிடமானது 17 யவை அளவு அகண்டு நீண்டு (வட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் குகைத்தின் (பூக்காம்பின்) உயரமும் அகலமும் 2 யவையாகும். (108)

ஆழமாக இருக்கும் தொப்புளின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். தொப்புளானது பிரதக்ஷிணவர்த்தமாக (வலமாகச்சுழிந்து) இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலத்தின் அகலம் 2 யவையாகும். மேலே அந்தணனை! வட்டமான அந்தத் தொப்புளின் நடுவில், நாபிஸுத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (109½)

நெய் லீம்ஸூத சூலாநாசூலாநாஸூத லாஸூத |
 ஜாதாஸூதவிஷாராஸூத ஸ்வாஸூத சிதூஸூத || ஈமிக ||
 ஸாயாஸூதம் மூலகம் ப்ரோக்தம் ஜாதாஸூதநீபக |
 ஸாயாஸூதம் (மூலகம்) ப்ரோக்தம் ப்ரஜாநாஸூதம்
 மவெச |
 சயூத து வாயுஸ்யோ: ஸோஷம் யயாஸாஸூதம் ||
 உதிரி காஸ்யபஸூதம் உத்தரஸூதம் ப்ரோக்தம் தாஸூத
 வஸூதம் ப்ரோக்தம்: ப்ரோக்தம்: ||

ஆரம்பமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அகலமானது, $7\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அடியின் கோடியானது, அடித்துடையின் மாம்ஸளமான (சதைப்பற்றுள்ள) இடமாகும்.

முழங்கால் வட்டத்தின் அகலம், $4\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். ஜாநு மண்டலத்தின் நீபம் (குறுக்களவு) $2\frac{1}{2}$ ($3\frac{1}{2}$) அங்குலமாகும். பின்பக்கம் முழங்காலின் உயரம் $2\frac{1}{2}$ யவையா (அங்குலமா)கும். அதன் நடுவிலும் பக்கங்களிலும் பாக்கியுள்ள இடமானது, அழகாக அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

காசியப சில்ப சாஸ்திரத்தில் உத்தம தசதானம் புருஷமானம் என்கிற -
 ஐம்பத்தத்தாவது படலம் முற்றும்.

*ஸூதம் உதிரி ஸாயாஸூதம் ப்ரோக்தம்: ப்ரோக்தம்: ||

|| சுய ஷட்வணாஸ்துஃ வடமஃ ||

ஐயுஃபுஸ்தாநம் ஷ்ரீராத் ||

ஐயுஃபு ஃபுஸ்தாநம ஷ்ரீராதஃ வக்ஷதே |

ஸாஸ்தீ ௮ ஃபுஸ்தா ௮ ஃபுஸ்தா ஷ்ரீராதஃ || ௧ ||

ஹ்ருதேஸ்து து ஷ்ரீராத ௮ ஷ்ரீராத ஷ்ரீராத ஷ்ரீராத |

*ஸாஸ்தா ஷ்ரீராத து ஷ்ரீராத ஷ்ரீராத ஷ்ரீராத || ௨ ||

தெஷாஃபுஸ்தாநம் ஷ்ரீராத து ஷ்ரீராத தெஷாஃபுஸ்தாநம் |

ஸாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தா || ௩ ||

ஸாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தா |

தெஷாஃபுஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தா || ௪ ||

ஐயுஃபுஸ்தாநம் ஷ்ரீராத்

மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்

இனி மத்தியம தசதாலத்தினாலே ஸ்திரீமானத்தாகக் கூறுகிறேன். ஸரஸ்வதீதேவீ, துர்காதேவீ, மமாதேவீ, பூதேவீ, ஸப்தமாதாக்கள், லக்ஷ்மீதேவீ, ஜ்யேஷ்டாதேவீ, என்னும் இவர்களின் பிப்பங்களை இந்த விதியின்படி செய்பவேண்டும். இவர்கள் பரமேசுவரன், பிரபுஹா, விஷ்ணு, இவர்களின் சக்திகளாவார்கள். ஆகையால் அவர்களின் மாநமானது, ஈசுவராதிகளின் மாநத்திற்கு அநுகுணமாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய நாஸாக்ரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமாதமமாகும். நாஸாக்ரம், ஸ்தநம், இவைகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து அதன் ஒவ்வொரு பாகத்

*ஸாஸ்தாஸ்தா ஷ்ரீராத ஷ்ரீராத ஷ்ரீராத ஷ்ரீராத ஷ்ரீராத |

தெஷாஃபுஸ்தாநம் ஷ்ரீராத து ஷ்ரீராத தெஷாஃபுஸ்தாநம் |

ஐயுஃபுஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தாஸ்தா |

பரமஹிமாவூதஸூக்திஷ்டம் ஹ்ருதாண்டயஸாயணம் |
தயொஃசியெழைஷ்டஹாமெ து நவயாபுகூரிகாக்ஷம் || ௫ ||

ஸனவம் ஹிதஃவயொதூம், மம் வாஹாஹுஷ்டஸூக்திஷ்டம் |
தஸூதா(தெஷ்டா)ஜாததூம்ஸாயணம்(ஹெ)யொஜயெசு
ஸிவிராஹுதெ || ௬ ||

ஸ்ரீ(சு)ஹம்மாஸநநுதூதாஹம் வாஹாஹுஷ்டஸூக்திஷ்டம் |
ஹெஷ்டுஷ்டம் ஸாயணாஹுஷ்ட(ஹெ)ஸூதாஹம்(ஹெ)ஹெஷ்டு
யுக்திஷ்டம் || ௭ ||

ஹம்மாஸநநுதூதாஹம் வாஹாஹுஷ்டஸூக்திஷ்டம் |

தையும் தேவியின் மானமாகக் கொள்ள, தேவீமானம் 9 விதமாகும்.

பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மானத்தையே, தேவியின் மானமாகக் கொள்ளுவது சிறந்ததாகும். ஸ்தநாந்தமாநமானது அதமாதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தனித் தனியே ஒவ்வொரு மாநமாகக் கொள்ள, தேவீமானம் 9 விதமாகும். இவ்விதமாக தேவீமானமானது 9ம் 9ம் = 18 விதமாகும். இந்த அளவுகளுடன் ஐரத்தியம்சத்தை (விதியுடன்) கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஐரத்தியம்சத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதனாலே நன்மைகள் உண்டாகும்.

ஸ்ரீ(தீ)பங்கம், ஆஸநம், நிருத்தம், இந்த மூர்த்தி களுக்கும், இவைகளல்லாத மாநவ மூர்த்திகளுக்கும், ஸம பாதத்தில் (மாகவும்) ஸ்தநாந்தத்தை (மாகவும் இருக்கும்) தேவியின் உபரத்தை, யுக்தியாகக் கொள்ளவேண்டும். தூர்கை, ஜீயஷ்டை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், இவர்

ஶாகுலே து ஸிம்மாபூம்(பூ) ஶாகுலேஹ்மகஸ்துபெரிக: ||

பிரத்யாயாஸம் அ(ஸம்ஸெவ)தந்நாமம்(நெ)ரொ
(வயொதூ யயாஹி) ।

ஶுருதிம்மஸ்து மளநீ(ம்)து ஸிம்மாபெத கஸ்துபெரிக: || ௬ ||

ஸஸிம்ஸதிரதம் ஶாமம் ஶ்ரீபாதே து ஶிவாஹிதே ।

ஸகாஸம்மும் வஜ்ரதம் ததஷ்ரீஸம் யவம் ஶவெசிக: || ௭ ||

ததம்மஸ்து: யவெவெஸ்தவ ஶம்மாதம் ப்ரதீயதே ।

உபாதிதாம் து ஶேவீதாபெததெவாம்மூயதத: || ௮ ||

உஷ்ணீஷாபயபெகாஸம் கெபாஶம் து மூணாம்மூல: ।

கெபாஶாபகஸிஸூதிராஶம் ஶசிரீவாஶம் யாமாஸகத: ||

களுக்கு, விசேஷித்து இந்தக் கணக்கைக் கொள்ளவேண்டும்.

தேசிகனானவன், மாந்தைக் கணக்கிடும்பொழுது, ஸிங்கமானத்தைக் கொண்டு, (பிம்பமானத்தைக்) கணக் கிட்டு, அத்துடன் ஐரத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

லிங்கத்திற்கு சக்தியாக இருக்கும் கௌரீ மூர்த்தியை, மூல லிங்கத்தின் மானத்தைக்கொண்டு கலிக்கவேண்டும்

ஸ்திரீ தேவதைகளின் மூர்த்திமானத்தை 120 பங்கு களாகச் செய்பவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். அந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். இப்படிக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்ட அங்குலங்களாலேயும், யவைகளாலேயும், அங்க மானத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். உமை முதலிய தேவீ பிம்பங்களுக்கு, இதுவே அங்குல மான மாகும்.

உஷ்ணீஷ (உச்சி)த்தின் உயரம் 1 அங்குலம். அங்கிருந்து கேசாந்தம் 3 அங்குலம்.

அக்ஷிஸுதத்ராஸு வுடாநம் து ஸாய-3வெதாஸாஸிஷ்டதே |
 நாஸாபுடாது மஹன் ஸக்ரிவாடி மூணாஸகடி || ௮௩ ||
 தஸ்தாய: மீவாஸாநம் து அதுஸ-3மஸூடிமூதடி |
 கணாடிமூடியாநம் அ மூடியாநாஸிஸ்கடி || ௮௪ ||
 நாவெஸு யொதிவய-3ன் ஸம் த்ரயொடிஸா-3மூதடி |
 ஊஸாடிவ-3ம் து ஷ்வி-3ஸக ஜாநாடிவ-3ம் யாமாஸகடி ||
 ஊஸாடிவ-3ஸம் இவாடிவ-3ம் வாடிதம் யாமம் |
 கருாஸம் து தருயாஸம் வாஷ்டி-3ம் மூஷாமுஸ்கடி ||
 தஸ-3தம் மூஷயொடி-3வ-3ம் அதுஸ-3மாய-3ம் அஸ்தே |
 ஸாய-3க்ரிஹாமம் ஸயம் ஸதாஸு க்ரிஹாமம் தடிநாஸிகா || ௮௫ ||
 ஸாய-3க்ரிஹாமாநம் து கநிஷாமூவிடிவ-3கடி |

கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸுதத்ராந்தம் 4½ அங்குலம்.
 அக்ஷிஸுதத்திரத்திலிருந்து புடாந்தம் 4½ அங்குலம்.
 புடாந்தத்திலிருந்து ஹந்வந்தம் 3½ அங்குலம். அதற்குக்
 கீழே கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். கழுத்திலிருந்து
 ஹிருதயம் வரையில் 13 அங்குலம். ஹிருதயத்திலிருந்து
 நாபிவரையில் 13 அங்குலம். நாபியிலிருந்து யோசிவரையில்
 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்
 காலின் உயரம் 4 அங்குலம். ஐங்கையின் (கண்ணடக்
 காலின்) நீளம் 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4
 அங்குலம். ஆகக் கூடுதல் 1+3+4½+4½+3½+4+13+13+
 13+26+4+26+4=120 அங்குலமாம்.

பாததலத்தின் நீளம் குதிகாலிலிருந்து பெருவிரல்
 நுனி வரையில் 16 அங்குலம். பெருவிரல், அதற்கு அடுத்த
 விரல் இவைகளின் நீளம் 4½ அங்குலம். நடுவிரலின்
 நீளம் 3½ அங்குலம். அணி விரலின் நீளம் 3 அங்குலம்.
 சிறு விரலின் நீளம் 2½ அங்குலம்.

விர்ஷ-லா(ஷாஷா)ய-வாதா-வாதா-ரஸநி

ய-வெவெ || ௫௮ ||

சம்முஷாழிகநிஷாணம் அரணாம்முநிவிஷுரதடி |

சூ-பிதம் து நவவதாஸம் வாபொநாயதவத-சு-எடி ||

சம்முநீதாம் சுவெவாஜம் து நவவதாஸஸம் ஹவெசி |

வாடிதநாமுவிஷாரம் ஷணாத்தூதி கயதெ || ௨௫ ||

சயதம்பஹாம்முநம் வாணி-விஷாரம் அதுரம்முநடி |

சுகழிமுநாஹவிஷாரம் வஹஹாம் விபீயதெ || ௨௬ ||

நககா(ண)சூ-வெதாம்மு ஜம்வாசயதம் ரஸாம்முநடி |

ஜாநொவ-தாஸம் து ஸவதாம்மு ஹாநம்மு-ராம-உருகடி ||

ஹாநாவி-முணஹாம் து விஷாரம் கடிவஸகடி |

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் (கால்) விரல்களின் அகலம் முறைய 16, 8, 7, 7, 6 பவையாகும். நகங்களின் அகலமானது, (விரல்களின் அகலத்தில்) 3ல் 2 பங்காகும். அதன் ஈளமானது, அகலத்தில் 3 பங்கு உடையதாய் ஈண்டு வட்டமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் முகத்தின் உயரமானது, நகத்தின் அகலத்திற்கு ஸம்மானதாகும்.

பாததலத்தின் நுனியின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். நடுவின் அகலம் 5 அங்குலமாகும், குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். கால் மணிக்கட்டு மத்தியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதற்குமேல கண்டைக்கால் நுனியின் (சிறுத்திருக்குமிடத்தின்) அகலம் 4 அங்குலமாகும். ஐங்கை மத்தியின் (கண்டைக்கால் நடுவின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால்களின் விஸ்தாரம் 7 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். கடி பந்தத்தின் (இடுப்பின்) விஸ்தாரம் 24 அங்குலமாகும்.

யொநிவீஃபாநா து ஸவாஃமூருஷாஹதஸு || ௨௩ ||

யொநிஹாமம் அதுஹ-ராமஹெபாமாஹுதவத்ருவகி |

விஹாரஸஹஸொசுஸெயம் யொநிஃ கூய-ராகுஸொரூயம்

(ராமஸூ) || ௨௪ ||

ஸ்ரொணியொநெ து விஹாரம் ஸயவம் விஸஹம்மூரு |

நாமெஹு நதவிஹாரம் ஷயதவம்வரிசீதி-தஸு || ௨௫ ||

ஸயதஸஹி விஸாரூ து ராஹ்ராமூருஷாஹதஸு |

ஹநாயஹாத் விஹாரம் ஸாய-த்யொபாஹாரம்மூரு ||

ஹநாஹாரம் நவாரம் ஸதாசு விமூணம்(ஹம்மூரு)

ஹநஅதிஅசு ||

ஹநொஹம் ஸாய-தெஹாரம்ஸகஸ்ய-ராமூருஹதஸு ||

ஹநாஹம் அ ஹநம் நெஹவ வுதம் கூய-ராத்ஹம்மூரு ||

யோநி பீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். யோநிபானது (அகலம்) 4 அங்குலமாகும். அது, கீழ்நோக்கான அரச இலைபோன்று இருப்பதாம். விஸ்தாரத்திற்கு ஏற்ற உயரத்துடன் மாம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கும்படி யோனியை அமைக்கவேண்டும்.

ச்ரோணியின் (அடிவயிற்றின்) விஸ்தாரம் 20 அங்குலம் 1 யவையாகும். கொப்புள் குழியின் அகலம் 6 யவையாகும். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக்கீழ்-(ஹ்ருதய) விஸ்தாரம் 13½ அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் குகம் (கருப்பான அக்ரபாகம்) 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் உயரம் 4½ அங்குலமாகும். அதன்கண்(காம்பு)ணின் உயரம் ½ அங்குலமாகும். ஸ்தநாஷ்டமும் ஸ்தநமும் வட்ட வடிவமாகவும் அழகாகவும் இருக்கும்படி அமைக்கப்பெற வேண்டும்.

ஸ்ரீநாகராஜம் யவாஷாஸம் || வினவிரம் ப தத்ருவெ || ௨௮ ||

சகலயோரனாம் விபு ஸவடிபாாமுமூ ஸுதழ் ।

ബ്രഹ്മപുത്ര-ഇവിശ്വാനന്ദകീർത്തനം. മൂലം. മലൈക ||

ஹிகாயொ ஸாஹுஜிஸ-ஃ து ஷபிஸுஜிம்மூ

(ഇംഗ്ലീഷ്, I

சுவ-கொழும்பு அம்மன் ஸ்தலம் பு. கொழும்பு அம்மன்.

மனுஷ || ௩௦ ||

மணிஸ்காத்தூராயாடம் ஸக்ராமுனாசுரமரத்தி

ததயதா(தஸாதயதா)௦௮௮: ஷபி: வஹுவிஸுஹ-3நீ

ஹெவ்ஸ் || ஈக ||

சுநாலிகாதஜ-3 நீலசுயுமா மஹாலக்ஷ்மிஜ்யை !

சுந்தரமூர்த்திநாம் தீவ்ய-தேவம் ஹஸ்யபொரூஹபொரூபி ||௩௨||

இரு ஸ்தலங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 8 யவை. இந்த இடமே சந்நவீரம் அணியுமிடமாகும். ஸ்தலநாக்ஷங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 17 அங்குலமாகும். புஜங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 31 அங்குலமாகும். கழுத்து மட்டத்திற்குக் கீழே புஜத்தின் (மேல்க்கையின்) நீளம் 26 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 18 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டி விருந்து உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். சுட்டு விரல் அணி விரல்களின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். பெருவிரல், சிறுவிரல்களின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல்முதல்

உயிணவீம் து உதி ஸாஸ்திரமோயாதிகாவாஃ ।

முஹமீரம் து. ஐ.சி. வாஹும ஸம்மதொ ஹவெழிதி லாதி

†சுநிலிஷாஹ், மஹ்மதுய்யாஹ் யஹ்மஹ் ஐநி ஸஹ், மதாஸ்யாஹ், ந வஹ்மஹ்
மஹ்மதுய்யாஹ் |

நவஸூதாஷஸூதா-சூயவா-மூலாதிவிநீர்தம் (யவ
 ௨௦, மூலாதவூதம்) ।

தகிலுங்கெடு அ ஹாமு து (அதுஹ-காமு)கவதார
 லிஹொஅதித || ஈ ||

யவதுயாயிகம் தாரம் நவாயாரம் து தீசுவகி |

உமலாஸி தருவிஸாராம் வஹாம்முஹம் விய்யதெ || ௩௪ ||

உணியை விலைக்கு வாங்கி, அதை விலைக்கு விற்குமா? |

ശുഭംശം ബാഹുയിശ്ശാരം ശുഭാംശം ബാഹുയുക്തകൃ ||

தஸ்மாடிபாணியாகாஹம் தரூணவெணுவகி க்யஸ்ய |

ஹஸ்திஸ்வாராஜேவம் ஸதாசு ஸவ்யாஸம் தீ வகிஸ்வதே ||

சுமெ 8-ம் லே து விவாரம் *வவ்வம் பம்வதாத்தவாயிகழ் |

நாடிநாடி உவவிவாரம் காதாணவாகுதி ||௩௭||

சிறுவிரல் வரையில் வீரல்களின் அகலம் முறையே 9,7,8,7,6 யவைகளாம். வீரல்களின் அகலத்தில் ரில் 4 பங்கு நகங்களின் அகலமாகும். நகங்கள், அகலத்தைவிட 2யவை நீள முள்ளவைகளாகும். நகமானது கூர்மையாக இருப்பதாகும்.

உள்ளங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். மணிக்
கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். முழுங்கையின் அகலம்
5 அங்குலமாகும். பாஹுவின் (மேல்கையின்) அகலம்
3 அங்குலமாகும். பாஹு மூலத்தின் (அடிக்கையின்)
அகலம் 7 அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்திலிருந்து மணிக்
கட்டு வரையில் கொழுத்த மூங்கிலிப்போல் முறையே சிறுத்
திருக்கவேண்டும். கையின் அகலம் இவ்விதமாகும்.

கழுத்து நுணியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அடிக்க

*ஸபாஸம் ஸ்தாபனவாயிகம் உதி ஸாஸ்திரமோதயஸா
ராதிகா வாஃ ।

ஹுவஃ கௌஸாநஸூ 8யஜம் ஸாப-3ம் து உஜம்.முறும்
ஹவெசு |

ஹுஉ8யஜாநௌகூ ஸுஉதூராணம். ஸவாடி.உஜம்.முறும்
ஹவெசு || ௩௮ ||

வாடாடி.ஸூஸூஸூ.தம் து ஸயவெகாம்.முறும் ஹவெசு |
தடிய-3ம் மொகிபீவ-3ம் து தடிய-3ம் தஸூ விஹூதடி ||

*தி.ஹாம் சுண-3விஹூரம் ஸவாடி.உதூரம்.ஸகடி |
சுண-3பீவ-3விதி வஜாதம் தஸூ.ஹாஸம். ப்ரூணம்.ஸயெசு ||

ஹஹி.ஹவெஹாவம் வாடி.(ததம்) ஹாணம்.முறும் ஹவெசு |

கழுத்தின் அகலம் 8 ஈ(7½) யவையாகும். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். முகமானது கோழிமுட்டை வடிவத்திலிருப்பதாகும்.

புருவத்திற்கும் கேசாந்தத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு, 2½ அங்குலமாகும். ப்ருமத்தியத்திலிருந்து நேத்திர ஸுத்திராந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 2½ அங்குலமாகும். நாஸாபுடத்திலிருந்து வாய் வரையில் மத்திய அளவு 1½ அங்குலமாகும் கோஜி (மேலுத்தட்டிலுள்ள பள்ளம்) யின் நீளம் 4½ யவையாகும். அதன் அகலம் நீளத்தில் ஸரிபாதி 2½ யவையாகும். ஸ்காதின் அகலம் 3 அங்குலமாகும், காதின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். காதிலிருந்து அதன் நாளமானது தொங்குதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். காலானது யானையின் துதிக்கையைப் போல முறையே கரவு சிறை

*அஹாம் உதி வாஹை ஹாவூவிதி ஹதி |

ஈ7½ அங்குலம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலின் பாடம்

ஸ்காதின் அகலம் 2 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

பெஷஸுத் து(து)தாஹோதுலாமெ-11எனவ

ஸரோஅரெசு || ௪௧ ||

ஹீணாம் ஸாரோதஜெதவி ன்பெஷஸுதா ஸுணு |

சுய மளநீருக்ஷண ||

மளநீ வெ ஹீமூஜா ஸாணா ஹிதெத்ரா ஷடீவ் ஸாநி
(ஹாலி)தா || ௪௨ ||

கரணஸுகுடா வாயு கிரீடஸுகுடாநிதா |

ஸுகுடம் கெஸஸங்ஸம் வா தெஷு வெவஸுந்ரம் குரு ||

கெஸாஹ(கிரீட)ஸுகுடெத்ர யஜஷாடிஸாம் மூருயஜ ||

ஹகஸிஸாம் மூரு யஜம் மெஷம் ஹாநுஅயாம் மூரு ||

வாக இருக்கவேண்டும். (அடித்துடையின் அகலம்) 12 அங்குலமாகும். மற்ற லக்ஷணங்களை உத்தமதசதாலத் திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் கணக்குடனேயே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதிலே ஸ்திரீபிம்பங்களின் ஸாதா ரணமான (பொதவான) லக்ஷணமாகும். இனி விசேஷ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

கௌரீ லக்ஷணம்

கௌரீதேவியானவள், இரண்டு கைகளும், சாந்தமான ஆகிருதியும், இரண்டு கண்களும் நீண்டு (சிறப்பாக) பிரகாசிக்கும் ஆறு ஸ்தானங்களுமுடையவளாக இருப்பவளாவாள். கரண்ட மகுடம், அல்லது கிரீடமகுடம், அல்லது கேசபந்தமகுடம் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

கிரீடமகுடமானது, கேசாந்தத்திலிருந்து 18 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது அதமமாகும். 21 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது மத்தியமமாகும். 24 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது உத்தமமாகும். அந்த முகுடத்

யவாபிகம் பரிசொநாஹாசி சுகுடசுவிஷ்ணுதத்ய |

உருமும் ஸவ்யாஷ்டயாஹஜ்ய ஹாமெமாதாபு ஸிஸாநாகழி || ௧௫ ||

திரிபுரகாந்தம் வெளவம் *கௌஸ்கெவ்வா 21 ரெக் |

உறுநாழாழம் குலாசி சுநீணம் கரணுகுடவநிதம் ||சக||

வடிவத்தை உகாசாகாரம் உகாட்டாமல் வருகையென்கி.

சீவஹஸவநநெடவ-கா கரணெல்லு- விராஜித்ய ||சஎ||

தின் அடியானது, சிரஸ்ஸின் அகலத்தைக்காட்டிலும், 1 யவை, அகலத்தில் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தை 7 அல்லது 8 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில் 1 பாகம் குறைவான அகலமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கிரீட மகுடத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. * கேசபந்தத்தை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

கரண்ட மகுடமானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறைமையி னிறுத்திருக்கவேண்டும். முகுடத்தின் அக்கிர பாகத்தை, தாமரை மொட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ள தாக அமைக்கவேண்டும். (கரண்டமகுடமானது தாமரை மொட்டைப்போல, அடி சிறுத்து, மத்தியில் அகண்டு, அதற் றமேலே முறைமையி னிறுத்து இருக்கவேண்டும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்) கரண்ட மகுடமானது, 3, 5, 7 அல்லது 9, கரண்டங்களுடன் (அடுக்குகளுடன்) அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். (கரண்டம்—தேன்கூடு தேன் கூடானது, அடியில் அகண்டபத்தையும், அதற்குக் கீழ் முறைமையி னிறுந்த அகலமுள்ள பலபத்தைகளாலுமமைந்த

*காண்குடும் பூணு உதி வாடுந லார்வழிதி லாதி !

* இனி கரண்ட மகுடத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.
கேழ்ப்பாயாக என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

மிதுஷ்விமரிஸஸ்யுத் தாநாவுஸெஷ்விராநிதழ் |
 ஹாரொவமீவஸஸ்யுத் மூதாநாஸெஸுதழ் ||சஅ||
 கணாஸு கண்ணுஸஸ்யுத் மிதுஸாஸெத்ராஹதாயதள
 (தள தயா) |
 மூகூடம் கண்ணு வாய வுத் கண்ணுஸெவ வர் ||சக||
 கடுகெ: கடிஸுதத் மி ஹாரொவமீவஸஸ்யுதழ் |
 ஸாஹுவமிரிஸஸ்யுத் மஹவீரஸஸநிதழ் ||ரு||
 யஜ்ஞாவலீதஸஸ்யுத் கெயமிராஹ ஸுஸுரஹதா |
 மூகூடுவஸதா ஷெவீ ஸுஸாஸவணா மி ஸுஸுதீ ||ருக||

தாகும். இவ்விதமே அடியின் அகலத்தைவிட குறைவான அகலமுள்ள பல அடுக்குகளுடனமைந்திருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து)

மேலும், (கிரீடமகுடம், கரண்டமகுடம் இரண்டிலும் 4 பக்கங்களிலும்) 4 பூரிமங்களுடனும் (பூரிமம்—இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற விசித்திரமான அமைப்பு) பலவித புஷ்பங்களுடனும் அழகாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியின் மூர்த்தியானது, ஹாரம், உபக்ரீவம், முத்துமாலை, இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

காதுகள் குண்டலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, 4 அங்குலம் நீண்டிருப்பவைகளாம். முகுடம், குண்டலம், இவைகள் வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். குண்டலம் மட்டுமாவது வட்டமாக இருக்கவேண்டும்.

கடகம், கடிஸுத்திரம், ஹாரம், உபக்ரீவம், பாஹு பூரிமம், சந்நவீரம், இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

தேவியானவள், யஜ்ஞோபவீதம், கேயூரம், வெண்

உதூறும் ஐக்கிணை ஹஹை வாரஹஹை வுறும்பிதழ் |

சூலம்மம் ஸரஹம்மம் வா கயூயெடிதிலுநாடி || ௫௨ ||

ஐக்கிணை ஸுஸ்திதம் வாடி வாரவாடி து குஹிதழ் |

சூலம்மெம து மூணாவம் து *வ(வெ)தாஹம் ஸர
ஹம்மகெ || ௫௩ ||

பட்டாடை, இவைகளையணிந்து, பச்சைநிறமும், அழகிய
ஸ்தனங்களும் உடையவளாய், மனோஹரமான அழகின்
உருவமாக அமைந்திருக்கவேண்டும்.

[ஹாரம் மார்வரையில் தொங்கும் மாலை. உபக்ரீவம்—
மார்மட்டத்திற்குமேலே தொங்கும் ஹாரம். முக்தாதாம—
முத்துமாலை, கர்ண குண்டலம்—வட்ட வடிவமான கர்ண
பரணம். கடகம்—புறமத்தியிலணியும் ஆபரணம். கடி
ஸூத்திரம் — அரைஞாண். பாஹுபூரிமம் — பாஹுவல
யத்திலிருக்கும் இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற அலங்காரம்.
சந்தவீரம்—ஊர்த்தவகாயத்தில் தொங்கும் ஹாரம் முதலிய
வைகள், பக்கங்களில் தொங்கும் குஞ்சம் முதலிய
வைகள், கேயூரம், கடகம், பத்திரபூரிமம், முதலியவைகள்
இவைகளின் நடுவில் தொங்கும் ஹாரங்கள். இவைகள்
எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக சந்தவீரம் என்று பெயர்.
—மாநஸாரம்)

தேவியின் வலதுகையில் நீலோத்பல புஷ்பம் இருக்க
வேண்டும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்க வேண்டும்.
அம்பாளின் ஸ்வரூபத்தை ஆபங்கலக்ஷணத்துடனாவது,
ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனாவது மிகவும் அழகாக இருக்கும்
படி கல்பிக்கவேண்டும்.

தேவியின் வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால்
குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும்.

*வெதாஹம் உதி ஸரஹ ஐஹாயஸூராதகாவாஃ |

நதமாதம் ஸராவதாதம் ஸுதத்ரம் வக்ஷத்ர யயாக்-89 |
 ஹோடப்யோவாசெ து நெத்ராய(னெ)அ வுடானகெ ||
 ஹமெநாவ-சாரெ ஸராவாஸ்ய ஹநயொரானரெ தயா |
 நாமெந-சுகிணவாஸெ-சு து வாரொரூசுகிணம்
 ஸுபநா || 89 ||

சுவாமிநாஸெ வானி-சுவாமிவாஸெ-சு து ஹஸ்யெசு |
 வாரூ-ம-சு-வயொஸெவாவநாஸெ வொயொ-ம-சு-வ
 *தத்ர(தசுகி)வாமெநாமம் து வானி-சுகிணம்
 ஸுதத்ர ||
 வனவாஸம்-மராவதாதம் ஸராவம்-மராவ ஸுநா || 90 ||

ஆபங்க லக்ஷணத்தில், நதமானம் (வணக்கத்தால் குறையும் அளவு) 3 அங்குலமாகும். ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 2 1/4 அங்குலமாகும். இனி ஸுதத்திரத்தை முறையுடன் கூறுகிறேன்.

நடுநெற்றியிலிருந்து, இடது நேத்திராந்தம், இடது நாஸாபுடாந்தம், இடது தாடை, ஸ்தநங்களின் மத்தியம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இவைகளில் மத்திய ஸுதத்திரம் தொங்கவேண்டும். பாதாங்குஷ்டங்களின் மத்திய ஒதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். அதில், 4ல் 1 பாகம் 2 (3ல் 1 பாகம்) குதிகால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கமாகும். இவ்விதமாக ஆபங்கஸுதத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸமபங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

*தசுகி-வாமெநாமம் உதி ஸாஸ்திரேஹாயஸு
 ராத்ரகா வா: |

1. ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 4 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதிமஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

2. 3ல் 1 பாகம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

ஹாடயெத தாலாடெ. வாடிவாணெ-தூறு உயதெ |

புலாய-ஃ பூஹஸுதெ. து உதூறா. து

புலயதெ || ௫௮ ||

தகஸுதெ. தாசு ஹாடயெ-தூறு உதூறெ. து

முணா. முறு ||

தகஸுதெ. தாசு வாடிதெ (உதூறெ). நாஹி தீபு.

உதூ. முறு. க. ஹவசு || ௫௯ ||

தகஸுதெ. தாசு வாடிதெ (உதூறெ) யாஹி. தூறு.

யு. மா. முறு ||

தகஸுதெ. தாசு உதூறெ. நாஹி தீபு. முணா. முறு.

ஹவசு || ௬௦ ||

பெஹ. வு. வ-ஹ. உதூ. மளநீ. தூறு. நாஹி. தூறு.

பெஹ. தூறு. நாஹி. தூறு. முணா. முறு.

(உதூ. து. தூறு.) || ௬௧ ||

உதி காஸு. வு. நாஹி. தூறு. நாஹி. தூறு.

ஷட. வு. நாஹி. தூறு. நாஹி. தூறு. ||

நடுநெற்றி, நுனிமுக்கு, புறங்கால்களின் மத்தியபாகம், இவைகளில் பிரம்ஹஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிட வேண்டும். இனி ஒதுக்கத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

பிரம்ஹஸுத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் ஸ்தநங்களின் மத்தியபாகம் 3 அங்குலமாகும். ஸுத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் நாபிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். ஸுத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் யோசிமுலமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். ஸுத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். முற்றபடி இதில் கூறப்படாத கௌரீ லக்ஷணங்களையாவும் முன்னமேயே

|| சுய வலுவவணாஸ்துஃ வடமஃ ||

சுயஉபஸதாநு ||

சுநிலஃ உபஸதாநுந ஸுணு வகெநீ ஹிஜோதூ |
அநுபிதாஸுநிநள அ பிஷ்ஹெஸுவ முஹம் தஸா || க ||

சுயஃ ஸதஸவம் வெவ அஸுஸம் கெநீத்ருவாநகஸு |
சுநிலஃஉபஸதாநுந காரபெது விஅகூணை || உ ||

கநாபிகஸதாஸம் ஸாஸி சுயஃ உபஸதாநுநகஸு |
உஷ்ஷஃமும் ப்ரோதம் கெஸாநம் து முணாம்முநு ||

கெஸாநாஸி ஹநுவபிஷம் ஸாப-ஹாநம்மும் ஹவெஸி |
யுமாம்மும் ஸவாவஸாதம் கணூராதம் ஹிஜோதூ || ச ||

கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஸரஸ்வதி முதலிய ஸ்திரீ
தேவதைகளின் லக்ஷணங்கள் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்
கின்றன. (61)

காசியிய சிம்பர்ஸ்தீர்த்தில் மத்யம் தசதாலத்தில் ஸ்திரீமாதம் என்னும்
ஐம்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தேழாவது படலம்.

அதம தசதாலம்.

ஹே அந்தணே ! இனி அதம தசதாலத்தைக் கூறு
கிறேன். கேட்ப்பாயாக. ஸமர்த்தனான சிப்பியானவன்,
சந்திரன், சூரியன், அசுவிரீ தேவர்கள், இருடிகள், குகன்,
ஐய்யனார், இந்திரன், சண்டிகேசர், கேஷத்திரபாலகர்,
இவர்களை கறிஷ்ட தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். அதம
தசதாலமானது 116 அங்குலமாகும்.

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து
கேசார்தம் வரையில் 3 அங்குலமாகும். கேசார்தத்தி
லிருந்து ஹர்வந்தம் 12 1/2 அங்குலமாகும். ஹருவிலிருந்து

விதூதஸ்துதஸ்துதா(யஸ்தா)னம் ஸாப-3ஆம்முத(அாடிஸ)
கம் ஹவெசி |

ஹ்நாடி(து)நாவிவய-3னம் தஸ்தஸம் வெதிக்கி-3தே ||

நாஸெஸ்து வெபு-3ஸ்தானம் ஸாப-3ஆடிஸஸாது-3 ||

வெபு-3ஸ்தானத்து ஜாங்கம் வஸ்தஸிஸாதிஸாது-3 || ௬ ||

வெடிஹம் து ஜாநுஸ்தாஸி ஜஸ்தாஸாஸு ஸா
ஹவெசி |

வெடிஸம் அஸஸாஸிஸெயம் து-3மஸெவம் விபிபதே ||௭||

உஷ்ஷாஸி வுஸ்தஸெஸாநம் ஸாப-3ஹாநம்முத-3 ஹவெசி |

உஷ்ஷ(ாஸி) வாஸு-3ஸெஸாநம் வஸ்தா-3முத-3ஆடிஸாது-3 ||

ஸெஸாநாஸி-3நு-3வய-3னம் 8௭ம் து முஸாஸாஸிதே |

ஸெஸாநாடி-3ஸிஸு-3த-3ா-3னம் வு-3பா-3னம் ஹநாஸா-3த-3 ||

கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஸ்தந மத்தியம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். ஸ்தநமத்தியத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12½ அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமுலம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். மேட்ரமுலத்திலிருந்து முழங்கால் வரையில் 25 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் 25 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக உயரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (7)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பாரசுவ கேசாந்தம் 5 அங்குலமாகும். (8)

கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க் கட்டை வரையிலுள்ள அளவை, 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம், கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸுத்திரம் வரையில், 1

யவொவெதவிராது நு நெதுயொரணரம் விஜ |

ததூம் தயநாயாஃ ஹுதகாது நு வாஃயத | 10 ||

ஹுதயதூயு-கெபராஃ ஸவா: ஸுதா: |

யவம் ஹுதயதூயு-கெபராஃ ஹுதவ-கூதா(கூரா)முக |

ஷபவம் நெதுவிவாராஃயு-வ-யவாய-ய(ய)க |

சுயொவ-ய து ததூயு கரவிரயவம் ஹவச | 11 ||

நெதுயாஃ துயா ககூவா ணகாஃ ககூலஃயு |

ககூலஃயுதெது து கெதூயி-வ(ய-ககூ)புராணக |

யவொவெத டுவு: ஸுதா கெதூயி-வ-யுதெது |

சுயொவ-யி தநெதுயுதெது க-ய-காவிவெத: ||

பாகம் புடாந்தம் வரையில், 1 பாகம் ஹநுவந்தம் வரையில், என்று கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும் (9)

நேத்திரங்களின் மத்தியபாகமானது 2½ அங்குலமாகும். அதற்கு ஸமமான அளவே கண்ணின் நீளமாகும். இரு கண்களின் நீளம் 5 அங்குலம் இருப்பதாகும். (10)

ப்ருமத்தியத்திலிருந்து ஊர்தவ கேசாந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 17 அங்குலமாகும். நடுப் புருவத்தின் அகலம் 1 யவையாகும்? புருவமானது நடுவிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே, சிறுத்திருப்பதாகும். (11)

நேத்திரத்தின் (கருவிழியின்) அகலம் 6 யவையாகும். மேலிமையின் விஸ்தாரம் (உயரம்) 7 யவையாகும். கீழிமையின் அகலமும் அவ்விதமே 7 யவையாகும். (12)

நேத்திரத்தின் நீளத்தை 3 பாகமாகச் செய்ய வேண்டும். அதில் 1 பாகம் கிருஷ்ணமண்டலமாகும். (நடுவிலிருக்கும் கருவிழியாகும்) கிருஷ்ணமண்டலத்தின் நடுவில், ஜ்யோதிஸ் (ஒளி) 1 யவையாகும், ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் நடுவில் திருஷ்டி (பார்வை) 1 யவை (பூகை)

தவழ் கெயாணயொழியெழ ஐயுலூரிநிப-நாறாநூவக |

கண-ஃஸாநம் அ கண-ஃ அ உத்தேசுதாநாவக || ௧௫ ||

வ்ராணமூருவழி விஸாரம் உத்தேசுதாநாவக |

நாலிகாழ்விசாரம் து வெஜாநாமுருசுதாநாவக ||

சுயரொழிவழி அயாநம் வசுநாமுருசுதாநாவக |

ததய-ஃ தவழ் விஸாரம் அநுசு அ அயாநாமு ||

விஸாரம் தகிலம் விதிகாநிநிதய-ஃயவம் ஹவக |

ததாநாயநிஷாநம் யவொநவெஜாநாவக, சு || ௧௬ ||

நீவாநமூவிசாரம் து வஸுநாமுருசுதாநாவக |

நீவாநமூவி து விஸாரம் ஸாய-ஃஸவாநாமுரு ஹவக ||

வசுநாமூவி விஸாரம் ஸவாநி(வி)சாநாவக, சு ||

வஸுநாமூவி து ஸவாநி(வி)சாநாவக || ௧௭ ||

யாகும். கீழையுள்ள இமையிருக்குமிடத்தில் (நேத்திர மத்தியில்) விசேஷித்து நேத்திர ஸூத்திரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (14)

புருவத்தின் கேசாந்தங்களின் நடுவில் பாலசந்திரனைப் போல புருவம் இருப்பதாகும். காதின் இடமும், காதும், உத்தம தசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். முக்கினடியின் அகலம் உத்தம தசதாலத்தில் கூறப் பட்டதேயாகும். நாஸாக்ரத்தின் விஸ்தாரம் 1 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். உதட்டின் விஸ்தாரம் அதில் ஸரிபாதி 1 அங்குலமாகும். சுபுகத்தின் (முகவாய்க் கட்டையின்) உயரம் 2 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமும் அதைப்போலவே 2 அங்குலமாகும். (அதன் மத்தியில்) பள்ளம் 1½ யவையாகும். (18)

அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். நுனிக் கழுத்தின் அகலம் 7½ அங்குலமாகும், மார்பின் அகலம்

சும்முஷெ து விவவ-3 ஸ்தாநெதஷாம் து தி வவ-3கம் |

*தருயெயெரெவாநி: ஸுருநாஹம் வாஸு-3வதநெ || ௨௬ ||

(தரு)சுருவபுரெஸஸ்த வநம் கொருகசு-3தெ |

சுஷாம்ஸ(ததய-3)ஹீநஸு-3ம் து வநநிததநியதெ ||

தருயாஸஸம் ஜெயம் தருஸெவ து விஷு-3த |

8ணிஸஸஸ்த விஷாரம் திராதம் வியவாயிகு || ௨௮ ||

புக்கொஷசுருவிஷாரம் ஸாய-3ஹுதாஸசு-3தெ |

ஸாஹு-3ஸ்த து விஷாரம் ஸாய-3ஷணாத்-3தெ ||

ஸாஹு-3யெயிஸாதம் து ஸஷாம்-3முருசு-3தாஹு-3த |

விஷாஸு-3த் து கசுநாஹம் வஸம்-3முருசு-3தாஹு-3த ||

அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிகமாகும். பெருவிரல் 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாகும்.

* உள்ளங்கையின் பார்சுவங்களில், தலமத்தியரேகையானது, குலத்தைப்போல இருப்பதாகும். உள்ளங்கையின் அடியின் கனம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் கனம் 8ல் 1 பாகம் குறைந்திருப்பதாம். (உள்ளங்கையின் நுனியானது, அடியின் கனத்தில் ஸரிபாதி கனம் இருப்பதாம்) உள்ளங்கையின் அகலமானது நீளத்திற்கு ஸமமானதாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரமானது, 3½ அங்குலமாகும். முன்கை அடிப்பக்கத்தின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். மேல்கை நுனியின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். மேல்கை நடுவின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கசுநாந்தமானது,

*தருயெயெ து ரெவா: ஸுத: ஸுருவபுரெ ஸஹிஹா: |
௨தி வாஸெந ஹாவஸம் ௨தி ஹாதி |

* உள்ளங்கையில் குலம் பத்மம் முதலிய ரேகைகள் இருப்பதாம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

விம்மம் வண்காம்புநாயாபம் தடிமம் மூகூடெவரடி !
 கடிவூடுபெயலிவாரம் ஷய்வாஷாடிபாம்புமூடு || ௩௩ ||
 ஷய்வாஷாடிபாம்புமூடு து ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௩௪ ||
 ஜாநுஷயிபாம்புமூடு து ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௩௫ ||
 நன்காயாஷாடிபாம்புமூடு ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௩௬ ||
 ஸ்விதநாமுவிவாரம் களபிகாம்புமூடு || ௩௭ ||
 துஷயிபாம்புமூடு து ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௩௮ ||
 வாடிபாம்புமூடு ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௩௯ ||
 துஷயிபாம்புமூடு ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௪௦ ||
 களபிகாம்புமூடு து ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௪௧ ||
 ஷய்வாம்புமூடு து ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௪௨ ||
 களபிகாம்புமூடு து ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௪௩ ||

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் நுனி (தாமரை)
 மொட்டுபோன்றதாகும். இடுப்பின் அகலம் 18½ அங்குல
 மாகும். அடித்துடையின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும்.
 நடு முழங்காலின் அகலம் 6½ அங்குலம். நளகையின்
 அகலம் 4½ அங்குலமாகும். முன் பாதத்தின் அகலம் 6
 அங்குலமாகும். நடுப்பாதத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும்.

கால் பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெரு
 விரல் நுனியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் 12½
 அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 3½ யவையாகும். நடு
 விரலின் நீளம் அதேபோன்றதாம். அணிவிரலின் நீளம்
 4 அங்குலமாகும். [நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமும்,
 அணிவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமும்.] சிறு விரலின்

ஷய்வாம்புமூடு து ஸாய-ஷெவாடிபாம்புமூடு || ௪௪ ||
 உதிவாஷாடிபாம்புமூடு ||

ஸக்ஷாஷ்டதவயஸோவஜ்ஞத்யொஷஸயவம் குராகி |
 கதிஷாஷ்டம்மூநீநாம் து விஷாரா: ப்ருயிய்யதெ || ௪௧ ||
 ஸம (௦) ௪௦ (௦) ஸம் ப்ரோக்தம் விஷாரம் (ஸ) து
 சிப்ரமாரிதெ |
 விமாமம் தவவிஷாரம் ததூநூயதவதஸூ || ௪௨ ||
 தயோமூரம்மூஷஸூதெ து விபாக்ரம் து வநம் ஹவெசி |
 கதிஷாயாஷ்டம் ௪௦தெ து வநம் தவயவம் ஹவெசி || ௪௩ ||
 ஸக்ஷாசிவாஷ்டஸூநாம் ஹாமம் வாஷ்டஸூதெயம் ௨
 தகஸஸி ||
 ப்ருஷ்டஸூநாவிஷாரம் வாஷ்டாமம் தவபாக்ரக் || ௪௪ ||
 வக்ஷஸூதெ வஸெ வஜாஸம் வஹஸிஸ்திபாக்ரக் ||
 ௪௫ (௧) ஸக்ஷயாரணாம் ப்ரோக்தம் (ப்ருஷ்ட) ௨ து விஸம்ஸி
 பாக்ரக் || ௪௬ ||

நீளம் 2½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல்
 முடிய விரல்களின் அகலம் முறையே 7, 8, 9, 10, 13 யவை
 யாகும் (41)

விரல்களின் அடியும் நுனியும் (அகலத்தில்) ஸமமாக
 இருப்பதாகும். விரல்களின் நகங்கள், அதன் அகலத்தில்
 3-ல் 2 பங்கு அகலமும் அதற்குற்ற நீளமுமுடையதாய்,
 நீண்டு வட்டமாக இருப்பதாகும். கால் பெருவிரலின்
 அடியில் பாததலத்தின் கனம் 2 அங்குலமாகும். சிறு
 விரலுக்குக்கீழே பாததலத்தின் கனம் 9 யவை யாகும். (43)

கால் மணிக்கட்டு முண்டிலிருந்து குதிகாலின் நீளம்
 4 அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் 4 அங்குலமாகும்.
 வட்டமான பிருஷ்டபாகத்தின் அகலம் 8¾ அங்குலமாகும்.

௪௭ (௧) ஸக்ஷயாரணாம் ப்ருஷ்டம் உதி ஸாஸ்திரமாயஸூ
 பாக்ரகாவாம்:

சுதூதாநுக் து யகிலவ-38^{ம்} தீர்ப்பாடாவது |

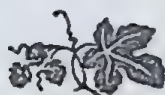
யெஷாம் முக்திணராவழாதம் தெஷாம் வடுவ-வேஷாகுதி: ||.

உதி காபூதவசிஸ்து சுயசுபாதுக்யமம் நாந

ஸுவஹாஸ்தம் வடம ||

கஷாந்தரம் வரையில் மார்பின் மத்திய அகலம் 25 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் கஷாந்தரத்தின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத அளவுகள் யாவும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பனபோலவேயாகும். எந்த எந்த தேவதைகளுக்கு லக்ஷணம் கூறப்பட்டதோ அந்த அந்த தேவதைகளின் ஆகிருதியானது முன் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். (46)

காசியபீய சிப்பசாண்டிரத்தில் அதம தசதாலம்
என்னும் ஐம்பத்தேழாவது
படமை முற்றம்.

|| சுயாஷ்டவணாஸ்துதி: வடமூ ||

உத்தமநவதாம ||

நவதாமோத்தமம் வசுதேவ ஸ்ரீமணுஸெவிகா முகாமஸா |
 வஸவொஷ்டமத-யஸு விதேயஸா நொகவாமுகா: || ௧ ||
 ஸத்யாஸு தேவதாமெஸுவ(: காய-3:) நவதாமோத்தமே
 து |
 ஸகாபஸஸதம் ஹாம் ஸெரோதெ விஹாஸிதெ || ௨ ||
 உஷ்டிஷெகஹாம் து கெஸாணம் து முணாம்மு ||
 கெஸாணாடிஸிஸுததூணம் வெஷாமதூம் விபிபதெ || ௩ ||
 தஸூடாபுடலீலாணம் ஹணம் வெஷாமதூகடி |
 கஸாஸதம் து வெஷாம்ஸம் ஹாஸஸம் ஹூடியாவயி || ௪ ||

ஸம்பத்தேட்டாவது படலம்

உத்தமநவதாலம்.

இனி உத்தமநவதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஊன்றிக்
 சேட்ப்பாயாக. வஸுக்கள், அஷ்டமூர்த்திகள், வித்தி
 யேசர்கள், லோகபாலகர்கள், மற்ற தேவதைகள், இவர்
 களை உத்தமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்

பேரத்தின் உபரத்தை 112 பாகங்களாகப் பங்கு
 செய்யவேண்டும். அவைகளில்:—

உஷ்ணிஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்
 தத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து
 அக்ஷிஸுத்தம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து
 புடாந்தம் 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து ஹந்வந்தம் 4
 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.
 கழுத்திலிருந்து ஹிருதயாந்தம் 12 அங்குலமாகும்.

ஹரித்யாநாஸிஸீகாணம் தயா லாபபரமாத், சுழ ।

நாமதாழிநெய்யுருவிநாணம் லாமமுலாபம் விபீயதெ || ௫ ||

உணர்ச்சி-30 அதுவி-30படி-30 ஐதாயுதாபாஸகடி |

ஐவாழிஷ-30. அரஸுதுறது வெழாம்பம் து

வெறையடி || ௬ ||

ஹிதூயா பாஹுஜீவ-ஃ ஸதாசு அதுவி-ஃபதி

ஹாமக்ய !

മിത-ദീവാംശം പ്രകീർത്തിതം ശതകം അർദ്ധം

தனாயதழ் || எ ||

தலைநிலி)தயதாம்.முனாயாஃ ஷபம்.முனாஃதாஹதத |

சுதழ்வுடி ரதாவினாகூராமெழ்ணுபொஷாஅரெக || அ ||

தலாடிவயவாய-20 அ பூதிதிகெவலாஅரெக் |

மாத்ரெவம் ஸோவஜாதம் ஐகூணம் கயிதா வுரா || கூ ||

உதி காசுவரரினென உதநவதானுகயநம் நார

சுவடிவஹாஸதஃ வட்டமஃ ஸ்ரீராவஃ ||

ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12 அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தம் 12 அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 24 அங்குலமாகும். முழங்கால் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் உயரம் 24 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஆகக் கூடுதல் உயரம் $1+3+1+4+4+4+12+12+12+24+4+24+4=112$ அங்குலமாகும். ஹிக்காஸுத்திரத்திற்குக் கீழே மேல்கையின் நீளம் 24 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 18 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் (விரலுள்பட) நீளம் 12 அங்குலமாகும். அதில் மத்தியமாங்குளியின் (நடுவிரலின்) நீளம் 6 அங்குலமாகும். மற்ற அங்கங்களின் அளவு கனோகரிஷ்டதசதாலத்திற்குத் கூறியுள்ளதைப்போலக் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் அங்கங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும்

|| சுயெகொநவஷிதஃ வடமூ ||

உயுநவதாமு ||

உயுநம் நவதாமு து வகெநு ஸ்கெநவத: குராக் |
யகநாஸுரொமணாஸெனுவ அஸுநுதி-ந-நாநா: || ௧ ||

உயுநவதாமுந கத-வநா விஜஸத: |
சுவெநாத்ரஸதாம்ஸொ து ப்ரதிஸொஸு விஸாஸிதெ || ௨ ||

உஜ்ஜம் வெநாஸொமொந கெஸம் வாநொநகாநமு |
கெஸாநாஸெ குஸுநுக்ரானம் உதுஸாஸம்
யவொநகடி || ௩ ||

வடாநம் வெவ ததுமூம் ஹநம் உ தயா ஹவெ |
வாநொநஉதுஸம்ஸொ து நீவாநாநொநாஸுதடி || ௪ ||

அளவுகளை இவ்விதமே கொள்ளவேண்டும். (பேரங்களின்)
லக்ஷணமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

காசியபியதில்பாஸநீரத்தில் உத்தமநவதால லக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஐம்பத்தேட்டாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தேன்பதாவது படலம்

மத்தியமநவதாலம்

இனி மத்தியம நவதாலத்தைச்சுருக்கமாகக் கூறு
கிறேன். ஹே பிராமணோத்தமனே ! யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்
ஸுகள், அஸ்திரமூர்த்திகள், மருத்துக்கள், இவர்களை
மத்தியமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்.

பிரதிமையின் உயரத்தை 108 அம்சமாகப் பிரித்துக்
கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் உஷ்ணீஷம் 1 அம்ச
மாகும். கேசாந்தம் $2\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்தி
லிருந்து நேத்திர ஸூத்ரம் வரையில் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.
புடாந்தமும், ஹர்வந்தமும் அதேபோல $3\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும்.
கழுத்தின் உயரம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து

சூரியவொநம் து ஸாஸம் ஸிதாமதா ஹரஜயாலி |
 நாமதிகா வெவ ததூதூம் வெபூஉருநாககம் தயா ||
 வாநாபிகமுணாஸா அ விஸாஸம் வெராஸீயகிக் |
 ஜாநுமீவஸம் தும்மா ஜவா வெராஸகா ஹவகி ||
 ஜாநுதூதூம் தநாயாஸம் ஸாஹஸுராஸகோ ஹவகி |
 ஸஹஸாஸம்மும் வெபூதூம் புகொஹஸி து ஸீயகிக் ||
 ஹஸம் அ யவொநம் து தநாயாஸம் கஸஸி து |
 தகிலம் ஸயதாயாஸம் ஸெஷா யுகூதா ஸகாஅரெகி || அ ||

உதி காரதவரிபு ஸயதநவதாநகமம் நாஸ
 ஸகொநஹிதா: வடநஸீலாப: ||

ஹ்நதயாந்தம், நாபிபந்தம், மேட்ராந்தம், இவைகள் ஒவ்
 வொன்றும் $11\frac{5}{8}$ அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் $23\frac{1}{2}$
 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் கழுத்தின் உயரத்தை
 யொக்கும். ($3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) கண்டைக்காலின்
 உயரம் துடையின் உயரத்தையொக்கும் ($23\frac{1}{2}$ அங்குல
 மாகும்) பாதத்தின் உயரம் முழங்காலைப்போன்றதேயாம்.
 ($3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) ஆக்கூடுதல் உயரம் $1+2\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+$
 $3\frac{7}{8}+3\frac{7}{8}+3\frac{1}{2}+11\frac{5}{8}+11\frac{5}{8}+23\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+23\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}=108$
 அங்குலம். மேலக்கையின் நீளம் துடையின் அளவே
 யாகும். ($23\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.) முன்கையின் நீளம் 17
 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் $5\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும்.
 நடுவிரலின் நீளம் உள்ளங்கையளவேயாகும். ($5\frac{7}{8}$ அங்குல
 மாகும்) மற்றவைகளை யுக்தியாக அமைத்துக்கொள்ள
 வேண்டும்.

(8)

காசியபீயசிப்பாஸ்திரத்தில் மத்தியமநவதாவத்தைக் கூறும்
 ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

॥ சுய ஷ்ஷிதஃ வடமஃ ॥

சுயநவதாமுடி ||

சுயமநவதாநுஸ்துருக்ஷணம் வக்ஷதேதத்யுநா |
வித்யாபரமணாநெஸுவ சுஸுநாநு தநெஸவ ௮ || ௧ ||
விதாநுஸிவமநவநாநுஸுமந து(யநா மதா) |
ஸுஸெந.நதநா.ம து சுளதுகொகொ விநாமிதெ ||
உண்கொதும் தி வாநம் ஸுதாசு கெஸம் ஸாப-கி
(வி)நாமகல் |
கெஸாந்தாநெதூஸுதிதூந்தம் வாநாநதததூ.நம்ஸகல் ||
தஸூநெதூவி மநநாநாநம் ஸுதாநுதொழிதல் |
மஸெஸெதா(ஸாப-கெதூ)ம்மூநம் மீ.வாநாந
திதநிஸியதெ || ௨ ||

ஸபாதிம் ராஜ்ய மாகம் து விதாபாஹ்யபாந்தகம் ।

அறுபதாவது படலம்

அதமநவதாஸம்

இப்பொழுது, அதம நவதால லக்ஷணத்தைக்கூறு
கிறேன். வித்யாதரணங்கள், அஸூரர்கள், பித்ருக்கள்,
ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர்களை அதம நவதாலத்
தினால் செய்யவேண்டும்.

அதமவதாலத்தின் உயரத்தை 104 பாகங்களாகக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் $3\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் $3\frac{1}{2}$ (2½) அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திரஸூத்திராந்தம் $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். புடாந்தம் $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். ஹர்வந்தம் $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 (3½) அங்குலமாகும்.

தஸாநாமதீவரம் ததக்ஷிணேந்திரமாதாரம் தயா || ௫ ||

ஹராதீவ-ஃ (து வாகிஸ்தாநாத்ரெவ)விய்யதெ |

மீவாயதம் தநம் ஜாநம் ஜிவொரூஸாஷ்யஸாயதா || ௬ ||

ஸாஹாதீவ-ஃ ஜொரூஸாஷ்ய வுகொஷ்யம்

ஜொஸாஸாமுநு ||

தநாதீவ-ஃ து ஹதாஸம் தக்ஷிணம் ஸயஜாமுநி |

ஸொஷ்யம் யுக்தா து கத-ஃவ்யம் ஸவ-ஃமம் து விய்யதெ ||

உதி காரத்யவரிஷெ சுயதவதானுகயதம் தாந

ஷஷிதஃ வடநுஸாஸா ||

மாகும். கழுத்திலிருந்து ஹந்தயாந்தம் 11½ அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11½ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11½ அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் (22 அங்குலம்) விதிக்கப்பட்டுள்ளது. முழங்கால் பாதம் இவைகளின் உயரம் கழுத்தின் ஷயரமேயாகும். 4 (3½) அங்குலமாகும். மேல்க்கையின் நீளம் 22 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்ற எல்லா அங்கங்களையும் யுக்தியாகக்கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (7)

காசியபீயசில்பசாஸ்தீரத்தில் அதமநவதானமேன்னும்

அறுபதாவது படலம் முற்றும்.

|| சயெகஷஷிதஃ வடமஃ ||

— 0 —

சுஷுதாநு மகக்ஷணம் ||

சய வகஷுத விசெஷண சுஷுதாநுமியிம் வநம் |

ஸதாஸம் உயத்(த-த)ஸிம்பொஹுஷிஷம் து
ஸிவாஸகம் || க ||

ஸாப-உயஸம் து கெஸாந்தம் கெஸாந்தாஹுஸீகம் |

*வாஷொதஸஸாஸம் ஸூக தகிதி ஹாமவிஹாமிதெ ||

ஸிவாஸம் சுக்ஷிஸிதாந்தம் வாடாந்தம் மெவ
தகிஸம் ||

வாடாஸிங்கம் கெஸஷம் ஸாப-உயஸம் மெவாடியம் ||

ஹிதாஹிஹிடியாந்தம் து ஸாப-உயஸம் வியவொதகம் |

நாஸிதம் மெவ தகிதம் கெஸிதாந்தம் தயா ||

அரபத்தொன்ருவது படலம்

அஷ்டதாலலக்ஷணம்

இனி அஷ்டதால விதியை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். அஷ்டதாலத்தின் உயரம் 100 அங்குலமாகும். (இதுவே மணித பிம்பத்தின் உயரமாகும்.) இந்த அளவில் உஷ்ணீஷம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 2½ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் 9½, (10½) அங்குலமாகும். இந்த 9½, (10½) அங்குலத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம் நேத்ராந்தம், 1 பாகம் புடாந்தம், பாக்கியுள்ள 1 பாகம் ஹர்வந்தம், எனக் கொள்ளவேண்டும். கழுத்தின் உயரம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 10¾ அங்குலமாகும். நாபிவரையில் 10½ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 10½

*வாஷொதகாடியாஸம் உதி வாஷொத ஹாவூதி ஹதி |

ஸாய-3, சிஸவ்ஹா, து- ஹரஹிவ-380-நாநகர, து !

ஜாதுகனாஸலம் தும்மம் ஜம்வா ஜொரூஸலா மஹிசு ||

ஜாதாதுதூதில் திருநாக்கெலையம் ஸாஹுபெய்யாருஸையதே !

புகொலும் து ஷோபராம்பரம் ஸாய-மேலிதாம்முமும்

தமிழ் || ௬ ||

தகவலும் வியாபாரமும் செலவும் பூ.மூலிமொழிதல் ।

சுத்ராநுதூதம் யசிஸிவதிம் சுத்யிவாடிஸ்தானுவசி || ௭ ||

உதி காபாதிவஸிஸு கஷிதாஸகய,நம் நாம

வனகஜ்ஜிதம்: வடமூலம்: ||

அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் $21\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம், கழுத்தினளவுக்கு ஸம அளவு ($3\frac{1}{2}$ அங்குலம்) ஆகும். கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்திற்கு ஸமம் ($21\frac{1}{2}$ அங்குலம்) ஆகும். பாதத்தின் உயரம் முழங்காலினளவாகும் ($3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) ஆக உச்சி முதல் பாதம் வரையில் உயரம், 1, $2\frac{1}{2}$, $10\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$, $10\frac{1}{2}$, $10\frac{1}{2}$, $10\frac{1}{2}$, $21\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$, $21\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2} = 100$ அங்குலமாம்.

பாஹுவின் (பின்கையின்) உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முன்கையின் உயரம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். மற்ற அளவுகளை முன்கூறியுள்ளபடியே கொள்ள வேண்டும். இங்கு கூறப்படாதவைகள் எல்லாவற்றையும் அதமத்சதாலத்தில் கூறியபடியே கொள்ளவேண்டும். (?)

காசியபீய சிப்பசாஸ்திரத்தில் அஷ்டதானத்தைக்கூறும்

அறுபத்தொன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| சய மிஷஷிதகி வடமு ||

ஸவதாநு முஷணமு ||

சய வகெஷி விஸெஷண ஸவதாநுஷியி வரமு |
விஸாஅபு கிரொகிஸெய ஸாஷாஸீதயஸகடி மவெகி ||
உஷ்ஷெய-ஹாமெந கெஸாந்தம் ஸஸிஹாமதா |
ஸாய-அஜஸம் து நெத்ராந்தம் ஸாய-அஜஸம்
புடாந்தகடி || ௨ ||

விஸுகாந்தம் அ துதுநுஷெஷாஸம் அ மஸொடியடி |
ஸநாந்தம் ஸவதாநம் து ருத்ராஸம் நர்ஹிஸீகடி ||
தயா வெ யொநிஷெயாந்தம் விஸாஸம் மொரூ
ஹி-கடி |
ஜாதாந்தம் விஹாமெந ஜவா மொரூ ஸாஹவெகி || ௪ ||
அரணொஜம் விஹாமெந ஹஸம் து தவொஹதம்
(நாயதடி) |

அறுபத்திரண்டாவது படலம்

ஸப்ததால ஸஷணம்

இனி ஸப்ததால விதிபை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன்.
பைசாசபிம்பங்களின் உயரம் 88 அங்குலமாகும். அவை
களில், உஷ்ணீஷம் 1½ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 1
அங்குலமாகும். கேத்திராந்தம் 2½ அங்குலமாகும். புடாந்
தம் 3½ அங்குலமாகும் ஹர்வந்தம் 3½ அங்குலமாகும்.
கழுத்து 4 அங்குலமாகும். ஸ்தநாந்தம் 7 அங்குலமாகும்.
நாபியந்தம் 11 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11 அங்குல
மாகும். துடையின் உயரம் 20 அங்குலமாகும். முழங்
கால் 2 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 20 அங்குலமாகும்.
பாதம் 2 அங்குலமாகும். ஆக உச்சிமுதல் பாதம் வரையில்

ஊரூர்வீர-புலகம் ஸாஹு: ப்ரகொஹாதம் திவஹகழ ||

தருபாபாஹம் து ஹுதாபாஹம் வெஹாஹம் தஹீ விஹாஹ ||

தருபாபாஹம் ஸஹாஹம் ஹுதாஹம்-ஹுதாஹம்-ஹுதாஹம் || ௬ ||

*ஸெஷம் ப்ராமுதீதெ ஹெரெ ஹுராவம் கூப-பா

ஹீநியப ||

ஸஹதாஹம் ஸஹவஹாதம் ஸெஷம் ப்ராமிவ ஹாஹித || ௭ ||

ஹி காஸ்யவஸிஹே ஸஹதாஹம் ஹுஷணம் தாஹ

ஹிஷஹிதஹ: ஹுஷணஹாஹ: ||

கூடுதல் 1, 1, 2, 3, 3, 4, 7, 11, 11, 20, 2, 20, 2 = 88 அங்குலமாகும்.

பாதத்தின் நீளம் 14 அங்குலமாகும். பாஹுதீர்கம் (பின்னையின் நீளம்) 20 அங்குலமாகும் முன்னையின் நீளம் 15 அங்குலமாகும். கைத்தலத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை முன் கூறியுள்ள முறையில் உசிதம்போல் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்ததால லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கூறப்படாதவைகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபிய கிப்பசாஸ்தீர்த்தம் ஸப்ததாலலக்ஷணமென்றும்
அறுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

*ஸெஷம் ப்ராமுதீதெ ஹெரெ ஹுராவம் கூப-பாஹீநியப
ஹித || ஹி வாஹெஹ ஹாவஹிதி ஹாஹி ||

|| சய திருஷஷிகா வடம ||

மூத்திரவாச வியதி ||

சய செவாநாதரம் ஸ்ரீகிருஷ்ணாநு ஸ்ரீவாசந
வியதி ||

நமரெ வஸ்திரெ வாவி வஸ்திர வா உத்தரோத்தர || ௧ ||

வஸ்திரவிக்ரமாதகம் வா சுவதாரம் து ஸ்ரீஜி(ஸ்ரீவாச)ந ||

தசுவரெ வாஸ்திரவாஸ்திர ஸ்ரீவாசந ஸ்ரீவிக்ரமாதக ||

வமம் து விக்ரமவாஸ்திர விக்ரமவாஸ்திர(ஸ்ரீவாசந)வாஸ்திர
வா ||

விக்ரமவாஸ்திரவாஸ்திர விக்ரமவாஸ்திர வா ஸ்ரீவாசந || ௩ ||

ஸ்ரீவாசந(ஸ்ரீவாசந) வாவி தடாகெ வஸ்திரவாஸ்திர ||

அறுபத்திரெவது படலம்

மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்குமிதி

சைவமூர்த்தியை ஸ்தாபித்தபிறகு, விஷ்ணுமூர்த்தியை
ஸ்தாபிக்கவேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன். நகரமாக
இருந்தால், அதில் மேற்குதிக்கு அல்லது மத்திய பாகத்தில்
(விஷ்ணு மூர்த்தியை ஸ்தாபிப்பது) உத்தமமாகும். மதஸ்ய
மூர்த்தி முதல் கல்கி மூர்த்தி வரையிலுள்ள மூர்த்திகளை,
சிப்பியானவன் அவைகளுக்குரிய ஸ்தாநங்களில் ஸ்தாபிக்க
வேண்டும். (2)

விஷ்ணுவின் முன்பக்கத்தில் கருடனையாவது விஷ்ணு
குஞ்சத்தையாவது (ஆஞ்சநேயரையாவது) ஸ்தாபிக்க
வேண்டும். முன்பக்கத்தில் எதிரிலிருக்கும் கருடமூர்த்தி
யானது இரண்டு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலிபந்தம் செய்து
ஓகாண்டு இருக்கவேண்டும். (3)

ചൂണ്ടി വാ വാഴ്ത്താൻ വാ തുറന്നു വെക്കു-

உதாரணம் || ௪ ||

*வாணனொ வெவசநிலுதலிம் அ யலிந்ரும் து ஸ்ராவயெகி'.

வினாநா(அ) ழுள வடு ழூாவது தெரி-3-இம் வாயு

உய-3பெயர் || ௩ ||

சுய வசுத்ய விபொஷண ஸகருஷாநமஸ்துதம் ।

பாங்கொரு நூதனத்தி-30 து சூழையதாம் வுஷ்வாஹதே ||

உறாலடியாதம் விவ் நெய்-ததாம் வரிகனுயெகி ।

கன்காஸம் வாயுழிமூடெம லிகுநாடநம் ஜயானிகெ || ௭ ||

வீஷ்ணுமூர்த்தியை, ஆலயம், அரண்யம், குளம் புண்ய
தீர்த்தம், இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிராமமாக இருந்தால் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.
அது கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாக இருக்க
வேண்டும். (4)

(4)

விஷ்ணு மூர்த்தியை, மேற்கு திக்கு, தெற்கு திக்கு, இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஈசாடியதிக்கு, அக்கிரி திக்கு, நைர்ருதிதிக்கு, வாயுதிக்கு இவைகளிலும் ஸ்தாபித்து பூஜை செய்யலாம். (5)

(5)

இனி (சிவ மூர்த்திகளில்) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன்.

ஈசானதிக்கில் நடராஜமூர்த்தியையும், அக்கிரி திக்கில்
வீருஷவாஹன மூர்த்தியையும், நைர்ருதி திக்கில் ஸோமாஸ்
கந்தமூர்த்தியையும், வாயு திக்கில் கங்காளமூர்த்தியையும்,

சுவாமிநா விஷ்ணுவதி-ஓ அ பார்த்தி மெய்நெய் து

ശ്രാവ്യെക !

வெள்ளாநெல் வாயுயிராழ்வையே வாயள வர நெல்-நெல்

அ-க்யை ||

உதி சொயித: வார: சுயஹிசுவம்மஜ்ஜிதெதி ஹாதி ।

ஸுவாஸநம் து ஸத்யாஸெ வியத்யஸெ திருவா
 ராந்தகடி ।
 ஸுத்யுவெ ஹரிநய-3 ஸத்யாஸெவெ-3 அநுஸெவரடி ॥
 செஷாஸம் (செஷெ அனாநுமமுஹம் 2) 80வெத
 (யாசெத) காநாநீசுதி-3கடி ।
 உதிரெத ஸய-3நாநீஸம் வெநெநுக்ருகநாணஸ-3நாநடி ॥ 8 ॥
 செஷத்யுவாநம் து வஜ-3நெத்ய யாசெத வா டிஷிநெஸுரடி ।
 இம்மொஹம் வாராணெ 21 ஸௌசெத து மஜஹாநிணடி ॥
 உத்யுபூ-3பாநயம் (உதெத்யவாநயெ) வெநாநு
 80ராஸஸெத (வெநாநெஷுராஸெஷு)கநுயெசு ।
 80மூலயெத(யத) து ஸம்ஷிஷு(வெஸத) ஸகநம்
 ஸ்வாஸநம் காநா ॥ 10 ॥

வாகாஸெஷுஅத்யுதி-3கநு வாரஸெஷாதி கநுயெசு ।

ஐய திக்குல் பிஷாடநமூர்த்தியையும், ஸத்தியாப்சத்தில்
 ஸுகாஸநமூர்த்தியையும், விதியம்சத்தில் திரிபுராதக
 மூர்த்தியையும், ஸுகீயாம்சத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தி
 யையும், கந்தர்வாப்சத்தில் சந்திரசேகர மூர்த்தியையும்,
 சேஷாப்சத்தில் (சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தியையும்)
 முக்கியாம்சத்தில் காலாரி மூர்த்தியையும், உதிததிக்குல்
 (கிழக்கில்) அர்த்த நாரீஸ்வரமூர்த்தியையும், கிழக்கில்
 கல்பாணஸுந்தரமூர்த்தியையும், பர்ஜந்ய திக்குல் கேஷத்கிர
 பாலகரையும், தெற்கில் தக்ஷிணமூர்த்தியையும், மேற்கு
 திக்குல் லிங்கோத்பவ மூர்த்தியையும், வடக்கு திக்குல் கஜ
 ஸம்ஹார மூர்த்தியையும், ஆலயமத்தியில் கூறப்பட்ட
 இடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். மூலஸ்தானத்தை மத்திய
 மாகத் தெரிந்துகொண்டு (அல்லது மூலஸ்தானமூர்த்தியை
 ஸ்தாபித்துவிட்டு) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

பிரகாரத்தின் 8 திக்குகளிலும், 4 திக்குகளிலும்,

வாகாநாநாசி(டி)8யெழ அ ழீவ-38யெழ அ வெஸநழ ||

சுயவா ஹ-39ஸூ 8யெழற கெழுக8ஸகழ |

வ்யாநநாந8கம் வா ச்வமெவாஅராகம் அிற || ௧௩ ||

உசி காபரத்யபரிஸு ஸகநூலிசி-39ஸாவநவிழிந-48

சிஷஷித8: வடநஸூராவ: ||

கோபுரவாயில் முதலியவைகளை அழகாகக் கல்பிக்க வேண்டும். பிராகாரத்தின் ஆதி, மத்தியம், அந்தம், இவைகளிலும், நீளமாக இருக்கும் பிராகாரத்தின் மத்தியிலும் (பரிவாரதேவதைகளுக்கு) ஸ்தாநங்களை (சிறிய ஆலயங்களை) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அல்லது தேவாலயத்தின் மத்தியில்...					
...
...
...	(18)

காசியபீய சிப்பசாஸ்திரத்தில் ஐகன முத்தி ஸ்தாபனவிதி என்னும் அறுபத்திமூன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய வகுஷ விதகஜீ வடம ||

ஸுபாவஸநஜிதிருசுண்ணாடி ||

சுய வகுஷ விசெஷண ஸுபாவஸநஜியிம் வரடி |

சூஸநம் ராஜஸம் ஹாவம் ஹி. லீனொகூலாஸநடி || க ||

வாராஹிம் ஸாயபெசு லீனெ டிசுநிணாஹிம் து

மும்பெயசு |

ஹ்யூ-ஹாமொ(காயொ)வரிஷாது ஸாய-வெஜாம்முரா

யிகடி || உ ||

ஹிக்விஷ்ணுநாதஜி சூஸநொயெ-ஹிசெஷண |

சூஸநெ(நாகி) வலிவ-செசுநாணம் ஜானொஸ-பிர்ஹதாவ

ஸாதகடி || க ||

ஹாநுயூ-ஹி வலிவ-செசுநாணம் ஜாநுஸாஹதா

ஸாஹதிகடி |

அறுபத்திநான்காவது படலம்.

ஸுகாஸநமுர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி ஸுகாஸநமுர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த முர்த்தியானது, உட்கார்ந்த வடிவ முடையதாகும். ராஜஸ ஸ்வபாவமுடையதாகும். பத்திர பீடத்திற்குக் கூறியதே ஆஸநமாகும். இடது காலை பீடத்தின்மீது படுக்கையாக வைத்தும், வலது காலை தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். ஊர்துவகாயமானது 4½ அங்குலம் கூடுதலாக இருப்பதாகும். இந்த 4½ அங்குல அளவானது, உட்கார்ந்த வடிவமான முர்த்தியின் ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (பிருஷ்ட பாகத்தின்) விசேஷ மாநமாகும்.

ஆஸநத்திலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், முழங்கால்களின் வெளிப்பக்கம் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம், இரு முழங்கால்

*ஜானொஸ-பிர்ஹதாவஸதிகடி | உ.சி 8-ஆடி, தவார.

வரஹஸ்ரணிஸ்கஸ்யுதம் ௮ ஸம் ஹவெசு || ௪ ||

சூஸமே நவஸுதெஜாஸி(தூணி) வஸஸுதெ
யுநா(தூ) விஜ) ஸுணா |

ஹஸிஸ்யு(யுதா) து நாலாமே ஹநாநே நாலி
ஸ்யுதே || ௫ ||

வாராஹி.முஹஸ்யு து ஸுஹஸுதே. ப்ருதம்
யெசு |

ஸுதூஜிணாநாநகேகி.ஸா.மு.ஹவெசு || ௬ ||

ஸயவா கி.ஸா.மு.ஹஸுதெகாநகி.ஸா.தம் து வா |

ஸுதூஜிதடிஹி.நகா.வா(நா)நா
வா.ஸா.மு.ஹ || ௭ ||

தூயொடி.ஸா.மு.ஹ வா.ஸா.மு.ஹஸாவி வா |

களின் கோடி வரையிலுள்ள ஒதுக்கம். முழங்காலின் உச்சியிலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், பரஹஸ்தங்களின் மணிக் கட்டுகளின் மத்தியிலிருந்து நடுவிலுள்ள ஒதுக்கம், இவைகள், ஸம அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

ஆஸநம் வரையில் தொங்கும் 9 ஸுத்திரங்கள் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பூர்வஸுத்திரத்தைக் கூறு கிறேன். ஹே அந்தணே! கேட்ப்பாயாக.

மௌளி மத்தியிலிருந்து, நாஸாக்கிரம், ஸ்தநங்களின் மத்தியம், (ஹிருதயமத்தியம்) நாபிமத்தியம், இடதுகணுக் கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (5)

மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது ஐந்துவந்தமாக ஒதுக்கம் 31, 30 அல்லது 29 அங்குலமிருப்பதாகும். மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து அதன் (வலது காலின்) நளகாந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். 13 அல்லது 10

வினாகதடி(அரண)ஈஹிவாஷெ-லு நியு

வித்ரஜம்மூனம் து வா || அ ||

தசிலுத்ராசுமயொ(சுமயெ)ஹஜெ லயஜெவாவ

ஸாதகடி |

அதுசு-ஸாஹம்மூனம் ஸெபுதஜனாஹம் து விஜெதஜ || கூ ||

*ஸாதுலயஜாம்மூனாஹம் தம் கொய்ய-லெஹம்

ஹவெசி |

தசிலுத்ராசு கடகெ ஹஜெ லெனிஸஸஸஜ

லயஜெசு(ஹம்) || ௧ ||

அங்குலமுமிருப்பதாகும். பீடத்திலிருந்து (பீடத்திலுள்ள மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து) அந்த (இடது) குதிகாலின் ஒதுக்கம் 2, அல்லது 3 அங்குலமாகும். (8)

மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் (அபய ஹஸ்தத்தின் மத்தியரேகைவரையில்) ஒதுக்கம் 14 அங்குலமாகும். (9)

* 15 அங்குல ஒதுக்கமுடைய அங்குலாக்கிரமானது, தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும் (9½)

ஸுத்திரத்திலிருந்து கடகஹஸ்தத்தின் (வரதஹஸ்தத்

*ஸாஸுஜீஹாஹபஸுஜாதசுசாயாஹம், 9 ஸோகாஹஜாஹம் ஸாய-ஹோகாதகோயலிகவாஹம் ஈஸஜதெ | தத்ர அ

“ஸாதுலயஜாம்மூனம் ஈகுகுவ-ஹம் ஹாஸிலீகடி |”

உதி ப்ரஹ்மஸாய-ஹாஹஸுஜாதசுசாயாஹம் ஹாதி |

* ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்தில், 9வது சுலோகத்திற்கு மேலே 1½ சுலோகம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அதில் முதல் ½ சுலோகத்தை, (வரதஹஸ்ததல மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் 14 அங்குலம்) அல்லது 15 அங்குலமாகும் அந்ததல மத்தியமும், வலது முழங்கையும், நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும் என்று பொருள்படும்படித் திருத்தியுமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வண்புலாஹுமூரூம் வெபுரூதூணாஹு லிஜஸூதூ |
 வுரொஹு ணிஸுநாஹு தீபூம் மிசூதூமூரூம்
 து வா || ௧௧ ||

கடகம் லிஹகண-ஹு வா தலஹு வு லிஸூதூ |
 தஹுதூதூதூதூதூதூ ததூரூமூரூதூதூ வு மா || ௧௨ ||

ஹுஹுஹு ததூமூஹுஹு ஹுஹு கடகாஹு |
 ஹுஹுஹுதூதூ து ஹுஹு-ஹுஹு ஹுஹு || ௧௩ ||

[ஹுஹு ஹுஹு ததூதூ து ஹுஹு-ஹுஹு ஹுஹு ||]

ஹுஹு ஹுஹுமூரூம் வுரூதூ லிஹகண-ஹுஹு வா ||

தின்) மணிக்கட்டு நடுவரையில் ஒதுக்கம் 15 அங்குல
 மாகும். (10½)

துடையிலிருந்து (இடது) மணிக்கட்டுவரையில்
 ஒதுக்கம் 2 அல்லது 3 ($2 \times 3 = 6$) அங்குலங்களாகும். அந்த
 (இடது)கையானது, கடகஹஸ்தம், அல்லது எம்ஹகர்ண
 மாக இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கட்டுவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்கள்
 யாவும் வளைந்திருக்கவேண்டும். பெருவிரல் சிறிது வளைந்
 திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு “கடக
 ஹஸ்தம்” என்று பெயர். (12½)

நடுவிரலானது, உள்ளங்கை நடுவரையில் வளைந்தும்,
 அணிவிரல் அரைப்பங்கு வளைவாகவும், மற்ற விரல்கள்
 முன்போலவே சிறிது வளைவாகவும் இருப்பதற்கு எம்ஹ
 கர்ணம் என்று பெயர். (13½)

“வசுரூஹு வுரூதூதூ” உதி வாஹு ஹுஹு |

விநாஸூத்ரஸம் கூப-காசு கத-ய-மூள(மு) ||

வரெ கரெ || ௧௪ ||

வகூவநாலிகாஹுஷுள தஹயூவஸாஹுகள |

கிஹிவகூ கதிஜாவி ஸெஷள அள து பிஹுகியள ||

கத-வஜா(ய-கா)கூகிரெவம் ஸஜாசு ருக்ஷணாஹித

ஸுநாடி |

கூவ-கரம் ஸ்ரோணிவாஸெ-த து வஹஷ்டுஸூ

கா த்யா || ௧௫ ||

கூக்ஷிபெய்ய(யூ) அ நாலாமெ(மு) வூவ-3

ஸூத்ரம் து ஸஹ்ரஸெசு |

ஹெ-உ-ஹூத்ர வாராஹி-மு-ஹூயூ ரஸாஹு ||

சுயவா ஸஹூத்ரம் து வஹூத்ரயாவி வா |

நாலிபெய்ய து வாராஹி-நஸ-கா-மு-அ-த-உ-ஸ || ௧௬ ||

பரகரங்களின் கர்தர்யக்ரமானது (வேளிக்கைகளிலுள்ள கர்தர்முத்திரையின் உச்சியானது) ஹிக்காஸூத்திரஸம்மாக (கழுத்து மட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அக்கைகளின் அணிவிரலும், பெருவிரலும், உள்ளங்கையில் பொருந்தி இருக்கவேண்டும். சிறுவிரலானது சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். மற்ற இருவிரல்களும் நேராக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமான கர்தர்ஹஸ்தத்தை, லக்ஷணத்துடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

முழங்கையானது, (ச்ச்ரோணியின் பக்கத்தில், 5, 6 அல்லது 7 அங்குல ஒதுக்கத்திலிருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரமானது, குக்ஷிமத்தியம், நாஸாக்ரம், இவைகளைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (16½)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து இடது கணுக்கால் முண்டின் நடுவானது, 6, 7, அல்லது 5 அங்குலமாகும், நாபி மத்தி

சூயொடிஸாம்முனும் வாயு ஹாஹம்முனூயாவி வா !

எளவெழுத்து யெழுத்துத் தானெனும் மருமாத்ருகடி || ௧௪ ||

ஸாயு-3 துயொடிசாஂஸம் வா துயொடிசாஂஸமெவ வா ।

பிஜாம(ய)தம் ஸௌவாலீதம் ப்ரவாஸ-ஸதீஸா ப்ரஹ்ம ||

பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பு: ஸ்வபூமி மொழிபெயர்ப்பு |

வழிவழிபாடிநாள்வெதும் திருநெல்வேலிநாள்வெதும் ||

சுதேசரீபரஹஸ்துள டுள ஸாஹெதீ வாஹிந்தராநதம்
(ரெ ஷூவம்) ।

உக்தினை வரஸு: வாடு க்ருஷ்ணாதிகா உயெ || ௨௨ ||

சுறியம் ஁கூதிணம் வா஁ம் கட்டகம் ஸி஁ஹகண-3வகி |

வாடு கடுண-3 விசுவநாதன் சாஸ்திரம் நியாயபெயர் ||

யத்திலிருந்து இடது காலின் நளையின் உச்சியானது 14, 13, அல்லது 12 அங்குலமாகும். மௌளியக்கிரத்திலிருந்து மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கமானது, 14, 13½, அல்லது 13 அங்குலமாகும். (19½)

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது, நேராக உயர்ந்து, பவமும்
போன்ற நிறமும், கண்களும், அழகிய முடிமும், நிறைந்த
ராஜஸ குணமும், புவித்தோலாடையும், வெண்பட்டாடையு
மும் தரித்திருப்பதாகும். (21)

பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும் உள்பக்கம் நோக்கியாவது, வெளிப்பக்கம் நோக்கியாவது இருப்பதாகும். (பரஹஸ்தங்களில்) வலது கரத்தில் பரசுவம் (கோடரி) இடது கரத்தில் மானும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில், வலது கரம் அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கரமானது, கடகஹஸ்தம் அல்லது எம்ஹகர்ணமாகவும் இருக்க வேண்டும். இடது காதில், விசேஷித்து சங்கபத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (23)

ஐடாஃகுகுடஸ்யுதம் புகழஸம்வஜாஹிதழ் |
 ஃகுகுடஸெஜாஹம் விபு உதுவி-ஃராஃமுஃ ஹிவசு ||
 திஸவாஃமுஃதும் வா வித-ஃவாஃமுஃநெவ வா |
 கெஸாஹ(ஹாஹ)குகுடாஹம் து ஹாஹவடஸ்யுதழ் ||
 ஃவாஹஸஹம் விபு ஃகுகுடாஹ(ஸ) விஸாஹகழ் |
 தசுஸவாஹவாஃஸெஹ ஹித-ஹிஸாஹகழ் || ௩௧ ||
 உதுஹிஸிஸெஸ்யுதம் ஹாஹம் வஹிஸிஸெஹ |
 ஸிஸெஹ ஹாஹ-ஹிஸெஹம் உ வஹிஸெஹ-ஹிஸெஹம் ஹிஸெஹ ||
 ஃகுகுடாஹ-ஹிஸெஹம் வஹிஸெஹ ஹாஹ-ஹிஸெஹம் ||

ஸுகாஸநமர்த்தியானது ஐடாமகுடம், அல்லது ஐடை-
 மகுடம், இவைகளை தரித்திருப்பதாகும். மகுடத்தின்
 உயரமானது 24 அங்குலமாகும். 21 அல்லது 18 அங்குல
 உயரமுமிருக்கலாம். மகுடத்தின் உயரமானது கேசாந்
 தத்திலிருந்தாகும். அது லலாட பட்டத்துடன் கூடிய
 தாகும். (30)

மகுடத்தின் விஸ்தாரமானது, முகவிஸ்தாரத்திற்கு
 ஏற்றதாக இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியானது அடிப்
 பக்கத்திலுள்ள அகலத்தில் 7ல் 1 பங்கு, 8ல் 1 பங்கு
 அல்லது 9ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். (31)

அந்த மகுடமானது (நான்கு பக்கங்களிலும்) நான்கு
 பூரிமங்களுடனிருக்கவேண்டும். (பூரிமம்-இலைகளின் வடிவ
 மான அலங்காரம்) பூரிமமானது மகுடத்தின் உயரத்தில்
 12ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். கிரீடத்தில் வலதுபக்கத்தில்
 நாகவடிவமும் ஊமத்தம்பூவும் அமைக்கவேண்டும். இடது
 பக்கத்தில் அர்த்த சந்திர வடிவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.
 அல்லது வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையையும் இடது பக்கத்
 தில் நாகம், ஊமத்தம்பூ இவைகளையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

சுயலா வறுயஸெஷுவ வதம் ஹி யஸம் து வா |

வராஜிதம் து வறுயம் யுஷம் ப்ருகெகொஷே

நியாவயேசி || ௩௮ ||

ஊடிவம் (ஹாஸ்யம்) ரதூஸ்யம் வா சுஸா து வறுயெ
ஹி ||

கெயலிரம் சுலிவ-இரெ நயஸே வறுயஸே வதாநிதே ||

வனகாகாரம் து கெயலிரம் வாஷுவத்ராஸ்யஸம்யுதே |

நாநாரதூஸ்யாயுதம் செருவாஹஸ்யாவி வா || ௪0 ||

வக்ருவலிரிஸம்யுதம் ஸாஹுஸ்யே ஹிஜோதே |

வத்ருவலிரிநாஸம் து கெயலிரஸடிபரம் வதே || ௪௧ ||

வலயமானது, சிறுவிரலின் கனமுள்ளதாகவும் மிருதுவாக (அழகாக)வும் இருக்கவேண்டும். 2 அல்லது 3 யவை கன முள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

பிரகோஷ்டத்தில் (முன் கை நுனியில் மணிக்கட்டுக்கு மேலே) பராஜிதமென்னும் வகையை இரட்டையாக (இரண்டு வகைகளாக) அமைக்கவேண்டும். அது, அழகாகவும் ரத்நங்கள் பதப்பித்தும் இருக்கவேண்டும். முழங்கையில் (முழங்கைக்குமேலே) கேயூரத்தை (கேயூரம்-முழங்கைக்குமேலே அணியக்கூடிய வலயம்போன்ற ஆபரணம்) அமைக்கவேண்டும். கேயூரமானது, ஒரேவிதமாகவாவது. 8 இதழ்களுடன் கூடிய தாமரை மலர்போன்ற வடிவத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டாவது இருக்கவேண்டும். அது சிவையினாலே செய்யப்பட்டிருப்பினும் அதில் பலவித ரத்நங்களும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (40)

அந்த கேயூரமானது பாஹுமத்தியத்தில் பத்திர பூரிமத்தாடனிருக்கவேண்டும். பத்திரபூரிமத்தின் நாளா

தகவ்வுரிநாடிநொடாடும் "வாஹுவிதிரவரம் து வா ।
 விதிரவதவஹுவிதிரவரம் வா வதிரவ்வுரிநாடிநொடும் ॥ ௪௨ ॥

தவநாஸாய-2(8ாதி)தும்மம் வாநொடும் விதிரவரம்
 து வா ।
 விதிரவரம் வாவிதிரவரம் து தவநாஸாயவரம் மவெசு ॥

8யநாஸாயவரம் விதிரவரம் தவநாஸாயவரம் 8யநாஸாயவரம் ।
 8யநாஸாயவரம் தவநாஸாயவரம் வரநாஸாயவரம்
 (நாஸாயவரம்) ॥ ௪௩ ॥

உதிரவரம் தவநாஸாயவரம் து வா ।
 யவம் வா விதிரவரம் தவநாஸாயவரம் மவெசு (வரம்) ॥

நாஸாயவரம் தவநாஸாயவரம் தவநாஸாயவரம் ॥

மானது (நாளம் - காம்பு) கேயூரத்திற்கு ஏற்ற கனமுடைய
 தாக இருக்கவேண்டும். அந்த பூரிமத்திலிருந்து அதோ
 நாளமானது, (கேயூரத்தின் காம்பானது)
? (2 அல்லது 3 யவை இருப்பதாகும்.)
 பத்திரபூரிமத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5
 அங்குலமாகும். அதன் உபரமானது, அதன் அகலத்தில்
 சரிபாதிளவு, அல்லது 3 பங்கு அளவு, அல்லது இருமடங்
 காகும். இரண்டு பங்கு உயரமிருந்தால், அதற்கு பாஹு
 வலயம் என்று பெயர். (43)

நடுவிரல் நீங்கிப் மற்ற விரல்கள் மோதிரமணிந்திருக்க
 வேண்டும். மோதிரங்கள் விரல்களின் அடிக்கணுவிலிருக்க
 வேண்டும். அவைகளில் ரத்நங்கள் பதித்திருக்கவேண்டும்.
 உதரபந்தத்தின் அகலமானது, 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குல
 மிருக்கவேண்டும். உதரபந்தனமானது (உதரபந்தனத்தின்
 கனமானது) 1 யவை அல்லது 2 யவை இருப்பதாகும். (45)

*மவெசு விதிரவரம் து வா உதி வாநொட நாஸாயவிதிரவரம்

நாமெனவுய்ய-3 மூணாமும் து நியா டார-வேய-3
யெசு (வொடிசைகாநம்) || ௪௩ ||

வாடியொ: உய்யோநதாஸாவும் மூனென வறையாநிதா: |
காநுயவநிபவதம் மூனாநம் து (யுக) உய்யெடி || ௪௪ ||

வாடிள ஜாநுகஸம் யுதள மூனாநுயலாசு லிஜெதம் |
வாடிகாஸகஸைத்தித் து யவநிபவதாநிதழ் || ௪௫ ||

தகிலைத்தி ஜாநுநாஸம் ஸஜாசு சிவணயவநாதகழ் |
சிவணம் ஜாநுகாநாஸம் செஷம் வெ ஜாநுகொடியழ் || ௪௬ ||

ததூஸதஸம் ஸஜாஸம் யவநாதம் ௮ தகிலைடி |
செஷம் ஹிதம் வதம் மாஸம் யஸ்தி யஜி யயொலிதழ் || ௪௭ ||

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது பலவிதமான அணிகளை யணிந்து பற்பல ரத்தங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உதரபந்தனமானது நாபிக்கு மேலே 3 அங்குலம் தள்ளி அணிப்பட்டிருக்கவேண்டும். (46)

கால்களில் நடுவிரல் நீங்கலாக மற்றவிரல்கள் மோதிரத்துடன் கூடியவைகளாகும். மோதிரங்களின் மத்தியத்தின் கனமானது 3 அல்லது 2 யவையாகும். ஏ பிராமணனே! இருகால்களும் மணிக்கட்டுக்குக்கீழே, பாதஜாலங்களுடன் கூடியவைகளாகும். (பாலஜாலம்-பாதஸரம்) பாதபந்தஸுத்திரமானது 2 யவைகனமுள்ளதாகும். (பாதபந்தஸுத்திரம் - மணிச்சிலங்கைகளுடன் கூடிய கயிறு) அங்கஸுத்திரத்திலுள்ள சலங்கைகளின் கார்பானது 3 அல்லது 5 யவை அளவுடையதாகும். இந்த 5 யவைகளில் 3 யவை சலங்கையின் நாளமாகும். மீதமுள்ளது (2 யவை) ஜாலகத்தின் உயரமாகும். (48)

அதன் உயரமும் அகலமும் யவையளவும் ஸம் அள

செஷம் தஸஜாவமாஸம் ஸஜாசு உதி ஸாஸ தீரஹாநுயஸ்தி.
ராதுகாவா: |

மாபிாவதம் து யுதும் ஸஜாநஃ வாஷாணஸம்புதடி |

†வதம் வாஷாணஸம் து மாபிநீபு தஜொவ்யதெ ||

வரஸுஹஸிணீதீவ-ஃ ஹாநம்மூரூபாஹதடி |

வரஸுஹஸிணீஃ ஜெவ யுதூ ஸாந்ய-போவிரெசு ||

யஜ்ஞாவஹிதஸ்யுதம் யவாஷாஸவநாநிதடி |

உவஹிதம் ஹி(தீ)ஸூத்ரம் ஸஜாந உவஹிதஸம் வதம்
(உதரஸ்ய ஸம் ஹவசு) || ௫௩ ||

வாகும். அது நீங்கியது, அதைவிட குறைந்த கனமுள்ள தாகவும், அதைவிட அழுங்கியும் (தாழ்ந்தும்) இருப்பதாகும். (கீழ் கூறப்பட்டவைகளில்) எது எது எவ்விதமாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்விதமே இருப்பதாகும். இது, உள்ளே கற்களுடன் நெருக்கமாக காலிச்சுற்றி இருந்தால், காடாவிருதம் எனப்படும். *உள்ளே பாஷாண மில்லாமல், கனமாக இருந்தால் காடநீபம் எனப்படும்.

(கைகளிலிருக்கும்) மழு, மான் இவைகளின் உயரமானது 12 அங்குலமாகும். மான், மழு இரண்டையும் யுத்தியோடு அழகாக இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும். 8 யவை கனமுள்ளதாக யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதமானது இரண்டு (மூன்று) ஸூத்திரங்களுடன் அதற்கேற்ற கனத்துடன் (அல்லது

†வதம் வாஷாணஸாம் துமம் வாநீபுரூவ்யதெ | உஹி
ஸாஸுதீஹாஸ்யஸூராதுகாவாஃ |

*"பாஷாணமானது கனமாக இருந்தால் அது பீடம் வரையில் (அதன் அடிவரையில்) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு நீபம் என்று பெயர்" என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்திலுள்ள பாடம்,

வளதகி ஹுதயராரா ஸதாசி ஸுஸாராரா தயொயதெ !
 ஸுஸு து ஸுஸாராரா ஸதாசி தாநாவுசெஷ(ரதெத்)
 வி-ராகிதம்(தா) || சுடு ||

ஸவ-மஸுநுநம் ஹெவம் (ஹெவம்) ஸெஷம் யுக்தா
 ஸவாஅரெக் |
 வளவம் ஸுவாஸநம் ஸெஷாசுஸாராராயுதம் ஸுஸு ||

ஐதி காஸதவஸரிஸு ஸுவாஸநமுகி-சுஷணம்
 தாந அதுஷ்ஷிதம்: வடய: ஸவாஸ: ||

மாகையாகத் தோள்ப்பட்டையிலிருக்கும் ஆபரணத்
 திற்கு ஸ்கந்த மாகை என்று பெயர். இது பலவித விருஷங்
 களாலே (பற்பல ரத்நங்களாலே) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க
 வேண்டும். (60)

இவ்விதமாக ஸுகாஸநமூர்த்தியை ஸர்வாங்கஸுந்தர
 ராக அமைக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன்
 கற்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இனி ஸோமாஸ்கந்த
 மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. (61)

காசியபி சிப்ப சாஸ்திரத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
 அறுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்

॥ சூய வண்ணுஷ்விதஃ வடமூ ॥

ஸோராலுநுஷ்ண ॥

சூய வகஷ்வி விபொஷ்ண ஸோராலுநுஷ்ணம் ஹி ॥
ஸுபாஸதம் யயா ப்ரோதம் தயேஷம் அ விய்யதெ ॥ க ॥
தெவஸ்ய வாரவாஸ்யே து வாவ-இ-ம் அ
ஸுபாஸதம் ॥
ஸாயயேசி ஷ்ணிணம் வாஷம் வாரவாஷம் ப்ரதம்ஸயேசி ॥
சூஸதஸேஷாவரிஷ்ணத் ஷ்விஷ்ணம் (ஷ்விஷ்விணம்)
அதாரம்மூ ॥
ஹ்யூ-காயஸராயுதூஸதொவரிகயூயேசி ॥ க ॥

அறுபத்தைத்தாவது படலம்

ஸோமாஸ்கந்த ஸக்ஷணம்

ஹே அந்தணீன ! இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியானது ஸுகாஸநமூர்த்தியைப் போன்றதேயாகும். ஆகையால் இந்த ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை, ஸுகாஸந மூர்த்திக்குக்கூறிய லக்ஷணத்தடனை கல்பிக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1)

ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்தில் பார்வதீதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். தேவியார் ஸுகாஸநமூர்த்தியாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். (2)

(தேவியின்) ஸ்பிக்பிண்டமானது (பிருஷ்டபாகமானது) ஆஸநத்தின் மீது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். இந்த 4 அங்குலத்தையும் ஊர்துவகாயத்துடன் (துடைக்கு

சிணிஷெவழா(வா)ழிதம் வதும் றுகுண்ணம்(உகநிணம்)
 ஹாமஸ்யுதழ(ஶாழிதம்) |
 வரஹம் வாஹமெஹ து உகிவஹம் உகநிணை கரெ || ௪ ||
 உகிவிசுவகூராமுறா(ஹி): ஸவ-ஶ(வ-ஶ) வாஹமஹம்
 ததவ்யு-ஶ(ரூ)மழ |
 வரஹம் அஹயம் வழாதம் வுஷ்யுரகீஸிம்ஹகண-ஶகழ ||
 †ஸஸ்த ஸதாநிஹாம்-ஶெயிம் ஸவ-ஶாஹாணஹுஷிதாழ |
 ரதூரம்ஸரயராம் ஶெயிம்(கூய-ஶாசி) அஹயிஸஸஸிதாழ ||

மேலேயுள்ள பாடத்துடன்) சேர்த்தே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்வாமியின் முகமானது சிறிது தேவியின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். (தேவியாரின் முகமானது சிறிதளவு ஸ்வாமியின் பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும்)

இடது கை வரதஹஸ்தமாகவும், வலதுகை நீலாத்தபலம் தரித்தமிருக்கவேண்டும். விரல்கள் சிறிதளவு வளைந்திருக்கவேண்டும். இடதுகையானது உயரத்தூக்கி இருக்கவேண்டும். [இடது கையானது தடையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.] (4½)

புஷ்பமானது, வரதஹஸ்தமான இடது கையிலிருப்பதாகும். அல்லது அபயஹஸ்தமான வலது கையிலிருப்பதாகும். (ஆனால்) புஷ்பத்துடன் கூடிய கையானது எரிமஹ கர்ணமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். (5)

தேவியை பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவளாகவும், ஸகல ஆபரணங்களுடன் கூடியவளாகவும், சிவப்புப்பட்டாடையுடுத்தியிருப்பவளாகவும் சந்தவீரமணிந்திர்ப்பவளாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். (6)

*கிந்திவகூர யயா வுஹ-ஶ வாஹமஹ ததவ்யு-ஶக |
 உகி ஶுயிதவ-ஶகவாம் |

†வாஹகெஹவயெகிஷெயிம் உகி ஶுயிதவ-ஶகவாம் |

சுயவாநத்யபுக்ாரொண நெவிஹம்மம் (ருக்ஷணம் 21)

வதாபி தெ ।

வாரொருஸாஹத்யேஹெ து வாரஹத்யதஹம் நத்யஸெக ॥

புரஹத்யஸுவஸம்யுதம் டக்ஷிணம் ஹத்யஸுததெ ।

†ஸீராத் டக்ஷிணம் ஹத்யம் சிம்ஹித்யுதாயதம் ஸுதத ॥ அ ॥

புரஹத்யஸுவஸம்யுதம் வா ஸீராத்ஹத்யம் ஹதெ ।

ஷடீஸத்யஸுவஸம்யுதம் வாய ஸீராத்ஹத்யம் ஹதெ ॥ கூ ॥

வனவம் விநியதித்யஹம் *நெவிஹம்மம் (ஹம்மம்) விநியதெ ।

ஸீராதெ தத்யுதாஹம்மம் நெவிஹம்மம் து மத்யுததத ॥ ௮ ॥

அல்லது மற்றொருவிதமாகவும் தேவீ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறன். இடது கைத்தலத்தை, இடது துடைக்கு வெளிப்பக்கத்தில் பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறியதுபாலவே, வலது கையில் நீலோத்பலத்தை தரித்திருக்கவேண்டும்

வலது கையானது, பீடத்தைக்காட்டிலும் சிறிதளவு (பீடத்தின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் வலது முழங்காலுக்கு மேலே சிறிதளவு) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். (ஸ்வாமி இருக்குமிடத்திலிருந்து) அம்பாருடைய முழங்கால் வரையில் மத்தியில் பீடத்தின் ஒதுக்கம் 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். 6, 7, அல்லது 8 அங்குலமிருப்பதுமாகும். (9)

தேவீபாகமானது, இவ்விதம் இரண்டுவிதமாக விதிக் கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஸ்திரீ மானத்தில்

†ஸீராத் டக்ஷிணம் ஹத்யம் சிம்ஹித்யுதாயதம் ஸுதத । உதி
ஸுததவாஹி । ஸீராத் டக்ஷிணம் ஹதெஹம் சிம்ஹித்யுதாயதம்
யுதம் உதி வா வாரொத ஹாவத்யிதி ஹதி ।

*நெவிஹம்மம் உதி வாரஹத்யுதாயத்யுதாயதவாஹி ।

†சூலமெ லாஸநம் வழாதம் விவரீதம் விவசிகுலா ||

மெவீருகூணமெவம் வா(ஸூசு)ஹாநகூணமெவதெ ||

மெவிஷெவெஸயொஃயெஹ ஹாவயெசு ஹாநகூணமெவதெ ||

மெவூா ஹிதூவஸாநம் து ஹாநகூணமெவ தகூதூ || ௮௨ ||

ஹாநகூணம் கநிலே ஸூசு தயொஃயெஹஹிதெ ||

நவயா ஹாநகூணம் து உதூரஹித்யம் தூய || ௮௩ ||

கூறியிருக்கும் முறையின்படியே தேவீமானத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

* ஸ்வாமி உட்கார்ந்த வடிவமானால் அம்பாளும் உட்கார்ந்த வடிவமாகவே இருக்கவேண்டும். மாறுபட்டிருந்தால் ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். இவ்விதமாக தேவியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்கந்தரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (11)

தேவீ, தேவேசன், இவர்களின் நடுவில் ஸ்கந்தரின் மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அந்த மூர்த்தியானது தேவியின் கழுத்தமட்டமாக இருப்பது உத்தமமூர்த்தியாகும். ஸ்தநாகூமட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டுவித அளவுகளின் மத்தியமானத்தை ௮ பாகங்களாகச் செய்ய, ஸ்கந்தரின்மானம் ௮ விதமாகும். இந்த ௮ வித மானங்களில், முறையே ௮, ௮ மானங்கள் உத்தமாத்ரி மானங்களாகும். ஸ்கந்த மூர்த்தியின் மானத்துடன்

†ஹாநகூணம் து மெவெஸமெவிஹாஸாநகூணம் ஹவெசு(?) | உதிஸூதவஹூகதெயிகு வாஃ ஸூசுஹித்யம் ஹாதி |

* ஸ்வாமி நின்றவடிவமானால் அம்பாளும் நின்றவடிவமாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற பொருள் கொண்டது. ஸூலோகம் அச்சிட்டிருக்கும் நூலில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இது சேர்க்கப்பட்டிருக்குமென்று தெரிகிறது.

தாமெவ்வூ லெழுந்தருளும் ஸகலாத் திதி ஸூதத |
 ஹாநம்ஸகிருநீவ-3ம் ஸூதத ஜாதாஅதம்மாயகம்
 ஹவெசு || ௧௮ ||

ஐவாபெரிநாஸகாயாந அஜம்ஸம் வாநததொஹத |
 ஐஸாஸம் து தநாயாஸம் ஸாஹநீவ-3ம் அது-3ம் ||

புருகாஸம் து ஐஸாஸம் து தநம் வெஹம்மாயத |
 முணாஸம் ஐஸாஸம்மாயத ஸாய-3அதம்ஸகாயகா || ௨௦ ||

தகஸகம் தக-3நீவ-3ம் சுநிஷாயாமுணாம்மாயத |
 சும்மஸாயாஸகதம்ஸம் யுமாஸம் தநவிஸூதத || ௨௧ ||

புருகாஸம் முணாஸம் து தநதம் அது
 ரம்மாயத |

ஹிதாஸம் ஸாஹநதவஸி விஸாரம் விஜஸகத || ௨௨ ||

ஸாய-3வாஸம் ஐவஸூஸம் ஸவாஸம் சுண
 விஸதத |

கீழே மேட்ராந்தம் 7 அங்குலம், துடையின் நீளம் 12 அங்குலம், முழங்காலின் நீளம் 3 அங்குலம், கண்டைக்காலின் நீளம் 12 அங்குலம், பாதத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். ஆக உச்சி முதல் பாததலம் வரையில் உயரம் 1, 1, 2, 2, 3, 3, 9, 8, 7, 12, 2, 12, 2 = 64 அங்குலமாகும். பாததலத்தின் நீளம் 10 அங்குலம் மேல்கையின் நீளம் 14 அங்குலம். முன்கையின் நீளம் 10 அங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சுட்டு விரல் அணிவிரல்களின் நீளம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலம், சிறு விரல் பெரு விரல்களின் நீளம் 3 அங்குலம்? உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலம்.

(21).

முன்கை நுனியின் அகலம் 3 அங்குலம், முன்கை அடியின் அகலம் 4 அங்குலம், புஜ மூலத்தின் அகலம் 5 அங்குலம்,

கக்ஷயொரணரவ்யூஸம் துயொடிஸாம்மூனம் ஹவெசு || ௨௩ ||

*வணாஸம்(ஹாஸம்)ஹூடிபம் தாரம் ராடிஸாம்
வ்யூவிஸு^௧தூதடி |

பெரூணரிஸு^௧யாதெ து ஹாஸம் கழிஸு^௧யாதெ
துயொடிஸ || ௨௪ ||

ஹூஸூருவிஸாரூம் து வஸு^௧வம்மூனூடிஹூதடி |

ஷுஸம் ஜாதுவிஸு^௧தாரம் ஜ்வாஸூரும் யுமாம்மூனடி ||

மூணாஸம் தஸகாதாரம் ஷுஸம் தருவிஸு^௧தூதடி |

வாவி^௧டிவ்யூஸம் மூணாஸம் வா செஷம்

யுதூத து கஹ்யெசு || ௨௫ ||

முகத்தின் அகலம் 8½ அங்குலம். கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம் (?) கழுக்கட்டுகளின் மத்தியிலுள்ள விஸ்தாரம் 13 அங்குலம். * ஹிருதயத்தின் அகலம் 12 (5) அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலம். ச்ரோணிஸ்தாந (அடிவயிற்றின்) த்தின் விஸ்தாரம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 13 அங்குலம். (24)

அடித்துடையின் அகலம் 8 அங்குலம், முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம். கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலம். அதன் நுனியான நளகையின் அகலம் 3 அங்குலம், பாததலத்தின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலம். குதிகாலின் அகலம் 3 அங்குலம். மற்றவைகளை யுக்தியாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (28)

*வணாஸலிதி ஸூத்ரதவஸு^௧தகவாஸஃ ஹாஸாலிதி
ஸாஸு^௧வதீஹாஸு^௧யஸு^௧யாதூகாமு^௧யவாஸஃ |

* ஹிருதய வியாஸம் 5 அங்குலம் என்பது அச்சிட்ட புத்தகபாடம். 12 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

கொலிகொடுவதும் காணாதுகொடுவதும் |
 உறையொழுகுதலும் வாழ்வு வாழா வறது வளவ வா ||
 கூடும் வாய் தலிதும் லிஹகண-தெயாவி வா |
 டிகழிணம் வுழிஹதும் வா கவிதாபுமனம் து வா || ௨௮ ||
 கழிவாழ்வுதும் நதும் மனவிரஸவநிதும் |
 வுழுகுதலும் வுழுகுதலும் வுழுகுதலும் || ௨௯ ||
 குலிதும் வா ஸ்ரீதும் வாய் நதும் வா ஸ்ரீதும் வுழுகுதலும் |
 குலிதும் (தெ) மனவிர ஸவநிதும் து வுழுகுதலும் || ௩௦ ||

பாபபெசு || ௩௦ ||

கேசாந்தத்தில் நாஸிகையுடன் கூடிய? (வாபிகையுடன் கூடிய) கரண்டமகுடமிருக்கவேண்டும். இரண்டு கைகளிலும் புஷ்பங்களை தரித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது, வரதஹஸ்தமாகவுமிருக்கலாம். அந்தக்கையானது, கடகஹஸ்தமாகவோ எம்ஹகர்ணமாகவோ இருப்பதுமாகும். வலது கையானது, புஷ்பஹஸ்தமாகவோ (புஷ்பத்தைத் தரித்தோ) விளாம்பழம் அல்லது மாம்பழம் தரித்தோ இருப்பதாகும். (28)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, அரைஞாண்கயிறு தரித்து, நக்ரமாக (ஆடை அணியாமல்) சந்நவீரம் தரித்திருப்பதாம். மிருதுவான கசமுடையதாம். (கசம் - நலைமயிர்.) குழந்தைகளுக்குரிய ஆபரணங்களணிந்திருக்கவேண்டும். (29)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, நின்றவடிவமாகவோ, உட்கார்ந்திருக்கும் வடிவமாகவோ, கூத்தாடும் வடிவமாகவோ கற்பிக்கப்படுவதாகும். உட்கார்ந்த வடிவமாக இருந்தால், இரண்டு கால்களும் ஆஸநத்தின்மீது படுக்கையாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நின்றவடிவமாக இருந்தால்,

*வாலிகொடுவதும் உதி ஸாஸ்திரேஹாயுபூஜாதுகாவாஃ

ஸூரிதெ வாடிதௌ ஊ து ஸஹம்மலிவ ஸூரிதள |
 அரணள சுஹிதாஹள து யுக்தஜா ஜானொயு நியுகு ||
 விபாடிள சுஹிதள சிஹிசி சிஹிசி மஹ (மஹக்ர) |
 னவ வா |
 துதம் மெகி ஸுஸூரிதம் ஸவ்யவாடிம் வக்யஸஹிதஜ ||௩௨||
 உபுதம் வாடிவாடிம் து வீஹொஸூ யம் கனாவயி
 (யாகி யாமாங்கம்) |
 ஷணாக்யம் வஹோக்யம் வா வாடிஸுபாஸ்யெகி விஜ ||௩௩||
 ஸஹெத வரடிம் வாடிம் ஹஹேதஜம் து ஸூரிதிகு |
 சுயவா வாடிஹஜம் து ஹஜம் துஸூரீ ப்ரஸாயபெகி ||

*விதூஸூரிதஜ்ஜஸஹ யுக்ஷா கணாஸிஸொயு-ஸூரிதிகு |

இரு பாததலங்களும் ஸமபங்கமாக இருக்கவேண்டும்.
 (குழந்தை கூத்தாடுபதுபோன்ற வடிவமானால்) இரண்டு
 கால்களும் வணங்கி இருக்கவேண்டும். இந்த முர்த்தியின்
 ஜாது மத்திய நிர்த்தை (இரு முழங்கால்களின் மத்தியின்
 ஒதுக்கத்தை அழகாக இருக்கும்படி) யுக்தியுடன் கல்பித்து
 கொள்ளவேண்டும். (31)

இரண்டு பாதங்களும் சிறிது வளைந்து நடக்கத்துவங்
 குவதுபோன்ற தோற்றமுடையவைகளாக இருக்க
 வேண்டும். நிர்த்தமுர்த்தியானால், வலது கால் ஸ்தித
 பாதமாகவும் சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். இடது
 காலானது, பீடமட்டத்திற்குமேலே, 4, 5 அல்லது 6
 அங்குலம் தூக்கியிருக்கவேண்டும். (32)

வரதஹஸ்தமான இடது கையில் பழம் இருக்க

*விதூஸூரிதஜ்ஜ ஸூரிதஜ்ஜஸஹிஸொயு-ஸூரிதிகு | உபி
 ஸஹஜ்ஜஹொயுஸூரிதஜ்ஜாவாஃ | விதூஸூரிதஜ்ஜஸூரிதஜ்ஜ
 உபி வாஹெத ஸாவூரிதி ஸாதி |

ஆதலால் இவ்வாறு தான் தந்தையின் உத்தரவுபடி
உள்ளவருடையது பொருள் மூன்று வருஷங்களுக்கு ||௨௫||

உரி காப்பாற்றுகின்றவனாகிய இவ்வாறு
நான் வணங்குகிறேன் வடிகுடி ஸ்ரீராமன் ||

வேண்டும். வலது கையானது ஸுசீமுத்திரையுடனிருக்க
வேண்டும். அல்லது இடது கையில் பழத்தை வைத்து
அலங்கரிக்கவேண்டும். (வலது கையை) கண்டமட்ட
மாகவோ, காதுமட்டமாகவோ வைக்கவேண்டும்.

லம்பஸுத்திரத்தின் மத்திய ஒதுக்கத்தை நடராஜ
மூர்த்திக்குக் கூறியதுபோலவே கொள்ளவேண்டும்.
இவ்விதமாக ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. இனி சந்திரசேகரமூர்த்தியின்
லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (35)

காசியிய சிம்பாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி
லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தைந்தாவது
படலம் முற்றுப்.

|| அடிய ஷடாஷ்ஷிதஃ வடமூ ||

உஞ்செய்வா உகஷணம் ||

சுய வகிப்பு விபரத்தை அங்குபெரவரங்குணம் |

கெவனும் மனஸீஸஹிதராயும் மதநிதித்ரயா || ௧ ||

கெவனும் மளநீரஹிதம் ஸஹிதம் மளநீஸம்யுதடி |

சூரியம், மழை வெளிகளும் தொகுதிகள் தென்மேற்கு வரலாம் ||௨||

சுதராயிம்மராவதாதெவம் துரியமஹதாழ் ।

கெவனும் ஸரவாழிம் து ஸ்ராமகம் ஸஹிதம் ஹவெஸி ||௩||

*ஸரஸ்வதி, மாக்ஷி, மம் வா ஹ்யாயிம், மம் அங்குஸௌஸ்ய |

அறுபத்திருவது படலம்

சந்திர சேகரலக்ஷணம்

இனி சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்தக்கூறுகிறேன். சந்திரசேகர மூர்த்தியானது, கேவல மூர்த்தி என்றும், கௌரீஸஹித மூர்த்தி என்றும், ஆலிங்கன மூர்த்தி என்றும், 3 விதமாகும். (1)

கௌரீதேவி இல்லாமல் தனித்திருக்கும் மூர்த்திக்கு கேவலமூர்த்தி என்று பெயர். கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்திக்கு, கௌரீஸஹிதம் என்று பெயர். கௌரீதேவி, பரமேஸ்வரன், இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கும் மூர்த்திக்கு, ஆலிங்கன மூர்த்தி என்றுபெயர். இவ்விதமாக, 3 விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்களையும் ஊஹித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

கேவலமூர்த்தியானது, ஸம்பாதமாக இருப்பதாகும்.
உமாஸஹித மூர்த்தியானது ஸ்தாந்ரமாக இருப்பதாகும்.

*ஸகலம் சிவம் ஸதாஜகம் அந்தஸவரம் | இதி
பூமி தவாஸகவாஃ |

†கெவறூஉதி-ஃஃ வதாதம் ஸஹிதம் ஸஹயபு-ஃஃ ||௮||

தெவ்வாடிகள் ஸஹயாஃ து ஸூரநகம் †ஸஹிதம் தயா |
ஸிம்ஸாநொடயம் ஸவ-ஃ பூமெவ வரிசீ-ஃஃ ||௯||

ஹிம்ஸாநொடயநகம் அ ஹயூநா வசுததெ ஸூராக் |
பூஹிம்ஸாநொடயநகம் அஸாரி அஸஹிதக் || ௧௦ ||

ஸஹிதஸூராமுஹம் தாரம் ஸா-ஃஃயாம்.முஹம் வதா |
அதுஸூரஹிதயூதம் வாஹிதம் பூ-ஃஃயாம்(யாக்) ||

ஃஃயாம்.முஹிதயூதம் ஸூரவயெக் ஸஹிததெ |

ஆலிங்கிதமான சந்திரசேகரமூர்த்தியானது, ஸமபங்க
லக்ஷணம் அல்லது அதிபங்க லக்ஷணமுடையதாக இருக்க
வேண்டும்.

கேவல மூர்த்தியானது, முக்தியைக் கொடுப்பதாகும்.
உமாஸஹித மூர்த்தியானது, அபயப்பிரதமாகும். அவை
களில் முதலில் கூறப்பட்ட கேவலமூர்த்தியானது ஸமபாத
மாக இருப்பதாகும். உமாஸஹிதமூர்த்தியானது ஸ்தாநக
மூர்த்தியாகும். பிம்பத்தின் மானம் உதயம் யாவும்
முன்னமே (ஸுகாஸாமூர்த்தி லக்ஷணத்தில்) கூறப்பட்ட
பிருக்கிறது. (5)

இப்பொழுது லம்பமானம் உபமானம் இவ்வகை
முறையே கூறுகிறேன். பிரலப்பலகையின் உயரமானது
48 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 18 அங்குலமாகும்.
அதன் கனமானது 2½ அங்குலமாகும். அதற்கு 4 கால்கள்
இருக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது பிரதிமையின்
உயரத்தைக்காட்டிலும் ½ பங்கு அதிகமாக இருக்கவேண்

†கெவறூஉதி-ஃஃ உதி வாஹித ஹயூதம் |

†ஸூரணு ஸஹித | உதி ஸூரணு ஸஹிதயூதம்
ஹிதம் |

ககாணரொவாவொ ௮ வெ வெ ஸுலெது

வ்ருமஸபெசு || ௧௪ ||

வ்வம் ஹி நவஸுலெது ௮ ஸ்ராதகம் பாலகம் தலா |

௮காபெ ஸ்யுதெ வெவ துதாபெது து ஸ்யுதெ || ௧௫ ||

நாலாபெ ஸ்யுதெ வெவ ஹதொபெது தலெவ ௮ |

ஹிதாபெது ௮ ஹதாபெது தாலெது ஸ்யுதெ || ௧௬ ||

விமபெது ௮ ஸ்யுது து வாதெது துதாணரொ |

வ்ருமஸபெசு வலெவஸுலெது ௮ ஸ்ராதவாஸ்யுதெ ||

௮காபெது ௮ ககாபெது ஸ்யுதெ |

தொங்கவிடவேண்டும். இவ்வைந்து ஸுத்திரங்களுக்கும் பஞ்சஸுத்திரம் என்று பெயர் (10)

கஷமத்தியம், முகமத்தியம், இந்த இடங்களில் 2, 2 ஸுத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். இவ்விதமாக (கீழே கூறப்பட்ட ஸுத்திரங்கள் 5, இங்கு கூறப்பட்ட ஸுத்திரங்கள் 4, ஆக 5+4=9.) ஒன்பது ஸுத்திரங்களுடன் கூடியது, ஸ்தாநகமும், ஆஸநமுமாகும். (ஸ்தாநக மூர்த்தியையும், ஆஸநமூர்த்தியையும் இந்த 9 ஸுத்திரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அளவிட்டுப்பார்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

சிராமத்தியம், வலாடமத்தியம், நாஸாக்ரமத்தியம், ஹநுமத்தியம், கண்டமத்தியம், ஹிருதயமத்தியம், நாபி மத்தியம், விங்க மத்தியம், பாதமத்தியம், (பாத) தலமத்தியம், இந்தவிடங்களில் தொங்கும் ஸுத்திரமானது, பூர்வ ஸுத்திரமாகும். பின் பக்கத்திலிருக்கும் ஸுத்திரத்தை இனிக்கூறுகிறேன். (14)

தேஹ பிராம்ஹணே ! பின்பக்கத்தில் மகடமத்தியம்,

வ்ருமஸபெசு ௮ ஹி ஸ்ராதவாஸ்யுதெ ||

நொதுமாழைமாதம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரமாவதுகலையெ ||

*வாழ்வாயுத நெடுமெனது கலையெது ஸூத்ரமாவது ||

நெடுமாவது ஸூத்ரம் து ஸூத்ரமாவது நெடுமாவது
கலையெது || 18 ||

வருவது ஸூத்ரம் து ஸூத்ரமாவது நெடுமாவது || 18 ||

(மத்திய ஸூத்திரம் 1 கர்ண பாதம் ஸூத்திரம்
காதின் வெளிப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2, கர்ணப்பியந்தர
ஸூத்திரம், காதின் உள்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2. ஆக
5 ஸூத்திரங்களும், சரீரமத்தியில் செல்லும் 5 ஸூத்திரங்க
ளென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன)

காதின் உள்பக்கத்தில் தொங்கும் ஸூத்திரமானது,
முக்காம்பின் நடு துடை, பாதம் இவைகளின்
மத்தியம், இந்த இடங்களில் (சரீரத்தின் நடுவில்) தொங்கும்
ஸூத்திரமாகும். (18)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து உச்சியின் நடுவானது 12
அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து தலையின் முன்

*வாழ்வாயுத நெடுமெனது கலையெது ஸூத்ரமாவது ||
கலையெது கடிவாழ்வாயுத நெடுமெனது ஸூத்ரமாவது || உதி
வாழ்வாயுத நெடுமெனது கலையெது ||

கலையெது கடிவாழ்வாயுத நெடுமெனது ஸூத்ரமாவது ||
உதி வாழ்வாயுத நெடுமெனது கலையெது ||

நெடுமாவது ஸூத்ரம் து ஸூத்ரமாவது உதி வாழ்வாயுத
நெடுமெனது ||

*ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் கடிமத்திய பார்சுவம், கடி
மத்திய பார்சுவம், பாதமத்தியம் இவைகளில் சரீரமத்தியில்
தொங்கவிடவேண்டும் என்று பொருள்கொண்ட கலோகம்
இருக்கிறது.

வடுவ-ஸூத்ராசு ஹோடாநாநாஸம் அஹம்மூம் ஹவெசு ||

சுவரஸூத்ரம் (வஜ்ஜஸூத்ராசு) ஸிர;வஜ்ஜம்

வாஷோநம் து யுமாம்மூத்ரம் |

வடுவ-ஸூத்ராதுஷ்ட(ஹவ)னம் ஸயவம் அஹம்

விஷ்ணுதே || உக ||

குகாடாஸா வரஸூத்ரம் து யவோநம் அஹ்நாநாநாஸம்? |

வடுவ-ஸூத்ராதுஷ்ட(ஹிதா)நாநாஸம் து ரஸாம்மூத்ரம் ||

ககூடி: வஜ்ஜஸூத்ரம் து ஷோபஸம் து யவாநாஸம்

(வஹவெசு) |

பரஸா: வடுவ-ஸூத்ரம் து அஹ்(சு)ஸூத்ராநாஸம்

துவி(சு)ஸூத்ரம் || உக ||

ககூதுஷ்டாசுவரம் ஸூத்ரம் அஹ்(சு)நாஸம் வஸூஸூத்ரம் |

பக்கம் மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 8 நெற்றிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (20)

பிருஷ்டஸூத்திரத்திலிருந்து பின் மண்டை வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். (20½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து ஹருவந்தமானது, (முக வாய்க்கட்டை வரையில் ஒதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும். பின்பக்கம் கழுத்து நரம்பிலிருந்து (பிடரியிலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 17/8 அங்குலமாகும் (?) பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். (பின்பக்கத்தில்) தோள்பட்டை நடுவிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 16 யவையாகும் (?) மார்பிலிருந்து பூர்வஸூத்திரந்தான ஒதுக்கம் 2 (3) அங்குலமாகும். கழுத் மத்தியிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து)

உயெழாநா னுலெ(ஸுரஸெ)சுவலெ-ஸுலெ-ஸுலெ
தசுஸெ வரெ || ௨௪ ||

வஸுநிலாசு வரெ ஸுலெ வாஸுநாஸுநா-ஸு(ஸ)சு
வரெ(உதெ) |

புரகஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ(ஸுலெ-ஸுலெ)
ஸுரெ ஸுலெ-ஸுலெ || ௨௫ ||

ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ-ஸுலெ-ஸுலெ
ஸுலெ |

புரகஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ-ஸுலெ-ஸுலெ
ஸுலெ || ௨௬ ||

தசுஸெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ-ஸுலெ-ஸுலெ ஸுலெ |

ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ-ஸுலெ-ஸுலெ ஸுலெ ||

ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ ஸுலெ-ஸுலெ-ஸுலெ ஸுலெ |

பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரமானது உதர மத்தியத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். உதரமத்தியத்திற்கு ஸமமான பின்பக்கத்தில், முதுகுத்தண்டிலிருந்து பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 8½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நாபிமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் நாபிக்கு ஸமமானவிடத்தில் (பிருஷ்ட ஸூத்திராந்தமாக ஒதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து மேட்ரமுலம் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின் பக்கத்தில் அதற்கு ஸமமான விடத்தில் பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (261½)

புரஸ்ஸூத்திரமானது, முன்பக்கத்தில், ஊருமத்தியம், ஜாநுமத்தியம், ஜங்காமத்தியம், நளகாமத்தியம், இந்த

திரிபிக் ஸூத்ரம் து ஸங்கஹித் அந்(அ)நாநம் து
புரீயதெ || ௨௮ ||

ததக்ஷிணாநெ வநெ வெவ திரிபிக் ஸூத்ரம்
புரீயதெ || ௨௯ ||

ஹரூபயாநம் மஸூத்ரம் து (தூத்ரம் து) *வூத்ரம்
ஸூத்ரம் து அந்(அ)நாநம் || ௩௦ ||

ததெத்ரவாவரஸூத்ரம் து துஷ்யிபாநி யவம் ஹவெகி |
திராநூபயாநம் மஸூத்ரம் து வூத்ரம்
ஸூத்ரம் து அந்(அ)நாநம் || ௩௧ ||

விடங்களில் செல்லுவதாகும். இந்தவிடங்களில் குறுக்காக
ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொண்டு, மத்தியத்தைக்
கணக்கிடவேண்டும். (28)

அந்த அந்தவிடங்களில், பின்பக்கத்திலும், குறுக்காக
வும், ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ஊரு
மத்தியாங்க ஸூத்திரமானது (ஊருமத்தியில் குறுக்காக
இருக்கும் ஸூத்திரமானது) பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 2
அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (29)

அதே இடத்தில் அபரஸூத்திராந்தமானது (அதே
போல பின்பக்கத்தில் ஊருமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு
ஸூத்திரத்திலிருந்து பரஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம்) 26
யவையாகும். ஜாநுமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திர
மானது, பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 6 அங்குலமாகும். அதே

*அந்(அ)நாநம் வூத்ரம் து | உதி ஸரஸூதீஹாந
யஸூதாதுகாவா: |

†யவெதாநாதாநூதெ | உதி ஸரஸூதீஹாநயஸூதாதுகா
வா: |

தசிகாயஸ்யஸூத்ராதூ கசுசுவணாம்மூநாயகி ||

உரொஸ்யஸூதெஸெ து வுஜோ ஸாயகிஷாம்மூ ||

ஸூத்ர (தூசு)ஸ்யோதிரெ வுஜோ ஸாயகிஷாம்
மூநம் ஹவசு ||

நாஸிபுதெ(ஸெ)ஸ வுஜோ து ஸாயகிஷூதாம்மூநம்
ஹவசு |

கபிதீபுஷாம்ஸம் ஸோசு ஸாயகிஷாம்ஸம்
ஹிமமுகு || ௩௭ ||

ஹுஸ்ய(ஸெ) வாம் வெஷா ஜாநுபுஜிம் தஸெவ அ |

ஜிவாஸ்ய மூணாம்ஸம் து நஸகா சிம்மூநம்
ஹவசு || ௩௮ ||

மூஸ்யொஹி-யாமாம்மூநிம் வரஸூத்ரெ வஹி
வ-தீ ||

* வாஸு-ஸூத்ர அ ஸ்யஸூஸூஸூத்ர து
ஸூஸூதள || ௩௯ ||

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து (பின்பக்கத்தில்) கமுத்தானது (கமுத்தின் கீழ்க்குத்து) 5½ அங்குலமாகும். நடுமார்பிலிருந்து பின்பக்கமானது ௭½ அங்குலமாகும். (மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து, வயிற்றின் பின்பாகமானது 4½ அங்குலமாகும். நாபிபிரதேசத்தில் பின்பாகமானது 6½ அங்குலமாகும். இடுப்பின் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்தின் அக்ரபாகமானது ௭½ அங்குலமாகும். (37)

துடையில் பின்பாகமானது 4 அங்குலமாகும். முழங்காலின் பின்பக்கமும் அதேபோலே 4 அங்குலமாகும். துடையின் நடுவிலிருந்து 3 அங்குலமாகும். நளகை 2 அங்குலமாகும். குல்பபிரதேசத்தில் (கணுக்கால் ஸந்திகளின்

*வாஸு-ஸூத்ர ஸ்யஸூதூ ஸூஸூத்ரம் து ஸூஸூதா
ஐதி ஸூத்ரதவாஸகவா ||

வாழ்வினாவினா வுரொ வாஹுவயம்தம் அது

ரம்முடி 1

தகிலாவினாவினா வாஹுவயம்தம் வஸுலாவினாவினா ॥

வலிவாபாசாசா 8பெய் கூலிவாபாசா து (வ)

முதுகள் 1

தகிலாசா வாஹுவயம்தம் அதுரம்முடிவினாவினா ॥சக॥

கதாவிவாபாசாசா 8பெய் கூலிவாபாசா து (வ)

8பெய் கூலிவாபாசா து (வ)

கதாவிவாபாசாசா 8பெய் கூலிவாபாசா து (வ)

முண்டுகளிலிருந்து) பின்பக்கத்தின் கனபாகமானது 4 அங்குலமாகும். (38½)

பார்சுவஸூத்திரங்கள் இரண்டும் மத்திய ஸம ஸூத் திரத்திலிருப்பவைகளாகும். பார்சுவ ஸூத்திரத்திற்கு முன்பக்கத்தில் பாஹுபர்யந்தமானது (புஜாந்தமானது) 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, பாஹு பர்யந்தமானது, பின்பக்கத்தில் 8 அங்குலமாகும் (?) பூர்வ கரம், பரகரம் இவைகள் (சரீர) மத்தியில் முழங்கை முண்டு வரையில் சேர்ந்திருப்பவைகளாகும். அவ்விரு கை களும் 4 அங்குலம் வெளிப்பக்கத்தில் விரிந்திருப்பவை களாகும். (41)

சூத்திர முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களின் நுனியானது, ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தங்களின் நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். (42)

வலதுகை அபயஹஸ்தமாகவும், இடதுகை வரதஹஸ்த

8பெய் கூலிவாபாசா து (வ) ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (42)

பூசுக்ஷுதித்ராஹஸ்யே ஹஸ்யே ஹஸ்யே வஹஸ்யாஹஸ்யே ||

வரஹம் வரஹஸ்யம் து கஸ்யாஹஸ்யம் பூசுக்ஷுபெகி |

தஹஸ்யம் கஸ்யம் ஹஸ்யம் ஹஸ்யம் தஸ்யாஹஸ்யம் கஸ்யம் ||

ஹஸ்யம் ஹஸ்யம் ஹஸ்யம் ஹஸ்யம் ஹஸ்யம் ஹஸ்யம் ||

† ஹஸ்யம் து வரஹம் வரஹம் தாஹஸ்யாஹஸ்யம் || ௪௩ ||

வரஹம் ஹஸ்யம் தஹஸ்யம் (ஹஸ்யம்) வஹஸ்யம்

த(ஹஸ்யம்)ஹஸ்யம் ||

கதஹஸ்யம் (ஹஸ்யம்) து வரஹம் வரஹம்

ஹஸ்யம் ஹஸ்யம் || ௪௪ ||

கஸ்யாஹஸ்யம் து ஹஸ்யம் து ஹஸ்யம் ஹஸ்யம் ||

மாகவும் இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து
அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது 15 அங்குலமாகும். (43)

வரதஹஸ்தமான இடதுகையானது, அதோபுக்ஷமாகக்
கல்பிக்கப்பட வேண்டும். கைத்தலத்தின் அடிப்பக்க
மானது, இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும். கராக்ர
மானது (நுனிக்கையானது) மேட்ராக்கிர ஸமமாக இருக்க
வேண்டும். (அந்தக்கையின்) நடுவிரல் நுனியிலிருந்து
துடைவரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். வரதஹஸ்த
த்தலத்தின் (இடது உள்ளங்கையின்) மேல்பாதியின் பின்
பக்கமானது, நாபிமட்டமாக தூக்கி இருக்கவேண்டும். (45)

வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங்கை நடுவானது. பூர்வ
ஸூத்திரத்திலிருந்து 16 அங்குலமாகும். கர்த்தரீஹஸ்தத்
தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, பாஹுபாஹுபமானது (கையின்
வெளிப்பக்கமானது) 12 அங்குலமாகும். அல்லது 11 அங்

† ஹஸ்யம் தஹஸ்யம் வரஹம் வரஹம் உதி வரஹம் ஹஸ்யம்
ஹஸ்யம் ||

கூவிசாசு வலிவசைத் தூதம் நீபு ஸஷ
உபாஹுமூ || ௪௭ ||

சுஷாஹுமூ வாய வனகொநவிஸ வனவ வா |
ஐவயொரெகொநவிஸவிஸுமூ உயொஹதம்
(யாஹகம்) || ௪௮ ||

மூஹுயொர(ஸஷாவத)ஹம் வெவ வனகாஹுமூஹு
ஹத ||

ஹரொஹிதாஹம்மூஹு விஸாஹி வ உஹுஹத ||

ஹிஹதம் அஹிஹிஹு ஐவயொ வஹாஹு ||

ஹகாஹதம் ரஹாஹ த வெஹாஹம் மூஹுயொ
ஹிவச || ௫௦ ||

வாஹம்மூஹுஹுயொஹதம் ஹிஹதம் வஹாஹு ||

குலமாவது, 10 அங்குலமாவது இருப்பதாகும். கூர்ப்பரத்தி
விருந்து (முழங்கையிலிருந்து) மத்தியஸூத்திரம் வரையில்
ஒதுக்கம் 17, 18, அல்லது 19 அங்குலமாகும். ஐங்கையின்
(கண்டைக்காலின்) ஒதுக்கம் 19 அங்குலமாகும். அடித்
துடை (யின் ஒதுக்கம்) 2 அங்குலமாகும். குல்பத்தின்
(கணுக்கால் ஸந்தியின்) ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். ஹரு
மத்தியத்தின் (மத்தியஸூத்திரம், ஐநுவந்தபான தடை,
இவைகளின்) ஒதுக்கம் 20. முதலான அங்குலமுள்ளதாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. (49)

ஐந்வந்தரம் (ஐநு—முழங்கால், அந்தரம்—மத்திய
பாகம்) 4 அங்குலமாகும். ஐங்காந்தரம் 5 அங்குலமாகும்.
நளகாந்தரம் 6 அங்குலமாகும். குல்பாந்தரம் 4 அங்
குலமாகும். பாதாங்குஷ்டதுவயாந்தரம் (பாதாங்குஷ்ட
துவயாந்தரத்தின்) ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். (50)

சுஷாஹுமூ உதாஹிகம் ஸூகாயஹ, ஸாஹி
ஹாயஸூகாயாஹிகவா ||

சூது-ஹம் நாதுலம் ஹாவம் சுஸ்யேவா ஹிஜோதூ || ௫௧ ||

சுத-ஹீவரஹஸூள ஹ டுங்கம் வெவ டுகிணெ சுரொ |
ஹரிணீ வாரஹஸூ து டுங்கம் சுசுவா பவஹி-ஹுவஸு ||

*ஹரிணீவரஹஸூலுஹம் வா ஹுந்தராநதநவ வ |

ஹுடாகுடஸம்புதம் டுகிணெ ஹுருவொவரஸு || ௫௨ ||

வாரஹு-ஹுவரம் வாயு புவாஹ-ஸஹுஸவஸு |

சூனெசூம் ஸௌஸூவஹம் ஸவ-ஹாஹாணஹிஷிதஸு ||

வீதாஹ்வரயரம் டெவம் வஹுராமும் நவகாந்தகஸு |

ஹபொ: வாயு-ஹொரொவஹம்வரம் ஹொரூ-ஹுஸு || ௫௩ ||

தேஹ அந்தணனே ! இந்த முர்த்தியை நேராக நிமிர்ந்து ராஜஸஸ்வபாவமுடையதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களில், வலதுகையில் மமுவுர், இடது கையில் பெண் மானும் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். மமு, மான் இரண்டும் வெளிநோக்காகவாவது உள்நோக்காகவாவது இருப்பதாகும்.

சடைமுடியணிந்து இருக்கவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அல்லது இடது பக்கத்தில் இளப்பிறைச்சந்திரனையணிந்திருப்பதுமாகும்.

இந்தமுர்த்தியானது பீதாம்பரம் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, அழகான முகமும், முன்று கண்களுமுடையதாகும். ஆடையின் தலப்பானது நளகாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் வஸ்திரமானது (மேலே அணிந்துகொள்ளுவது) துடை

*ஹரிணீ வஹி-ஹுவம் சுய-ஹா-ஹயம் வாக்ஸாநதஸு |
ஹி வாஹ ஹாவஸூதி ஹாதி |

கெவறும் வெவறாவறாதம் வாறெ மளரீஸையாதழ் !

†விஹவீரெகவீம் வா ஹவெவாஹம்மஸையாதழ் || ௫௬ ||

ததீளரீஸையாதம் வெவாஹவீரெகவெவ வா |

ததெவ ஹம்மஸையாதம் தெவதெவதீள வரஹாரழ் || ௫௭ ||

தெவொ வரதஹதெவ ததீம் வெவ வவவாராஹிதாழ் |

நடுவிலிருக்கவேண்டும். இவ் வி த மாக சக்தியில்லாமல் இருக்கும் கேவல மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி வாமபாகத்தில் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (553)

ஸமாஸநம் அல்லது பிந்நாஸநத்தில் இருக்கும் அம்பா ண்டன் கூடிய மூர்த்தியானது, தேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியாகும். இதற்கு கௌரீஸ்யுத மூர்த்தி என்று பெயர்.

இடது துடையின் மீது வீற்றியிருக்கும் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியானது கௌரீஸ்யுத்தம் என்று கூறப்படும். இந்த மூர்த்தியில் தேவியார் ஸ்வாமியையும், ஸ்வாமி தேவியாரையும் ஆவிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஸ்வாமியானவர், தனது இடது மடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் தேவியை, வரதஹஸ்தமான தனது கையினாலே

†விஹ உததாழி 6 ஸ்ராகாகூகொ ஹம் குதநாஹஸம் - ணாரூயஸம் தவஹஸகாஹிஸிதா: |

விஹவீம் உததாழி கஹ்யெகி உததெஹஸ்யாயவஹகெ: ஸ்ராகெகெரெவம் ஹிதவதீதி ஹதி |

“விஹ வீரெகவீரெகவீரெ தெவதீ வாறெ து ஸையாதம் |

ததீளரீஸையாதம் வெவாதம் தெவொஹவீரையாதழ் ||

ததெவ ஹாதம் ஸையாதம் தெவதெவதீள வரஹாரழ் |

சூயிம்மத து ஹவெதாம் தள தெவீம் வாராஹஸம்ஸிதாழ் ||

ஐயாநாயக்யாந்தரெ வாஸவாஸூ-மோயிம்மதம் சுரூ || ௫௮ ||

பாபு-ஸ்கூல் வரோ வாய் பாஹு-லாநிம்மம் து
வா |

தெவீரகாசிணஹவெஹுத ஸாஹொதி-காசிணவாழ்-த: ||௩௯||

சுபிஸூத்தே, அவரிஷ்டர்து வுஜ்ஜம் வாஸகரெ யுத: |

சுயவா வாயு-3 செவ்வொர வெள்ள லு- டகதினெ கரெ ||

கனெராசுபரம் வஹந்ஜாஸு வாஹெஹம் ப்ரம்ஸயெசு ।

ஊவராயிம்மலத்தி-ஸ்ரீ சூரியா நாதேஜ்(நெத) சுலபெசு ||

நடு இடுப்பில் கட்டித்தழுவி இருக்கவேண்டும். அல்லது (ஸ்வாமியின்) பாரச்சுவஸூத்திரத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் (ஸ்வாமியின் சரீரத்தோடு சரீரம்ஸம்பந்தித்து இல்லாமல், சிறிதளவு விலகி) தேவியார் இருந்து, அந்த தேவியாரை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு இருப்பதுமாகும். அவ்விதமே அம்பாள் தனது வலதுகையினாலே ஸ்வாமியை இடுப்பில் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கும் அம்பாளின் இடது கையில் புஷ்பம் (தாமரைப்பு) இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, தேவியானவள் ஸ்வாமியின் பக்கத்திலுள்ள தனது வலது கையில் தாமரை மலரை வைத்துக்கொண்

കുറ്റിരപെട്ടി തു വരാമുഖപ്പെട്ട നായിരമുട്ടി വെളി വെളി !

வாழ்வு-செதிதூக் வரெ வாய் ஸாஹுநாமிந்தம்

ഇവിടെ || .

சென் டிஸ்ட்ரினஹெக்ஷத ஸாஹா: சுபிதடொவரி |

ஸராவீரவல்லப ஸரீர வுஜ்ஜ வாணகரோஜ்யதே ||

சுயவா செவவாஸ்து து வஜ் வஜாசு தகதிணை கரு |

உகுவனம் வா வெண்ணி ஸ்தாதி வாஜெனம் ப்ருணஸ்யெக ||

னவரானிம்மத்தின்று திருபெயர் கருபெயர் பெறுமா ?

ஸவ-ஹாரணஸம்யுக்தம் ப்ரஹ்மணஸம்யுக்தம் |

அநு-ஸௌவரஸாவ்யூதம் வசுஷாரஸம்யுக்தம் || ௬௨ ||

உதி காஸ்யவஸிஸ்டே அநு-ஸௌவரஸத்தி-ஹக்ஷணகயதம்
மாஸ ஷட்ப்ஷஷ்டிதஸ வடநு ஸௌவ்ய ||

டிருப்பதுமாகும். அந்த மலர் நீலாத்பலமாகவும் இருப்பதாகும். இடதுகை தெரங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருக்கும் மூர்த்தியானது ஆலிங்கித மூர்த்தியாகும்.

இவ்விதமாக சந்திரசேகர மூர்த்தியை மூன்றுவிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (61)

இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களுடையம். அணிந்து பிரபாமண்டலத்துடன் (பிரபாவளியுடன்) இருக்கும் மூர்த்தியாகும். இவ்விதமாகச் சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருஷபாருட மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (62)

கர்சயபீய சிம்ப சாந்திரத்திம்
சந்திரசேகரமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறம்
அறுபத்தாருவது படலம்முற்றம்.

|| சூய வஸுஷஷிதஃ வடமஃ ||

வருஷவாஹநஸிதி-யுக்ஷணம் ||

வருஷவாஹநஸிதி-யுக்ஷணம் வஸுஷிதையுநா |

ஸமம் ச்ரீமம் வா கஸ்யஸி கஸ்யிதஃ || ௧ ||

ஈக்ஷிணம் ஸுஸிதம் வாடி வாரவாடி து கூண்டித ||

உஷ்ணாயுதவாஹி மூடா(டி)யுதவாஹி || ௨ ||

வாரிதசூவஸாஹி து வாரநாஸாவாடாந்தகி |

ஈக்ஷிணம் ஸமம்(௦) ஸூகி வாரநாஸி(வாஹி
நாஹி)யுதவாஹி(ஹி) || ௩ ||

வாரிதசூவஸாஹி-யுதவாஹி யுதவாஹி யுதவாஹி ||

ஸமம் து ஸமம் ஸூகி நதநாஸம் யுதவாஹி ||

அறுபத்தேழாவது படம்

விருஷவாஹநஸிதி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது விருஷவாஹந ஸுத்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கல்பம்(முறை) அறிந்தவன், இந்தஸுத்தியை ஸமபங்க லக்ஷணமுடையதாகவாவது, திரிபங்கலக்ஷண முடையதாகவாவது கல்பிக்கவேண்டும். இந்தஸுத்தியின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

உஷ்ணீஷமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், லலாடமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாம(இடது) நேத்திரத்தின் கோடி, வாமநாஸாபுடாந்தம், ஸ்தம்பீடத்தின் வலதுபக்கம், நாபி மத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாமோருமத்தியம் (வாமோரு-இடதுதுடை) வாமபார்ஷ்ணிமத்தியம் (இடது குதிகால்நடு) இந்த இடங்களில் மத்தியஸுத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்தவிடங்களில் மத்தியஸுத்திரம் தொங்கினால், அது

வ்ருஷஹோதயராவதா தம் வ்ருஷம் துக்ஷணவசிக் காரா-

(ஹவெசிக்) |

வ்ருஷஹோதய-தம் ஹவெசிக் தம் வ்ருஷம் துக்ஷணவசிக் ||

நாபிஸுதக்ருஷணம் காய-சிக் காரம் வா ததாம் துக்ஷணம்

(ததம் ஹவெசிக்) |

(சுய) ஹோதயராவதா தம் வ்ருஷம் துக்ஷணவசிக் ||

சுயாஸுதம் வ்ருஷணம் ததாம் தம் வ்ருஷணவசிக் |

ததாம் வ்ருஷணம் தம் வ்ருஷணவசிக் தம் வ்ருஷணவசிக்

ஸுயாஸுதம் || 10 ||

வ்ருஷ ஹோதயராவதா தம் வா ததம் ததாம் ததாம் ததாம் ||

அதற்குக் கீழ் விஷ்டராந்தமானது (பீடம்வரையில்) விருஷபத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக விருஷபத்தின் உயரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விருஷபத்தை, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக அமைக்கவேண்டும்

விருஷபத்தின் தலையின்மீது வைத்திருக்கும் கையின் நடுவிரலின் நுனியானது, நாபிஸுத்திரஸமமாக இருக்க வேண்டும். அல்லது நாபிக்குக்கீழ் 1. அங்குலம் இறங்கியு மிருப்பதாகும். கீழ் உள்ளங்கையின் நடுவில் பூர்வஸுத்திரம் 2 யவையாகும். (?) (10)

(அந்தஇடதுகையானது) அதோமுகமாக (கீழ்நோக்காக) கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதில் பாதிக்கை விரிந்திருக்க வேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தின் பார்ஷ்ணியானது (முழங்கையின் பின்பக்கமானது) நாபிக்குக்கீழ் இருக்க வேண்டும். அல்லது (அந்தக்கையானது) 16. அங்குலம் வணங்கி (தொங்கி) எரிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும்.

*வகுநெணாதிதம் தலிநு கலையெது அறாஅறவு || ௧௨ ||

ஸ்ரீதாம்பிரஜாநாராயணா(நாயுடைய)விக்ர
ஸூத்ரம்(தூ)ஸரூஹதீ ||

கநிஷாமுநிவநீனாஹமம் வகுநயாநிதீ || ௧௩ ||

நொஹம் ஈராமம் வாய வகுநெணவ(ஊம் ஸ)
ராமரெகி ||

ஸயநாராதூணிஸநவூ(நாதூ) ஊராமமும் தநுதீ
(நாஹம்)நீ || ௧௪ ||

வஹவடீஸவரூத்ரம் வா வஸுநநாமமும் து வா |
தவன(வா)ஹஸூஅயம் தெவ விக்ரஸரூஹதீ ||

டகம் தகநிணஹதீ து வரஹதீ டுமம் ஹவகி |
வரஹஸூஅயமும் அ விக்ரஸூத்ரஸரூ ஹவகி || ௧௫ ||

வனகலிதி அதுவஹ ராதீரூஹதரெவ வா |

... .. (12)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலுச்சியானது ஹிக்காஸூத்
திரத்திற்கு ஸமமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். சிறுவிரலின்
கனமுள்ள அக்கிரமா(நுனியா)னது. 3 வளைவு உடைய
தூக இருக்கவேண்டும். வக்கிரதண்டத்தை லோஹத்தினு
லாவது, மரத்தினுலாவது செய்யவேண்டும். கீழ் மணிக்
கட்டிலிருந்து ஊருமலம் வரையில் மத்தியின் ஒதுக்கம் 5,
6, 7, 8 அல்லது 9 அங்குலமாகும். (14)

பரஹஸ்தம் இரண்டும் கழுத்து மட்டமாக உயர்ந்
திருப்பதாகும். வலது கையில் மழவுப் இடது கையில்
மானும் இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தம் இரண்டுகளின்

*வரஹஸூஅயம்? உதி ஸர்ஸூதீஹாயஸூராதூகாவாம் |

தவரஹஸூஅயம் உதூதிகம் ஸூராகூஅயம் ஸர்ஸூதீஹாய
ஸூராதூகாவாம் ||

ஐடாஹகூடஸம்யுதம் ஐடாஹாரஹுமும்ஸிதஃ || ௨௭ ||

ஐய(டா)ஸஸபரிஸொ வாவி சுத-ஃரிஹாவஸாஹயெசி |
ஸவ-ஃஹாணஸம்யுதம் ரகூதாம் ரகூதவாஸஸி || ௨௮ ||

வாஹவாஸெ-ஃ உலாஹெவி டிக்ஷிணெ வா விஸெஷதஃ |
ஸூஸிகம் (ஸூஸிதம்) டிக்ஷிணம் வாஹம் வாஹவாஹம் து
கூஹிதஃ || ௨௯ ||

உசிவமும் டிக்ஷிணெ ஹஸெ வாஹஹும் வுஸாரிதஃ |
ஸ்ரீஹாநொகூவியாநெந உலாஹெவிம் ஃ காரயெசி || ௩௦ ||
வ்ருஷ்வாஹநஹவ்யூதம் ந்ருதூதி-ஃரிஸொவரி(ஃ)தெ ||
உசி காரய்யபரிஸெ வ்ருஷ்வாஹநஃரி-ஃருக்ஷணம் நாஹ
ஸூஷ்ஷிதஃ வடமும் ஸஹாஹம் ||

நுனியும் கமுத்தமட்டமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது
1, 2, 3, 4; அல்லது 5 அங்குலம் உயரமாக இருப்பதாகும்.

விருஷ்வாஹந முர்த்தியானது, ஐடாமகுடம், ஐடா
பந்தம், அல்லது தொங்கும் ஐடையையுடையதாகும்:
கர்த்தாவின் விருப்பம்போல செய்துகொள்வதாம். இந்த
முர்த்தியானது சிவப்பு வஸ்திரத்தை தரித்து, ஸகல
ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும் (18)

முர்த்தியின் இடதுபக்கத்தில் உமாதேவியார் இருக்க
வேண்டும். விசேஷித்து வலது பக்கத்திலிருப்பதுமாகும்.
தேவியின் வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால்
குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுகை நீலோத்பலம்
தரித்தும் இடதுகை தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். உமா
தேவியை ஸ்திரீமாநத்தில் கூறியுள்ள விதியின்படி கல்பிக்க
வேண்டும். விருஷ்வாஹந முர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்
பட்டது. இனி நடராஜமுர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறு
கிறேன். (21)

காச்யப சில்ப சாஸ்திரத்தில் விருஷ்வாஹநமுர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக்
கூறும் அறுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்

|| ஸ்யாவட்பஷஷிதஃ வடபு ||

நுதூஉதிபுருஷணம் ||

சுய வசுஷி விஸெஷண நுதூஉதெ-ஹு ருஷணம் |

உசிலாஹவய-ஹாய-ஹய உதூஉதா உஹ-ஹுணிகா || ௧ ||

ரூரூணா வஹம் சுசுஷா ஸிக்ஷாஹணம்திதம் தயா |

ஹிஸெஷிஸு-காலம்(ஹ)நா ஹி தசுஸுவாஸம்

வெய்யெ || ௨ ||

தயா(ஹ)நுதூ கஸிக்ஷி(ஹி) ஸவ-ஹொக

ஹிதாய வெவ |

ஹொகநா உதி-ஹாய ராஜிநாஷிவய-ஹா || ௩ ||

நுதூஉஷாஹம் ஹெஷ வதெஷாஹம் ஹவ-ஹுதெ |

அறுபத்தேட்டாவது படம்.

ந்ருத்தமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்தக் கூறுகிறேன். சர்மமுண்டிகையானவள் உத்ஸாஹத்தை விருத்தி செய்வதற்காக உண்டானாள். ந்ருண்டவதனத் தைச்செய்து (?)

அவள் ஹிம்சையில் உத்ஸாஹமுடைய முகத்தையுடையவளாக இருந்தாள். (அவள் லோக ஹிம்சையைச் செய்யாமல்) ஸுகமாக உட்கார்ந்திருப்பதற்காக, உலகத்திற்கு நன்மையை உத்தேசித்தும், அரசன் தேசம் இவைகள் அபிவிருத்தியடைவதற்காகவும் (பரமேசுவரன்) நர்த்தனம் செய்கின்றார். (3)

புசுதள(வடுவெ-சாது)னியிறா .பாஹ்யம் எயிம்பராதம்
விஜோதம் || ௪ ||

உத்தரபதாபெனா ஸவ-சாம்மம் வரிகனையெசி |

*ஹாநாஸாபுரபம் வெவ துமம் துதோனதம்
ஹவெசி || ௫ ||

உஜ்ஜயத்யோசஸவெநா நுநாபுயத்யுநிணை |

நிசவா பரிவாம்மும் ஸவெநா தெநா-நெ அ வுடானகை ||

ஹநா: ஸவ-சம்(வெநா) து ஹிநாயா வ்யெநா நாமெஸு
வ்யநெ |

வாரோவ-சுஹநா நுஸ்ய(வெவ) ஸ்ரீதாஹி-மும்
வ்யநெ || ௭ ||

புஹாணாநுயெநா(யுநா) து வடுவ-சஸுதத் து
நுஸயெசி |

நர்த்தநமானது 18 விதமாகும். அவைகளில் முதலில் 9 விதமான நடனத்தைக்கூறுகிறேன்.

கீழ பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படிக்கு, பிம்பமானத்தைக்கொள்ளவேண்டும். ஸகல அங்கங்களை யும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறியுள்ளபடிக்கு கல்பிக்க வேண்டும். நிருத்தமுர்த்தியின் உயரமானது 120 அங்குலமாகும். (5)

(நடராஜ முர்த்திக்கு) பூர்வஸுத்திரமானது, பிரபா மண்டலமத்தியிலிருந்து, உஷ்ணீஷாந்தியத்திற் று வலது பக்கம், லலாடமத்தியத்தின் வலதுபக்கத்தில் 1 அங்குலத்தி லுள்ள இடம், வலது கண்ணின்கோடி, நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கம், முகவாய்க்கட்டையின் வலது பக்கம், கண்ட மத்தியம், நாபிமத்தியம், இடது துடையின் மத்தியம்,

*ஹாநாவஹ்யத்யுமம் வெவ துதோனதம்
ஹவெசி | உதி வானெ ஹாவ்ய |

மூலஸூத்ரநிபுநம் து யுமாயு-மாமுநுநரம் ||அ||

மூலஸூத்ரானரெ வெவ வாகுபாபரம் விய்யதெ |
வித்யாபயத் து ஸூத்ராத் ஸாய-ஸூதநவாம்மூ ||

கூடொவ்ய(டாஷ)கவகநாமம்(ஸம்) ஸூத்ரானரம்
தமெவ வ |

ஹ்ய-கூகநிம் ஸூரொகவூவ-ஸம் ஸூத்ரேவம்
புருமஸபெச || ௮ ||

தகஸூத்ராசு பொருவாஹிமூ-ய-யிககநாமம்மூ ||
தஸூாடிவாபாஹிமூம் யுமாம்மாமுநுநாஹித || ௯ ||

தஸூாடிதிகராமூரணம் ஸாஷி-ஸாம்மாமம் து வர் |
அகவாரி-ஸாதிநாதம் வா தஸூாடியிமாமம்மூ || 10 ||

ஸ்திதபாதத்தின் கணுக்கால் ஸந்தியின் (முண்டின்) நடு,
இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். (7½)

நெற்றி, மத்தியஸூத்திரம், இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) 4½ அங்குலமாகும். கணுக்கால் முண்டு, மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 12 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 7½ அல்லது 9½ அங்குலமாகும் பூர்வஸூத்திரமானது, ஊர்துவகுஷியை மேல் வயிற்றைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (10)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து டோலஹஸ்தாக்கிரம் (ஆடுவதுபோலத் தோன்றும் வலதுகைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 16½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு கையாகிய இடதுகையின் நுனியானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து அக்ஷியை தரித்திருக்கும் (இடது) கராக்கிரம் வரையில் (ஒதுக்கம்) 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும். கீழே கூறிய அளவுக்கு மேலே (38

*வித்யாஸூத்ரம் ஸர்வோக்ரத்ய ஸ்யதே8 ஸ்யதோ ம் சுடி |
 ததிஸ்ததநஸ்யே வா ஸ்யதாம்மூர்த்தம் புவதிவ-3கெ || ௧௩ ||
 ஸ்யவ(வதி)வெ-3 யவாயிக்ஷம்(யவாயக்சா)ஸ்வரதம்
 வாத்ர ஸம்யுதடி |
 வாத்ரம் விநாயவாயிக்ஷம்(௧௨ஸூ) வணாம்மூர்தம்
 விபாநாகடி || ௧௪ ||
 தாம் ஸவாம்மூர்தம் வாஷதவராக்ரத்யாவி வா |
 தி வணஸவதிஹாவா சுஹ்யெத் யயோவிதடி || ௧௫ ||
 †உத்யாஸூ ஸ்யதிஹாயாம் சுய-3கி வஹீம் து டிக்ஷிணடி |

அல்லது 40 அங்குலத்திற்கு மேலே) 3 அங்குலம் கூடுதலாக
 (48 அங்குலம்) இருப்பதமாகும். (12)

அந்த ஹஸ்தத்தின் (இடது கையின்) நடுவிரல் நுனி
 யானது ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (சுழுத்து மட்டமாக)த்
 தூக்கி இருக்கவேண்டும். அக்கிரி பாத்திரமானது, அந்த
 தலத்தின் (இடது உள்ளங்கை) நடுவிலாவது, நடுவிரல்
 முதலிய விரல்களின் நுனிகளிலாவது, அவைகளின் மத்திய
 பர்வாக்களிலாவது தரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பாத்திர
 மின்றி, பாத்திரத்திலிருக்கும் அக்கினியின் அகலம் 5 அங்
 குலமாகும். அந்த அக்கினியின் உயரமானது 7 8 அல்லது
 9 அங்குலமாகும். அந்த அக்கினியின் ஜிஹ்வைகள் (தீச்
 சுடர்கள்) 3, 5, அல்லது 7 இருப்பதாகும். இவைகளில்
 மனதிற்குகந்தபடி கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். (15)

இச்சுடர்களில் நடுச்சுடர் 'வலமாக இருக்கவேண்டும்.

*வித்யாஸூத்ரஸூ ௩௦ து ஸத்யக் ததிஸ்தஸ்யதோம்குடி |
 உதி வாஹே ந ஹவஸ்திதி ஹதி |

†விஹாஸூ டிக்ஷிணாவத-3௧ குராத்யெதாஸ்தா தா |
 உதி வாஹே ந ஹவஸ்திதி ஹதி |

உகழினை வடுவலுதூது வாழ்முன் விசுடம்
கூரூ(விசுடம்,முருகு) || செ ||

தலாபுரூகெ ஹெந் தணிவநுலுது வாழ்வுகடி |
†சுஷாவிஸ்திராது வா சிஸ்ஸம்,முருகெவ வா || செ ||

அகாரிஸ்திராது வா வா(செ)வஸ்வதூகூரானயை |
தலாபுரூகெநுலுது வா வா(செ)வஸ்வதூகூரானயை ||

வரூபயுதம் வீயு வடுவலுதூது வா(செ)வஸ்வதூகூரானயை |
தலாபுரூகெநுலுது வா வா(செ)வஸ்வதூகூரானயை
(தூ வரூப) வஸ்வதூகூரானயை || செ ||

சுஷாவிஸ்திராது வா விணீ(விஸ்)வஸ்வதூகூரானயை
வரி |

வலது பக்கத்தில், பூர்வ ஸுத்திரத்திலிருந்து பாஹு வக்கிரம். (கைநுனி). வரையில் ஒதுக்கம் 20 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து (அந்த மத்தியஸுத்திரத்திலிருந்து) உடுக்கையுடன்கூடிய வலது கையின் * மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 28 அல்லது 30 அங்குலமாகும். 40 அங்குலம் வரையில், முறையே கூடுதலாகக் கல்பித்துக் கொள்ளுவதுமாகும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் உச்சியானது, கழுத்து மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (18)

ஸுதீஹஸ்தமானது (வலது, கையானது) உடுக்கை நடுவைப்பிடித்து, காது வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். சுட்டுவிரல் நுனியானது ஸுதீமுகமாக இருக்கவேண்டும்.

†சுஷாவிஸ்திராது வா அகாரிஸ்திராவ வா |

அகாரிஸ்திராது வா வா(செ)வஸ்வதூகூரானயை || உதி
ரூபுதவாஸூக வா ||

* மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 28 அல்லது 40 அங்குலமாகும் இடது கையின் வலப்பக்கங்களில் 40 அங்குலமாகும். என்பது அச்சிட்ட புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

சுதாபிகொவரிஷாதூ ஐராம் வரிகுஸ்யெசு || ௨௦ ||

ஐரொடி-வே-விஷாராம் வஸுவணாம், மூனம் சூராக் |

மய்யம் மூணாம், மூனுவதூஸம் வஜாகாரம் வுசுஸ்யெசு ||

வருயத்யஸம், யுதம் ௮8-ஸூதென வநிதல் |

மலிவத கரதஸிம்ஸம் தம் தகிசூ-வெதண து காரயெசு ||

ஸூதித்யுசு கண-ஸீலாணம் ௮வாரிஸசிராதூசு ||

ஸவண௮வாரிஸவாவணாரதூசு, கம் து வா || ௨௧ ||

வாபூ-ஸூதென ஸூவீவ, நதூலூள ஐதூராம், மூனம் |

சுட்டுவிரலானது ரஜநியாக (?) (நேராக) இருக்க வேண்டும்.

அல்லது (உடுக்கையின் நடுவில் இழுத்துக்கட்டியிருக்கும்) சர்மஸூத்திரமானது (கயிறு போன்ற வாரானது) பீடம் போன்ற நடுவிரலுக்குமேலே இருக்கவேண்டும். உடுக்கையை அணிவிரலின்மீது கல்பிக்கவேண்டும். (20)

உடுக்கையின் நீளமும் அகலமும் முறையே 8 அங்குலமும், 5 அங்குலமுமாகும். அதன் மத்தியத்தின் அகலமானது, 3 அங்குலமாகும். இதை பத்மாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். அது இரண்டு வளையங்களுடன் கூடியதாக தோல்க்கயிற்றினாலே கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். (இந்த உடுக்கையானது) பசுமாட்டின் தோலாலே உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை பசுமாட்டின் தோலாலேதான் கல்பிக்கவேண்டும். (22)

ஸூச்சியக்கிரத்திலிருந்து (சுட்டுவிரல் நுனியிலிருந்து) காதுவரையில் ஒதுக்கமானது 40 அங்குலமாகும். 45 அங்குலம் அல்லது 50 அங்குலமிருப்பதுமாகும். ஸூசியானது பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

... .. (231)

உகிண வுலவ-ஹஸம் து சுமயம் வரிகுயெகி || ௨௪ ||

புரகூலுதூஉஹபஹஸ்யே ஹாதுஉயாம்முரு |
தத்யுதாம்முராண(முதம்) து ஹிதூஸுத ஹம்
ஹவகி || ௨௫ ||

ஸுதூகி தகிகுலவ-ஹம் நீபு உகாரிஃகி
வி(தி)காத் கி |
சுமயபுரகூலஸ்யே ஹம்மவயம் துஹி || ௨௬ ||

புரகூலஸ்யேகாஹம் ஸூகி ஸவாஹம் தஸி
ஹவ-தி |
தகிஸுதூ(தி-ஹ)ஹவரிவூதம் ஹம் ஹாஹம்முரு
ஹவகி || ௨௭ ||

ஸவாம்முரு விஸாஹம் து வஹகாம்முரு ஹவகி |
வாஸுதிதாஹ ஹகிதூ. ஹிஹநீபு(பு)
ஹகிதூ || ௨௮ ||

வலது பக்கத்தில் பூர்வ ஹஸ்தத்தை அபய ஹஸ்தமாக கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வஸுத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது (மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம்) 24 அங்குலமாகும். அந்தக்கையின் நடுவிரல் நுனியானது, ஹிக்காஸுத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியஸுத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் முழங்கைவரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 42 (40) அங்குலமாகும். அபய ஹஸ்தத்தின் ப்ரகோஷ்டம் (முன்கை) நடுவிரல், ஸர்ப்ப வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஸர்ப்பத்தின் நீளமானது நடுமுன்கையின் சுத்தளவை ப்ரபால் 1½ பங்கு இருக்கவேண்டும். அந்த 1½ பங்கு நீளத்திற்குமேலே, படமானது 12 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அந்தப் படத்தின் அகலமானது 7 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன்

ஸ்ரீதாஸ்வினாமொலோகாஸ்வினா, நமோ, நமோ, யமோக்யம ||

சீவஹநமோக்யம் வா மொலோகாஸ்வினா, நமோ, நமோ, யமோக்யம ||

ஸ்ரீதாஸ்வினாமொலோகாஸ்வினா, நமோ, நமோ, யமோக்யம ||

ஸவெடிவஸாரிஸாஸு, ஸாஸாஸாஸு, வுஸிய்யதெ ||

ஸவெடிவஸாரிஸாஸு, ஸாஸாஸாஸு, வுஸிய்யதெ ||

ஸ்ரீதாஸ்வினாமொலோகாஸ்வினா, நமோ, நமோ, யமோக்யம ||

ஸ்ரீதாஸ்வினாமொலோகாஸ்வினா, நமோ, நமோ, யமோக்யம ||

மாநமானது. (நதமாநம்—செரிவின் அளவு) 12, 11, அல்லது 10 அங்குலம் இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து இடதுகால் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் முறையே 3 அங்குலம், 5 அங்குலம் 14 அங்குலம் என்று 3 விதமாகும்.

புத்தியில் சிறந்தவனே ! ஸ்திதபாதத்தின் நளகையின் நடுவிலிருந்து (நளகை—கணுக்காலுக்கு மேலே கண்டைக்காலில் சிறத்திருக்குமிடம்) இடது குதிகால் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 44 அல்லது 45 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது (உத்திருதபாதத்தின்) நதமாநமானது 45, 46, 47, அல்லது 48 அங்குலமாகும். (நதம்—சாய்வு அல்லது செறிவு) (34)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து உத்திருதபாதத்தின் (தூக்கியகாலின்) குதிகால்வரையில் ஒதுக்கம் 34 அல்லது 35 அங்குலமாகும். இது ஐராயபார்ஷணியந்தரமாகும். (இது ஊன்றியபாதத்தின் முழங்காலுக்கும், தூக்கியபாதத்தின் குதிகாலுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவாகும்.) (35)

*சுயம், ஸ்ரோகாய-ஃ ஸாஸாஸாஸு, ஸாஸாஸாஸு, வுஸிய்யதெ || ஸ்ரீதாஸ்வினாமொலோகாஸ்வினா, நமோ, நமோ, யமோக்யம ||

நவாஹுமூனாஹுமூ வாவி ருமூஹுமூனாவி வா ||

பொஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ (து வாஹுமூனாஹு) து
ஹுமூஹுமூ ||

அதாஹுமூஹுமூஹுமூனா யா ஹுமூஹுமூனாஹுமூ || சடு ||

கொஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ ||
ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ || சக ||

தாஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ தாஹுமூஹுமூனாஹுமூ ||
ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ ||

ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ வா ஹுமூஹுமூனாஹுமூ ||
ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ ||

ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ ஹுமூஹுமூனாஹுமூ ||

ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ ஹுமூஹுமூனாஹுமூ ||

ஹுமூஹுமூஹுமூனாஹுமூ ஹுமூஹுமூனாஹுமூ ||

இடது முழங்கால், மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின்
ஒதுக்கம் 9 அல்லது 11 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்தி
லிருந்து அபயஹஸ்தம் (?) (வாதஹஸ்தம்) வரையில்
ஒதுக்கம் 10 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற
ஒதுக்கங்களை அழகாக இருக்கும்படி அமைத்துக்கொள்ள
வேண்டும். (40)

கேசாந்தத்திலிருந்து பகபக்ஷத்தின் உயரமானது 18,
17, அல்லது 16 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது அதன்
உயரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது 3 பங்கு இருப்பதாகும்.
ஐடைகள் விரிந்து தொங்குவதானால் அவைகள் 5, 6, 7, 9
அல்லது 11 சடைகளாக இருக்கவேண்டும். ஐடையின்
நீளமானது, 32 அங்குலம் முதல் 61 அங்குலம் வரையில்
ஒவ்வொரு அங்குலம் வீதமாக நீண்டிருப்பதாகும்.
தொங்கும் சடையின் நீளமானது இவ்வீதமாகக் கூறப்

புறாணைநாள்நிதெதாநாஸநாபுடுகொ லித || ௪௬ ||

வழாவ ௮௪-நாஸநொவெத ஸபு-3௦ மதி (8௮௬யதா)
வலாநகல |
+பொருஸாஹாபு-3௮தொஸநாஸ வழாவ ௮௪-3௮தொதா ||

தாஸநாஸ வாஹா-3௮தொ தா ஹாநாபுடுகொஸநா-3௮தொ ||
ததய-3௦ வா பி-வா-3௦ வா விஸாரா-3௮தொ (ததா)
தொதா || ௪௭ ||

வா-3௮தொ ததய-3௦ வா விஸாரா-3௮தொ ததா || ௪௮ ||

யஜ்ஞோபவீதமும், ஹாரமும் தரித்திருப்பதாகும். (48)

ஸ்வாமியின் உதரமத்தியம் (நடுவயிறு) வரையில் பாஹுதாமாக்கிரமானது (கையிலணிந்த மாலையின் நுனியானது) தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

உதரபந்தத்தின் அக்கிரமானது (வயிற்றில் இறுக்கிக் கட்டியுள்ள கயிற்றின் நுனிகள்) பிரபாமண்டலத்தை (பிரபாவனியம்)த் தொட்டிருக்கவேண்டும்.

துடையின் மத்தியபாகம் வரையில் புவித்தோலை ஆடையாக அணிந்திருக்கவேண்டும்.

டோலஹஸ்தத்திற்குமேலே அணிந்து கட்டப்பட்ட புவித்தோலாலான மேலாடையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அந்த ஆடையானது பாஹுமூலத்தில் (கையினடியில்) 12 அல்லது 13 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் ஸரிபாதி; அல்லது 3 பங்கு அதன் அகலமிருக்கவேண்டும். அது வட்டமாக இருக்கவேண்டும். (51)

இருபாதங்களும் பாதஸரமணியப்பெற்றிருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்

+பொருஸாஹாபு-3௮தொதாஸநாஸ வழாவ ௮௪-3௮தொதா || ௪௯ ||
வாலொத ஹாவழிதி ஹாதி |

ஹஸ்தவாஹம். மூலஸ்தவஸா நதஹஸம். மூலீயகா: || ௫௨ ||

ஹஸ்தம். மூலீயசாஸ்தவஸா. மூலீயகா: || ௫௩ ||

ஹஸ்தம். மூலீயசாஸ்தவஸா. மூலீயகா: || ௫௪ ||

ஹஸ்தம். மூலீயசாஸ்தவஸா. மூலீயகா: || ௫௫ ||

ஹஸ்தம். மூலீயசாஸ்தவஸா. மூலீயகா: || ௫௬ ||

ஹஸ்தம். மூலீயசாஸ்தவஸா. மூலீயகா: || ௫௭ ||

ஹஸ்தம். மூலீயசாஸ்தவஸா. மூலீயகா: || ௫௮ ||

ஹஸ்தம். மூலீயசாஸ்தவஸா. மூலீயகா: || ௫௯ ||

பிறகுக்கேவண்டும். கை விரல்கள் கால் விரல்கள் எல்லா வற்றிலும் ரத்நங்கள் பதித்த ஸுவர்ணமோதிரங்கள் இருக்கவேண்டும். நடுவிரல் நீங்கிய விரல்கள் யாவும், மோதிரங்களுடனிருக்கவேண்டும்.

வலது கால் குஞ்சிதமாகவும், இடதுகால் அபஸ்மாரன் மீது வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். பரமசுவரன், பாத தலத்தை குறுக்காக வைத்துக்கொண்டு நிருத்தம் செய்து கொண்டிருப்பவராவார். இடது காலைத்தூக்கி வலது பக்கத்தில் குறுக்கே (நீட்டிக்கொண்டு) இருப்பவராவார். டோலஹஸ்தமானது. முற்றிலும் அபஸ்மாரன் இதை (எனது காலின் கீழ்) இருக்கிறான் என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகும். * அபஸ்மாரனுடைய உயரமானது 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும் ?

(அபஸ்மாரனுடைய சரீரத்தில்) உஷ்ணீஷம் 1 அங்

ஹஸ்தம். மூலீயசாஸ்தவஸா. மூலீயகா: || ௬௦ ||

* அபஸ்மாரனுடைய உடலானது 3, 4, அல்லது 5 வகை அல்லது நெளிவு உடையதாகும். என்பது ஸர்வபதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

வெல்லுலம் து சுவாயாசம் மலையாசம்மும் மவெசி ||

சுபுத்யாசம்முவிலாசம்(பாயாசம்) கணுலி து
விசெஷத்தி |

வித்யாஹரயாசம் து ஹவாசம்முவாசம்மாத் ||௫௭||

ஹரயாஹரயிவ்யாசம் தசுலம் வரிகிதி-3தல் |

நாமெவ்வு செவ்வுமூதம் காதம் கணுத்யுசம் மவெசி ||

லவ்யாசம்மும் அொராநீவ்யாசம் ஜாநுநீவ்யாசம் ஸயாசம்மூ ||

மவ்யாநீவ்யாசம்மூதம் ஸயாசம் அரணோநயல் ||

கலம் து கரம் வித்யாசம்மூவிஸ்கல்(லீகல்
லய்யாசம்மூவி) |

குலம். கேசாந்தம் 1 அங்குலம். முகம் 8 அங்குலம்.
களமும் கண்டமும் $1\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} = 2$ அங்குலம். ஹிருதயாந்தம்
9 அங்குலம். நாபியந்தம் 9 அங்குலம். மேட்ராந்தம் 6
அங்குலம். துடை 7 அங்குலம். முழங்கால் 2 அங்குலம்.
கண்டைக்கால் 7 அங்குலம். பாதம் 2 அங்குலம் ஆக
உச்சியிலிருந்து பாதம் வரையில் 1, 1, 8, 2, 9, 9, 6, 7, 2, 7,
2 = 54 அங்குலமாகும்.

*கையின் நீளம் 14 அங்குலம். (கையின்) நடுவிர
லானது கழுத்துமட்டமாகும். மற்றவைகளை யுத்தியுடன்

வெல்லுலம், உத்தாநீலாயாசொகாத்தொகா ஹாசம் ஸாஸ்தி
ஹாஸ்யஸ்தாசாயா வரம் புஸ்தித | ஸவஸாரொநயெ து
ஸஹவ் ஸாஸயா ஜாயகெ | சுதொத்யுஸ்யெமூ-3யாணார
ஸாஸயெத ஸாஸயா வ்யவொஹாச |

*இங்கு அபஸ்மாரனுடைய அளவுகளில் பல்வித
ஸந்தேகங்கள் உண்டாகின்றன. ஆகையால் புத்திமான்கள்
மற்ற நூல்களில் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, அவைகளை
பெருத்தமாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மெஷம் யுகதூ புகதீவ்யம் ஸாயயெதூ சுயொஹவடி ||
 ஸஹொஸ்தெவ்ய ஸிரஃஸூவ்ய வாஹ வாஹ வியுதிதள |
 சுவஸ்தாரொஹம் (ரஸஸ்தாஹம்) து யஜநநாஷ்டாஹக்ரு ||
 தநூவம் து ஸஹஸ்தத்ய வ்யாஸநீயாஸநிதடி |
 வ்யாஸம் வெவ வாக்ஷஸ்தத(ஸ்தாந) டக்ஷினெ தஸ்த
 வெநீயம் (வெநீயக்ரு) || ௬௨ ||
 ஸஸ்த ஸ்தாநநிஹாஸாஸவஸ்தாஸம் விஹஸ்தாந |
 சுஸ்தாஸம் வஸ்தஸிஹொஹம் விஹாஸம் ௨ ௨ துதாஸாந ||
 ஸவாஹ ஸாயஸவாஹொஹம்(வாஹ வா)விமூணம் வா
 ததாயதடி |
 ஹஸ்தாஸவஸ்தாஸவஸ்தா விஸ்தாஸவஸ்தாஸவஸ்தாஸவஸ்தா || ௬௩ ||

கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அபஸ்மாரணை அதோ முக
 மாக (பூமியை நோக்கி) படுத்திருக்கும்படி கல்பிக்க
 வேண்டும். பரமசுவரனுடைய வலதுபக்கத்தில் அபஸ்
 மாரனுடைய தலையை வைக்கவேண்டும். இடது
 பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் உதரப்பட்டிருக்கவேண்டும்.
 அபஸ்மாரனின் வயிற்றின் உயரமானது (அபஸ்மாரனின்
 உயரமானது) 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் முகத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸர்ப்பத்
 தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவ்னுடைய
 இடது கையில் ஸர்ப்பமூர், வலது கையில் அரிவாளும்
 இருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரன் பயிர்ப்பச்சை நிறமுடைய
 வஞுவான்.

623

பத்மபீடத்தின் உயரமானது 16 அங்குலமாகும்.
 அதன் விஸ்தாரமானது உயரத்தைப்போல் 4 மடங்காகும்.
 அதன் நீளமானது, உயரத்தைப்போல் $1\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{2}$, அல்லது 2
 மடங்கு உள்ளதாகும். மேல் பத்மம், கீழ் பத்மம்,

வுறாணுமலையுத்தெத நியிநா காரா |
 மூணாமுமூ ஸாராஹி சதாரதூவஸாதகடி || ௬௫ ||
 தாவடிவாமுமூவாது காருகொதஸதொடியடி |
 ஸகாமுமூ ஸாராஹிஹிகொவயவவய-நம்(நாகி) ||
 வஸாசி ஸவஸாஸதம் வஸாதெ டுணை ஸாசி ப்ரயஸஸி
 ததுடிஷாஸஸதம் து ஹஸஸாஸ-தம் து குராகி சுரஸடி ||
 ஸாகலிபு-ததுவஸஸடி-ஸஸவஸஸாதுகடி |
 வு-நு-வ-தஸஸாஸ-வஸ-வக-ய-காசி ப்ர(ய-ஸ-வரி)
 கஸுயெசி || ௬௮ ||
 கத-ஸ-ரி-ஹாவஸாதெஷு டுணைஸ-வஸ-தம் தசிகாரா |
 நானாடிமூதாஸிபு நானாஸ-ஹெஸு ஸொஸிதடி || ௬௯ ||
 தஸஸாஸரிஷாடிதமூ ஹஸ-ஹெஸ-ஸிவஸ-
 (சி-ஸி-வ) ஸு-ய- |

பிண்டிகை இவைகளை (நூல்களில்) கூறியிருப்பதபோலவே
 செய்யவேண்டும். பத்மாஸதத்தை பிரபாவளியுடன்
 முறையாடு செய்யவேண்டும். (64½)

3 அங்குலம் முதல் 100 அங்குலம் வரையில்

 (66½)

அதற்கு மேலே, 8ல் 1 பாகம் குறைந்து முறையே
 சிறுத்திருக்கவேண்டும். 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அங்குலம்,
 மறுபடியும் அதே கணக்கும், மேன்மேலும் கல்பிக்க
 வேண்டும். அவைகளில் தண்ட எண்ணிக்கைகளை
 கர்த்தாவின் அபிப்ராயப்படி செய்வதாகும். (அந்த
 தண்டங்கள்) பலவிதக் கொடிகளாலேயும் பலவிதமான
 பூக்களாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாக இருக்க

கத-3வ்யம் வரிதொ விபு தாருஸூலாஹிணாநித்ய ||௭௮||

ஹாமூலஸ்தாம் வா யீஷு ப்ருஹாஸ்தாவத-3த்ய |

தஸ்ய வாபெ டொபெயீம் ப்ராமுதவியிநா கூஸா ||௭௯||

ஸாதகி ஸூதகி ப்ருயஸம் த்யக்தம் ஸவ-3னொகஹிதாவஹ்ய |

தபெவ டி-3ஸிணெ வாபெஸ-3 டிபாமெ ப்ரு விஹாநிதெ

(பாநூ வியுதம்) || ௭௯ ||

*ஸம்ஹாபெ-3ஹாமதரம் டெபவ ஷொபஸாம்முஸாஸித்ய |

ஸூராமொகூதாமஸம்யுக்தம் ஹாபெஸ்தூலிஸம்யுத்ய ||௮௦||

ஸவம் ஹாநூ வியஸம்யுக்தம் த்யக்தம் யதகி வியியக்ய |

வேண்டும். அதற்கு மேலே 3 திச்சுடர்களைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும், ஒரு தாலம் (ஒரு அடி) இடைவெளி இருக்கவேண்டும். இத்தகைய பிரபாமண்டலத்தின் இருப்பானது (அமைப்பானது) சூரியமண்டலத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். (70½)

அந்த நடராஜ மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் முன்பு கூறியுள்ள விதியுடன் உமாதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். இது முதலாவது நிருத்த (நடராஜ) மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலலோகங்களுக்கும் (பிராணி அல்லது ஜனங்களுக்கும்) நன்மையைக் கொடுப்பதாகும்.

அதே மூர்த்தியானது, வலது பக்கத்தில் சடைநுனியில் கங்கையுடனிருந்தால், அது, இரண்டாவது நிருத்த மூர்த்தியாகும். சடையிலிருக்கும் கங்காதேவியானவள், ஸ்திரீ மாநத்தில் கூறப்பட்ட அங்கஅமைப்புகளுடன், இநகைகளையும் சேர்த்துக்கூப்பி மார்பில் அஞ்ஜலி பந்தத்துடனிருக்கவேண்டும். இந்த நிருத்தத்திற்கு

ஸம்ஹாநித்யாதிஸூராகாய-3ம் பூமி தவாஹுகமத்ய |

ஸம்ஹாபெ-3ஹாமு-3னொபெவ உதி வாபெஹ ஹாஸ்யலிதி ஹாதி |

தடிவ வா8வாடிம் து சுவஸூரொவரிஸூரிதழ || எச ||

உலுதம் டிசுபினம் வாடிம் வா8வாடிவரிஸூரிதழ |

மூடாடிபுதவா8ெ து வா8நாலாவுடானகெ || எடு ||

மூஸயெசு ஸ்ரஹஸூதித் து ஸூரிதவாடிஸூ மூஸுகெ |

ஸெஷம் ப்ராமிவ கதஃவதம் ஸந்தஹதம் துதீயகழ || எசு ||

சுவகீணஃஐடாஹாரம் ஐடா8கூடஸம்யுதழ |

ஐடா8கூடஸம்யுதம் ஸெஷம் ப்ரா8நுதீவசு || எஎ ||

உதுயஃம் துதீ8தவி ஸவஃப்ராணிரிதாவஹழ |

கணஃகாணஃலுதம் ஸவதவாடிம் வா8ம் து கூம்உிதழ || எஅ ||

ஹூஹாஷகஸா8யுததெதசு வம்உ88ம்உதீதெ |

ஜாந்ஹவீயுதம் (கங்கையுடன் கூடியது) என்று பெயர்.

* கங்கையானது, ஸ்வாமியின் தேஹலப்தாங்குலத்தினாலே 16 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதே மூர்த்தியானது, இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, வலது காலைத் தூக்கி இடது காலுக்கு மேலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியின் ப்ரம்ஹஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது நாஸாபுடத்தின் பக்கம், ஸ்தித பாதததின் கணுக் கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் தொங்க வேண்டும்; மற்றவைகள் முன்கூறியதுபோலவே கல்பிக்கப் படவேண்டும். இது 3வது நிருத்த மூர்த்தியாகும். (76)

விரிந்து சிதறிய சடையுடனாவது, சடை முடியுடனாவது இருந்து, மற்ற லக்ஷணங்கள் முதலாவது நிருத்தத்தைப் போல இருப்பது, நான்காவது நிருத்தபதமாகும். இது ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும். (77½)

வலது காலானது காதளவுக்குத் தூக்கப்பட்டு, இடது

* இந்த ½ சுலோகம் பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது.

ஸஹயம் ஸூத்ரம் வாஸம் அ வரூம் டிசுநிணை கரெ ||௭௬||

கவாநூலிம் வாஸம் (நாமம்) அ வணாம் வாநெ கரெ தயா |

மஜஹிஷாநாவம் ஹஸிம் ப்ருஸாய-ஃ டிசுநினாநுமடி ||

யவசுப்ருஸாத்ரு தவதீ வாவ-ஸூத்ரும் ப்ருஸாநயெசு |

அந்ரம் பவணாத்ருதவதீ வாவநெவெதி விடிதெ || ௮௧ ||

பொநி-ஃ ஷோபஸநிய-ஃதூம் வாநெ மளநீஸநாயாதடி |

*ஹஸாநாநுபூதம் ஹஸம் ஹதம் தவதீ ப்ருஸாநிதடி ||

ஸஹயம் ஸூத்ரம் வாஸம் அ வபூம் வரூகம் பூடிடி |

வெதாநம் ஸூதிஹஸம் அ டிசுநெஷுகரம் ஹவெசு ||௮௨||

கால் குஞ்சிதமாக இருந்து, 8 கைகளுடனிருப்பது 5வது நிருத்தமாகும். வலது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளிலும், அபயம், குலம், பாசம், உடுக்கை இவைகளிருக்கவேண்டும், இடது கைகள் 4லும், கபாலம், அக்ஷி, பாசம், (நாகம்-நாகபாசம்) மணி இவைகளிருக்கவேண்டும். யானையின் துதிக்கைப்போன்ற கையை வலது பக்கத்தில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இதன் பூர்வ ஸூத்திரமானது, முதலாவது நிருத்தத்திற்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவே யாகும். இவ்விதமாக 5வது நிருத்தத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது (81)

16 கைகளுடனும் இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவியுடனும் இருப்பது, மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். (தூக்கிய) கால் இரு கைகளாலே தூக்கி கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு நீட்டியிருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளில் அபயம்(1) குலம்(2) பாசம்(3) கத்தி(4) உடுக்கை 5) தவஜம்(6) வேதாளம் (பூகாகிருதி வீசேஷம்)(7) ஸூதி

*ஹஸாநாநுபூதம் ஹஸதஜஸம் வாடிம் ப்ருஸாநிதடி |
உதி வாநெ, ஹதிதவதீதி ஹதி |

சாதனம் மஹாபிராஸம் வெட்கம் விஷயம் தயா |
 வண்பாடு வெவ்வு கவாணம் அ மூரிகா மூலநிவென அ ||

வாரிஷ்டுலும் வறாதம் பெஷம் வணமதூதவசி |
வனம் ஷலம் ஸோவறாதம் ராஜிராஷ்டுஸுவாவஹ ||

திருநெத்தூர்ஷடஹஸ்ரம். ௮ ஸுவிகீரண-புடாயரடி ।
கும்பிதம் வாணவாடி து சுவஸ்தாரொவரிஸிதி ||அக||

வாடவாடெரு-3 பரிமாஸஸா விசீண-3ாம்பிபுது டிசுதினெ !
 *சுருதி-3(ஸாஸி)தம் டிசுதினம் வாடிமம்மாஸாபு-3 21
 மீதகடி || அள ||

வடுவ-வெலித்ராத்தும்மாஷ்நீயும் ஹாநம்மாநம் ஹவெஸி ।
சுஹயம் ஸாநம் பாரம் ॥ ३८॥ ॥ ३९॥

ஹஸ்தம் 8) இவைகளையும், இடது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளிலும், அக்ஷி (1) கஜஹஸ்தாபம் (துதிக்கை போன்றது) (2) கேடயம் (3) விஸ்மயம் (ஆச்சர்யக் குறியுடன் கூடிய ஹஸ்தம்) (4) மணி (5) கபாலம் (மண்டையோடு) (6) சுரிகை (சிறிய கத்தி) (7) ஸுஹஸ்தம் (8) இவைகளையும் தரித்திருப்பதாகும். மற்றவைகள், 5வது நிருத்த லக்ஷணத்தைப்போன்றவைகளாகும். இது 5வது நிருத்த மூர்த்தியின் லக்ஷணமாகும். இது அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும். (85)

மூன்று கண்களும், 8 கைகளும்; விரிந்த சடையும் தரித்து, குஞ்சிதான இடது காலையுடையவராய் அபஸ் மாரன் மீது நிற்பது மற்றுமோர் மூர்த்தியாகும். அபஸ் மாரனுடைய தலையானது ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்திலும், அவனுடைய உதரப்பட்ட கால்கள் வலது பக்கத்திலுமிருந்

* உயிதம் உகதிணாமுலுமெம் ஸ்ஹிதஸம்மதம் | உதி
 ஸுயிதபுலகவாஃ |

கவாஹுதிவாஹு ௮ தயா விஸ்யஹஸ்கழ |

மஹஹஸோவலம் வாஹ ௮ துயெ-3 வெவவெவ ஹி ||௮௯||

† மஹஹஸோவலம் ஸவதம் வாஹ ௮ துயெ-3 வெவவெவ ஹி ||௮௯||

தாஹுதி து ஹுதி து வாஹ து ஸோதயதெ ||௯௦||

வாஹுதி து காதயெதி து ஸயெதி ஸுஹஸுதி து ||

ததிஸுதி து வாஹுதி து திவ ௮ ௮ வெவ தவாஹுதி ||

பதாகும். 1 அவன் மேலே ஸுஸ்திதமாக வைக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்வாமியின் கால் பெருவிரல் நுனியானது பயங்கரமாக இருப்பதாகும்.

பூர்வ ஸுஸ்திதரத்திலிருந்து பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம் (1) குலம் (2) பாசம் (3) உடுக்கை (4) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், கபாலம் (5) அக்ஷியுடன் கூடிய பாத்திரம் (6) விஸ்மய ஹஸ்தம் (7) கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தம் (8) இவைகளுமிருப்பதாகும். (89)

2 வலது கரத்தில் கஜ ஹஸ்தமும், இடது கரத்தில் வியாள ஹஸ்தமும் (வியாளம்-ஸர்ப்பம்) இருப்பதாகும்.

பிரம்ஹ ஸுஸ்திதரமானது, நடு நெற்றியிலிருந்து இடது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலும், இடது நளகையின் நடுவிலும்

† மஹஹஸோவலம் ஹஸ்தம் ஸவதம் ஸவதம் து வா 1 ஹி ஸுஹஸுதி து வாஹுதி து திவ ௮ ௮ வெவ தவாஹுதி ||

1 (ஸ்வாமியின்) பெருவிரல் தூக்கியும் அதன் நுனியானது (அவனுடைய உடலில்) அழுத்தப்பட்டுமிருப்பதாகும். என்பது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்திலிருக்கும் பாடம்.

2 கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தமானது வலது கையிலுமிருக்கலாம், அல்லது இடது கையிலுமிருக்கலாம், என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

நதநாநம் டிஸாஸம் ஸூசு வாநெ மளநீஸநாயுதழ் |
ஸூசு'ம் நதநாவநாதம் மடமூவநிநாஸகழ் || ௯௨ ||

தநெவ ஷஃஹுஜெவதநயம் பநாநம் தயா |
ஸூசு'ம் டிஸுநிவாஸு-3 து கவாநம் விஸுபம் தயா ||

மநுஜெஸாவநம் வாநெ ஸூசு'ம் பூமிதநெஷு |
அதாந-3-ம் தி'நெசு'ம் அ மடமூவநிநாஸகழ் || ௯௩ ||

ஸயம் பநாநம் ஸூசு வாநெம-3-ம் ம-3-ம் ஷுஸு |
ஸவஸாநம் விநா ஸீ'ம் வாநாஸு-3-ம் அதம் ஸூசு'ம் || ௯௪ ||

தநெஸுபாஸு'ம் ஸீ'ம் ஸூசுபாஸு'ம் தி'ம் |

தொங்கவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 9 அங்குலமாகும். நதமாநம் (தொய்வு) 10 அங்குலமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருக்கவேண்டும். இது 7வது நிருத்த மூர்த்தியாகும். இது ஸகல ஜகத்தின் துக்கங்களையும் நாசம் செய்துவிடும். (92)

அதே மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையதாக இருந்து, வலது பக்கம் கைகளில் (1) அபயம் (2) உடுக்கை (3) குலங்களுடனும் இடது பக்கம் கைகளில், (4) கபாலம் (5) விஸ்மய முத்திரை (ஆச்சர்ய முத்திரை) (6) கஜஹஸ்தேதாபம முத்திரைகளுடனும் இருந்தால், அது 3வது நிருத்தமூர்த்தியாகும். இதன் ஸூத்திரம் முன்போலவேயாகும்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், வலது கைகளில் அபயம், உடுக்கையும், இடது கைகளில், அக்ஷி, கஜஹஸ்தமும் தரித்து, அபஸ்மாரனின்றி பீடத்தில், வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியானது ஒன்பதாவது மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் கால் சிறுவிரல் பீடத்தின் முன்பக்கத்திலிருப்பதாகும். குஞ்சிதபாதத்தையும், பிரம்ஹஸூத்திரத்

தக்ஷிணம் கும்பிதம் யுக்தஜா ஸூத்ரம் யுக்தஜா து

மும்பயெசு || ௯௯ ||

நவமம் நுதூவஜாதம் மம்மாயரஜதஃ வரஜ || ௯௭ ||

உதி காஸ்யவஸிஸு நுதூவஜாதம்-இருகூணகயமம்

நாராஷஷஷிதஃ வடமஃ ஸராசு ||

தையும் யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். நடராஜ மூர்த்தியானது, இவ்விதமாக 9 விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி கங்காதர மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

காசியப சிப்பசாஸ்திரத்தில் திருத்த மூர்த்தி (நடராஜ மூர்த்தி)

லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தேட்டாவது

படமம் முற்றம்.

|| சுயெகொநவஸூதிதஃ பட்டம ||

மஜாபாரதேதிபுருஷ்ணம் ||

மம்மாபாரதமம் வஸூதி ஸங்கௌவாடியுநா பஸுணா |
ஸூஸூதம் டிசுநிணம் வாடிம் வாடிவாடிம் து கும்பிதடி ||

மூடபயதாஃ ஸவெது நிக்ஷா நவயவானகடி |
டிசுநிணை அகநிஸீகானெ ஸவதுநாஸாவாடாநரெ ||

ஹிதூபயெது அ நாமெஸூ ஸவெது அம்மூருகம்
ஸவெசு(கெ தயா) |
டிசுநிணை லெபூசுமூஸூத டெது(யதாஃ) வெடிம்மூரு
நரெ || ௩ ||

வாஸூதிதா டெதுவெ வெவ ஹிதூ(டெது)ஸூதம்
புருமஸயெசு |

மூணாபம் நதாரதம் து வாடிம்மூடிவானாடி || ௪ ||

அறுபத்தொன்பதாவது படலம்.

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி கங்காதரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. கங்காதரமூர்த்தியின் வலது கால் ஊன்றியும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வளைந்தும்) இருக்கவேண்டும்.

மத்திய ஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவிலிருந்து 9 யவை வலது பக்கத்திலுள்ள இடம், வலது நேத்திராந்தம் (கண்ணின் கோடி) வலது நாஸாபுடாந்தம் (வலது முக்கு துவாரத்தின் ஓரம்) கண்ட மத்தியம், தொப்புளின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், மேட்ரமுல மத்தியிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், குதிகால்களின் மத்தியம் இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் நதமாநம் (வணக்கத்தாலே குறைந்த அளவு) 3 அங்குல

சுஷாடிஸாம், மூனும் பெராதம் தத்தீஸாம் வாணி-காணாடி |
 வலிஷஸ்ய (விஸ்வம் ௮) இடாஸ்யம் வாபெ சவீஷ
 ஹதாத, நடி || ௫ ||

‡ டிக்ஷிணை வதுவ-ஹஹம் து கூரூ-ஹிஸு நாமிதடி |
 வாபெந வதுவ-ஹஹம் டெவீலாயிம், மகம் கூரூ || ௬ ||

‡ டிக்ஷிணை வரஹஹம் து இ(டாஜாஹி)ஸம்யாதடி |
 உஷிஷாணம் ஸஹஸ்யதடி வாபெ சுஷிய(டி)ம் யூவடி ||

‡ டெவஸ்ய வாபெஸு- து டெவீவ(மி)ஹிதகா(ர)நடி |
 ஸ்விஸிகம்(ஸுஸிதம்)வாபெயம் து டிக்ஷிணம் கூஹிதம்
 ஹவெசி || ௮ ||

மாகும். காலின் இரு பெருவிரல்களின் மத்தியிலுள்ள
 ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் பில் 1 பாகம்
 இரு குதிகால்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமாகும்.

அவிற்து தொங்கும் சடையுமீ, இடது பக்கத்தில்
 சிறிது வணங்கிய முகமுமுடையதாகும். (5)

* வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது தேவியின்
 ஸ்தநத்தின் மீதும், இடது பூர்வஹஸ்தமானது தேவியை
 ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டும் இருக்கவேண்டும். (6)

வலது பக்கம் பரஹஸ்தமானது கங்கையுடன் கூடிய
 சடையைத் தழுவிபும், இடது பரஹஸ்தத்திலுள்ள
 மானுனது உஷ்ணீஷம் வரையிலுயர்த்தப்பட்டுமிருக்க
 வேண்டும். (7)

ஸ்வாமியின் முகமானது இடது பக்கத்திலிருக்கும்

‡ 6 ஸ்ரோகொஸுஜிதவஸூகெ டிஸ்யதெ | ஸ்ரோகாம-
 ஹம் மமாயாஸெ-ஹி-விஷயகொ ஹிதஹ-திவெதி விந்யடி |

* 6 வது சுலோகம் பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது. அதன்
 பொருள் கங்காதர மூர்த்திக்கும் பொருந்துமா என்று சிந்திக்க
 வேண்டும்.

ஸரஜ(ஸ)ம்மததம் ஸூத்ரம் கஸ்யபெக் கஸ்யஸ்தி |

புஸ்யாய-ஃ ஃகஸிணம் ஹஸ்தம் வாஹஸ்தம் து(ஸ)

வஸுஸ்கு || ௯ ||

ஸயவா ஃகஸிணெ ஹஸ்தெ புக்ஷாஸ்தே தீவ-ம-ஃகஸு |

ஸ்ரோணிஹஸ்ததமும் மும்ஸ்தே ஸஸ்தஸ்திதில க்ரூகா || 10 ||

ஸவ-ஃகாஹஸ்யுதம் ஸவ-ஃகாஹஸ்யுதம் |

ஸா-மீ-ஸ்யீ(ஸ-மீ-ஸ்யோ)ஃகஸ்வாஸ்தே-ஃ ரூ-நி-ஸி:

ஸம்ஸு-தொ ஹஸ: || 11 ||

மம்மாய-ஃ ஹஸிதி ததொ வெ தீ-பு-ஸா-ஹ-கஸு || 12 ||

உ-தி காஸ்து-ப-ஸி-ஸ்தே மம்மாய-ஃகஸி-ஃகஸு-ஹ-ஃ தா-ஃ

ஸா-கொ-த-ஸ-ஸ்தி-த-ஃ வ-ட-ஹ: ஸா-ஸ்த: ||

தேவியைபார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகும். தேவியின் இடது
பாதம் ஸுஸ்திதமாகவும், வலது பாதம் குஞ்சிதமாகவு
மிருப்பதாகும். கல்பம (முறைய) றிந்தவன் ஸமபங்க
ஸூத்திரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (83)

அம்பாளுடைய வலதுகை தொங்கவிட்டும் இடதுகை
புஷ்பத்தை தரித்திருக்கவேண்டும். (84)

அல்லது வலது முன்கையினுடைய த்ரிபர்க்கமானது
(3 விரல்கள்) ச்ரோணிதலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்
டும். ஸ்வபன்னத்திலிருப்பது போன்றதாகும். (2) மூர்த்தி
யானது அஹங்காரமே உருவெடுத்ததுபாலிருப்பதாகும்.
ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். (சடையில்)
வலது பக்கத்தில் கங்கை இருக்கவேண்டும். (வலது
பக்கத்தில் பகீரதன் இருக்கவேண்டும்) மஹர்ஷிகள் துதி
செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கங்காதர
மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி
த்ரிபுராந்தக லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபி கல்பசாஸ்திரத்தில் கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்

அறுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்,

|| சய ஸவுதிகஃ வடமஃ ||

திரவாராணகஸூதிபுஷணம் ||

திரவாராணகஸூதிபுஷணம் வசுதேவயாமா |

திரவாராணகஸூதிபுஷணம் வசுதேவயாமா || ௧ ||

சூலம், மம் ஸேலம், மம் சாவதிலம், மலிசி திரயா |

வசுதேவயாமா, மம் வசுதேவயாமா, மம் வசுதேவயாமா || ௨ ||

வசுதேவயாமா, மம் வசுதேவயாமா, மம் வசுதேவயாமா

வசுதேவயாமா, மம் வசுதேவயாமா || ௩ ||

சூலம், மம், தவிஜா, தியாசி வசுதேவயாமா, மம் வசுதேவயாமா || ௪ ||

விப்பதம், மம் வசுதேவயாமா, மம் வசுதேவயாமா || ௫ ||

தவிஜா, தியாசி வசுதேவயாமா, மம் வசுதேவயாமா

வசுதேவயாமா, மம் வசுதேவயாமா || ௬ ||

எழுபதாவது பட்டம்

திரபாராந்தக முர்த்தி ஸஷணம்

இப்பொழுது திரபாராந்தக முர்த்தி ஸஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் என்று முன்றுவித பங்கங்களாகும். இவைகளின் நதமாநமானது, (உடல் வணங்கியிருப்பதனால் குறையும் அளவு) முறையே 3; 4, 5 அங்குலங்களாகும். இவ்விதமாக உயரத்தில் குறைந்திருக்கும்படி பிரதிமைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

கால்களின் பெருவிரல்கள் இரண்டிற்கும் நடுவில் 16 அங்குலம் ஒதுக்கமுள்ளதாக இருப்பது ஆபங்கமாகும். 18 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது ஸமபங்கமாகும். 20 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது அதிபங்கமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கும் பெருவிரல்களின் மத்திய அளவுகளில் 3ல் 1 பாகமானது குதிகால்களின் மத்தியின் அளவாக இருக்கவேண்டும்.

(4)

சுய-சாம்மூனும் து-தகிஸூதி, து-தகி வாமெ ஹுடிய உயதெழி |

உஷ்ணீஷத்திற்கு இடது பக்கம், இடது கண்ணின் ஓரம், இடதுநாளியின் ஓரம், முகவாய்க்கட்டையின் இடது பக்கம், வலது ஸ்தநத்தின் இடது பக்கம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாவின் இடது பக்கம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நடு நெற்றி, நாஸியின் நுனி, குதிகால்களின் நடு, இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஸமபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி இந்த ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவைக் கூறுகிறேன். (73)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் ஹிருதய மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் 3 அங்

1 தக்ஸுதித்ராஜ்ஞிணை நாலிரியேயே து அயாம், மூருடி ||

தக்ஸுதித்ராஜ்ஞிணை லெய்யுதிருயேயாம் யு, மாம், மூருடி |

தக்ஸுதித்ராஜாவதொ லாநொரணாம் அடிபம் யவடி || 10 ||

ஸரணம், மலிதி வஜாதலிணம், மலியொ ஸ்ரணம் |

உஷ்ணாக் வாரவாஸு-3 து நெத்ராணை 2 (தக்)

வாடாணகெ || 10 ||

தக்ஸிணை ஸ்ரணயோகம் தக்ஸுதித்ரா(த்ரா) து .

மூணாம், மூருடி |

நாலிரியேய்யாக்) து வாரெ து ஸுதித்ரநீபம்

2, மூணாம், மூருடி || 10 ||

குலமாகும். 3 அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் நாயி மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் மேட்ர மூல மத்தியமானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 12 யவைபாகும். இது, ஸமபங்க ஸுத்திரத்திற்கு கூறப்பட்ட லக்ஷணமாகும் இனி அதிபங்க லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (10½)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் நேத்திராரந்தம் புடாரந்தம், இந்த இடங்களிலும், மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலிருக்குமிடத்

1 தக்ஸுதித்ராஜ்ஞிணை நாலிரியேயேயாம் யு, மாம், மூருடி |

தக்ஸுதித்ராஜாஜாணகெய-3 து ஸுதித்ரநீபம் ||

உதி 8-9, தவாம் ||

2 அயாம், மூருடி உதி ஸாரஸூதீஹாஸூதீகாவாம் |

3 அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் நாயி மத்தியமும், மேட்ர மத்தியமும் 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். என்பது பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

தகிலுதும் (தூசு) வாறாங்கு டயலோதும் வியியதெ |
வாறாங்கு வாணிசெவெது வாழ்செய்யு) ஸுததும்
வருமெயெசு || ௧௩ ||

வாழ்செய்யு வொதும் தீவரும் ஸவாடி (உ) ஸுநகொகுவசு
(தீதம்) |

வனவம் தீவரும் ஸுததும் வொதும் வொதும் து ந
காரயெசு || ௧௪ ||

உதும் வாழ்செய்யு வொதும் வொதும் து வொதும் |
வொதும் வொதும் வொதும் தீவரும் வாழ்செய்யு || ௧௫ ||

தகிலுதும் வொதும் (வொதும்) வாழ்செய்யு வொதும் து
காணிதது |

திலும், நாபி மத்தியத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில்
*3 அங்குல ஒதுக்கத்திலும், ஸுத்திரத்திலிருந்து இடது
முழங்காலின் ஒதுக்கம் 1/2 அங்குலமிருக்குமிடத்திலும்,
இடது குதிகாலின் வலது பக்கத்திலும், பாரசுவ (மத்திய)
ஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (13)

(மத்தியஸுத்திரமானது அங்கத்தை) தொட்டிருப்பது
பதந்திருப்பது, ஒதுக்கம், இவைகள் பாதாந்தமாக
ஸ்தாநகபிம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இவ்விதமாகக்
கூறப்பட்டிருக்கும் த்ரிபங்க (முன்றுவித) ஸுத்திரங்களில்,
(ஒரு ஸுத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட லக்ஷணத்துடன்
மற்றொரு ஸுத்திர லக்ஷணத்தைச் சேர்த்து) ஸம்மிச்சரமாக
(கலப்பாக) பிம்பங்களைக் கற்பிக்கக்கூடாது. (14)

த்ரிபுராதக முர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துட
னிருப்பது உத்தமமாகும். ஸமபங்கமாக இருப்பது மத்யம

டயலோதும் வொதும் வொதும் வொதும் வொதும் வொதும் |

* நாபி மத்தியம் 2 அங்குலம் முழங்கால் ஒதுக்கம் 1/2 அங்
குலம் என்பது வரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்,

டிக்ஷிணெ வுலிவ-ஹஸ்தம் து நாவிலிவகுத்ருஸம் 8,தடி ||
 லிஹகண-3ம் து தலிஷம் ஸாணையத் து வீயிதடி |
 ஸாணாயாஹம் து தசிலிஷத்ருஸம்,மூலம் து விபீயதெ ||
 கதிரிஷாம்,மூலிவநீணாஹம் டெவெஸஸத கரெ து தகி |
 சூஸதம் வணாம்,மூலவஜாஸாரஸெஜாஹம் வஜாஸதஸூரிடி ||
 சூஸததாம்,மஸம் வுஹம் விஜாரெ சூயவம் ஹவெகி
 (யவாயிகம்) |
 வாரஹெஷ யதாய-பூவா ககநாஹஹகிகரொபூ-3கடி ||௧௬||
 'வாகலித்ருஸம்,மூலம் வாவி தஸூரிடிதஜாததம் து வா |
 ஸ,தாம்,மூலம் து தாம்,மம் வா வணஸஸ்த,நவாம்,மூலடி ||
 ஹீதம் வாவ்யயிகம் வாவி நவ(ஸஸ்த)யாய,நுஷாஹிதடி |

மாகும். ஆபங்கமாக இருப்பது அதமமாகும்.

இந்த மூர்த்தியின்வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது
 கால் டிரஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுபக்கம் பூர்வ
 ஹஸ்தமானது, நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது
 ஸீரீஹசர்ண ஹஸ்தமாகவும், பாணத்தின் நடுவைப்
 பிடித்தும் இருக்கவேண்டும். கையிலிருக்கும் பாணத்தின்
 நீளமானது $7 \times 3 = 21$ அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப்
 பட்டிருக்கிறது. தேவேசனான பரமேசுவரனுடைய கையி
 லிருக்கும் பாணத்தின் பருமனானது, சிறுவிரல் பிரமாண
 மாகும். அதன் முகமானது, 5 அங்குலம் உயரமும் 5
 அங்குல அகலமும் உள்ளதாகும். அதன் அடித்தடமானது
 முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அகலமுள்ளதாக
 இருக்கவேண்டும். (முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை
 அதிகமாக அகண்டு இருக்கவேண்டும்.)

தருஸ்ஸை (வில்லை) பிடித்திருக்கும் இடது

வலிண-ஃஃஷிஷு நாமம் ஸ்ரீஸி தியோமுகுள சுரபா
கூரு || ௨௧ ||

சுமம் ஸ்யோமுகுளம்(வி)வ்யோஸம் வ்யூதவனெ-
(வ்யூதம் வன-ஃ)விவிசிதத |

ஸாணநாமசி நாமமெகம் ரஜ்ஜுநாமம் து தணுநா ||

யநுதி-வ-ஃஷிஷாமெ து ஸ்யோமுகுளம் ரஜ்ஜுதி-வ-ஃஷிஷ |

ததி-வ-ஃஷிஷாமுகுளம் து யநுவ-ஃஷிஷாமுகுளம் ||

கையானது, கஷ்டாந்தமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். வில்கு
பிடித்து ஊன்றியிருப்பதனாலே அது, 1, 2, அல்லது 3
அங்குலம் வணங்கியிருப்பதுமாகும்.

வில்லின் உயரமானது, 100 அங்குலமாகும். 5, 7,
அல்லது 9 அங்குலம் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும்
இருப்பதுமாகும். எனவே கையிலேந்திய வில்லின் உயரம்
9 (7) விதமாகும். வில்லின் பருமனானது நிறைந்த முடிபு-
யளவாகும். * வில்லின் அடியும் நுனியும் முறையே சிறுத்
திருக்கவேண்டும். (21)

வில்லின் நுனியானது 3 அங்குலம் (நடுவிரலின்)
அகலம் இருக்கவேண்டும். (வில்லானது) வட்டவடிவ
மாகவும் விசித்திரமாக வர்ணம் திட்டப்பட்டும் இருக்க
வேண்டும். நூல் கயிற்றாலாகிய நாண் கயிற்றுனது,
பாணத்தின் பருமனில் 3ல் 1 பங்கு பருமனுடையதாக
இருக்கவேண்டும். வில்லின் வளைவானது, அதன் நீளத்

† ஸ்யோமுகுளம் சுரபா சுரபா | உதி ஸாஸ்திரமாயஸு
ஸாதுகா வா: |

* வில்லானது, நடுவிரலுந்து நுனி வரையில் முறையே
சிறுத்திருக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில்
இருக்கும் புரடும்.

ஸௌம் ப்ராமிவ சுத-வ்யம் *ஸூத்ராதிதரவாஸூ-கித |
 துஜீயம் ஸுக்ஷணம் ஸ்ரோக்ஷம் விதூய-ம் ஸுக்ஷணம் ஸ்ரணம் ||
 தஷிவ வாக்வாஷம் து சுவஸூரொவாரிஸூ-கித |
 ஸௌம் ப்ராமிவ சுத-வ்யம் விதூய-ம் ஸுக்ஷணம் ஹி தக் ||
 †கடூள வானையரெ ஹிஷை வ்யதிரெவா கருாம்முதூ |
 துய-காம்ஸம் வநூதூத்ரம் வா துயொடிஸாம்முதூ
 து வா || 18க ||

ஹாநூரூதூ-ம்முதூ வாய வ்யுதரம் ஷய்யம் ஹிஷை |

பதைப்பீபாலவே இருப்பது முன்றாவது மூர்த்தியாகும். ஸூத்திரமானது -- மறு பக்கத்திலிருப்பதாகும். ஏ முன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (29)

அந்த மூர்த்தியானது இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, மற்ற லக்ஷணங்களில் முன்கூறியது போலவே இருந்தால் அது நான்காவது மூர்த்தியாகும். (30)

§ இடுப்பிலிருக்கும் பாணஹஸ்தத்தில் மத்தியரேகையானது (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து பாணஹஸ்தம் வரையில் ஒதுக்கம்) 16, 15, 14 13, 12, அல்லது 11 அங்குல

*ஸூத்ரம் விகுரவாஸூ-கித: உதி ஸூரவ்யூதீஹாயஸூரோதூகாவாம்: | ஸூத்ரம் சூதிதரவாஸூ-கித உதி வாக்வே ஹிஷை ஹி |

†கடூதூதம் வானஹிஷை து வ்யதிரெவா கருாம்முதூ |
 வநூதூதாம்ஸம் உதி வாக்வே ஹிஷை ஹி |

ஏ ஸூத்திரமானது மயிரை அடுத்து இருப்பதாகும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

§ இடுப்பு மட்டமான பாணஹஸ்தமானது மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

கக்ஷாலநுய-இது-ஹ-இ(ரெஹ)ஹே ஶனிஸநாந்தரம்
தயா || ௩௨ ||

தக்ஷரெ கூவ-இரொலாரம் ஹுடியாந்தஹாஹதழ் |
ஸகவிக்ர-இது-வஹாத்ரம் தஹாஹதம் து வா || ௩௩ ||

ஸவெ-இஷாஹி ஸாஹாத்ரம் ஹுதரம் கயிதம் ததழ் |
ததெ(ஹெ)வ வ-இவ-இஹஸுள ஹ கட்கள ஹுடிய
ஹிதள (யாஹுகள) || ௩௪ ||

வாஹ ஶக்ஷிணஹஸுளம் இ குஹாஹுய-இயொஹுவழ் |
ஸாணஹிஹுயதம் ஸவஸுள வாஹ ஸாணாஹுதம் ததழ் ||

வாஹஹே ஶக்ஷிணெ டுஹம் யதஹி(யதஹஸுளாஹி)
வாஹஹெ ||

மாகும் என்று இந்த அளவானது ௮ விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தநுஸஸைப்பற்றியிருக்கும் இடது கையில், கக்ஷத்திலிருந்து மணிபந்தம் (மணிக்கட்டு)வரையிலுள்ள ஒதுக்கமும் அவ்விதமே (16, 15, 14, 13, 12, அல்லது 11 அங்குலம்) ஆகும். அந்த இடது கையின் முழங்கையானது, ஹிருதயம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது அந்தவிடத்திலிருந்து 1, 2, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலம் தணிந்திருப்பதுமாகும். இந்த லக்ஷணமானது திரிபுராந்தக மூர்த்திகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். (331½)

அதேபோல, கடக ஹஸ்தமான பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் ஹிருதயாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இடது வலது கைகள் முறையே மேனோக்கியும் கீழ்நோக்கியிருக்கவேண்டும்.

வலது கையானது பாணத்தின் அடியைப்பற்றியிருப்ப

*வாஹம் து யதஹஸுளம் | இதி வாஹெ ஹவஸுளிதி ஹாதி |

ஸவெஜ வாஸு-ஃ ஹ,மாவ-ஃ(ஃமொவா)ய வாஃ
மளரீ:ஸராயுதடி || ௩௬ ||

ஸவஸூரம் விநா வாடி மதஸூத்ரம் ௮
வூவ-ஃவக |

ஸவம் ௮ து-ஃ-ஃஜாவெதா ஃதி-ஃ வஹ்விபா
ஹவக || ௩௭ ||

ஸதிஹம் மதொவெதஃஷஹஸஸநிதடி |
+ஸாணம் ௮ வரஸூம் வஹ் வஹ்ம் வெஃகிணை கரெ ||
யநூஸு விஸூயம் வெஃம் ஃமம் ஹஸூம் தவெவ ௮ |

தாகும். இடது கையானது வில்லின் நுனியைப்பற்றி
யிருப்பதாகும். பரஹஸ்தங்களில், வலது கையில் மழுவும்
இடது கையில் வில்லுமிருப்பதாகும். வலது பக்கம் பர
ஹஸ்தத்தில் மானிருப்பதுமாகும். இடது பக்கத்தில்
கௌரீ தேவிபுடனிருப்பதாகும்.

காலானது அபஸ்மாரன் இல்லாமல் இருப்பதாகும்.
நதமானமும் பூர்வ ஸூத்திரமும் முன்பு கூறியதுபோலவே
யாகும். இவ்விதமாக சதுர்புஜத்த(4 கைகளுடன் கூடிய
திரிபுராந்தக மூர்த்தியானது 5 விதமாகும். (37)

அதிபங்கத்திற்குரிய நதமானத்துடன் 8 கைகளுடன்
கூடியது மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின்
வலது பக்கம் கைகளில், பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே,
பாணம், மழு, கத்தி, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது
பக்கத்தில் பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, வில்லு, விஸ்மய

+ஸாணம் வஹ்ம் ௮ வஹ்ஸு வரஸூம் ஃகிணை கரெ | உதி
வாரொ யுத உதி ஹதி |

* பாணம், வஜ்ரம், கத்தி, மழு இவைகள் என்று இருப்பது
பொருத்தமாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

வாஹஸ்தாபிதம் வஜாதம் வலுவ-ஹஸ்தாசு கரானகஸ்யயா
சுரஸ்ய) || ௩௯ ||

யயாஸோமம் தயா துமம் கஸ்யயேசு மளரிஸம்யுதஸ்ய |
ஷஷ்வெவ்யவஸ்யவஜாதம் ஸப்தம் ஸாவத்யெவ்யவஜாதம் || ௪௦ ||
ஸாணம் வசுமம் தயா ஸுமம் டாகம் வசுமம் ஸ டிஸ்யிணம் |
யதா வசுமம் தயா ஸுமம் விஸ்யம் வெடகம் தயா || ௪௧ ||

வாஹ வஸுமம் வஜாதஸ்திமம்மஸ்யாவரி |

தஸ்யெவ டிஸ்யிணம் ஜாதா வாரோவரி தியாவயேசு || ௪௨ ||

ஹஸ்தம், கேடயம், இவைகளும் இருக்கவேண்டும். ஆபுதங்
களின் உபரம் முதலியவைகளை அழகாக இருக்கும்படி
அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த மூர்த்தியை கௌரீ
ஸஹிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆரூவது
மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஏழாவது
மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (40)

இந்த மூர்த்தியானது 10 கைகளுடையதாகும். வலது
பக்கம் கைகளில், பாணம், சக்திராயுதம், சூலாயுதம், மழ,
வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கம் கைகளில், வில்லு,
கத்தி, ஸுசீஹஸ்தம், விஸ்மயஹஸ்தம், கேடயம் இவைகளு
மிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியானது அதிபங்க
லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகும். அவ்விதமே, ரதத்தின்
மேல்த்தலத்தில் முதலில் இடது காலை வைத்து, அதன்
மேலே வலது முழங்காலை வைக்கவேண்டும். * (42)

* இந்த மூர்த்தியானது ரதத்தில் உட்கார்ந்து அதன்
பீடத்தில் இடது காலை குத்திட்டு வைத்துக்கொண்டு இடது
முழங்காலின் மேலே வலது முழங்காலை வைத்துக்கொண்டிருக்
கும் மூர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.
இங்கு முகுளம் என்பது ரதத்தில் ஸாரதி உட்காருவதற்கான
முன்தட்டு என்றும் கயிறு என்பது வாகனத்தின் மூக்குக்கயிறு
என்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது.

தகைவலெவ-3(வ-30) வாடிவாடி. து தடுது தடுவது
ரயெவாபரி ।

ரயம் து உகுகெவெவதம் உகுகெம் ரயு. நா வுதது ॥

உகுகெவாதுவெவ ரு வுது(1) உதுவ-3(1)
உதுவ-3(1) ।

தலுது உகுகெவெவவா அள வெவெவகெவெவகெவெவ ॥ 33 ॥

குகுகெவாதுவெவவா உ வாகெவெவ உயெவ-3(1) ।

ரயவது உகுகெவாதுவெவ வுதுவம் ருதுவெவ-3(1) ॥

ரயம் வலெவ-3(1) உயெவ-3(1) குகுகெவ-3(1) குகுகெவ-3(1) ।

உயெவ-3(1) உயெவ-3(1) உயெவ-3(1) உயெவ-3(1) ॥

உயெவ-3(1) உயெவ-3(1) உயெவ-3(1) உயெவ-3(1) ।

உயெவ-3(1) உயெவ-3(1) உயெவ-3(1) உயெவ-3(1) ॥

ரதமானது முகுளத்துடனிருக்கவேண்டும். முகுள
மானது கயிற்றிறுலே மூடப்பட்டு அல்லது சுற்றப்பட்டு
இருக்கவேண்டும். (43)

முகுளத்தின் மத்தியில், 4 முகங்களுடனும், 4 கை
களுடனும், பிரம்ஹதேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த
பிரம்ஹதேவரின் வலது கைகளில், வேணு தண்டமும்
(மூங்கில் தடியும்) கமண்டலமும் இருக்கவேண்டும். இடது
கைகளில் குண்டிகையும், (கிண்டி) பத்மபாசமும் இருக்க
வேண்டும். ரதத்தின் முகுளத்திற்குக் கீழே வெளுப்பு
நிறமான விருஷபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (45)

ரதத்தை முன்பு கூறியுள்ள முறையுடன் கல்பிக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக 8 (7) விதமான திரிபுராந்தக
மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

திரிபுராந்தகமூர்த்தியானவர், பவழம்போன்ற நிறமும்,
ஸத்வமும் ராஜஸமும் கலந்த குணமும் உடையவராவார்.

தஸ்ய வாஸௌ ஸ்விதாம் ஷெவீம் ப்ராமுகூஸ்யிநா காரா |
ஸாராத்யூக்ஷணம் காய-ம் (பெபாஹம்) சிவாராதக
உதி-தி-த- || சஅ ||

உ-தி காராத்யூக்ஷணம் சிவாராதகஉதி-தி-த- ||
நாஸஸூதி-தி-த- வ-தி-த- ஸாராத- ||

ஸகல ஆபரணங்களையும்ணிந்திருப்பவராவார். ஒரு முக
மும் மூன்று கண்களுமுடையவராவார்.

அவருடைய இடது பக்கத்திலிருக்கும் உமா தேவியை,
முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும் விதியின்படி கல்பிக்கவேண்டும்.
திரிபுராந்தக மூர்த்திக்கு, இவ்விதம் பொதுவாக, லக்ஷணங்
களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (லக்ஷணமானது கூறப்
பட்டிருக்கிறது.) (48)

காசியய சில்பசாஸ்திரத்தில் திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணமென்றும்
எழுபதாவது படம் முற்றும்.

|| சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம் ||

சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம் ||

சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம் வடமுகத்தையுநா |
 மூலபூததிருவடமுகம் வடமுகத்தையுநா || ௧ ||

வடமுகத்தையுநா வடமுகம் வடமுகத்தையுநா |
 (வடமுகம் வடமுகம்) || ௨ ||

சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம் வடமுகத்தையுநா |
 (வடமுகம் வடமுகம்) || ௩ ||

சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம் வடமுகத்தையுநா |
 (வடமுகம் வடமுகம்) || ௪ ||

சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம் வடமுகத்தையுநா || ௫ ||

சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம் வடமுகத்தையுநா |
 சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம் வடமுகத்தையுநா || ௬ ||

சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம்.

சுயேசுவரபூததிரு வடமுகம்.

இப்பொழுது சுயேசுவரபூததிருவடமுகத்தையுநா வடமுகத்தையுநா
 இதைக் கூறுகிறேன். இந்த முர்த்திக்கு மத்திய ஸுத்திர
 மானது, நெற்றி நடுவின் இடது பக்கம், இடது கண்ணோடி,
 இடது நாஸாபுடாந்தம் (இடது முக்கு துவாரத்தை
 ஒட்டிய இடம்) நடுக்கமுத்து, நாபிமத்தியத்திற்கு வலது
 பக்கத்தில் 4, அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம்,
 ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டின் மத்தியம், இந்த இடங்
 களில் விழவேண்டும். மத்திய ஸுத்திரத்திற்கும் அங்கங்
 களுக்கும் இடையிலுள்ள ஒதுக்கமும் நதமாநமும் ஸமபங்க
 வடமுகத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (3)

பரமேசுவரனுடைய இடது கால் ஊன்றியும் வலது
 கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும், வலது பக்கம்

செவ்வாழை காரயெனக் கூணெ ஹொககெ-3 புறாவதி: ||

மாவெறாவெ-3 ஸ்தலீலாஹம் ப்ருஜெபஸஸ்தாபயம் ஹவென |

அதாஸ-3 ஹம் அதாவ-3 ஸ்வ-3 ஹாஸனாஸிஷித | 2 ||

கூணிகா அகாஷாஸா அ வாகாஷகரெ வரெ |

*ஸூகூ ஸூவள வுலவ-3 ஹஸூள து யுதெ வாகெ
தரெ சூரகி || 2 ||

வேண்டும். பார்வதிதேவி, விவாஹத்திற்குரிய வேஷத்
துடன் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

உமாதேவியின் கையைப்பற்றியிருக்கும் பரமேசுவர
னுடைய கையானது, உமாதேவியின் கடிபாகத்தைத்
தொட்டிருக்கவேண்டும். (கையைப்பற்றியிருக்கும்
கையானது இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும்.) (8½)

பரமேசுவரனுடைய முன்பக்கத்தில், பிரம்ஹதேவர்,
அக்கினி குண்டத்தில் ஹோமம் செய்துகொண்டிருக்க்
வேண்டும். (ஹோமம் செய்துகொண்டிருப்பதுபோல்
கல்பிக்கவேண்டும்.) பிரம்ஹாவின் உயரமானது,
பரமேசுவரனுடைய ஸ்தனமட்டமான அளவாகும். பிரம்ஹா
வான்வர், 4 முகங்களும், 4 கைகளுடையவராவார். ஸகல்
ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

பிரம்ஹாவின் பாகரங்களில், இடது கையில் கிண்டி
யும், வலது கையில் ஜபமாலையுமிருக்கவேண்டும். பூர்வ
ஹஸ்தங்களில், வலது கையில் ஸ்ருக்கும், இடது கையில்
ஸ்ருவமும் இருக்கவேண்டும். (ஸ்ருக்கு - சிறிய கரண்டி
முட்டையைப்போல மரத்தினுடைய செய்யப்பட்டது.

*சுநிணம் வுலவ-3 ஹஸூள து யுதவாகர: சூரகி |

உதி சூதி தவாஸகவா: |

சுநிணெ வுலவ-3 ஹஸூள து ஸூகூ ஸூவம் வாக
ஹஸூகெ உதி வாகெ ஹஸிதஸூலிதி ஹாதி |

உதாராஸிஸுவாஸீத: வஜ்ஜீரெ வுதாவதி: |

பு.ம.முள(ஈஃசுவாஸ) ஷெனீஷெவெஸாஸ ஷெனீஷெவஸாஸ
உஷீனெ || ௮௨ ||

உஷினாஸிஸுவாஸிஸ: ஷெனீஷெவெஸாஸ(ஸிஸுவாஸ) து
திசு ஷீத: |

ஸுஷெவெ-2 ஷாஸாஸீஸாஸ ஷெனீஷெவெஸாஸ (ஸிஸுவாஸ)
துதாவதி || ௮௩ ||

தயோஸிஸெவெஸாஸ(ஸிஸுவாஸ) துதாவதி ||

ஸுஷாஸிஸ-3 ஷெனீஷெவெஸாஸ ஷெனீஷெவெஸாஸ ||

*ஹிரண்யகாசுரனெவ வுஷிஸ-3ஹஸ்தாஸிஸவரி: |

ஸ்ருவம்—சுமார் 4, 5 அங்குலம் அகல நீளத்துடன் சதுர
மாகக் கரண்டிப்பாலே மரத்தினாலே செய்யப்பட்டது. இவ்
விரண்டும் ஹோமம் செய்வதற்கு ஸாதநமானவைகள்.)

பிரம் ஹதேவர், வடக்குமுகமாக, பத்மபீடத்தில்
உட்கார்ந்தவடிவமாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியும் பரமேசுவரனும் கிழக்குமுகமாக இருக்க
வேண்டும். பார்வதிதேவியார், பரமசிவனுக்கு வலது
பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். (12)

விஷ்ணுவானவர், அக்நிகுண்டத்திற்கு வடபக்கத்
திலிருக்கவேண்டும். அவருடைய உயரமானது, பரமேசுவர
னுடைய நாஸி மட்டமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந
மட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். (13)

இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியத்திலுள்ள அளவை
8 பாகங்களாகச் செய்ய விஷ்ணுவின் உயரமானது 9வீத
மாகும். மஹாவிஷ்ணுவின் உடலின் நிறமானது, கருப்பு
நிறமாகும். அவருடைய பரகரங்களில் சங்கும் சக்கரமும்
இருக்கவேண்டும். (14)

*ஹிரண்யகாசுரன் வானெ வுஷிஸ-3ஹஸ்தாஸிஸவரி: | உதி
வா வாஸெத ஷாஸிஸி ஷாதி: |

ஸம்மதஹி வரஹி ஹஸ்த ஸுதீயெ-சாடகவாலகா ||

சுதாதிமொத்த ஸம்மதஹி ஸுதீயெ-சாடகவாலகா ||

சுதாதிமொத்த ஸம்மதஹி ஸுதீயெ-சாடகவாலகா ||

உததீயெ-சாடகவாலகா ஸுதீயெ-சாடகவாலகா ||

சுதாதிமொத்த ஸம்மதஹி ஸுதீயெ-சாடகவாலகா ||

புஷ்யபெஸுவ மகாவ-சா: சுவரா(சாதா)ஸ் ஸுதீயெ-சாடகவாலகா ||

ததீயெ-சாடகவாலகா ஸுதீயெ-சாடகவாலகா ||

ஸம்மதஹி(ஸம்மதஹி)ஸுதீயெ-சாடகவாலகா ||

வரித: ஸுதீயெ-சாடகவாலகா ||

பூர்வஹஸ்தங்களில் இடது கையில் தங்கக்கலசத்தை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையில் தாரையாக விழும் ஜலத் தோடுகூட, கோத்திரம் சொல்லுவதற்கில்லாமல் அநாதி யாகத்தோன்றிய ஹேசம்போ! ஹேபரமேசுவர! ஆதி கோத்திரத்திலுதித்த உமை என்னும் கௌரீதேவியை, இப் பொழுது, தங்களுக்கு கங்கிகாதாநம் செய்து கொடுக்கின்றேன், என்று சொல்லி, மஹாவிஷ்ணுவானவர், பரமேசுவரனுடைய வலது கையில் சுத்த தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். (சுத்த தீர்த்தத்தை விடும்பாவனையில் மூர்த்தியானது கல்பிக்கப்படவேண்டும்.) (163)

எட்டு திக்குகளின் அதிபர்கள், வித்தியாதரர்கள் யக்ஷர்கள் முதலியவர்கள், மஹர்ஷிகள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், (ஸப்தமாதாக்கள்) தேவர்கள், ஆகிய எல்லோரும், பக்தியுடன் மார்பில் கைகூப்பி வைத்துக் கொண்டு, நிறைந்த மனதுடன் கூடியவர்களாக, பார்வதி பரமேசுவர விவாஹ வைபவத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். (பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோலக்கல்பிக்க

னவம் கருதாணாஸ்தி-ஃ ஸதாஃ சய-ஃ நாரீஸ்வரம் ததஃ ||

உதி காஸ்யபபரிஸு கருதாணாஸாஸ்தாஸ்தி-ஃ கருகணம்
நாஸ வாகஸவதூதிதஃவடஃ ஸலாவஃ ||

வேண்டும்) இவ்விதமாகக் கல்யாணஸுந்தரேச மூர்த்தியின் லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அர்த், நாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (18)

காசியபீய சிஃபசாஸ்திரத்தில் கல்யாண ஸுந்தரேசவாமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும் எழுபத்தொன்றாவது படலம் முற்றும்-

|| சுய மிவஸூகிதஃ பட்டமஃ ||

சுய-நாஸீஸூரஃ-உதி-புருஷணஃ ||

சுய-நாஸீஸூரஃ-உதி-புருஷணஃ வசுதேவதயுதா |
அதாஸூரஃ வசுதேவதயுதா அ மிஸூரஃ வசுதேவதயுதா || ௧ ||

ஸூரஃ-நாஸீஸூரஃ-உதி-புருஷணஃ வசுதேவதயுதா |
ஸூரஃ-நாஸீஸூரஃ-உதி-புருஷணஃ வசுதேவதயுதா || ௨ ||

வாஸூரஃ-நாஸீஸூரஃ-உதி-புருஷணஃ வசுதேவதயுதா |
வாஸூரஃ-நாஸீஸூரஃ-உதி-புருஷணஃ வசுதேவதயுதா || ௩ ||

வசுதேவதயுதா-நாஸீஸூரஃ-உதி-புருஷணஃ வசுதேவதயுதா |
வசுதேவதயுதா-நாஸீஸூரஃ-உதி-புருஷணஃ வசுதேவதயுதா || ௪ ||

சுயபத்திரன்டாவது பட்டம்

அர்த்தநாசீசுவரமூர்த்தி ஸக்ஷணம்.

இப்பொழுது, அர்த்தநாசீசுவர மூர்த்தியின் ஸக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அர்த்தநாசீசுவர மூர்த்தி யானது, 6 கைகளுடையது, 4 கைகளுடையது, 2 கைக ளுடையது என்று மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஸமபங்க ஸக்ஷணமுடைய ஸ்தாநக மூர்த்திக்குக் கூறப் பட்டபடியே நதமாநம் முதலியவைகளைக்கொள்ள வேண்டும். வலதுகால் ஸூஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் சரீரத்தில் இடதுபாதி பார்வதிதவியின் வடிவத்துடனும், வலதுபாதி பரமேசுவர வடிவத்துடனும் இருக்கவேண்டும்.

ஷட்புஜ (6 கைகளுடைய) மூர்த்தியின் வலது பக்கத் திலுள்ள கைகளில், அபயம், மழ, திச்சுடர் இவைகளிருக்க வேண்டும். இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில் ஒரு கையின் (பூர்வஹஸ்தத்தின்) முழங்கையானது விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்ற இரு

வீணுமெ வரஃ ஸவ்யம் வாஹவஃ து வுஷ்யதஃ !
 பரிவலோஹாணம் ஸவெவ வாகெ ஓநீஹுஷணாஹிதஃ ||௫||

வுஷ்யகம் (வாஹவம்) ஃகநிணெ வாஹு-ஃ வாகெ
 ஓநீணாம் வயொயதஃ |
 சயவா கஹிதம் ஸவ்யம் வாஃ வாகம் து ஸுஸீதஃ ||

ஸவ்யம் பரமுயரம் ஹவ்யம் வாகம் வுஷ்யகம் உதஃ |
 வரஃ ஃகநிணம் ஹவ்யஉதஃ பரிஸீதஃ || ௭ ||

கவாஹம் ஃகநிணெ ஹவ்ய வாகஹவ்யம் ப்ரஸாரிதஃ |

கைகளில் ஒரு கை கடக ஹஸ்தமாகவும் மறுகை புஷ்பம்
 தரித்தமிருக்கவேண்டும். (4)

இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியின் வலது கை வரத
 ஹஸ்தமாகவும் இடது கை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கத்தில் பரமேசுவரனுக்குரிய ஆபரணங்
 களும் இடது பக்கத்தில் பார்வதி தேவிக்குரிய ஆபரணங்
 களும் அணிந்திருக்கவேண்டும். (5)

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் வலது மார்பு புருஷ வடிவ
 மாகவும், இடது மார்பு ஸ்திரீகளுடையதுபோல ஸ்தந-
 பாரத்துடனுமிருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, வலது கால்
 குஞ்சிதமாகவும் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருப்பது
 மாறும். (6)

(இந்த மூர்த்தியானது சதுர்புஜ-4 கைகளுடைய
 மூர்த்தியாக இருந்தால்) வலது ஹஸ்தங்களில் குலமும்
 வரதமும் இருக்கவேண்டும். இடது ஹஸ்தங்கள், புஷ்ப
 ஹஸ்தமாகவும் வீருஷ்பத்தின் சிரஸஸில் வைக்கப்பட்டு
 மிருக்கவேண்டும். (7)

(இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியானால்) வலதுகை
 கபாலத்துடனும்; இடது கை தொங்கவிடப்பட்டுமிருக்க

கிஷ்கிணை நளகுபுரஹி: ஸதாசி வாநெ வாஸு-3 து
ஸீதமூ || ௮ ||

புகூலும் கொளும்புதாணம் ஸவதம்(வெத)மூலாண
உதிகூ(கெ) ।

வனவம் ஸங்கேஷ்வத: ப்ரோதூய-3நாஸீபூரம் வரத ||௯||

உதி காஸத்யவஸிஸு சய-3நாஸீபூரமூசுணம் நாச
விலஸூதித: வடமூ: ஸவாப: ||

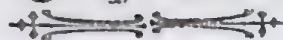
வேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள கண்ணானது குருமான
பார்வையுடையதாகவும், இடது பக்கத்திலுள்ள
கண்ணானது குளிற்சியான பார்வையுடையதாகவும்
இருக்கவேண்டும். (8)

இடையில் கட்டியிருக்கும் வெண்பட்டாடையானது
வலது பக்கத்தில் நடுத்தடை வரையிலும் இருக்கவேண்டும்.
இடது பக்கத்தில் கணுக்கால் முண்டு வரையிலும் இருக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின்
லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சூரியபீயசில்ப சாஸ்திரத்தில்
அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணமெனப்படும்
எழுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்

|| சுய சூ வஸுதிதஃ வடயஃ ||

மஜஸம்ஹார உதிசுருக்ஷணம் ||

சுய வசுஷி கிபெஷெண மஜஹாருதிசுருக்ஷணம் |

யுதாபுஷ்யே நாலாபெ வாநெ து ஸ்தநய்யுராக் || ௧ ||

வாஹிவினாப்யுதா வஸுஷிசுருக்ஷணம் ப்ரஸாரபெக் |

தக்ஷிணசுருக்ஷணினெ வாநெ(௨)வாஹிப்யுஷிசுருக்ஷணம்

மிற || ௨ ||

ஸாஷிசுருக்ஷணம்தா வா ஷடீ ச்ருக்ஷணம்தா வா |

தக்ஷிணசுருக்ஷணம்தா வாநெ ஸஸ்தி வாஹிப்யுஷிசுருக்ஷணம் மிற ||

ஸாக்ஷிசுருக்ஷணம்தா வா ஸாக்ஷிசுருக்ஷணம்தா வா |

அதுஷிசுருக்ஷணம்தா வாஷிசுருக்ஷணம்தா வா || ௪ ||

எழுபத்திருவது படம்

கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லலாட மத்தியம், நாஸாக்கிரம், ஸ்தநமத்தியத்திற்கு இடது பக்கம், துவிபிண்டமத்யம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸுத்திரமானது தொங்கவேண்டும். அதற்கு வலது பக்கத்தில் இடது குதிகாலின் ஒதுக்கம் 38 அல்லது 36 அங்குலமாகும். (2½)

அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில், வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 21, அல்லது 19 அங்குலமாகும். (3½)

இந்த மூர்த்தியானது 8 கைகளுடனாவது, 4 கைகளுடனாவது இருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும். (4)

அதுமூலம் செல்வாசம் அ மறுமூலம் அ மூலம் |

மறுமூலம் அமூலம் அ மூலம் வரவாழ்வுகாசம் || ௫ ||

அதுமூலம் செல்வாசம் வரவாழ்வுகாசம் || ௬ ||

மூலம் வரவாழ்வுகாசம் மறுமூலம் அ மூலம் || ௭ ||

மறுமூலம் கவாசம் அ மறுமூலம் அ மூலம் |

வரவாழ்வுகாசம் அதுமூலம் அ மறுமூலம் மூலம் || ௮ ||

மூலம் வரவாழ்வுகாசம் மறுமூலம் அதுமூலம் || ௯ ||

கவாசம் மறுமூலம் வரவாழ்வுகாசம் || ௧௦ ||

வரவாழ்வுகாசம் மறுமூலம் மூலம் யாசம் || ௧௧ ||

மூலம் வரவாழ்வுகாசம் மறுமூலம் மூலம் || ௧௨ ||

மூலம் வரவாழ்வுகாசம் மறுமூலம் அ மூலம் |

சதர்புற மூர்த்தியாக இருந்தால், அதன் வலது கரங்
களில் பாசமும், யானைத் தோலுமிருக்கவேண்டும். இடது
கைகளில், யானையின் தந்தமும் யானையின் தோலுமிருக்க
வேண்டும். சதர்புற மூர்த்தியானது இவ்விதம் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுற மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

வலது பக்கம் 4 கைகள், குலம், உடுக்கை, பாசம்,
கஜசர்ம, இவைகளும், இடது பக்கம் 4 கைகளில்,
யானையின் தந்தம், கபாலம், கஜசர்ம, விஸ்மயஹஸ்தம்,
இவைகளுமிருக்கவேண்டும். (7)

பரமேசுவரனுடைய இடது காலுக்குக் கீழே யானையின்
மஸ்தகத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். மகுடத்திற்கு மேலே
யானையின் வாலைக் காட்டவேண்டும். இரண்டு பக்கங்
களிலும் யானையின் கால்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க
வேண்டும். அதுபோக பாக்கியுள்ள யானையின் தோலை,
பிரபாமண்டலம்போலக் கல்பிக்கவேண்டும். (8)

கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள

ஈவாநு வெடகம் வஜ்ஜம் மஹ ௮௧-௧ ௮ வாஸகெ || ௮ ||

ஹோடூ(யெ)தாஸா மூ(யெ)தா ஈகிணஹுத
யெதாஸ(௮௧) 1

ஸவதலீஸதா யெதா(யெ)தா து துஸயெசு ஸுஹ
ஸுதகூகூ || ௮௧ ||

ஸுஹிதம் வாஸவாஹம் து மஹஸ்தா ஸுஹகொவரி 1
உஹிதம் ஈகிணம் வாஹம் வாஸுதாஹிதம் ஹவெசு || ௮௨ ||

தஹிதவாஸுதா ஹிதவிணாசு ஹிதாஹம்
௮தாஹம் 1

தஹிதவாஸுதா ஹிதவிணாசு ஹிதாஹம் ஹவெசு || ௮௩ ||

ஹவம் து ஹிதம் தீவா மஹஸ்தாஹிதாஹம் 1

4 கைகளில், குலம், கத்தி, கஹசர்ம, கஹசர்ருங்கம் (தந்தம்) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளில், கபாலம், கேடயம், கத்தி, கஹசர்ம, இவைகளும் இருப்பதுமாகும்

லலாடமத்தியம், நாஸாக்கிரம், வலது ஸ்தநமத்தியம், வலது பீடமத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (11)

பரமேசுவரனுடைய இடது பாதமானது, யானை மஸ்தகத்தின்மீது ஸுஸ்திதமாக வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். வலது காலானது தூக்கியிருக்கவேண்டும். இடது பாதமானது உத்தூடிகமாக இருக்கவேண்டும். (வலது காலானது இடது பக்கத்தில் உத்தூடிகமாக—படுக்கையாக மடிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்.) (12)

அந்தக் குதிகாலிலிருந்து ஸ்பிக் (பிருஷ்டபாகம்) பிண்டம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். அந்த முழங்காலானது, இடது கழுக்கட்டின் அளிமத்திய (மத்திய) ஸுத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்க

|| சய வதுஸுபதிதஃ வடது: ||

வாஸுவதஉதிசுருக்ஷணடி ||

சய வசுக்ஷி விஸெஷண வாஸுவதஸுருக்ஷணடி |

ஸௌவஸுஸூநகம் வெபுரதம் அநுஸெவரஸுதிசுவஸு || ௧ ||

பிநெதும் அ அதுஸ-ஸோஹுஸு-செஸம் ஸௌததது ||

சுஸயம் ஸுருஹஸு(வெவ ஸுரு) அ டுக்ஷிணெ து

கஸவயெ || ௨ ||

வஸு அசுக்ஷரூ அ வஸுவஸு-சுஸவயெ |

புவாஸஸுஸுஸுபுஸு வஸுஸுஸுதத து ஸுதத ||

ஸவ-ஸோஹுஸுஸுயுதம் சிவஸுபுஸுஸுதததத ||

நிதெஸுஸுஸுஸு(வாஸு-சு)ஸுஸுஸுஸு-சு ஸுஸுநகம்

வாஸுதம் து வா || ௪ ||

மூபத்திதான்வது படநம்

பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, சந்திரசேகர மூர்த்தியைப் போல ஸமபாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியாகும். (1)

இந்த மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், 4 கைகளும் ஊர்த்துவமுகமான மயிரும், பருத்த உடலுமுடையதாகும். வலது கைகளில் அபயமும் குலமும், இடது கைகளில் வரதமும் ஐபமாலையுமுடையதாகும். பவழம்போன்ற நிறமும் சுபகரமான குளிர்ந்த பார்வையும் உடையதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். புன்சிரிப்புடன் கூடிய முகமுடையதாகும். (3)

நித்தியோத்ஸவத்திற்கான பிம்பமானது ஸ்தாநகமாகவோ ஆஸநமாகவோ இருப்பதாகும்.

தெடிவாழி ஸம் வண-ம் ரகாசம் சுபிஷாஸம் |
 தீக்ஷிதெக்ஷிதெயப-கூத் வஜாஸபஜிவலீதிநடி ||௫||
 ஜாநாநநாபரிவாகாரஜிநதநிவாஸயுக^௧
 (ரகாஸவாஸம்) |
 ஸூரு வயொஸுவம் யுகா கவாரு வரஜோஜிதடி ||
 ஸயாஸயம் விநா ஸூருஸூரு யுகா து தகிகரெ |
 ஸூருமும் வரஜெநெவ ஸம்மஹி து தநோஜிதடி ||
 டிஷிணெ து வரெ ஹெஷ டுக் வஜம் து வரிகெ |
 ரளடி வாஸாவதம் ஹேதகி ஸபிஷிமெ து
 வஜிதெ || அ ||

அதே மூர்த்தியானது அக்ஷிபைப்போன்ற நிறமும், சிவந்த கண்களும், கோணலான புருவங்களும் கொடூரமான முன்று கண்களும் உடையதாகவும், ஸர்பயஜ்ஞாபலித மணிந்தும், சுடர்விட்டெரியும் நெருப்புச் சுடர்போன்ற உருவமும், மிகச்சிவந்த வஸ்திரமும் தரித்து, இடது கைகளில் அதேதாமுமான (கீழ்நோக்கான) குலமும் வரத ஹஸ்தத்தில் கபாலமும் எந்தியும்,* (இருக்க வேண்டும்.) 6

அல்லது வலதுபக்கத்தில் அபயஹஸ்தமில்லாமல் அதே (அபய ஹஸ்தமான) கையில் குல மூலத்தையும், வரத ஹஸ்ததலத்தில் குலாக்கிரத்தையும் தரித்து, பர ஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் மழுவும் இடது பக்கத்தில் கத்தியும் தரித்திருப்பதுமாகும். இத்தகைய மூர்த்தியானது

*ஸஹயம் வெவ ஸூருமும் டிஷிஹஷவெ ஹவெகி |
 உதி ஸோகாஸெநாநெந ஹாவஜிவி ஹாதி |

*வலது பக்கம் கைகளில். அபயமும், குலாக்கிரமும் தரித்திருப்பதாகும் என்று அரை சுலோகத்தின் பொருளை இங்கு திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

|| சய வணவஸ்திதஃ வாருஃ ||

கஷ்காருஉதிபுருஷணடி ||

சய கங்காஸ்திதஃ ஸுருஷண வஸ்திதஃ யுதா |
வாரு து வாருகொவெதள கங்காஸு லிஷு
ருஷணடி || ௧ ||

ரக்யாய-ஃ வரிவாராய-ஃ ரொக்யாய-ஃ து வியித |
ஸூரகம் மஹம் முஹம் வாகிஸம் (விவியம்) து
புவஸ்திதஃ || ௨ ||

ஸூரகம் ஸுருஸுரம் ௮. மஹம் வொகிஸம் ஹவெகி |
ஹாஸுஜா ஹாஸுஜா வாய ஸுயாஸுஜாஸுஜாஸுஜா || ௩ ||

ஸுருரு ௮ தித்யம் வா காய-ஃ வுதிராம் வா யயாயி |

சமுபத்தத்தவது படகம்.

கங்காளமூர்த்தி ஸுஷணம்.

இனி கங்காளமூர்த்தியின் ஸுஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.
இந்த மூர்த்தியின் பாதங்கள் பாதுகையுடன் கூடியவை
களாம். கங்காளமூர்த்தியானது பிஷு-கலஸுஷணமுடைய
தாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ரகைஷுக்காகவும், பரிவாரத்
திற்கும், மோஷுார்த்தமாகவும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமூர்த்தி என்றும் கமந
மூர்த்தி என்றும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்படுகிறது.
மூலஸ்தாநபேரமாக இருப்பது ஸ்தாநகமாகும். உத்ஸ
வார்த்தமான பேரமானது கமந பிம்பமாகும்.

இந்த மூர்த்தியை, மரம், லோஹம், ஸுதை, மிருத்து,
சர்கரை (மணல்), சிலை (கருங்கல்) இவைகளினாலும் சித்திர

ஊவம் மி ப்ருதிஹம் சுயஸிஸி ஶாநொதாநபுரானஸிஸி ||

புரானஸிஸிஸிஸிஸி சுஸுஸா ஶாதம் ஸம்ஸு(மு) ஶு
ஸுஸிஸிஸிஸி |

ஸம்ஸுஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி ஶுஸுஸாஸிஸிஸிஸிஸி || 10 ||

சுஸாஸிஸிஸிஸிஸி ஸம்ஸு(மு) ஶுஸா ஶாதம் ஶுஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி |

ஸாஸிஸிஸி(ஸாஸி)ஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி ஶா ஶாஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி ஶா
(ஸுஸு ஶா) || 11 ||

ஸுஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி ஶாஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி (ஸுஸிஸி)
ஸுஸி ஶா |

தஸிஸிஸிஸிஸி(தஸிஸிஸிஸி)ஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி ஶா ஶாஸி
ஸுஸி ஶாஸிஸி || 12 ||

ஸிஸிஸிஸிஸிஸி(ஸி)ஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி |

வடிவமாகவும், முறையுடன் செய்வதாகும். இந்தப் பிரதிமையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மாநம் உன் மானம் பிரமாணம் இவைகளுடன் செய்யவேண்டும்.

அறிவாளியாக இருப்பவன் மூர்த்தி மாநத்தை அங்க மாநம், அங்குலம், யசை, ஹஸ்தம், தாலம், விதஸ்தி, இவை ளையே கொள்ளவேண்டும். சுபமாநத்தை, ஆயாதி களிதலே சுத்தமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். (5)

மூர்த்தியானது, பாதம், அதிஷ்டாநம், துவாரதுங்கம் இவைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மூலவிங்கத்தின் உபரத்திற்கு ஸமமான உயரம், 1½ பங்கு உயரம், 2 பங்கு உயரம், அல்லது 3 பங்கு உயரமும் இருப்பதுமாகும். அதன் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பிம்ப மாநம் 9 விதமாகும். (7)

உதஸை பிம்பத்தின் உயர அளவினுலேயே ஸகல விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாழ்வாடிநிலை மெய்வ டுகுநிணம் மறவகூழ்தெ
(மறநொடிதம்) || அ ||

வாடிள வாடிசுயா யுகுள டுகுநிணம் கூம்மிதம் மெய்க் |
வாடிசு டுகுநிணம் மெய்க் வடுவம் மெய்யுதம்
மெய்யுதம் || கூ ||

வடுவம் மெய்யுதம் கருதம் வாவி டுகுநிணம் கருதெ யுதம் |
வடுவம் மெய்யுதம் கருதம் வாவி தருதம் மெய்யுதம் || ௮ ||

மெய்யுதம் மெய்யுதம் கருதம் வாவி டுகுநிணம் கருதெ யுதம் |
மெய்யுதம் மெய்யுதம் கருதம் வாவி தருதம் மெய்யுதம் || ௯ ||

மெய்யுதம் மெய்யுதம் கருதம் வாவி டுகுநிணம் கருதெ யுதம் |
மெய்யுதம் மெய்யுதம் கருதம் வாவி தருதம் மெய்யுதம் || 10 ||

மெய்யுதம் மெய்யுதம் கருதம் வாவி டுகுநிணம் கருதெ யுதம் |
மெய்யுதம் மெய்யுதம் கருதம் வாவி தருதம் மெய்யுதம் || 11 ||

இந்த முர்த்தியின் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும்
வலது கால் நடைபையக்காட்டும் பாவனையாகவுமிருக்க
வேண்டும் கால்களில் பாதுகைகளிருக்கவேண்டும். வலது
கால் குஞ்சிதமாக இருக்கவேண்டும். (83)

... ..
... ..
... ..
... .. (101/2)

இடது (வலது) கையில் பாத்திரமிருக்க வேண்டும்.
அது நாபி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தத்தில்
உடுக்கையானது முகவாய்க்கட்டையளவு இருக்க
வேண்டும். இடது கைகளில் குலமும் மயில் தோகையு
மிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் கங்காளமானது

*வாடி மெய்யுதம் மெய்யுதம் மெய்யுதம் மெய்யுதம் மெய்யுதம் |
மெய்யுதம் மெய்யுதம் மெய்யுதம் மெய்யுதம் மெய்யுதம் |

ஸாக்ஷிதி அது உதாத்தம் நதாயிக்ஷாதி (நதம் அாயிக்)
 வெவ வா ।

ஸூரதகெ வலுவ-ஸூதித்ரம் வா மம்மராநஸ்யோ ஸ்யணு ॥

மூலாடி வாஸவாஸ்யே-அ தெத்ராணெ அ வுடாணகெ ।
 மூலெவா-ஸூரெ து விக்ஷாபாம் மூலெய காசு (உதாத்த)
 கொடுக்க ॥ ௧௦ ॥

நாஸெஸு மூலெணெ வலுத்ரம் வகூலாம் மூலெவி (உய)
 த்யல ॥

யொநிநீவ்ரம் து ஸூதித்ரம் (த்ராசு) வா மூலெணெ யும
 உதாத்த ॥ ௧௧ ॥

வாஸவா-மூலெத்ரம் வாஸி விவா-மூலெணெ-ஸ்யுதெ ॥

ஸூரதகம் மூலெவா-ஸூதித்ரம் மூலெணெ (து) விக்ஷாபெ ॥

(சரீரத்தின் எலும்புக்கூடு) மார்பில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியின் தோள் மட்டமாக கன்னிகைகள் இருக்கவேண்டும். அவர்களின் உயரமானது 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இருப்பதுமாகும். ஸ்தாநகபிம்பத்திற்கு பூர்வஸூத்திரத்தையும் நதமானத்தையும் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

நேற்றியின் இடது பக்கம், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், முகவாய்க்கட்டையின் இடதுபக்கம், கழுத்து, ஹிருதயத்திலிருந்து 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், நாபியின் வலது பக்கத்தில் 2 அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், யோநி (மத்தியத்திற்கு) வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், இடது காலை ஒட்டிய இடம் அல்லது இருபாதங்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழ வேண்டும். இது ஸ்தாநகமூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். (17)

மஹஸ்ய து ஸூத்ரம் து மூடபெ வாஸ்யஸூ-கெ 1
வாஸ்யஸூ-மூடபெ து விவாஸ்ய-கெ(வலிவ-தா)
ஸூத்ரகம் மவெசு || ௮௮ ||

ஸூத்ரம் மூடபெ து அகநிணை து அயாம்மூறம்
(6௮) 1

வாஸ்ய அ வுடவாஸ்ய-தா மிக்ஷாமுதய மயதெ || ௮௯ ||

நாஸிவாஸ்ய அயாம்மூறம்(௮௯) யொநிவாஸ்ய
யுமாம்மூறம்(௯௦) 1

வாஸ்யஸூ-மூடபெஸூ-ஸூதா மஹஸ்ய து ஸூத்ரகம் ||

சூறம்மவெஸூதாஸூ-கெ நததாநம் அ ஸூ-கெ 1
மஹஸ்ய ஸூத்ரகம் வாஸ்ய மிக்ஷாமுதய-வா || ௯௧ ||

ஸவ்யம(௯)ஸூதாநம் காய-கெ ஸூத்ராஸூ(௯)கா
மஸகம் 1

கமநமூர்த்திக்கு பூர்வ ஸூத்திரமானது, நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும் இடது கால் மணிக்கட்டின் நடுவிலும் விழவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரமானது, லலாட மத்தியின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், இடது நாஸியின் துவாரத்தின் பக்கத்திலும், கண்ட மத்தியிலும், ஹிருதயத்திலும், நாபியின் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், யோரியின் இடது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலும், இடது கால் மணிக் கட்டைத் தொட்டும் இருக்கவேண்டும். (20)

அறிவில் சிறந்தவனே! ஆபங்கத்திற்குக் கூறியிருப் பதையே நதமாநமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தையும் ஹஸ்தநீப்ர (ஸூத்திரத்திலிருந்து கை வரையில் ஒதுக்கம்)த்தையும் கூறுகிறேன். (21)

வலது கையில் புல்லை கல்பிக்கவேண்டும். (வலதுகையில்

வாயிஸ்த்யம்.மூனம் வாவி துயொயிஸ்திரெவ வா || ௨௨ ||

கணிஸபெ லயஜா து (கண) ஸாஹ்யம் வெவ
தயெவ ஹி |

நீபு தகி தி யியம் வெவ வாஹ்ய வாசகரெவி வா ||

கலாஸவத்யம் அலஹாநாதளவாவி (அலஹாபஸாஹ்யம்
அ)நீபுக்ஷ ||

நாநிலீலாவஸாதெ து கலிவ-சு(நா)தஸ்த
நீபுக்ஷ || ௨௪ ||

*வஹாம்.மூனயொவாவி தியிஷொபஸரெவ வா |

ஹிணம். (ஹி)தூணகம் ஹெஷ யொநிலீலாவஸாதகெ
|| ௨௫ ||

வாகவி தி.அதூ-சாத்யம் ஹ.மஸஸ்த (ஹ.மாஸெத் து)
வ்யுநம்ஸயெக |

புல்லிருக்கவேண்டும்.) அதற்கும் மத்திய ஸுத்திரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமானது, 22, அல்லது 23 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமானது, மணிக்கட்டு வரையில், மணிக்கட்டின் மத்தியம் வரையில், மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கம் வரையில் என்று முன்றுவிதமாகும். பாத்திரத்துடன்கூடிய இடது கை மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமும் இதுபோலவே முன்றுவிதமாகும். அவைகள் 16 அங்குலம் 17 அங்குலம், 18 அங்குலங்களாகும். நாபி மட்டத்தில் முழங்கை வரையில் ஒதுக்கம் 15 அல்லது 16 அங்குலமாகும். வலது கையிலிருக்கும் புல்லானது யோனி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (25)

(கையிலிருக்கும் புல்லானது) மானின் வாயில் 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

*வஹாபஸாஸகம் வாவி ஷொபஸாஸயொவி வா |

௨. தி வாஹெ ஹிதவ்யதி ஹி.சி |

ஐஞாநமூராவிலிஹகண்டம் யயா ஸௌந்ய-பிராபிரசு ||

வாஹஸ்தொ வபொ ஸூனும் ஸௌஸ்தொவஸ்தொநகரீ !
வலிவ-ஸூனும்(தூசு)தொவ ஸூசு ஸிவாஸ்தொ
(ஸிவிவிஹ)ஸூநீபூசு || ௨௭ ||

அஸ்தாரிஸ்தொவா ஸூனும் து வமூதொ
(ககூதொ)வரி !
ஸூனாமூவாதுகொலீவா(விஸூசு) ககூதொ
ஸூஸ்தொ ஸூயீ || ௨௮ ||

ககூசின வஸ்தொந(து) வஸூ ககூசின வா !
துபிவ-ஸூசு(ஹ)ஸூசாரம் தவாஸூசினககூசின வா
(ககூசின) || ௨௯ ||

ஐஞா(யயா)ககூசினம் யமூமூஸூ வஸூகாரம்
விவாஸூசின !
வஸூதூயஸூயூதூ தகூநீ ககூதொ ஸூவஸு || ௩௦ ||

அந்தக்கையில் ஞானமுத்திரையையாவது எரிப் ஹகாரணத்
தையாவது அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும்.
இடது பக்கத்தில் பரஹஸ்தத்தில் இருக்கும் குலமானது
தோள்பட்டை மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்
திரத்திலிருந்து, சிகாபந்தத்தின் (மயில் தோகையின்)
ஒதுக்கம் 40 அங்குலமாகும்(?) குலமானது (குலத்தின்
தலையானது) தோள்பட்டைக்குமேலே இருப்பதாகும்.
குலாக்ரீரமானது, பயங்கரமாக இருப்பதாகும் கங்காளத்
தைக் கட்டியிருக்கவேண்டும். (28)

கடகஹஸ்தமான வலது பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கை
இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரமானது 9 அங்குல
மாகும். அதன் நடுவானது சிறுத்து 4 அங்குலமிருக்க
வேண்டும். அதன் இரண்டு பக்கமும் தாமரைப்பூவைப்
போன்று இருக்கவேண்டும். அதில் 3 வளையங்களிருக்க
வேண்டும்.

தஜ-தஜாம்முஹ்யஜேவம் ஹி ஹநுஸீலாவஸாநகடி |
 கணிஸகஸூத நீபுத் து வுலவ-ஸூத்யு(தூக்)
 தலெயவ 21 || ௩௬ ||

அகாஸிஸாநிதாசும் ஸூதாஸாஸிகஸயாவி வா |
 வாரெ கவாநுவாசும் வா ஹாநாஸம் ரஸநீபுசுடி || ௩௭ ||

வநம் ஜெவா(ஸாகா)ம், முநு வாவி ஸூவ்ய து
 நிவ்ய-ணம் ஹவகி |

கசரகூணாநு வாவி ஸாவவசுத் து வாரகெ || ௩௮ ||

ஜடாசகூடஜெவாகு விகீண-ஃ கெஸஜணாநுடி |
 டிக்ஷிணெ து ஸெவரம் வா வாஜவீவ-ஃ(வஹமொவா)
 கெகெவி வா || ௩௯ ||

சட்டுவிரலானது நேராக (உயர்ந்து) இருக்கவேண்டும்.
 அந்த விரலானது உடுக்கையைப்பிடித்திருக்கவேண்டும்.
 உடுக்கையானது, முகவாய்க்கட்டை மட்டமாக இருக்க
 வேண்டும். (30½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து (பரஹஸ்தம்) மணிக்கட்டு
 வரையில் ஒதுக்கம் 40 அல்லது 41 அங்குலமாகும். இடது
 கையிலிருக்கும் கபாலத்தின் ஒதுக்கம் 18 ($12 + 6 = 18$)
 அங்குலமாகும். (32)

(கபாலத்தின்) கனமானது 1 அங்குலமாகும். அது
 வடுவீல்லாமல் (சிலிம்பு, பிசிறு, விறிசல் முதலியன)
 இல்லாமலிருக்கவேண்டும்.

இடது பக்கத்தில் (காதில்) மகரகுண்டலம் அல்லது
 சங்கபத்திரமிருக்கவேண்டும். (சிகையானது) ஜடா
 மண்டலமாகவாவது, விரிந்து மண்டலாகாரமாகவாவது
 இருக்கவேண்டும். (33½)

(சிரஸ்ஸில்) வலது பக்கத்தில் (இளம்பிறைச்
 சந்திரனை) அணிந்தும் இடது பக்கத்தில் நாகாபரணத்தை

சுரோழிநா(பாறா)ஸ்யம் அ ஸுதூரகஸுஸாஸுதள

(தம்) ।

ஸகவகஸு தஸ்யெவொகூகஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ||

விகாசிஸும(விககெகாஸி)ஸ்யம் அ கட்டள கஸுஸுஸு

ஸாஸிகா ।

நாமகஸுஸு கொஸுஸுஸு நாமாஸுஸுஸுஸுஸு || ௩௬ ||

ஸுதஸு கஸுஸுஸு-நாஸுஸு(கஸு நாம) வாஸுஸுஸுஸுஸு

கஸுஸு(ஸுஸுஸு) ।

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ।

ஸுஸுஸு(ஸுஸு)ஸுஸு து தஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

(ஸுஸுஸு)ஸு || ௩௭ ||

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு(ஸுஸு)ஸுஸுஸுஸு

(ஸு) ।

யணிந்துமிருக்கவேண்டும். மண்டையோடுகளை மாலையாக அணிந்திருக்கவேண்டும். ஊ ம த த ம பூ வை தரித்திருக்க வேண்டும். கொக்கிறகு, எருக்கம்பூ, தூர்வை (அருகம்புல்) இவைகளை தரித்திருக்கவேண்டும். (36)

குயில், மயில்களைக் கட்டிப்போட்டிருக்கவேண்டும். இடுப்பில் சிறிய மணிமாலையையணிந்திருக்கவேண்டும். மணிக்கட்டுகளில் நாக கங்கணமணிந்திருக்கவேண்டும். நானாவிதமான ரத்னங்களையுமணிந்திருக்கவேண்டும். (37)

கங்காளமானது இடது தோளில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். கங்காளமூர்த்தியானது அநேக பூதங்களாலும் ஸ்திரீகளாலும் ஸேவிக்கப்பட்டும் வணங்கப்பட்டுமிருப்பதாகும். ஸ்வாமியின் முன் பக்கத்தில் பூதமானது ஸ்வர்ணமயமான (தங்கத்தினாலான) பலி பாத்திரத்துடனிருப்பதாகும். அந்த பாத்திரத்தில் ரத்த தாரையுடனும்

வாழ்வுவுஷிகுதொடுவா: பிஷய: தொகு வாஞ்சா: ||

பிமழ்வுஹாராயவா: ஹா: காய: வரெவரெ |
அ: ஹா: அ கா: ஹா: அ வீணா: ஹா: ஹா: ||

பா: வயு: நி: ஹா: யு: து: வ: ஹா: வ: ஹா: ஹா: ||
தா: ஹா: ஹா: தா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ||

அ: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: (ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ||
ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ||

வா: ஹா: (ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ||
வ: ஹா: ஹா: ||

வ: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ஹா: ||

வாயுதேவன் வீதிகளை சுத்தம் செய்பவனாவான். பர்ஜ்யன் ஜலம் தெளிப்பவனாவான். தேவர்கள் புஷ்ப வர்ஷம் (பூமாரி) செய்பவர்களாவார்கள். இருடிகள் ஸ்தோத்திரபாடம் செய்பவர்களாவார்கள். ருக்கு, யஜுஸ் ஸாம, அதர்வணம் ஆகியவேதங்கள் துதி செய்பவைகளாம், மற்றும் பலர், சர்மவாத்யம், (தோலால் அமைக்கப்பட்ட வாத்யம்) காய்ஸ்யவாத்யம் (வெங்கலத்தினாலான ஜாலரா போன்ற வாத்யம்) வீணை, ஸுஷிர வாத்யம், (புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்யம்) சங்க வாத்யம், ஆகிய பஞ்ச (ஐந்து வீதமான) வாத்யங்களையும் வாசிப்பவர்களாவார்கள். துப்புருவும் நாரதரும் லக்ஷணத்துடன் ஜயவாத்யத்தை வர்சிப்பவர்களாவார்கள். திவ்ய ஸ்திரீகள் (அப்ஸரஸ்கள்) சந்திரன் சூரியன் இவர்களின் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் சாமரங்களை வீசுகின்றவர்களாவார்கள். உலகத்தின் நன்மைக்கான இந்திரஸவநம் முதலிய வீசுஷங்களில் குழுமி யிருக்கும் தேவர்கள் (இந்த மூர்த்தியின்) யோசிமட்டமாக இருப்பவர்களாவார்கள்.

பூதத்தின் உயரம் முதலிய பிரமாணங்களை பஞ்ச தாளத்தினாலே கொள்ளவேண்டும். (47)

மூலிதே து ஸிரஸி வா கு லீஹஸூஸா-ஹி னவ வா |
 வா கு விஸாரகம் அரவி விஸதிரம்.மூனம் து வா ||சஅ||
 மீரோமம் டிஸாம்.மூனம் வநகெகாம்.மூனம் மவெக |
 ஹிரணம்(ஹரிணம்)டிசுநி ஹிமெ ஜாநுஸீராவஸாநகடி ||
 ஸுய-ஹிவாடிவய-ஹிணம் ஹரிணி தாம்.மவெவ அ |
 டெவஸடி வ-ஹி-ஸ-ஹிதே து ஸூஸ-ஹிணம் தவெவ ஹி ||
 தாஸாஹி மூஸயெக ஸூதிதம் வாஸாம்.மூஷஸடி
 ஸூதிதெ |
 ஹிஹி(மூ) விஸாம்.மூனம் துயொஹிம்
 டிஸாம்.மூனடி || ௫௧ ||
 ஸூஸ-ஹிணம் கசுநிதாஸாடி.மூஷஸூதிமூ மூஸயெக |
 ஸூதிதவாஹி து நீபூணம்.மூஷாம்.மூனடி(ஹி)
 ஸாஸாம்.மூனடி || ௫௨ ||

பூதமானது பாத்திரத்தின் தலைப்பக்கத்தை இரண்டு
 கைகளினாலும் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாகும். பாத்திரத்
 தின் விஸ்தாரமானது 20 அங்குலமாகும். அதன் குழி
 வானது 10 அங்குலமாகும். கனம் 1 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலிருக்கும் மானுனது ஸ்வாமியின் முழங்
 கால் உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த உயரமானது மானின்
 தலை முதல் பாதம் வரையிலுள்ள அளவாகும்.

ஸ்வாமியின் பூர்வஸூத்திரமானது தொட்டிருப்
 பதையும் ஒதுக்கத்தையும் கூறுகிறேன். ஸூத்திரத்தை
 நாஸாக்கிரத்திலும் கால் பெருவிரலினடியிலும் தொங்க
 விடவேண்டும்.

சடையின் நுணிவரையில் நீளமானது 20 அல்லது 23
 அங்குலமாகும். (51)

ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும் வயிற்றையும்
 தொட்டுக்கொண்டு, காலின் பெருவிரலடிவரையில் தொங்க

தகிலுத்தாசி டகிலினாமுஷ்நீபுகுந்து நவாமுருடி
 டபராமுஷ்நாமு வாவி டாடிபராமுருடுவ வா ||௩௩||

ஸூத்ரஸூதம் து நிகழ்வா ஸ்வத்பாஷ்யதிரெவி வா ।
 ஆயிஸம்மாயம் வாவி த்யபாயிஸதிரெவ வா ॥௫௫॥

ஸூத்ராசுவாஸூரீம் து ஸீரீராம் டிக்ஷிணாம் மூஷ்டநிதிக்யு ।
 ஸாக்ஷிசூத்ராவஹ ரஸாம் மூஷ்டம் து நீப்யுக்யு ॥

வீடு டிக்ஷிணவாஷ்டே-தி து வெடிவஹாரஸாம்.முருகு ।
வாடிசாயாகம் வாவி வாடிதாநாயஸீரி(தநாவஸாத)
கடி || ௫௬ ||

உகிலெயெதமுணாம்முறுதெய்யு-போதம் து வதகழ !
தஜ-தநம்முலெயொத-பெய்து பாகுலாகுதிஸநயெசி ||

அதற்குமேல் காலத்தொழிவெல்லம் வரவந்தும் வரவரும்
மெல்லம் |

வேண்டும். ஸுத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 5 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 9, 10, 11 அல்லது 12 அங்குலமாகும். ஸுத்திரத்தின் ஸ்தாநமானது. (பெருவிரலடியில்) பதிந்திருக்குமிடமாகும். ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது குதிகால் நடுவரையில் ஒதுக்கம், 22 அல்லது 23 அங்குலமாகும். ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பெருவிரலின் பள்ளம் வரையில், பக்கத்தின் எல்லையாகும். அதன் ஒதுக்கம் 1, 2, 3, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலமாகும். (?) பாதுகையின் ளீளமானது காலின் கோடியளவேயாகும் (காலின் ளீளமேயாகும்) (58)

பாதுகையின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். பாதுகையின் மேல்பக்கமானது பத்மவடிவமாகும். காலின் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களின் நடுவில் ஆம்பல் மொட்டைப்போல அமைக்கவேண்டும், அதன் உயரம் 2 அங்குலமாகும். அது

கெகனாஸஸிவரெ ருஜே ஸ்ரீமஸெ ஷெவநாயக: || ௫௯ ||

பிஷ்ணாம் ஸம்மெ ஸ்ரீதூ ஹமவாநு(இமாடி)வரஜெஸூர: |

டின்காரணத்ருயாம் ௪௦நீதாம் ஸ(ம)வ-பரானயெ ||

தெஷாம் ஸ்ரீ(ஸ்ரீ)ணாம் ௮ வளரஸூரீ விவாதாய ௮
ஹ்யா |

ஹிக்ஷாம்(டி)ரூலீதமெத(மஸூ)கடிஸூத்ருவிவதி-3த: ||

உதெஷம் (மதெஷம்)வரஜெஸூர: கெகனாஸம்
கெருவிநீ(அவிஹ)யதடி |

ஹிக்ஷாம் கரொஜ்ஜம் விபுக்ஸ்காஸஸூத்ரு ரொக்ஷணம்
(க்ஸ்காஸரொக்ஷணாய ௮) || ௬௧ ||

காஸூவ உவா ௮ —

ஸயாஜெவ வயி-3தம் ௮ஸூ க்ஸ்காஸஸூ ஸமம் கயடி |

வட்டமாகவும் அழகாகவுமிருக்கவேண்டும். (57½)

அழகாகவும் ஸர்வைசுவரிய ஸம்பந்நமுமானகைலாஸத்தில், முனிவர்கள் கூடியிருக்கும்பொழுது தேவநாயகரான பரமேசுவரன் கூறினார்:—

நான் தண்டகாரணியத்தில் செய்த லீலையில் முனிவர்களுடைய அஹங்காரத்தைப்போக்குவதற்காகவும் அவர்களின் ஸ்திரீகளின் நாமே குடும்பினிகள் என்னும், அஹங்காரத்தையும் நீக்குவதற்காகவும் கைலாசத்தை விட்டு, வினாயாட்டாக பிஷ்ணாடன ரூபத்துடன் கடிஸூத்திரங்கூட இல்லாமல் நக்நனாகச்சென்றேன்.

கங்காளத்தின் விடுதலையை உத்தேசித்து பிஷ்ணுமெடுக்கின்றேன். (61)

காசியபர் கூறினார்: தாங்கள் கங்காளத்திற்கு எங்ஙனம் பலத்தை விருத்திசெய்தீர்கள்.

சிவ உவாஅ —

உதாநீம் வாருதொ விபு சுயத்தெ தகி ஸ்விஸூரடி ||

*தடிமம் ஸுவநாடிநி யாஅஅ ஸயவாருஸ்ரம் |

கன்விதஸூ ஸ்விஸூநி ஸுவநாதூயிவாஸித: || கூட ||

வ்யாய-யெடிஸூ ராம் ஸிக்ஷாம் ராம்ஸம் ஸயநிவ்யூத்யே |

ஸனாதாம் ஸூஸூரிதாய-ம் அ ஸவ-ஸ்ரோகொவகாரகடி ||

கங்காஸுரோஅநாஹம் து தஸூநெவடிமம் ஹித |

ஸிக்ஷாஹ்ஸுரோஅயெடிதகி கங்காஸுரமயம் ஸவெகி || கூடு ||

பரமேசுவரன் கூறினார் :- இப்பொழுது அதை விஸ்தாரமாகக் கூறுகிறேன்.

*

	(65)

* திருவிசுராதிக்ருவொவஹநூலாநாநு நொகாநு டுடிஷா கம் விதா டெவஷ-ய: ஸமவஹம் வாஸெஸ்ரம் ஸரணதீய: | ஸ அ ஸிக்ஷாடாஸூலீ நெத்ருவிசுரம் ராம்ஸம் ஸொணிதஹ ஸிக்ஷிவா தம் கங்காஸுகொராகி | தகிகங்காஸம் ஸூயஸெவ யாஸயாஸூலெதி வளராணிகி சுயா | தடிநூஸொயெநாத்ரு வார: ஸொயநீய: ||

* இங்கு 64 முதல் 83 சுலோகங்கள் திருத்தமுடியாமல் பிழைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே " திரிவிக்கிரமமூர்த்தி யின் அதிக்கிரமச் செயலாலே அல்லலுற்ற உலகைக்கார்ப்பதற்காக பரமேசுவரன் அவருடைய மாமிஸத்தையும் ரக்தத் தையும் யாசித்து அவரை கங்காளமாக (சவமாக)ச் செய்தார். அதற்கு விடுதலையளிப்பதற்காக அதை தானே தரித்தார் " என்ற புராணக் கதைக்கேற்ப திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

காஸ்துவ உலாவி —

வனவம் கங்காள-ஜாவஜாதம் ஹரிஹராய-ஜெய ஸ்ரீணு ||

உதி காளையுலியு கங்காள-உதி-3ருகூணம் தாமி

வனுஸூதி,தஃ வடமஃ ஸோவஃ ॥

காசியபர் கூறினார்:—இவ்விதமாக கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஹரிஹாரர்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (66)

காசியபிய சிவபரஸ்திரத்தில் உங்களு முத்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தைத்தாவது படலம் முற்றும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது அபயஹஸ்தமாகவும் இடது கை கடகஹஸ்தமாக துடையில் வைக்கப்பட்டு மிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் மழுவும் இடது பரஹஸ்தத்தில் சங்குமிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் வலது பக்கத்தில் சடைமுடியும் இடது பக்கத்தில் கிரீடமுமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் ஸரிபாதியுடல் பவமுநிறமாகவும் இடது பக்கம் ஸரிபாதியுடல் பச்சை நிறமாகவுமிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களில் அததற்கு உரிய ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது கண் உக்கிரமாகவும், இடது கண் குளிற்சியாகவுமிருக்கவேண்டும், நெற்றியில்

ஸவ-ஹாரணஸ்யுத் தி.ம.ஸரஸகிதழ் |

ஸ்ரீரஸுக்ருகஸ்யுத் தஸ்தி மகஸ்தி ॥ ௫ ॥

ஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௬ ॥

ஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௭ ॥

ஸ்ரீரஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௮ ॥

(ஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௮ ॥)

ஸ்ரீரஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௯ ॥

*ஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௧௦ ॥

ஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௧௧ ॥

(வலது பக்கத்தில்) கண்ணனது சிறதளவு தெரியும்படி இருக்க வேண்டும். (விஷ்ணு பாகமான இடதபக்கத்தில்) ஸ கல ஆபரணங்களும் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது பக்கமான சிவபாகமானது) திகம்பரமாக (வஸ்திர மில்லாமல்) இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் (வலது பக்கத்தில்) சந்திரகஸ்யுடனிருக்கவேண்டும். இவ் விதமாக அதன் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ருத்திரபாகமான வலது பக்கத்தின் வீஸ்தாரமானது இடது பக்கமான விஷ்ணு பாகத்தைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது சக்கரத்தைப்போல வட்டவடிவமாகவாவது தாமரை மலரைப்போலவாவது இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸின் வீசாலமானது (இடது பக்கம்) 7 அங்குலமும் (வலது பக்கம்) ஒரு அங்குலம் அதிகமாகவுமிருக்கவேண்டும். இது வட்டமான சிரா வீஸ்தாரமானதாகும்.

*ஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௧௨ ॥

ஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௧௩ ॥

ஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௧௪ ॥

ஸுக்ருகஸ்யுக்ருகஸ்யுத் து தஸ்தி மகஸ்தி வஸ்தி ॥ ௧௫ ॥

அஃதும் தன்கீரணம்ஸ்த வுஷ்டிராணம் அ லயதிராடி |
ஸவெ-ஷாஹி டெவெஷி தாஸெவெவ ஸவாஅரெசு || ௬ ||

ஐதி காபுத்யவஸிஸ்தே ஹரிஹராய-ஸுக்ஷணம் நாம
ஷட-ஸவ்ரதிதஃ வடயு: ஸவாஸு: ||

* சக்கிரவாமத்தின் 3ல் 1 பாகம், வட்டமான சிரஸ்ஸின் உயரமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடபட்டத் திற்கு சிரஸ் சக்கிரத்தினுடைய நாளமாகும். சக்கிரம் தர்ஜிசையைப் பிடித்து புஷ்பமாகியின் மத்தியம்.

ஸகல தேவர்களுக்கும் தேவிகளுக்கும் இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

காசியிய சிப்பாஸ்தீர்த்தில் ஹிறாஸ்தீர்த்த முத்தி கஷண்மேஹ
எழுபத்தாறுவது படலம் முற்றம்.

வசுராத்-ணாம்-மூனாம் னுஸ்த வுஷ்டிராணம்ஸ்த வுஷ்டிராடி ||
ஸவெ-ஷாஹி டெவாநாம் டெஷி தாம் டெவெவாஅரெசு |
ஐதி ஸாஸ்தீர்த்தம்ஸுஷ்டிராணம்ஸ்த வுஷ்டிராடி ||

சும-ஹாமதி-ஹாமெசு ஸாஸ-ம் து ஸிரஸ்திராடி |
சுமெ-ஹாமதி-ஹாமெசு ஸாஸ-ம் து ஸிரஸ்திராடி ||

மூணாம்-மூனாம் சுக்ஷணம்ஸ்த வுஷ்டிராணம்ஸ்த வுஷ்டிராடி ||
ஹ-வெசு |

தஸ்திராணாம்-மூனாம்ஸு வுஷ்டிராணம்ஸ்த வுஷ்டிராடி ||
ஐதி வாமெஹ ஹிதவ்ரதி ஹாதி |

*இந்தவிடத்தில் மூலம் பிழைநிறைந்திருக்கிறது. ஸரஸ்வதி ஹால் நூலிலுள்ள பாடத்தில் ஒரு சுலோகம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதுவும் பிழையாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் "சிரஸ்ஸின் முன்பக்கத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கும் 3 அங்குலமும் பின்பக்கமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடபட்டமானது சிரஸ்சக்கிரத்தின் நாளமாகும். பின்பக்கத்தில் பிடரிக்குமேலே 3 அங்குலத்திலுள்ள இடமானது நாளத்தின் இடமாகும். அதிலிருந்து 3 அங்குலத்திலிருந்து கழுத்தின் மத்தியில் புஷ்பமாகி முதலியவைகள் இருக்குமிடமாகும்" என்று இருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

|| சய ஸஹஸஸ்வதிதஃ வடமஃ ||

ஸிக்ஷாடகமுகிபுருஷணம் ||

சய வசெத்ய ஸிஸெஷெண ஸிக்ஷாடகமெஸுரம் |
வாடிள வாடகஸம்புதள வாடிவாடி து ஸுஸிதம் ||
ஓம்ஷாடிபுத்ய ஸவதம் து வாடி து மஹெதாஸுஸு |
ஹாடிபுத்யஸிஸெஷெண நவாடிள வா யவாணரெ || ௨ ||
நாலாமித ஸயஸெ வாடி ஸிக்ஷாடிபுத்ய வாடி |
ஹாடிபுத்ய நாலிஸெஷெண து ஸெஸாஸம் து யவாணரம் ||
ஸிதாஹிமஹெஷெண து வஸுஸிஸுதம் ப்ருதம்ஸ
யெசி |
சூஸம் து நதம் காயம் ஸெஸம்ஸயாவி வா || ௪ ||

எழுபத்தேழாவது படலம்

பிக்ஷாடக முர்த்தி லக்ஷணம்

இனி மஹேசனுடைய பிக்ஷாடக முர்த்தி லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன்.

கால்கள் பாதுகையுடனிருக்கவேண்டும். இடது கால் ஸுஸ்திதமாக (நன்கு ஊன்றி) இருக்கவேண்டும். வலது கால் சிறிது தூக்கி நடக்க முயற்சிப்பதுபோல இருக்க வேண்டும். (13)

நெற்றி நடுவிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 7 அல்லது 8 யவையளவிலும், நாஸியின் நுனியிலும், கீழுதட்டின் இடது பக்கத்திலும், நடுக்கமுத்தின் இடது பக்கத்திலும், ஹிருதயமத்தியத்திலும், தொப்புளுக்கு இடது பக்கத்தில் 16 யவையளவிலும், ஸ்திதாங்கிரியின் (ஊன்றிய இடது காலின்) மணிக்கட்டு முண்டின் நடுவிலும் பூர்வ ஸுதத் திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

நதமானது, ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்கமாக இருக்க வேண்டும். (4)

வாடிள வாடிசுலையுத்துள வாடிசுரஹிதள து வா |
ஸுவிசீண-ஃ ஐடாமாரம் ஐடாஹுருவெவ வா || ௫ ||

வ்ரு த்வஸுஐடாமாரம் நமஸுருவம் நதாநநடி |
ருருடவடிஸையுத்து க்ருடாபுயெ-ஃநுஸெவாடி || ௬ ||

ஸவ-ஃஹாணஸையுத்து க்ருபிஸுதித்ரு விவநி-ஃதடி |
ஸுவிஸுதநிஹம் வெருத்து நாமாநாமவிஸுதிதடி ||

ஃகூபிண வுவிவ-ஃஹஹம் து ஐமநதாஸாஹகம் ஹவெக |
வாஹ து வுவிவ-ஃஹஹம் து வரஃ ஸதாஃ கவாருஹக||

ஃகூபிண வரஹஹம் து ஐஹம் ஐ ஐஹக ஐ |
வாஹ து ஸிவிவிஹம் ஐ கத-ஃஹம் ஐாதிஸீதஹம்
(ஐ ஐஹாஹாடி; || ௭ ||

ஸிதவஹுதாநீயம் து நாமெந க்ருபிவெஷிதடி |

பிஷாடந முர்த்தியானது, பாதங்களில் பாதுகைகளை தரித்துமிருப்பதாகும். பாதுகை இல்லாமலும் இருப்பதாகும். விரிந்த ஐடாபாரத்துடனாவது ஐடாமண்டலம் தரித்தாவது இருப்பதாகும். அல்லது வட்ட வடிவமாகக் கட்டப்பட்ட ஐடாபாரத்துடனுமிருப்பதாகும். நெத்திப் பட்டை தரித்திருக்கவேண்டும். மண்டையோடும், அரை சந்திரனும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களை மணிந்து, கடிஸுத்திரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். பிஷாடந முர்த்தியானது தாயவெண்மை நிறமுடையதாகும். நானாவித நாகங்களை அணிந்திருப்பதாகும். (7)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தில் மானும், இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தம் வரதமாகவும் கபாலத்தைத் தரித்திருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கையையும், இடது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மிகவும் குளிர்ச்சியான (மனதைக்கவரும்) மயில்த்தோகையையும் தரித்திருக்க வேண்டும். (8)

வெண்ப்பு வஸ்திரத்தை மேலாடையாக தரித்து,

॥ சுயாவடி ஸப்தாதிதரீ வடமூ: ॥

வண்ணொழாநு ம ஹரூதி-ருக்ஷணம் ॥

சுய வகெத்தி விஸெஷண அண்ணொழாநு ம ஹம் வரடி |

உலாஸஹிதவகிலவ-3ம் வாநெ சிஹிஸ்தாததடி ॥ க ॥

உகூதினெ ஸப்தம் வடி-3ம் *தயா ஸ்வாஹாணம் ஹவகி |

வாநெ து கட்டகம் ததீஸ்தி சுயவூகி அண்ணொதி-3நா(கம், ॥

மூபத்தேட்டாவது படமம்

சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப்போன்றதேயாகும். முகமானது இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கியிருப்பதாகும். வலது கையானது அபயஹஸ்தமாக இருக்கக்கூடாது.* ஆபரணங்கள் அவ்விதமேயாகும். இடது கையானது கடகஹஸ்தமாக

விழுந்தது. அதனாலே அஸுரர்களின் விருப்பம் கிட்டியது. அஸுரர்களின் அஸ்திரபலத்தினாலே வீரட்டப்பட்ட தேவர்கள் என்னையே 'சரணமடைந்தார்கள். அஸுர்களை வெற்றி கொள்ளுவதற்காகவும், உலகத்தின் நன்மைக்காகவும், அஸுரர்களின் அழிவுக்காகவும், அந்த பிரம்ஹாவின் சிரஸ்ஸை நான் வஹிக்கின்றேன். அதனாலே நான் செய்த உதவியினாலே, ஸகல அண்டங்களும் நடுக்கமின்றி காப்பாற்றப்பட்டன. பிரம்ஹ தேவனின் சிரத்தைக் கொய்ததனாலுண்டான பிரம்ம்ஹத்தி தோஷத்தைப் போக்குவதற்காகவும், ஸகல உலகங்களுக்கும் உபகாரமாகவும், ஸகல ஜீவராசிகளின் நன்மைக்காகவும், அந்த கபாலத்தைக் கையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காகவும், நான் பிஷாடந வேஷத்தை தரித்திருக்கிறேன்."

*தயிலும் வரடிம் ஹவகி | உதி ஸாஹீதீஹாயஸூ
ஹதுகா வார: |

* அந்த வலது கையானது வரத ஹஸ்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

ஹரிபெண்பிவையுதல் அனெயம் ஹரிவையுதல் |

சூலீதள வழுவினெ து அனொயம் ஹிண-3வண-3லு ||

செவ்வெய்யப்பா-3யில் ஸ்டாபி-30 கீதா எழுதுவது) !

அனெஸாநும உம் வஜாதம் டிகழினெஸாத:வாஸ்டி || ச ||

**உதி கார்ப்புவஸிடுவெ அனொஸாநு மூஹல்தி-இருகூணம்
நாப சவுஷஸ்திதஃ வடயு: ஸோவ: ||**

இருக்கவேண்டும். ஸ்வாமிக்குக் கீழ் சண்டிகேச மூர்த்தி யானது (நின்றவடிவமாக) இருக்கவேண்டும். (2)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது பக்தியுடன் மார்பில்
கைகளைக் கூப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். சண்டி
கேசவரரின் நிறமானது ஸ்வர்ண நிறமாகும்.

பரமேசுவரனும் பார்வதி தேவியும் பத்மபீடத்தில் உட்காந்த வடிவமாக இருப்பவர்களாவார்கள். அவர்களின் மத்தியில் ஸ்கந்தமூர்த்தியானது இருக்கக்கூடாது. இவ்விதமாக சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி தக்ஷிணமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

**காரியபீய கீழ்ப்காஸ்திரத்தல் சண்டேசானுக்ரஹமுத்தி லக்ஷணமென்றும்
எழுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்-**

|| அயெயெநொநாஸீததஃ வடநு ||

ஐக்ஷிணாஃஉதிபுருக்ஷணம் ||

சய வகெத விஸெஷண ஐக்ஷிணாஃஉதிபுருக்ஷணம் |
ஹஸ்யெசு ஐக்ஷிணம் வாஹம் வாராஹிமந-காமுகம் ||
ஸவெஷாவஃமெ நியாதவஹம் வாவாஹம் து ஸாயயெசு |
ஹாடஐக்ஷிணெ ஸவெஷ நெக்ரானெ தகிவாடானெ ||
*ஹிதூயதஸத வாரெ து ஹதூயதஸத து வாரெ |
யவத யானாஹம் நீக்ஷா ஹஸத நாமெஷா ஃயதெ || ௩ ||
ஹெபுஃஉதிபுருக்ஷணம் வஹிவஃஸதிதம் து
ஹஸ்யெசு |

எழுபத்தொன்பதாவது படம்

தக்ஷிணமூர்த்தி ஐக்ஷணம்

இனி வீசேஷித்து தக்ஷிணமூர்த்தி ஐக்ஷணத்தைக் கூறு
கிறேன். தக்ஷிணமூர்த்தியின் வலதுகாலைத் தொங்கவிட
வேண்டும். இடது காலின் நளகையை, (கண்டைக்காலின்
நுனியில் சிறித்திருக்குமிடத்தை) வலது கால் தடையின்
முன்பாகத்தில் வைக்கவேண்டும். இடது காலைப்படியப்
போட்டிருக்கவேண்டும்.

நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திராந்தம்,
வலது நாஸாபுடாந்தம். நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கம்,
ஹிருதயமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 3 யவை ஒதுக்
கத்திலுள்ள இடம் நாபிமத்தியம், மேட்ரமத்தியம்
இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட

*சயம் ஹோகாயஃ ஸாஸ்தீஹாயஸூராதாகா மதா |

நதாத்தய-3(நதம் ஸ்யாய-3)நாத்ரம் ஸதாசி மதாஸ-3ஜ
ஸநிதழ் || ௪ ||

*மகிபிண வலிவ-3ஹஹம் து ஜ்ஞாநஸு-3ஹிதம் ஹவெசி
மகிபிண வரஹஹம் து ஸக்ஷாநாயாம் வரழ் || ௫ ||

வரஹம் வலிவ-3ஹஹம் ஸதாசிஸு-3ஹஹயாவி வா |
வாஹந்நலிவரிஷாது வரஹ தநுபுரஹஹ || ௬ ||

வாஹந்நலிவரிஷாது மஹம்ஸி கலிவ-3ரம் நதிலைசி |
வாஹஸ்வரஹஹம் து வநிவ-3வாஸு-3 ஸவ வா || ௭ ||

விசின-3ஸு-3ய-3ஜம் வாவி ஸு-3ஹஹஹஹவ வா |
ஹந்நிஸு-3ய-3ஜம் வாவி ஸு-3ஹஹஹஹவ வா || ௮ ||

வேண்டும். இதன் நதமானமானது 1½ (3½) அங்குலமாகும்.
இந்த மூர்த்தியானது 4 கைகளுடையதாகும். (4)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது ஜ்ஞாநமுத்திரையுட
னிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் ஜபமால் இருக்க
வேண்டும். இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது வரதஹஸ்த
மாகவாவது தண்டத்துடனாவது இருக்கவேண்டும். வரத
ஹஸ்தமான இடது கைத்தலத்தின் பின்பக்கமானது
இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.
தண்டஹஸ்தமாக இருந்தால், இடது முழங்கையானது
இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.
இடது பரஹஸ்தத்தில் திச்சுடராவது, ஸர்பமாவது இருக்க
வேண்டும். (7)

தலைமயிரானது விறிந்தாவது. ஐடாமண்டல
மாகவாவது, ஐடாபந்தமாகவாவது ஐடாமகுடமாகவாவது
இருக்கவேண்டும். (8)

*ஸயம் ஸ்லாகாய-3: ஸாஸ்திரதீஹாநுபுஸ்தாநாநா நதா |

வாடு யதூரநாமள அ டிகழினை அஃகுசெவவாழ் |
 ஹஸிதவசூஸ்யுத் து ஸவ-சாமாணமலிஷிதழ் || ௬ ||
 ஸிதவஸூராதீயம் அ ஸிதயஸூராவளி-சிறழ் |
 சூனெகும் ஸம்வஜம் வாடு ஸவெய் ககரகூணமுழ் || ௭ ||
 கண-சீள து ஸம்வவதெத் தவ-சா கூணாநெருவ-சாம
 கஸூரிதள |
 ரு-சூரெசெந் கணாநாநாவி: ஹதூரநாநாவி-சமலிஷிதழ் ||
 லஜாவ் அ-சாம்ஸரொபெதம் ஸவ-செசுஸவிவளி-சிறழ் |
 நாரபொ ககரகூண வஸிஸூர டிகழினை ஹதூர: || ௮ ||
 ஹரவாஜஸு ஸு-நகஸூரமஸூர வாரவாஜ-சீக |
 வரிதம் சிஹராநெய்யு வடவசூம் ஸஜாஸூரிதழ் || ௯ ||

தகஷிணமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸில் இடது பக்கத்தில் ஊமத்தம்பூவும் நாகமும் இருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில் சந்திரகலை இருக்கவேண்டும். சிறித்த முகத் துடன், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களையும் அணிந்து, வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்து, வெண்மையான பூநூல் பூண்டு, மூன்று கண்களுடனிருக்கவேண்டும். இடதுகாதில் சங்ககுண்டலமும், வலது காதில் மகரகுண்டலமுமிருக்க வேண்டும். இரண்டு காதுகளிலும் சங்கபத்திரங்களாவது மகரகுண்டலங்களாவது இருப்பதுமாகும். நத்திராக்ஷங்களாலான கண்டமாலைகளும் ஹிருதயமாலைகளையும் தரித் திருக்கவேண்டும். தகஷிணமூர்த்தியானது, புலித்தோலாடை தரித்து எவ்விதமான மனச்சேர்வுமில்லாத மூர்த்தியாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கத்தில் நாரதர், ஜமதக்நி, வஸிஷ்டர், பிருகு, இவர்களும், இடது பக்கத்தில், பரத்து வாஜர், சுநகர், அகத்தியர் இவர்களும் இருப்பவர்களா வார்கள்.

இந்த மூர்த்தியானது கிந்நரர் முதலியவர்களினாலே

நாஸா, மூ, து ஸாதிசுஷ்டாசுஷாவா(சுஷா)நு-ஸம்

ஸுதத்யுஹேதகா: || ௨௨ ||

சுவரெ து இடாநுஸேஷுஷிவிஸுஷிதம் வரஸு |

யொ, மஸுதி-சுரி, சிவஸூதம் யஸூதெ து-வ திவஸு, சிவஸு || ௨௩ ||

ஸுஸ்யெஷுஷிணம் வாடி, வாஸுஸுசுபுகாஸுதஸு |

யொ, மவஸு தயா ஸுஸு ஷேஷம் ஷோசுசுபுகாஸுஷி || ௨௪ ||

புஸாப-ஸுஸுஷுஷு து வாஸுஸுதவஸிவிஸு |

பு, மிஸுஸுஸு சுரதம் ஸுஸு யொ, மஸுதி-ஸுஸு வஸி தசு ||

ஸுஸுஸுஸு-ஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு வாடிவாஸு-ஸுஸு |

யொ, மவஸுசுயொஸுதம் ஷுஸுஸுஸு வஸுஸுஸு || ௨௫ ||

பூமாஸ்யும் (அல்லது இரண்டு கைகளிலும் தாமரை மணி மாலைகள் அல்லது தாமரைப்பூமாலைகளும்) இருக்க வேண்டும். ஸ்திறி பேதத்தினால் இந்திரியங்களை நேர்மைப் படுத்தி நாஸாக்கிரத்தை நோக்கியிருக்கவேண்டும். பின்பக்கத்தில் ஐடைகள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மா முனி வ ர க ள ா லே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இத்தகைய லக்ஷணமுடைய மூர்த்தியானது, யோகமூர்த்தி எனப்படும். இந்த மூர்த்தியை தியானம் செய்தால் ஸ்கல சூக்கங்களும் நீங்கிவிடும். (23)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாக (சாய்வாக ஊன்றப்பட்டு) இருக்க வேண்டும். அந்தக்காலும் உடம்பும் யோகப்பட்டத்தினாலே பிணைத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது கையானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும். இத்தகைய மூர்த்தியும் மற்றொருவிதமான யோகமூர்த்தியாகும். (25)

குதிகால்கள் (புறங்கால்கள்) இரண்டும் துடைகளில் மாறுதலாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது குதி

|| சுயாஸ்ரீ திதகம் வடமும் ||

காமுவஸஹாரதேவதிபுஷ்பணடு ||

சுய வசுத்தி விபரத்தைக் காமமாணி-3 முடித்துக் கொடுக்கிறது.

வஸுநநடிபாம்பம் வா நதோதம் விஜோதம் || ௧ ||

நாடி லாங்குமும் வாய் ததரா நலிஹாஅதிதே !

மூரூட்டிகளினொ ஸாவெழ தனூ(நெது)யெழ தமெவ அ ||

வித்யாபதி வாசு து வாசுநாதாசுத்தியினே !

நாறியயுதவாடு து ஸுத்திராணாம் யவாஷக்ய || ௩ ||

செய்யுட்டுவழி யெழுத்து வாறெழுபஃதும் ஹவெகி !

ஸ்ரீதாமஸ்ரீமஹாதேவ்யை நம: ||
யெக || ச ||

காரியபீய சிவப சாஸ்திரத்தில் தகநினுமுத்தி ஸகனமென்று
எழுபத்தொன்பதாவது படமை முற்றும்

என்பதாவது படலம்

கால ஸம்ஸார மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் நதமானம் 8, 9 அல்லது 10 அங்குலமாகும். 11 அல்லது 12 அங்குலமிருப்பதுமாகும். நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திர மத்தியம், நடுக் கழுத்திற்கு இடது பக்கம், இடது ஸ்தநாக்ஷத்தின் வலது பக்கம், நாபிமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 8 யவையளவி லுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து இடதுபக்கத்தில் 8 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஸ்திதாங்கிரியின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத் திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (4)

விதூஷணஸ்தீவாணம் வா விஸ்யபெநாபிகாபுக்ஷ || ௧௦ ||

அதுஹஸ்தஸம் ஸோவஜாதஹஸ்தஸம் ஸுணு |

ஸுமனம் அ வஸஸம் வஜ்ரம் வஜ்ரம் ஐக்ஷிணஹஸ்தகே || ௧௧ ||

*(வரதம் பரதம்) வெடம் ஸுமனஹஸ்தம் அ வாககே |

விஜ்ரஹஸ்த மிதாசாரம் ஸவ-ஹாஸாணமுகிதழ || ௧௨ ||

மிதாஹம் அ விவாஹம் அ (கூலஸ்தவண-ஹம்) ஸுமனஹம்
வாஸவாணிகழ |

கரணஹஸ்தபெநாபெதம் ஹஸ்தய-ஹாஸாஸ்த மித-ஹஸ்த ||

ஹாஸயஸாஸ்தம் ஹாஸயாஸ்தவிவாஸகழ |

பரஹஸ்தத்தில் ஆச்சரிய முத்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தத்தின் சுட்டுவிரலின் நுனியானது கழுத்து மட்டமாகவோ கேசாந்த மட்டமாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சதுர்புஜமூர்த்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (103)

குலம், மமு, வஜ்ராயுதம், கத்தி இவைகள் வலதுகைகளிலும், (வரதம், உடுக்கை) கேடயம் ஸுசீஹஸ்தம் இவைகள் இடது கைகளிலுமிருக்கவேண்டும். பவழம் போன்ற நிறமுடையதாய் ஸகல ஆபரணங்களையுமணிக் திருப்பதாகும்.

ஸ்வாமியின் முன்பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் (கருப்பு நிறமும்). இரண்டு கைகளும், தெத்திப்பற்களும், கைகளில் பாசமும், கரண்டமகுடமும் தரித்த காலனைக் கல்பிக்கவேண்டும். காலன் மிகுந்த பயத்தடன் மார்பில் அஞ்ஜலிபந்தம் செய்யப்பட்ட கைகளில் பாசத்தை

*௧௨ ஸ்ரோக: ஸாஸ்திரஹாஸ்யஸாஸ்திரகாமத: |

*வாஸகாஹம் து கஸ்தயேசி | உதி வாஹே ஹாஸ்தவிதி
ஹாதி |

விசீண-கெயகம் டிவ்வா(புவாபெ.த)பாயயெடி-யூ-இ

வசூகடி || செ ||

காறுமாஉ-இ-இரெவம் ஹி பெய்ராக் ஹி-மொஹ்வம் பாயணா||

உ-இ காபூவபரிஹை காறுஸம்ஹாரஉ-இ-இலக்ஷணம்

நாராயீதிதஃ வடநா ஸராவ: ||

வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்திருக்கவேண்டும். அவனைக் காலினால உதைத்துத் தள்ளியதால் அவனுடைய முகமானது மேனோக்கியிருக்க வேண்டும். இவ்விதமாகக் கால ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

காசியபிப சிப்பராஸ்திரத்தில் கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணமென்றும்
என்பதாவது படலம் முற்றும்

|| கயெகாஸீ திதஃ வடயு ||

விஜயவரூபதி-3 யுகண்ணா ||

சய வகெஷி விஸெஷண திம்மொஷ்வலியிம் பரூணா |
திம்மாகாஸஸ்தி உயெத து அம்மொஸவரூபதி-3வக || ௧ ||

தடகாது வகாணம் து திம்மொ மலிம் ஹவெதிஹ |
விதாஸெமா ஹம்ஸாஸி ஹஸ்தாஸெதா வாஸ
வாஸு-3கெ || ௨ ||

விஷுவ-3ராஹாஸெவண ஹிணாஸெ வியொஸுவா |
விஷுவ-3கிணவாஸெ-3 து வாஸவாஸெ-3 விதாஸஃ ||

ஹிடியாஸுவிஸயாதுள ஸிதள தள திம்மலிஷெத |

என்பத்தொன்றுவது படலம்

விங்கோத்பவ மூர்த்தி ஸக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து விங்கோத்பவ மூர்த்தியின் ஸக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. விங்க உருவத்தின் நடுவில் சந்திரசேகர மூர்த்தியைப்போன்ற சிவ ரூபத்துடன் கூடியது விங்கோத்பவ மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் நளகையிலிருந்து பாததலம் வரையில் விங்கத்தில் மறைந்திருப்பதாகும். பிரம்ஹாதேவர், அன்னப்பகழியி னுருவங்கொண்டு, மேதினாக்குடன் (விங்கத்தின் மேல் பக்கத்தில்) இடது பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படவேண்டும். (3)

விஷ்ணுவானவர், வராஹரூபத்துடன் அதிதாமகமாக (விங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தில்) வலது பக்கத்தில் கல்பிக்கப் படவேண்டும்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு இருவரும் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டு, விங்கத்தின் இருபக்கங்களிலுமிருக்க வேண்டும்.

ராகுரோஷமிரணோதமா: ஸம்பவிஷ்ணுவிதாபஹா: || 8 ||

வனவம் துமிமொழுவம் வதாதம் வரகூலம் மூலமணம் பூணம் ||

உதி காச்யவாஸிஸ்து துமிமொழுவஸூதி-3ருகூணம்
நாஸெகாஸீதிதா: வடநா: ஸராவ: ||

பரமேசுவரன், விஷ்ணு, பிரம்ஹா இவர்களின் நிற
மானது முறையே சிசுப்பு, நீலம், மஞ்சள் நிறமாகும். (4)

இவ்விதமாக விங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணம்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருகூ ஸங்கிரஹணத்தைக்
கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (5)

காசியபீய கிம்பாஸ்திரத்திம் கிங்கோத்பவ லக்ஷணமேன்றும்
எண்பத்தொன்றாவது பட்டல் முற்றம்,

॥ சய ஸ்ரீ கிருஷ்ண வந்தனம் ॥

வருஷஸம்ஸுஹணவியி ॥

சய வசுஷ்ய விஸாஷண வருஷஸம்ஸுஹண வந்தனம் ॥
செவாநாம் செவ செவீநாம் சாநாநாநா வருஷஸம்ஸுஹண ॥

வாஸுஷ்யவாஸுஷ்ய செவ வருஷஸம்ஸுஹண வந்தனம் ॥
வாஸுஷ்யவாஸுஷ்ய செவ வருஷஸம்ஸுஹண வந்தனம் ॥

சய வசுஷ்ய விஸாஷண வருஷஸம்ஸுஹண வந்தனம் ॥
சய வசுஷ்ய விஸாஷண வருஷஸம்ஸுஹண வந்தனம் ॥

வசுஷ்ய வந்தனம் வருஷஸம்ஸுஹண வந்தனம் ॥
வசுஷ்ய வந்தனம் வருஷஸம்ஸுஹண வந்தனம் ॥

என்பதீரண்டாவது படலம்.

விருஷ ஸங்கிரஹணவிதி.

இனி விசேஷித்து விருஷ ஸங்கிரஹணவிதியைக் கூறுகிறேன். விருஷமானது, புருஷ தேவதைகளுக்கும் ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும் குலதாருநீர்மாணத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

அமுத்தமும் பசையும் (களிப்பும்) உள்ள பூமியிலுண்டானது, வளைவில்லாமல் நேராக இருப்பது, அமுத்தமாக இருப்பது, கனமாக இருப்பது, ஸ்வல்பமான வாஸனை யுடனிருப்பது, பழம்-புஷ்பம் இவைகள், அமுத்தமாகவும் கனமாகவும் இருப்பது, குளுமையும் உஷ்ணமும் கலந்திருப்பது, மனதிற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருப்பது, இத்தகைய குணங்களையுடைய விருஷமானது, புருஷ விருஷம் எனப்படும். இத்தகைய புருஷ விருஷமானது, புருஷதேவதைகளின் குலதாரு நீர்மாணத்திற்கு உகந்ததாருமென்று கூறப்படுகிறது. (3)

உருமாடிமும். சூராக் கண்ணம் வுஷ்டம் வெவ வமும்
உஷ்டம் |

சுதிவாடிவலம்யுத்தூகிஸ்தலம்யுதடி || ௫ ||

சுதிவெஹலஸையுத்தம் ரலம் வெவ தயா ஹவகி |
வனதகி ஸ்ரீவசுஷாபுதாதம் ஷெவீதாம் ருமருயொமதகடி ||

கண்ணம்ருஸலாயுத்தம் வமும் வுஷ்டம் உஷ்டம் தயா |
சுதிவாடிவலம்யுதாதம் யதகி ஷுஷ்டம்யுதாததடி || ௭ ||

அததம் உவகம் வெவ ரகதுவாததவெவ உ |
லாமும் உ வதிரம் வெவ ஹெஸீஷ்டம் உ கும்கூடடி ||

சூரூவம் ரிம்ரூவம் வெவ ராஜாதல(உதம்)யுதா(கடி)
ருமருயொமதம் சூராக்வுதாதம் தெவ்வுஷ்டம்யுதாதம்
யுஷ்டம்(ஹெ)கி || ௯ ||

விண்மம் வண்காஜாயுதம் ரிர்ஸுமதம் விர்ஸாவிகடி |

ஸாரமுள்ள (களிப்பு) பூமி, ஸாரமற்ற பூமி இவை
களிலுண்டானது, அதிக மிருதுவாக இல்லாதது, அடிமுதல்
நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பது, புஷ்பம், பழம்
இலைகள் மிகவும் மிருதுவாக இருப்பது, அதிகப்பசை
யுள்ளது, அதிக ருசி (சுவை)யுள்ளது இத்தகைய குணங்
களுடையது, ஸ்திரீ விருக்ஷமாகும். இது ஸ்திரீ தேவதை
களின் குலதாருவுக்கு உகந்ததாகும். (6)

அடி சிறுத்தது, பழம்-புஷ்பம்-இதழ்கள் மிகவும்
துர்பலமாக இருப்பது, நபும்ஸக விருக்ஷமாகும்.

சந்தநமரம், சண்பகமரம், செஞ்சந்தநமரம், தேக்கு
மரம், கருங்காலிமரம், ஹேமசீர்ஷம், குங்குமம், ஆர்ஜவம்,
சிம்சுபம், என்ற மரங்கள், அரசமரம், மயூரவிருக்ஷம்
இவைகள், குலம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவைகளாகும்.
அவைகளில், உள்பக்கம் அழுத்தமார்க் இருப்பதை (வைரம்
வீழ்ந்திருப்பதை) கிரஹிக்கவேண்டும். (9)

ஹியம் வதிதவ்ருக்ஷம் அ வாதாஸநிஹதஃ தயா || 10 ||

மூலூவஸ்தீகஸம்புக்தம் வஜ்ரௌவக்ஷிஸாஸாஸ்திரிதஃ |
ந்ரவரஹிரஸஸ்யம் அ கரஃகாராஸ்யஸ்திரிதஃ || 10க ||

சுத்திரித்யம் தயா வ்ருக்ஷம் கரஃகாராஸ்திரிதஃ |
வஜ்ரஃயெத்யு ப்ரயதெத்ய மரஹீதே கரஃ(தரஃ)நாஸநிதஃ ||

தஸாஸி ஸவஃப்ரயதெத்ய நொஷாஸ்யம் வாரிவஜ்ரஃயெசு |
ஸஸ்வக்ஷக்ஷஃவாரெஷு ஸஸ்வக்ஷக்ஷாஸ்ய ஸம்முஹெசு ||

சூஅஸயஃ பஃஸ்திரித்யதஃ அ வ்ருக்ஷஸாநம் து
ஸம்வ்ருஹேசு |

வ்ருக்ஷாஸஸாஸி த்ரணாநீமி வஜ்வொஹி ஹெவநம் கூஸா ||

மடித் துப் பே பா ன து, வேறுநிறமடைந்தது, உச்சி யில்லாதது (நுனிக்கிளையற்றது) கிளையில்லாதது, தானாகவே விழுந்தது, காத்தில் விழுந்தது, இடிவிழுந்தது, புதர்கள் மண்டியது, புத்துள்ளது, பாம்புகளும் பக்ஷிகளுமிருப்பது, ராஜகிருஷ்ணத்திலிருப்பது, கர்மகாரன் முதலிய தொழிலாளி யின் வீட்டிலிருப்பது, தீப்பிடித்தது, வேறுகாரியங்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது, இத்தகைய விருக்ஷங்களை முயற்சி யுடன் விலக்கவேண்டும். இத்தகைய விருக்ஷங்களை கிரஹித்தால் அந்தக்காரியம் அழிவடையும் (அல்லது அந்த யஜமானனுக்கு அழிவுண்டாகும்.) ஆகையால் ஸகலவித மான முயற்சியுடனும் தோஷமுள்ள மரத்தை விலக்கிவிட வேண்டும். (12½)

சிறந்த பக்ஷம் நக்ஷத்திரம் வாரங்களில் சிலாக்கியமான விருக்ஷங்களை கிரஹித்கவேண்டும். ஆசார்யன், சில்பி. தேவாலய கர்த்தா இவர்கள், மரமிருக்குமிடத்திற்குச்செல்ல வேண்டும். மரத்திற்குக்கீழிருக்கும் புல் முதலியவைகளைக் களைந்துவிட்டு (கோமயத்தாலே) சுத்தம் செய்து மெழுக வேண்டும் (14)

வனததும் தும் ஸஃஜாய-ஃ ஸஷ்லிக்ஷ-ஃ ஸவ்லிம் ஸ்லிவெஸி |
வனததபுக்ஷாஸ்ரிதா ஷெவா ஷாநவாஸ்ர விஸாஅகா: || ௧௦௦ ||

காமா மரூபமஸவ-ஃ ஸிஸிஷ்ஜாயாஸ்ர யெ |
ஸயம் ஸிம்ஸாய-ஃ வுக்ஷஸூ மஹ்யம் ஸ்லிவிதாயவெ || ௧௦௧ ||

உத்தூக்ஷா அ ஸவ்லிம் ஷ்லிக்ஷ ஷ்யெஜ்லிக்ஷம் ஸவ்லிக்ஷ |
ரக்தஅந்ரஸம்யுக்ஷம் மஸ்தெதாயஸவ்லிக்ஷ || ௧௦௨ ||

வுக்ஷஸெஜ்லிக்ஷாந்லிக்ஷாமெ ததொ ஷெவா ஸவ்லிக்ஷ |
ஸ்ரஸிஸிம் ஸெஸக்தம் காய-ஃ ஷ்லிக்ஷ ஷ்லிக்ஷாந்லிக்ஷ || ௧௦௩ ||

ஸஹ்ஜாயாந்லிக்ஷம் ஸவ்லிக்ஷிக்ஷாயெ-ஃ ஷ்லிக்ஷாந்லிக்ஷ |
ஸலிக்ஷாந்லிக்ஷ அரூபிஸூ ஷெவா ஷ்லிக்ஷ (காய-ஃ)
ஸிவம் ஷ்லிக்ஷ || ௧௦௪ ||

(அதன் பிறகு) மேலே கூறப்படும் மந்திரத்தைச் சொல்லி எட்டுத்திக்குகளிலும் பலியிடவேண்டும். மந்திரம்-
“இந்த மரத்தை அண்டியிருக்கின்ற தேவர்கள், தானவர்கள், பிசாசங்கள், நாகங்கள், கருடர்கள், கந்தர்வர்கள், எரித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், முதலிய யாவரும், அவரவர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, இந்த மரத்தை விட்டு விலகவேண்டும். இந்த விருக்ஷமானது, தேவதாபிம்பம் செய்வதற்கு அவசியமானது” என்ற பொருளுள்ள மந்திரத்தை ஐபித்து, தயிர்கலந்த அந்நத்தை பலிகொடுத்து அதன்மேலே, புஷ்பம், சந்தநமிட்டு, வாசனையுடன் கூடிய ஐலத்தையும் விடவேண்டும். (17)

அதன்பிறகு, மரத்திற்கு ஈசான திக்கில், ஹோமம் செய்யவேண்டும். (ஹோமம் செய்வதற்காக) ஒரு முழம் அகல நீளத்தில் மணலினாலே ஹோமவேதிகை (திட்டாணி) செய்யவேண்டும். (18)

அக்கிரி ஆதாரம் முதலிய அக்கிரி காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும் பிறகு, ஸமித்து, அந்நம்,

ஸமியொ ஹரஃயெநெவ மூருதாஜ்யம் அ ஹோமயெகி |
 சாவொரென அரூம் ஹுஸா ப்ருதேகாஷ்யதாஹுதீ: ||
 ஐயாநெரூரஹிதாதெஸு ராஷ்யஹிஸு ஹோமயெகி |
 ததஸ்திம். ஸமூகாஸ்ய வரகூம் பெராகூத ஸிவாம்ஹா ||
 ஸிவாகூகெதி மூத்ரம் து ஐவகூகூம் ஸுரகூம் ஸுயா |
 வரகூஸ்ய வூவ-ஹாமெ து மூவம் வூஷம் து
 வஸ்திரே || ௨௨ ||

ஹுகிணம் ஸஸ்யவாஸூ-ம் ஸூகூ வாவாஸூ-ம்
 தயொதூர |
 ஹூமெஸவம் மூகூபிகா து தஸ்ய ஹேநாஅரெகி ||

ஆஜ்யம், இவைகளினாலே, பரமேசுவரனை உத்தேசித்து
 ஹோமம் செய்யவேண்டும். (19)

ஸமித்துக்களை ஹிருதயமந்திரத்தினாலேயும், அந்நத்தை
 அகோரமந்திரத்தினாலேயும், ஆஜ்யத்தை மூலமந்திரத்
 தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸமித்து, அந்நம்,
 ஆஜ்யம், இவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் 108 ஆஹுதிகள்
 செய்யவேண்டும். (20)

பிறகு, ஐயாதி மந்திரங்களாலேயும், அப்யாதர்ந
 மந்திரங்களாலேயும், ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திரங்களாலேயும்,
 ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு, அக்ரியை
 உத்வாஸநம் செய்து, சிவோதகத்தை மரத்தின் மீது
 தெளிக்கவேண்டும். பிறகு, ஆசார்யன் மரத்தைத்தொட்டுக்
 கொண்டு, “சிவாத்மக” என்ற மந்திரத்தை ஐபிக்க
 வேண்டும். (21½)

கிழக்கு திக்கில் விருஷத்தின் முகமாகும். மேற்கு
 திக்கில் மரத்தின் பின்பக்கமாகும். தெற்கு வலதுபக்க
 மாகும். வடக்கு இடதுபக்கமாகும். இவ்விதமாக, முகம்
 முதலியவைகளை நன்கு கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு,

அவ்வாறே ஐவருவருக்கூறென ஆகி மொழியுக்கியெகி ।

*சுந்திரதொயமுமெனவுடையுக் ஸுமாராவென து
சொலுதல் || ௨௪ ||

அவ்வாறென மெனென ஸுமாராவென மொழியெகி ।

வருக்கூறெனமென து ஸுமாராவென மொழியெகி குறாகி ||

வருவென வா மொழியென மென வருக்கூறென வதனம்
ஸுமாராவென || ௨௫ ||

அவ்வாறென வதனம் வருக்கூறென வதனம் வதனம் || ௨௬ ||

ஸுமாராவென தது காயமொழியெனவதனம் காயம் । (?)

பிறகு, அதை வெட்டவேண்டும். முதலில் அஸ்திர
மந்திரத்தை ஐபித்துக்கொண்டு மூன்று முறை மரத்தை
வெட்டவேண்டும். அந்த வெட்டுவாயில் பால் அல்லது
ஐலம் ஸ்ரவித்தால் (மரத்தின் ரஸமானது பால்நிற
மாகவோ அல்லது ஐலத்தைப்போலவோ கசிந்து காணப்
பட்டால்) அந்த மரம் சிறந்ததாகும்.

ரக்தத்தைப்போல கசிந்து காணப்பட்டால் அது
கெடுதியாகும். ஆகவே, ரக்தமாக காணப்பட்டால்,
அதனுடைய உண்டாகக்கூடிய தோஷ சாந்திக்காக, அஸ்திர
மந்திரத்தினுடைய சாந்தி ஹோமம் செய்யவேண்டும். (24)

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், முறையே விருக்ஷத்தின்
அடிப்பக்கம் முழுமையும் சேதிக்கவேண்டும். (துண்டு
செய்து எடுக்கவேண்டும்) (25)

வெட்டிய மரமாவது கிழக்கு அல்லது வடக்கு திசையில்
விழுந்தால், அது சுப பலனைத்தரும். மற்ற திசைகளில்
விழுந்த மரத்தை முயற்சியுடன் நீக்கிவிடவேண்டும். (26)

*சுந்திரதொயமுமென மெனவுடையுக் ஸுமாராவெனவதனம் ||

அவ்வாறென வதனம் வருக்கூறென வதனம் வதனம் ||
[௨௬] ||

மலெவ்யம-மெகாநகெசு: ஸ்வாவ்ய மகாநாநெஞ்சரமுகூத்ய ||

நவ வஜ்ஜண ஸம்ஹாந்ய ஓஹெ-ஹு ஸுதகூநஜ்ஜமா |

ஸஜ்ஜநெ ஸிஸீகாயாம் வாஜ்ஜராவ்ய ஸ்ரெக்யவா ஸுய: ||

யுஷா ஸநெஹ்ருநெம-ஹ்வா கஜ-ஹ்வாவராவீஸசு |

ஹ்வாவம் ஜாந-ஹம் க்யஷா மொரயாநெவநம் சுநா ||உச||

விஷஅ-ஹெநெ-ஹமுகூத்ய தத்யுயே வ-ஹெ-ஹ்வா

(ஸிகெதெ) ஸுய: |

ஸ்ரஸீஹம் காரயெகிவாந ஸாநாம் ஹ்வ-ஹ்வாயதா ||ந ||

விஷாராய-ஹம் தத்ய-ஹம் வா அதாநம்முகூத்ய ||

அதன் பிறகு மரத்தின் ஸ்கந்தங்களை (பெருங்கிளை களை) துண்டிக்கவேண்டும் (வெட்டிவிடவேண்டும்)

... ?

பிறகு அந்த மரத்தை பசும்பாலினாலும் கந்தோதகத் தினாலும் ஸ்நானம் செய்து வைத்து, (முழுமையும் நனைத்து) சந்தநமிட்டு, புஷ்பமாலைகளினாலே அலங்காரம் செய்து, புது வஸ்திரம், தர்பைகளை வைத்து சிறிய கயிற்றினாலே அவைகள் விழாமலிருக்கும்படி கட்டி, அந்தமரத்தை, ரதம், பல்லக்கு அல்லது தோளில் தூக்கிக்கொண்டு, மெள்ள மெள்ளச் சென்று, குலதாரு நிர்மானம் செய்யும் மண்டபத்திற்கு எடுத்துச்செல்லவேண்டும்.

அந்த மண்டபத்தைப்பெருக்கி சுத்தம் செய்து பசுஞ் சாணத்தினாலே மெழுகவேண்டும். அரிசிமாவினாலே கோல மீட்டு, அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், (மணலினாலே) திட்டாணி செய்யவேண்டும். அந்த சாலையா(மண்டப மா)னது நீளத்திற்கு ஸமமான அகலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

(30)

அந்த சாலையில் ஸ்தண்டிலமானது (திட்டாணி யானது) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது அதில் பாதி

புராணம் ஸ்ராவயெத ஸ்விநு மானுஷ்யகூடியொருவழி ||

சூரபாஹுமம் நக்யபெதிதாநு ஜாலம் வக்யபயாவரி வா ।

வழாடினது சுதேவன் ஸ்ரீதம் து ந காரயெசி ||

உதி காசுதீபஸிடுவ வுசுதீபஸிடுவ ஹணாஸிடுவ-348

அதர்சிதம்: வடம்: ஸோவ: ||

(கால் பங்கு) இருக்கவேண்டும். அதன் உயரம் 4 அங்குல மிருக்கவேண்டும். அந்த மேடையில் கொண்டுவந்திருக்கும் மரத்தை கிழக்கு நுனியாகவும், அதோமுகமாகவும் வைக்க வேண்டும். அது நன்றாகக் காயும் வரையில் ஒரு மாஸம் அல்லது ஒருபகும் வரைபில், அதை அங்கேயே ரக்ஷித்து வர வேண்டும். அதன் பிறகு கூறியுள்ளதைச் செய்யவேண்டும். அவஸரப்பட்டுச்செய்யக்கூடாது. (32)

காரியபீய சிஃபசாஸ்திரத்தில் விருக்ஷஸங்கிரஹணவிதி என்னும்
எண்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்,

॥ கய சூசீதிதஃ வடமஃ ॥

ஸூருதாராநிபுணாவ்யிஃ ॥

கய வகஷ்ய விஸெஷண ஸூருதாநிபுணாவ்யிஃ ॥
ஸூ(ஹ்ய)காயஸஃ வெஸு(ஸ)ஹ்யநிபுணாவ்யிஃ ॥
ஹ்யநிபுணாவ்யிஃ ஸூசீதிதஃ வடமஃ ॥
*ஸூருதாநிபுணாவ்யிஃ து தஸ்யாமுஸ்ய ஸஃ ஹவெஸி ॥
நாஸ்யஃ வடமஃ து ஹிதாஃ வஸுகொணக்ய ॥
தடிபு-ஃ வுதாநிபுணாவ்யிஃ தஸ்யஃ தஸ்யஃ ॥

என்பத்திருவது படலம்.

சூலதாரு நிர்மாண விதி.

இனி சூலக்கணத்தை விசேஷித்து நன்கு கூறுகிறேன். பேரத்தினுள் வைக்கவேண்டிய தண்டத்தின் உயரமானது, சுத்த (ஹ்ய) காயத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியோதரத்தின் (நடுவயிற்றின்) அகலமானது, 4ல் 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். * அது அடியிலிருந்து 8ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்குமிடத்தில் அதன் நுனிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது நாபி வரையில் சதுரர் (சதுர) மாகவும், அதற்குமேலே கழுத்து வரையில் அஷ்டாசர் (எட்டுக்கோண) மாகவும், அதற்கு மேலே பாக்கியுள்ள முகமானது வட்டவடிவமாகவுமிருக்க வேண்டும்.

*ஸூருதாநிபுணாவ்யிஃ து தஸ்யாமுஸ்ய ஸஃ ஹவெஸி ॥
உதிவாஹ ஹிதவ்யிதி ஹிதி ॥

†ஸூருதாநிபுணாவ்யிஃ து தஸ்யாமுஸ்ய ஸஃ ஹவெஸி ॥
ஹிதவ்யிதி ஹிதி ॥

* அதன் நுனியானது அடியிலிருந்து முறையே 8ல் 1 பாகம் அகலத்தில் குறைந்து இருபக்கங்களிலும் ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

உயெத்யுமாமுமூம் அபிசு தாரம் வணாமுமூமூமூமூ ||

கபிடினோயு-ஸீலாஅ(ஊ)வஸநினோ து யொறயேசு |

வக்ஷ(வக்ஷா)நினோநியோ விபு-கபிடினோநுயொவி வா ||

*யயாவசு காஸகம் காய-நாநெத விபிநா காரா |

ஸாகவி சிசு-அதுஸூண ஷடீஸவாஷகரம் து வா || 10 ||

ஸிஸிஸாவிதகரம் யாவசு ஸஸவதம் வசு(சூஸாஹு)

ஸிவாவிதத |

அபிசுமூம் து ஸிவாயாஸூண(வஸூண)ஸஸவதா விபிதெ ||

வக்ஷநினிஸாநு(நெ)து ஹஸஸஸவதா து (வி)

ஹாவிதெ |

பக்ஷ (வக்ஷா) தண்டத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 4 அங்குலமாகும். அதன் நடுவில் துவாரமானது 4 அங்குலம் அகலமும், 5 அங்குலம் நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கபிதண்டத்தின் மேல்பக்கம் எல்லையை (உச்சியை) வம்சதண்டத்துடன் இணைக்கவேண்டும். அல்லது (வம்சதண்டமானது) வக்ஷாதண்டத்திற்குக் கீழே 2 அங்குலத்தில், கபிதண்டத்துடன் இணைந்துமிருக்கலாம். வக்திராம்சத்தை (முகபாகத்தை) கூறியுள்ள விதிப்படியே கல்பிக்கவேண்டும். பக்ஷ(வக்ஷா)தண்டத்தின் முகமானது (நுனியானது) 1 முதல் 8 வரையில் எவ்வளவு கைகளிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு முகப்புகளுடனிருக்கவேண்டும். (11)

பக்ஷதண்டத்தின் விசாலத்தை ஹஸ்தங்களின் எண்

*யயாவசு ஸிவா காய-நாநெத விபிநா ஸாய: | உசி ஸாஸூ-நீலாநுயுஸூலாதுகா வா: |

யயாவசு ஸிவா காய-நா, உசி வாநெத ஹவஸூலிதி ஹாவி

ஸிவா(வா)வஜ்ஜலம் ததெவா(கா)ஸம் வஜ்ஜமெ து
(வஜ்ஜமெ) க்ருகா க்ருகா || 10 ||

* கடிதண்டத்தைச் சார்ந்து வஜ்ஜலம் மூலம், மூலம்
வஜ்ஜலம், மூலம் து ததாரம் வஜ்ஜம் ததெவஜ்ஜம் ||

ஸிவநகம் வகம் மெதூ வஜ்ஜமெ-வஜ்ஜம் வஜ்ஜம்
வஜ்ஜம், மூலம் வஜ்ஜமெ வஜ்ஜம் வஜ்ஜம் வஜ்ஜம் ||

கூலமெ வகமெ மெதூ வஜ்ஜமெ-வஜ்ஜம், த வஜ்ஜம் வகம்
வஜ்ஜம்-வஜ்ஜம்(வஜ்ஜம்) வஜ்ஜம் க்ருகா கடிதண்டம், மூலம்-வஜ்ஜம் ||

ஸிவநகம் து வஜ்ஜமெ வஜ்ஜம்(வஜ்ஜம்) வஜ்ஜம் ||

களாலே வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது அதன் சிகையின் (கையின் உச்சியின்) அகலமாகும். இது மலைப்பான்று வரிசையாக (அடிமுதல் நுனிவரையில்) முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (12)

* கடிதண்டத்தைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரேசிகையின் உயரமானது 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 1½ அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் அதற்கு ஸமமான கனமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (13)

லகல மூர்த்தியானது ஸ்தாநக மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் நீளத்திற்குமேலே, 8 அங்குலம் சேர்த்து, ஊருகுலத்தின் உயரமிருக்கவேண்டும்.

ஆஸந மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் உயரத்திற்கு மேலே சேர்க்கக்கூடாது.

ஊருமுலத்தில் துவாரம் செய்து, கடிதண்டத்தின்

* கடிதண்டத்தின் மூலம், உதி ஸாஸ்தி வஜ்ஜம்-வஜ்ஜம் வஜ்ஜம் வஜ்ஜம் ||

* கடிதண்டத்தைச் சார்ந்து ஊர்துவாக்கிரமாக (மேனோக்காக) இருக்கும் நுனியின் உயரம் 3 அங்குலமாகும் என்பது, ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

மீரதூராத்ரு(தம்)வியா க்ருக்ஷா ஊரூஜ்வாயனயொரவி ||

சூரொவயெசு ஸிவாராதம் தக்ஷாநாரொவயெஹுயா |
முனாராமூரூம் ஸிவாராதம் ஜ்வாநீவெ-நாரூவய-சூதம்
(வரிவிற) || ௧௭ ||

உயதீநீநு(ரஸு)ஸாரயுகூலியூ-நாமூம் து
ஸிவாவிதழ் |

ஜ்வாநாமெகதாமூலாம் உதாமூதழ் || ௧௮ ||

ஊயூ-நா(வ-?)மெய் பொறுயெசு ஸ்ரீமூஜ்வாமூ-ஸிவரம்
ஸுயா |

அக்கிரங்க்ளில் (இருகோடிகளிலும்) அதன் சிகையிற்
பிணைக்கவேண்டும், அதன் மத்தியமானது கணமாக
இருக்கவேண்டும். (15½)

முழங்காலின் அளவை 2 பாகங்களாகச் செய்து,
துடையினளவுடன் பாதியும், கண்டைக்காலளவுடன்
பாதியுமாகக் கணக்கிட்டு, அத்தடன் 3 அங்குலத்தைச்
சிகாமானமாகக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். (சிகை-உச்சி)
இந்த 3 அங்குலமானது முட்டுக்காலின் அளவைக்காட்
டிலும் அதிகமாகக் கூறப்பட்ட அளவாகும். முட்டுக்
காலின் மத்தியில் பிந்து (தவாரம்) இருக்கவேண்டும்.
அதன் ஊர்த்தவாக்ரமானது (மேல்ப்பக்கம் நுனியானது)
சையுடன் (அதிகமாகக் கூறப்பட்ட 3 அங்குலம் சிகை
யுடன் இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் 3 அங்குலம்
அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

கண்டைக்காலின் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு,
முட்டுக்காலின் சிகையின் அகலமாகும். அழகான (அல்லது
நன்கு இழைக்கப்பட்ட) கண்டைக்கால் நுனியின்

* சுபம் பெராகாய-ஃ ஸாரஸ்தீசஹாநயஸூராத்ருகாயாம் த
கிதீதே! ஸவி ௨ ஜ்வாநீவெ-நாரூவெ-நாரூவெ-ஸிவாவூலாம்
உதாமூதழ் || உதி உதாமூவாடி |

மூணாமூனும் ஸிவாராதம் ஜாநுஸாக்யூஜிதாவயி || ௮௬ ||

ஸாக்ஷிவினாபுஸூரும்து ஸாக்ஷிவ விய்யதே |

ஜம்வாஜிவெஜாவரிஷாதூ தவெரு(ரு, ஜாநுதூ ரொவயெகி ||

ஊஸூரெய்ய(ய்ய)ஜிவாமெகஹீரூஜிஸூஸூஜி விஜூரதடி |

தஸூஜாமும்து ஜிவாமு ஸூஜி ஜம்வாஜிமும் அ தஜூம் ||

ஜம்வாஜிமும் ஜிவாமெகஹீரூம் ஜம்வாமு விஜூரதடி |

* ஜிவாமு வாமுதவாமுயாமு க்ருகூராமாமு அ தத || ௨௨ ||

தவாமு விஜூரதம் ததக(த) ஜிவாமுவிஜூரதாவிதடி |

உச்சியை, (மேல்த்தலப்பை) மேல் முனையில் (துடையின் நுனியில்) இசைக்கவேண்டும். ஜாநுஸந்திக்கு (முழங்கால் பூட்டுக்கு) மேலே அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது, சிகையின் அளவான 3 அங்குலமாகும். (19)

ஸந்தியற்ற (பூட்டில்லாத) சதுரமான குலமானது ஒன்றுதான் வீதிக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டைக்கால் நீளத் துடன், தலமானத்தை (பாததல அளவை)க் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (20)

ஊருகண்டத்தின் அகலமானது, நடுத்துடையின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு அகலமுடையதாகும். அதன் நுனியானது, (அந்த அகலத்தில்) 3 பங்கு அகலமுடையதாகும். ஜங்காமுல்மும் (கண்டைக்காலின் அடியும்) அதே (3 பங்கு) அகலமுடையதாகும். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும்.

பாதநுனியின் அகலமானது, பாததலத்தின் நீளத்தில் 3ல் 2 பங்காகும். பாதமத்தியம் பாதமூலம் இவைகளின் அகலமானது, முறையே பாதாக்கிர விஸ்தாரத்தில்

* ஜிவாமு வாமுதவாமுயாமு க்ருகூராமாமு அ வாயதடி ||

தவாமு விஜூரதம் அஜிவாமு(த) விஜூரதாவிதடி |

னதகிவாடிதனுவ்யாஸம் உய்ய(உலூய)தெ வநெ ||

கத-வேலம் ஸாஷிரம் தஷ்ளிங் ஜ்வா முடிகாயா(ய)தடி |

யொஜ்யஸ்திஸ் டிபிம் க்ரகா(காய-காச)ஸாஹுஸுதிரு

உயொஅஜ்தெ || உச ||

ஸாஹுஸுதிருவிஸாஹு து மூணாம் மூருஸாஹுதடி |

அமும் அபாம் மூருவ்யாஸம் பெரூஸுதிரும் அ தகிஸஸடி ||

ஸாஸ-அபாம் மூரும் வாய் பெரூ(வாபு-கொ)ஸுதிரு

விஸாஹுசுடி |

‡ பங்கும், † பங்கும் இருப்பதாகும். இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் அகலமானது, முறை 3, பாதத்தின் அக்ரிரபாகம் மத்தியபாகம் மூலம் இவைகளின் அகலமாகும். பாதமூலத்தில் அகலமான இடத்தில் நடுவில் துவாரம் செய்ய வேண்டும் அந்த துவாரமானது, ஐங்காக்கிரதுவாரத்தைக் காட்டிலும் (முழங்கால் பூட்டின் துவாரத்தைக்காட்டிலும்) பெரியதாக இருக்கவேண்டும். (அந்த பாதமூல துவாரத்தில் பாத குலத்தை) மனோஹரமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும்படி பொருந்தவைக்கவேண்டும். இனி பாஹு குலத்தைக் கூறுகிறேன். (24)

பாஹுமூலத்தின் விசாலமானது (மேல்க்கையடியின் அகலமானது) 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது அதன் நுனியானது 2 அங்குலம் அகலமுடையதாகும். பிரகோஷ்ட மூலத்தின் (கீழ்க்கை அடியின்) அகலமும் அதேபோன்று (2 அங்குலம்) அகலமுடையதாகும். அல்லது, பிரகோஷ்ட

னதகிவாடிதனுவ்யாஸம் உய்யாயதா வநெஸ்தி ||

கத-வேலம் ஸாஷிரம் தத்து ஜ்வாமுடிகாயா(கிஷுதி)

விகாயதடி |

யொஜ்யஸ்திஸ் டிபிம் க்ரகா யவிஸுதிருமொஅஜ்தெ ||

உதி ஸுதி-தவாஸகவாம் |

தநுபுலகிவிஷுதாய-ஃ ஸூகி வுகொஷாமுவிஸாகுகி ||

ஸாஹுபுகொஷயொஸெவ(ஃ-ஃயெ) கூவ-ஃரம்

ஹாஹுவிவெகி |

ஹி-ஹும் து ஸிவாராஹம் யொஷயெதூ-ஃரம் யயா || ௨௭ ||

*வாஸு-ஃயொவ-ஃய-ஃரம் வெவ அரம்(வம்)ஸுஷு-ஃரம்

யொஷயெகி |

முலத்தின் அகலமானது 2½ அங்குலமாகவுயிருப்பதாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நுனியின் அகலமானது அதனடியின் அகலத்தில் ஸரிபாதிசுலமுடையதாகும். பாஹு, பிரகோஷ்டம் இவைகளின் இடையிலுள்ள, கூர்ப் பரமானது (முழங்கையின் ஸந்தியானது) முழங்கால் ஸந்தியைப்போல இருப்பதாகும். முழங்கை ஸந்தியின் சிகையின் அளவானது 2 அங்குலமாகும். அதை உறுதியாக இருக்கும்படி இசைக்கவேண்டும். (27)

* பார்சுவ வர்த்தநத்தை (இரண்டு பக்கங்களிலு முள்ள பக்க குலங்களை) வம்சதண்டத்துடன் (முதுகின் மத்தியிலமைக்கப்படும் வம்சதண்டத்துடன்) இணைக்க

*யொஷயெகி ஸு-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம் ஹி(ஃ)ஹ

ராவிதடி |

ஹி ஸாஸு-ஃரஹாருயராதுகாமதொகிகவாஃ |

௨௮, ௨௯, ஸூகிள ஸூ-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம் ஹி

ஹி-ஃரம் ஹி ஹிஷு-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம்

ஹிஷு-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம்

ஹிஷு-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம் ஹிஷு-ஃரம்

ஹி ஸாஸு-ஃரஹாருயராதுகாவாஃ |

* பாததுவாரத்திற்குள் 2 அங்குலம் பதிந்து அழுத்தமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள அதிக பாடம்.

சுதிவக்ஷாநூரம் தீவ-30 தவ்யாஸம் து மூனாம் மூரூ ||

வம்ஸதணுஸராத டு ஊயு-காயஸு வாநி(ஸராய)தூ ||
சுமெ து வக்ஷதணு து 8-மூரூதணு து யொஜயெசு ||

ஸூமூ8-மூரூ ததா தஸ்ய வாபூ-3வம்ஸ(ஸ்)வயொரவி |
ஹஸ்வாடிதமூமெ து தா டு வதெநு யொஜயெசு ||

சூடி-3வெவஸு ஸீ-ஸெ வா ஸ-மூரூதெஸுவாவடி காரா |
தெவாநாம் ஸ-மூரூதெவம் ஸ்யாசு தெவீதாஸ்ய வக்ஷதெத ||

தெய்யோடிநம் சூயா ஹஸ்ய ஸாகாஸம் வம்ஸ(தஸ்ய)
விஸாரூ |

வேண்டும். அதன் நீளமானது, பக்ஷமத்திய தீர்க்கத்திற்கு (பக்கங்களின் நீளத்திற்கு) அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அதன் (பக்ஷதண்டத்தின்) அகலம் 3 அங்குலமாகும். (28)

அது, வம்ச தண்டத்திற்கு ஸமமாக வணங்கி (வளைந்து) ஊர்துவகாய.....(த்திற்கு ஸமமாக நீண்டு) இருக்கவேண்டும். அதை பக்ஷதண்டத்தின் நுனியிலும் மூலதண்டத்திலும் இணைக்கவேண்டும். பார்சுவ தண்டங்கள் இரண்டும், அடியிலும் (நுனியிலும் உரிய இடத்தில் இசைந்திருக்கவேண்டும்).

ஹஸ்தம் பாததலம் இவைகளின் அக்கிரத்தை நுனியை தாமிரத் தகடுகளினாலே இசைக்கவேண்டும். (ஹஸ்தபாதங்களின் ஸந்திகளை தாமிரத்தகட்டினாலே இறுக்கிச்சேர்த்து பலப்படுத்தவேண்டும் என்பது பொருள்)

பிம்பமானது நேராக இருந்தால், சூலமும் நேராக இருக்கவேண்டும். பிம்பமானது சாய்வாக இருந்தால், சூலமும் சாய்வாகவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தேவர்களின் சூலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்திரீ தேவதைகளின் சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (31)

மத்தியோதரத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கு

சுஷோம்ஸம் தமோ வஸோக் விஸாரமும் தஸ்ய ஸூத்ரகம்
(ததூஷூத்ரகம்) || ௩௨ ||

ஸாஹுவய-ஃவிஸாரம் *வாதநய(ஸூ)ய-ஃவிவாநி-ஃதம் |
வக்ஷிணாயதம் செஷம் தஸ்யாய-ஃ விவூதம் ஹவஸி ||

தத்ய-ஃ ஸாஹும(ய-ஃஷூதம்)வூதம் கபிடிண
8யொஅதெத |
கபிதாரெ து ஹுதாஸெ யுமாஸம் தஸ்ய தீவ-ஃகம் ||
செஷம் ப்ராமிவ சுத-ஃவ்யம் சுபு அஷூதம் (விசெஷம்
து தத) ஸூணம் |

சூஸநெ வஸூஷணம் து வஸூம்மும் து ரெவ
ரொவயெசு || ௩௩ ||

(உதரகுலத்தின்) விஸ்தாரமாகும். அதன் உச்சியின்
அகலமானது, (அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் அகலத்தில்)
8ல் 1 பங்கு குறைவாகவும் வட்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

பாஹுவின் (மேல்க்கையின்) அகலமானது, அதன்
அகலத்தில் ஸரிபாதி அகலமுடையதாகும். அதன் மிகுதி
யானது, பக்ஷதண்டத்தின் நீளமாகும். அதன் அகலத்தில்
ஸரிபாதிபலம், அதனுடைய அகலமாகும். அதில் ஸரிபாதி
யளவு அஷ்டதளமாகும். இனி கடிதண்டத்தைக்
கூறுகிறேன்.

இடுப்பின் அகலத்தில், 5ல் 4 பங்கு, அதன் நீளமாகும்.
மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவே செய்ய
வேண்டும். இனி விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன்.
கேட்பாயாக (84½)

வம்சதண்டத்தை (முதுகெலும்பின் ஸ்தாநத்திலுள்ள
குலத்தை) ஆஸநத்தில் (பீடத்தினுள்) 8 அங்குலம் சொருக
வேண்டும். (அதற்குமேலே) 3 அங்குலம் பிருஷ்டபாகத்

*ததூதாய-ஃவிவாநி-ஃதம் உசி வாஸெ ஹவஸூதி ஹாதி |

மூணாம்பு வுஷ்டோதம் து *செஷம் சுத-ஸூவொ

ஸதழ | (?)

ஜ்வாடினா து ஷ்ணாத் ரொவயெசி ஸூநகெ ஸூய: ||

†மஹாபு து ப்ருவெயம் து ததொயஸூம் து

தரீஹவெசி |

ஸூமிருவெவம் ஸோவஜாதஃஸூமிருவெயொவீதெ || ௩௭ ||

வித்தியை ஸோரஹி வக்ஷணாகரானகழ |

உவஸூமிருயதம் ப்ரோகூஷ்டோமூம் நதம் ஹவெசி || ௩௮ ||

வெஷாம்மூம் து தனீபும் ஸூமிரு(ம்) யொம்தம்(ஜம்)

ஸரெ ஸூய |

ஸூமிருவஜாஸஸம் வயஜாஹிபும் தவிர்ஸாநிதழ || ௩௯ ||

வித்தியை து மூமிரு ஸஜாசி மூமிரு ஸபூர டுயிம் ஸூய: |

வக்ஷணம் சுடிஷணம் யசுவா ஸூமிருவஜஸூமிருகழ || ௪௦ ||

மிமிபு டுயிதம் ஸபூர தகிவரெகீருஸகிதழ |

உவஸூமிருயிதம் அ வக்ஷணவூம் ஸரெ || ௪௧ ||

தின் மாநமாகும். அது நீங்கிய மிகுதியானது, (குலத்தின் பின்பக்கத்தில் பொருத்தப்படும் பாசமாகும்.)..... (35½)

பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் கண்டைக்காலின் நீளத்துடன் ௫ அங்குலம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரம்செய்து, மேலே பாதி கீழே பாதிடாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக குலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி உபகுலத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

*செஷம் தகி வரஜேவெஸதழ | உதி வா வாரெந ஹாவஜிதி ஹதி |

†மஹாவத-ப்ருவெஸாய-தூயீஷு-தகிஹவெசி | உதி ஸாஸு சீஹாயஸூஜாதுகா வார: |

உவஸூருஸிவாயாம் து வஸாமெ ஸுஷிரம் காரா !

நொஹஜம் டாராஜம் வாய கீனாகம் யொஜயெந்நி || ௪௨ ||

ஸிம்ஸாயம் ஸூருவாஸூதம் தஸூடிதம் ஸோவிரை ||

ஸூருருக்ஷணாவூதம் ஸூருஸூவதமூவூதே || ௪௩ ||

உதி காரூவஸிவெ ஸூருருக்ஷணம் தா

பூஸீதிதம் வடூ: ஸோவ: ||

பித்திமத்தியிலிருந்து பக்ஷதண்டகராந்தமானது, உப குலத்தின் உயரமாம். அதன் அகலம் 8 அங்குலம். கனம் 4 அங்குலம். இதை ஸமதலத்தில் பொருந்தவைக்க வேண்டும். அதில் அகலத்திற்கேற்ற துவாரமிருக்க வேண்டும்.

பித்திமத்தியம் அதன் மூலமாம். மூலத்தைக் கட்டி பலப்படுத்த வேண்டும். பக்ஷதண்டம், கடிதண்டம், குல தண்டங்களைச் சேர்த்து துவாரத்தில் கட்டி, கீலபந்தம் செய்யவேண்டும். (கீலம் - முளை)

உபகுலத்தின் உச்சியில், வம்சதண்டத்தின் அக்கிர பாகத்தில் (உச்சியில்) துவாரம் செய்யவேண்டும். (அதில்) லோஹத்தினாலான அல்லது மரத்தினாலான கீலத்தை (முளைபை)ச் சொறுகி உறுதி செய்பவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பநிர்மாணத்திற்கான குலமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், (இந்த குலத்தை) சொல்லியிருக்கும் படியே செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக குலஸக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி குலஸ்தாபனத்தைக் கூறுகிறேன்.

காரியபிய கிப்பராந்தித்திம் குலசக்ஷணமென்றும்

என்பத்திமுன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| சய வதாரஸீதிகடி வடமுக ||

ஸாதிஸ்ஸாவநவியி ||

சய வகெத ஸெஸெஷண ஸாதிஸ்ஸாவநவியி ||

கஷ-2-நொதிதலெஸ அ கெத வாரெ ஸாதிஸ்ஸாவநவியி || 8 ||

நிஸித ஸாவந தஸி வார: க்ஷவாங்குராவ-3-ண ||

புராவாடிஸி. ம. தொ ஸெஸ ஸாவந அதாரஸுக || 12 ||

* வணஸவகரம் வாய நவ ஹஸிஸாவி வா |

வாதிஸ்ஸாவநவியி ஸெஸவாஸிஸாவநவியி || 14 ||

தஸிஸாவ. ம. தொ கெத வ. க்ஷவாஸிஸாவநவியி ||

புராவாடிஸி வகரம் (8-வகரம்) நிஸி (நிஸி-3)

ண 8-வகரம் || 16 ||

செபத்திதாங்கவது படலம்.

சுலஸ்தாபநவிதி.

இனி உத்தமமான சுலஸ்தாபந விதியைக் கூறுகிறேன். உழவுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் (சிறந்த) மாதத்தில் சுபகரமான நஷத்திரம், வாரம், லக்ஷினத்தில் சுலஸ்தாபநத்தை நிச்சயித்து, அதற்கு முன்பு அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) முன்பக்கத்தில் சதுரசீரமான (சச்சதுரமான ஓர்) மண்டபத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் * அதன் அகலநீளம் 5, 7, அல்லது 9 முழம் இருக்கவேண்டும். 10 முழமும் இருப்

* வணஸவகரம் வாய வகரம் ஸாவநவியி ||

ஸெஸவாஸிஸாவநவியி வகரம் ஸாவநவியி ||

தஸிஸாவ. ம. தொ கெத வ. க்ஷவாஸிஸாவநவியி ||

புராவாடிஸி வகரம் (8-வகரம்) நிஸி (நிஸி-3) ண 8-வகரம் ||

உதிஸிஸாவநவியி ||

* அதன் அகலநீளமானது 5, அல்லது 7 முழமும் 8 அடியும் இருக்கவேண்டும். அல்லது 5, அல்லது 7 முழமாகவும்

*வருயம் வஸுநாஸாஹிம் நாளிகொஹாஹிஹி: |

ஸாவயெது வியாதெந ஸுதூ.ம. ௦ ௧.௨-3௭௮கிடி || ௫ ||

தரம்மெவஷுதொவெதம் வரதொரணஸம்யுதடி |

பதுமாகும். அதற்கு 18 கால்கள், அல்லது தூண் கள் இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலமானது 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் பாதத்தின் அகலமும் உயரமும் 10 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் பரிணாஹமானது (பரிணாஹம்-சுத்தளவு சுத்துப்புறமாவது) கிடைத்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். அது வக்கிரமாகவும் (வக்கிரம்—கோணல்) (கோணல் இல்லாமலும்) சிதைவு இல்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும். (4)

அந்த மண்டபத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் முங்கில் களால் வளையங்கள் கட்டவேண்டும். (பேய்வருவதற்கு ஸாதநமான மார்க்கங்கள்.) அதில் தேங்காய் முதலிபவை களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும். அதன் உச்சியில் முத்துக்களை தொங்கவிடவேண்டும். தர்பங்களை அலை அலையாகச் சுத்திக்கட்டவேண்டும். தோரணங்களைக்

3 பிரிவுகளுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் 18 அல்லது 12 கால்களிருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலம் 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 10 (அங்குலம்) அகலமும் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கிடைத்தவரையில் சுத்தளவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். அது வாமகமாகவும் குட்டையாகவும் (அல்லது அழகாகவும்). வடுவில்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும் என்பது பதுப்பித்த புத்தகத் திலுள்ள பாடம்.

*வரும் வஸுநாஸாஹிம் நாளிகொஹாஹிஹி: |

உய்யொது வியாதெந ஸுதூ.ம. ௦ ௧.௨-3௭௮கிடி ||

தரம்மெதி வரதொரணஸம்யுதடி |

அதுவாஸோயாகம் ஸம்ஹவஷ்டமஸ்யாத் || ௬ ||

அதுவாஸம் விநாசத்தி நிழிஷம் ஜாகம் து வா |
*ஹ்வஸ்ய ச்ரீஹாமெகம் வெதிகொடியம் அத்தெ || ௭ ||

முணாம்முமும் விஸாஹொஷம் உயோயொவதவெபிகா |
உவ-ஹொஹஸ்காஸம் க்ருகா ரூவம் உயம் விவெசு ||

வரிதஸாமிகூணாநி சுநெந வியிநா காரா |
அதுரஸம் யதுவ-ஹொஷம் வஹொவ-ஹொஹிசு ௮ ||

ஸக்யஸ்கரயொஹொயெ வுதகூணம் ப்ருகயெசு |

கட்டவேண்டும். இத்தகைய 4 வழிகளிலும் ஸ்தம்பங்களைத் துணி ளாளே போற்றி அலங்கரிக்கவேண்டும். இந்த 4 துவாரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களை ஒட்டைகளில்லாமல் மறைத்துவிடவேண்டும். அல்லது ஆங்காங்கு ஜன்னல்களை கல்பிக்கவேண்டும். மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகை (திட்டாணி)யானது (நீளம்) மண்டபத்தில் 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். (அதன் மத்தியில்) 6 அங்குலம் அகலம் உயரமுடையதாக (திட்டாணியை) கல்பிக்கவேண்டும். அது கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப்போல அழகாகவும் அழுத்தமாகவும் இருக்கும்படிசெய்து, அதில் உருவத்தை எழுதவேண்டும்? (8)

அந்த வேதிகையைச் சுற்றிலும் மேலே கூறப்படும் முறையுடன் அக்கிநி குண்டங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். சதுரச்ர குண்டம் தநூர்விருத்த (வில்லைப்போல அரைவட்டமான) குண்டம், பத்மகுண்டம், இவைகளைக் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் கல்பிக்கவேண்டும். கிழக்கு வடகிழக்கு

*ஹ்வஸ்ய ச்ரீஹாமெகம்(௦) உயெ வியிவிஸாஹுக ||

ச்ரீச்ரீஹாமெகஹாமா து விரகொடியபிஷ்டெ |

முணாம்முமும் விஸாஹொஷம் தஸ்யாஸ... ..வா ||

காவ-ஹொஹஸ்காஸம் க்ருகாவிஷ்டம் விவெசு |

கூணுநெவம் ஸோவழாதம் கெவநூநாம் விசெஷத் : || ௧ ||

மளரீஸஹிதஸிம்ஸம் மெசு தசுகொணெஜ்ய-வேத்யவசு :
கூணாநி சுஹ்யெஜெஷம் ப்ராமிவெவ ப்ருகஹ்யெசு ||

கூணுநுஷணவசு கூய-கோசு ஸவ-கூணாநி டெஸிகு :
மொஸ்யாநெவநம் சுஸா விஷஅநெனெ-கரணுகுதடி ||

ஸாஹணாநு மொஹ்யெதஸிநு பூணஜஹம் வாஅயெதத் :
ஹெந்ருஷு வடிம் யாவசு ஹொஃ சுஸா வியாதத் : ||

வெழிகாம் அாமிகூம் ௨ வய-திகரணம் கூரா |

இவைகளின் மத்தியில் விருத்த (பெரிய) குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக குண்ட நிர்மாணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இது ஸாதாரணமாகக் கூறப்பட்டது. வீச்சுஷமாக, மூர்த்தியானது கௌரீதவியுடனிருந்தால் (அந்த குண்டங்களின்) கோணங்களில் அர்தபத்ரத்துடன் (பாதி இலை அல்லது பாதி இதழ்போன்ற வடிவத்துடன்) இருக்கவேண்டும். மற்ற குண்டங்களை முன்பு கூறியபடியே கல்பிக்கவேண்டும். தேசிகள், எல்லாக் குண்டங்களையும், அந்தந்த குண்டங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணத் துடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிறகு பசுவின் சாணத்தினூலே அந்த குண்டங்களை மெழுகி, அரிசிமாவினூலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். (கோலமிடவேண்டும்.) (12)

பிறகு அந்தவிடத்தில் பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு புண்யாஹவாசனம் செய்யவேண்டும்.

(ஹோமத்திற்குக் கூறியுள்ள மந்திரத்தில்) மஹந்திர என்ற பதம் வரையில், விதியுடன் ஹோமம் செய்து, வேதிகையையும் அக்ரி குண்டத்தையும் பர்யக்நிகரணம் செய்யவேண்டும். (அக்கினியுடன் வலமாகச் சுற்றிவர வேண்டும்.) (13)

ஸ்ராவயெசு றெவம் றெவீம் 21 மகாவயெஷ்ஃ ஸ்ராவயெசு ||

களதுகம் ஸ்ராவயெஷ்வ தயொஷ்ஃ கிணமஹி யொ: |

ஸ்ரீண-காவ-கா ஸ்ராவயெஷ்வ-கா கவயெஷ்வெவ

ஸ்ராவயெசு || ௨0 ||

*ஸ்ராவயெஷ்வ-காவயெஷ்வ வாஷ்ஃ கிணமஹி யொ: |

ஸ்ராவயெசு ஸ்ராவயெசு ஸ்ராவயெசு ஸ்ராவயெசு ஸ்ராவயெசு

வத்யகசு || ௨௧ ||

தஸ்ய வாஷ்ஃ கிணமஹி ஸ்ராவயெசு ஸ்ராவயெசு ஸ்ராவயெசு

தயொ: ஸ்ராவயெசு (21) கெ றெவெ ஸ்ராவயெசு வ(வ)ட

வயசு || ௨௨ ||

என்ற மந்திரத்தினாலே (குலத்தை) ஸ்தாபித்து, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, கந்தோதகத்தினாலே ஸ்நானம் செய்வித்து தேவேசனையும் தேவியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். கந்தம், புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு, தேவேசன், தேவி, இருவர்களுடைய வலது கைகளில் கௌதுகபந்தம் (ரக்ஷாபந்தம்) செய்யவேண்டும். ரக்ஷாபந்தம் ஸுத்திரமானது, தங்கத்தினாலேயாவது பஞ்சநூலினாலேயாவது இருக்கவேண்டும். கவசத்தினாலே ரக்ஷையைக் கட்டவேண்டும்.

(20)

(அதன் பிறகு) சிவகுலத்தை கிழக்குத் தலையாகவும், மேனோக்கிய முகமாகவும், நீண்டகூர்ச்சத்துடனும், வாத் தியகோஷத்துடனும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதன் இடது பக்கத்தில் உமா தேவியின் குலத்தை (முன்போலவே) படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அந்த 2 குலங்களில் தலையின் முன்பக்கத்தில் 2 வஸ்திரங்களை (2 கடங்களை) வைக்கவேண்டும். அந்த கலசங்களில் நூல் சுற்றி

*தஸ்யவாஷ்ஃ கிணமஹி, உதி ஸ்ராவயெஷ்வ-காவயெஷ்வ வாஷ்ஃ |

வாதித்ரம் வாவாநிபாநம் அ வாகதிஅ-ஃ வஸிவெஷதம்
(ஷிதம்) ।

பெணகும்பாஃஸாவலிண-ஃ பரிவகும்பம்
ததாஅதித || ௨௩ ||

தவஸ்ய-ஃ தொயலிண-ஃ ப்ராஹ்மஸி வாதித்ராநி
ய-ஃத ||

மளரீஸீதஸ்ய-ஃ மளரீகும்பி-ஃ வாக || ௨௪ ||

*ததாஅதித-ஃ கும்பம் ததவஸ்ய-ஃ மளரீகும்பி-ஃ
மளரீகும்ப-ஃ த-ஃ தவஸ்ய-ஃ மளரீகும்ப-ஃ ததவஸ்ய-ஃ
வரிதொஷத-ஃ ததவஸ்ய-ஃ வாதித்ராநி-ஃ வரிதொஷத-ஃ ।

கூர்ச்சங்கள் வைத்து, (கூர்ச்சம்-தர்பைகளாலே செய்யப் பட்ட ஒருவித முடிச்சு) வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

4 மரக்கால் ஜலத்துடன் கூடிய கலசத்திற்கு சிவ கும்பம் என்று பெயர். (சிவகலசத்தில் 4 மரக்கால் ஜலம் நிறைந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்.) அதில் பாதி யளவு (2 மரக்கால்) ஜலத்துடன் நிறைந்திருப்பது கௌரீ கலசமாகும். இதுவும் சிவகலசத்தைப்போலவே வஸ்திரம் முதலியவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த கலசத்தில் கௌரீ பீஜத்துடன் (பூஜாதி களைச் செய்யவேண்டும்.) பரமேசுவரனுடைய மூலமந்திரத் தினாலே, பரமேசுவர கும்பத்தில் (ஆவாஹநாதிகள் செய்து) கந்தம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்கவேண்டும். கௌரீகும்பத்தில் வீசேஷித் து கௌரீமந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (25)

இவ்விரு கும்பங்களைச் சுற்றிலும், நூல் முதலியவை களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, 8 கலசங்களை வைத்து,

*வரிதொஷத-ஃ பரிவெ கும்பம், உரி வரிதொஷத-ஃ
வரிதொஷத-ஃ ।

விநெய்யாந ஸுருதெனெய்ய ஸ்ராவ்ய மணாநிஹி யநெய் ||

வாஹுமெஹாநாநிகம் காணெ ஸத்திம் ஸாஸ்தாவ்ய நெயரிக : |

சுப்யாபாநாநிகம் ஸாவநெநிகாபெநாதாநெய் || ௨௭ ||

சுப்யாபெ(ஸ்தாபெ)வலவநெய்ய து வஹிநாநெய்ய
மொயநெ |

யாநெய் அளபுஃஸாரம் வ்யாதம் வநிரம் நெநெய்ய விய ||

ஸிம்ஸம்(ஸிஸ்தி)வஸ்திநெய்ய து வலிரம் வாயு
மொயநெ |

வ(வ)டெவெ ஸாஸ்தாநெய்ய து வநிரம் வாஹு
நெயரிக : (ஸிஸ்தாநெய்ய) || ௨௮ ||

புயாதெ ப்ருஹ்வயநெய்ய ஸாஸ்தா வநிவஸ்தி(நெய்ய)
(வெய்ய)வாஸ்தி ||

அவைகளில் வித்தியேசர்களை (சிவ ஆவரண தேவதைகளை) ஆவாஹநம் செய்து கந்தம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்க வேண்டும். (26)

குண்டங்களில் அக்ரி ஸ்தாபநம்செய்து அக்தியாதாநம் முதலான அக்ரி கார்யங்களைச்செய்து, வாஸ்து ஹோமம் முதலியவைகளையும் செய்யவேண்டும். (27)

கிழக்கேயுள்ள குண்டத்தில் அரசஸமித்தினாலும் அக்ரி திக்கிலிருக்கும் குண்டலத்தில் வந்ஹி (சமீ) ஸமித்தினாலும், தெற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் அத்தி ஸமித்தினாலும், தென்மேற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்தினாலும், மேற்கு குண்டத்தில் பில்வ ஸமித்தினாலும், வாயு குண்டத்தில் மயூர(நாயுறுவீ)ஸமித்தினாலும், வடக்கு குண்டத்தில் வட (ஆலமரத்தின்) ஸமித்தினாலும், ஈசான குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்தினாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிரதான குண்டத்தில் அரச ஸமித்தினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். இந்த ஸமித்துக்களாலே செய்யப்படும் ஹோமமானது ஒரே ஸமயத்தில் 8 குண்டங்களி

பித்திராகுஞ்ஞைஷு கௌரூநி(ஸவெ-ஷு)மளநீஹீதாநி
காரயெசு || ௩௦ ||

ஸலியொஹுத்யெ நெநவ வுரூஷெண வுதாஹுதீ :
ஸவொரெண வுரூஷுஷா தா(கூ)த்யா வாஷெ
ஹொலெசு || ௩௧ ||

அரூஷாநகலெத்யுண திஹு வெ ஸிரஸாஹுநெசு :
ஸஷ-ஷவகவலெதெவ ஸிவாஹ,மஷ-ஷுதெ || ௩௨ ||

ம(ஸ)ஹுஷெத்யுண ஸெத்ருண ப்ரத்யஹ(ப்ரதெத்யக)
ஹுஹுயாசு பதத ||

உத்யெத(ஹொரெண)வூஹுதீஹு ஹுஷா ஹே
ஹெஸயெ : ஸஷ || ௩௩ ||

ஹும் செய்யப்படவேண்டும். வீத்தியேசர்களின் குண்டங்
களில் கௌரீதேவியல்லாமல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமித்துக்களை ஹீநதய மந்திரத்தினாலேயும் நெய்யை
புநஷமந்திரத்தினாலேயும் அன்னத்தை அகார மந்திரத்தி
னாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். (பிறகு) முதலாவ
தாகக் கூறப்பட்ட ஸமித்தை வாமதேவ மந்திரத்தினாலே
யும் சருவை (அநந்தை) ஈசுந மந்திரத்தினாலேயும் என்னை
சிராமந்திரத்தினாலேயும் கடுகை கவச மந்திரத்தினாலேயும்
ஹோமம் செய்யவேண்டும். சிவையானது மங்களம் என்று
கூறப்படுகிறது. (சிகாமந்திரத்தினாலே மங்கள
ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்).
ஹோமத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொன்றையும்
100, 100 தடவை மூலமந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்ய
வேண்டும். ஹோமம் செய்து முடித்தபிறகு வியாஹருதி
களினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வாமிக்கும்
தேவிக்கும் ஸமமமாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். (அதன்

ஐயாநெறநாழிதாநெறு நாஷ்லாழிநா ஹோநெய்சி !
 ஐயாநெறநாழிதாநெறு நாஷ்லாழிநா ஹோநெய்சி !
 ஹோநெய்சி (ஹோநெய்சி) ஹோநெய்சி || ௩௪ ||

ஹோநெய்சி (ஹோநெய்சி) ஹோநெய்சி || ௩௪ ||

ஹோநெய்சி (ஹோநெய்சி) ஹோநெய்சி || ௩௪ ||

ஹோநெய்சி (ஹோநெய்சி) ஹோநெய்சி || ௩௪ ||

ஹோநெய்சி (ஹோநெய்சி) ஹோநெய்சி || ௩௪ ||

ஹோநெய்சி (ஹோநெய்சி) ஹோநெய்சி || ௩௪ ||

ஹோநெய்சி (ஹோநெய்சி) ஹோநெய்சி || ௩௪ ||

பிறகு) ஐயாதிறோமமும் அப்யாதாந மந்திரஹோமமும்
 ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திர ஹோமமும் செய்யவேண்டும். (பிந்த)

வேதமந்திரங்களாலேயும் உபரிஷத் மந்திரங்களாலே
 யும் திக்நிதவதைகளைத் துதித்தப் பிறகு, ஏகாக்ரமான
 மனத்துடன் தியானம்செய்து, தேவீ, தேவேசன் இவர்
 களின் மூலமந்திரத்தினாலே உபாப்சவாக (மனதிற்குள்
 ஐந்தித்துக்கொண்டு) நெய்யினாலே, 18 ஆஹுதிகள்
 (ஹோமங்கள்) செய்யவேண்டும். பிறகு, சிவதுவிஜ்ஞாத்
 திலுதித்த ஆசார்யன், பஸ்மஸ்தாநம் செய்து வெண்மை
 யான ஆடையணிந்து, வெண்மையான (புதிதான) யஜ்ஞோ
 பவீதம் தரித்து வெண்மையான சந்தனமும் புஷ்பமாலையும்

*ஹிஷ்டெதி மெருண வுண-ஹோநெய்சி || ௩௪ ||
 உத்யயஸிகவாஃ ஹிஷ்டெதி வுண-ஹோநெய்சி || ௩௪ ||
 யஜ்ஞோபவீதம் தரித்து || ௩௪ ||

ஐஸூகாவத்யவநம் வாய ஸஹஸவாஸாஸவ வா ।
 மஹமெஹ து கதவத்ய ஜகாஸா(ஜெயம்)ஸ்வஜெஹ
 ட்யம் வரத்ய || ௩௯ ||

ஸூநகம் டெ(டெ)விகாஸெ து சூஸநம் லாநுஷெ
 வடெ ।

மஹமெஹவரெ ஹமெ ஸூவயெக டெபரிகொத்ய ||

சூஸநம் ஹத்யூஸெத(து) ஸூநகம் வெடிகொவாரி ।

அணிந்து, பஞ்சபூஷணங்களை அணிந்து பவித்திரம் தரித்துக்கொண்டு, விநியுடன் ஸகலீகரணம் செய்துகொண்டு, *தெளிந்த முகமுடையவனாக, கர்பகிருஹத்தில் சென்று ஏகாசீதி பதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். (ஏகாசீதிபதம்—81 கண்டங்கள்.) (38)

கர்பகிருஹத்தில் மண்டூகபதத்தையாவது ஸப்தஸப்த பதத்தையாவது கல்பித்து, பிரஹ்மமாதயத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.*

ஸ்தாநக பிம்பத்தை தைவிகாய்சத்திலும் ஆஸந பிம்பத்தை மாநுஷபதத்திலும் வைக்கவேண்டும். தேசிகோத்தமன் (இவைகளை) கர்பகிருஹத்தின் பரபாகத்தில் (பின்பகுதியில்) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஆஸநமூர்த்தியானால் பத்திரபீடத்திலும் ஸ்தாநக

* ஸ்வீஷ்டமக்நே என்ற மந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணஹுதிஹோமம் செய்யவேண்டும் என்று அதிகபாடமானது. ஸரஸ்வதிமஹால் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

*கர்ப கிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தை கிழக்கு மேற்கில் 9 கண்டங்களாகவும், தெற்கு வடக்கில் 9 கண்டங்களாகவும் செய்யவேண்டும். இதற்கு மண்டூகபதம் என்று பெயர். இவ்விதமாகவே 7, 7 கண்டங்களாகச் செய்தால் அதற்கு ஸப்தஸப்தபதம் என்று பெயர். நவநவ பதங்களில் $9 \times 9 = 81$ பதங்களாகும். ஸப்தஸப்த பதங்களில் $7 \times 7 = 49$ பதங்களாகும். இவைகளில் மத்திய பதத்திற்கு பிரஹ்மபதம் என்று பெயர். இதையே, பிரஹ்மாம்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸகல பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் பாதத்திற்குக் கீழேயிருக்கும் ஆதார சிலையில், ரத்நங்களை வைப்பதற்காக குழியைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்தக் குழியின் தாமமானது 6 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (அதன் அகலம்) 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்தக் குழியினுள் நவரத்நங்களை வைக்கவேண்டும். (அந்த ரத்நங்களை) ஸுவர்ண பாதத்திரத்தில் வைப்பதமாகும். குலத்தின் பாததலத்திற்குக் கீழே(யுள்ள குழியானது) 6 அங்குலம்

வ்யாபெமவ கஸ்தபெயக் யீலாந ஸ்ராவநாயகம் ஸநாநித்ய |
வ்யாபெயக் மஹேமஹம் து உருஹந்த்ரம் ஸஹஸ்திராந ||

ஸ்ராவபெதூ வஜெ. ஸாருஹம் உருஹந்த்ரம் டி. ௫. ௫. தயா
(ஐவந) |

சுஷ்ணவம் டி. ௫. ௫. க்ரகா ஸுயயா ௮ விரெஷத: ||ச||

தஸ்ய வாநெ தயா ஸ்ராவதம் மளநீஸாருஹம் விரெஷத: |
சூயாநாவதஸிரிநாயா ௮ மஹேலாஜநஸம்யுத்ய || ச. ௮ ||

*வண்ணதீபஸவநாக்ரம் வா மஹேஸ்தாஸம் தயா(ஸாயதம்)
ஸவஜ |

மஹேஸ்தாஸம் து ததெக்யவ மஹேலாஜநஸம்யுத்ய ||

உபரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இந்த ரத்நங்களை
குலஸ்தாபனத்திற்கு முன்னமேயே, அது உறுதியாக
இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு கர்பகிருஹத்
திற்குள் செல்லவேண்டும். (46)

குலத்தை, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு
அதற்குரிய ஸ்தாநத்தில், உறுதியாக இருக்கும்படி வைக்க
வேண்டும். பிறகு, அஷ்டபந்தநம் சாத்தி, அதை உறுதி
யாக இருக்கும்படி செய்து, பிறகு விசேஷித்து ஸுதை
யினாலையும் உறுதி செய்யவேண்டும்.

அந்த குலத்தின் இடது பக்கத்தில், விசேஷித்து,
கௌரீ குலத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதன்
ஆகார சிலையின் (முன்பு கூறிய துபாலவே) கர்ப
பாஐநத்தை (நவரத்நங்களுடன் கூடிய ஸுவர்ண
பாத்திரத்தை)வைக்கவேண்டும். அதன் கர்பவியாஸ
மானது (கர்பவியாஸமும் உயரமும்) 5, 6, அல்லது 7
அங்குலம் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்பத்திற்குள்
கர்பபாஐநமிருக்கவேண்டும். அதை முன்பு கூறப்பட்டபடி

*வண்ணதீபஸ்திராகாயக: ஸாஸ்திரதவஸூகெஷிகவர: |

புரமுகூதியிநா ஸாநிதக் மஸவஸூநிநிய-ஹெஸி |
ஸூவயெஸி வுலிவ-ஹெஸி ஸாநிதம் உலிதம் வெவ மஹ-ஹெஸி || ௩௩ ||

ஸயாஸெஷம் து யஸ்கக-ஹெஸி ஸிஸூநிநிஸூ விரெஷத: |
கத-ஹெஸி மகூஸெஸிவெதம் ஸூவதி: ஸிஸூநிஸூ அஹெ || ௩௪ ||

ஸூவதி: ஸிஸூகக-ஹெஸி அ(ஹெஸி) யொமஹெஸிவெத-ஹெஸி
காஸயெஸி |

கூதம் வெஹெஸி விரெஷத-ஹெஸி கத-ஹெஸி ஹெஸி
(ஹெஸிவெதம்) || ௩௫ ||

ஹெஸிவெதம் வுலிவயெதம் வஸூஸெஸிவெதம் மஹெஸிவெதம்: |

கந்தம் புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். முன்பு கூறப் பட்டபடியே, (தேவீ குலத்தையும்) மூலமந்திரத்தை ஐபித் துக்கொண்டு, கர்பபாஜநமிருக்கும் ஆதார சிலைக்குமேலே வைக்கவேண்டும். [முன் கூறப்பட்டதுபோலவே அஷ்ட பந்தநம் முதலியவைகளைச் சாத்தி உறுதிப்படுத்தவேண்டும் என்று கொள்ளவேண்டும்.] (50)

பிறகு, பாக்கியுள்ள காரியங்கள் யாவும் சில்பிகளாலேயே செய்யப்படவேண்டும். சில்பியானவன், விசேஷித்து லக்ஷணமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இங்கு சில்பி என்பது ஸ்தபதி^௧ய்யாம். சித்திரகர்மாக்களை யறிந்த யோக்கியனான ஸ்தபதியானவன், இவைகளைத் தானே செய்யவேண்டும். மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்யும் படி செய்யக்கூடாது. அப்படிக்கு வேறுவிதமாகச் செய்யப் பட்டால் கர்த்தாவின் எண்ணம் நிறைவேறாது. (52)

* அந்தவிடத்திலேயே, ஆசார்யனுக்கு வஸ்திரம்

ஹெஸிவெதம் வுலிவயெதம் வஸூஸெஸிவெதம் மஹெஸிவெதம்: | ஹெஸிவெதம் வுலிவயெதம் வஸூஸெஸிவெதம் மஹெஸிவெதம்: |

* அந்தவிடத்தில் ஆசார்யனுக்கு 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை பரிசாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அச்சிட்ட புஸ்தகத்தில் உள்ள பாடம்.

மகிணா டாவயெதூ வஹநிலே ஹிரண்யஸு ।

ஸூத்ரஸூத்ராவநாவதூதம் ரஜ்ஜுஸ்காலய ஸுணு ॥ ௫௩ ॥

உதி காஸ்யவஸிஸு ஸூத்ரஸூத்ராவநாவதூதம்

அதுஸஸ்திதம் வடமூலம் ஸுணு ॥

ஸுவர்ணமோதிரம் இவைகளை பரிசாகக் கொடுத்து, 5
நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை தகிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும்.
இவ்விதம் குலஸ்தாபநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி
ரஜ்ஜு பந்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (53)

காசியப சிவ்ப சாஸ்திரத்தில் குலஸ்தாபநவிதி
என்னும் எண்பத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

|| சுய வண்ணாஸீதிதலி வடமு ||

ரஜ்ஜுவஸம்வியி ||

சுய வகெஷ்ட விஸெஷெண ரஜ்ஜுவஸம் ஸஸிஸுரமு |

ஸவ-ஜாஸம் ஸுமிருஸஸாஸம் தாபு-வதெது :

ஸுவெஷ்டியெகி || க ||

ஸுமிருஷ்டஸஸாராவிவது ரஜ்ஜுவஸம் தத: சுரம் |

ஸ்ரீவெஷ்டகம் ஹ்ருஸம் அ மூ மூ மூ அ மூ மூ தயா ||

ஸஜ-கம் மெஸிகம் தெனும் வுதம் அரவதுஷ்டஸஸாதமு |

ஸ்ரீவெஷ்டகம் அதுஸ-ஜாமம் சுரு-ஸம் மூணாஸகமு ||

மூம-மூ மூ வஸஸாமம் அ வஸகாஸமூஸ-அதெ |

ஸஜ-கம் மெவ வஸஸம் மெஸிகம் து மூணாஸகம் ||

ஷெய்தகி ஸுக்ஷு-அ-ஸ-கம் து சுரு-ஸாதெதுமிஸ்ரிதமு |

எண்பத்தத்தாவது படலம்.

ரஜ்ஜுபந்தந விதி.

இனி, ரஜ்ஜு பந்தநவீதியை வீசேஷித்து விரிவாகக் கூறுகிறேன். குலத்தின் ஸந்திகள் எல்லாவற்றிலும் செப்புப்பட்டைகளை அழுத்தமாகச் சுற்றி ஸந்திகளை வலுப்படுத்தவேண்டும். (1)

பிறகு, குலத்தில் அஷ்டபந்தநத்தைப்பூசி, அதன் பிறகு ரஜ்ஜு பந்தநம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 1, குந்துருக்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) 2, குக்குலம் (குங்கிலியம்) 3 வெல்லம் 4, ஸர்ஜகம் (ஸர்ஜக்ஷாரம்) 5, கைரிகம் (பூங்காவி) 6, நல்லெண்ணை 7, நெய் 8, இவைகள் 8ம், அஷ்ட பந்தந திரவியங்களாம். (4)

இவைகளில், திருவட்டம் பிசின் 4 பங்கு, பூனைக்கண்

புகுவாஹித் து விநிக்ஷிவ்ய வஹிசுக்ஷளஹிசு

(30 யயா) வாஹி || 10 ||

தவ்யெ(தெவெ)வ ஸுலோகாவிவ்ய ரஜ்ஜுஸங் தத:கூரூ

ரஜ்ஜுஸங் தத:கூரூ நாவெது லயஜ் ஸஜாஹிபூ-மம் சியா ||

[ரஜ்ஜுஸங் யமாவிலயஜாசு நாவஜ்ஜுஸு-மதா: சியா]

ஸுஷுபூ லயஜாவஜாதா விம்மஸா தவ்ய(த)வகிணா

உயாவெவ வாவஹிமஸூர வ்யாவெதாவ்ய-மாவிலா ||

குங்கிலிபம் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பாகம், வெல்லம் 1 பாகம், ஸர்ஜக்ஷாரம் 3 பாகம், பூங்காவி 3 பாகம், கணக்குடன் எடுத்துக்கொண்டு இந்த 6 திரவியங்களையும் நன்கு தூள் செய்து அத்துடன் நெய்யும் எண்ணையும் வேண்டுமான அளவுக்குவிட்டு நன்கு பிசைந்து அதை மண் பாண்டத்தில் வைத்துக் காய்ச்சவேண்டும். அது நன்கு இளகிச்சேர்ந்து, சிறந்த (கொம்புத்)தேன் பதத்திலிருக்கும் பொழுது அந்த அஷ்டதிரவிய கலக்கதை எடுத்து குலத்தின் மேலே எங்கும் பூசவேண்டும். அதன்பிறகு குலத்தின் மேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். (51½)

ரஜ்ஜுபந்தநத்தில் நாபிமத்தியிலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகள் மூன்றுகளாம். (ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது முதலில் நாடிகளைப்போன்று 3 கயிறு களைக்கல்பித்து அவைகளை நாபிமத்திபத்திலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லுகிறவைகளாக குலத்தில் வைத்துக்கட்டி அதற்குமேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்)

அந்த 3 நாடிகளில் மத்தியிலிருக்கும் நாடிக்கு "ஸுஷும்கை" என்று பெயர். அதன் வலது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு "பிங்கை" என்று பெயர். இடது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு "இடை" என்று பெயர். இந்த 3 நாடிகளும் மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகளில் முக்கியமானவைகளாகும். (7)

உதும்மூறும்(வியவம்)து வரீணாஹயுதூலாஹவெ
 சிவதி-கா |
 தெஷாம் நாயீத்யாணாம் து உதும்மூறும்வஸாநகம் ||
 தெநாஸ்தீஉதும்வசு மிஷா நாயீயொஷாஹயஸ்யா |
 விஷா வொஷிணீப்யாபஸாஹமஹவிதேகஸா || ௬ ||
 வாயவம்-ததீதெவ உதி-நீ வொஷிணீ தயா |
 ரஸவதீ-உதும்மூ அ ஸ்விஸ்தீ அ ததீதெவ அ || ௭ ||
 ஸஸ்ப்ஸாஸ-காதிவாண-கா அ ஸ்விஸ்தீ வாரியாரிணீ |
 வாஹிநீதி ஸாஸவதா திஷ்டீஸம்வதா வியாததா ||
 [உதும்மூறும்வியவம் நாயீயொஷாஹய ஸ்விஸ்தா : |
 விஷா வொஷிணீ ப்யாஸா வொஷிணீ தெவ தெகஸா ||
 வாயவம் ததீதெவ உதி-நீ வொஷிணீ(ரொயிநீ)தயா |
 ரஸவதீ-உதும்மூ(வாஹி)உதும்மூ அ ஸ்விஸ்தீ அ ததீதெவ அ ||
 ஸஸ்ப்ஸாஸாம் வாண-கா அ ஸ்விஸ்தீ(ஸம்வதா)
 வாரி யாரிணீ |
 வாஹிநீ தாஸவதா திஷ்டீஸம்வதா வியாததா ||]

இந்த 3 நாடிகளும் 2 அங்குலம் (2 யவை) சுற்றளவு
 உள்ளவைகளாகும். (2 யவை பருமனில் கல்பிக்கப்பட
 வேண்டும்.) இம்முன்று நாடிகளின் அடிப்பக்கமானது
 மேட்ரம் (ஆண்குறி) வரையில் நீண்டு இருப்பதாகும். (8)

மேட்ரமுலத்திலிருந்து 18 நாடிகளாகப் பிரிந்துசெல்லு
 கின்றன. அந்த நாடிகளின் பெயர் முறையே விமலை 1,
 கோஷிணீ 2, ப்ருத்வீ 3, வாஹிநீ 4, தேஹீ 5, வாயஸீ 6,
 கமலீ 7, மர்திநீ 8, கோஷிணீ (ரோதிநீ ரோஹிணீ) 9,
 ரஸவர்தி (ரஸவாஹி) 10, ம்ருதங்கீ 11, ஸ்ரம்ஸிநீ 12,
 சப்தஸ்பிரசாங்கீ 13, பூர்ணா 14, ஸுஸிம்ஹீ (ஸம்ஹாரீ, 15,
 வாரிதாரிணீ 16, வாஹிநீ 17, தாமஸீ 18 என்பனவாகும்.

வ தெதிகம் ப்ரியவவதாலா: ப்ரியவதி-3 விவதி-3கா: |

தெவ்யாதிள ரஸநாயி து ஸவ-3வாபொருமருகடி | 102 ||

ஊரூமருமெ: குராவததா வரிதொநஸிகாணகடி |

[ப்ரியதெதிகம் ப்ரியவவதாலா: ப்ரியவதி-3: ப்ரியவதி-3மா: ||

தாஸ்யாதிள ரஸநாயிதா ஸவதவாபொருமருகடி |

ஊரூமருமெ ஸவாவததா வரிதா மஸகாணகடி |]

மூஸிதாபொ(ஹ)ஸவாவததா: ஸா(தா)வெவவிமம்

மருகம்(காசி) || 103 ||

ஸவ்யாதி து(ஸவ்யஸ-3ாதி)ஷடீஸம்வதா ஸவா

மருக ஸவ்யாதி(3) |

ஸவ்யம் வெ ரஸநாயிதா வாபொபொ து ஸவ்ய(வத)

வதி || 104 ||

மஸகாமெவ(மூஸ)ஸவாவததா ஷடீஸம்வதா

வதி-3தா |

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றும் 3 யவை விஸ்தாரம் (பருமன்) உடையவைகளாகும். இவைகள் 6, 6, நாடிகள் வீதம் 3 பிரிவுகளாகப் பிரிந்து 3 வழிகளில் செல்லுகின்றன. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட 6 நாடிகள் வலது துடைக்குச் செல்லுகின்றன. அங்கு அவைகள் அடித்துடையைச் சுற்றிக்கொண்டு, கணுக்கால் வரையில் சென்று கணுக்காலில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. (12½)

இந்த நாடிகள் 6ம், "பிங்களை" என்னும் நாடியின் அடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாம். சப்தஸ்பிருசாங்கி முதலிய 6 நாடிகள் "இடை" என்னும் நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இந்த 6 நாடிகளும் வலது காலில் கூறப்பட்டதைப்போல (இடது காலின் துடையில் சுற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்து) கணுக்கால் வரையில் வந்து, ஒன்று

ஸுஷுத்ராஸூத்ரமா(ஸா)ஸெஷா: வஸ்வாபூ-ஸா:ம

ஸொஹிதா: || ௧௫ ||

வக்ஷதம்பாவரிஷாதூ திய-கீஃஸாஹுமதாஸூரிஸெ(ஸா) |

மஃநீ ௪௧-௩நீ ஸெஸவ ஸொஹிணீ டி-க்ஷிணெ கஸெ

(டி-க்ஷஸாஹும,மா:) || ௧௬ ||

ஸஸவதீ-௩(வாஹீ)ஸுதம், மி ஸூ-ஸிநீ வாஸஸாஹு-கா

(மா:) |

ஸாஹுஸூத்ரம் ஸஸாவததீ தி-ஷூ(தடி;ம) ஸெஸகவஸி

ஹவெஸி || ௧௭ ||

தஸூஸெ(தடிம)டி-ஷஸாவாஸூ(ஸூ)டி-க்ஷிணெ-

டி-க்ஷிணெ தயா |

ஸாஹுஸூத்ரம்(ஸா) தயாஹம் து தாஸயாஷுள

ஸூஸாஸிதா: || ௧௮ ||

தெஷாஸெ(தடிம)டி-ஷஸாவாஸூ(ஸூ)டி-க்ஷிணெ-

[தடிம)டி-ஷஸாவாஸூ(ஸூ)டி-க்ஷிணெ தயா || ௧௯ ||]

கூடி: கணுக்காலச்சுற்றிக் கொள்ளுகின்றன. இவைகள் நீங்கிய மத்தியிலுள்ள ௫ நாடிகளும் "ஸுஷுத்ரம்" நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இவைகள் வம்சதண்டத்தின் இருபக்கங்களின் வழியே மேலினுக்கிச்சென்று பார்சுவ தண்டங்களின் வழியாகக் குறுக்கே சென்று பாஹு மூலங்களை அடைகின்றன. (15½)

மத்திய நாடிகள் ௫ களில் "கமரீ-மர்தரீ-ரோஹிணீ" என்ற ௫ நாடிகள் வலது கைக்குச் செல்லுகின்றன. "ரஸவாஹீ-மிருதங்கி-ஸ்ரம்ஸரீ" என்ற ௫ நாடிகளும் இடது கைக்குச் செல்லுகின்றன. இவைகள் பாஹுமூலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஒரே நாடியைப்போல் ஆகின்றன. அதன் நுனியிலிருந்து ௫ கிளைகளாகப்பிரிந்து கையின் நுனியவரையில் செல்லுகின்றன. அதன் நுனிகள் ஒன்றுகூடி

அஃ-ஸாரம் முஹீகா து ஸாராஹிதஸி வதவொஹி அ ||

நாயபயூவி ஸங்கஹி வயூஹிவதநாயிகா: |

ஷயுவம் து வரீணாஹம் ரஜூஹிவாஹிதஸி ஹி || ௨௪ ||

வயூஹிவதஸு ரஜூம் ஸங்கயெசி ஹிணாவதஸி |

ஹிவதஸு ஸாஹிவதஸு து ரஜூநா ஸங்கயெசி
ஸாய: || ௨௫ ||

தஸி தாஹம் து தாஹிணம் யொஹி ஸாஹிவதஸி ஹி ||

ஹிவதஸு து தஸிவதஸி தஸு து ஹி ஸாயவதஸு || ௨௬ ||

ஹிவதஸு து தஸிவதஸு ரஜூஸங்கயெசி தஸி தாஹம் |

தேங்காயிலுள்ள அழுத்தமான நாறுகள் நீங்கலாக, சோறு முதலியவைகளை நீக்கிவிட்டு, அதில் ஸாரமான நாறுகளை எடுத்து, அவைகளாலே நாடிகளைக் கற்பிப்பதற்கான கயிறுகளைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த நாடிகளையும் (குலத்தில் வைத்து இணைத்து பிறகு அதன்மேலே) சுத்திக் கட்டவேண்டிய கயிறுகளையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கயிறுனது ரீயவை பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். (24)

பிறகு, நாடிகளுடன்கூடிய குலத்தை கயிறுகளாலே வலமாகச் சுற்றி இருக்கு விழாமல் இருக்கக்கட்டவேண்டும்.

கயிற்றாலேயே 8 இதழ்களுடன்கூடிய ஹிருத் பத்மத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதை ஹிருதயஸ்தானத்தில் “ஸாஹம்நா” நாடியுடன் சேர்த்துவைத்துக் கட்டவேண்டும். அதன் நாளமானது (அடிக்காம்பானது) தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். இந்த ஹிருதய பத்மமே ஜீவஸ்தானமாகும். (இதையும் ஸாஹம்நா நாடியுடன் வைத்துக்கட்டி அதன்பிறகே கயிறு சுற்றவேண்டும்.)

வயூதா-ரஜூ-ரஜூ-ஹிவதஸு ஹி ஸாயவதஸு: |

ரஜ்ஜுஸ்யவிதி வஜாதம் பூகிலஸௌரஸ்தை வரஜ || ௨௭ ||

உதி காஸ்யவஸரிஷ்டே ரஜ்ஜுஸ்யதருக்ஷணம் தாஸ
வணாஸீதிதஸ வடரு ஸௌவூ ||

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது மூலமந்திரத்தை
ஐபிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ரஜ்ஜுபந்தந விதியானது
கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி மிருதஸம்ஸ்காரத்தைக்
கூறுகிறேன். (27)

காசியப சிவபசாஸ்திரத்தில் ரஜ்ஜுபந்தநவிதி என்றும்
என்பத்தைத்தவது படலம் முற்றும்.

|| சுவ ஷபஸ் திதஃ வடமஃ ||

മൃകംബം പാണവിയഃ ||

பூசிவாழ்நாடகமும் வகைநூல் வாழ்வாசிரியர் பூசு
 வாழ்நாடு |
 ஜா.ம.ம. ஜா(அ).நா.நா.வ. வ. வாழ்நாடு பூசிநாடு
 வாழ்வாசிரியர் || க ||

ஸபக்தம் வதந்தைததததம் ஸாஹிபம் ஜாமதம் ஹவெசி |
ததவாருகஸம்பாத்தஸ்துஸாசி வதததததத || ௨ ||

சிறுமலும் ஸெதாரும் யதூ டுஷும் தடிதூரூவகழ் |
 தயொபி-புவிவாகாரம் வினாகம் தடிதூஷுதழ் || ௩ ||

தெவ்வியொஷ்டிஐநொவெதமுபிலுள்ள மொறாநெ !
 மஃதீரெ தடாகெ வா ஸ்ரெதாவசுக் வீதகூலுது || ச ||

எண்பத்தாருவது படலம்.

பிஞ்சுத் தன்மைக்காவிரிதி.

தேற ஸுவிரத! இனி மிருத்ஸம்ஸ்கார விதியைச்
சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். மண்ணானது ஜாங்கலம்-
அநூபம்-மிச்சிரம் என்று 3 விதமாகும்.

ஸுலபமாக வெட்டி எடுக்கமுடியாமல் மிகவும் கெட்டியாக இருக்கும் பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு “ஐாங்கலம்” என்று பெயர். சிறுமணல் கலந்து, அதிக சிரமமில்லாமல் வெட்டியெடுக்கக்கூடிய மண்ணானது மூன்று முழ ஆழம் வரையில் ரமணியமாக இருந்தால், அந்த பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு “அநாபம்” என்று பெயர். இவ்விதமான இரண்டுவிதமான மண்ணும் கலந்திருந்தால், அதற்கு “மிச்சிரம்” என்று பெயர்.

என்றும் ஜலம் வற்றாமலும், சுத்தமாகவும், மனோஹர

வரீக்ம் ஸம்மரஹி வாத்தேஷு ஜஹாஸாவயெத் து வா |
வாத்ரஸம் ஸொஷயெசி வரீக்ம் யாவரஹிஷிஸம் ஹவெசி ||

*தாவரஹிஷிஸம் அதுக்ஷீர வுக்ஷஸமரஹிஸவெ
ஜஹெ: |

வரீரஹிஸமதொயெஸு வாத்தே வரீக்ம் து
ஷிஸம் || ௬ ||

தத: விஸுக்ஷம் யாவசி தாவசி ஸம்ஸொஷயெசி வா: |
சிஸுமஹாஷிதாஸஸா விஸு ஷிஸம் து ஸொஷயெசி ||

ஸம்ஷிஸு வஸஸாயுத்ம் விஸு க்ஷவா து தஸுஷா |

மாகவும் இருக்கக்கூடிய நதி அல்லது குளத்திலிருந்து
மண்ணை எடுக்கவேண்டும்.

அந்த மண்ணைத் து வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு
என்று 4 விதமாகும்.

சேற்றை எடுத்து (அதைத் தண்ணீரில் கலக்கி புதுத்
துணியினால் அதை) வடிக்கட்டி எடுக்கவேண்டும். அதை
(மண்) பாண்டத்தில் வைத்து நீர் சுண்டி இறுகும்படி
வைக்கவேண்டும். (5)

அதை நீர் சுண்டும் வரையில் பத்திரமாகக்காப்பாற்ற
வேண்டும். பிறகு நாற்பால் மரப்பட்டையின் சாற்றையும்
கருங்காலி, மருது, இவைகளின் பட்டைச்சாறு அல்லது
கஷாயத்தையும் விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பாத்திரத்தில்
மர்த்திக்கவேண்டும். அதை உருண்டையாகக்கூடியவரையில்
மறுபடியும் நீரைச்சுண்டவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு
திருபலோஷித ஜலத்தை (கடுக்காய்-தானிக்காய்-நெல்லிக்
காய் இவைகளின் தூள்களை ஜலத்தில் ஊரவைத்து அந்த
ஜலத்தை) விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பிசைந்து, அதை

*௬-அ ஸொகாதூக: வா: ஸாஸு சீஹாஸுஸுஸாதூகா
மத: |

வினா ஹஹூதௌரௌ யயாடிஸூ தயா கௌ || அ ||

யவதாரா(யாவதூ)ஷ்கொணாஹி கஹிஜாநம் தஹெந
து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே
வந்ததில் || சுக ||

லிகதம் ௮ பரிபாடலுணர்-ஓ ஸத்யம் கருதெகி ஸுய: |

*உருகி வித்துடி-சாம்பரமாகும் து யொடியெத்து உருபாஸை ||

84-யெக் தி. மனாத்தாயெ: உயாஷஸவ்வாஸாடி |

யவம் தொயும்கம் காஷம்தஸீபுஷ்டஸ ன்ரிமடி

(அருண-சேஸம்யுதம்) || மக ||

மறுபடியும் நீர்ச்சண்டும்படி வைக்கவேண்டும். அதில் நீர் முழுமையும் சுண்டாமல் பிண்டமாக (உருண்டையாக)ப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மண்ணைக்காயவைத்து, அதை உருண்டையாகச் செய்வேண்டும். அந்த மண்ணுருண்டையானது அதில் கைரேகைகள் காணக்கூடிய பக்குவத்தி லிருக்கவேண்டும். (8)

அந்த மண்ணை எண்கோணவடிவமான உருண்டையாகக் கையினாலே செய்யவேண்டும். அந்த உருண்டையின் சுத்தளவானது 11 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். இந்த மண்ணை ஒருபடியளவுடையதாகும் என்று கணக்கிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

அதன்பிறகு, (பொடி) மணலையும் கருங்கல் (கூழாங் கல்) பொடியையும் ஸம் அளவு சேர்த்து அதை மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து திருப்பலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்து 10, 8, அல்லது 7 நாள் (கிணந்தோறும் மர்தித்து) வைக்கவேண்டும். (10)

*89 தும் வெகம் து டெகாஸம் யொஜ்யெத் து ஊடாஸமி ||

മരും തൊഴിലും ഉദ്യോഗം ഉപാധി വാങ്ങിയെടുക്കുക.

புவமொத்தஜாக்ஷம் அ தக்ஷஸ் அநிண-ஸெயுதடி ||

புரஷ்டாஸம் ஸோயொஜ்ய தாஸிகௌஹொஷகௌ |

வாக்ரே து ஷ்ட-யெசு ஸஜேக் ஷ்டாஹம் து தநௌ
வெ || ௮௨ ||

ஸ்ரீவெஷ்டம்மூதூதம் வெவ கௌநுரூஜம் தநெயவ அ |
தயா ஸஜ-ரஸம் அ-இண-ஃ ஷுசிகௌஸம் ஸிவாஸகத் ||

வாக்ரே ஷ்டா ஸோயொஜ்ய ஷ்யிதாஷ்ட-யெசு ஸுயி: |
ஸுணீ அ விஷ்ணுவெவ ஸீஅம் ரஜநீ தயா || ௮௩ ||

ஸம் அ-இண-ஃ து ஸெயொஜ்ய ஷ்டாஸம் து
யொஜ்யெசு |

ஸுக்ஷிரவ்யுதௌவ ஷ்டா வாக்ரே து ஷ்ட-யெசு ||

அதன் பின்பு யவை, கோதுமை, உளுந்து, காயாம்பு அல்லது அதன் இலை (அல்லது காயாம்பு நிறமான உளுந்து) இவைகளைத் தூள்செய்து, மண்ணில் 8 ல் 1 பாகம் எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து முத்திய தேங்காயின் ஜலத்தை (தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்துப்பிழிந்த சாறு அல்லது இளநீரை) விட்டு பாத்திரத்தில் வைத்துக் கையினாலே நன்கு மர்தித்து, 10 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (அல்லது 10 நாள் மர்தித்து வரவேண்டும்.) (12)

ஸ்ரீ வேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்), குக்குலம் (குக்கில்), குந்துருஷ்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்), ஸர்ஜரஸம் (குங்கிலியம்) இவைகளைப் பொடிசெய்து, மண்ணில் 16 ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, தயிரைவிட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, சுக்கு-திப்பிலி-மிளகு-மஞ்சள் இவைகளின் தூள்களை ஸமஅளவு சேர்த்து, அதை மண்ணில் 10 ல்

புரஷ்டாஸம் ஸோயொஜ்ய தாஸிகௌஹொஷகௌ |

வாக்ரே வா ஷ்ட-யெசு ஹஸு ஷ்டாஹாத்ருகதேத: || உதி
ஷ்டிதவாஸுக்-ஷாதுகயொ; வா; |

கவிகியஸீஹுதிய-சாஸவ-அண-3ள அள ஸந்தாம் கூர் 4
 உபெ வஹபுஸாம்பெ வா தெதுஅ-அண-3ஸையுதழ ||
 [உபெ: வஹபுஸாம்பெத உபாபெதெருத ஸயுதழ.]

உப-3யெகி கூலஸாஸாய-3(மு: ஸஜக்)கூலுமெஸிக
 தாறுகழ |

அந்நாமருகவ-3அரமொரொஅநாபு தகஸெழ || மெ ||

அ-அண-3ம் கூசுவா து ஸம்முஹதம் உகிதி ஸாஸ
 ஸெவிதழ |

சுதலீஸுஹஸயுதம் உப-3யெகி கெஸிகொக்தே: || மெ ||

ஸுவண-3ரஹதம் அ-அண-3ம் யயாநாஹம் து யொஹயெகி |
 திமஃதிமநாதிஸஸூதிஸாமரெ அ ஹதுஸுரு || மெ ||

மஜகனெ வுஷுருமெ மொஹமெஸு விஸெஷத: |

[வயுக்காதி-நதிசெஷத களஸீரஹமுஹஸாமரா: ||

1 பங்கு, மண்ணுடன் கலந்து, தேன்-பால்-நெய் இவைகளை
 விட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும். (15)

விளாம்பிசின், பில்வப்பிசின் இவைகளைப் பொடி-
 செய்து ஸம அளவாகச் சேர்த்து, அதை மண்ணில் 15ல்
 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, நல்லெண்ணை விட்டு நன்கு
 மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, கோஷ்டம்-கைரிகம் (நற்செங்கல் அல்லது
 காலிக்கட்டி), தாளகம், சந்தநம்-அதில்-பச்சைக்கற்பூரம்-
 கோரோசனை-இவைகளைப் பொடித்து ஸம அளவாகக்
 கூட்டி, மண்ணில் 30ல் 1 பாகம் மண்ணுடன் கலந்து,
 அதளிஸ்நேஹம் (காயாஞ்செடி அல்லது விதையின்
 எண்ணை, அல்லது குதம்பை எண்ணை)விட்டுக் கலந்து
 நன்கு மர்திக்கவேண்டும். (18)

தங்கம்-வெள்ளி இவைகளின் பொடியைக் கிடைத்த
 வரையில் அந்த மண்ணுடன் சேர்த்து மர்திக்கவேண்டும்.

மஹாநாமோஷாணமூர்த்த ஸ்ரீ ஜெஷா உஸ |]

ஸம்யொத்யெசு யயாநூலம் தாநாமஸஸநிதழ் || உம ||

கவிகியநிய-போஸஜநெரு உயுதா வாய உஜ-யெசு |

வஹராசுரீதீக்ரதத நாரிகெருமெரு தயா || உக ||

கவிக்ஸாரம் வரிமூஹதாய ஸகஸாரம் உயாம்முரு |

ஸாய-உயாம்முரு வாய ஜாதெந ஜெஷயெசு ஸுய: || உஉ ||

[வஹராசுரீதீதம் காய-போசு நாரிகெருமெரு தயா |

கவிக்ஸாரம் வரிமூஹதாய ஸகஸாய-உயாம்முரு ||

ஸாய-உயாம்முரு வாய வாரெண ஸெஷயெசுஸுய: |]

புதுதாய-உஸஜாயுதம் உயுஜெவாதாரஸெசு |

நாஜ்யம் யெநுஜெம் மிவத ததொவி ரஜுவெஷதழ் || உங ||

தஜுஸுஜம் தரம் விவ ஸகவித்யம்முரு து வா |

புத்து 1, மலை 2, நதி 3, வயல் 4, நண்டுவிளை 5, என்றும் ஜலம் வற்றாத ஏரி முதலியவை 6, ஸமுத்திரம் 7, யானையின் தந்தம் 8, பசு அல்லது விருஷபத்தின் கொம்பு 9, கலப்பையின் நுனி (கொழு) 10, ஆகிய பத்து இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணுக்கு “தசமிருத்திகை” என்று பெயர். இவைகளில் கிடைத்த வரையில் ஸம்பாதித்து, அவைகளுடன் வாஸனைத் திரவியங்களையும் சேர்த்து, விளாம் பிசின் அல்லது தேனைவிட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, முத்திய தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்து அதன் சாறை எடுத்து அதை, தசமிருத்திகையின்மேலே, 1, 1½, 2, அல்லது 2½ அங்குலம் நிற்கும்படி விட்டு, 5 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (22)

அந்த தசமிருத்திகையை, மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் சேர்த்து மர்தித்து அதை, ரஜ்ஜுபந்தநத் திற்குமேலே பூசவேண்டும். அதற்குமேலே, மறுபடியும்

ஸௌஷம் காஞ்சுற ஸம்வயி-3(0)வெஷம் ஸௌஷம்(வெஷாம்பரம்
தூ) ஸவஜ்ஜுரூ || ௨௭ ||

ஸௌஷம் காவ-3(0)வெஷம்(வெஷாம்பரம்)தூ
கஜ்யெக் |

ஸௌஷம் காவ-3(0)வெஷம்(வெஷாம்பரம்)தூ || ௨௮ ||

உதி காஸ்யபஸிஞ்ஞ ஸௌஷம் காவ-3(0)வெஷம்(வெஷாம்பரம்)தூ
ஷயஸீதிதஃ வடநு: ஸவஜ்ஜு: ||

கீழே கூறப்பட்ட 3 பங்குகள் நீங்கிய 4வது பாகத்தை,
(4வது பாகமாகப் பூசவேண்டிய மண்ணுடன்) சணல்
முதலியவை (பஞ்சத்துகள்)களைக் கலக்கத்தடன் நன்கு
கலந்து மர்ந்தித்து, அந்த கலக்கத்தினாலே காலகிரமத்தில்
லேபநம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, மிருதஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
இனி கல்கஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (28)

காஸ்யப சிப்பசாஸ்திரத்தில் மிருதஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்றும்
என்பத்தருவது படலம் முற்றும்.

|| சய வஸூஸீதிதஃ வடமஃ ||

சுலுஸம்ஸூஸாஸவியிஃ ||

சய சுலுஸியாஹம் து வஸூஸீதிதஃ வடமஃ |
தஃஸூஸா வஸூஸீதிதஃ வடமஃ || ௧ ||

ஸஸூஸீதிதஃ வடமஃ வஸூஸீதிதஃ வடமஃ (திரஸூஸீதிதஃ)
தஃஸூஸா வஸூஸீதிதஃ (ஸூஸீதிதஃ) |

ஸஸூஸீதிதஃ வடமஃ வஸூஸீதிதஃ வடமஃ || ௨ ||

[ஸஸூஸீதிதஃ வடமஃ வஸூஸீதிதஃ வடமஃ]

ஸஸூஸீதிதஃ வடமஃ வஸூஸீதிதஃ வடமஃ |
கூஸூஸீதிதஃ |

ஸஸூஸீதிதஃ வடமஃ வஸூஸீதிதஃ வடமஃ |
தஃஸூஸா வஸூஸீதிதஃ (கூஸூஸீதிதஃ) || ௩ ||

சுலுஸியாஹம் து வஸூஸீதிதஃ வடமஃ |
கூஸூஸீதிதஃ வடமஃ வஸூஸீதிதஃ வடமஃ || ௪ ||

என்பத்தேழாவது படலம்.

கல்களம்ஸ்காஸிதி.

இனி, கல்கவிதியைச் சுறுக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஆறு-
குளம்-ஏரி-வயல் இவைகளில், உப்புநீரில்லாமல் சுத்தமான
நீருள்ள இடத்தில், ஜலத்தில் மணலுடன் கலந்திருக்கும்
பெருமணல் அல்லது சுக்கானில், தேறிய சுக்கைப்போன்ற
நிறமுள்ளதாகப் பார்த்து எடுத்து, அதைக்கழுவி, நன்கு
உலரவைத்து, அதை நன்கு பொடிசெய்யவேண்டும்.

அந்தத் தூளில் திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு
மர்தித்துப் பிண்டமாகச் செய்து, அதை உலரவைக்க
வேண்டும். (3½)

லிளாம்பிசின் ஜலம் ிவிதமாகும், அவைகள் முறையே

நிய-பாஸஸ்ய வஹுமூணம் ஸாய-3வஹாய ஷஹுணஸு ।
ஸுமம் ஸுமம் 21 ஸேகம் 21 சூனியம் 21 சூரோதிதஸு ॥

ஸுமஸேகஸுஸேகம் விணம் பெஷயெஸவநீதவசு ।
காவ-பாஸதஸுஸேகஸுஸுவி ஸுமம் ஸஸிஸுய பெஷயெசு ॥

கஸுமம் ஸிணம் து யததத கஸுமீஸிஸுஸுஸுஸுஸு ।
ஸஸதசு கஸுமம் ஸஸஸுஸிஸுய ப்ருஸமம் கஸுமீஸிஸுய ॥ ௭ ॥

நிய-பாஸஸூ, மூணம் ஸாய-3சூ, மூணம் 21 21 து
ம-3-ஸுணஸு ।

ஸுயஸுஸுஸுஸுஸு ஸேகம் சூ, ஸிணம் வஸிஸுஸுஸு ॥ ௮ ॥

தெஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு து ஸு-3-ஸுய து வும: வும: ।
சூரேண ஸேகஸுஸு கஸுமம் ஸிணம் சூ, ஸிணம் வும: ॥ ௯ ॥

பிசினுக்கு 5 பங்கு, 5½ பங்கு, 6 பங்கு ஜலத்தடன் கூடியவை
களாகும். இவைகளுக்கு முறையே, ஸ்ருவம்-ஸ்வச்சம்-
ஸேகம் என்று பெயர். (5)

முன்பு, ஸ்வச்சம்-ஸேகம், என்ற இரண்டுவித ஜலங்
களையும் விட்டு, மிருத்பிண்டத்தை நன்கு வெண்ணைபோலப்
பிசைந்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு, பருத்திப் பஞ்சுத்
துகள்களை மண்ணுடன் கலந்து நன்கு அறைத்து வைத்தக்
கொள்ளவேண்டும். (6)

இந்த கல்கத்தை ஒடித்தால், ஒடித்த வாயானது,
ஒடித்த வாழைத் தண்டின் ஒடித்த இடத்தைப்போல
இருக்கவேண்டும். இத்தகைய கல்கத்தையே முதலில் பூச
வேண்டும். (7)

மத்தியபந்த கல்கமானது 3 விதமாகும். அவைகள்,
முறையே, பிசினுக்கு 3 பங்கு, 3½ பங்கு, 4 பங்கு ஜலத்
துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளில், பிந்திய இரண்டு
வித ஜலங்களை விட்டு, மண்ணை நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.
அந்த மண்ணை, 2, அல்லது 3 யவை கனத்திற்குப் பூச
வேண்டும்.

ஸுதெஷு ரௌபயேசி சுஜ்ஜம் ஸிஹிஷு விவரி-தத |
 ஸிவாஸம் ஸாப-ஸாஸம் வா ஸாஸம் வா ஸொஷயேசி தத: ||

சுவி-ஸம் நஜ்ஜா ததொ விபு வெஷயேஷுஜ்ஜெ:
 ஸுராசி |

தத: ஸ்ரஜ்ஜெ: சுஜ்ஜம் ஸுராணாணம் து ரௌபயேசி ||

ஸஹு-சுரவா ஸுராணம் து ஸொய்யஸாதம் ஸம் நயேசி |
 ஸம்மொவாஸம் அ ஸுதஜ்ஜம் சுஜ்ஜெசி ஸுசுணாவிதத ||

ஹொமம்மொவாஸம் ஸுதஜ்ஜம் அ அதுவி-யத |
 ஹொம்மம் து ஸிர: ஸெராஜ்ஜம் மஹம் அ ஹுஷயொஷா ||

மண்ணை மெள்ள மெள்ளப் பூசவேண்டும். குலத்தில் இடைவெளிவிடாமலும், இடுக்குகளில்லாமலும் நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, சுத்தமாகப் பூசவேண்டும். இவ்விதம் மிருதலேபநம் செய்த பிறகு, அதை 2 மாதம், 1½ மாதம், அல்லது 1 மாதம் காயவைக்கவேண்டும். (10)

ஏ அந்தணனே! அதற்குப் பிறகு, கூர்ச்சத்தை வைத்து, (மண்ணுடன்) அண்டஜங்களைக் கலந்து மர்திக்க வேண்டும். பிறகு, ஸ்வர்ச்சஜலத்தை விட்டுக் கலந்து மர்தித்து, அந்தக் கல்கத்தை, அங்கங்களின் பிரமாணந்தமாகப் பூசவேண்டும். (11)

அங்கங்களின் பிரமாணங்களை பன்முறை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, அங்கங்களின் மானமானது ஸமமாக (ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல்) இருக்கும்படி, கல்கலேபநம் செய்ய வேண்டும். அங்கம்-உபாங்கம்-பிரத்தியங்கம் இவைகளை லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

அங்கமானது, மஹாங்கம்-அங்கம்-பிரத்தியங்கம்-உபாங்கம் என்று 4 விதமாகும். சிரஸ்ஸுக்கு மஹாங்கம் என்று பெயர். கழுத்து-ஹிருதயம்-வயிறு-மேட்ரம் இவை

நெய்யும் அரம், மலி, தி வெபுராகும் வாஹம் கரணுவாம், மகழ் |
 பூத்யம், மம் ஸுவிஷணம் வெபுராகும் ஷஹம், மம் கஸ்துபெசு
 குரோசு || செ ||

கவிதூஸ்ய து நிய-தாஸாசு ஸாய-தவிதி, முணாம் ஸஸா |
 வடாஸாஹம் து கத-தவ்யம் கஸ்துராமெவயெத்யத: || நெ ||

கஸ்துராமெவம் யவாஷாஸம் ஷஸாஹாநநாம் தத: |
 நிய-தாஸதொயம் கஸ்துராமெவ ஸஸ்ய, மாநகஸ்து ரெவயெசு ||

ரணநாமி தத-தய்யம் து ரணயெசு ருக்ஷணாவித்ய |

களுக்கு (கழுத்திலிருந்து மேட்ராரந்தமான உடலுக்கு) அங்கம் என்று பெயர். கால்-கை இவைகளுக்கு உபாங்கம் என்று பெயர். ஆபரணங்களுக்கு பிரத்தியங்கம் என்று பெயர். (இவைகளுடன்) ஷடங்கங்களையும் கல்பிக்க வேண்டும்.

[சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-கிரியை, இவைகள், முறையே, காது, உடல், கண், நாக்கு, மூக்கு, கை கால்கள், இவைகளின் குணங்களாகும். அந்த உறுப்புகளில் அந்த குணங்களும் அமைந்திருப்பதைப்போல் உறுபுகளைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது பொருள்] (14)

விளாம்பிசினுக்கு 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்கு ஜலத்தை விட்டு நன்கு மர்ந்தித்து, அந்த ஜலத்தில் (புது வஸ்திரத்தை நன்கு நனைத்து) அந்த வஸ்திரத்தினாலே பிம்பத்தை நன்கு போற்றவேண்டும். அதற்குமேலே கல்கலேபநம் செய்து 10 நாட்கள் வைத்திருக்கவேண்டும். கல்கலேபநமானது, யவையில் 8ல் 1 பங்கு கனமிருக்கவேண்டும். 10 நாட்கள் கழித்து, கூர்ச்சத்தினாலே (கூர்ச்சம்-தூலிகை-வர்ணங்கள் தீட்டும் கருவி) பிசின் ஜலத்தை எடுத்து, அங்கங்களை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து எல்லா அங்கங்களிலும் பூச வேண்டும். அதற்குமேலே, அலங்காரங்களை அழகுரக்-

வழாசி கனம் ஸராவியை ஸ்ரீதம் வண-ஃ ஸ்ரீதெவபெசு ||

உதேயம் கனம் ஸராவியை ஸ்ரீதம் வண-ஃ ஸ்ரீதெவபெசு ||

உதி காஸ்தியபரிஷெ கனம் ஸராவியை ஸ்ரீதம் வண-ஃ
ஸவாஸீதிகை வடநு ஸராவியை ||

கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, மற்றொருமுறை கல்க
லேபநம் செய்து, அதற்குமேலே வெள்ளை திட்டவேண்டும்.

ஸகல முர்த்திகளின் கல்கஸம்ஸ்காரமானது, இவ்வித
மாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (18)

காசியபீய கிப்பசாஸ்திரத்தில் கல்கஸம்ஸ்காரவிதியென்னும்
எண்பத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

|| சுயாஷ்டாஸீதிதஃ வடயு ||

வண்புலம்ஹாரயுகுணா ||

சுயவக்ஷுதி விசெஷெண வண்புலம்ஹாரயுகுணா ||

பரிவாக் பரமஸஹாவாக் சவதூதம் பரானிஸம்ஹவ || ௧ ||

பரிவாக் பததி: ஸகஸ்வநா தஸதூதாநாடிஸகஸ்யித: |

தஸாநெஜாஸகஸ்வநம் தஸாநிஸஸம்ஹவ: || ௨ ||

சுநிநாடிஸஸம்ஹவ: தஸாநெஜ ஐஸஸம்ஹவ: |

தஸாநு ப்யயிவி ஐதா ஹுதெஹிதா வண்புலம்ஹவ: ||

ஸுதம் ரதம் தயா பீதம் சுஜனம் வெதி வதூதி-பு ||

ஐஸு ஸுதம் ஸகஸ்வநம் ரதம் ஸகஸ்வ || ௪ ||

ஹுதி பீதம் ஸகஸ்வநம் வாயன சுஜனம் ஸகஸ்யித ||

என்பத்தீட்டாவது படம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார எக்ஷணம்.

இவரி விசேஷித்து வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறான். சிவத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறொன்று மில்லை. அவ்வியக்கத்திலிருந்து சாந்தி தோன்றிற்று. சிவத்திலிருந்து சக்தி தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து ஆகாசமும், ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்சினியும், அக்சினியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பூமியும், தோன்றின. (வாயு முதலிய) பூதங்களிலிருந்து வர்ணங்கள் (நிறங்கள்) உண்டாயின. (3)

வர்ணமானது, வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும். ஜலத்திலிருந்து வெளுப்பும், அக்சினியிலிருந்து சிவப்பும், பூமியிலிருந்து மஞ்சளும், வாயு

விஷ்ணு-ஹேஸுரோ மளரீ ருஷெ-வண-போயிவா: சூராக் ||

விவ்ருக்ஷி-யவிடீ-ஸூரோ: விதவண-போய: சூராக் |
ஸூதம் ரக்தம் அ வீதம் அ க்ருஷ்ணம் மெவ அதுவி-யடி ||

ஸூதம் ஸூக்தம் அ யவஸூதவதம் அதுவி-யடி |
ஸூதாஹம் மெவ-வண-போஹம் ஸூதவண-ஹம் கிபாஹதடி || ௭ ||

ஸம்வண-ஹம் ஸூக்தம் வண-ஹிததூதிதம் ஸூமெவ: |
ரஜதாஹம் அ மொக்ஷி-ரஸி-புரம் யவஸூதம் ஹிவெகி || ௮ ||

தாரகாஸி-புரம் வண-ஹிவதா-தஹி-புரம் |
ஸூரணம் ரக்தம்(கூதம்) ஸூரணம் அ பாடும் அ அது
வி-யடி || ௯ ||

ஸூரணம் ஸூரகூதம் கிபா-வூ-ஹம் ரக்தகடி |

விவிருந்து கருப்பு நிறமும், தேதான்றின. விஷ்ணு-
மேஹசுவரன்-கௌரீதேவி-உருத்திரன் இவர்கள் முறையே
வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளாவார்கள். வெருப்பு
முதலிய நிறங்கள் முறையே, பிராம்ஹண-க்ஷத்திரிய-
வைசிய-சூத்திர-ஸ்தாதிகளுக்கூரியவைகளாம். வெருப்பு-
சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு-இவைகள் ஒவ்வொன்றும்
4, 4, விதமாகும். (6)

வெருப்பானது, சுவேதம்-சுக்கிலம்-தவளம்-
அவதாதம், என்று 4 விதமாகும். சுவேத வர்ணமானது,
முத்தாபம் என்றும், இந்துவர்ணம் (சந்திரனைப்போன்ற
நிறமுடையது) என்றும் 2 விதமாகும். சுக்கிலம் என்பது,
சங்கைப்போன்ற நிறமுடையதாகும். வெள்ளியைப்
போன்ற நிறமுடையது, பசும்பாலைப்போன்ற நிறமுடையது
என, தவளம் 2 விதமாகும். நக்ஷத்திரத்தைப்போன்ற
நிறமுடையது, அவதாதம் எனப்படும். (8½)

சிவப்பு வர்ணமானது, அருணம்-ரத்தம்-சோணம்-
பாடலம், என்று 4 விதமாகும். முயல் ரத்தத்தைப்

பெண்ணம் சிவஸூகவாஹீரம். ஞாநாஸாரம் து வாடிதா ||

வீணம்-30 விஸம்-30 (சுவிஸம்) வீதம் 21 ஹரிதம் 21

21 துவி-3யா ||

வீணம்-30 விஸம்-30 (சுவிஸம்) விஸம்-30 துவி-3யா || 10 ||

ஹரிதாஹம் 21 வீதவாஹீரம் 21 துவி-3யா ||

[வீணம்-30 விஸம்-30 (சுவிஸம்) விஸம்-30 து துவி-3யா ||

ஹரிதாஹம் து ஹரிதம் வீதம் து ஹரிதாஹம் ||]

நீலம் 30 து காஹம் 21 துவி-3யா ||

வீணம்-30 விஸம்-30 (சுவிஸம்) விஸம்-30 துவி-3யா ||

வீணம்-30 (சுவிஸம்) விஸம்-30 துவி-3யா ||

போலிருப்பது, "அருணம்", எனப்படும். சம்பரத்தம் பூவைப்போலிருப்பது, "ரக்தம்" எனப்படும். புரசம் பூவைப்போன்ற நிறமுடையது, "சோணம்" எனப்படும். செம்பஞ்சுக்குழம்பைப்போலிருப்பது, "பாடலம்" எனப்படும். (10)

மஞ்சள் நிறமானது, ஸ்வர்ணம்-பிசங்கம் (கபிசம்)-பீதம்-ஹரிதம், என்று 4 விதமாகும். தங்கத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "ஸுவர்ண வர்ணம்" என்று பெயர். மின்னலைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "பிசங்கம்" என்று பெயர். (ஒடித்த) மஞ்சளைப்போன்ற நிறத்திற்கு "ஹரிதம்" என்று பெயர். அரிதாரத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு "பீதம்" என்று பெயர். (11)

கருப்பு நிறமானது, நீலம்-சியாமம்-காலம்-கிருஷ்ணம், என்று 4 விதமாகும். (நீருண்ட) மேகத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "நீலம்" என்று பெயர். கார்டுக்காகையைப் போன்ற நிறத்திற்கு "சியாமம்" (காலம்) என்று பெயர். மயிலின் கழுத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "காலம்"

வனவம் ஷோபஸமெஷெந வண-நாநி ஸ்தூ: ஸ்தூதாநி |
யரணீஜஸூஉஹீஷம் ரக்தம் த்ராஸா.ம.ஸம்மவழ || ௧௪ ||
[யரணீஜம் து ரக்சஸ்தூதம் ரக்தம் மம்ஸாந்விஸவ.ம.வழ |]
ஸயவா ஜாதிஇம்மாஹம் ரக்தாஹாஸம் வியா உதழ |
மொடிவய-நா து ஸம்மூதம் ஹரிதாநா(ஹ)ஸூநாஹதழ||
சுதஸீவஸூஸகாஸம் ராஜாவத-நாஸூஸ(ஸூ உ)உதத |
ஸூஸவாஷாணஸாரம் து ஸூஸஜிததூவியத || ௧௫ ||
ஃவொஹூததரஜாவண-ஸூ சுஜஸூவண-ஸூநாஹதழ |
வனவாஜிகதூ(ஃஸூஸயா)வண-நா தவூநுதவூஸூஸதகயா ||

(சியாமம்) என்று பெயர். கருங்குளவியின் சிறகைப் போன்ற நிறத்திற்கு, "கிருஷ்ணம்" என்று பெயர். (13)

இவ்விதம், 16 விதமான நிறங்கள், இயற்கையாகக் காணப்படுகின்றவைகளாம். (13½)

வெளுப்பு நிறமான மண்ணும், அன்னபக்கியின் காலிப்போல சிவப்பு நிறமான மண்ணும், பூமியிலுண்டாகக் கூடியது. ஜாதிவிங்கத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் பூமியிலுண்டாவதேயாகும். எனவே ரக்தாபாஸமானது 2 விதமாகும்.

கோதாவரியிலுண்டாகும் மண்ணுக்கு "ஹரிதாலம்" (ஹரிதாபம்) என்று பெயர். (15)

காயாம்பூவின் நிறத்தைப்போலிருப்பது "ராஜாவர்தாசம்" (ராஜாவர்தக்கல்) எனப்படும்.

சியாமபாஷாணஸாரத்திற்கு, (பச்சைநிறமாக இருக்கும் பாஷாணஸாரத்திற்கு-கல்மதத்திற்கு) "சியாமம்" என்று பெயர். 16)

விளக்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் கரிக்கு, "கிருஷ்ண வர்ணம்" என்று பெயர்,

ஸ்னேதம் அ லாக்ஷாஸாரம் அ கீவொஜ்வர ஹஸ்யா |
 பக்ஷாஸம் மெவ தீநாஸம் யாதூநித்யவியக்த |
 வனவம் ஸ்னேதம் ப்ரயாதம் து வனம்-ஃ ஸிம்ஸாஹ-ஃகம் உத்யு ||

உதி காஸ்தீபநிஹி வனம்-ஃகக்ஷணம் நாம
 சக்ஷாஸீதிதம: வடநா: ஸாஸ்த: ||

இதுபோன்றவைகள், வர்ணங்கள் எனப்படும். அந்த அந்த வர்ணமானது, பலவிதமாகும்.

வெள்ளையும் (சுண்ணாம்பைப்போல வெண்மையான நிறமுள்ள மண்ணும்,) லாக்ஷாஸாரமும், துவீபாந்தரங்களிலுண்டாகும் மண்ணையாம்.

தாமரை மலரைப்போன்ற நிறமுடையதும், நீலோத் பலத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் தாதுப்பொருள் எனப்படும்.

இவ்விதம் இயற்கையாக உள்ள நிறங்கள் (யாவும்) பிற்பங்கள் செய்வதற்குச் சிறந்தவைகளாம். (18)

காசியப சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ண லக்ஷணம் என்னும்
 அன்பத்தேட்டாவது படலம் முற்றும்.

|| சுயெகொநநவதிதஃ வடமு ||

வணஸ்வஸ்வாரமுகஷணம் ||

ஸுயாகரோஹஃ வணஃ வகெத்யம் விஜஸ்தே |
வீதாஹஸ்யேதம் ஸுதாசு தாதுபரம் அஹிணஃவசு சுதத ||௧||
நாஸிகெவொஹெகெலிபுரம் ஹெரக்தநிலம் ஹவெசு |
தசுஸுயாகரோஹஃ ஸுதாசு பம்வம் ஹிணம் ஹவெசு ||
நாஸிவதஃ அ ஸுதாஃ அ வாஷாணஸ் அஸ் அ வஹிதஸ் |
மதராஹா ந ஸுதாஃ ஸுதாஃ ஸுயாகரோஹஃ ஸுவத ||
சுய ஸஸ்வாரவணஃஹிணம் வகெத்யம் விஜஸ்தே |

என்பத்தொன்பதாவது பட்டம்.

வர்ணஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

ஹே பிராம்ஹணச்சரேஷ்டினே ! இனி ஸுதையினால்
நிர்மாணம் செய்யப்படும் மூர்த்திகளுக்குரிய வர்ணங்களைக்
கூறுகிறேன்.

பீதவர்ணமான கல்லானது, பீதம் எனப்படும்.
(மஞ்சள் நிறமாகும்.)

அந்த மஞ்சள் நிறமான கல்லை நன்கு பொடித்து,
அதில் இளநீரைவிட்டுப் பிசைந்து, அதை நெருப்பிலிட
(புடம் வைக்க) அது, சிவப்பு நிறமாகும். அதவே சிவப்
பாகச் செய்யப்படும் ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.

சங்கைச் சுட்டால், அது வெளுப்பு நிறமாகும். ராஜா
வர்த்தம், சியாமம், என்ற இருவிதக் கற்களும், ஸுதா
கர்மாவுக்குச் சிறந்தவைகளாகும். மற்ற நிறங்கள், ஸுதா
கர்மாவுக்குக் கூடாதவைகளாகும். (3)

இனி ஸம்ஸ்கார வர்ணங்களைக் (ஒரு வர்ணத்தின்
மற்ற வர்ணத்தைக் கலப்பதனால் உண்டாகும் வர்ணங்
களை) கூறுகிறேன்,

வீதஸூ விமூணம் ரக்தம் பிபூம் தக்ஷணரக்தகூ || கூ ||

உஹபாந் ஸரணமேதந் ஹண-விதந்-அதெத து வா ஸயா |

[உஹபா: ஸரணமேதந் ஹண-விதந்-அதெத து வா ஸயா |]

ரக்தஸூ விமூணம் விஷ(கூஷ்ண)பிபூரிதம் மூருவண-கூ ||

வீதஸூ அ ததய-ம் (வீதம் ததய-ம் ரக்தம்) து பிபூரிதம்
கவிநம் ஹவெசு |

ஸிதவெஹாஸாஸக்யம் வவ-விஸூ ஸரணம் ஹவெசு || மக ||

ததெவாதிருகாயிக்ய(வ நீருகாயிகம்) யாததாங்குரகூ
ஹதூ ||

ஸூரஸூரணி தநாயம் அ கங்குஷாநிதநாய-கூ ||

[ஸூரஸூரணி தநாயம் அ கங்குஷாநிதநாய-கூ ||]

பிபூரிதம் ஸூரகூ ஸஸூரஸூர: (ஸஸூர ஸூரணம் ஸூரகூ)
கூஷ்ணம் தாகூ அ ஸந்தூ ||

இது, “ஜ்வலநச்சவி” என்றும், “அக்ஷிவர்ணம்” என்றும் கூறப்படும்.

இரண்டு வர்ணங்களை ஸமமாகக் கலப்பதனாலே உண்டாகும் வர்ணமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சிவப்பு 1 பங்கு, விஷம் (கருப்பு) 2 பங்கு சேர்த்துக் கலந்தால், அது “குளவர்ண”மாகும் (குளம்-வெல்லம்).

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால், அது “கபிலவர்ண”மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால் அது, “கர்புரவர்ண”மாகும். (கர்புரம்-கர்புரதுத்தம்) (11)

அதுவே நீலம் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால், அது “தாநியாங்குர” (பயிர்முளை) வர்ணமாகும்.

பச்சையில் ஸரிபாதி அரிதாரம், அதில் ஸரிபாதி

பிம்புமெருஸம் கெவதகி வனாதிதது அத்தெய்வா ||௮௩||

பாதிமெரு(பாதிவிம)ஸம் ஞாக்ஷாஸாரம் ஞோஹித
ஃஅத்தெ ।

கருஷ்டம் நீதம் ஸம் பிதம் கெஸவணாஃஃஅஹதத || ௮௪ ||

ஸஸ்தி ஸ்தாம் அ ரக்தம் அ பிதம் பாஸ்திஷ்வணாஃக ||

கருஷ்டம் வீதம் ஸம் பிதம் ஸுமணாஃஃஅஹதத || ௮௫ ||

கருஷ்டஸ்தி அமணம் வீதம் பாநுஷம் வனாஃஃஅத்தெ ।

பாநுஷம் ரக்தபிகம் ஹரிதம் ஸ்தாஹஸாம்(ஸஃஅஹதத) ||

மிஹாவெததாதுவண ஃஅஹதத ||

குங்குஷ்டம் (குங்குமம்) கலந்தால், அது பயிர்ப்பச்சை வர்ணமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஐம்பூபல" (நாவல்பழம்) வர்ணமாகும். (13)

ஐரதிபலமும் (ஐரதிலிங்கமும்) லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் லீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும். (14)

பயிர்ப்பச்சையும் சிவப்பும் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை) வர்ணமாகும்.

கருப்பும், மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும். (15)

கருப்பும், அதற்கு 2 பங்கு மஞ்சளும் கலந்தால், அது, "மாநுஷ" (மனித) வர்ணமாகும்.

மாநுஷ வர்ணத்துடன் சிவப்பு சேர்க்கப்பட்டால், அது "ஹரித" (மஞ்சள்) வர்ணமாகும். (16)

... ..

... ..

தெஷு யஸ்ஸதெஷுத(யக்ஷஸ்துராதெந)ஸஹுஸாத(ஃ)
ஸஹிதடி || ௮௭ ||

வா(ஸ)ஹுஸாதெசி தக்(ரலிசி)வஜாதம் உவஜாதாதிவ
ஜாதிகம்(ஸ்துர ஸஹிதம்) |

ஸ்துஸாரலிஃ(சி) வஜாதம் ஸஹிதவாக்ஷிதம் (ஸுயா
கஜ-ஜாஹ-ஜகம்) விஃ || ௮௮ ||

வண-ஜாதாஜாதகுகுஸ்து ஸஹித ஸஹிதடி |

[வண-ஜாதாஜாதகுகுஸ்துய-ஃ ஸாரஜெவஜாதிகடி |]

இந்த வர்ணங்களில் குறைந்த அளவுடன் அதிக அளவைக் கலந்தால், அது “பஹுஸாரம்” எனப்படும்.

அதிக அளவுடன் குறைந்த அளவைக் கலந்தால், அது, அல்பஸாரம் எனப்படும். (இது ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.)

வர்ணங்களுக்கு அநுகூலமான வர்ணத்தைக் கல்பித்துக்கொள்வதற்காக ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சுஷிநு வடமே ௮ ஸோகாரஹு சுவடமஸாஷு,
ஸாஸு தீஹாஸுஸாஜாதகா வாஃ சுஸ்துய-ஜகாவி ஹவி |
சுத: ஸோவஜு திரவஜுதெ :—

உயாகுஸெஜாஸுஸுதாஜிம் ஸஹித ஹிம் ஹிவகி |

[ஸிதாய-ஃ சுஜிம் வெஜாஸம் ரகம் ஸஹிதஹிதடி |]

இந்த படலத்தில் 10வது சுலோகம் முதல் படலம் முடியும் வரையில், ஸரஸ்வதி மஹால் மாதிரிகையிலுள்ள பாடமானது கருத்து வேறுபாடுடையதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதிலுள்ள பாடமானது இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வெருப்பும், அதில் ½ பங்கு கருப்பும், ½ பங்கு சிவப்பும் கலந்தால், அது “மத்ஸ்ய(மின்)வர்ண”மாகும்.

கூஜஸ்ய ரணம் (அ.மூணம்) ரகம் பிழிதம் து கஷாயகழ ||

ஹேதஸ்ய அ.மூணம் ஹே(வீ)தம் பிழிதம் வி.மௌம்
ஹவெசு !

ஹேதஸ்ய த்ர.மூணம் வீதம் பிழிதம் கஜோரஸஸ்திஸ ||

கூஜஸ்ய அ.மூணம் வீதம் பிழிதம் அம்ஸஸஸ்திஸ ||

ததேவ துணாம் வணம் ஸதாசு கூஜம் வீதஸம் து வா ||

ஹரிதாஸ்யஸஸ்திஸம் ருக ஹவெசு !

[ஹரிதாஸம் ஸம் கூஜம் ருகவசுஸம் ஹவெசு !]

ததேவ க்ர-ராயிக்ய(வீதயிகம்)யாதாஸம் ருகஸம் ஹவெசு||

ஸதாஸ்யாய-ஹரிதாஸ்யம் ருக ததாஸ-கழ !

[ஸதாஸம் ஹரிதாஸம் அ ருகம் அ ததாஸ-கழ !]

பிழிதம் ஸஸ்ய ஸதாம் ஸதாசு கூஜம் ருகஸஸஸ்திஸ ||

கருப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால், அது
"கஷாயவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால் அது,
"பிங்களவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள், 3 பங்கும் சேர்த்தால், அது
"கல்ஹார(செங்கழுநீர்ப்பூ)வர்ண"மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால், அது
"ஜலவர்ண"மாகும். அதுவே மனித வர்ணமுமாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மாநுஷ
(மனித)வர்ண"மாகும்.

அரிதாரமும் கருப்பும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கிளிப்
பச்சை"யாகும்.

அதில் மஞ்சள் அதிசமாக (2 பங்கு) கலந்தால், அது
"தாநியாங்குர(பயிர்முளை)வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் அதில் ½ பங்கு அரிதாரமும் (மஞ்சளும்) ½ பங்கு

ஐம்பெருமூலாவெத(மம் து) வண-இலிதது அழதெ
 ஸுமம்: (ஸுமெயெ) |
 ஸாயீ(ஜாதி)யிம்மஸம் ரூக்ஷாஸாரம் லோஹிதஸு அழதெ ||
 ஸுஷாபூதூயிகூம் கண-இரூக்ஷாஹரீதகடி |
 [லோஹிதம் ரகூயிகம் வண-இம் ரூக்ஷம் ஹரீதகடி |]
 க்யூஷம் தீமம்(ஸம் விபும் கெ)ஸ்வண-இஸுஷாஹரீதடி ||
 ஸஸ்ய ஸூதம் லே(ஸம்)ரகூம் விபும் லோஹிதவண-இகடி |
 க்யூஷம் ரகூம் ஸம் வண-இம்(ஸுமவண-இ)ஸுஷாஹரீதடி ||
 தடிவ ரகூயிகூ(லீதயிகம்) லோஷா(வண-இ)
 ஸுமம்: (ஸுமெயெ) |
 ஸு(ஸூ)பூதூயிகம் வண-இம் ரூக்ஷம் (வண-இம்)
 ஹரீதகடி ||

குங்குமமும் (சிவப்பும்) கலந்தால், அது "பயிர்ப்பச்சை" நிறமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல"(நாவல்பழ)வர்ணமாகும்.

ஜாதிலிங்கமும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

லோஹிதவர்ணத்தில் சிவப்பு அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ரூக்ஷஹரீதகவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும்.

ஸஸ்யசியாமமும் (பயிர்ப்பச்சையும்) குறைந்த அளவில் சிவப்பும் (சிவப்பும் ஸமமாகக்)கலந்தால், அது "மஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை)வர்ணமாகும்.

கருப்பும் சிவப்பும் ஸமமாகமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணமே சிவப்பு (மஞ்சள்) அதிகமாகக் சேர்க்கப்

தஷாஹாநிஹா(க்) பஜாஹாயிகொ)வெதம் ஸூத்ர
(யுதிஜ-ஸூக)வண-ஜோஹாஹதஜ |
வண-ஜாநாஹாநுகுதிஹித் து(ஹேத) ஸாரஹேவம் ஸஹ
ஸ்ரி(ஹி)தஜ ||

சுத்ர ம்யூஷாஹரெ சயிகதயா ஸஹாஹதஜா: கெஅத
வண-ஜா ஸவி ப்ருகரணொவயொமிஸாசி நிரூவஜஹே —

ஸ்ரேதம் ரக்தம் அ லீதம் அ ஸஹ ஸாரஹாஹிதஜ |
ஸ்ரேதம் க்ருஷ்ணம் அ லீதம் அ ஸஹ பிஸ்ரம் து பிஸ்ரகஜ ||
க்ருஷ்ணதூ க்ருஷ்ணம் ரக்தம் பிஸ்ரிதம் து கஷாயகஜ |
க்ருஷ்ணஸூ க்ருஷ்ணம் லீதம் பிஸ்ரிதம் நிரஸஹிதஜ ||

பட்டால், அது " மாநுஷ "(மனித)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் சிவப்பு அதிகமாகக்கலக்கப்பட்டால்
அது " ருக்ஷஹிதகவர்ண "மாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் பச்சை அதிகமாகச் சேர்க்கப்
பட்டால், அது " ஸூத்திர (தூமிர—அல்லது கிளிப்பச்சை)
வர்ண "மாகும்.

வர்ணங்களுக்கு ஒற்றுமையாக இருப்பதை உத்தேசித்து
ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வர்ணயுக்தி பிரகரணத்தில், வேறு நூல்களில் அதிகமாக
சில வர்ணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் உபயோக
கரமானவைகளாதலால், அவைகளும் இங்கு சேர்க்கப்
பட்டிருக்கின்றன —

வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக்
கலந்தால், அது " ஸாரவர்ண "மாகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக்
கலந்தால், அது " மித்ரகவர்ண "மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும் சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால் அது
தஷாயவர்ண "மாகும்,

கூலும் வீதம் ஸரம் விஸ்ரம் துணவண-மோஹீரிதழ் |

ஹரிதாஹம் அ ஸ்ராமம் அ ஸ்ராமம்ஸுக்ஷவக்ஷஸி ||

தாஸாயிகம் ததெவ ஸ்ராமக் யாத்ராமம் சுஸஸவ்யமழ் |

கூலும் ரக்தம் ஸரம் விஸ்ரம் வயுவண-மோஹீரிதழ் ||

ஸஸ்ய ஸ்ராமம் அ ரக்தம் அ ஸரம் வானிஷ்வண-மோஹீரிதழ் |

ததெவ ரக்தாயிகம் வாத்ராமம் வண-மோஹீரிதழ் ||

வாத்ராமம் ரக்த(ஸ்ராம)ாயிகம் ரக்திஷ்வண-மோஹீரிதழ் |

தஸ்யக்ஷ ஸ்ராமநிஹாவெதம்(ஸ்ராமாயிகம் வண-மோஹீரிதழ் ||

தாத்ரவண-மோஹீரிதழ் ||

கருப்பு 1 பங்கு மஞ்சள் 2 பங்கு கலந்தால், அது "ஜல வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமபாகமாகக் கலக்கப்பட்டால், அது "திருண(புல்)வர்ண"மாகும்.

மஞ்சள்-சியாமம் (கருப்பு அல்லது பச்சை) இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கிளியின் சிறகு"போன்ற வர்ணமாகும்.

அதுவே, தாலம் (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால் "தாநியாங்குர (பயிர்முளை)வர்ணம்" ஆகும்.

கருப்பையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது (தேன்)வர்ண"மாகும்.

பயிர்ப்பச்சையையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட(மஞ்சிட்டை)வர்ண"மாகும்.

அந்த வர்ணத்தில் சிவப்பை அதிகமாகக் கலந்தால், அது "மாநுஷவர்ண"மாகும்.

மாநுஷவர்ணத்தில் சிவப்பை (கருப்பு அல்லது பச்சையை) அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ருக்ஷவர்ண"மாகும். (ருக்ஷம்—அருவறுக்கக்கூடியது.)

இதைக்காட்டிலும் பச்சை அல்லது கருப்பு அதிகமான

உ.சி காஸ்யபஸிஞ்ஞ வண-விஸம்ஸாரமுகூணம் தாந
னனகொநநவ,சிதத: வட,ந: ஸலாஷ: ||

ஸஹுசு,வ்யஸலாயுதம் ஸஹுஸாரமுகூணிதழ் |

சுஹுசு,வ்யஸலாயுதம் ஸஹுஸாரமுகூணிதழ் ||

ஸாரம் வண-விஸம்ஸாரமுகூணம் து மிஸுபெசு வண-விதத: |

வர்ணமானது கூறப்படவில்லை.

வர்ணங்களில் அதிகமாக இரவியங்களைச் சேர்த்தால்,
அது "பஹுஸாரம்" எனப்படும்.

ஸ்வல்பமாகச் சேர்த்தால் "ஸ்வல்பஸாரம்" எனப்படும்.

காசியப சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணம்ஸ்கார லக்ஷணமென்றும்
என்பத்தோர்ப்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய நவதித்தி வடமு ||

வண்புறவநவியி ||

சுய வசுஷி விசெஷண வண்புறவநவியி ||

*செஷணகாஸவிஷகாஹ-நி(தி)யாவெவண-நி

புறவநவியி || க ||

செஷணகாஸவிஷகாஹ-நி(தி)யாவெவண-நி

[செஷணகாஸவிஷகாஹ-நி(தி)யாவெவண-நி ||

செஷணகாஸவிஷகாஹ-நி(தி)யாவெவண-நி

உவாரிஷகாஸ விஷகாஹ-நி(தி)யாவெவண-நி

ததவிய-நி விஷகாஹ-நி(தி)யாவெவண-நி

விஷகாஹ-நி(தி)யாவெவண-நி

தொன்னுருவது படலம்.

வர்ணலேபநவியி.

இனி விசேஷித்து, உத்தமமான வர்ணலேபநவியித் தைக் கூறுகிறேன்.

வர்ணலேபநவியி, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம் என்று 3 விதமாகும்.

வர்ணலேபநவியி செய்யவேண்டிய பிம்பமானது, சிலா மயமாக இருந்தால், அதன் மஹாங்கம் முதலியவைகள் சிலாமயமாக இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே படாச் சாதநம் செய்து (துணியைப்போர்த்தி) அதற்குமேலே சர்கராலேபநவியி செய்ய (சர்கரா—சுக்கான்)வேண்டும். அதற்குமேலே சிக்கனம் பூசி, அதற்குமேலே, வெள்ளை முதலிய வர்ணங்களைப் பூசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு,

*செஷணகாஸவிஷகாஹ-நி(தி)யாவெவண-நி

செஷணகாஸவிஷகாஹ-நி(தி)யாவெவண-நி || உதி ஸாஸூதீரஹாயஸூதாதுகா வாஃ |

சுமவாஸெருருநெ ஸிம்ஸெ வடாஹாடிம் விநொய்யு-3த: |

ஸக-3ராம் யவநாதம் து இவ்யுவிதூணெவநாடி || ௪ ||

ஸுதம் ௮ ஸிம்ஸவண-3ம் ௮ க்ருநெநெவொவ

நெவயெசு |

ஸரிநாமஹ-3பிடிம் வ்யூதம் வண-3விநாஸுஸுநெத: || ௫ ||

ஸுமிநுஸாவநக-3ராடி டாராமஹ-3ம் து வுவிவ-3வசு |

வித்ரும் வாவ்யுய-3வித்ரும் வா வாஸு-3ஷுகஸுயாநிதடி ||

சுமஸம்வமிரணம் க்ருகா வடாஹாடியெத: |

ஸக-3ராடி, நி ஸவ-3ராணி ஸெருருநெ து யயா தயா || ௬ ||

அந்த பிம்பத்திற்றத்தக்க வர்ணத்தைப்பூசி, மூர்த்தியை நன்கு பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (3)

அல்லது பிம்பமானது சைலஜ:மாக இருந்தால், படாச்சாதநம் செய்யாமல், 1 யவையளவு சர்க்கரை பூசி, அதன் மேலே சிக்கநிலபநம் செய்து, வெள்கி பூசி, அதற்குமேலே பிம்பத்திற்குரிய வர்ணத்தைப்பூசவேண்டும். இது, சிலையின் வர்ணமானது வேறப்பட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட சிலாகர்ப பிம்பத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (5)

பிம்பமானது தாருகர்பமானால், குலஸ்தாபநம் முதல் (எல்லாவற்றையும்) முன்பு கூறியதுபோலவே செய்ய வேண்டும்.

பிம்பமானது இஷ்டகாகர்பமாய், அது, சித்திரமாகவோ, அந்த சித்திரமாகவோ இருந்தால், இஷ்டகை (செங்கல்) யாஹம் ஸுதையாலும் அங்கபூரணம் செய்து, அதற்கு மேலே படாச்சாதநம் செய்யவேண்டும். பிறத சைல கர்பத்திற்குக் கூறியதைப்போலவே சர்க்கராலேபநம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

கத-வேளிஷகாமஹ-30 ததார-விபுக் து வா ।

வளம் சீரியந்திதம் து வண-மல-மஹாநாத ||அ||

[ஊவம் த்ரிவியமஹே-து வண-ஹ்ருவஸுதாநமாத்ஸ் ||]

சூரன் பூதநிலம் இவற்றை வவ-சுவை பூதநிலம் வா

(ஸ்ரீஸ்ரீமஹே: ஜயந்தே:)

சுரெணை ஸ்ரீதவண-30 து திருவகா வா து(து)

ബ്രഹ്മയെക്കുറിച്ച് || ൧ ||

தமிழ்-ஓம் வாணாரம் வண-ஓம் ஞெபயக் கிரிஸ்து |

ஸிதஸிம்ஸநிஹம் மௌவ ஸஃம் திஸ்ரம் து வாஜ்நாஸ்ய ||௨||

ஸித்வண-30 து ஸிம்ஸாநாம் உயுவண-3

நிஹம் ஹவெக் !

ராகமெநநிலம் யதக் வாணுவண-ஓ புகழிதழ் || ௧௨ ||

இவ்விதமாக, இஷ்டகார்பம், தாரூமிச்சிரம் இவை
களைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாரு
கர்பம், ஆகிய தேவதை பிம்பங்களுக்கும் வர்ணவேபனம் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. (8)

முதலில் வெள்ளையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜலத்துடன் கலந்து பூசவேண்டும். இவ்விதமாக வெள்ளையை 3 முறை பூசவேண்டும். வெள்ளையின் மீது, பாண்டுவர்ணத்தைப் பூசவேண்டும். எரிதவர்ணத்துடன் ஒத்ததாகக் கலந்திருக்கக்கூடிய வர்ணம் பாண்டுவர்ணமேயாம். பிம்பங்களில், எரிதவர்ணமானது, மதுவர்ண நிறமாகவே (கேள் நிறத்தைப்போலவே) காணப்படும். (பிம்பங்களில் தூய வெண்மை நிறம் ஏற்பட மாட்டாது என்பது பொருள்.)

சிவப்பு நுரையைப்போன்ற வர்ணமானது, கல்பிதமே யாகும். (வெளுப்பு நிறமானது சிவப்பு நுரையைப்போல

ஸபிலஸுணம் அமெவம் அ னவம்(தது)சூயா ஹவெசு |
 [ஸகம் ஸூஅம் அ லயத் அ ரெஹுரம் அ சூயா ஹவெசு |]
 சுவிசுயநிய-ஜாஸெநெவ சூ ஸகஸ்தம் (ஸகம்) து
 வுக்ஸுயெசு || ௧௨ ||

ஸூஅம் தெநொவம் வஜாதம் லயத் லயஸாஹஸு |
 தரூணம் (ரெஹுரம்) ஹிஸாஹஸு ஸூஅம்(தொண
 ஹம் (தெநுஹம்) ஹவெசு || ௧௩ ||

ரெஹுரெண ஹவெஹிஷம்(ஸவம்) ஸகாதாஅரெசு |
 [ரெஹுரெணாஷுக்ஸுஸ்த ஸகாதம் து ஸாஅரெசு |]
 சுலேஹ-ஹகாய-ஹ து காரயெஹு(ஹ)யுதவாரிணா || ௧௪ ||

சுலே ஸூஅஹிஷநெவ வெஷணம் து ஸாஅரெசு |
 ஸுயாகஹிஷநெவ(தம்) ஹாஹ(ஹிஷ)ரெஷ
 அஹயோ || ௧௫ ||

பழுப்பு நிறமாகக் காணப்பட்டால், அது கல்பிதவர்ணமே யாகும் என்பது பொருள்.) (11)

பந்தமானது, ஸ்வச்சம்-மத்தியம்-மேதூரம் என்று 3 விதமாகும். இந்த 3 வித பந்தங்களையும் கபித்தநிர்யாஸத்தினாலேயே (விளாம்பிசினாலேயே) கல்பிக்கவேண்டும். (12)

தைலத்தைப்போலிருப்பது, ஸ்வச்சபந்தம் எனப்படும். மதுவை (தேனை) போலிருப்பது மத்திய பந்தம் எனப்படும். தயிரைப்போல ஸ்நிக்தமாயிருப்பது மேதூர பந்தமெனப்படும். (13)

மேதூர ஜலத்தினாலே, அஷ்டகல்க ஸந்தானத்தைச் செய்யவேண்டும். மத்தியம ஜலத்தினாலே, கல்கமர்தலாம் செய்யவேண்டும். ஸ்வச்ச ஜலத்தினாலே, கல்கபேஷணம் செய்யவேண்டும். ஸுதாகர்மாவுக்கு, மேஷமஹிஷசர்மயுதமான ஜலத்தை (ஆடு அல்லது எருமையின் தோலை ஊரப்போட்ட ஜலத்தை) உபயோகிக்கவேண்டும். (15)

வய-ஶ(தஸ்ய)ஸாரம் து வலம் ஸதாசு ஜந
 வாஶ்யஹ-ஶகா(தாஹ-ஶகம்) ஹவெசு |
 *ஜநுவதீ(வீதம்)விநா யத்ரு கரவிசுயஜம் ஶிஜ || ௧௬ ||
 நிய-ஶாஸஜநஸம்ஸகஸுதூ(தூஶ)நதூஹ காரயெசு |
 கஜ்ஜம் ஷொயஸயாஹஜ்ஜ ஷடீவஹவதாரம் து வா
 (ஸகம்) || ௧௭ ||
 கவிசுயநிய-ஶாஸெநெவ (ஸநெவ) ஸ்ஹிம்(ஶ்ஹி)நெவ
 ஜநம் ஹவெசு நெந து |
 ஸக்யசு ஶிஜ்ஜநெவம் து காரயெசு ஶிஜஸதூ || ௧௮ ||
 ஶிஜ்ஜம் கருஸாரம் ஶ ஶிவ்யம் ஶிஜ்ஜம் ஹவெசு |
 †ஜநுவாத்ரு(கெரு) ஸுயாகுஹெ (தாரம்) ஶிஜ்ஜம்
 ஸக-ஶாஸுவஜ || ௧௯ ||

அது நீர்சுண்டி உறைந்துவிட்டால், அதில் மறுபடியும்
 தண்ணீரைவிட்டுக்கொள்வதாகும். அதில் ஜலமே இல்லாது
 போனால், (அவசியமானால் பூச்சுக்கு) விளாம்பிசின் ஜலத்தை
 உபயோகித்துக்கொள்வதாகும். (ஆனால்) நிர்யாஸ
 ஜலத்தை, கூறியுள்ள காரியத்தைத் தவிர்த்து, மற்றவிடத்
 தில் உபயோகிக்கக்கூடாது. (16½)

கல்கத்தை 16 கூறு செய்து, 6, 5, அல்லது 4 பங்கு
 ஜலம் விட்ட விளாம்பிசினாலே பூசுவது, சிக்கணம் எனப்
 படும். இதை ஒருமுறை பூசவேண்டும். (18)

சிக்கணமானது, சிக்கணமென்றுக்-கல்கஸாரமென்றும்
 2 விதமாகும்.

வர்ணம் கொடுக்கவேண்டியதானால், அப்பொழுது
 (கபித்த நிர்யாஸ ஜலத்தை) ஸுதையுடன் சேர்க்க
 வேண்டும். இதற்கு சிக்கணம் என்று பெயர். அப்படிச்

*ஜநுவீதம் ஹவெசு ஶி வா வாநெந ஹவஜிதி ஹதி |

†வண-ஶாஸ-ஶகெ ஸுயொவெதம் ஶிஜ்ஜெ ஸக-ஶாஸுவஜ |
 ஶி வாநெந ஹவிதவஜிதி ஹதி |

விக்கணம் விளியம் வெவ கஹ்யெது யயொவிதடி |
விக்கணம் கஹ்யெது து டிஸமா, மஹிமாவிதெ || ௨௦ ||

வாகாஸாஸாவிதம் வாகாஸாஸாவிதம், மஹிமாவிதெ |
விக்கணம் (ணம்) வாகாஸாஸாவிதம் வா வி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||

வி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||
வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||
வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||
வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||

வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||
வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||
வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||
வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||

வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||
வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||
வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||
வாகாஸாஸாவிதம் வாவி, கஹ்யெது, மகா-3-ணி ||

கல்லாத விஷயத்தில், சர்க்கரநிரவத்துடன் (சுக்கான்
பொடியுடன்) சேர்க்கவேண்டும். இதற்கு கல்களாரம்
என்று பெயர். (19)

இரண்டுவிதமான சிக்கணத்தையும் உசிதம்போல்
கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிக்கணம், அல்லது கல்கபந்தமானது, 10ல் 1 பாகம்
குறைவான பந்தமானால் (சிக்கணம் அல்லது கல்கபந்தத்
தில் கலக்கும்படி கூறியிருக்கும் விளாப்பிசின் ஐலத்தில்,
10ல் 1 பங்கு குறைத்துக் கலக்கப்பட்ட பந்தமாக
இருப்பது), சிலாலேபநத்திற்கு (சிலாபிம்பத்தின்மீது
பூசுவதற்கு) யோக்கியமாகும். வெள்ளை வைப்பதற்கானால்
சிக்கண பந்தத்திற்குக் கூறியதுபோலவே இருப்பதாகும்.

அது, வரிசைபந்தத்திற்குக் கூறியதைப்போல இருக்
கலாம். அல்லது 10(20)ல் 1 பங்கு குறைந்து இருப்பது
மாகும். இவ்விதமாக, வர்ணலேபத்தை 3 முறை செய்ய
வேண்டும். இது வெள்ளை வைப்பதற்குக் கூறப்பட்டது.

பிறகு, ஷட்வர்ணலேபநத்தை, முறையே செய்ய

ஸஷ-ஃவாஸூரணம் யவசு ததிரம் ஸிநுரூஉயுதெ ||௨௮||

ஸுலக்ஷ்மிநுஸூ யலிவம் ஸூரக் தஸூரெஸுலக்ஷ்
(சு ஸுலக்ஷ்ம் து) ஸிநுரூவசு ।

உவத-ஃநம் ஸராவஜாதம் ததஸூலக்ஷ்ம் ப்ருவத-ஃநம் ||௨௯||

ஸூன-ஃஅ-லிண-ஃஸராயுத்ம் வண-ஃநெவப்ருவத-ஃகம்
(நெவம் ப்ருகஸூயெசு) ।

ஷபூன-ஃக்யுரெஸெவம் ஹி நெவயெது வரஸூரம்
(விஅக்ஷணா) || ௩௦ ||

உதி காஸ்யஸூரிஸூ வண-ஃநெவநவியித-ஃநம்
நவதித-ஃ வடநு-ஃ ஸராவ-ஃ ||

திற்கு "பத்திரம்" என்று பெயர். குறுக்காகக் கல்பிக்கப் படுவதற்கு "ரஹிதம்" என்று பெயர். கடுகு பரப்பியது போலக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "பிந்து" என்று பெயர். அதைக்காட்டிலும் சிறிதாகக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "தூபம்" என்று பெயர், அதைக்காட்டிலும் சிறிய புள்ளி களைப்போலக் கல்பிப்பதற்கு "உத்வர்த்தநம்" என்று பெயர். அதிலும் ஸுக்ஷ்மமாக (மிகச்சிறியதாக)க் கல்பிக் கப்படும் பிந்துவுக்கு "பிரவர்த்தநம்" என்று பெயர். (29)

இந்த வர்ணலேபநத்தை ஸுவர்ண சூர்ணத்தைக் கலந்து கல்பிக்கவேண்டும். ஸமர்த்தனாக இருப்பவன் இவ் விதமாக 6 விதமான வர்ணலேபநத்தையும் கல்பிக்க வேண்டும். (30)

காசியப சிப்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணலேபநவிதி என்னும்
தொன்னுருவது படலம் முற்றும்.

॥ சுயெசுகநவதிதஃ வடமஃ ॥

ஹக்ஷுக்ஷணடி ॥

சுய வகெஷ்ட விஸெஷெண ஹக்ஷாநாஃ ருக்ஷணம் வாடி ।
ஸவெஷஷாவி ஹக்ஷாநாஃ வடிம் அதுஹிஷயம் ஹவெக்ஷி ॥௧॥
ஸாநொக்ஷம் ஹவெ ஸாநீவதம் ஸாபுஹதம் அ
தயெவ அ ।
ஸாநூவதம் அ வடிம் விபு அதுஹிஷஷாநாஹிதடி ॥
வாஸாஸொ வா ஹிஸொ வாயு அதேஷு யக்ஷவாடிநாநிதடி ।
தக்ஷக்ஷாநாநுக்ஷம் வா ஸாநொக்ஷவடிநாநிதடி ॥௩॥
ஸஜாதி அநு ஸம்யுக்தா ஸாநொக்ஷவடிநாநிதாஃ ।

தொன்னுத்தொன்ருவது படலம்.

பக்த லக்ஷணம்.

இனி பக்த லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பக்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்தாநங்கள் 4 விதங்களாகும். அந்த 4வித ஸ்தாநங்களும் முறையே, ஸாலோக்கியம் 1, ஸாமீப்யம் 2, ஸாயுஜ்யம் 3, ஸாருப்யம் 4 என்றவைகளாகும். (2)

புருஷர்கள் அல்லது ஸ்திரீகள், எந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பார்களோ அந்த ஸ்தாநத்தில் அநுகூலமாக ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்களை (முதலில்) கல்பிக்கவேண்டும். (3)

ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்கள், ஸஜாதிசிந்ஹத்திடன் (தேவதாசிந்ஹத்தடன்) இருப்பவர்களாவார்கள்.

ஹெவ(௦)யக்ஷ(௦)ஷா(வா)நிதடி ।

தக்ஷவாடிநாநுக்ஷம் அ ப்ருஷம் காரயெஷுஷா ॥
உதி ஸாஸூதீஹாயஸூராதிகா வாரஃ ।

லவதும் வாஸத வாடிம் து (து ஸுஸீதம் வாடிம்)
கூண்திதம் சவிதாசு ஸீதம் (ஹவசு) ।

அள ஸுஜாதாதிதாம் சுசுவா ஹத்யெஸ்துவிவெய வா ||சு||

[ஹஸுள ஜாநஹிதள சுசுவா ஹத்யெஸ்துவிதம் சவய]

தும்ஸதம் துக்ஷிணவாடிம் து [ஹஸுளம் வுமவ-வெடிவ ஹி ।

ஸுஜாதாதிதித ஸம்யுதம் வஹஸுஜாஸாநிதத || ௮ ||

ஹத்யாஸ்துவிஸம்யுதம் சுடகம் வரடிம் சவய ।

ஸுஜாதகம் ஹத்யவாஸதாதாஸதம் ஸுஸு ஸுஸுத ||

வெடி வா ஹத்யேவ வா வாஸவாடிம் து (ஸுஸீதம் ।

தகஸுவாடிம் கூண்திதம் ௮) ஹஸுளம் வுமவ-வெடிவ ஹி ||௮||

வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். கைகளை முழங்கால்களில் வைத்திருக்கவேண்டும், அல்லது இருகைகளையும் அஞ்ஜலி பந்தநம் செய்து மார்பில் வைத்திருக்கவேண்டும். (9)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். *கை முன்பு கூறியதுபோலவேயாம். தனது ஜாதிக்ஞரிய அடையாளமும் பஞ்ச முத்திரையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஹிருதயத்தில் அஞ்சலி பந்தநம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அல்லது கடகஹஸ்தமும் வரதஹஸ்தமுமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸ்தாநக முர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆஸ்நமுர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (11)

பத்மாஸநம் அல்லது பத்திராஸநத்தின் மீது இடதுகால் (ஸுஸ்திதமாகவும், வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும்

†லவதும் வாடிம் ஸுஸாநிதத । உதி வாஸத ஹவத்யிதி ஹி ।

* இடதுகால் படுக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

சூலநம் நெழுவராவதாம் ததொ யாதம் வடாழ்வழி !
டடடகம் டகநிணைஹஸ்தே து வாபம் வாஜகரோ யுதழி ||

சுயவா டகநிணை அாவம்(அஷம்)யநுநு வாரஹஸ்தே !
மடநொகிஸுசுவகி கஹிஜம் யாதமதி-ஃ அஹிஜாதே || செ ||

நுதம் தி. விபரூபிஷம் ஸாசவிகம் நாஜஸம் தயா !
தாலஸம் அவிவிவதாம் குராகி ஸாநாநாநாகி ||

வயஸொபெதஹதூநாம் யொமழிததூழிதம் உதழி !
தெவ்விடா ஸாசவிகம் நுதம் வகெஷதஹம் ஸுணு
ஸுவுத || செ ||

ஹதூநாமுடியம் அாவி கஹிஜம் ஹநொகிவகி ஹவகி !
(கஹிஜ)ஷாம்மும் வாடிததோதம் விய்யதே || செ ||

இருக்கவேண்டும்) கையானது முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆஸந மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி யாந மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

யாந மூர்த்தியானது, வலதுகையில் டங்கமும் (டங்கம் உளி அல்லது மழு) இடதுகையில் பாசமும் வைத்திருக்க வேண்டும். அல்லது, வலதுகையில் அம்பும், இடதுகையில் வில்லும் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஏ அந்தணனே! யாந மூர்த்தியை நடந்துசெல்ல விருப்பமுள்ள தபோலக் கல்பிக்கவேண்டும். (14)

ஹே ஸுவிருத! நிருத்தமானது, ஸாத்துவிகம் ராஜஸம்-தாமஸம் என்று 3 விதமாகும். அவைகள், முறையே, பாலர்கள், யுவர்கள், விருத்தர்கள் இவர்களுக்கு உரியவைகளாகும். அவைகளில் முதலில் ஸாத்துவிக நிருத்தத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (15)

பக்தர்களின் உயரத்தை அவரவர்களுக்குக் கூறப் பட்டிருக்கும் மரநத்தின்படி (பாலர்களுக்கு பஞ்ச தாலமும் மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமும்) கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரீ (ரத)கம் வாஸவாடிம் து வடிவீதெ(மேதீசு)து

வெள்ளி (கூலி) தடி ।

உய்யுதம் உகழிணம் வாடிம் வீராவெ வெஹாதுகழ் || ௮ ||

வணக்கம் வா வாழ்த்து(உயிதாம்பெரும)

பா.ந.க.டி !

தகிலைம ஸ்ரீஹஸூதித்ரா து தடிய-காமுத்தலாநகர ||

மனாடியுள்ளாஸாமெ ஹிகாமயெ தயெவ ௨ ।

ஸ்ரீதாஸ்தருகாப்யே நம: ||

தகிலுத்ராசி வாஸ்தொ தாஸிலயத் ஸாய-ஹ்மூம்

മുഖം |

ஸூத்ராசி ஸ்விதாம்பி, மாகனம் || ௨௧ ||

பாதத்தின் நதமாநம் 8 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (17)

இடது பாதமானது ஸ்தாநகமாகவும் வலதுகால் குஞ்சிதமாகவுமிருக்கவேண்டும். தூக்கப்பட்டிருக்கும் காலானது, பீட மட்டத்திற்குமேலே 4 அங்குலம் உயரத் தூக்கி இருக்கவேண்டும் அல்லது பீடத்திலிருந்து உயரத் தூக்கப்பட்டிருக்கும் பாதமானது, பீடத்திலிருந்து 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதாகும்.

அதற்கு ஸமமாக உள்ள பிரம்ஹஸூத்திரமானது, அந்தக்காலின் பெருவிரல் ஸரிபாதியளவிலிருக்கவேண்டும்.

‘லலாட மத்தியத்திலிருந்து, நாஸாக்கிரம்-கண்ட
மத்தியம்-ஸ்திதாங்கிரி நளகையின் மத்தியம், இந்த இடங்
களில் பிரம்ஹ-ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.’

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடதுபக்கத்தில் நாபி மத்தியமானது, $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் ஒதுக்கமுடையதாகும். பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து ஸித்த பாதத்தின் முழுங்கால் வரையில் ஒதுக்கம். (21)

பொஷம் பூமிவ சுத-வ்யஸெவம் ராஜஸஸெவ ஹி || ௨௬ ||

ஐனமஹம் விநா வாவி ஹஹம் வா ... பூபொசு |
ஐனஐசுநிணஹஹம் து ஐசுக் வசீஹதாநதடி || ௨௭ ||

வனகம் மிசூவாடிம் வா ஐசுத் வானெ ஐசுதத ஸம்ஹவடி |
ஹஸூவாடிஸிதவவ-ஐம்மஐசுநாஸெஹ ஐசுயம்சுதடி ||

தாஸம் ஹெஸவவாஸிதவெவம் ஸூசு ஹஹுசுந் ||
புணவாடிம் நஹாஹம் அ ஹதாஸ வஹயுடி || ௨௮ ||

ஹஹாநம் ஐசுநாஸிதம் தெஹெவவாஅ-ஐநாஸஹ
(அஸெ)சு || ௨௯ ||

ஹி காஸுதவஸிஹ ஹஹுசுந் நாஸ
வனசுதவசிதம் பஹு: ஸஹாஸ: ||

10, 9, அல்லது 8 அங்குலமாகும். மற்றதை முன்பு கூறியது போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ராஜஸஸிருத்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (26)

... .. ஹஸ்தமானது, தண்டஹஸ்தமாக இல்லாமல் தொட்டிருக்கவேண்டும். வலது கையில் தண்டமும், உயரத்தூக்கிய முகமும்,

... .. (27½)

ஸர்வாங்கங்களிலும் திருநீறு பூசிக்கொண்டு, நுத்திராஷு மாலைகளை அணிந்து இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தாமஸஸிருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக பக்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (28½)

ஆதியில்பிரணவமும், (பிரணவம்-ஓங்கரம்) இறுதியில் நம: என்ற பதமும், இவைகளின் நடுவில் அந்தந்த பக்தர்களின் பெயரும் உடையது பக்தர்களின் மந்திரமாகும். அந்த மந்திரத்தினாலேயே அவர்களை பூஜிக்கவேண்டும்.

காசியிய சிப்பாஸ்திரத்திம் பக்த லக்ஷணமேனும்
தொண்ணூத்தொன்றாவது படலம் முற்றம்.

|| சுய விநவதிதஃ வடமு ||

—><—

வணிகெஸுமுகுணடு ||

சுய வகெஷி விஸெஷண அஸுஸுமுகுணம் வரமு |
ஸுஸு(ஸு)உஸெஷிவ து ருக்ஷாஸம்(ஸு) அஸுஸுகெஸு
உதி ஸுஸுதா) || க ||

மஸெஸாவாஸுஸெ ஐம து ததொ ஹவசு |
ததூஸுபாடிஸு-ஸுஸுயாஸம் அஸுஸுஸுஸுஸுதெ || உ ||
[புஸுஸுஸுஸுஸெ ஸெஸு ஸுஸுதம் கஸுஸுஸுஸுஸு ஹவசு |
ஸுஸுஸு ஸுஸுதாஸு து ஸுஸுதம் அஸுஸுஸுஸுஸுஸுதெ ||]

ததூஸு அஸுஸுஸுஸுஸுஸு யுஸும புஸுஸுஸுஸுஸுஸு(ஸுஸுஸு) |
அஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு அ ஸுஸுஸு || உ ||
[அஸுஸுஸுஸு அ ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு அ வஸுஸுஸு ||]

ஸுஸுஸுஸுஸுஸு அஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

தொன்னுற்றிண்டவது படலம்.

சண்டிகேச லக்ஷணம்.

இனி சண்டிகேச லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பரமேசுவரனுடைய ரௌத்திராம்சமானது, சண்டிகேசர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாவரணங்களில், முதலாவது ஆவரணத்தில் குபேர தித்தில் சண்டிகேசருக்கு ஸ்தாநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய மாநம் அதமதசதாலமாகும்.

(2)

இது ஆதிசண்டிகேச மூர்த்தியாகும். சண்டிகேச மூர்த்தியானது, யுகந்தேதாரும் விசேஷமுடையதாகும். அடையாளம் (ஆயுதங்கள்) வாஹநம், பெயர், நிறம், இவைகளில் விசேஷமுடையதாகும்.

(3 1/2)

இவருக்கு, கிருதயுகத்தில் "பிரசண்டர்" என்று பெயர்.

தொழிலை ஷாபஸாஸியிலே தூ: வாழ்ந்த தூ மனோ
 ஹவெசி || ௪ ||

மூலம்: ௮ வாசனம் வந்து: 'வந்த கொள: தனியேவ ௮ ।
கூடாசிகா அமையம் உண்டு: உகிணாவாயாயம் ஹவெக் || ௧ ||

வெடிகம் ஹிஸ்டரி வாழும் அ வாசம் வணம் (வணா)
தெய்வ அ |

வரதம் வ்யாபுரஹஸ்தம் ॥ ஸுதம் தாஹம் (விஹஸ்தம்)
 ॥ வாஸகெ ॥ ௬ ॥

ஐடாகுடலையுக் நுழைநாறுநாணித்ழை.

தெய்வாயாமடி ஹஸ்தஸு^ய சுதிராகஸமபு^ய || ௭ ||

... .. நாடா து மூவிகிண-புடாவிதழ் ।
வாஹனம் து மயம் விழிதாசி சிஹிசு ப்ருமலிதாதநதழ் ॥

ஸரீரூம் வாஸம் அ வஜ்ஜம் அ (வரஸாம்) உக்யதெணா கரெ ।

இவருடைய நிறம் வெளுப்பு. கைகள் 18, வாஹநம், யானையாம். குலம் 1, பரசு, (மழு) 2, வஜ்ரம் 3, கத்தி 4, கோசம் 5. க்ஷுரிகை, (சிறிய கத்தி) 6, அபயஹஸ்தம் 7, தண்டம் (தடி) 8, இந்த 8 ஆயுதங்களும் வலது பக்கம் கைகளில் உள்ளவைகளாகும். கேடயம் 1, பிண்டி 2, பாலம் 3, பாசம் 4, கண்டம் (மணி) 5, வரதஹஸ்தம் 6, வியாக்ர ஹஸ்தம் 7, ஸௌகீஹஸ்தம் 8, இவைகள் இடது பக்கம் கைகளிலுள்ள ஆயுதங்களாகும். (6)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, ஐடாமகுடம் தரித்து, ருத்திராஷு மாலிகளை (ருத்திராஷு மாலிகளையும் ஆபரணங் களையும்) அணிந்திருக்கவேண்டும். (616)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, திரேதாயுகத்தில், மகச்-
சிவப்பு நிறமும், என்ற பெயரும், 8 கைகளும்,
விறிந்த ஐடாபாரமும், புன்சிரிப்புடைய முகமும், குதிரை
வாகனமுமுடையதாகும். (8)

வரதம் வெடிகம் வாஸம் வணாம் வா(வா) மூலகம் யுதத ||

வாவரெ து அதுய-காமி: பாடிவலிமறாஸத ||
 ஜடாஜினுலஸ்யுதம் ஸாடியஜெ || 10 ||

ஹிஷ்டாரளபுஷதம் டுங்கம் ஸுமனம் அ டுஷ்டினெ |
 [வாவரெ து அதுய-காமி: வீதவண-3: ஸுவாஸந: |
 ஜடாஜினுலஸ்யுதம் ஸாடி ||

ஹிஷ்டார்காஸவத: டுங்கம் ஸுமனம் அ டுஷ்டினெ |]
 வாஸம் அரவத்குயம் வாஜி ஹிஷ்டோவரிஸித || 11 ||

கருள து அரவத்குயம்(ஹிஷ்டோவரிஸித)ஜடாஜினுலஸ்யுதம்
 ஜடாஜினுலஸ்யுதம் கெஸஸஸஸயாவி வா || 12 ||

கருளதம் வாடி(வாடி)ரகாஸம் ஸாஸ்திரதாநநாநித ||
 கருளதம்(ஹிஷ்டோவரிஸித)வாடிஸாஸதம்
 து வா || 13 ||

வலது பக்கம் கைகளில், குலம் 1, பாசம் 2, கத்தி 3, மழு 4, இவைகளும், இடதுபக்கம் கைகளில், வரதம் 1, கேடயம் 2, பாசம் 3, மணர் அல்லது லகுடமும், 4, (லகுடம்-தடி) தரித்திருப்பதாகும். (9)

துவாபரயுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானவர், 4 கைகளும், மஞ்சள் நிறமும், பயங்கரமான தித்திப்பல்லு முடையவராய், ஜடாமகுடம் தரித்துமிருப்பவராவார்.

... .. வலது கைகளில் மழுவும் குலமும், இடது கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் தரித்து, பத்திர பீடத்தில் சுகாஸநத்திலிருப்பவராவார்.

கலியுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானது, 2 கைகள் உடையதாகும். ஜடாமகுடம் அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பதாகும். கருப்பு அல்லது சிவப்பு நிறமாக இருப்பதாகும். ஸௌமியமான (தெளிந்த அல்லது கவர்ச்சிகர

ஹம் மெஹிணம் வாஹம் கஹிதம் அதாரம் மஹி |

சுமவா ஹிணம் வாஹம் ஸஹிதம் நு(தம் வாஹம்)

கஹிதம் || செ ||

வஜ்ரம் அஸ்திரம் தம் ஸ்ரீநகம் வாஸதம் தம் வா |

சுஸதம் மெஹி வஹிதம் ஸாயபெஹி(தம்)

ஹிணம் || செ ||

ஹிணம் வா வஹிதம் ஸாயபெஹி(தம்) |

ஹிணம்(ஹிணம்)ஹிணம்வாஹிதம் தம்(வஜ்ரம்)

மெஹி || செ ||

வாஹிதம் (தம்) வா வஜ்ரம் வஜ்ரம் (வஜ்ரம்) ஹிணம்

வஜ்ரம்(வஜ்ரம்) |

ஹிணம் அதஹிதம் வஹிதம் அஸ்திரம் வஜ்ரம் || செ ||

மான) நேத்திரமும் முகமுமுடையதாகும். (12½)

ஆபங்கம் அல்லது ஸம்பங்க லக்ஷணத்துடன் ஸம்பாத
மானஸ்தாநக மூர்த்தியாகும். பங்கமுமுடையதானால்;
வலது காலானது 4 அங்குலம் குஞ்சிதமாக இருப்பதாகும்.
அல்லது வலதுகால் ஸஸ்திதமாகவாவது குஞ்சிதமாக
வாவது இருப்பதாகும். (14)

இவருக்கு சண்டிகேசர் என்று பெயராம். இந்த
மூர்த்தியானது, ஸ்தாநகமாகவோ அல்லது ஆஸநமாகவோ
இருப்பதாகும். ஆஸநமூர்த்தியானால், இடதுகால் படுக்கை
யாகவும் வலதுகால் லம்பிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கையில் மழுவில்லாத மூர்த்தியானது, இரண்டு கைகளையும்
அஞ்சலிபந்தம் செய்து அந்த அஞ்சலியில் புஷ்ப
மாலை யை தரித்திருப்பதாகும். பரமேசுவரனுடைய வலது
பக்கத்தில், பயந்த முகபாவ்த்தையுடையதாகும். (16)

அதன் காலடியில் வெள்ளை நிறமான விருஷமிருப்
பதாகும். இவ்விதம் 4 விதமாக, சண்டிகேச மூர்த்தியானது
கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய ஸகல அங்கங்

கந்தஸூசுபதாநௌ ஸவ-ஹம் வரிகஜ்ஜபேக |
 அஸுஸுசுசுணா ஸுபுரூதம் ஹஸிபாநய ஸுணா || ௧௮ ||

ஐதி காஸ்யபஸரிஜ்ஜ அஸுசுசுசுணா நாஸ
 விநவதிதா வடது: ஸவாஹ ||

ஐதி காஸ்யபஸரிஜ்ஜ விஜ்வொசுசுணா நாஸ
 விதீயொ ஹமஸுசுசுணா ||

கனையும் அதமதசதாலத்தாலே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, சண்டிகேச லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பூமிமாநத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக, (18)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டிகேச லக்ஷணமென்றும்
 நோன்னுந்நிரண்டாவது படலம் முற்றும்.

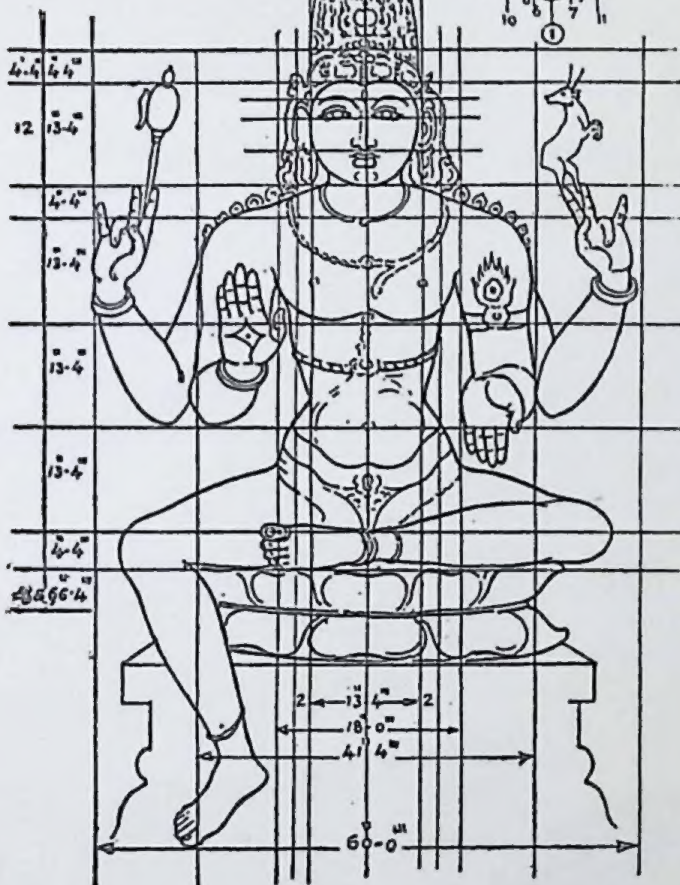
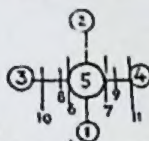
காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபேரலக்ஷணமென்றும்
 இரண்டாவது பாகம் முற்றும்.

உத்தமபுரம் சிவமயம்
சித்ரம்

21

பூர்வகுநீரம் ①

வைத்தியநாதஸ்தபதி.

